

31st May

ਸੁਵਟ ਕਰਾ ਵਤਹੋ ਸੁਟੁ ਕਾਰਿ ਤਿਸ ਕਾਤੁ ਤਪ
ਦੋ ਬਿਖੇ ਧਾਰਣੇ ਕਾ ਯਤਨ ਕਰੁ ਜਬ ਧਾਰੇ ਗਾਤ ਬ
ਜੁਜੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਬਿਚਰੇ ਗਾ ਬਾਸਿ ਏਅਰੁ
ਮਜੀਤਾ ਸਬਾਦ ਹੋਇ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਸੇਖ ਉਪਾਇ ਕੀ ਮਾਸੁ
ਕੁਕ ਧਾਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਸੁਟਾ ਕਾਰਿ ਕੋਆਪਾਏ ਸੁਰਾਇ
ਇਸਤ ਤਹੁ ਯੇਗਾ ਮਜੀਤੀ ਵਨ ਮੁਕਾਤਿ ਬਿਚਰੇ ਹੋਇ ਤੇ
ਸੇਖ ਕੁੀ ਬਿਚਰੇ ਗਾ **ਰਾਜੇ ਵਾਰਾ** ਹੇਰੁਗ ਵਨ ਰਾਮਜੀ
ਕਵਨ ਬਾਅਮਰੁ ਕੋ ਸੇਖ ਬਿਚਾਰਿ ਆਹੋ **ਬਾਲਾ ਮੀਕਉ**
ਵਾਰਾ ਹੇਰਾ ਜਨਮ ਪਾਏ ਬਾਸਿ ਤੇਹਰਿ ਜੇਹੋ ਬਿਸਾਤਿ
ਨੇ **ਛਲ** ਪਾਰ ਕਾਰਿ ਕੋਆਏ ਤਗ ਯਨ ਕਾਰਿ ਸਪਨ ਭੀ

ਕਛੁਕਾ ਅਗਿਆਨ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਮਨੁ ਪਕਾਸਤ
ਧਾਰਿਆ **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੇ ਰੁਗਵਨਾ ਚੇਦਾ ਨੰਦ ਸਰੂਪ
ਹੈਂ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੋ ਸਾਧਕਾਰ ਦਾ ਕੈ ਸੋਹਾਮਾ ਅਰੁ ਕਿਸ
ਦੀਆ ਸੇਕਾ **ਕਲਾ ਸੀਕ ਉਵਾਰਾ** ਹੇ ਰਾਜਾ ਸਏ ਕਕ
ਮੈ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਜੇ ਹੈਂ ਨਿਹਕਾ ਮਸੇ ਬਹਾਮ ਪੁਜੀ ਬਿ
ਖੇ ਬੈਠੇ ਬੇਅਰੁ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੋ ਪਤਿ ਬਿਨੁ ਰੁਗਵਨ ਬੈ
ਕੁਠ ਤੇ ਉਤਰੇ ਤਬ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਸਹਿਤ ਸਰਾ ਉਠਾ
ਫੇਹੁਏ ਅਰੁ ਪੁਜਨ ਕੀਆ ਅਰੁ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਬੈਠੇ
ਰਹੇ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖਿ ਕਾਰਿ ਬਿਨੁ ਰੁਗਵਨ ਬੈਠੇ
ਹੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਤੁਝ ਕੋ ਨਿਹਕਾ ਮਤ ਕਾ ਅਰੁ ਮਾ

ਤੰਤੋਤੁਕਾਮਕਰਿਆਤੁਰਹੋਵੈਗਾਸਾਂਅਕਰਤਕਤੇਰਾਨਾ
ਮਹੋਵੈਗਾਜਬਾਬਿਸਨੁਰਗਵਨਾਮੈਕਹਾਤਬਸਨਤ
ਕਮਾਰਬੇਲੋਹੋਬਿਸਨੁਤੁਣਕੋਸਰਬੰਗਤਾਕਾਮਰੁਮਾਨ
ਹੋਤੇਰੀਸਰਬੰਗਤਾਕੋਉਕਾਲਾਨਿਰਵਤਹੋਵੈਗਿਆਮ
ਰੁਮਾਰੁਮਾਨੀਹੋਵੈਗਾ॥੧॥ਅਰੁਏਕਕਾਲਮੋਕਿਗਕੀ
ਭਾਰਜਾਜਤੀਚਹੀਬੀ॥ਤਿਸਕੋਵਿਯੋਗਕਾਰੰਉਹਤ
ਪਾਇਮਾਨਬਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਿਬਿਸਨੁਜੀਹਸੇ॥ਤਬ
ਕਿਰਾਸਾਪਦੀਯਾਹੋਬਿਸਨੁਤੁਣਕੋਦੇਖਕਰਿਤੁਣ
ਹਾਸੀਕਰੀਹੋ॥ਤੁੰਭੀਏਸਤੀਕੋਬਿਯੋਗਕਾਰਿਆਤੁ
ਰਹੋਵੈਗਾਹੋਰਾਜਨਾਇਤਾਆਦਿਕਾਨਿਮਿਤਕਾਰੰ

ਬਿਨੁ ਰਗ ਵਾਨਾ ਨੁ ਖਕਾ ਸਰੀਰ ਦਸਰ ਬਕੇ ਗਿਹਾ ਬਿਖੇ
ਧਾਰੀਆ ਬਾਗਾ ਆਗੇ ਜੋ ਬਿਤਾਂਤ ਪੁਆ ਹੈ ਸੇਰੀ ਸੁਵਟਾ ਕ
ਰੁ **ਬਾਗੀਕ ਉਦਾਰਾ** ਦੋ ਗਦਿ ਬਿਰੁਮਿ ਆਵਾਸ ਸੇ ਅਮ
ਅਤਮ ਕਰੈ ਬੇਸੁ ਮਾ ਅੰਤਰੀਖ ਪੰਜ ਪੂਰਹੋ ਤਿਸਾਮ
ਨੁ ਕੁਵ ਕਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਬਾਧੁ ਜੋ ਛੁਟੈ ਕਬੇ ਜਾਹਿ ਨਿ
ਹੈ ਹੈ ਜਾਹਿ ਨਾ ਅਤਿ ਮੂਰਖ ਨਾ ਚਤੁਰ ਯਾਹਿ ਬਿ
ਦੁਆ ਹੈ ਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਇਹਾ ਨਿਹੈ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਦੂਤ
ਕੁਆਨਾਤ ਮਾਸਾ ਬਾਧੁ ਜਾਹੁ ਆਹੈ ਕਿਸੀ ਪੁਕ
ਰਛੁਟੈ ਨਉਹਗ ਜਾਵਾਨ ਪੂਰਨ ਹੈ ਨਾ ਅਤੁੰਤ ਮੁ
ਫੁੱਲਾ ਮੈ ਸਾਜੇ ਬਿਰਕਾ ਤਿਆ ਸੈਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਇਸਾ
ਸੁਵਟਾ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਖੇ ਮਿਕਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਨਿ ਦਕੀ ਪੁਆ

ਸਤੁ ਕੋ ਬਿਚਾਰਨੇ ਕਰਿਆ ਅਰੁ ਜਨਮ ਅਰਣ ਤੇਰ
ਰਿ ਤੇਰੇ ਵੈਗਾ ਅਰੁ ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ
ਗਜਨਾਨਿ ਹਮਾਹਾਰਾ ਮਾਇਆ ਪਵਨ ਹੈ ਜੇ ਸਵਲ
ਮਾਤੁ ਤੇ ਬਰੁ ਪਾਈ ਤੇ ਨਾ ਬਰੁ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਮਮੈ
ਰਾਹ ਦੂਜ ਕੋ ਸਵਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਹਤਿ ਸਕਤੁ
ਨੁ ਕਰਿ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਪਰਗਾਣਾ ਬਾਹਤ ਹਾਂ ਪਤਾ
ਮਾਜੇ ਬਹਾਮਾ ਜੀ ਹੈ ਸੋ ਬੈਠਾ ਬਾਹਤਿ ਸਕੈ ਸਵਲ ਕਰਾਇ
ਆਤ ਬਰੁ ਰਾਹ ਦੂਜ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ ਕੁਛੁ
ਵਰਮਾ ਗਾਐ ਤੁਛੁ ਪਰ ਪਸੰਨ ਹੈ ਜਬਾਐ ਸੋ ਬਹਾਮਾ
ਜੀ ਕਹਾਤ ਬਪਰਮ ਉਦਾਰ ਜੇ ਹੈ ਰਾਹ ਦੂਜ ਕਹਤੁ

੨ ਯਾਹੇਰੂਤਰੁਬਕੇਈਵਰਜੋਤੁਮਪਸੰਨਰੁਏਹੋ
ਤਬਉਹੀਵਰਦਵੋਗਜਿਸਕਾਰਿਸਪੂਰਨਜੀਵਧਾਰੀ
ਸੰਸਾਰਦੁਖਤੇਮੁਕਤਿਹੋਵੈਅਰੁਪਰਮਪਦਕੋਪਾਪ
ਤਹੋਵੈ **ਕੁਹਾਮੀਵਾਰਾ** ਹੇਪੁਤਰੁਤੁਅਪਣੇਗੁਰਬਾ
ਲਮੀਕਪਾਸਗਮਨਬਹੁਫਕਰੁਅਸੈਕਹਿਕਾਰਿਬਹ
ਮਾਜੀਆਪਭੀਰੁਰਵ੍ਹਜਸਾਬਮੇਰੇਆਸਮਾਆਏ
ਅਰੁਮੈਰੁਲੀਪਕਾਰਤਿਸਕਾਪੂਜਨਕੀਆਅਰੁ
ਸਰਬਰੂਤੋਕੇਹਿਤਕਰਮੁਕੋਕਹਤਰੁਪਾਹੇ
ਮੁਨਸੇਇਹਿਜੋਗਮਕੇਸੁਭਾਵਕਥਨਕਾਅਰੰਭ
ਤੁਏਕੀਆਹੈਸੋਤਿਸਕੋਨਿਰਾਥਿਪਨਸਮਾਪਤ

ਕਰਟਾਇਹਸਰਬਜੀਵੋਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਤਾਸੰਸਾਰ
ਸਮੁਦ੍ਰਕਾਜਹਾਜਰੋਹੋਗਾਜਨਾਇਸਪਕਾਰਬਹਮਾ
ਜੀਕਾਰਿਕਾਰਿਅੰਤਾਰਿਧੁਮਾਨਹੋਗਾਪੇਤਬਮੈਭਾਰਦੂ
ਜਸੋਪੁਛਿਆਹੋਪੁਤ੍ਰਬਹਮਾਜੀਕਿਆਕਾਰਿਗਏਤ
ਬਭਾਰਦੂਜਕਹਾਹੋਭਗਵਨਬਹਮਾਜੀਇਹਕਹਾਜੇ
ਰਾਮਕੇਸੁਭਾਵਕਥਨਕਾਅਰੰਭਤੁਝੇਕੀਆਹੋਤਿਸਕੋ
ਨਿਗਬਿਘਨਸਾਪਤਕਰਟਾਇਸਕੇਸੁਵਟਕਾਰਿ
ਸੰਸਾਰਸੰਕਟਤੇਜੀਵਮੁਕਤਿਹੋਵੇਗਾਅਰੁਸੰਸਾਰਸ
ਮੁਦ੍ਰਕਾਇਹਜਹਾਜਰੋਇਸਕਾਤਿਆਰਿਨਹੀਕ
ਰਟਾਹੋਗਾਜਨਤਬਬਹਮਾਜੀਕੀਆਰਮੁਕਾਰਿ

ਮੈਂ ਗੰਥ ਕੀ ਪਾਠੈ ॥ ਅਰੁ ਰਾਗ ਦੁਵਾਜ ਕੋ ਕਹਾ ॥ ਜਿਸ
 ਪਕਾਰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ਨਿਹ ਸੰਕਰੈ ॥ ਇਕਾਰਿਗਾਮ ਜੀ ॥ ਬਿ
 ਚਰੇ ਹੈ ॥ ਬਾਸਿ ਸਿਧ ਜੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ॥ ਤੇ ਸੇ
 ਤੂਭੀ ਬਿਚਰੁ **ਗੁਰ ਦੁਵਾਜ ਵਚਾ ॥** ਹੇ ਰੁਗਵਨ ਰਾਮ
 ਜੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੈ ਸੇਹੁ ਆਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
 ਕੀ ਇਸ ਬਤ ਕੈ ਸੀਰੈ ॥ ਜੋ ਆਇ ਤੇ ਲੋਕਾਰਿ ਅੰਤ ਪਰਜ
 ਤ ਸਭ ਕਹੈ **ਬਾਲਮਿਕ ਉਵਚਾ ॥** ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਹ ਜਗ
 ਤ ਜੋ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇਵਾਸਤ ਵਕਫੁ ਉਤਪਤਿ ਨਹੀਰੁ
 ਪਾ ॥ ਆਵਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਿਚਾਰ
 ਕੀ ਏਤੈ ਨਿਵਰਤ ਹੈ ॥ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਆ ਕਾਸਾ ਬਿਥੈ

ਨੀਲਾਮਾਕੁਮਕਰਿਕੈਰੁਸਤੀਹੈ॥ ਤੇਸੇਆਤਮਾ
ਬਿਏਜਗਤਕੁਮਕਰਿਕੁਸਤਾਹੈ॥ ਆਤਮਾਬਿਏ
ਜਗਤਕਾਅਤਮਾਤੁਅਗੁਵਹੈ॥ ਇਸਕੈਰੁਮਾਮਾਤੁਜਾ
ਟਕਗਿਬਿਸਮਗਟਿਕਰਣਾਇਕੀਕਨਾਮਪੁਕਰਿ
ਹੈ॥ ਜਬਲਗਜਗਤਕੋਸਤਜਣਾਕਰਿਬਾਸਨਾਕ
ਕਤਾਹੈ॥ ਤਬਲਗਬੰਧਨਹੈ॥ ਬਾਸਨਾਦੇਪਕਾ
ਰਕੀਹੈ॥ ਏਕਸੁੰਧਹੈ॥ ਏਕਾਅਸੁੰਧਹੈ॥ ਅਨਾਤਮਾ
ਜੇਹੈ॥ ਦੇਹਾਇਕਤਿਨਾਬਿਏਆਤਮਾਅਗੁਮਾਨਕਸੀ
ਕੈਜੋਵਾਸਨਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਵਾਸਨਾਕਰਿਕੈਪ
ਟੀਜੰਤਕੀਨਾਈਪੜਕੁਮਤਾਹੈ॥ ਅਸੁੰਧਬਾ

ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ
ਮੁਖਿ ਜਿਹੀ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ

ਸਨਾਇਹੀਹੈਅਰੁਜਗਤਕਾਅਤ੍ਰਿਤਿਅਕੁਵ
ਚਿਤਵਨਾਅਰੁਕੇਵਲਸੁੰਧਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਾਬਿਖੇ
ਆਤਮਪੁਤੈਕਰਨੀਇਹਸੁਧਬਾਸਨਾਹੈਅਸੁੰਧ
ਬਾਸਨਾਜਨਮਅਰਲਾਕਾਕਾਰਨਾਹੈਅਰੁਸੁਧਬਾ
ਸਨਾਮੋਖਕਾਕਾਰਨਾਹੈਹੇਰੁਚਦ੍ਰੁਜਾਇਹਮੋਖਉ
ਪਾਇਰਾਮਜੀਅਰੁਬਾਸਿਸੁਕਾਸੰਬਾਟਹੈਸੋਬਿਚ
ਰੁਦੇਜੇਗਾਹੈਅਰੁਪਰਮਬੋਧਕਾਕਾਰਨਾਹੈਜੇ
ਸੋਰਾਮਜੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਕਰਿਬਿਚਰਿ
ਆਹੈਸੋਸੁਵਲਾਕਰੁਏਕਾਦਿਨਰਾਅਰੰਦੁਅ
ਧੇਨਸਾਢਾਤੋਬਿਦੁਪਾਠਕਾਰਿਅਪਲੇਰਿਹਮੋ

[illegible]

ਆਵਤਰੁ ਯਾ ਆਰੁ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਧਾਰਿ ਯਾ ਜੋਤੀ ਰਬ
ਜਾਤਾ ਕਰੀ ਯੈ ਆਸੈ ਸੇ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਧਾਰਿ ਪਿਤਾ ਕੋ ਨਿ
ਕਟਾ ਆ ਯਾ ਆਰੁ ਚਰਨ ਕੋ ਰਿਹਦਾ ਕਰਿ ਕੋ ਕਹਾਰੇ
ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚਿਤੰਤੀ ਰਬ ਜਾਤਾ ਕੋ ਉਠ ਆ ਹੈ ਆਤੁ
ਮਾ ਆਗੁ ਮਾ ਕਰਾ ਜੁ ਮੈ ਹੈ ਆਵੇ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਬਨਾ ਅੰ
ਗਿ ਕਰ ਕਰੇ ਆਰੁ ਆਗੁ ਦੇਵੈ **ਬਾਲਮੀਕ ਉਵਾਚ**
ਜਬ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਤਬ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ ਰੁਥੈ
ਠੇ ਬੋਤਿ ਨ ਰੁਥੈ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਆਗੁ ਦੇ
ਵੈ ਤਬ ਸੁਰੁ ਮਹੁਰਤ ਦੇਖ ਕਰਿ ਆਗੁ ਦੀ ਨੀ
ਮਰੁ ਕੰਠਲ ਗਾ ਯਾ ਆਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਾਬਦੀ ਨਾ ਦਲ

ਪੁੰਨਕਰਤੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਚਲੋਅਰੁਫੁਲੋਕੀਵਰਖਾ
 ਨਗਰਬਾਸੀਯੋਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪਰਕਰੀਤਬਰਗੰਗਾਜ
 ਮਨਸਰਸੁਤੀਆਦਿਕਚੀਰਕੋਕੋਬਿਧਸੰਜੁਗਾਤਿ
 ਇਸਨਾਨਕੀਯੋਚਾਰਕੋਲੋਕੇਸਮੁਦ੍ਰਦੇਖੋਸੁ
 ਮੇਰਪਰਬਤਾਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਪਰਗਏਅਰੁਸਾ
 ਲਗਾਮੁਬਦਰੀਕਿਦਾਰਕੇਦਰਸਨਕੀਯੋਸਿੰਧੂਰ
 ਨਤੀਰਬੀਕੀਜਾਤਾਇਸਨਾਨਦਾਨਤਪਧਮਾਨਾਥਿ
 ਧਸੰਯੁਗਤਕਰਿਕੈਏਕੇਵਰਖਸੈਬਹੁਤਾਅਪਦੇ
 ਰਿਹਾਸੋਆਵਤਿਰੁਏਦੋਰਾਮਚੰਦਤੀਰਬਚਲੇ
 ਪਿਤਾਕੀਆਰਾਪਾਇਆਬਿਧਸੰਜੁਗਾਤਿਜਾਤਾਕ

ਰੀਬਹੁੜਪਹੁਚੇਆਇ॥੧॥ਹੇਰੁਰਦੁਆਜਨਥ
ਰਾਮਜੀਨਗਰਮੇ॥ਏਤਬਜੈਜੈਸਬਦਹੁਆਮਰੁ
ਫੂਲੋਕੀਬਰਖਾਸਕੁਕਰਤਭਏ॥ਗਿਹਾਬਿਖੇਆਇ
ਕਰਿਪਥਮਰਾਜਾਦਸਰਬਕੋਪਦਾਮਕੀਯਾ॥ਬ
ਹੁੜਬਸਿਏਜੀਕੋਕਰੀ॥ਬਹੁੜਸਭਾਕੇਲੋਕੋਕੋਜਬ
ਜੋਗਮਿਲੇ॥ਬਹੁੜਅੰਤਹਪੁਰਾਬਿਖੇਆਤਾਕੋਪਦਾਮ
ਕਰੀ॥ਐਰੋਕੋਯਾਯੋਗਮਿਲੇ॥ਬਹੁੜਦਾਨ
ਕਰਤੇਰਹੇ॥ਸਪਤਾਦਿਨਪਰਜੰਤਮਿਲਤੇਰਹੇ॥ਬ
ਹੁੜਇਸਾਆਚਾਰਕੋਗਿਹਦਾਕੀਯਾ॥ਜੋਪ੍ਰਤ
ਕਾਠਾਇਸਨਾਨਕਰੈ॥ਜੰਧੁਆਇਕਸਤਕਰਮ

ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਭਰੋ ਜਨ ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਭਰਾਈ ਜਨੈ ਕੀ ਮ
 ਲਿਕਾਰਿ ਤੀਰ ਬੈਕੀਆਂ ਬਾਰ ਭਰੋਂ ॥ ਇਸ ਪੁਕ
 ਗਦਿ ਨ ਕੋ ਬੀਤਾਵੈਂ ਬਹੁ ਭਰਾਪਿਤਾ ਕੀਆ ਗੁਪਾ
 ਇਕਾਗਿ ਸਿਕਰ ਖੋਲਹੁ ਜਾਵੈਂ ਜੇ ਜੀਵੈ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ
 ਵਲੇ ਵਾਲੇ ਜੀਵਹੁ ਵੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਰੈ ਮੋਰ ਕੋ ਨਾਮੈ
 ਗੁਰ ਕੋ ਅਪਲੋ ਰਿਹਾ ਬਿਖੇਆਵੈਂ ॥ ਜਬ ਕੇਤੇ ਕੁਇ
 ਨਾਮੈ ਸੇ ਬੀਤੇ ॥ ਤਬਾ ਅਪਲੇ ਅੰਤ ॥ ਪੁਰਾ ਬਿਖੇ ਸੇ
 ਕਕੇਲੇ ਕਾਰਿ ਬੈਠ ਰਹੇ ॥ ਮਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਲ ਚੇਲਾ
 ਕਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕੀਆ ॥ ਮਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਇੰਦ੍ਰ ਓ ਕੋਰ ਸੇ
 ਕਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕੀਆ ॥ ਮਰੁ ਸਰੀਰ ਕ੍ਰਿਸ ਜੈ ਸਾਹਿਗ

ਪਾਪਾ ਅਰੁ ਮੁਖ ਕੀ ਕੁਤ ਕਮ ਲਾ ਵਤ ਪੀਤ ਵਰ ਨਹੋਗ
ਈਸਾ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕੀ ਕੁਤ ਪਾਗ ਕੀਆ ਜਗ ਬੈਠੇ
ਰੁਪਾ ਚਿੰਤਾ ਸਹਿਤ ਬੈਠੇ ਮਾਧ ਬਕੇ ਆਧ ਰਾਚਿ ਬਕੇ
ਗਥੈ ਜਬਟ ਹਲੂਏ ਕਰੇਂ ਹੇ ਪਰਿਏ ਸਾਨ ਸਧੁ ਮਾਕ
ਸਾਮਾ ਹੁਆ ਹੈਉ ਠਾ ਤਬ ਓਠ ਕਰਿ ਕਰੇਂ ਪਰੁ ਚਿਤ
ਕੇਨ ਲਗਾਵੈ ਮਰੁ ਖਾਣੇ ਪਹਿਰਦੇ ਕੀ ਕੀ ਯਾਸਰੁ
ਵੇਰ ਸਹੋਗਈ ਤਬ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਮੇਰ ਰੁਈ
ਕੁਸਿ ਕਸ ਜੁਗਾਤਿ ਹੋਰੇ ਆਇ ਬਾਰਤ ਸੁਦਾ ਕਰਿ
ਰਾਜਾਟ ਸਰਬ ਰਾਮ ਜੀ ਪਾਸਾ ਪਾਸਾ ਮਰੁ ਦੇਖਿਆ
ਜੇਸ ਕਸ ਜੁਗਾਤਿ ਹੈ ਮਰੁ ਮਰੀਰ ਕਿਸ ਪੋਰਾਇ ਮਾ ਹੈ

ਰਬਰਾਜਾ ਭੂਸਿਕ ਸੰਨੁ ਚਤੁਰੇ ਹਿ ਕਰਿ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਗੋ
 ਦਾ ਬਿਖੈ ਬੈਠਾ ਯਾ ਆਮਰੁ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਤੁਝ ਕੋ ਕਿਸਾ
 ਦੁਖ ਪਾਪ ਤਰੁਹ ਸਾਹਿ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਵਨ ਪੁਆਹੇ
 ਤਬਰਾ ਅਜੀ ਕਹਾਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਦੁਖ ਤੋ ਕੋ
 ਉਨਾਹੀ ਆਮੈ ਸੋ ਕਹਿ ਕਾਰਿ ਤੁਨੀ ਹੋਰਹਾ ਤਬਰਾ
 ਜਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਸਰੁ ਸੋ ਕਵਨ ਪੁਏ ਆਮਰੁ ਬਸਿ ਸੁਜੀ
 ਸੋ ਪੁਛਿ ਆਹਾ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋ ਕਵਨ
 ਕਿ ਉਰਹ ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਬਸਿ ਸੁਜੀ ਕਹਾਹੇ ਰਾਜਨਾ
 ਹਾਂ ਪੁਰਖੈ ਕੋ ਅਲਾਪੁ ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਵਨ ਹੀ ਹੋਤਾ
 ਕੋ ਉਬਰਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਆਵੈ ਏਸ ਕਾ ਸੁਖ

ਪ੍ਰਕਟਹੋਵੈਗਾ ਤੁਸੇਕਾਮਤੁਕਰੁਗਾਮੈਸੇਬਸਿਸ਼ਾਮਰੁ
ਰਾਜਾਕੀਬਾਚਰੁਰੋਤੀਈਜੋਬਿਵਾਮਿਤੁਬਾਹਜ
ਆਨਖੜਾਮਰੁਜੇਸੇਕੋਕਹਾਜੋਰਾਜਾਕੋਕਹੋਗਾ
ਇਕਪੁਤ੍ਰਾਬਿਵਾਮਿਤੁਬਾਹਜਪੜਾਹੈਉਨਹੁਜ
ਇਕਰਿਕਹਾਤੁਬਰਾਜਾਸਿੰਗਾਸਨਤੇਉਠਿਕਰਿ
ਚਰਨੋਕਰਿਚਲੁਜਾਆਵੈਅਰੁਬਰੇਤੇਜਸਜਗਤ
ਮੰਡਲੇਸੂਰਓਸਤਤਿਕਰਤੇਆਵੈਅਰੁਬਿਵਾਮਿ
ਤੁਕਦੇਖਕਾਰਿਦੂਰਤੇਮਸਤਕਟੇਕਤੇਆਵੈਅਰੁ
ਪਿਥਹੀਪਰਬੀਸਕੇਹੀਰੇਮੋਤੀਕਾਪਕਾਸਪੜੇ
ਅਰੁਬਿਵਾਮਿਤੁਬਾਹਜਪੜਾਹੈਉਨਹੁਜ

ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਅਗਾ ਨਿਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ
 ਤਾ ਦਿਸਾ ਆਵੈ ਅਮਰੁ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਵਾਨਾ ਅਮਰੁ ਹਾ ਬਿਖੇ
 ਤੇ ਦੀ ਅਮਰੁ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਾ ਅਮੋ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਪ੍ਰ
 ਨਾ ਮਕਰਤ ਰਾਜਾ ਚਰਨੇ ਪਰਜਾ ਏ ਗੀਤ੍ਰਿ ਮਾਮ
 ਰੁਕਾ ਹੇ ਪ੍ਰਿਥੇ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਰਾਗਾ ਹੈਂ ਤੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ
 ਹੁਆ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਅਨੰਦ ਮੁਖ ਕੋ ਪਾਪ ਤੇ
 ਤਾ ਦਿਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਅਮਰੁ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਿਖੇ ਮੇਂ
 ਮਾਰੇ ਆਵੇ ਕਾਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ਵਗਾ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ
 ਆਇ ਕਾਰਿ ਹਸੇ ਅਮਰੁ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਕੰਠ ਲਗਾ
 ਏ ਮਾਮ ਮੇਰੀ ਜਤਨ ਜੋਗਾ ਮੇਲੇ ਬਹੁਤਾ ਮੀਤ੍ਰ

ਏਗਏਗਸਿੰਘਾਨਪਰਬਾਸਿਟਾਬਿਵਾਮਿਤੁਬਾਂਮ
ਦੇਵਕੋਬੈਠਾਪਾਸਾਮਰੁਬਿਵਾਮਿਤੁਕਪੁਜਨਕੀਆ
ਪੁਦਖਣਾਕਰੀਗਬਿਵਾਮਿਤੁਰੀਰਾਜਾਕੀਮਾਨਕ
ਰੀਗਮਰੁਬਾਸਿਟਾਬਿਵਾਮਿਤੁਅੰਨ੍ਯੋਅੰਨ੍ਯੁਜਨਕੀ
ਆਬਹੁਕਾਅਪਦੇਅਪਦੇਇਬਾਨਪਰਜਾਇਬੈ
ਠਾਜਬਜੋਗਾਤਬਰਾਜੇਕਹਾਹੇਰਗਵਨਤੁਮਾਰੇ
ਆਵਟੇਕਾਰਿਮੈਬਹੁਤਾਅਨੰਦਕੋਪਪਤਰੁਆਹੇ
ਅਬਾਜਿਸਾਅਰਬਤੁਆਏਹੋਸੋਕੀਪਾਕਾਰਿਕਹੇ
ਸੋਮੈਸਾਪਦਾਰਬਕੋਉਨਹੀਜੇਮੁਬਕੋਦੇਵਦਾ
ਕਠਨਹੋਵੈਤਾਤੋਤੁਮਾਅਪਦਾਅਰਬਪੁਰਦਾਹੁ

ਆਜਾਣਾ ਅਬ ਆਰਾ ਕਰੇ ੴ ਬਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ
 ਆਗਮ ਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਕੁਧੀ ਮਨ ਮਾਰਿ ਤੇਰਾ
 ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਜੋ ਆਗਾ ਸੋਈ ਕਰਾ
 ਹਿ॥ ਆਜ ਬਰਾਜੇ ਐਸੇ ਕਹਾ ਤਬ ਮੁਨੇ ਬਿਖੇਸ
 ਰਾਵੁ ਲਾ ਬਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਸੰਨ ਭੁਯਾ ਅਰੁ ਰੋਮ ਪੜੇ
 ਚੋ ਆਣੇ ਆਮਰੁ ਕਹਤ ਰੁਪਾ ਹੋਰਾ ਜਾਤੁ ਪੰਨ ਹੋ॥ ਐ
 ਸਾਤੁ ਕਿਉ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਏਕਤ ਸੂਰਜ ਵੰਸੀ
 ਹੈ ਤੀ॥ ਅਰੁ ਬਸਿ ਸੁਜੀਤੁ ਮਾਰਾ ਕੁਰੁ ਹੈ
 ਆਬ ਜੋ ਕਵੁ ਮੇਰਾ ਪੁਯੋ ਜਨ ਹੋ ਸੋ ਸੁਰੁ

ਦਸਰਾਤੁਜਗਕਾਐਨੇਆਰੰਭਕੀਯਾਹੋ॥ ਜਬਜਗਕਰ
ਤਾਹੈਤਬਚਾਖਸਾਬਿਰੰਧਾਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਜਹਾਂਜਹਾਂਜਾਇ
ਕਰਿਕਰਤਾਹੈਤਹਾਂਤਹਾਂਇਥਾਨਮਲਕਕਰਿਜਾਤੇਹੈ
ਰੁਪਰਾਅਖਮਾਂਸਫਰਜਾਤੇਹੈ॥ ਉਧਰਿਥਾਨਕਰਮਕਰਦੇਸੇ
ਗਨਾਹੀਰਹਤਾ॥ ਤਿਨਕੇਸਾਸਕਰਦੇਅਰਬਮੈਤੁਅਰੇਪਾਸ
ਆਯਾਹੈ॥ ਐਉਰੀਉਨਕੇਨਾਸਕਰਦੇਕੋਸਅਰਬਹੈ॥ ਪੁਰਕ੍ਰ
ਪਕੀਯੇਤੇਜਗਨਿਹਫਲਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕ੍ਰਪਕੀਯੋਥਿ
ਨਾਉਨਕਾਨਾਸਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਤੇਤੁਮਾਰੀਸਰਦਾਆਯਾਹੈ॥ ਤੇ
ਚਪੁੜਜੇਹੈਰਾਮਜੀ॥ ਤਿਸਕ੍ਰਮੇਰੇਸਾਬਦੇਇਥਾਜੇਰਾਖਸੇ
ਕੋਮਾਰੇਅਰੁਜਗਮੇਰਾਸਫਲਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਰਾਮਜੀਕੋਤੁ

ਬਾਣਕਨਜਾਣਾਇਹਮਹਾਂਇੰਦ੍ਰਕੇਸਮਾਨਸੂਰਬੀਰਹੈ॥
ਇਸਕੇਆਗੇਉਹਨਠਹਰਸਕੈਗੇ॥ਇਹਉਨੀਮਗੈਕੋਸਿੰਘ
ਵਤਹੈ॥ਤਾਤੇਮੇਰੇਸਾਥਦੇਵਾ॥ਜੇਤੇਰਾਧਰਮਭੀਰਹੈ॥ਅਰੁਜਸ
ਭੀਰਹੈ॥ਅਰੁਮੇਰਾਕਰਜਭੀਹੋਵੇ॥ਇਸਾਬਿਖੇਸੰਦੇਹਨਹੀ
ਕਰਣਾ॥ਇਸਕੇਹਮਭੀਰਖਕਹੈ॥ਅਗੁਇਸਕੇਹਮਹੀ
ਜਾਣੁਤਾਹੈ॥ਅਬਵਾਖਾਸਿੰਘ॥ਇਸਕੇਜਾਣੁਤਾਹੈ॥ਅਬ
ਵਾਕੋਉਐਰਗਮਾਨਵਾਨਕੀਜਾਣੁਤਾਹੈ॥ਵੈਰਾ॥ਅੰਰਕੇ
ਉਇਸਕੇਜਾਣੁਨਹੀਸਕਤਾ॥**ਦੋਹਰਾ**॥ਜਬਤੇਐਸੇਮੁਨ
ਕਹਾਰਜਾ॥ਬੀਸਮਭਯੋਇ॥ਏਕਮਹੂਰਤਬੀਤਯੋਤਬ
ਉਠਕਢੁਕਾਹਿਯੋਇ॥**੧॥** **ਰਾਜੇਵਾਰਾ**॥ਹੇਮੁਨੀਸਵਰ

ਇਹ ਤੁਮੈ ਕਿਆ ਕਹਿਯਾ ਰਾਮ ਜੀ ਤੋ ਕੁਮਾਰ ਹੈ। ਸਸਤਾ ਬਿ
ਦੁਆ ਜਾਣਾ ਤਾਹੀ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਅਸਤਾ ਬਿਦੁਆਰੀ ਸੀਖੀ ਨਾ
ਹੀ। ਫੂਲੋ ਕੀ ਸਿੰਜਾ ਪਰ ਸੈਨ ਕਰਵੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੁੰਧ ਕੋਇ
ਹਾਕਿਆ ਜਾਣੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਰਹਾ ਭੂਮ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭੀ ਨਾਹੀ
ਅਰੁ ਭ੍ਰਿਕਟੀ ਕੋ ਚਢਾਇ ਕਾਰਿ ਕਬਹੂੰ ਜੁੰਧ ਨਹੀ ਕੀਯਾ
ਥੋੜ ਸਵਰ ਪਕਾ ਬਾਲ ਕਹੈ। ਕਦਾ ਚਿਤ ਕਮਲਾ ਅਰੁ ਪਬ
ਰੋ ਕਭੀ ਜੁਪ ਹੂਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹਾ ਬਿਖੇ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ
ਏਹੈ। ਜੋ ਨਵ ਸਹੰਸਵਰ ਪਕਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਚਾਰੋ ਪੁਤ੍ਰੋ ਬਿ
ਖੇ ਭੀ ਕਮਲ ਨੈ ਨਰਾਮ ਜੀ ਮੁਝ ਕੋ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੈ। ਇਸ
ਬਿਨਾ ਏਕਾ ਪਿਲਾਭੀ ਮੈ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕਤਾ ਜੇਤੁ ਮਲੇ ਜਾਵੇ

ਗੋਤ ਬਸੇਰੇ ਪੁਲਾ ਨਿਕਸ ਜਾਵੈ ਗੋਅਮਰੁ ਮਾਤਾ ਰਾਈ ਸਰੁ
 ਕੇ ਪੁਲਾ ਰਾਮ ਜੀ ਹੈ ਸਰੁ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੈ ਗੋ ਬਿਯੋਗ ਕਾਰਿ ਕੈ
 ਜੋਹ ਮਕੋ ਮਾਰਨੇ ਆਪਾ ਹੈ ਭੁਤ ਬਲੇ ਜਾਇ ਮੈ ਤੇ ਦੇਵ ਦੇ
 ਕੋ ਸਮਰ ਬਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਅਰੁ ਗਊ ਦੇ ਹੁਏ ਹੈ ਜੋ ਤੇ
 ਰਾਮਾ ਵਲਾ ਇਸ ਨਿਮਿਤ ਹੁਆ ਹੈ ਮੈ ਬਡੇ ਸੋਕ ਕੋ ਪਾਪਤ
 ਹੁਆ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਆਗੁ ਕਰੇ ਤਬ ਮੈ ਤੁਮ ਚੇ ਸਾ ਬਜਾਤਾ ਹੈ
 ਏਕ ਖੁਹਲੀ ਸੈਨ ਮੇਰੇ ਸਾ ਬਡੇ ਸੁਰਬੀਰ ਜੇਧਾ ਹੈ ਸਸਤ
 ਅਰੁ ਅਸਤੁ ਬਿਦੁ ਕਾਰਿ ਸੰਪੰਨ ਹੈ ਤਿਨ ਰਾਖ ਸੋਕੋ ਨਾਸ
 ਕਰੇ ਗੋ ਏਕ ਰਾਵਲਾ ਸਾ ਬਜੇ ਪਕਰ ਦੇ ਕੋ ਸਮਰ ਬਨ ਹੀ ਜੋ
 ਸਾ ਰਿਬਿਧ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਉਹੋ ਵੈਸੋ ਤਿਸ ਸਾ ਬਹਾਮ ਭੁੰਧ

ਕਰੇਗੇ ਪਰਗਮਜੀ ਜੁੰਧ ਕਰਦੇ ਕੋ ਸਮਰਥਨਾ ਹੀ॥
ਅਰੁ ਅਥ ਤੋਰੀ ਪੜਾ ਹੈ॥ ਸਰੀਰ ਕ੍ਰਿਸ ਹੋਗਾ ਯਾ ਹੈ॥ ਸ
ਰੁਚੇ ਸੁ ਤੇ ਬਿਰਸਹੂ ਯਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਜਣਾ ਸਕਤਾ ਜੋ ਭੀ
ਸਕੋ ਕੀਅਰੇਗਾ ਹੈ॥ ਪੀਤ ਵਰਨ ਮੁਖ ਹੋਗਾ ਯਾ ਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਹਮਰੇ ਪਾਟਾ ਹੈ ਰਾਮ ਜੂ ਕੈ ਸੇ ਦੇਵੇ ਤਾਰੀ॥ ਜੇ ਹਮ ਕੋ ਆਗੁ
ਕਰੇ ਸਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਜਾਣੀ॥੧॥ ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਜੇ ਕਹਾ
ਅਪੀਰ ਜਹੋ ਇਕਾਰਿ ਤਬਾ ਬਿਵਾਹਿ॥ **ਬਿਵਾਹਿ**
ਵਾਰਾ ਹੋਰਾ ਜਾਤੁ ਆਪ ਦੇ ਪਰਮ ਕੋ ਸਮਰਨ ਕਰਾਇਹ ਪ੍ਰਤ
ਗੁਮ ਤੁਝ ਕਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ
ਅਰੁ ਪੂਰਨ ਹੂ ਆਜਾਨੋ ਅਬ ਕਿਉ॥ ਆਪ ਦੇ ਪਰਮ ਕੋ ਭੀ

ਗਤਾਹੈਂ ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਹੁਆ ਮੀਰੀ ਕੀ ਨੁਆਈ ਬੁਗਤਾਹੈਂ ਤੇ ਹਮ
 ਕੀ ਓਠ ਜਾਵੈਂਗੇ ਪਰਾਇਤੁ ਮਕੋ ਜੋਗ ਨਾਹੀਆ ਮਰੁ ਹਮ ਭੀ ਸਮ
 ਭਲੇ ਵੇਂਗੇ ਤੇਰੇ ਸਾਬਤੁ ਰਾਜ ਕਰਤਾਰ ਹੁਾ ਜਬਾਇ ਸਪੁ ਕਰਾਬਿ
 ਸੁਆਮਿ ਤੁਕਹਾ ਕੋ ਪਸਾਹਿਤਾ ਤਬ ਸਪੁਰਨਾ ਪਿਬਵੀ ਕਪਲੇਲਾ
 ਗੀਆ ਮਗੁਇਦਾ - ਏਕ ਦੇਵ ਤੇਰੈ ਕੋ ਪਾਤਿ ਹੁਏ ਜੋਕਿਆ ਹੁਆ
ਤਬ ਸਿਮਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਅਪਲੇ ਪਰਮ ਕੋ ਕਿਉਂ ਤੇ
 ਮਾਗ ਕਰਤਾਹੈਂ ਮੇਰੇ ਬਿਦੁਆ ਮਾਨ ਤੁਝ ਪਤਗੁਮਾ ਕਰੀਹੈਂ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਅਰਬ ਪੂਰਨਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਜੀ ਕੋਇ ਸਕੇਸ
 ਬਟੇਇਆ ਮਗੁਇਹ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੀ ਰਖਾ ਕਰੇ ਰਖਾਇ ਸਕੇ
~~ਬੁਝਾਏ ਮਾਧਾ ਬਿਦੁਆ ਮਾਨ ਤੁਝ ਪਤਗੁਮਾ ਕਰੀਹੈਂ~~ ਤਬ

ਲਾਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਧਰਮ ਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ਤਪ ਕੀ ਖਾਣ ਹੈ
ਬੁਧ ਵਨ ਹੈ ਬਡਾ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਸਸਤਾ ਅਰੁ ਅਸਤਾ ਬਿਦੁਆ
ਦੋ ਨੇਕ ਰਿਸੰਧ ਨ ਹੈ ਤਾ ਤੋਂ ਇਸ ਕੇ ਜੀ ਤਲੇ ਕੋ ਕੋ ਉਸ ਮਰ
ਬਨਾਹੀ ਤੁਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਦੇਇਓ ਮਰੁ ਕਰੁ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਖੇਦ
ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਤੁ ਮਸਾਰ ਖੇਅ ਪਲੇ ਧਰਮਾ ਬਿਖੇਓ
ਸਤ ਨ ਹੋਵੇ ਤਬ ਐਰ ਕੋ ਸੇਰ ਹੋਗੇ ਤਾ ਤੋਂ ਸੋ ਕੋ ਤੁਜਾਗਾ ਅ
ਰੁਪੁ ਤਕੋ ਦੇਇਓ ਬਿਦੁਆ ਮਤ ਕੋ ਆਗੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੋ ਕਾਲ ਕੀ
ਮੂਰਤ ਭੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਹਿ ਸਕੇਗੀ ਅਰੁ ਜੇ ਨ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਦਾ
ਨ ਪੁੰਨ ਧਨ ਤੇਰਾ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਬ ਐਸੇ ਬਾਸਿਓ ਜੀ ਕ
ਹਾਤ ਬਰਾਜੇ ਕਹਾਹੇ ਰਿਤੋ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਲੇਆਵੇ ਜਬ ਰਾ

ਮਜੀ ਕੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਬਰੰਬਾਰ ਜੋ ਚਲੇ ਤਬ ਕਹਤ ਭੁਯਾ ਜੋ
 ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਅੰਧੇ ਸੇ ਕਹਿ ਕਰਿ ਤੂ ਸੀ ਹੋਰ ਹਾ ਅੰਧੇ ਸੇ ਰਜਾ ਸੁਣ
 ਕਰ ਕਰ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਲਾਏ ਅਰੁ ਮਧੁਰ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕ
 ਹਾ ਹੋਰ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰਾ ਮਜੀ ਕੀ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੈ ਕੁਮ
 ਕਰਿ ਕੋ ਕਹੋ **ਅੰਤ੍ਰੀ ਪੋਵਾਬਾ** ਹੋ ਦੇਵਹ ਮਾ ਕਿਆ ਕਹੈ
 ਜੇ ਤੇ ਕਢੁਹਾ ਮਹੈ ਸੋ ਮਕਾਰ ਅਰੁ ਪਾਟਾਹਾ ਮਾਰੇ ਦੇਖਦੇ ਮ
 ਤ੍ਰਾਇ ਸੁਆਵਤੇ ਹੈਂ ਹਾ ਮਿਤ ਕਹੀ ਹੈਂ ਕਾਹੇ ਤੇਂ ਜੁਹਾ ਮ
 ਰਾ ਸੁਆਮੀ ਬਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ਜਾਇ ਨਕਾ
 ਤੀ ਰਬੈ ਸੋ ਮਾ ਪਾਹੈ ਗਤਿ ਸੀ ਦਿਨ ਕਾ ਚਿੰਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭੁ
 ਯਾ ਹੈ ਉਤ ਮਭੋ ਜਨ ਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਅਸੁਵਾਜ ਲਬ ਸਤੁ

ਲੇਜਾਤੇਹੈਂ॥ ਅਸੁਵਾਐਗੁਪਦਾਈਪਦੁੰਬਲੇਜਾਤੇਹੈਂ॥ ਭੁ
ਹਾਐਸੀਚਿੰਤਾਬਿਖੇਮਗਨਹੈਂਜੇਦੇਖਤਾਭੀਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਜੇ
ਦੇਖਤਾਭੀਹੈਂਤੋਕ੍ਰੋਧਕਾਰਿਕੈਨਿਰਾਦਰਚਾਇਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੁੰ
ਦਗਇਸਤੀਯਾਨਾਪਕਾਰਕੇਰੂਪਨੈਸਹਿਤਾਆਵਤੀਆਹੈਂ
ਤਬਉਨਕੀਓਰਦੇਖਤਾਭੀਨਾਹੀ॥ ਅਗੁਤਿਪਤਹੋਇਕਾਰਿ
ਭੋਜਨਨਾਹੀਕਰਤਾ॥ ਅਰੁਪਦਮਾਸਨਕੋਧਾਰੇਮੁਖਹਾ
ਬਕੇਆਧਾਰਗਾਖਬੈਠਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਹਤਾਹੈਂਸੰਸਾਰਕੇਪ
ਦਾਰਬਾਮਿਗਾਤਿਨਾਕੇਜਲਵਤਹੈਂ॥ ਨਭੋਗਸਤਹੈਂ॥ ਨਰ
ਜਸਤਹੈਂ॥ ਨਜਗਤਿਸਤਹੈਂ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਭੋਗਪਦਾਰ
ਬਕੇਦੇਖਕਾਰਿਪਸੰਨਸਹਿਤਾ॥ ਤਾਂਤੇਹਮਜਾਨਤੇਹੈਂ

ਜੁਇਸਕੋਪਰਮਪਦਪਾਵਦੇਕੀਇਛਹੈ। ਪਰੁਮੁਖਤੇਕਦਾ
 ਚਿਤਸੁਹਿਅਨਾਹੀ। ਅਰੁਤੁਮਾਰਕਾਅਭਮਾਨਕੀਕਦਾ
 ਚਿਤਸੁਹਿਅਨਾਹੀ। ਪਰੁਬੋਲਤਾਹੈ। ਬਵਾਗਾਵਤਾ
 ਹੈ। ਤੇਕਹਤਾਹੈ। ਹਾਇਹਾਇਮੈ। ਅਨਬਮਾਰਮਾਗਯਾਹੈ।
 ਇਹਸਾਰਪਰਮਅਨਰਥਕਾਕਾਰਹੈ। ਜੋਕਉਕਹੈ
 ਅਕਸਾਇਖੇਛੁਲਲਾਗੇਹੈ। ਤਿਨਕੋਮੈਲੋ। ਆਯਾਹੈ
 ਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਕੀ। ਅਸੂਰਜਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾ। ਸਭਕੁੰ
 ਤਾਮਾਤਦੇਖਤਾਹੈ। ਨਕਉਪਦਾਰਥਉਸਕੋਹਰਖਦੇਤਾ
 ਹੈ। ਨਸੋਕਦੇਤਾਹੈ। ਅਗਇਸਕੇਸਾਬਸਭਕੁੰਏਕੀਰੀ
 ਤਾਇਖੇਮਗਨਹੋਰਹੈ। ਤਾਤੇਕਉਉਪਾਇਕਰਜੇਉ

ਸਕਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਹੋਵੈ **ਥਿਵਾਮਿਤੁਵਾਚਾ** ਜੈਰਾਸੀ
ਮੈਸਾਹੈਤੋਹਮਾਰੇਪਾਸਲੇਆਵੈਹਮਉਸਕਾਦੁਖਾਨਿਵ
ਰਤਕਰੇਗੋਹੋਰਾਜਾਤੂਰਾਗਵਾਨਹੈਜਿਸਕਾਪੁਤਾਥੀਬੇਕ
ਅਰੁਵੈਰਾਗਕੋਪਾਪਤਰੁਪਾਹੈਹਮਜੈਬੈਠੇਹੈਸੋਅਬ
ਹੀਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕੋਪਰਮਪਦਕੀਪਾਪਤਕਰੇਗੋਅਰੁਸਭ
ਦੁਖਨਸੁਕਰਤਾਆਤਮਪਦਕੀਪਾਪਤਕਰੇਗੋਅਰੁ
ਲੇਸੁਪਬਰਕੰਚਨਸਮਕਰਿਦਿਖਾਵੈਗੋਅਰੁਜੈਕ
ਛੁਤਮਾਰਾਪਾਵਿਰਤਾਆਚਾਰਹੈਸੇਕੁਰੀਕਰੇਗਾਤੁਮਾ
ਰੀਕੁਲਾਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਹੋਵੈਗੀਸੀਪੁਹੀਬੁਲਾਵੈ**ਬਾ**
ਲਾਮੀਕਉਵਾਚਾ ਮੈਸੇਵਚਨਮੁਨਾਇਦੁਕੇਸੁਲਾਕ

ਰਿਗ ਜੇਕਹਾ ਹੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋਰਾ ਮਜੀ ਕੰਓ ਲਛਮ ਲਾਸਤੁ ਮ
 ਲਾਸਹਿ ਤਲੇ ਆਵੇ ਸੀ ਪੁਰੀ ॥ ਜਬਾ ਮੋਥੇ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਕ
 ਹਾਤ ਬਰਾਮਜੀ ਆਵੇ ਤੇ ਆਵੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਬ ਕੇ ਦੇਖ
 ਤੇ ਭਏ ਬਹੁ ਫੁਬਾ ਸਿਧਾ ਬਿਧਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਦੇਖ ਮਾਮਾ ਮਾਇ
 ਪੁਬਾ ਮਰਾ ਜੇ ਕੇ ਚਰਨੇ ਪਰਸੀ ਸਰਾ ਖਾ ਬਹੁ ਫੁਬਾ ਸਿਧਾ ਬਿ
 ਧਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੇ ਬਹੁ ਫੁਬਾ ਮੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੰਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀ ਯਾ
 ਤਬ ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਬ ਰਾਮਜੀ ਕੰਓ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਪਸੰਨ ਰੁ
 ਯਾ ਗੋਟਾ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਯਾ ਮਰੁ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਵਲਾਇ
 ਸਾ ਬਿਰਕਤ ਤਾ ਕਾਰਿ ਪਰਾਪਦ ਕੀ ਪਾਪ ਭਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ ਗੁਰ
 ਕੇ ਉਪਦੇਸਾ ਯੁਕਤ ਕਾਰਿ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ **ਬਸਿਧੇ ਵਾਰਾ**

ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪੁਨਰ ਹੈਂ ਅਰੁ ਬਰਾ ਸੁਰਮਾ ਹੈਂ ਜੋ ਬਿਖੈ ਰੂਪੀ
ਸਤੁ ਤੈ ਨੇ ਜੀ ਤੈ ਹੈਂ **ਅਬਿਸੁਖ ਮਿਤੁ ਵਾਚਾ** ਹੇ ਕਮਲ ਨੈ ਨ ਅੰਤ
ਰਕੀ ਚਪਲ ਤਾ ਕੇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜੇ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ਅਸੈ ਹੈ
ਸੇ ਪਗਟ ਕਾਰਿ ਕਹੁ ਇਹ ਤੁਝ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਸੋ ਕਹੁ ਆ ਹੈ ਅ
ਰੁ ਕਿਸ ਕਾਰ ਲਤੈ ਹੁ ਆ ਹੈ ਜੇ ਕਛੁ ਤੁਝ ਕੋ ਬਾਛੁ ਤੈ ਹੈ ਸ
ਕਹੁ ਮਤੁ ਤੁਝ ਕੋ ਤਿਸੀ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਰੁ ਦੁ
ਖ ਤੁਝ ਕੋ ਕਉ ਨ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਕਛੁ ਅਪਦਾ ਬਿਤੰਤ ਹੈ ਸ
ਕਹੁ **ਵਿਹਗਾ** ਜਬ ਅੰਸੇ ਸੁਨਵਰ ਕਹੁ ਨਾ ਅਨੰਦ ਕੁਯਾ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਅਬਰੁ ਯੋਯਾ ਮੇ ਸੰਸਾਰਾ ਹਿ
੧੧ **ਰਾਮੇ ਵਾਚਾ** ਹੇ ਰੁਗਵਨ ਜਿਸ ਪਕਰ ਬਿਤੰਤ ਹੈ

ਸੇਤੁ ਮਸੁਹੋ ਆਇਹੁ ਮੈਂ ਜੋ ਸੇਵ ਸਰਬ ਕੇ ਗੁਹ ਬਿਖੇਉ
 ਤਪਤਿ ਭਯਾਹੋ ਕੁਮਕਾਰਿ ਕੇ ਬਡਾ ਹੁਆਹੋ ਜਗਮੋਪ
 ਵੀਤ ਪਾਯਾਹੋ ਬਹੁੜ ਬੇਦ ਪਠ ਦੇ ਲਾਗਾ ਬਹਮ
 ਚਰਜ ਸੀਧੁ ਜਾਏ ਕਾਇਨ ਪਠ ਕਾਰਿਆ ਯਾ ਤਬਤੀਰ
 ਬੋਕੀ ਇਛੁ ਭੁਈਆ ਪਿਤਾ ਕੀਆਰਿ ਯਾ ਲੇਕਰਿ ਤੀਰ ਬੋ
 ਪਰਗਯਾ ਗੰਗਾ ਆਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੀਰ ਬੋਕਾਇਨਾ
 ਨਕੀਆ ਬਹੁੜ ਈਹਾ ਆਇਆ ਕੇਤੇ ਕਾਇਨ ਪਾਛੇ
 ਇਹ ਬਿਚਾਰਿ ਰਿਤ ਬਿਖੇਉ ਪਯਾ ਜਰਾ ਜਾਕਿ ਆਹੋ
 ਅਰੁ ਭੁਗਾਕਿ ਆਹੋ ਜਰਾ ਤਾਕਿ ਆਹੋ ਸਭ ਭੁਤ ਮਾ
 ਤ੍ਰੇਹੋ ਅਰੁ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਮਨ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਬਿਖੇਉ

ਸੋਮਨੁ ਗ੍ਰੀਸਿਥਮਾਹੈ ॥ ਜੇਨ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਦੇ
ਕਤਾਹੈ ॥ ਸੋਮਿ ਗਤਿ ਸਾਕੇ ਜਲ ਵਤਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਗਮ
ਪਾਈਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਿਸ ਪਦਕਾਨਾ ਸਨਹੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵਦੇ ਜੇ
ਗਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੈਰੇ ਗੀ ਕਤਾ ॥ ਗਾ ਕੀਆਹੈ ॥
ਅਰੁ ਦੁਖ ਰੂਪ ਜਾਨੈਹੈ ॥ ਰਾਗ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਰ ਜਲ ਵਤ
ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੇ ॥ ਤਬ ਥਾਛ ਰਹਤੀਹੈ ॥ ਪਾਪਤ
ਹੋਤੇਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸਾ ਕਰਿ ਜਲ ਵਤਹੈ ॥ ਬਛਤੀ ਜਾਤੀ
ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨ ॥ ਫੁਰ ਬਿਖਰੈ ਕੀਰਿਸਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਕਾਛ
ਲਤਾਰਹਿਆਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਰੂ ਥਲ ਕਾਹਰਿ ਆਪੈ ਰੋ
ਈ ਬਹੁਤ ਮਰਗ ਕੀ ॥ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਤੈਸੇ ਬਹੁ

ਪੀਭੋਗੋਕੀਇਛਾਮੈਨਾਹੀਕਰਤਾਭੋਗਰੂਪੀਚੋਰਹੈ
 ਅਰੁਅਗਮਾਨਰੂਪੀਰਤਾਬਿਖੇਲੂਟਤੇਹੈਆਤਮਾਨ
 ਦਰੂਪੀਧਨਕੇਲੂਟਲੇਜਾਤੇਹੈਤਿਸਕੇਬਿਯੋਗਤੇ
 ਦੀਨਹੋਰਹਤਾਹੈਅਰੁਸੁਭਗੁਲੇਕਾਨਾਸਕਰਤੇਹੈਸੀ
 ਲਸੰਤੋਧਰਮਉਦਾਰਤਾਕੇਮਲਤਾਬਿਚਾਰਵੈਰਾ
 ਗਦਪਾਆਦਿਕਗੁਲੇਕੋਭੋਗੋਕੀਬਾਂਛਨਾਸਕਰਤੀ
 ਹੈਅਰੁਉਪਜਾਵਲੇਬਿਖੇਦੁਖਹੋਤਾਹੈਪਰਮਦੁ
 ਖਕਕਾਰਲਾਜਾਲਾਕਾਰਿਮੈਇਨਕਾਤੁਨਾਗਕੀਯਾ
 ਹੈਹੇਮੁਨੀਵਰਲਖਮੀਜਬਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈਤਬ
 ਸਭਗੁਲੇਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈਅਧੁਰਵਚਨਤਬਲ

ਗਬੇਲਤਾਹੋਤਬਲਗਲਖਮੀਨਹੀਪਾਪਤਰੁਣੀਸਬ
ਪਾਪਤਰੁਣੀਤਬਕੋਮਲਤਾਕਾਅਭਾਵਹੋਤਾਹੈ। ਦੇਹ
ਕੋਗੋਕੀਤਿਸਾਜੁਹੋਸਰਗੁਦਾਕਰੈਬਿਨਸਾਜਨਾਮਰ
ਣਾਫਿਗਫਿਰਲਹੈਤਾਂਤੋਂਕਰੈਨਤਾਸਾ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਸੂਰਲ
ਖਮੀਦੇਖਦੇਆਤੁਸੁੰਦਰਭਾਸਤੀਹੈ। ਪੁਰਨਾਸਕਰਦੇਹਾ
ਰੀਹੈ। ਜੈਸੇਂਬਿਖਕੀਬੰਦੀਏਖਦੇਆਤੁਸੁੰਦਰਭਾਸਤੀਹੈ
ਪੁਰਸਪਰਸਕੀਪੇਤੇਨਾਸਕਰਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਂਲਖਮੀਪ
ਰਸਕੀਪੇਤੇਨਾਸਕਰਤੀਹੈ। ਜੋਆਤਮਾਨੰਦਕੋਪਾਵਦਾ
ਕਰਨਹੋਤਾਹੈ। ਆਤਮਾਨੰਦਕੋਪਾਏਬਿਨਮਿਤਕਵਤ
ਹੈ। ਹੇਮੁਨੀਸੂਰਸੂਰਮਾਹੋਵੈ। ਅਰੁਆਪਦੀਸੋਭਾਨਕਰੈ

ਸੋ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਆਮਰੁ ਸਮਰਥ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕੋ ਓਅਵਰਾ
 ਕਰੈ ਆਤਿ ਸਾਥਿ ਥੈ ਸਮ ਬੁਧ ਰਹੇ ਸੇਰੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਤੈਸੇ
 ਲਖ ਮੀਕੀ ਪਾਪਤ ਹੁਏ ਅਵਗੁਣੇ ਬਿਖੇਨ ਪਵਰਤੇ ਸੋ
 ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਆਹਾਂ ਮੋਹ ਰੂਪ ਜੋ ਓਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹਸਤੀ ਹੋਤਿ ਨ
 ਕੇਹਹ ਏਕਾਇ ਬਾਨ ਪਰਬਤ ਕੀ ਅਟਵੀਲਖ ਮੀਰੈ ਆ
 ਰੁਦੁਖ ਰੂਪੀ ਬੀਜੇ ਕਾਲਖ ਮੀਖੇਤ੍ਰ ਹੈ ਅਰੁ ਬਾਨਾਰੂਪੀ ਤ
 ਰੀ ਕਾਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ਆਰੁ ਤਿਸਾਰੂਪੀ ਭ੍ਰਮਰੇ ਕੀ ਕਮਲਨੀ
 ਹੈ ਆਰੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਸੇਖੋ ਕੇਨਾ ਸਕਰਣੇ ਹਾਰੀਲ
 ਖਮੀਰੂਪੀ ਵਾਪੁ ਹੈ ਏਹਾ ਜੈ ਸੇਨਰੁ ਮਾਹਿ ਬਿੰਦੁ ਲੀ
 ਪਗਟੈ ਫਿਰਦੁ ਰਜਾਇ ਤੈਸੇ ਦੇਖੀਲਖ ਮੀਕੇ ਸੇਚਾਹੇ

ਤਾਰਿਆਂ ਹੇਠੂਨੀ ਸੂਰਜੀ ਵਲੋਂ ਕੇਦੇ ਪਕਾਰਿ ਜੋ ਪੁਸ਼ਾਂਤਰ
ਤੇਹੈਂ ਤੇ ਮੂਰਖ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇਂ ਜਲ ਕੇ ਤਰੰਗ ਉਪ ਜਤੇਹੈਂ ਅਰੁ
ਨਸ਼ਹੇ ਜਾ ਤੇਹੈਂ ਤੈ ਸੇਂ ਮਾਰ ਬਲਾ ਉਪ ਜੀ ਨਸ਼ਹੇ ਜਾ ਤੀ
ਹੈ ਪਵਨ ਕੋ ਕੇਦੇ ਤੇ ਅਰੁ ਬਿਜਲੀ ਕੇ ਰੋ ਕੇਦੇ ਤੇ ਰੀਅ
ਰ ਬਲਾ ਕੇ ਰੋ ਕੇਦਾ ਕਠਨ ਹੈਂ ਅਸੀਂ ਮਾਰ ਬਲਾ ਕੇ ਪਾਇ
ਕਾਰਿ ਜੋ ਰੋ ਗੀ ਬਾਛਾ ਕਰ ਤੇਹੈਂ ਤਿਨ ਕੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਤੇ ਮਾ
ਰਣਾ ਸੇ ਸੁਹੈਂ ਰੋ ਗੀ ਬਾਛਾ ਅਪਣਾ ਨਾਸ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ
ਜੀ ਵਲਾ ਤਿਨ ਹੀ ਕਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਪਗਮ ਪਦਾ ਬਿ
ਥੈ ਇਸਤ ਚੁਣੀ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾਰਿ ਤਿਪਤ ਹੋਰ
ਹੈਂ ਉਨ ਕੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕਾਰਿ ਅੰ ਰੋ ਕੇ ਕਾਰ ਜਸਿ ਪਹੋ ਤੇ

ਹੈ॥ ਅਗੁਜਿਨ ਕੋ ਸਦ ਭੁੰਗੀ ਕੀ॥ ਇਛਾ ਹੈ॥ ਅਗੁਆਤਮਾਪਦ
 ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੈ॥ ਤੇਗਰਧਪ ਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਤ ਸਾਸਤ੍ਰਪਠ ਰਾਹੇ
 ਅਗੁਪਾਵਦੇ ਜੋਗਪਦ ਕੀ॥ ਇਛਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀ
 ਭਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁਜੋ ਬਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਪੜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਗੁਤਿ
 ਸਕੇ ਸਾਰ ਕੋ ਗਿਹਣ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਤੋਊਹ ਕੀ ਭਾਰ ਹੈ॥ ਅ
 ਗੁਜੋ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਪਾਯਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਗੁਮਾਨ ਨਾਹੀ॥ ਤੁ
 ਗਤਾ॥ ਤੋ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਭੀ ਭਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਗੁਮਨ ਜੋ ਆਕਾ
 ਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਬਿਖੇਸਾਂਤ ਨਹੀ ਉਪਜਤੀ॥ ਤੋਊਹ ਮਨ
 ਭੀ ਭਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁਜੀ ਵਲਾ ਕੀ ਤਬਹੀ ਸੇਸੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਆ
 ਤਮਾਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇਸ

ਰੀਰੂਪੀਤਰੰਗਾਅਨੇਕਵਾਰਉਪਜਤੇਹੈਂ॥ਅਰੁਣੀ
ਨਰੀਹੋਜਾਤੇਹੈਂ॥ਜੈਸੇਅੰਜਰੀਬਿਖੇਜਲਨਾਹੀਠਹਰ
ਤਾ॥ਤੈਸੇਆਰਬਲਾਨਹੀਠਹਰਤੀ॥ਅੰਸੇਸੇਛਿਨਰੰਗ
ਰਸਰੀਰਕੋਪਾਇਕਾਰਿਜੋਰੋਗੀਕੀ॥ਤੈਸਾਕਰਤੇਹੈਂ॥ਤੇਮੁ
ਰਖਹੈਂ॥ਜੈਸੇਸਰਪਕੇਮੁਖਸੋਪੜਾਹੂ॥ਅਰੁਣਮਛਰੋਕੋ
ਖਾਵਲੇਕੀ॥ਇਛਾਕਰੈਤੇਮੁਰਖਹੈਂ॥ਤੈਸੇਇਹਪੁਰਖ
ਮਿਤਕੇਮੁਖਾਬਿਖੇਪੜਾਹੂ॥ਅਰੋਗੀਕੀ॥ਇਛਾਕਰਤਾ
ਹੈਂ॥ਤੇਮਹਾਂਮੁਰਖਹੈਂ॥~~ਟਹਰਾ~~ਜੈਸੇਡਗਕੋਗਿਹਣ
ਕਾਰਿਸਮੁਢਤਰੁਜੋਨਹਿਕੋਇ॥ਤੈਸੇਜਗਾਸੁਖਗਹਣ
ਕਾਰਿਮੁਕਤਨਕੋਉਹੋਇ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਸ੍ਵਰਾਇਹਾਅਹੰਕਾਰ

2)

ਜੇ ਉਦੇਹੁ ਆਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂ ਦੁਇਹੈ ਆਇਸ ਮੁਛਕੇ ਦੁਖੀ
ਕੀ ਯਾਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਅਹੰਕਾਰਹੈ ਤਬ ਲਗਾ ਦੁਖੀ
ਅਭਾਵ ਨਹੀ ਅਹੰਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਰੁਜਨ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨ ਜੋਕ
ਛੁਕੀ ਯਾਹੈ ਸੋ ਬਜਰ ਬਹੈ ਪਰਮਾਰ ਬਾਸਿਧ ਨਹੀ
ਹੋਤਾ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ ਤਬ ਹੀ ਕਥੁਆ
ਣਹੈ ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਹੈ ਜਿਸ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅ
ਭਾਵ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਜੇ ਵਸਤੁ ਵਾਸਤਵ ਹੋਤੀਹੈ ਤਿਸ ਕੇ
ਤਾਗਦੇ ਬਿਖੇ ਅਪਦਾ ਕੀ ਹੋਤੀਹੈ ਇਹ ਤੇ ਅਗਾ
ਨ ਕਰਿ ਉਦੇਹੁ ਆਹੈ ਇਸ ਕੇ ਤਿਸ ਆਗਦੇ ਬਿਖੇ ਸਪ
ਦਾਹੈ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋਵੈ ਤਬ ਤਿਸਾ

ਕੀ ਨਾ ਸਹੋ ਜਾਵੇ। **ਦੋਹਰਾ** ਜਯੋ ਸਾਮੁ ਦੁਸੈ ਸਰ ਬਜਲ
ਨਦੀਆਂ ਕਰੇ ਪਵੇ ਸਾਸੁ ਰੁਖੁ ਅਪਦਾ ਤਹਾ ਜਾਇ ਜੋ
ਅਹੰਕਾਰਾ ਆਵੇ ਸਾ॥ ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਵਰਾਇਹ ਜੋ ਚਿੰਤ ਹੈ ਸੋ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਓਰ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵੈਰ ਚਾਬਿ
ਚਾਰ ਪੀਰ ਜਸ ਤੋ ਖਕੀ ਓਰ ਨਾਹੀ ਜਾਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀ ਰ
ਹਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਵਨ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਭੁਟਕਤਾ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿ
ਖੌਂ ਕੀ ਓਰ ਧਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਪਾਪ ਭੀ ਹੋਤੈ॥ ਤੋ
ਕੀ ਤਿਪਤ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅੰਤਰ ਤਿਸਾ ਬਛਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਜੈ ਸੇ ਅੰਗੇ ਕੇ ਸਬੁ ਹੋਤੈ॥ ਭੂਲਾ ਹੂਆ ਏਕ ਮਿਰਾਦੁ ਖੀ ਹੋਤਾ
ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਅਤਾ ਮਪਦ ਤੇ ਭੁਲਾ ਹੂਆ ਚਿੰਤ ਕਰਿ ਮੈਂ ਦੁਖੀ

ਹੁਆਹੈ ਜੈਸੇਤੀ ਪਦਾਪਵਨ ਕਾਰਿ ਸੁਕਾਤਿ ਦੂਰਜਾਇ
 ਪਨਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਚਿੰਤਰੂਪੀ ਪਵਨ ਸੁਝਕੈ ਆਤਮਾ ਪਦਤੇ
 ਦੂਰਡਰਦੀ ਆਹੈ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਕੈ ਸ੍ਵਾਨਾ ਅਰੁ ਸ੍ਵਾ
 ਨੀ ਚੋਜ ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਚਿੰਤਾ ਅਰੁ ਤਿਨਾ ਸੁਝਕੈ ਚੋਜ
 ਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਤਮਾ ਮਾਨ ਤੇਰਹਿ ਤਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ
 ਮਾਨਹੈ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਚਿੰਤਰੂਪੀ ਬੈਤਾ ਲਾਇ
 ਢਹੇਰਹਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਸ ਕਰਦੇ ਕੋ ਮੈਂ ਸਮਰਥ ਨਹੀ
 ਹੋਤਾ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਬੈਠੇ ਲਾ ਅਰੁ ਬਡੇ ਪਰਬਤ
 ਕੋ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਲਾ ਮੈਂ ਸੁਗਮ ਮਾਨਤਾਹੈ ਪਰੁ ਚਿੰਤ
 ਕਾਰਿ ਕਦਾ ਕਠਨਹੈ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੈ ਪਾਨ ਕਾਰਿ ਜਵੇ ਲਾ

ਅਗੁਅਗਾਨਿਕੋਭੰਘਣਾਕਰਣਾਸੁਗਮਹੋਪਗੁਦਿਤ
ਕਰੋਕਣਾਕਠਨਹੋਸੁਮੇਰਕਾਲੰਘਣਾਭੀਸੁਗਮ
ਹੋਪਗੁਚਿੰਤਕਾਜੀਤਣਾਕਠਨਹੋਜੈਸੇਪਿਥਵੀ
ਪਰਮਾਸਕੋਦੇਖਕਾਰਿਇਲਾਆਕਾਸਤਾਰੀਝਤੀਹੋ
ਤੈਸੇਚਿੰਤਕੋਰੋਕੋਦੇਖਕਾਰਿਆਸਕਤਹੋਤਾਹੋਤਾ
ਤੋਪਰਮਸੰਤੁਚਿੰਤਹੋਦੇਹਰਾਜਨੋਨਹੀਚਾਹੇਚ
ਦਮਾਥਾਦਰਛਦਨਹਾਰਾਸੋਨਹੀਚਾਹੇਚਿੰਤਤੁਜੋ
ਆਤਮਛਦਨਹਾਰਾ॥੧॥ਹੋਪਕੋਚੈਤੰਨਾਆਕਾਸ
ਬਿਖੇਤਿਸਾਰੁਪੀਰਾਤੁਹੋਤਿਸਾਬਿਖੈਕਾਮਕੋਧਾ
ਦਿਕਉਲੁਬਿਚਰਤੇਹੋਜਬਰਮਾਨਰੁਪੀਸੁਰ

ਜਥਿ ਦੇਹੁ ਵੈ। ਤਬਾ ਵਿਸਾ ਰੂਪੀ ਰਾਤ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾ
 ਵੈ। ~~ਦੇਹ ਰਾ~~। ਤਿਸਾ ਬਰੁ ਦੁਖ ਰੂਪ ਹੋ। ਇਸ ਮੈਂ ਸੁਖ ਕ
 ਛੁਨਾਹਿ। ਤਾ ਤੇ ਸੋਪ ਦ ਕਹੇ। ਮੁਹਿ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਪਾ
 ਾਇ। ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ। ਵਰਾਇ ਹੋ ਜੇ ਅਮੰਗਲ ਰੂਪੀ ਸਰੀ
 ਰ ਹੋ। ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਓਤ ਪਾਤਿ ਹੂਆ। ਸੋ ਮਾਂਸ ਮੰਜਾ
 ਬਿਕਰੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪਾਵਿਤ੍ਰ
 ਹੋ। ਇਸ ਕਾਰਿ ਮੈਂ ਮਰ ਬਾਸਿ ਪਹੋਤਾ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ
 ਅਰੁ ਦੁਖੇ ਕਾ ਇਸਾਨ ਹੋ। ਇਸ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹਰਖ
 ਵਾਨ ਰਾਸਤਾ ਹੋ। ਅਰੁ ਅਨਿਸ਼ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਸੋ ਕਵਾ
 ਨ ਰਾਸਤਾ ਹੋ। ਇਸਾ ਬਿਖੇ ਜੇ ਅਹੰ ਫਰਤੀ ਹੋ। ਸੋ

ਦੁਕੈਕਾਕਾਰਣਾਹੈਅਰੁਅਹੰਅਹੰਪੜਾਕਰਤਾਹੈ
ਅਰੁਸਰੀਰਰੂਪੀਨੈਕਾਭੋਗਰੂਪੀਬਰੇਤੀਥਿਖੇਪੜੀ
ਹੈਅਤਿਸਕੇਪਾਰਹੋਵਹੈਕੋਵੈਰਾਗਰੂਪੀਜਲਬਢੇ
ਬਡਾਪਵਾਹੋਵੈਅਰੁਅਰੁਸਰੂਪੀਚੰਪੈਕਾ
ਬਲਬੀਹੋਵੈਅਤਬਸੰਸਚਸਾਮੁਦ੍ਰਕੈਕਨਾਰੈਕੋਪਹੁ
ਚੇਪੁਰਖਾਜਿਨੈਪੁਰਖੈਅੰਸੀਬੇੜੀਕੋਪਾਇਕਰਿ
ਸੰਸਾਰਸਾਮੁਦ੍ਰਤੇਆਪਕੋਪਾਰਕੀਪਾਹੈਤੇਪਰਮ
ਸੰਪਦਾਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈਗੋਅਰੁਜਿਨੈਨਹੀਕੀਆ
ਤੇਪਰਮਾਅਪਦਾਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈਗੋਡੂਬਹਿਗੋਉ
ਲਾਟੈਅੰਸੇਸਰੀਰਕੀਮੁਝਕੋਤੋਇਛੈਨਹੀਜਾਨ

ਬਲਗਾਇਹ ਪਰਵਗ ਬਿਖੇ ਬਾਂਧ ਜਾਹੁ ਆਰੋ ਤਬ
 ਲਗਾ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜਬ ਪਰਵਰ ਕੋਤੁ ਜਾਗ ਕਰੈ
 ਤਬ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਰਵਰ ਕਵਨੁ ਹੋਵੈ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਪਾਲਾ ਮਨ ਬੁਧਾਇ ਸਕਾ ਪਰਵਰ ਹੋਇ ਨ ਬਿਖੇ ਅੰ
 ਜਬ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਤਬ ਬੰਧ ਨ ਹੋਤਾ ਹੋਇ ਅਗੁਇ ਸਕਾ ਤੁ
 ਗ ਕਰੈ ਤਬ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੋਇ ਅੰਨ ਬਾਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੋ
 ਮੁਨੀ ਸੁਰਜ ਸੁਪੁਰਖ ਹੋਇ ਤੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾਇ ਸਾਨਾ ਬਿਖੇ
 ਨਹੀ ਰਹੁ ਤੇ ਸੋ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾਇ ਸਾਨਾ ਦੇਹਾ ਅਭੁ ਮਾਨ ਹੋ
 ਜੋ ਅਸਚਰੁ ਪੀਇ ਸਾਗਿ ਹਾ ਬਿਖੇ ਇਟਾਂ ਲਗੀਆਂ ਹੋਇ ਅ
 ਰੁਪ ਰੂਪਾਇ ਮੁਤੁ ਪਰੀਖਾਇ ਸਕੈ ਚਿਕੜ ਲਾਗਾ ਹੋਇ

ਅਰੁਮਾਂ ਸਕੀ ਕਹ ਗਲ ਕਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁਮਾਂ ਕਾਰੂ ਪੀਸੁ
ਪਚ ਇਸਾ ਬਿਖੇਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁਤਿ ਨਾਰੂ ਪੀਸੁ ਪਚੀਤਿ
ਸਕੀ॥ ਇਸਤੀ ਹੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਸਕਾ ਪਰਵਰ
ਹੈ॥ ਅਮੈ ਸਾਜੇ ਅਪਾਵਿਤੁ ਇਸਾ ਨਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਮੈਂ ਅੰਗੀਕ
ਰਨਾ ਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਅਰੁ ਇਸਾ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇਏ ਕਾ ਸਿੰਜਾਰੀ
ਹੈ॥ ਜਬ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਬਿਸਾ ਅਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਕਢੁਕ
ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਤਿਸਕਾ ਪਰਵਾਰਾ ਬਿਸਾ ਅਕ
ਰਦੇ ਨਾਹੀ ਦੇਤਾ॥ ਸੋ ਸਿੰਜਾ ਕਵਨ ਹੈ॥ ਸੁਖੁ ਪਤਰੂ ਪੀਸਿ
ਜਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਬਿਸਾ ਅਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਕਰੁਟਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਸ ਨਾਤਿਸ

ਕੀਉਠਾਇਦੇਤੀਹੈ॥ ਬਿਸਾਮਕਰਦੇਨਹੀਦੇਤੀ॥ ਅਰੁ
 ਜਿਨੋਪੁਰਖੋਸਰੀਰਰੂਪੀਕਾਸਟਕੋਗੁਮਾਨਰੂਪੀਅਗਨਿਕ
 ਰਿਜਲਾਇਆਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਪਰਮਾਅਰਥਾਸਿਧਹੈਤਾਰੈ
 ਅਗਨਿਨੋਨਾਹੀਜਲਾਪਾ॥ ਤਿਨਕੋਪਰਮਦੁਖਕੋਨਿਸਿੰ
 ਤਹੈ॥ ਜਿਸਪੁਰਖਸਰੀਰਕਾਅਗੁਮਾਨਤੁਆਗਕੀਪਾਹੈ
 ਸੋਪਰਮਾਅਨੰਦਰੂਪੀਹੁਆਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੋਦੇਹਾਬਿਖੇ
 ਅਗੁਮਾਨਹੈਸੋਪਰਪਦੁਖੀਹੈ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਜਾਕੋਦੇਹਾਅ
 ਗੁਮਾਨਹੈਰੋਗਵਾਸੁਜਾਇ॥ ਤਾਂਤੋਫਿਰਫਿਰਦੁਖਲ
 ਹੇਤਿਹਤੁਆਗੇਸੁਖਹੋਇ॥ ੧॥ ਹੇਮੁਨੀਸੁਰਸੰਸਾਰਸਮੁ
 ਦ੍ਰਾਬਿਖੇਜੋਉਪਜਤਾਹੈ॥ ਤੁਥਪਥਮਥਾਲਕਾਅਵਸਥਾ

ਰੋਤੀਹੈਸੋਪਰਮਦੁਖੈਕਾਮੁਲਹੈਤਿਸਾਬਿਖੇਦੀਨਹੋਤਾ
ਹੈਸਮਰਥਤਾਕਛੁਨਹੀਰੋਤੀਅਰੁਮੁਰਖਹੋਤਾਹੈ
ਇਛਾਅਰੁਚਪਲਤਾਅਰੁਭੁਤਹੋਤੀਹੈਅਰੁਦੁਖਕਰਿ
ਕੈਜਲਤਾਹੈਮਿਟਾਂਇਨਾਹੀਸਕਤਾਅਰੁਸਦਾਪਦਾਰ
ਬੋਕੀਇਛਾਕਰਤਾਹੈਏਕਥਸਤੁਕੋਗਿਹਣਕਰਤਾਹੈ
ਬਹੁਤਦੁਸਰੀਕੋਚਾਹਤਾਹੈਬਹੁਤਅੰਰਚਾਹਤਾਹੈਅ
ਰੁਥਾਂਤਰਕੀਨਿਆਈਠਹਰਤਾਕਦਾਂਠੇਤਨਹੀਅਰੁਜੇ
ਪਦਾਰਬੋਕੀਇਛਾਕਰਤਾਹੈਸੋਪਾਪਤਨਹੀਹੋਤਾਤਿ
ਸਕਾਰਿਜਲਤਾਰਹਤਾਹੈਅਰੁਜੇਕੋਓਕੋਪਕਰਤਾਹੈ
ਭੋਓਸਪਰਾਮੰਤਰਤੇਪੜਾਜਲਤਾਹੈਅਰੁਮੁੜਹੋਤਾਹੈ

ਬਿਚਾਰਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾਅਗੁਪਤਾਕਾਰੁਪਕਰਤਾਰੋਅਥਾ
 ਧੁਵੇਕਾਰੁਪਕਰਤਾਰੋਅਪਤੋਬਡੇਬਾਲਕੋਕਾਰੁਪਪ
 ਸੁਪਛੀਕਾਰੁਪਕਰਤਾਰੋਉਸਕੋਅਗੁਮਨਕੀਨਹੀ
 ਈਚੰਚਲਹੋਤਾਰੋਵਿਹਾਰਾਬਲਾਅਵਸਥਾਮੁਕੁਆਤਿ
 ਨਨਦੁਖਤਿਸਮਾਹਿਉਸਤਤਕਰੇਂਤੇਮੁਢਰੋਚੰਨਹੀ
 ਚਾਰੇਤਾਰਿ॥੧॥ਗਹੇਮੁਨੀਵਰਜੁਬਾਅਵਸਥਾਇਸਤੇ
 ਈਕਸਾਧਿਕਾਰੁਪਾਇਕਰੋਜਬਜੁਬਾਅਵਸਥਾ
 ਆਵਤੀਹੈਤਬਕਾਮਰੁਪੀਪਿਸਾਰਅਨਲਗਤਾਰੋ
 ਅਗੁਇਛਕੋਪਸਾਰਤਾਰੋਜੇਤੇਕਛੁਬਿਕਾਰੋਸੋ
 ਜੁਬਾਅਵਸਥਾਬਿਖੇਏਕਠਾਅਨਹੋਤੇਹੈਕਾਮਕੋਪ

ਏਕੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਜੇਹੈ ਚਰਮ ਜੇਬ ਨ ਰੂਪੀ ਰਤ ਕੰਦੇਖ
ਏਕਰਿ ਅਨਲੂਟ ਲਾਗਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਨ ਦਰੂਪੀ ਪਾਨ
ਕੋਹ ਰਿਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਇਹ ਪੁਰਖ ਦੀ ਨਹੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸਾਂਤ ਕੋ ਕ
ਦਾ ਚਿਤ ਨ ਚੀਪਾ ਪਤ ਹੋਤਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਚਿਤ ਜੁ ਬਾ ਅਵਸਥਾ
ਬਿਖੇਸ ਦਾ ਬਿਖੁ ॥ ਕੋ ਚਿਤ ਵਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤੀਯੋ ਬਿਖੇ
ਚਿਤਾਂ ਆਸ ਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬਾ ਇਸ ਤੀ ਕਾ ਬਿਯੋਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਤਬਾ ਚਿਤ ਪੀੜਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਜੰਦਾ ਬਿਪਰਭ ਬੁਧ ਵਨ ਹੈ ॥
ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ॥ ਤੇਰੀ ਜੇਬ ਨ ਅਵਸਥਾ ਅਲਨ
ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬਡੀ ਨਦੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜ
ਲ ਹੋਵੈ ॥ ਪਰੁ ਬਰਖਾ ਕਾਲਾ ਆਏ ਤੇ ਮਲ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਤੀਰੀ ਹੈ ॥ ਤੈ

ਸੋ ਜੁ ਬਾ ਅਵਾ ਬਾ ਬਿਖੇ ਕੁਧ ਮਲ ਨ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਿ
ਚਾਰ ਕੁਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵੇਰਾ ਗਓ ਪਰਤ ਸੰਤੋਖ ਦਯਾ ਮਾਦ
ਕਰੁ ਦੋ ਕਾ ਅਕੁ ਵ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੁਰਾ ਮਨੁ ਕਜਨ ਮ
ਉਤਮ ਹੈ ॥ ਪਗੁ ਜਿਨ ਕੇ ਅਕੁ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਸ ਬਿਖੇ
ਕੁੀ ਆਤਮ ਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਅਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ ਤਰ
ਲੇ ਤੇ ਕੁੀ ਜੁ ਬਾ ਅਵਾ ਬਾ ਕਾਤਰ ਲਾਹੈ ਕਠਨ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ॥
ਅਰੁ ਬਯਹਿ ਜੋ ਨਿਰਦੇਖ ਭੋਗ ਲੀ ਕਠਨ ਹੈ ॥ ਜੁ ਬਾ ਅਵਾ ਬਾ
ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਵੇਰਾ ਗਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤ ਕਰਿ ਸੰਪਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੋ ਦੁ
ਰਲਿ ਭਰੈ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੁ ਬਾ ਅਵਾ ਬਾ ਬਾ ਦੁਖ ਸਭ ਦੁ
ਖਨ ਕੀ ਰਾਸਾ ਤਾ ਤੇ ਸੋ ਕੁਮ ਮੁਹਿ ਕਹੈ ਪਾਵੈ ਆਤਮ ਬਾਸਾ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭੁਸਮਕਰਤਾਹੈ।ਹੇਮੁਨੀਵਰਜੈਸਾਰਗਹੋਤਾਹੈ।ਤੁਸਕੇ
 ਅਨੁਸਾਰਾਏਖਪਕਰੀਤਾਹੈ।ਤਬਰੋਗਨਿਰਵਰਤਹੋਤਾ
 ਹੈ।ਅਪਬਸੇਵਨੇਤੰਬਿਪਰਜੇਹੋਤਾਹੈ।ਤਤੇਜਰਾਮਿਤਰ
 ਗਹੈ।ਮੁਛਕਸੇਨਾਸਕਰੇ।~~ਦੇਹਰਾ~~ਸੰਸਾਰਮੂਲਹੈਕਾਮ
 ਨੀਤਕੀਕਰੋਨਚਾਹਿ।ਸੋਭਿਪਦੇਸਮੁਛਕਰੋਜਨਮਮਿਤ
 ਦੁਖਜਾਈ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਵਰਜਬਾਬਿਧਾਮਵਾਸੁਆਵ
 ਤੀਹੈ।ਤਬਬਾਲਕਾਮਰੁਜੁਬਾਦੇਨਕਾਮਭਾਵਕਰਿਓ
 ਤੀਹੈ।ਸਰੀਰਜਰਜਰੀਭੂਤਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਬੁੰਧਭੀ
 ਖੀਨਹੋਜਾਤੀਹੈ।ਅਰੁਸੰਭਰੋਗਏਕਠੇਆਨਹੋਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਸਰੀਰਕ੍ਰਿਸਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਆਦਿਕ

ਸਭਾਇਸਕਤੁਮਾਰਗਰਤੇਹੈ। ਜੈਸੇਪੰਕੇਫਲਕੋਬਿਛਤੁਮਾਰ
ਗਦੇਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਇਸਕਤੁਮਾਰਗਰਤੇਹੈ। ਅਰੁਦੇਖਕਰਿਹ
ਸਤੇਹੈ। ਅਰੁਕਹਤੇਹੈ। ਇਸਕੀਬੁਧਕਛੁਨਾਹੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਕ
ਤੀਸਭਖੀਲਾਹੋਜਾਤੀਆਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾਸਕਤਬਛਜਾਤੀਹੈ।
ਅਰੁਤਿਸਾਬਛਜਾਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਰਤਾਬਿਖੇਗਿਦਵੀਆਨਬ
ਲਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਜਗਾਅਵਸਥਾਬਿਖੇਖਾਸੀਪਗਟਹੋਤੀਹੈ।
ਅਰੁਆਧਿਬਾਧਿਉਲੁਕੀਨੁਮਾਣੀਆਨਇਸਬਹੋਤੇਹੈ। ਜ
ਗਾਅਵਸਥਾਸਰਬਰਗੋਕਾਇਸਥਾਨਹੈ। ਜਬਜਗਾਅਵਸਥਾ
ਆਈ। ਤਬਮਿਤਨਿਕਟਾਆਇਜਾਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਸੰਧਸਕੇਅ
ਨੰਤਰਰਾਤ੍ਰੀਆਵਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਜਗਾਕੇਅਨੰਤਰਮਿਤਾਆਵਤੀ

ਹੈ॥ ਗਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇਬਹੁ ਫਜੀ ਵਲੇ ਕੀ॥ ਆਸਾ ਕਰ ਹੁਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ॥
 ਜੈ ਸੇ ਚੁਹੇ ਕੇ॥ ਆਗਾਮ ਨ ਕੋ ਬਿਲੀ॥ ਚਿਤ ਵਤੀ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਜਰਾ ਕੇ॥ ਆ
 ਗਾਮ ਨ ਕੋ ਮਿਤਾ ਚਿਤ ਵਤੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਜਰਾ ਆਈ॥ ਤੈ ਸੀ ਪਹੀਰਾ ਸ
 ਲੇਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਸਨ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸਰਬ ਤੇ ਅਜੀਤ ਹੈ॥
 ਤੇਰੀ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਕੇ॥ ਆਏ ਤੇਂ ਦੀ ਨਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਜਰਾ
 ਅਵਸਥਾ ਦੁਖਾਰੀ ਹਕਾ ਲਗਾ ਸਹੈ ਜੋਇ॥ ਹੋ ਨਹੀ ਚਾਹੇ ਤਾ ਸਕੈ
 ਉਪਾਇ ਕਹੈ ਉਹੀ ਜੋਇ॥ ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਸੂਰਸ ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਗਰਤ
 ਬਿਖੇ॥ ਅਗਾਮੀ ਜੀਵਾਰੀ ਫੇਰੈ॥ ਸੋ ਗਰਤਾ ਅਲਪ ਹੈ ਪਰੁ
 ਸੰਕਲਪਾ ਵਿਕਲ ਪਕੀ॥ ਅਧਕਤਾ ਤੇ ਬਡਾ ਹੋਗਾ ਪਾਹੈ॥
 ਜੋਗਾ ਨਵਾਨ ਹੈ॥ ਸੋ ਅਲਪ ਜਾਣ ਕਾਰੀ॥ ਇਸਾ ਬਿਖੇ ਫਸਤੇ

ਨਹੀਂ ਅਰੁ ਜੇ ਮੂਰਖ ਹੈਂ ਤੇ ਸਤ ਜਾਣ ਕਰਿ ਸੰਸਾਰ ਜਾਲਾ ਬਿ
ਖੇਠ ਸਤੇ ਹੈਂ ਜੁਪਦਾਰ ਬੋਕੀ ਬਾਛ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਮਾਗਾ
ਪਾਈ ਪਦਾਰ ਬੋਕੀ ਕਾਲਗਾਸ ਲੇਤਾ ਹੈਂ ਜੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬ
ਲੀਹੂਏ ਹੈਂ ਰੂਹੀ ਕਾਲਗਾਸ ਲੀਏ ਹੈਂ ਜੇ ਸੁਮੇਰ ਤੇਂ ਕੀ
ਬਲੀ ਬੋਗਾ ਇਹ ਜਗਤ ਗੁਲਰ ਕੇ ਫਲ ਵਤ ਹੈਂ ਤਿਸ
ਬਿਖੇ ਮੰਜਾ ਬਹਾਮਾ ਟਿਕ ਹੈਂ ਅਰੁ ਇਨ ਫਲ ਕੇ ਜੋ ਬਿ
ਛੁ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਬਨ ਬਹਾਮਾ ਹੈਂ ਬਹਾਮਾ ਬਨ ਕੇ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ
ਬਿਛੁ ਹੈਂ ਸੋ ਕਾਲਗਾਸ ਲੇਵਟੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਗਤ ਗੁਪੀ
ਗੁਲਰ ਕਾ ਫਲ ਹੈਂ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਜੀਵ ਗੁਪੀ ਮਛਰ ਰਹਤੇ
ਹੈਂ ਤਿਸ ਫਲ ਕੇ ਕਾਲ ਰੁਛ ਨ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਮਹਾ

ਕੁਰਹੈ ਕਾਲਜੇ ਦਯਾ ਕਿਸੀ ਪਰਨਹੀ ਕਰਤਾ ਏਕ ਕਮਲਾਇਸ
 ਤੇ ਬਚਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਂਤ ਅਰੁ ਮੈਤੀ ਜਿਸ ਕੋ ਅੰਕੁਰ ਹੈ ਅਰੁ ਚੈ
 ਤੰਨ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਉਹ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜੋ ਕਾਲ ਕੀ ਗ
 ਮਤ ਹਾਂ ਨਹੀ ਉਹ ਕਾਲ ਭੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਗਬਿਕ
 ਲਪਪਦ ਹੈ ਅੰਰ ਸਰੁ ਕਾਲ ਕੇ ਮੁਖ ਸੋ ਪੜਾ ਹੈ ਬਹਮਾ
 ਬਿਸਮਾ ਹੋ ਸਕੁ ਮੇਰਾ ਦੇ ਕਸ ਭੁ ਮੁਰਤਾ ਕਾਲ ਧਾਰੀ ਆ ਹੈ
 ਬਹੁ ਕਾਲ ਪੀਗਾ ਸਲੇਤਾ ਹੈ ਓਤ ਪਾਤਿ ਬਿਤ ਪਲੈ
 ਭੀ ਕਾਲ ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਸਰੁ ਕੋ ਭੁ ਜਨ ਕਰਤਾ ਤੇ ਪਤ ਕ
 ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਇਦ੍ਰੀ ਕੋ ਦਰਿਦ੍ਰੀ ਕਾਰਿ ਭਾਰਤਾ
 ਹੈ ਦਰਿਦ੍ਰੀ ਕੋ ਇਦ੍ਰੀ ਕਾਰਿ ਭਾਰਤਾ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਰਾਣੀ ਕਰ

ਤਾਹੈ। ਰਾਈ ਕੋ ਸੁਮੇਰ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੂਪ ਕੇ ਚਕ੍ਰ ਵਤ ਜੀਵਰੁ
ਪੀਟਿ ਤੋ ਕੋ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਕਯਮ ਰੂਪੀ ਰਜ ਸਾਥ ਜੋ ਕਰਿ ਅਧ
ਹਾ ਅਰੁ ਉਰਧ ਕੇ ਭ੍ਰਮਾ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਮੇਰਾ ਆਦਿ ਕਬਡੇ ਪਾ
ਦਾਰ ਬੋ ਕੋ ਸੂਕੇ ਪਾਤ ਵਤ ਉਡਾ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਹਰਾ ਕਾਲ ਭ੍ਰਮਾ
ਨਕਾ ਅਤਿ ਬਲੀ ਸਭ ਕੇ ਲੇਤਾਰੀ ਰਾਸਾ ਜਤੋ ਮੈਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੇ
ਜੋਈ ਕਹੇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸਭੇ ਨਾਸ ਯਹ ਜਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਾਛਨ ਹਿ
ਮੋਹਿ॥ ਇਸ ਤੇਂ ਜੋ ਕਛੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛਤ ਹੋਤੋ ਹਿ॥ ੧॥ ਹੇ ਸੁ
ਨਿ ਸ੍ਵਰਾਇ ਸਕਾਲ ਕਾ ਬਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਸਭਾਇ ਸਕੇ ਭੈ ਕਰਿ
ਕਾਂਪਤੇ ਹੈ॥ ਇਹ ਅਹਾਂ ਭੈਰਵ ਹੈ ਜੋ ਸਭਾ ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ ਰਾਸ ਲੇਤਾ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਇਸਤੀ ਚੰਡ ਕਾ ਹੈ॥ ਉਹੀ ਨੇਤ ਸਕਤ ਹੈ॥

ਤਿਸਕੋਉਲੰਘਕੋਉਨਾਹੀਸਕਤਾਅਹਾਕਾਲਗੁਪੀਕਾਲੀ
 ਹੈਅਰੁਗੁਪਾਨਕਾਅਕਾਰਹੈਅਰੁਕਾਲਗੁਪੀਰੁਦ੍ਰਤੰਅ
 ਭਿੰਨਹੈਜਬਸਰਬਕੋਗਾਸਲੇਤੇਹੈਤਬਪਾਛੈਰੈਰਵਅਰੁ
 ਭੈਰਵੀਨਿਰਤਕਰਤੇਹੈਅਰੁਭੈਰਵੀਕਾਬਡਾਅਕਾਰਹੈ
 ਸੀਸਾਜਿਸਕਾਮਹਾਂਅਕਾਸਹੈਅਰੁਚਰਨਪਾਤਾਲਹੈਅ
 ਰੁਦਸੋਦਿਸਾਭੁਜਾਹੈਸਾਤੋਸਾਮੁਦ੍ਰਹਾਬੋਥਿਖੇਕੰਕਨਹੈ
 ਸੰਪੂਰ੍ਣਪਥਵੀਹਾਬੋਥਿਖੇਪਾਤ੍ਰਹੈਹਿਮਾਚਲਅਰੁਸੁਮੇਰ
 ਦੋਨਕਾਨਾਥਿਖੇਤਨੋੜੇਚੰਦ੍ਰਮਾਅਰੁਸੁਰਜਾਜਿਸਕੇਲੁ
 ਝਕੇਹੈਅਰੁਤਾਰਾਗਦਾਸਤਕਾਥਿਖੇਥਿੰਦੀਆਹੈਅ
 ਰੁਹਾਬੋਥਿਖੇਤ੍ਰਿਸੁਲਹੈਜਿਸਕਾਰਿਜੀਵਕੋਮਾਰਤੀਹੈ

ਅਰੁਕਾਲੀ ਦੇਵੀ ਸਰਬਜੀ ^{੬੬} ਵੇਕਰਾ ਸਕਰਿ ਕੈ ਮਹਾ ਭੋਰ ਵੇਜੇ
ਰੁਦ੍ਰਜੀ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਨਿਰਤ ਕਰਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਵੇਕ
ਰੁਤ ਕੀ ਆਲਾ ਗਲਾ ਬਿਖੈ ਪਹਿਰਤੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਭੋਰ ਵੇਕੇ ਸਾ
ਹੋ ॥ ਜੋ ਅਰੁ ਵਰੁ ਪੀਧਨ ਕੇ ਹਸਤੋ ਬਿਖੈ ਧਾਰ ਕਰਿ ਸਭ
ਕੋ ਨਾ ਸਕਰਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤਿ ਭੀ ਕਰਤ ਹੋ ॥
ਅਰੁ ਉਤ ਪਤਨਾ ਸਾ ਬਿਖੈ ਇਨ ਕੋ ਜਤਨ ਭੀ ਕਢਨਾ ਹੀ ॥
ਸੋਰਠਾ ਸਭ ਕੋ ਉਤ ਪਾਤਿ ਨਾਸਾ ਮੈ ਸੇਕਰਿ ਸਭ ਦੇ ਖੀਯੇ
ਸੋਈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਤੇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਤ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਵਰਜੇ
ਤੇ ਕਢੁ ਪਦਾਰਥਾ ਦੇ ਸੁਆ ਵੇਤ ਹੋ ॥ ਜੋ ਨਾ ਸਭੁ ਪਹੋ ॥ ਮੈ ਕੀ
ਕੀਏ ਨਾ ਕਰਾ ਥਡੇ ਸਮੁਦ੍ਰਜਾ ਦੇ ਸੁਆ ਵੇਤ ਹੋ ॥ ਸੋ ਨਾ ਸ

ਹੋ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਮੇਰਾ ਅਦਿਕ ਪਰਬਤ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਬਡੇ ਬਡੇ
 ਦੈਂਤ ਰਾਖ ਸਦੇ ਵਤਾਸਿ ਪਗ ਪਰਬ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾ
 ਮ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਰਹੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਜਲ ਤੇ ਜਪ ਵਨਾ ਆਕਾਸ ਭੀ ਨਾਸ
 ਹੋ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਤੇ ਹਮ ਸਾਗਿ ਖਿਓ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲਤੀ ਹੈ ਜਮ ਕੁਥੇ
 ਰਖ ਰਹਾ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਪੁਵ ਬਹੁ ਮਾਥਿ ਨੁਮਹੋ ਸਸ ਭੁਜੁ ਨਹਿ
 ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਤੇ ਹਮ ਸਾਰ ਪੁਜੋ ਕੀ ਕਿਆ ਬਾਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਕਾ
 ਲ ਜੋ ਸਭ ਕੋ ਭੁਛਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਾਲੀ ਜੋ ਨੇਤ ਸਕਤਿ ਹੈ
 ਸੋਭੀ ਅਨੇਕੁ ਹੋ ਜਾਵੈ ਗੋਸੁ ਆਕਾਸ ਭੀ ਨਰਹੇ ਗਾ ਤੇ ਹਮ
 ਸਾਰ ਪੁਜੋ ਕੀ ਕਿਆ ਬਾਰਤਾ ਹੈ **ਦੋਹਰਾ** ਸਭ ਕੁਛ ਨਾਸੀ
 ਜਾਇ ਆਕਿ ਸਕੀ ਬਾਂਛਾ ਹੋਇ ਜੋ ਬਿਨਾਸ ਤੇ ਰਹਿ ਚੁਕਤ ਹੈ

ਸੋਪਦਕਹੀਯੋਮੋਹਿ॥੧॥ਹੇਮੁਨੀਵਰਨਨਾਪਕਾਰਸੁੰਦਰਪ
ਦਾਰਥੁਸਤਹੈ॥ਸੋਸਰੁਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਮਨਕੀਕਲ
ਪਨਾਕਰਚਹੈ॥ਇਨਾਥਿਖੇਆਸਥਾਕਰਹੀਮੂਰਖਤਾ
ਹੈ॥ਇਹਤੋਮਿਗਤਿਨਾਕੇਜਲਵਤਹੈ॥ਜੋਇਨਪਦਾਰਥ
ਥਿਖੇਪੀਤਲਗਾਵਤਹੈ॥ਤਿਨਕੋਆਤਮਪਦਪਾਵਹਾ
ਕਠਨਹੈ॥ਜਥਾਆਤਮਾਤੇਬੈਮੁਖਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਜਗਤਰੁ
ਮਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਜਥਾਆਤਮਪਦਕੀਓਰਾਆਵ
ਤਾਹੈ॥ਤਬਸਰੂਪਦਚਥਥਿਰਸਹੋਜਾਤੇਹੈ॥**ਦੋਹਰਾ** ਨਾਸਰੂ
ਪਹੈ॥ਦਿਸਸਭਥਿਥਾਕਸੁਹੈ॥ਸਾਇਤਾਤੇਸੋਈਕਹੈ॥ਮੁਹਿਜਿ
ਹਆਤਮਪਦਪਾਇ॥੧॥ਨਾਸਰੂਪਾਇਹਜਗਤਹੈ॥ਥਿਪਰਜੈ

੩੯ ਖਿਲਾਖਿਲਾਹੋਈ ਜੋਬਿਖਸਕੋਰਗਤੇਤੇਰੀਬਿਰਨਹਿਕੋਇ
ਹੇਮੁਨੀਵਰਾਇਸਸਸਾਰਕੋਰਗਰੂਪੀਅਗਨਿਲਾਗੀਹੋਅਤਿਸਕ
ਰਿਜੀਵਪੜੇਜਲਤਹੈਅਰੁਦੀਨਹੋਰਹੈਅਰੁਬਾਸਨਾਰੂਪੀ
ਤਗੋਬਿਖੇਦੇਹਰੂਪੀਮੇਤੀਪਰੋਇਕਰਿਮਨਰੂਪੀਨਵੁਆਆਤ
ਮਾਕੇਗਲਿਬਿਖੇਤਾਰਤਾਰੋਜਬਵਾਸਾਰੂਪੀਤਗਾਡੂਟੇਤ
ਬਾਇਹਰੂਮਭੀਨਿਵਰਤਹੋਜਾਵੇਈਸਕੋਬਪਨਕਾਕਾਰਲਭ
ਗੋਕੀਬਾਸਨਾਹੋਤਤੇਖੁਡਕੋਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਇਛਾਨਹੀ
ਨਚਜਕੀਇਛਾਹੈਨਗਿਹਕੀਨਬਨਜਕੀਨਮਰਲੇਕਾਰਿਖੁਪ
ਜਾਣਤਹੋਨਜੀਵਲੇਕਰਿਸੁਖਜਾਣਤਹੋਸੁਖਆਤਮ
ਰਮਾਨਹੀਕਰਿਹੋਵੇਗਾਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਟੇਹੁਏਬਿਨਾਅੰਧ

ਕਾਰਕਾ ਅਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਤੈਸੇਂ ਆਤਮਗੁਣ ਨਾ ਬਿਨਾ ਅੰਕ
ਅਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਰੋਗੀ ਕੇ ਰੋਗ ਦੇ ਵਾਲਾ ਅੰਕਾਰ ਹੈ॥
ਜੋ ਤਿਸ ਅੰਕਾਰ ਕਾ ਮੇਤ੍ਰ ਆਗ ਕੀ ਯਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਕੀ ਏਛਾ ਕੇ ਸੇ
ਹੋਵੇ **ਦਿਹਰਾ** ਮਿਰਾ ਤਿਸਾ ਜਲ ਜਾਨ ਕਰਿ ਥਾਂ ਛਾ ਕੇ ਰੋਨ ਕਾਇ॥
ਤੂੰ ਜਗਾ ਮਿਥੁ ਜਾਨਿ ਆ ਕੇ ਸੇਂ ਏਛਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਹੇ ਮੁਨੀ ਵਰਸੇ
ਸਾਰਗਰਤ ਬਿਖੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਕੀਂ ਚਹੈ॥ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਮੂਰਖ ਮਨਾਗੀ
ਤਿਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਕੋ ਪੜਾ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਸਾਂਤ ਵਾਨ ਕਦਾ
ਚਿਤ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ਜੋ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਅਯਤ ਨਾ ਸਿਧ
ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਗੁ ਜਿਸ ਪਦ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਮੋਰ ਪਾਵਦਾ ਕਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਗੁ ਜਿਸ ਕੇ ਜਾ ਦੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜਾਨਦਾ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਰ

ਹਤਾਅਰੁਸੰਪੂਰਨਰਚਨਾਸਮਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਪਦਤੇਮੇਰੀ
 ਬੁਧਸੁਨਹੈ॥ ਤੇਸਕਰਿਸਾਤਵਾਨਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਬਾਦਰੋਕ
 ਰਿਚੰਦਮਾਅਛਾਇਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਮੰਲਨਬੁਧਕਰਿਮੈਅ
 ਛਾਦਿਆਹੈ॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਗ੍ਰਿਹਬਨਕੀਇਛਾਨਹੀਕੁਗਨਾਇਛਾਕੇ
 ਇ॥ ਤਿਹਪਦਕੀਇਛਾਮੁਏਜਹਾਂਭੇਖਨਹੀਕੋਇ॥ ੧॥ ਹੇਮੁਨੀ
 ਵਰਾਅਰਬਲਾਕੀਆਸਾਮੁਰਖਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਜਲਾਬਿਖੇ
 ਬੁਦਬੁਦਾਛਿਨਭੰਗੁਰਹੇਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਅਰਬਲਾਛਿਨਭੰਗੁਰ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਚਿਤਚੰਦਲਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਗਨਿਬਿਖੇਪਾਰਨਹੀਠਹਰ
 ਤਾਤੈਸੇਚਿਤੋਇਸਤਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਅਰੁਗਾਦੁਵੈਖਸਹਿਤਕਿ
 ਯਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਉਹਕਵਨਉਪਾਇਹੈ॥ ਜਿਸਕਰਿਰਗਦੁਵੈ

ਖਾਪਰਸਨਕਰੈ॥ ਅਨਾਥਿਖੇਜੋਮਨਨਰੂਪਸੰਤਾਹੈ॥ ਸੋਯੁ
ਕਤਾਥਿਨਾਦੂਰਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਸੋਯੁਕਤਮੋਹਾਨਿਬਿਤਕੇਅ
ਰਬਾਮੁਝਕੋਤੁਮਕਹੋ॥ ਅਗੋਜਿਸਕੀਜਿਪ੍ਰਕਾਰਨਿਵਤ
ਹੁਏ॥ ਅਗੋਜਿਸਕਾਰਿਤੁਮਾਰਾਅੰਤਰਸੀਤਲਾਭਾਹੈ
ਜੋਸੇਤੁਮਜਾਣਾਤੇਹੋਸਕਹੋ॥ ਅਗੋਜੋਤੁਮਨਹੀਜਾਣਾਤੇ॥
ਅਗੋਜੋਤੁਨਹੀਜਾਣਾਤੇ॥ ਤਬਸਰਬਤੁਮਾਗਕਾਰਿਨਿਰਹ
ਕਾਰਹੋਰਹੋਗਾ॥ ਜਬਲਗਯੁਕਾਤਿਨਪਾਪਤਹੋਵੈਗੀ॥ ਤ
ਬਲਗਯੁਕਾਤਿਨਨਕਰੋਗਾ॥ ਇਸਨਾਨਦਾਨਾਅਦਿਕਾਕੀਆ
ਭੀਨਕਰੋਗਾ॥ ਬਸਤੁਭੀਨਪਹਿਰੋਗਾ॥ ਸੁਭਾਅਸੁਭਾਪਾਪਤ
ਥਿਖੇਹਰਖਸੋਕਨਕਰੋਗਾ॥ ਨਿਰਹਕਾਰਹੋਰਹੋਗਾ॥ ਨਮੋਦੇਹ

ਹੋਨ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਤੇ ਲਾ ਬਿਨ ਦੀ ਪਕਾ ਨਿਰਬਾਣ ਹੋ ਜਾ
 ਤਾ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਪਾਣਾ ਆਵ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਸਾਂਤ ਹੋ ਜਾ ਵੈਰੋ **ਥਾਣਾ ਮੀ**
ਕੋ ਵਰਾ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘੋ ਕੋ ਦੇ ਪਕਾਰਿ ਮੇਰ ਸਬਦ ਕਰਤਾ ਹੋ
 ਬਹੁਤੁ ਨੀ ਹੋ ਜਾ ਤਾ ਹੋ ਪਸੰਨ ਤਾ ਕਰਿ ਤੈ ਸੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸਬਦ
 ਕਰਿ ਰਾਮ ਸਬਦ ਤੇ ਸਿਉ ਤਾ ਸਬ ਸਭ ਸੇ ਤਾ ਬਿਸ ਮੇਰੇ ਗਾਏ
 ਅਰੁ ਰਾਮ ਪੜ੍ਹਹਾ ਆਈ ਪਾਸਾ ਕਾ ਸਕਾ ਸਿਧ ਦਵਤ ਗਧਰੇ ਬਾਬ
 ਧਰਾ ਕਿ ਨਰ ਬਾਸ ਨਰ ਦਆ ਦਿ ਕਾਮੁ ਨੀ ਸ੍ਵਰ ਸਭ ਪੰਨ ਪੰਨ
 ਸਬਦ ਕਰ ਲੇ ਆਗੇ ਅਰੁ ਫੂਲੋ ਕੀ ਵਰ ਪਾ ਕਰੀ ਅਰੁ ਸਿ
 ਧੋ ਕਹਾ ਹਮੇ ਬਹੁਤਾ ਸਿਸਾ ਦੇ ਖੀ ਅੰਗੇ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰ ਕੇਵ
 ਚਨ ਸੁਲੇ ਹੋ ਪਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹੇ ਹੋ ਤੈ ਸੇ ਕਹੂੰ ਨ
 ਹੀ ਸੁਲੇ ਏਨੇ ਵਰ ਨੇ ਕੇ ਸੁਦਾ ਕਰਿ ਹਮਾਰਾ ਸਿਧ ਤਾ ਕਾ

ਅਰੁ ਮਾਨ ਦੂਰ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧ ਅੰਮਿਤ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨ
ਰੁਣੀ ਹੈ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ਜੈ ਸੇਵਚਨ ਪੈਰਾ ਅਕੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੁਰੂਪ
ਬਹਸ ਪਾਤਿਸਾਸ ਰਬਨ ਹਿਤਾ ਹਿਸਾ ਦੇਵ ਗੁਰੇ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ੧ ॥ ਹੇ
ਰੁਰਦੁ ਵਾਜਾਐ ਸੇਉ ਦਾਰਵਚਨ ਰਾਮ ਮੀ ਕੇ ਸੁਣ ਕਾਰਿ ਸਿੰਧ
ਬਿਚਾਰਤ ਰੁਣੇ ਜੋਇ ਨ ਕਾਉਤਰ ਭੀ ਸੁਹਿਅ ਆਚਾਰੀ ਏਹੁ ਜ
ਥਾ ਅਨਾਇ ਬਤ ਪੂਏਤ ਬਥਾ ਸਿਟਾਇ ਕਮੁਨਾ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਦ
ਸਰਬਾ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਲੇਖੁ ਰਸ ਕਉ ਠਖ ਛੇਹੁ ਏਹਾ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੀ
ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅੰਨ ਪੁਣਾ ਮਕੀ ਪੇਸਾ ॥ ਅਰੁ ਯਾ ਬਾ
ਜੋਗਾ ਅਸਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ ਜੀ ਆਏ ਵਾਂ ਮਦੇਵ
ਪੁਲਹ ਪੁਲਹ ਸਤ ਅੰਗਾ ਰਿਗ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਸੈਬਾ ਲਮੀਕ

ਕੀਤਾ ਬਾਬਾ ਮਾਰਿਖਾ ਅਰੁ ਰਾਜੂ ਰਿਖਾ ਸਿਧ ਦੇਵਤਾ ਸਭਾਇ
 ਸਤਹੁ ਏਹਾ ਅਰੁ ਸਰੁਪੰਨ ਪੰਨ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਕਹਤ ਭਏਹਾ ਅਰੁ ਕਹਾ
 ਜੇਤੁ ਪਾਤਰੈਂ ਅੰਧੇ ਪਾਤਰੈਂ ਮਹਾਵਾ ਕੋ ਕਾਅਰ ਬਥੇਨਾ ਕਹਾ ਕੀ
 ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈਂ ਜੈਸੇ ਤੇਲ ਕੀ ਬੁੰਦ ਬੋਝੀ ਕੀ
 ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਪਾਈ ਬਡੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈਂ ਤੈਸੇ ਬੋਝਾਉ
 ਪਦੇਸਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਬੈਠੈ ਜੋਇ ਸਕੋਗਾ
 ਨਨਹੈ ਤਬ ਹਮਾਰੀ ਮੂਰਖ ਕਹਾਵੈਂ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਮਾਇ**
ਨਾਮੋ ਪਾਵੇਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਕਰਣ ਸੰਖੇਪ ਸਮਾਪਤਾ ॥੧॥ ਬਾਲ
ਮੀ ਕਉਵਾਚਾ ਹੇ ਸਾਧਾਇਹ ਜੋ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਵਚਨ ਹੈਂ ਇ
 ਨੇ ਬਿਖੇ ਪੀਤਤ ਬਹੋਤੀ ਹੈਂ ਜਬ ਬਡੇ ਪੁਨ ਬਹੁਤੇ ਜਨ ਮੇ

ਕੇਏਕਠੇਆਨਹੋਤੇਹੈ॥ **ਬਿਵਾਹਿਓਵਚਾ**॥ ਹੇਗਮਾਨਵਾਨ

ਬਿਖੇਸੇਸੁਗਮਚੰਦਜੋਕਛੁਜਾਨਲੇਜੋਗਬਾਸੋਤੁਤੇਜਾਇਆ॥

ਹੈ॥ ਪਗੁਤਿਜਾਬਿਖੈਬਿਸਾਮਪਵਦੇਕੋਨਿਮਿਤਕਛੁਮਾਰ

ਜਨਕਰਣਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਧਾਆਦਰਸਾਬਿਖੇਕਛੁਕੁਮਲਨ

ਤਾਹੋਵੈ॥ ਤਿਸਕੇਦੂਰਕੀਏਤੇਮੁਖਸਪਸੁਰੁਸਤਾਹੈ॥ ਤੇ

ਸੇਕਛੁਕਓਪਦੇਸਕੀਤੁਤਕੋਅਪੇਖਾਹੈ॥ ਤੁਣਜੈਸਾਇ

ਸਾਬਿਆਸਦੇਵਕਾਪੁਤਸੁਕਜੀਹੋਤਰੁਯਾਅਰੁਬਡਾਥੁ

ਪਵਾਨਜੋਕਛੁਜਾਨਲੇਯੋਗਬਾਸੋਤਿਨਜਾਇਆਬਾ॥

ਪਗੁਬਿਸਾਮਕੋਨਿਮਿਤਕਛੁਕਾਅਪੇਖਾਤਿਸਕੇਰਹੀਬੀ

ਤਿਸਕੇਮਨਾਬਿਖੇਸੇਸੈਓਪਜਾਜੇਮੈਪਰਮਾਨੰਦਸਾਂਤਰੁ

ਪਾਅਤਮਾ ਜਾਣੀ ਆਰੋਪ ਪਰੁ ਬਿਸਤ ਮੁਢ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਪ
 ਤ ਕੁਈ ਆਇਹਾ ਅਤਮਾ ਨਹੈ ਵੈਗਾ ਤਬ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬ ਤਕੀ
 ਕੰਦਰਾ ਬਿਖੌਪਿ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਾ ਮਾਰਾ ਮਨ ਕੀਆ ਮਾਰੁ ਕ
 ਹਾਹੇ ਭਗਵਨ ਇਹ ਸੰਸਾਰਾ ਮਝ ਬਰਕਹਾਂ ਸੋ ਉਪ ਜਾਹੈ ਮ
 ਰੁਕੈ ਸੋ ਨਿਵਰਤਹੈ ਵੈਗਾ ਹੇਰਾ ਮਚੰਦ ਜਬਾਐ ਸੋ ਸੁਕ ਜੀ
 ਕਹਾ ਤਬ ਕਹਾ ਸਤਤ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਕਰਤ ਭਯਾ ਸੁਕ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਜੋ ਕਛੁ ਤੁਮੈ ਉਪਦੇਸਕੀ ਆਰੋ ਸੋ ਮੈ
 ਆਰੋ ਜਾਨਤਾਹੈ ਪਰੁ ਮੁਢ ਕੋ ਇਸ ਕਰਿ ਬਿਸਤ ਨਹੀ
 ਪਾਪ ਤ ਕੁਈ ਹੇਰਾ ਮਚੰਦ ਜਬਾਐ ਸੋ ਸੁਕ ਜੀ ਕਹਾ ਤਬ
 ਸਰਬੰਗ ਜੋ ਬਾਸ ਦੇਵਹੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰਤ ਕੁਯਾ ਜੋ ਮੈ

ਰੇਬਚਨੋਕਰਿਇਸਕੋਸਤਨਪਪਤਹੋਵੈਗੀਕਾਹੋਤੇ
ਜੁਇਸਕੋਪਤਾਪੁਤ੍ਰਕਾਸੰਬਧਭਾਸਤਾਹੈਗਇਸਕਰਿ
ਕਹਾਹੋਪੁਤ੍ਰਸੈਅਤੁਤਤਤਗਨਾਹੀਰਾਜਾਜਨਕ
ਸਰਬਤਤਗਹੈਅਰੁਸਾਤਾਂਆਤਮਾਹੈਅਤਿਸਪਾਸ
ਜਾਇਉਸਸੋਤੇਰਾਮੋਹਨਿਵਰਤਹੋਜਾਵੈਗਾਹੋਰਾਮ
ਚੰਦ੍ਰਜਬਾਇਸਪਕਾਰਬਾਸਦੇਵਕਹਾਤਬਸੁਕਜੀ
ਮਿਥਲਾਜਾਮਾਵਿਦੇਹਕੀਨਗਾਰੀਬਿਖੇਆਯਾਰਾਜਾ
ਜਨਕਕੇਦੁਰਪਰਾਮਾਯਾਜਸ੍ਰੀਕੋਜਾਇਕਹਾਜੇਹੋ
ਗਜਨਬਾਸਦੇਵਕਾਪੁਤ੍ਰਸੁਕਜੀਆਇਖੜਾਹੈ
ਤਬਰਾਸੋਜਗਾਸੀਜਨਕਾਰਿਕਹਾਖੜਾਹੈਤਖੜਾ

ਰਹੇ ਜਸੀ ਕੋਆਇ ਕਹਾ ਜੇ ਅੰਸੇ ਕਹਾ ਹੈ ਤਬ ਸਪਾਇ
 ਨ ਸੁਕ ਜੀ ਖੜੇ ਰਹੇ ਬਹੁੜ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਸੁਕ ਜੀ
 ਖੜਾ ਹੈ ਅਵਗਾਯਾ ਕਹਾ ਖੜਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਆ
 ਗੇ ਲੇ ਆਵੇ ਅੰਰ ਤੇ ਛੀ ਬਿਖੇ ਸਪਤਾ ਦਿਨ ਉਹਾਂ ਖੜਾ
 ਰਹਾ ਬਹੁੜ ਪੁਛਿਆ ਤਬ ਜਸੀ ਕੋ ਕਹਾ ਖੜਾ ਹੈ ਰਾ
 ਜੇ ਕਹਾ ਅੰਤ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਲੇ ਜਾਵੇ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਭੋਗ
 ਇਸ ਕੋ ਰੁਗਾਵੇ ਅੰਤ ਗ ਬਿਖੇ ਲੇ ਗਏ ਸਪਤਾ ਦਿਨ
 ਉਹਾਰਹਾ ਬਹੁੜ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਆਗੇ ਉਸ ਕੀ
 ਕਿਆ ਦਸਾਈ ਅਰੁ ਅਥਾ ਕਿਆ ਦਸਾ ਹੈ ਉਨੇ ਕ
 ਹਾ ਆਗੇ ਨਿਰਾ ਦਰ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਵਨ ਨ ਬਾਭੁ ਯਾਅ

ਬਰੋਗੀਕਾਰਿਪਸੰਨਨਹੀਰੁਯਾਪਰਬਤਕੀਨਾਈ
ਜੁਯੋਕਾਤੁਯੋਅਚਲਪੈਤਬਰਾਜੇਕਹਾਏਆਵੇ
ਤਬਸੁਕਜੀਆਏਤਬਰਾਜਾਓਠਖੜਾਹੁਆਪਰਸ
ਪਰਪਦਾਅਕਾਰਿਕੈਬੈਠਗਯੋਅਰੁਕਹਾਹੇਮੁਨੀਵ
ਰਤੁਮਕੋਕਿਆਬਾਛੁਹੈਸੋਕਹੋਅਰੁਪਾਪਤਹੁਈ
ਜਾਣੋਸੁਕੇਵਚਾਹੇਗੁਰੋਇਹਸੰਸਾਰਅੰਤਬਰ
ਕੈਸੇਓਪਜਾਹੋਅਰੁਕੈਸੇਸੰਤਹੋਵੈਗਾਹੇਰਾਮਚੰ
ਦਜਬਾਇਸਪਕਾਰਸੁਕਜੀਕਹਾਤਬਰਾਜੇਤੋਤੁ
ਕਾਓਪਦੇਸਕੀਯਾਬਹੁੜਸੁਕਜੀਕਹਾਹੇਰੁ
ਗਵਨਜੋਕਛੁਤੁਮੋਕਹਾਹੋਸੋਈਪਤਾਜੀਕਹਾ

ਥਾਸੋਈ ਸਾਸਤਰ ਕਹ ਤੇਹੋਂ ਮੈਰੀ
 ਮੈਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਜਾਣਤਾ ਹੋ ਜੋ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚਿਤ ਕੇ
 ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਉਪਜਤਾ ਹੋ ਅਗੁ ਚਿਤ ਕੇ ਅਫੁਰ ਪੂਏ ਨਿ
 ਵਰਤ ਹੋ ਜਤਾ ਹੋ ਅਤਮਾ ਨਿਤ ਸੁਧ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਬਿਸਾਤ ਨਾਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ **ਜਨਕ ਉਵਾਚਾ** ਹੇਮੁ
 ਨਿਸ਼ਟਰ ਜੋ ਕਛੁ ਹਮੇ ਕਹਾ ਹੋ ਅਗੁ ਜੋਤੁ ਜਾਣਤਾ ਹੋ
 ਇਸ ਤੋ ਉਪਗੰਤ ਜਾਨਣਾ ਅਗੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ
 ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਚਿਤ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਉਦੇਹੁ ਆਹੋ ਚਿ
 ਤ ਕੇ ਇਬਤ ਪੂਏ ਜਗਤ ਭੂਮਿ ਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੋ
 ਅਤਮ ਤੰਤੁ ਨਿਤ ਸੁਧ ਬੁਧ ਹੋ ਅਗੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕੇ

ਵਲਚੈਤੰਨਪੈ। ਜਬਾਅਰੁ। ਸਕਰੈਗਾਤਿਸਾਬਿਖੈ। ਤੁ
ਬਤੁ। ਬਿਸਾਮਕੋਪਾਵੈਗਾ। ਤੁਮੁਕਤਗੁਪਹੈ। ਹੇਗਮ
ਜੀ। ਜਬਾਇਸਪਕਾਰਗਾ। ਜੇਕਹਾ। ਤਬਸੁਕਜੀ। ਨਿਹ
ਸੰਕਹੈ। ਇਕਰਚਲੇਦਸਸਹੰਸੁ। ਵਰਖਸੁਮੇਰਪਰਬਤ
ਕੀਕੰਦਗਾ। ਬਿਖੈ। ਨਿਗਬਿਕਲਪਸਾਮਾਧਲਗਾਈ।
ਬਹੁਤ। ਨਿਰਬਾਲਹੋਗਾਏ। ਜੈਸੇਂਤੇਲਤੇਗਹਿਤਦੀਪ
ਕਾਨਿਰਬਾਲਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਂਕਲਿਕਕਲਨਾਕੋਤੁ
ਗਕਾਰਿਬਹਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੁਏ। ਇਤਿਸੁਕਨਿਰ
ਬਾਲਵਰਨਨੀ। ~~ਗਬਿਸੁਗੀਮਕੋਵੈਚਾ।~~ ਹੇਗਜਾਦਸ
ਰਬਜੈਸੇਂਸੁਕਜੀਸੁਪਥੈ। ਤੈਸੇਂਗਮਚੰਦਸੁਪਹੈ।

ਜੈਸੇ ਉਨ ਕੋ ਕਛੁ ਕਮਾਰ ਜਨ ਕਰਦਾ ਬਾ ਤੈਸੇ ਉਨ ਕੋ
 ਇਸਾਮ ਕੋ ਨਿਮਿਤ ਕਛੁ ਕਮਾਰ ਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਹੇ
 ਤੇ ਜੋ ਆਵਰਦ ਕਰ ਲੇਹਾਰੇ ਰੋਗਾ ਹੈ ਤਿਨੇ ਤੇ ਇਸ ਕੀ
 ਇਛਾ ਨਿਵਰਤ ਰਈ ਹੈ ਅਬ ਹਮੇ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਯੁਕਤ
 ਕਹ ਲੀ ਹੈ ਅਤਿ ਸਕਾਰਿ ਇਸ ਕੋ ਬਿਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਯੇ
 ਜੋ ਆਤਮਾ ਪਦ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੁਮੇ ਤੁਮੇ ਸਾਤ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਹੇਰਾ ਜਾਇ ਹੋ ਜੇ ਰੋਗ ਵਾਨ ਬਾਸਿ ਸੁਹੈਂ ਇਨ ਕੀ
 ਯੁਕਤ ਕਾਰਿ ਕੈ ਸਾਤ ਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਆਗੇ ਭੀ ਇਨ ਕੋ
 ਉਪਦੇਸਕਾਰਿ ਰਖੁ ਬੰਸੀਰਾ ਆਨ ਵਾਨ ਪੁਏ ਹੈ ਕੈਸੇ
 ਹੋ ਬਾਸਿ ਸੁਜੀ ਸਰਬੰਗ ਹੈਂ ਅਰੁ ਆਨ ਕਾ ਸੁਰਜ ਹੈ

ਹੇ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਮਾਜੀ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸਜੋ ਤੁਮਾਰੇ
ਹਮਾਰੇ ਬਿਰੁਪਦੁ ਰਕਰ ਲੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤਾ ਨਿਖੰਦਾ ਚਲਾ
ਰਬਤਾ ਬਿਖੇ ਕੀ ਪਾਥਾ ਸੋ ਸਮੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉ ਸੋਈ ਉਪ
ਦੇ ਸਰਾਮਜੀ ਕੋ ਕਰੋ ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਰਾਮ ਨ ਕਾ ਪਾਤੁ
ਹੈ ਰਾਮ ਨ ਭੀ ਵਹੀ ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਰਾਮ ਨ ਭੀ ਵਹੀ ਹੈ ਨਿਰ
ਮਲ ਯਕਤ ਭੀ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਸੁਧ ਪਾਤੁ ਬਿਖੇ ਅਰ
ਪਣੁ ਹੋਵੈ ਅਪਾਤੁ ਬਿਖੇ ਜੇ ਸਿਖ ਭਾਵਨ ਹੋਵੈ ਅਰੁ
ਬਿਰਕਤ ਨ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਸੋ ਰੁਤਾ ਤਿਸ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਨਾ ਬਿਅਰ ਬਾਅਰੁ ਅਪਾਵਿਤੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਉ
ਪਦੇਸ ਕਾ ਇਹ ਪਾਤੁ ਹੈ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਉ ਵਾਰਾ ਨਾਇ ਸ

ਪ੍ਰਕਾਰਜਬਥਿਸ੍ਵਾਮਿਕੁਕਹਾਤਬਨਰਦਾਅਦਿਕੋਕ
ਹਾਜੋਭਲਾਕਹਾਹੈਭਲਾਕਹਾਅੈਸੇਹੀਹੈ। **ਤਬਥਸਿਸੁ**
ਜੀਕਹਾਹੈਮੁਨੀਵਰੋਜੋਕਛੁਤਮੇਨੇਆਗੁਆਕਰੀਸੋਹ
ਮਾਨੀਸਤੋਕੀਆਗੁਆਕੇਉਲੰਘਦੇਕੋਸਮਰਬਕੋਉਨਾ
ਹੀ। ਜੇਤੋਕਛੁਦਸਰਬਕੇਪੁਤ੍ਰਹੈ। ਤਿਨਕਾਅਗੁਆਨਮੈਨਾ
ਸਕਰੇਗਾ। ਜੋਕਛੁਬਹਮਾਜੀਉਪਦੇਸਕੀਆਬਾਸੇਮੇ
ਗੇਅਖੰਡਸਿਮਰਨਹੈ। **ਦੋਹਰਾ**। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਬਿਕ
ਹਿਰਹੇਦੋਨੋਪਰਮਮੁਨੀਸਾਸਾਵਧਾਨਉਪਦੇਸਕੇਉਨਾ
ਏਕਸਿਸੁਗੁਨੀਸਾ॥ ੧॥ **ਬਾਸਿਵੇਵਾਰ**। ਹੇਰਾਮਚੰਦਜੋ
ਕਛੁਬਹਮਾਜੀਮੁਤਕੋਉਪਦੇਸਕੀਆਬਾਸੇਮੈਤੁੰ

ਭੁਕੇ ਅਥਕ ਹਤਾਹੋ ਜੇਕਛੁ ਸਿਧਹੋਤਾਹੋ। ਇਸਕੋਸਾਅ
ਪਲੇਪੁਰਖਾਰਥਕਰਿਸਿਧਹੋਤਾਹੋ। ਪੁਰਖਾਰਥਾਥਿਨਾ
ਸਿਧਨਾਹੀਹੋਤਾ ਜੇਕਹਤੇਹੈ। ਏਵਕਰੇਗਾਸੋਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ
ਪੁਰਖਹੋ। ਚੰਦ੍ਰਮਾਥਿਖੇਜੇਸੀਤਲਤਾਹੂਈਹੈ। ਸੋਪੁਰ
ਖਾਰਥਕਰਿਕੈਹੂਈਹੈ। ਜੇਸਾਅਰਥਕੀਪੁਰਖਨਕਰੈ
ਅਗੁਦਿਛਹੋਵੈ। ਸੋਅਵਸਹੋਤਾਹੋ। ਪੁਰਖਾਰਥਕਿਸਕਾ
ਨਾਮਹੋ। ਜੁਸੰਤਜਨਾਅਰੁਸਾਸਤ੍ਰੇਕੇਉਪਦੇਸਕੋਪਾਇਕ
ਰਿਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਚਿਤਕਾਬਰਤਾਰਾਹੋਵੈ। ਸੋਪੁਰਖਪੁ
ਜਤਨਹੈ। ਇਸਤੇਅਨਥਾਉਨਅੰਤਚੇਸੁਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਕੋ
ਪਦਵੀਅਪਲੇਪੁਰਖਪੁਯਤਨਕਰਦੇਕਰਿਪਾਪਤ

ਹੁਈ ਹੈ ਜਾ ਤਿ ਲੋਕ ਪਤ ਹੈ ਹੇਰਾ ਮਚੰਦਾ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਬਿਖੇ
 ਜੋ ਚੈਤਨ ਸਾ ਵਿਤ ਫੁਰੀ ਹੈ ਸੋ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰਿ ਬਹਾਮ
 ਪਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭਈ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰਿ ਬਿ
 ਨੁਰੁ ਪਹੁਈ ਹੈ ਜੁ ਪੁਰਖੇ ਤਮ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਉਹੀ ਰੁਦਰੁ ਪ
 ਹੁਈ ਹੈ ਅਰੁ ਮਸਤ ਕਾ ਬਿਖੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੋ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰ
 ਬਾਦਿ ਨ ਪਾਪ ਕੀਆ ਹੈ ਵਹੀ ਉਤਗ ਦਿਨ ਸੁਕੁਤ ਚਾਣਕ
 ਰੇ ਤੋ ਉਹ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਪੁਰਖਾਰ ਬਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਹੈ ਏਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੁਧ ਹੈ
 ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ
 ਹੈ ਅਰੁ ਦੁਖੀ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੁਧ ਆਪ

ਦੀਇਛਕੇਅਨੁਸਾਰਵਰਤਤਾਹੈਸੋਸੁਖੀਨਹੀਹੋਤਾਅਰੁ
ਪਰਮਗਤਕੋਨਾਹੀਪਾਵਤਾਜੈਪੂਰਬਲਾਸੰਸਕਾਰਬਾਲਿ
ਸੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਉਸੀਕੀਜੈਹੋਤੀਹੈ। ਅਰੁਜੋਬਿੰਦਮਾਨਕਾ
ਪਯਤਨਬਾਲਿਸੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਉਸੀਕੀਜੈਹੋਤੀਹੈ। ਜੈਸੇ
ਕਪੂਰਖਕੇਦੋਛੜੇਹੋਤੇਹੈ। ਅਰੁਤਿਨਕੋਲਛਾਵਤਾਹੈ। ਜੈ
ਬਲੀਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੀਜੈਹੋਤੀਹੈ। ਸੇਦੋਨੋਉਸੀਕੇਹੈ। ਤੇ
ਸੇਪੂਰਬਲਾਸੰਸਕਾਰਅਰੁਬਿੰਦਮਾਨਦੋਨੋਕਰਮਾਇਸੀਕੇ
ਹੈ। ਜੈਬਲੀਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੀਜੈਹੋਤੀਹੈ। ਜੈਸਤਸੰਗ
ਅਰੁਸਾਸਤੋਕਾਬਿਚਾਰਕਰਤਾਹੈ। ਬਹੁਛਾਬਿਖਿਜੋਕੀ
ਉਧਾਵਤਾਹੈ। ਤੇਪੂਰਬਲਾਸੰਸਕਾਰਬਲੀਹੋਤਾਹੈ।

ਤਿਸਕਾਰਿਏ ਬਰਨਹੀ ਹੋਸਕਤਾ ਪਰਾਐ ਸੇ ਜਾਣਾ ਕਰਿ
 ਭੀ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਾਤਿ ਆਗਨਹੀ ਕਰਣਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਦਿ
 ਵਾ ਅਰੁ ਸਾਸਕਰਣ ਤੇ ਓਸਕਾ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪੁਖਮ
 ਅਪਣੇ ਵਰਣਾ ਆਸੁ ਮਕੇ ਕਰਮ ਸੁਭਾ ਆ ਚਾਰ ਕੋ ਗਿਹਣ
 ਕਰਣਾ ਅਸੁਭ ਕਾਤੁ ਆਗ ਕਰਣਾ ਬਹੁ ਨ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ
 ਅਰੁ ਸਤ ਸਾਸੰਤੋ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਣਾ ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਗੁ
 ਨਾ ਦੇਖਾ ਬਿਚਾਰਣੇ ਜੁ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬਿਖੇ ਮੈਂ ਸੁਭਾ ਕੀ ਆ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਸੁਭਾ ਕੀ ਆਕਰਤਾ ਹੈ ਗੁਣਾ ਦੇਖ ਕਾ
 ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਗੁਣਾ ਜੁ ਹੈ ਸੰਤੋ ਖਧੀ ਰਜ ਵੇਰਾ ਗ
 ਬਿਚਾਰਾ ਅਰੁ ਸਾਸਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬ ਪਵਣਾ ਅਰੁ ਦੇਖ ਜੁ

ਹੈਂਉਨੇਤੋਂਬਪਰਜੈਤਿਨਕਾਤੁਆਗਕਰਦਾਅਸੈਪੁਰਖ
ਪਯਤਨਕਰੈਗਾਤਬਪਰਮਾਨੰਦਰੂਪਅਤਮਤਤੁਕੀ
ਪਾਪਤਹੋਵੈਗੀਜੈਸੇਂਪਥਰਤੇਤੇਲਾਨਿਕਸਤਾਨਹੀ
ਤੇਸੇਦੈਵਕੇਆਸੁਬੈਠਰਹਦੇਕਾਰਿਸੁਖੀਹੋਤਾਨਹੀਤਾ
ਤੇਆਪਦਾਪੁਰਖਾਰਥਕਰੈਜੈਸੇਂਅੰਮਿਤਕੇਨਿਕਟਕੀ
ਬੈਠਾਹੋਵੈਪਰੁਪਾਨਕੀਯੋਬਿਨਾਅਮਰਨਾਹੀਹੋਤਾਤੇ
ਸੇਅਰੁਨਾਸਕੀਏਬਿਨਾਸਿਧਤਾਕੀਪਾਪਤਨਹੀਹੋਤੀ
ਬਾਲਮੀਕੋਵਾਚਾਚੋਪਈਅਸੈਜਬਕਾਹਿਰਹੇਮੁ
ਨੇਜਾਸਰਾਚਲੇਸਭਛਪੋਦਿਨੇਸਾਗਵਿਕੀਕਿਰਦਾਉ
ਦਿਤਸਰੁਆਏਅਨਕੇਬਿੰਦਮਾਨਬੈਠਾਏ॥੧॥ਬਾਸਿ

ਏਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਅਚੰਦ੍ਰਜੋ ਪੁਰਖਾ ਮੈਰਵੇ ਵਜਾਨ ਕਾਰਿ ਅ
 ਪਣਾ ਪੁਰਖਾਰ ਬਤੁਆ ਗਬੈ ਠੇਹੈ। ਤੇ ਸਾਂਤਵਾਂ ਨਨ੍ਹਰੇ ਵੈ
 ਗੇ। ਜੈ ਸੇਕੇ ਸਰੀ ਸਿੰਘਾ ਅਪਣੇ ਬਲ ਕਾਰਿ ਪਿੰਜਰੇ ਕੋ ਤੋੜ
 ਕਾਰਿ ਨਿਕਸਾਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਾ ਅਪਣੇ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾ
 ਰ ਬੰਧਨ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕਾਰਿ ਸਾਂਤ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਵਾ
 ਸਤ ਵਰੂਪ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਜੈ ਸੇਕੇ ਉਪਦਰ ਬਗਹ
 ਲਾ ਕਰੀ ਯੈ ਤੋ ਹੋਵੈ। ਨਕਰੀ ਏ ਤੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਅਰੁ ਕਿਸੀ
 ਦੇ ਸਜਾਵਣਾ ਹੋਵੈ ਚਲ ਕਾਰਿ ਜਾਵੈ ਤਬ ਪਹੁਚੇ। ਅਰੁ ਬ
 ਹਸ ਪਾਤਿ ਜੇ ਦੇਵ ਗੁਰੂਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੁਕ੍ਰ ਜੇ ਦੇ ਤੋ ਕਾਗੁ
 ਰੂਪੁਆ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਮੈਰਭੀ ਜੀਵਾ ਅਪਣੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕ

ਰਿਕੋ ਪੁਰੁ ਬੋਤ ਮਹੂਦੇ ਹੈਂ ਜੋ ਦੇਵ ਕੇ ਅਸੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੁ
ਰਖ ਹੈਂ ਜੋ ਦੇਵ ਕੇ ਰਤਾ ਹੈਂ ਤੋ ਇਹ ਇਸ ਨਦਾ ਨ ਭੋਜਨ
ਆਦਿ ਕਤੁ ਆਗ ਕਰਿ ਤੁਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਆਪੇ ਦੇਵ ਕਰਿ
ਜਾਵੇ ਗਾ ਅਰੁ ਜੋ ਇਸ ਕਾ ਕੀ ਅਨ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਤੋ ਗੁਰੁ ਸਾ
ਸੋ ਕਾਉ ਪਦੇਸਾ ਅਨ ਰਬ ਕਹੋਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕੇ
ਤੁ ਆਗਤਾ ਹੈਂ ਸਵਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈਂ ਕਿ ਅਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ
ਤਾ ਤੇ ਜਾਣੀ ਤਾ ਹੈਂ ਐਰ ਦੇਵ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ਅਗੁ ਮਾਜੀ ਜੀ
ਵੇ ਕੇ ਪਰਚਾਵੇ ਨਿਮਿਤ ਦੇਵ ਕਾ ਧਿਆ ਹੈਂ ਰਾਮੇ ਵਾਰ
ਤੁ ਅਕਹਤੇ ਹੋ ਐਰ ਦੇਵ ਕੇ ਉਨਾਹੀ ਅਰੁ ਬਾਹਮ ਫਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕਛੁ ਦੇਵ ਕਾ ਕੀ ਯਾਹੋਤਾ ਹੈਂ ਬਸਿ ਸੇਵਾ ਚਾ

ਹੇਰਾ ਮੰਚੰਦ ਵੈਵ ਨਾਮਾ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਪੁਰਖਾਰ ਬਨਾਮਾ ਅਪਲੇ ਕਰਮ ਕਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਨਾਮ
 ਬਾਸਨਾ ਕਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਤੀ ॥ ਅੰ ਹੈ ॥ ਅਰਮ
 ਨ ਰੂਪੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਬਾਸਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਇਸ ਕੋ
 ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਇਸ ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਬਾਸਨਾ
 ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤੋ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਰਖ ਬਲੀ
 ਪੁੰਨ ਵਾਸਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸੁਰਮਾਰ ਗਾਇਕਾ ਬਿਚਰਤਾ
 ਹੈ ॥ ਗਾਇਕਾ ਹੋ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਜੇ ਪੁਰਖ ਬਲੀ ॥ ਦ੍ਰਿਫ ਬਾਸਨਾ
 ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮੈ ਅਥਾਕਿ ਮਾਕਰੇ
 ਮੁਝ ਕੋ ਪੁਰਖ ਵਾਸਨੇ ਦੀ ਨਕੀ ॥ ਅੰ ਹੈ ॥ ਬਾਸਿ ਵੈਵਾਰ

ਹੇਗਮਚੰਦਜੋਕਛੁਪੂਰਬਲੀਵਸਾਦਿਛਹੋਰਹੀਐ
ਤਿਸਕੇਅਨੁਸਾਰਾਬਿਚਰਤਾਐ। ਪਰੁਜੋਸੇਸੁਪੁਰਖਐ
ਸੋਅਪਣੇਪੁਰਖਾਰਥਕਰਿਕੈਪੂਰਬਲੇਸੰਸਾਰਕੇ
ਸੁਧਕਰਤੇਐ। ਤਾਤੇਸੰਤਜਨਅਰੁਸਤਸਾਸਤ੍ਰੇਮਿਲ
ਕਾਰਿਪੁਰਖਾਰਥਕਰਤੰਬਐ। ਪਥਮਪਾਂਚੇਇਦ੍ਵੀਥ
ਕੋਥਸਕਰਣਾਜਬਾਸਾਸਤ੍ਰੇਬਿਰੁਧਾਬਿਖੇਨਵਰਤਾ
ਵਣਾਸੁਰੁਮਾਰਗਾਬਿਖੇਵਰਤਾਵਣਾਜਬਾਇਸਕਰ ਕ
ਖਾਇਪੰਕਹਵੈਗੋਅਰਬਯਹਜੋਅੰਤਹਕਰਣਮ
ਲਨਬਾਸਾਤੇਰਹਿਤਸੁਧਬਾਨਾਕੋਧਰੇਗੋ। ਤਬ
ਸੰਤਸਾਸਤ੍ਰੇਕਾਸਿੰਧਾਤੁਰਿਦੇਬਿਖੇਪਵੇਸਕਰੇਗਾ

ਤਿਸਕੇ ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿਆ ਤਮਗਾ ਨਕੀ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈਰੀ
 ਬਹੁਕਾ ਬਿਤਗਾ ਨਭੀ ਨਰਹੇ ਗਾ ਕੇ ਵਲ ਸੁਧਾ ਅਪਦਾ
 ਆਪਹੀ ਰਾਸੇਗਾ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਤਬ ਲਗਾ ਰਿਦਾ ਅਲੀ ਨਹੇ
 ਰੋਗ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ਪੁਰੁਖਾਰ ਬਕਾਰਿ ਜਾ ਬਿਮਿਟ ਗਈ ਤ
 ਬਪਦ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੇਗਾ ਅਚੰਦ ਰੋਗ ਰੂਪੀ ਗਰਤ ਬਿ
 ਖੇਚਿਤ ਕੋ ਰੋਗ ਦੇ ਨਦੇਇ ਰੋਗੋ ਕੋ ਬਿਰਸ ਜਾਣ ਕਾਰਿ
 ਤੁਮਾਰਾ ਉਹ ਤੁਮਾਰਾ ਤੇਰਾ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰੁ
 ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਮੇਰਾ ਕਰ ਜੋ ਬਹੁਕਾਇ ਛਾਨ ਉਪਜੇ ਅਰੁ
 ਚਿੰਤਣੇ ਕਾਗ ਕਾਰਿ ਕੈ ਮੇਖ ਉਪਾਇ ਸੁਵਲ ਕਰੁ ਜੈ ਸੇ
 ਬਹਾਜੀ ਮੁਣ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਪਾਖਾ ਸੇ ਕਹਤ ਹੋ

ਹੇਰਾਮਚੰਦੁ ਸੁਪਾਂਚਿਟਾਂਕਾਸਬਹਾਮਾਬਿਖੇਜੇਸੰਵੇਦਨਸ
ਪਦਹੂਆਰੈਸੋਬਿਨੁਰੁਪਹੋਇਕਾਰਿਇਸਤਰੁਪਾਸੇ
ਬਿਨੁ ਜੀਸਪਦਾਅਸਪਦਾਬਿਖੇਏਕਸਮਾਨਹੋਅੰਨ
ਬਾਭਾਵਕੋਪਾਪਤਨਹੀਹੂਆਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਤੇਤਰੰਗਉ
ਪਜਤਾਹੋਸੋਉਹੀਰੂਪਹੋਅਤਿਸਾਬਿਨੁਜੀਕੇਨਾਭਕਮ
ਲਤੇਬਹਾਮਾਜੀਪ੍ਰਗਟਰੁਪਾਅਤਿਸਬਹਾਮਾਰਿਖੀ
ਸੁਰਮੁਨੀਸੁਰਸਹਤਾਸਾਵਰਜੰਗਮਪ੍ਰਜਾਉਤਪਤਿ
ਕਰੀਜੈਸੇਕੋਉਮਨੋਰਾਜਕਾਰਿਕੋਉਪੁਰਰਚਲੇਵੇਤੈ
ਸੇਬਹਾਮਾਜੀਮਨੋਰਾਜਕਾਰਿਸੰਪੁਰਨਪ੍ਰਜਾਕੋਰਚਲੀ
ਪਾਅਤਿਸਜਗਤਕੀਕੋਲਾਬਿਖੇਜੈਜੰਬੂਦੀਪ

ਭਰਤਖੰਡਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਮਨੁਖੋਕੋਦੁਖੀਦੇਖਕਰਿਤ
 ਪਕੋਓਪਜਾਯਾ॥ ਅਰੁਸਤਵਕਾਅਰੁਧਰਮਤਿਨਕੋ
 ਸੁਖਕੋਨਿਮਿਤਾਅਗਮਾਕਰੀ॥ ਜੈਸੇਪਤਾਪੁਤ੍ਰਪਰਕ
 ਰਣਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਪੁਜਾਊਪਰਕਰਣਾਕਰੀ॥ ਬ
 ਹੁਤਦਾਨਤੀਰਥਾਆਇਕਪੁੰਨਾਕੀਅਕੋਓਤਪਤਿਕੀ
 ਯਾਅਰੁਕਹਾਇਨਕੋਸੇਵਦੇਕਰਿਤਮਸੁਖੀਹੋਵੇਗੇ
 ਤਬਓਹਜੀਵਾਤਿਨਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੇ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਪੁੰਨਲੋ
 ਕੋਕੋਪਾਪਤਹੁਏ॥ ਅਰੁਸੁਖਭੋਗਦੇਲਾਗੇ॥ ਭੋਗਕ
 ਰਿਪੁੰਨਖੀਲਾਹੁਏ॥ ਬਹੁਤਾਰਿਛਪੜਹਿ॥ ਅਰੁਤਿਸਾ
 ਕਰਿਦੁਖੀਹੋਵੈ॥ ਤਬਬਹਮਾਜੀਦੇਖਤਾਰੁਯਾ

ਜੋਜਨਮਮਰਦਕੇਦੁਖਕਰਿਦੀਨਰਹਤੇਹੈਂ ਤਾਤੇਸੋਈ
ਉਪਾਇਕਰੀਏਜਿਸਕਰਿਇਨਕਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਹੋਵੈ
ਹੇਰਾਮਚੰਦਤਬਬਹਮਾਜੀਬਿਚਾਰਤਰੁਆਚੁਆਤਮ
ਗੁਨਾਨਾਬਿਨਾਦੁਖਾਨਿਵਰਤਨਹੀਹੋਤਾ ਤਾਤੇਆਤਮ
ਗੁਨਾਨਕੋਉਤਪਾਤਿਕਰੀਯੈਜੋਸੁਖੀਹੋਵੈਂ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਬਿਚਾਰਕਰਿਆਤਮਤੰਤੁਕਾਧੁਨਕਰਤਰੁਆਤਿਸ
ਧੁਨਕਰਦੇਕਰਿਸੁੰਧਤੰਤੁਗੁਨਾਨਕੀਮੂਰਤਮੈਂਉਤ
ਪਤਿਰੁਆਜਾਸੇਮੈਂਬਹਮਾਜੀਕੇਸਮਾਨਹੂਆਜੈਸਾ
ਉਨਕੇਹਾਬਾਬਿਖੇਕਮੰਡੁਲਤੈਸਾਮੇਰੇਹਾਬਾਬਿਖੇਕ
ਮੰਡੁਲਾਜੈਸੇਰੁਦ੍ਰਫਕੀਆਲਾਅਰੁਮਿਗਛਲਾਉਨ

ਕੀਤੈ ਸੇਹੀ ਮੇਰੀ ਆਇਸ ਪੁਕਰਦੈ ਨੋ ਕਾਜ ਮਾਨ ਆਕਾਰਹੁ
 ਆਮ ਅਰੁ ਵਰੁ ਪਮੇਰਾ ਸੁਧਗ ਯਾਨੁ ਪੁਜਗਤ ਸੁਭ ਕੋਕ
 ਛੁਨ ਭਾਸੇ ਸੁਪਤ ਕੀਨਾ ਆਈ। ਤਬ ਬਹਮਾ ਜੀ ਬਿਚਾ
 ਰ ਕੀ ਆਜੋ ਜੀ ਵੋਕੇ ਕਲਾਹਾ ਨਿਮਿਤ ਮੈਂ ਇਸ ਕੋ ਉਤ
 ਪਤਿ ਕੀ ਆਹੈ। ਇਹ ਤੋ ਸੁਧਗ ਯਾਨੁ ਪੁਜਾਹੈ ਅਰੁ ਗੁ
 ਨ ਉਪਦੇਸਾ ਮਾਰਗਤ ਬਹੋਵੈ। ਜੋ ਕਛੁ ਪਸੁ ਉਤਰਹੈ
 ਵੈ। ਅਰੁ ਤਤੁ ਮਿਥਾ ਕਾ ਬਿਚਾਰਹੈ ਵੈਗ। ਹੋਰਾ ਮਚ
 ਦਾ ਜੀ ਵੋਕੇ ਕਲਾਹਾ ਨਿਮਿਤ ਮੁਭ ਕੋ ਗੋਦਾ ਬਿਖੇ
 ਥੈ ਠਾ ਇਕ ਰਿਕਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕਾ ਮਹੁਰਤ ਪੁਜਤ ਤਤੁ ਅ
 ਗਨ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁ ਸੁਪੁਰਖੈ ਅੰਗੇ ਕੋ ਨਿਮਿਤ

ਭੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ ਯਾਹੋ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਸਾਪ ਦੇ ਤਾਹੋ
ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੁ ਹਾਰਾ ਅਚੰਦਾ ਇਸ ਪਕਾਰ ਮੁਝ
ਕੋ ਕਹਿ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸਾਪ ਦੀਆ ਜੇ ਤੂੰ ਅਗਨੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਮੈਂ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆ ਮਰੁ ਸੁਧ ਆਤ
ਮ ਤਤੁ ਅਪਦਾ ਆਪ ਮੁਝ ਕੋ ਅਨ ਕੀਨ ਯਾਈ ਹੋਤੁ
ਯਾ ਮਰੁ ਸੁਭਾ ਵਸੰਤਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬਿਸਮਰਨ ਹੋਗਈ
ਅਰੁ ਮਨ ਜਾਗਾ ਯਾ ਮਰੁ ਭਾਵਾ ਅਭਾਵ ਰੂਪ ਜਰਾ
ਤਰੁ ਸਾ ਯਾ ਆਪ ਕੋ ਮੈ ਬਾਸਿ ਸੁਭਾ ਮਾਜੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਜਾਨਤੁ ਯਾ ਤਬ ਮੈ ਦੁਖ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਭੁਮਕ ਜਾਨ
ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਯਾਹੋ ਭਗਵਨ ਇਹ ਸੰਸਾਰ

ਕੈਸੇਉਪਜਾਹੈ॥ ਅਰੁਕੈਸੇਲੀਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਚੰਦ
 ਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੈਪਤਾਮਾਜੀਸੋਪ੍ਰਸਕੀਆ॥ ਬੁਥ
 ਮੁਝਕੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਉਪਦੇਸਕੀ॥ ਯਾਤਿਸਕਰਿਮੇਰਾ
 ਅਗਮਾਨਿਵਰਤਹੋਗਾ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਜਕੇਉਦੇਹੂਏ
 ਤਮਨਸਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੇਮਾਰਸੀਕੋਮਾਰਜਨਕਰੀ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੁਧਹੋਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਮੈਸੁਧਹੂਆ॥ ਤਬਮੁਝਕੋ
 ਪਰਮੇਸ਼ੀਆਗਾਕਰੀ॥ ਹੇਪੁਤੁਤੁੰਜਬਦੀਪਭਰਤਖੰ
 ਡਾਬਿਖੇਜਾਇ॥ ਤੁਝਕੋਸਿਸੁਪਰਜਤਾਅਧਿਕਾਰਹੈ॥ ਤੁ
 ਹਾਜਾਇਕਾਰਿਜੀਵੋਕੋਉਪਦੇਸਕਰਾ॥ ਜੈਸੇਸਾਰਕੇਸੁਖਚਾ
 ਹੇ॥ ਯਾਤਿਨਕੋਕਰਮਕਾਂਡਕਾਉਪਦੇਸਕਰਾ॥ ਤੈਸਕਰਿਸੁਕਾ

ਦਿਕਸੁਖਭੋਗੀਗੋਅਰੁਜੇਸੰਸਾਰਤੋਂਬਿਰਕਤਹੋਵੈਂਅ
ਰੁਆਤਮਪਦਕੀਇਛਾਕਰੈਂਤਿਨਕੋਆਤਮਗੁਮਾਨਉ
ਪਦੇਸਕਰੁਆਮਬਤੁੰਗੁਰਲੋਕਾਬਿਖੇਜਾਇਹੇਰਾਮ
ਚੰਦੁਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰਾਉਪਜਣਾਹੁਆਹੈਅਮਰੁਇ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰਾਆਵਣਾਹੁਆਹੈਰਾਮੋਵਾਚਾਤਿਸ
ਕੇਅੰਨਤਰਕਿਆਮਵਸਥਾਹੁਈਬਾਸਿਏਵਾਚਾਹੇ
ਰਾਮਚੰਦੁਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਝਕੋਅਰੁਪਾਛਰੀਤੈਸੇਸਨ
ਤਕੁਮਾਰਆਦਿਕੋਕੋਭੀਕਹਤਭਯੋਆਤਬਹਮਸਰੁ
ਹੀਰਿਖੀਸੁਰਏਕਠੇਹੋਇਕਰਬਿਚਾਰਤਭਯੋਜੋਕਿ
ਸਪ੍ਰਕਾਰਜਗਤਕੀਅਜਾਣਾਹੋਵੈਅਮਰੁਜੀਵਸੁ

ਕੁਮਾਰਗਾਬੀਖੇਬਿਚਰੇਤਬਹਮੇਨੰਪਥਮਦੇਸੋਕੇਰਾ
 ਜਾਸਾਪਨਕੀਏਥਡੇਤੇਜਵਾਨਉਦਾਰਮਾਤੁਸਾਮੁ
 ਤਿਨਕੋਅਧਿਜਾਤਮਾਬਿਦੁਆਉਪਦੇਸਕਰੀਅਤਿਸਕ
 ਰਿਪਰਮਾਨੰਦਾਅਥਿਨਾਸੀਪਦਕੋਪਾਪਤਕੁਏਏਸੀ
 ਤੇਬਹਮਾਬਿਦੁਆਕਾਨਾਮਰਾਜਾਬਿਦੁਆਰੈਥਹੁਛਵੇਦ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਸਿੰਮੁਤਪੁਰਾਣੋਕਰਿਧਰਮਕੀਮਰਜਾਦਾਕਰੀ
 ਅਰੇਜੀਵੇਜਪਤਪਦਾਨਯਗਾਇਸਨਾਨਕਰੇਤੁਮਸੁਖੀ
 ਹੋਵੇਗੋਤਬਾਇਨਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੋਰਿਦੇਬਿਖੇਫਲ
 ਕੀਕਾਮਨਾਕਰਿਕੋਸੇਵਦੇਲਾਗੋਕੋਉਬਿਰਲਾਨਿਹ
 ਕਾਮਭੀਰਿਦੇਸੁਧਕੇਨੀਮੰਤਕਰੈਜੋਸਕਾਮਕਰੈਸੋ

ਅਟੀਜੰਤਕੀਨਾਈਸੰਸਾਰਬਿਖੇਫਿਰਤੇਰਹੇਅ
ਰੁਜੋਨਿਹਕਾਮਕਰੈਗਤਿਨਕਾਅੰਤਹਕਰਣਸੁਪਹੋਵੈ
ਬਹੁਕੁਰਮਾਨਕੇਉਪਦੇਸਸੋਅਤਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈ
ਇਸੀਪਰਕਾਰਬਹੁਤਰਾਜਾਇਦਿਤਵੇਦਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਹੁਏਹਮਾਰੇਉਪਦੇਸਕੋਪਾਇਕਗਿਇਹਰਾਜਾਦਸਰ
ਬਰੀਗਮਾਨਵਾਨਹੁਆਅਬਤੁਰਾਜਕਾਚਰੀਆਨ
ਪਾਪਤਹੁਆਯੋਸੋਤੁਸਰਤਸੇਸੁਪੈਕਾਹੇਤੋਜੁਬਿਰਕਤ
ਹੁਆਯੋਅਰੁਸੁਰਾਵਕਵੈਰਾਗਤੁਤਕੋਉਪਜਤਾਯੋਸ
ਗਇਦੀਪੋਕੋਬਿਖੇਬਿੰਦਮਾਨਯੋਅਰੁਤੁਤਕੋਵੈਰਾ
ਗਯੋਤਤੁਤੁਸੇਸਟਹੈਪਰੁਹੇਰਾਅਚੰਦਪਸਤਬਕਰੀ

ਯੇਜੇਮੇਰੇਬਚਨਾਬਿਖੇਆਸਤਾਕਿਭਾਵਨਾਹੋਵੈ। ਅੰਗੀਕਾ
 ਰਕਰੈਂ ਜੇਧਾਰਨਾਨਹੋਵੈ। ਤੇਪੁਸਨਕਰੀਯੋ। ਜੋਆਸਿ
 ਤਕਭਾਵਨਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਕਰਜਸੀਪਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੁ
 ਮੇਰੇਵਚਨੈਕੋਸੁਧਾਕਰਕੈਸੁਲਾ। **ਹੇਰਾਮਚੰਦੁਮੇਖਕੇਚਾਰਵੁ**
ਰਪਾਯਹੈ। ਤਿਨਸੇਮੰਤ੍ਰਭਾਵਕਰੁ। ਤਬਤੁਭਕੋਪਾਪਤਹੋ
 ਵੈਂ। ਏਕਸਾਮਏਕਸੰਤੋਪਏਕਬਿਚਾਰਏਕਸਤਸੰਗਾਇਹ
 ਚਾਰੇਦੂਰਪਾਯਹੈਂ। ਜੇਸਭਹੀਬਸਨਹੋਵੈਂ। ਤੇਤੈਅਥਵਾ
 ਦੋਅਥਵਾਏਕਹੀਮਿਤ੍ਰਹੋਵੈ। ਤੇਭੀਚਾਰੋਆਵੇਗੇ। ਕਾਹੇ
 ਤੇਜੁਇਨਕਾਪਰਸਪਰਸੇਹਹੈ। ਜਹਾਂਏਕਾਅਵਤਾਹੈ।
 ਤਹਾਂਚਾਰੋਆਇਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈਂ। ਹੇਰਾਮਚੰਦੁਆਤਮ

ਗੁਮਾਨਰੂਪੀ ਬਿਛਕਾਫੂਲ ਸਾਂਤ ਹੈ ॥ ਅਗੁਤਿ ਸਾਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ
ਪਾਵਲੀਫਲ ਹੈ ॥ ਸਮਝੁ ਹੈ ਮਨ ਕੋਰ ਕਦਾ ਸਮਤਾ ਰਾਵ ਸੋ ਬਿ
ਸਾਂਤ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ॥ ਸਮਾਹੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਹੈ ॥ ਸਮਾਹੀ ਸਿਵ ਪਦ
ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਕੋ ਪਾਯਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰਤੋਂ ਪਥਹੁ ਆ ਹੈ
ਅਗੁਤਿ ਸਕੇ ਸਤੁਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਸ
ਮਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੈਂਦੇ ਰੁਪਾ ਹੈ ॥ ਅਤਿ ਸਕੀਤ ਪਤ ਸਰੂਮਿ ਟਿਜਾ
ਤਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਪੂਰਨਾ ਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤੈਸੇ ਸਮਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਇਸ ਕੀ ਉਜਲ ਕ੍ਰਾਂਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅੰਸੇ
ਆਨੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨ ਕੀ ਏਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ॥ ਜੈਸਾ ਆਨੰਦ ਸ
ਮਕੋ ਪਾਤਹੁ ਏਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਲਛਮੀ ਕੇ ਪਾਤਹੁ ਬੇਭੀ

ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਜੈਸਾ ਅਨੰਦ ਸਮਕੇ ਪਾਪਤ ਹੁਏ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
 ਪੁਰਖ ਕੋ ਸਮਪਾਪਤ ਰੁਖਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪੂਜਾ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰਹੇ ਜੋ
 ਗਹੈ ॥ ਕੋ ਸਾਹੇ ਸਮਵਾਨ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜੁਨਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੈ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥
 ਨਾ ਕਿਸੀ ਤੇ ਅਪਭੈ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭਾ ਕ੍ਰਿਆ ਤਿਸ ਕੀ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵਚਨ ਭੀ ਕੋ ਮਲਾ ਸਭ ਕੋ ਹਿਤੇ ਖੀ ਬੋਲ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਮਵੇਨਾ ਪੁਰਖਾ ॥ ਕਾ ਸੰਗ ਜਿਸ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਉਹ ਬਡੇ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਤਾ ਕੋ
 ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਾਲਕਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੁਆਪੁ
 ਤਬਾ ਪਵਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਉਸ ਕੋ ਅਨੰਦ ਪਾਪਤ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੇ ਗਾਜ ਪਾਏ ਤੇ ਜੈ ਅਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥

ਤੇ ਸੰਕੋਸ਼ਾਂਤਵਨਕਾਸੰਗਾਪਤਰੋਤਾਰੋਸੋਰਿਨੋਰੀ
ਆਨੰਦਮਾਨਰੋਤਾਰੋਜੈਸੇਸਿਲਾਕੋਬਾਣਨਾਹੀਬੇਧਸ
ਕਤਾਤੈਸੇਸੰਤਕਵਚਜਿਸਪਹਿਰਾਰੋਤਿਸਕੋਦੁਖਤਾ
ਪਕੋਉਬੇਧਨਾਹੀਸਕਤਾਅਗੁਇਸੁਆਨਿਸੁਬਿਖੇਰਗ
ਦਵੈਖਉਸਕੋਨਹੀਉਪਜਤਾਜੋਇਸੁਬਿਖੇਰਗਖਵਾ
ਨਾਆਨਿਸੁਬਿਖੇਦੈਖਵਾਨਗੀਦਿਸੁਆਵਤਾਰੋਤੋਰੀ
ਸਾਂਤਰੂਪਰੋਦੇਹਗਾਸਾਂਤਰੁਏਤੇਪਰਮਸੁਖਲਾਗੁਲਾ
ਰਸਮਹੋਇਸਾਂਤਰਗਹੋਤਮਾਗਮਜੁਭਵਦੁਖਲਗੈਨਕੋ
ਇ॥੧॥ਹੇਗਮਚੰਦਜਬਹਿਦੇਸੁੰਧਰੋਤਾਰੋਤਬਾਇਸ
ਕੋਬਿਚਾਰਉਪਜਤਾਰੋਬਿਚਾਰਕਰਬੁੰਧਤੀਖਦਾਹੋ

40 ਤੀਰੋ ਬਹੁੜਾ ਆਤਮ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬਾ ਬਿ
ਚਾਰ ਰੂਪਿ ਸਿੰਘਾਹਿ ਦੈਰੂਪੀ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤ
ਬਮੋਹ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਕੋ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ
ਇਸਕਾ ਪਰਮੀ ਮਤ੍ਰਹੋ ਜੈ ਸੇਤੁ ਬਰੀ ਜਲਾ ਬਿਖੇ ਰੂਬਤੀ
ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਬਿਚਾਰ ਵਾਨ ਪੁਰਖਾ ਅਪਦਾ ਬਿਖੇ ਰੂਬਤਾ
ਨਹੀ ਅਗੁ ਬਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਲਪ ਬਿਛਹੋਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਧਰਮ
ਅਰਥੰਕਾ ਮਮੋਖ ਜਿਸਕੀ ਬਾਛਾ ਕਰੀ ਯੇਸੋ ਸਿਧ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੈਸੇਂ ਦੀਪਕ ਕਾਰਿ ਕੈ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਗੁਣ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਅਗੁ ਆਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਕਰੋ ਜੁਏ ਕਾ ਬੂਟਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤੇਂ ਟੁਖ
ਰੂਪੀ ਕੰਟਕ ਸਰਬਦਾ ਉਤਪਤ ਹੋਤੁ ਹੈ ਅਗੁ ਜਹਾਂ ਬਿ

ਚਾਰਗੁਪੀਆਨਸਰੋਵਰਹੈਤੁਹਾਂਸੁਭਗੁਦਗੁਪੀਹੰਸਾਆਨ
ਇਸਤਹੋਤੇਹੈਂਅਰੁਜਹਾਂਬਿਚਾਰਗੁਪੀਧੁਜਾਆਵੁ
ਤੀਹੈਂਤਹਾਂਬਿਬੇਕਗੁਪੀਗਾਜਕਭੀਆਗਮਨਹੋਤੇਹੈ
ਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਪਰਮਾਨੰਦਨਿਤਾਵੁਛਾਅਨੰਦਪਦਕੀ
ਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈਂਬਹੁੜਾਇਸੁਆਨਿਸੁਆਬਿਖੇਗਾਗਵੇਖ
ਨਹੀਰਹਤਾਅਰੁਬਿਚਾਰਬੇਦਬੇਦਤਸਿਧਾਂਤਕੇਸੁਵਦੁ
ਬਿਖੇਪਗਟਹੋਤਾਹੈਂਤਿਸਕਾਰਿਆਤਮਾਤੰਤੁਕੀਪਾਪ
ਤਹੋਤੀਹੈਂਤੈਂਸੇਪਕਾਸਕਾਰਿਕੈਪਦਰਥਕਾਰੁਮਾਨਹੋ
ਤਾਹੈਂਤੈਂਸੁਸੁਭਾਅਰੁਗੁਰੋਕੇਵਚਨਾਬਿਚਾਰਕਾਰਿਆ
ਤਮਤੰਤੁਕਾਰੁਮਾਨਹੋਤਾਹੈਂਤੈਂਸੇਪਕਾਸਕੇਹੋਤੇਭੀਨਿਵੇ

ਬਿਨਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਭਾਸਤਾ ਤੈਸੇ ਸਾਸਤਾ ਅਰੁ ਗੁਰੇ ਕੋ
ਤੇਰੀ ਨੇੜੇ ਬਿਨਾ ਆਤਮਾ ਪਦ ਪਾਤ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾ ਤੇ ਅੰ
ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੁ ਮੈ ਕੋ ਨਹੀ ਅਰੁ ਇਹ ਜਗਤਾ ਕੀਆ
ਹੈ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਉਤਪਤ ਕੈ ਸੰਗੁਣੀ ਹੈ ਅਰੁ ਲੀਨ ਕੈ ਸੰਹੋਤਾ
ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜਾਣੋ ਜੁ ਜਗਤਾ ਅਸਤ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰੋ ਅਰੁ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਸੰਤ ਹੈ ਅ
ਬਿਸਾਸੀ ਹੈ ਅੰਐ ਸੇ ਜਾਣ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਇਸ
ਤਕਰੋ ਤਬ ਆਤਮਾ ਪਦ ਕੀ ਪਾਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਹੇਰਾਮ ਜੀ
ਬਿਚਾਰੂ ਪੀ ਦਿਬਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਕੋ ਪਾਤ ਭੁਈ ਹੈ ਤਿਸ
ਕੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਕਾਰਜ ਨਹੀ ਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕਾ ਅਰੁ

ਚੋਤਾਹੈ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁ ਆ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਆਸੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਕੋ ਤਰੇ ਜਬ ਲਗਾ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਤਬ ਲਗਾ ਦੁਖੋ ਕਾ ਅੰ
ਤ ਨਹੀ। ਜੈ ਸੇ ਸਭੁ ਨਦੀ ਅੰ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤੀ ਅਹੈ॥
ਤੈ ਸੇ ਸਭੁ ਅਪਦਾ ਆਵਿਚਾਰ ਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤੀ ਅਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਛੂਟਾ ਚਾਹੇ ਦੁਖ ਤੇ ਸੋਇ ਹਕਰੇ ਬਿਚਾਰਾ ਕੋ ਨ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਨਹ
ਜਗਾ ਛਡੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਰਾ॥੧॥ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰ
ਤੋਖ ਪਾਪਤਰੁ ਯਾਹੈ। ਤਿਸ ਕੋ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕਾਈ ਸੁਰਜ ਤਿਦਾ ਕੀ
ਆਈ ਤੁਛ ਭਾਸਤਾਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੰਨ ਕੀਏ ਤੋਂ। ਅਰੁ ਅਸੀ
ਸੰਧੀ ਕੇ ਪਾਪਤਰੁ ਏਤੋਂ ਭੀ। ਐਸੇ ਆਨੰਦ ਨਹੀ ਪਾਪਤਰੇ ਤਾ
ਜੈ ਸੇ ਆਨੰਦ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪਾਪਤਰੇ ਤਾਹੈ। ਸੰਤੋਖ ਕਿ

ਸਕਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਅਪਾਪਤ ਬਸਤੁ ਕੀ ਇਛਾ ਨ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਪਾ
 ਪਤ ਹੂਈ ਕੇ ਇਸੁ ਬਿਖੇ ਗਗਨ ਕਰੇ ॥ ਅਨਿਸੁ ਕੀ ਪਾਪਤਾ ਬਿਖੇ
 ਦ੍ਰੋਖ ਨ ਕਰੇ ॥ ਅਗੁਆਤ ਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਜੋ ਤਿਪਤ ਭਯਾ
 ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿਸੀ ਪਦ ਚ ਬਕੀ ਇਛਾ ਨ ਹੀਰਹਤੀ ॥ ਜੇ ਪਦਾਰ
 ਥਾ ਅਨਿਛਤ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਸਾਸਤਾ ਬਿਚਾਰ ਪੂਰ
 ਬ ਕਾਰੀ ਹੁਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੂਰਣਾ ਅਸੀ ਕਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੇ ਗੁਪ
 ਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨਾ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਸੇ ਭਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਤੋਖ ਰੂ
 ਪੀ ਵਰਖਾ ਕਰਿ ਕੈ ਇਛਾ ਰੂਪੀ ਧ੍ਰੁਵ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਂਤ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥
 ਅਗੁਸੰਤੋਖ ਵਾਨਾ ਸਭ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ਲਾਗਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਬ ਕਾ ਠ
 ਲਾਪ ਕਾ ਸਭ ਕੋ ਪਯਾਰਾ ਲਾਗਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੰਤੋਖ ਵਾਨਾ ਸਭ

ਕੋਪਾ ਰਾਲਾ ਗਤਾ ਹੈ ~~ਦੋਹਰਾ~~ ਪਰਮ ਲਾਭ ਸੰਤੋਖ ਹੈ ਇਛਾ
ਰਹੇ ਨ ਕੋਇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਕੋ ਕਹੇ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਨ ਹਿੰਦੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹੇ
ਰਾਮ ਜੀ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੂਪੀ ਇਛਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਰਮਾਨੁਤਿ ਸ
ਕਾ ਫੂਲ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਤਿਸ ਕਾ ਆਸਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਅਨੁ
ਭਵ ਰੂਪੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਆਤਮਾ ਅਨਿਦਤੋ ਰਹਿ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਤੋਖੋ ਸੰਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਨਦ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਤਿਸ ਕਰਿ ਪੁਰਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁਮਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਪੜਾ ਸਰ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੋਖੋ ਸੰਗ ਕਰਿ ਆਤਮਾ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣ ਕਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਜੋ ਦੁਖੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੋਖੋ
ਸੰਗ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਸੰਪਦਾ ਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੰਗ ਫਕਰ ਮ

੬੨ ਲੋਕੋ ਨਾ ਸਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਅਪਦਾ ਕੋ ਨਾ ਸਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਰੁਖ
ਨ ਰੂਪੀ ਦੀ ਪਕ ਉਦੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਰਿ ਅਗ੍ਰਾ ਨ ਰੂਪੀ ਅੰਧ
ਕਾਰਨ ਏਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਰੋਗ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਇਛਾ
ਨਾ ਹੀ ਰਹਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਤਮ ਪਦ ਬਿਖੇ ਬਿਰਾਜਤਾ ਹੈ। ਸੰਸ
ਰ ਰੂਪੀ ਸਾਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਤਰਾਵਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਛੀਵਰ ਨੇ
ਕਾਕਰਿ ਕੋ ਨਦੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜੁਗਤ ਉ
ਪਦੇ ਸਕਾਰਿ ਕੋ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੇਹ ਰੂਪੀ
ਸੇਪ ਕਾ ਨਾ ਸਕਰਤਾ ਸੰਤੋ ਕਾ ਸੰਗ ਪਵਨ ਹੈ। ਜਿਨ ਕਾ ਏ
ਹਾਦਿ ਕਾ ਅਨਤਮਾ ਬਿਖੇ ਨੇਹਨ ਏਹੁ ਜਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੁਧਾ ਅ

ਤਮਾਬਿਖਾਇਸਤਤੁਏਹਾਗਤਿਸਕਾਰਿਤਿਪਤਤੁਏਹੈ॥ ਅਰੁ
ਸਸਾਰਕੋਇਸੁਆਸੀਸਾਪਤਾਬਿਖੇਰਾਗਵੇਖਕਾਰਿਚਲਾਇ
ਮਾਨਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਸਦਾਸਮਾਕਾਵਾਬਿਖੇਇਸਤਹੈ॥ ਤੈਸੰਤੁ
ਕਹੀਤੇਹੈ॥ ਐਸੈਸੰਤੁਜਨਕੋਸਰਾਸਾ॥ ਰਬਮੁਦਰੇ॥ ਸਕਸਕੇ
ਕੋਪੁਲਹੈ॥ ਅਰੁਅਪਦਾਰੂਪੀਵਲੀਕੋਜਦੋਸਮੇਤਨਾਅਕਰਤਾ
ਸਤਸੰਗਜਲਕਾਪਵਾਹਹੈ॥ ਜਿਨੇਪੂਰਖੈਸਤਸੰਗਾਰੂਪੀਗੰ
ਗਾਕਾਇਸਨਾਨਕੀਪਾਰੈ॥ ਤਿਨਕੋਦਾਨਤਪਾਅਾਇਕਸਾਪ
ਨਕੀਅਪੋਖਾਨਾਨਹੀਉਹਾਇਸੀਕਾਰਿਕਿਤਾਰਬਹੋਵਹਿਗੇ
ਤਾਤੇਜੈਸੇਨਿਰਧਨਾਚਿੰਤਾਮਲਕੋਖੋਜਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੈਸਤਸੰਗ
ਕੋਮੁਖੁਖੋਜੇਸਤਸੰਗਕਾਰਿਤੀਨੇਤਾਪਮਿਟਜਾਵਹਿਗੇ॥

ਅਰੁ ਸੰਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਗਾਹੇ ਗਾਮ ਜੀ ਜੋ ਰਾਸਾ ਪਾਨ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
 ਤਬ ਏਕ ਤੋ ਅਵਸ ਕਰੀਏ ॥ ਜੇ ਏਕ ਆਵੈ ਗਾਹਾ ਤਬ ਮੇਰ ਰੁੀ
 ਆਪੁ ਹੀ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ਇਨ ਕਾ ਪਰਸ ਪਰਸੁ ਹੋ ॥ ਚਾਰੇ ਬਸ
 ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਅਤਿ ਸੁਖ ਹੋ ॥ ਨਹੀ ਏਕ ਕੋ ਅਵਸ ਆਸੇ ਕ
 ਰੇ ॥ ਜੈ ਸੇਸੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਾਰ ਰਾਜ ਲਖ ਮੀ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਮੇਰ
 ਭੀ ਆਵੈ ਗੋ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਪਰਮ ਲਾਗੁ ਸੰਤੋਖ ਹੋ ਸਤ ਸੰਗ ਪਰਮ
 ਗਤ ਜਾਨਾ ॥ ਉਤਮ ਗੁਣਾਨ ਬਿਚਾਰੈ ਸਾਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਆਨਾ ॥ ੧
 ॥ ਹੇ ਗਾਮ ਜੀ ॥ ਇਹ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਧਾ ਆਪਿ ਕਾਰੀ ਕੋ ਜੋ
 ਗਹੈ ॥ ਬੋਧ ਕਾ ਪਰਮ ਕਰਣ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਹੁ ਤੇਜਨ ਮੇਰੇ ਪੁੰਨ
 ਏਕ ਠਾ ਆਨ ਹੋ ਤੈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਇਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੁਵਣ ਹੋ ਤਾ ਹੈ ॥

ਜੋ ਥਿਥੈ ਅਸਕਤਿ ਬੁਧੀ ਨੀਚ ਹੈ ਆਤਿ ਨ ਕੇਸਵ ਦਭੀ ਨ
ਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਉਨ ਕੀ ਬਿਤਰੀ ਸਵ ਦਭੀ ਥਿਥੈ ਨਹੀ
ਲਾਗਤੀ ਜੈ ਸੇ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਾਜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਆਤਿ ਸਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਨੁ ਆਇਸਾ ਸਤ ਕੇਸਵ ਦਭੀ ਥਿਥੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪੀ ਗਾਜਾ ਹੈ
ਆਤਿ ਸਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਤੈ ਸੇ ਪੁੰਨ ਵਾਨ ਕੀ ਰੁਚਾਇ ਸਾ
ਸਤ ਕੇਸਵ ਦਭੀ ਥਿਥੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਐਰ ਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ਹੋਰਾ ਮਜੀ
ਜੋ ਪੁਰਖਾਇ ਸਾਮਹਾਂ ਗਾਮਾਇਲ ਕੋ ਆਇ ਤੇ ਲੇਕਰਾ ਮੰਤ ਪ
ਰ ਜੰਤਾ ਬਿਚਾਰੇ ਆਪ ਪਠੇ ਅਵਾਸ ਪਾਸੇ ਜੁਗਤ ਨਿਹ ਕਾਮ
ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸਵ ਦਭੀ ਕਰੈ ਆਤਿ ਸਕਾ ਸੰਸਾਰ ਰੂਮ ਨਿਵਰਤ ਹੋਜਾ
ਵੈਰਾ ਜੈ ਸੇ ਜੇ ਵਡੀ ਕੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਸਰਪ ਰੂਮ ਨ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਤੈਸੇਂ ਆਤਮ ਗੁਨ ਕਰਿ ਜਗਤ ਭੂਮਨ ਸੁਹੈ ਵੈਗਾ ਆਇਸ ਬਿ
 ਖੇ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਵਾਕ ਕਹੈ ਹੈਂ ॥ ਹੇਰਾਮ ਜੀ ਜੋ ਵੇਦ ਕਾ ਵਾਕ
 ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜੁਗਤ ਤੇਰਹਿ ਤਹੈ ਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰੀ ਯੋ
 ਅਰੁ ਬਾਲਕਾ ਅਬ ਵਾਇਸ ਤੀ ਕਾ ਵਾਕ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਹੋਵੈ
 ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੀਏ ॥ ਜੈਸੇਂ ਕੋ ਭੂਮੀ ਠੇ ਜਲ ਕੋ ਤੁਮਾਰਾ
 ਗਕਰਿ ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕੂਪ ਕਾ ਖਾਰੀ ਜਲ ਨਾਮ ਕੋ ਨਿਮਿ
 ਤ ਪਾਨ ਕਰਤਾ ਬਾ ॥ ਤੈਸੇਂ ਨ ਬਰੀਏ ਨਾ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਵਾਕ
 ਕਹੈ ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੀਯੋ ॥ ਜੇ ਜੁਗਤ ਸਾਹਿਤ ਇ
 ਸਾ ਬਿਖੈ ਕਹੈ ਹੈਂ ॥ ਇਹ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪਰਮ ਬੋਧ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ॥
 ਜੇ ਏਕਾਗਾ ਚਿਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਇਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰੇਗਾ ॥ ਤਿਸ

ਕੀ ਬੁਧਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈਗੀ। ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਪਦਾਰਥ
ਮਣੀ ਕਰੁ ਸਤੇਹੈ। ਸੋ ਬਿਰਸਤਾ ਸੇਰੀ। ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਆ
ਤਮ ਤੰਤੁ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪ ਜੇਰੀ। ਅਰੁ ਸਭਾ ਵਿਕਾਰ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾ
ਵੈਗੀ। ਜਗਤ ਰੂਮ ਸਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ। ਇਸ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਬਿਖੇ
ਤਪਦਾਨ ਆਇਕੋ ਕੀ ਅਪੇਖਾ ਨਹੀ। ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਬੈਠੇ।
ਜੈਸਾ ਭੋਜਨ ਹੋਵੈ। ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ। ਅਰੁ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਸ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ
ਵਿਚਾਰੀਏ। ਤਬ ਅਗੁਮਾਨ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਵੈਗੀ। ਅਰੁ ਆਤਮ ਪ
ਦਪਾਪ ਤਹੇ ਵੇਗੀ। ਰਾਮ ਜੀ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੇ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰ
ਥ ਬੋਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ ਕਰੀ ਤਾਹੈ। ਸੋ ਏਕਾ ਅੰਸ ਕੇ ਲੇਕ ਰਿਕ ਹੀਤਾ
ਹੈ। ਜੇ ਬੁਧਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੋ। ਸੋ ਅਪਣੇ ਬੋਧ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਏਕ

ਅੰਸਕੋਗਾਹਟਾਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਖੁਧਾਵਾਨਕੋਰੋਜੈਸੇਕਰਟੇਸਾਥ
 ਪ੍ਰਯੋਜਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਅੰਨਕੀਉਤਪਤਿਅਗੁਇਸਬਤਾਇਸਾਨ
 ਕੇਪੂਛਦੇਕਾਪ੍ਰਯੋਜਨਕਛੁਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਤੁਣਾਦਿਸ੍ਰਾਤੁਕਾਏ
 ਕਾਅੰਸਅੰਗੀਕਰਕਰਣਾਸਰਬਾਅੰਗਕਾਰਿਦਿਸ੍ਰਾਤੁਕਾਬਾਟ
 ਨਹੀਕਰਣਾਜੇਵਾਕਾਅਨੁਭਵਕੋਪਗਟਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੋਅੰਗੀਕਾ
 ਰਕਰਣਾ॥ ਜਬਲਗਾਮਾਤਮਾਬਿਸਤਨਹੀਪਾਪਤਰੁਈ॥ ਤ
 ਬਲਗਾਵਿਚਾਰੁਕਰਤੰਬਹੈ॥ ਉਪਮਾਨਜੁਹੈਦਿਸ੍ਰਾਤੁਸੇਉਪਮੇ
 ਇਆਤਮਤੰਤੁਕੋਜਵਾਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਅਖੈਸਤਕੀਪਾ
 ਪਤਹੋਤੀਹੈ॥ ~~ਦਿਹਾ~~ ਜੈਸੇਜਾਗੇਸੁਪਨਤੇਸਭਜਗਹੋਇ
 ਬਿਛੀਨਾ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਗਮਾਨਤੇਜਗਭੂਮਹੋਵੈਛੀਨਾ॥ ਇਤ

ਸੀਅਮੋਖਪਾਏਸੁਖਪੁਕਰਣੀਸੰਖੇਪਾਵ੍ਰਿਤੀਪਾਯਾ ॥ ੨ ॥ ਬ
ਸਿਓਵਾਚਾਹੇਗਮਜੀਅਬਉਤਪਾਤਿਪੁਕਰਦਾਤੁਭੁਕੋਕ
ਹਤਾਰੀਜੇਤਾਕਛੁਜਗਤਾਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅਵਤਾਰੈਸੋਆਕਾਸਰੂ
ਪਹੈਜੈਸੇਸੁਖਪੁਤਤੇਸੁਪਨਾਹੇਤਾਰੈਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇ
ਜਗਤਉਤਪਾਤਿਹੇਤਾਰੈਅਰੁਜੈਸੇਸੁਪਨਤੇਸੁਖਪੁਤਹੇਤੀ
ਹੈਤੈਸੇਜਗਤਕੀਪੁਲੈਹੇਤੀਹੈਜੇਪੁਲੈਬਿਖੇਸੇਖਰਹ
ਤਾਰੈਤਿਸਕੀਆਸਾਂਗੀਅੰਬਿਵਹਾਰਕੇਨਿਮਿਤਤਚਿਤ
ਸਤਬਹਮਾਆਤਮਾਸਤਾਚਿਤਾਨੰਦਸਾਸਤਕਰੋਨੇਕਲ
ਪੀਅੰਹੈਸੇਸੁਕਾਅਪਣਾਆਪਹੈਤਿਸਾਬਿਖੇਫੁਰ
ਟੇਕਾਰਿਕੈਜੀਵਨਾਮਹੁਆਹੈਜੀਵਕੇਸੰਸਾਰਟੇਕਾਰਿਕੈ

ਦੇਸਕਾਲਨਦੀਆਂਪਰਬਤਸੁਆਵਰਜੰਗਮਜਗਤਸੰਕ
ਲਪਰੂਪਹੁਆਰੈ।ਤਿਸਕੋਕਈਆਵੇਦੁਆਕਹਤੇਹੈ।ਕ
ਈਜਗਤਕਈਆਆਕਈਦਿਸਸੰਕਲਪਕਹਤੇਹੈ।ਵਾਸ
ਤਵਤੇਕਛੁਭਿੰਨਬਸਤੁਨਹੀ।ਸਰਬਹਮਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇਸੁੰਦ
ਰਨਾਬਿਖੇਰੂਪਨਵਰਨਰੂਪਹੈ।ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੀਆਂਕਿਰਣਾ
ਬਿਖੇਜਲਾਰੂਸਾਕਿਰਣਾਰੂਪਹੈ।ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਜ
ਗਤਭਾਸਤਾਹੈ।ਸੋਆਤਮਰੂਪਹੈ।ਆਤਮਸੰਤਾਹੀਫੂਰਣੇ
ਕਾਰਿਜਗਤਰੂਪਹੈ।ਇਭਾਸਤੀਹੈ।ਅੰਰਕਛੁਬਟਿਆਨਾਹੀ
ਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਜਗਤਹੈ।ਤਿਸਉਪਰਉਪਾਖਾਨਹੈ।ਹੇਗ
ਮਜੀਏਕਾਕਾਸਜਬਾਹਮਣਸੁੰਧਾਰਿਦਾਕਾਸਤੇਉਤਪ

ਤਿਉਯਾਅਰੁਸਦਾਆਤਾਅਬਿਖੇਇਸਤਰਹਤਾਹੈ॥
ਭਈਪ੍ਰਕਾਰਜਗਤਕੀਪਾਲਨਾਕਰਤਾਹੈ॥ਅਗੁਚਿਰਜੀ
ਵੀਹੈ॥ਮ੍ਰਿਤੁਚਿਤਵਤਾਭੁਯਾਜੈਮੈਜਰਬਜੀਵੈਕੋਮਾਰਤਾ
ਹੈ॥ਪਰੁਇਸਬਹਮਣਪਰਮੇਰੀਸਕਤਨਹੀਚਲਤੀਕਿਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰਇਸਕੋਮਾਰੈ॥ਮੈਸੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਮ੍ਰਿਤੁਚਲਾਜਬ
ਬਾਹਮਣਕੋਰੀਹਾਬਿਖੇਗਾਯਾ॥ਤਬਾਤਿਸਕੋਮਗਨਿਜਲ
ਵਲੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕੋਲੰਘਕਾਰਿਬਾਹਮਣਕੋਨਿਕਟਗ
ਯਾ॥ਪਰੁਤਿਸਕੋਪਕੜਨੇਕੋਸਮਰਬਨਰੁਯਾ॥ਜੈਸੇਥਲ
ਵਨਪੁਰਖਭੀਹੋਵੈਪਰੁਮੋਰਕੇਸੰਕਲਪਪੁਰਖਕੋਪਕੜ
ਨਹੀਸਕਤਾ॥ਤੈਸੇਮ੍ਰਿਤੁਬਾਹਮਣਕੋਪਕੜਨਸੰਕਾਅਪ

ਠੋਗੀਹਸੋਆਇਕਰਿਥਰਮਰਾਜਕੋਕਹਤਭਯਾਹੇਭਰਗ
 ਵਨਜੋਕੋਊਊਪਾਜਿਆਹੈ। ਤਿਸਕੋਮੈਮਾਰਤਾਹੈ। ਪਰੁਇ
 ਹਥਾਹਮਣਜੋਆਕਾਸਤੋਊਪਜਾਹੈ। ਤਿਸਕੋਮੈਮਾਰਨਾ
 ਹੀਸਕਤਾ। ਇਹਕਿਆਕਾਰਲਾਹੈ। ਯਮਉਵਾਚਾਹੈਮਿੰ
 ਤੁਤੁੰਕਿਸੀਕੋਮਾਰਨਾਹੀਸਕਤਾ। ਜੁਕੋਊਮਰਤਾਹੈਸੋਆਪ
 ਲੇਕਰਮੈਕਰਿਮਰਤਾਹੈ। ਤਿਸਕਾਕੋਊਕਰਮਹੋਵੈ। ਤਿਸਕੋ
 ਮਾਰਲੇਕੋਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ। ਅਗੁਜਿਸਕਾਕਰਮਕੋਊਨਹੋ
 ਵੈ। ਤਿਸਕੋਮਾਰਨਾਸਕੈਗਾ। ਤਤੇਜਾਇਕਰਿਥਾਹਮਣਕੋ
 ਕਰਮਏਜਜਬਕਰਮਕੋਪਾਵੈਗਾ। ਤਬਉਸਕੋਮਾਰਲੇ
 ਕੋਸਮਰਥਹੋਵੈਗਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪਕਰਜਮਕਹਾ

ਤਬ ਮਿਤੁ ਚਲਾ ਉਹਾਂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮ ਬੇਜ
ਏ ਲਾਗਾ ਕਰਮ ਨਾਮ ਹੈ ਵਾਨਾ ਕਾ ਦਸੇ ਦਿਸਾਂ ਦੇ ਖੀਅਾਂ ਤਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਨ ਦੀਆ ਬਚੀ ਚੇ ਦੀ ਪਾਆਇ ਕਾਇ ਸਬਾਨ ਦੇ ਖਾਪਰੁ
ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮੋਂ ਕੀ ਕਹੂੰ ਪਤਿ ਮਾਨ ਪਾਈਆ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਰਾ
ਜ ਪਾਸਾ ਆਯਾ ਕੈ ਸਾਹੈ ਧਰਮ ਰਾਜ ਸੰਪੂਰਣ ਸੰਸਾਰੇ ਕਾ ਨਾਸ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਗੁਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਕਹਾਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ਕੇ
ਨਾਸ ਕਰਤਾ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਕਰਮ ਢੁੰਢਰਹਾ ਹੈ ਪਗੁ ਦਿਸੁ ਕ
ਹੂੰ ਨਹੀਆ ਵੰਤੋ ਗਾਇ ਹਕੀਆ ਕਰਣਾ ਹੈ ਯਮ ਉਵਚ
ਹੈ ਮਿਤੁ ਉਸ ਬਾਹਮਣ ਕੀ ਉਤ ਪਾਤਿ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਤੈ
ਭਈ ਹੈ ਤਹਾਂ ਨ ਕੋ ਉਕਾਰਣਾ ਹੈ ਨ ਕਰਮ ਹੈ ਜੇ ਪਦ ਰਬ

ਕਰਨਾ ਬਿਨਾ ਹੋ ਸੋ ਜਿਸਾ ਬਿਬੇਕਾ ਸਤਾ ਹੋ। ਭਿਰਾ ਰੂਪ ਹੋ
 ਇਹ ਬਾਹਮਣ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਤੇ ਉਪ ਜਾ ਹੋ। ਤਾ ਤੇ ਬਾਹ
 ਮਣ ਭੀ ਸੁਧਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਹੋ। ਚੈਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਇਸ ਕਾ ਸ੍ਵ
 ਰੂਪ ਹੋ। ਅਪਣੇ ਅਪਣੀ ਕਰਿ ਇਸ ਕਾ ਹੋਣਾ ਹੋ। ਇਸ ਕਾ
 ਰਣ ਤੇ ਇਸ ਕਾ ਨਾ ਸ੍ਵਪਨ ਭੂ ਹੋ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਪਣੇ ਅ
 ਪਾ ਬਿਬੇਕਾ ਇਸ ਬਤ ਹੋ। ਇਸ ਕੇ ਜਗਤਾ ਅਪਣੇ ਬਿਨ ਕਛੁ
 ਨਾ ਹੀ ਭਾਸਤਾ। **ਮਿਥੇ ਵਾਚਾ** ਹੇ ਭਗਵਨ ਜੋ ਇਹਾ ਕਾ
 ਸਰੂਪ ਹੋ। ਤਬਾ ਅਕਾਰ ਸਾਹਿਤ ਕਿਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵਤਾ ਹੋ।
ਯਾ ਮਥਿ ਵਾਚਾ ਹੋ। ਮਿਤਾ ਇਹਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਦਾ ਚੈਤਨ ਬ
 ਪੁ ਹੋ। ਅਹੰਤੁੰ ਜਗਤ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੋ। ਚੈਤਨ

ਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਸ ਕੈ ਸੇਹੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਬਿਖੇਦੁ ਦਾ
ਰਬੋ॥ ਕਾਸ ਦਰੁ ਵਹੋ॥ ਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇਵਾਸਾ ਹੋਤੀ॥ ਹੋ॥ ਅਤਿਸ
ਕਾਨਾਸ ਹੋਤਾ॥ ਹੋ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਾਂ ਬਣੀ ਪੁਰਖ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਜੰਤਰ
ਕੀ॥ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋਵੈ॥ ਪਰੁ॥ ਮਾਕਾਸ ਕੋ ਤੋਬਾ ਪੁਨਹੀ ਸਕਤਾ
ਤੈਸੇ॥ ਮਾਕਾਸ ਰੂਪ ਬਾਹਮਣ ਕੋ॥ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਸ ਕਰੇ॥ ਗੋ॥ ਇਸ ਕੇ
ਮਰਦੇ॥ ਕਾਉ ਦਮਤੁ॥ ਆਗ ਕਾਰਿ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ॥ ਜਾਇ॥ ਮਾਰੇ॥ ਹੇ॥ ਗੰਮ
ਚੰਦਾ॥ ਐਸੇ ਸੁਲਕਾਰਿ॥ ਮਿਤੁ॥ ਮਾਸੁ॥ ਜਿਸਾਨ ਹੋਇ॥ ਕਾਰਿ॥ ਗਿਰਿ॥ ਹ
ਮੇ॥ ਜਾਇ॥ ਇਸ ਬਤਰੁ॥ ਮਾ॥ ਤਾ॥ ਤੇ॥ ਜੋ॥ ਪੁਰੁਖ ਦੇ॥ ਹਵੰਤ॥ ਹੋ॥ ਅਤਿਸ
ਕੋ॥ ਗਿਰਿ॥ ਹਲਾ॥ ਕਰਦਾ॥ ਸੁਗਾ॥ ਮਹੋ॥ ਤਾ॥ ਹੋ॥ ਜੋ॥ ਮਾਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋਵੈ॥
ਤਿਸ ਕੋ॥ ਕੈ॥ ਸੇ॥ ਗਿਰਿ॥ ਹਲਾ॥ ਕਰੈ॥ ਬਹਮਾ॥ ਜੀ॥ ਮਾਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋ॥

ਵੈਤਕਲਨਤੰਗਹਿਤਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਚੈਤੰਨਮਾਤ੍ਰਬਿਖੇਪੁ
 ਬਮਫੁਰਟਾਹੂਆਹੈਸੋਬਹਮਾਹੂਆਸਦਾਬਹਮਹੀਬਿਖੇ
 ਈਸਕਾਨਿਸ਼੍ਚਹੈ। ਤਾਰੇਬਹਮਰੂਪਹੈ। ਜੇਤੀਕਛੁਪਰਪਾਸੁ
 ਕਚੈਤੰਨਹੈ। ਇਕਾਰਿਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਸੋਚੈਤੰਨਦੇਵਕੀਸੰ
 ਤਾਲੇਕਾਰਿਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਆਤਮਦੇਵਕੀਸੰਤਾ
 ਕਾਰਿਸਭੁਜਗਤਚੇਸ਼ਾਕਰਤਾਹੈ। ਸਰੁਕਾਕਾਰਦਾਆਤਮ
 ਹੈ। ਮਰੁਸਭੁਸਾਥਾਮਰੁਟਰੂਪਹੈ। ਉਦੇਅਰੁਆਸਤਤੰਰ
 ਹਿਤਹੈ। ਜੇਕੋਉਤਿਸਾਆਤਮਾਦੇਵਕੀਸਾਖਾਤਕਰਤਾਹੈ
 ਤਿਸਕੀਚਿਦਜੜਗਥਰੇਦੀਜਾਤੀਹੈ। ਕੇਵਲਬੋਧ
 ਰੂਪਹੈ। ਤਾਹੈ। ਸੋਦੇਵਕਪੁੰਦੁਰਨਹੀਅਪਦੇਆਪਾਬਿਖੇ

ਇਸਤਰੈ ਜੋ ਅਗਾਨੀ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਰ ਕੁ ਸਤਾ ਹੈ ॥
ਮੇਵਾ ॥ ਹੇ ਕੁਗਵਨ ॥ ਤਿਸ ਦੇਵ ਕੋ ਕਿਸਤ ਪਕਲੇ ਸਕਰਿ
ਪਾਪਤ ਹੋਵੀਤਾ ਹੈ ॥ **ਬਾਹਿ** ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀਤ ਪਕਰਿ
ਕੇ ਦੇਵ ਕੋ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਵੀਤਾ ॥ ਅਪਲੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯ
ਤਨ ਕਾਰਿ ਪਾਪਤ ਹੋਵੀਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਸਹਿਤ ਤਪ
ਹੈ ॥ ਸੋ ਬੁਨਿਹ ਫਲ ਹੈ ॥ ਪਰਮ ਅੰਖ ਧਸਤ ਸੰਗ ਅਰੁ ਸ
ਤਸਾ ਸਤੈ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ ਜਬਾਰ ਬਜਨ ਲਾਯ ਬਾਪਾ
ਪਤਾ ਬਿਖੇ ਸਤੁ ਮੁਰਹ ਲਾ ਕੇ ਗਾਰੂ ਪੀਗਰਤਾ ਬਿਖੇ ਗਿਡੇ
ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤੈ ॥ ਅਨੁਸਾਰ ਚੇ ਸੁ ਕਰਦੀ ਜੈ ਸੇ ਉਦਾਰ
ਆਤਮਾ ਕੋ ਸੀ ਪੁਹੀ ॥ ਆਤਮਾ ਪਦਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਅਰੁਜਗਤਰੁਮਾਮਿਦਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਲੀਆਤਮਾਸੰਤਾ
 ਨਿਤਸੁੰਧਹੈ॥ ਅਜਰਾਮਰਸਦਾਆਪਦੇਆਪਾਬਿਖੇ
 ਇਸਤਹੈ॥ ਅਰੁਚੇਤਕਾਵਸਦਾਤਿਸਾਬਿਖੇਰਹਤਾਹੈ॥
 ਕਾਹੇਤੇਜੈਚੈਤੇਨਰੂਪਹੈ॥ ਜੈਸੇਵਾਪੁਬਿਖੇਸਪਦਸਕਤ
 ਸਦਾਰਹਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਚਿਨਮਤਾਬਿਖੇਚੇਤਕਾਫੁਰਣਾ
 ਸਦਾਰਹਤਾਹੈ॥ ਅਹੰਮਸਾਮਿਇਹਫੁਰਣਾਤਿਸਾਬਿਖੇ
 ਹੇਤਾਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕਾਨਾਮਚੈਤੇਨਹੈ॥ ਤਿਸ
 ਬਿਖੇਸੰਕਥਪਫੁਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਸਰਬਭੂਤਉਤ
 ਪਤਿਹੇਤੇਹੈ॥ ਜੀਵਸੰਵਿਤਾਬਿਖੇਪ੍ਰਥਮੇਸੁੰਨਹੇਤੀਹੈ॥
 ਤਿਸਾਬਿਖੇਸਬਦਗੁਣਹੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਾਆਦਿਸਬਦ

ਤਨਮਾੜਤੇਪਦਵਾਕਸਹਿਤਬੇਦਉਪਜਤੇਹੈ। ਬਹੁਕ
ਸਪਰਸਤਨਮਾੜਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੇਵਾਪੁਪਗਟਹੋਤੀ
ਹੈ। ਬਹੁਕਰੁਪਤਨਮਾੜਹੋਤਹੈ। ਤਿਸਨੂੰਅਗਾਨਿਹੋਤਾ
ਹੈ। ਬਹੁਕਰਸਤਨਮਾੜਾਹੋਤਾਹੈ। ਤਿਸਤੇਸਰੁਜਲਪੁ
ਗਟਹੋਤਹੈ। ਬਹੁਕਗੰਧਤਨਮਾੜਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੇਸੰ
ਪੁਰਨਾਪਿਥਵੀਪਗਟਹੋਤੀਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਪੰਚਭੂਤ
ਸੁਛਮਾਇਸੂਲਪਗਟਹੋਤੇਹੈ। ਸੇਭੂਤਸੁੰਧਾਚਿਨਮਾੜ
ਨਾਹੀਸੰਕਲਪਮਲਸੰਜੁਗਤਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਟਮ
ਨਾਥਿਖੇਥੀਜਤੇਬਟਵਤਮਨੰਤਸਿਸੁੰਫੁਰਤੀਆਂਹੈ।
ਜਬਸਾਂਵਿਤਬਹਿਰਮੁਖਫੁਰਤੀਹੈਤਬਅਨੇਕਸੇਸੁੰਭਾ

ਸਤੀਪੰਥੀ ਜਬਾਸਾਤਮਾਕੀਰਿਰਾਵਤਾਹੈ ਤਬਯਹ
 ਸਰਬਾਸਾਤਮਾਹੀਹੋਤਾਹੈ ਤਤ੍ਵੇਂ ਇਸਜਗਤਕਾਬੀਜਾਰਿਦ
 ਅਟਾਹੈ ਹੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੈਸਾਬੀਜਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਬਿਛ
 ਹੋਤਾਹੈ ਤਾਂਤੈਸਰਬਜਗਤਾਚਿਦਾਕਾਸਹੈ ਸੰਕਲਪਕ
 ਰਿਕੈਇਹਜਗਤਾਅਭੁਬਰੁਹੋਤਾਹੈ ਸੰਕਲਪਕੈਮਿਟੇਤੇਸ
 ਰੁਚਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੋਤਾਹੈ ਜੈਸੇਸੰਕਲਪਾਕਾਸਰੂਪਹੈ
 ਤੈਸੇਜਗਤਭੂਆਕਾਸਰੂਪਹੈ ਜਾਤੇਸਰਬਾਸਾਤਮਾਅਨੁ
 ਭਵਰੂਪਹੈ ਤਾਂਤੈਖਿਲਾਬਿਖੇਏਕਰੂਪਹੋਤੇਹੈ ਜੈਸੇਸੁ
 ਪਨਾਸਿਏਜਾਗੇਤੇਏਕਰੂਪਹੋਤੀਹੈ ਤੈਸੇਇਹਜਗਤਾਅ
 ਤਮਥੋਧਕਾਰਿਏਕਰੂਪਹੋਤਾਹੈ ਹੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰ

ਅਪਣੀ ਦ੍ਰਵਤਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਤਰੰਗ ਰੂਪ ਹੋ ਰਾਸ ਤਾਰੈ ॥ ਪਰ ਤਰੰ
ਗ ਕਛੁ ਦਸਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਹੀ ਕਚਨ ਦ੍ਰਾਗਤ ਰੂਪ ਹੋ
ਇ ਰਾਸ ਤਾਰੈ ॥ ਜਗਤ ਕਛੁ ਅੰਗੁ ਦਸਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸ ਉਪਰ
ਤੁਛ ਕੋ ਮੰਡੁ ਪਾ ਆਖਿਆ ਨ ਕਹਤਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਮਝੇ ਤੇ ਸਕੁ ਸੰ
ਸੇ ਤੇ ਰੇ ਨਾਹੀ ਵੇਰੈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਕੋ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਵੈ ਗਾਧਾ ਮੇ
ਵਾਚਾ ਹੋ ਰੁਗਵਨ ਮੇਰੇ ਬੋਧ ਕੀ ਬਿਧਤਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਮੰਡੁ ਪ
ਆਖਿਆ ਨ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਆ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕੋ ਹੋ ॥ ਬਾਜਿ ਸੇ ਵਾਚ
ਹੋ ਗਾਮ ਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇ ਏਕ ਰਜਾ ਪਦਾ ਹੋਤ ਰੂਪਾ ਬਡੀ
ਲਾਖ ਮੀ ਕਰਿ ਸੰਪਨਾ ਅਰੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਤ ਮਰ ਜਾਵਾ ਕੋ ਧਾਰ ਲੇਹ
ਰਾ ਦੁਸੈ ਰੂਪੀ ਤਮ ਕਾਨਾ ਸਕਰਤਾ ਸੁਰਜਾ ਅਰੁ ਸੰਤ ਰੂਪੀ ਹਿਸੈ

ਕਾਮਾਨਸਰੋਵਰਸੁਭਗੁਟੇਕਾਰਿਸੰਪੰਨਬਾਏਕਈਲੁਨਾ
 ਮਨੀਤਿਸਕੀਉਸਤੀਬੀਸੀਲੁਤਾਸੰਜੁਗਾਤਿਰਹੇਗਾਜੇ
 ਕੋਪ੍ਰਸੰਨਦੇਖਕਾਰਿਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈ। ਗਾਜੇਕੋਸੋਕਵਾਨਦੇਖਕ
 ਰਿਸੋਕਵਾਨਹੋਵੈ। ਗਾਜੇਕੋਕੋਪਵਾਨਦੇਖਕਾਰਿਕੋਮਾਨਹੋਵੈ
 ਸੁਭਗੁਟੇਕਾਰਿਉਪਭੀਸੰਪੰਨਬੀ। ਤਿਸਸਾਬਗਾਜਾਮ
 ਨੇਕਸੁੰਦਰਾਇਸਾਨੋਬਿਖੇਤੀਰਬਬਾਗਤਾਲਰਤਨੋਕੋ
 ਜੜੇਇਸਾਨੋਬਿਖੇਕੀਡਾਕਰਤਾਬਿਰਾਰਤਾਭਯਾ
 ਗਾਜਾਬਿਦੁਜਾਬਿਖੇਚਤੁਰਹੁਏਦੋਨੋਕੋਪਰਸਪਰਾਪ
 ਸਮੇਅਧਿਕਨੇਪਭਯਾਜੇਬਨਾਅਵਸਾਰੈ। ਗਾਜਾਧਰ
 ਮਾਤਮਾਅਰੁਰਾਣੀਪਤਿਬ੍ਰਤਾਰੈ। ਏਕਸਮੇਰਾਣੀਕੇਮ

ਨਾਬਿਖੇਬਿਚਰਉਪਜਿਆਜੁਗਾਜਾਤੁਫਕੋਪਾਟੋਕੀਨਾਈ
ਪ੍ਰੀਤਮਹੈਅਰੁਸੁੰਦਰਹੈਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਗਇਹਅਜਰਾਅ
ਰਹੇਵੈ॥ਅਮੇਰਾਇਸਕੇਸਾਬਾਬਿਯੋਗਕਦਾਰਿਤਨਹੋਵੈ॥
ਬੋਝਪਾਇਕਰੋਅੰਸੋਂਬਿਚਾਰਕਾਰਿਬਾਹਮਣਾਰਿਖੀਸੁਰ
ਮੁਨੀਸੁਰਸੋਪੁਛਤੀਭੁਈ॥ਹੋਬਿਪ੍ਰੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਹਾਅ
ਜਰਾਅਰਹੋਵੈਸੋਈਉਪਾਇਕਰੋ॥ਬਿਪ੍ਰੇਵਚਾਰੇਦੇਵੀ
ਜਪਤਪਾਆਦਿਕਕਰਿਕੈਫਲਕੀਜਿਧਤਾਹੋਤੀਹੈ॥ਪ
ਰਾਅਜਰਾਅਰਾਇਸਸਰੀਰਕਰਿਕੈਕਿਸੀਨਹੀਰਹਣਾ
ਸਰੁਜਗਤਨਾਸਰੂਪਹੈ॥ਤਬਵਿਚਾਰਕਰਤਭੁਈਜੁਭਰਤ
ਸੋਮੈਪ੍ਰਬਾਮਮੋਤਬਮੇਰੇਬਡੇਭਾਗਹੈ॥ਪਰਮਤਾਇਹਪ੍ਰ

ਬਾਅਮਰੇਤਬਸੋਈਉਪਾਇਕਰੋ॥ਜਿਸਕਾਰਿਰਾਜਾਕਾਜੀ
ਵਸੇਰੇਅੰਦਰਤੇਬਾਚਜਨਜਾਵੈ॥ਤਾਂਤੇਸਰਸ੍ਵਤੀਕੋਸੇਵੇ
ਹੋਰਾਮਜੀ॥ਐਸੇਬਿਚਾਰਕਰਿਗੁਪਤਰੂਪਜੇਸਰਸ੍ਵਤੀ
ਹੈ॥ਤਿਸਕਾਪੂਜਨਕਰਦੋਲਾਰੀ॥ਤੈਦਿਨਪਰਜੰਤਾਨਿਰ
ਹਾਰਹੋ॥ਚਤੁਰਥਾਦਿਨਸਾਸਤਕੀ॥ਬਿਪਸਹਿਤਰੁਜ
ਨਕਰੈ॥ਅਰੁਦੇਵਤਾਬਾਹਮਦਾਪੰਡਤਗੁਰਗੁਆਨੀਅੰ
ਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਇਸਨਦਾਨਤਪਯਾਨਨੇਮਸਾਬਕਰੈ॥
ਗ੍ਰਿਹਬਿਖੇਉਸੀਪ੍ਰਕਾਰਬਿਚਰੇਲਖਾਵੈਨਾਹੀ॥ਜਬ
ਤੈਸੇਦਿਨਪੂਜਾਕਰਤੇਬਿਤੀਤਰੁਯਾ॥ਤਬਵਾਗੇਸ੍ਵਰੀ
ਪਸੰਨਹੋਇਕਰਿਦਰਸਨਦੀ॥ਆਆਮਰੁਕਹਾਹੇਪੁਤੀਸੇ॥

ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਹੋ ਜੋ ਤੁਛ ਕੇ ਬਾਂਛ ਤਹੈ ਸੋ ਮਾਂਗਾ ॥ **ਲੁਕਿ ਵਾਚਾ** ਹੋ ਦੇ
 ਵੀ ਤੇਰੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ॥ ਐਂ ਅਨਾ ਬਤੇਰੀ ਸਰਦਾ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖ ਯਾ ਕਰੇ ਜਰਾ
 ਮਰਦਾ ਰੂਪੀ ਤਾਪ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਰ ਲੇ ਕੋ ਤੁੰ ਚੰਦ ਮਾਹੈ ॥ ਅਗੁਰਿ ਦੇ ਬਿ
 ਖੇਤ ਮਕੇ ਨਾ ਸਕਰ ਲੇ ਕੋ ਸੂਰਜ ਹੋ ॥ ਤਾ ਤੋਂ ਇਹ ਬਰਮੁਖ ਕੋ ਦੇ ਇਜ
 ਬਾ ਮੇਰਾ ਰੁਤਾ ਮੁਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਭੀ ਇਸ ਕਾ ਜੀਵਾ ਅੰਤ ਹ ਪੁਰ ਤੋਂ ਬਾ
 ਹਰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਅੰਤ ਰਹੀ ਮੰਦ ਗਥਿ ਖੇਰ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਦੂਜਾ ਰਾਵਰਾਇ
 ਹੋ ਦੇ ਇਜ ਬਾ ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ॥ **ਸਰਸਵਤੀ** ਭਿ
ਵਾਚਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇਰਾ ਮਚੰਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਦੇ ॥ ਇਕ ਰਿਸੁਰ
 ਸੁਤੀ ਅੰਤ ਰਧਾ ਨ ਹੋਤ ਭਈ ॥ ਐਸੇ ਸੁਲਕ ਰਿਲੀਲਾ ਬਹੁਤ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ॥ ਤਬ ਸਮੇਪਾ ॥ ਇਕ ਰਿਗ ਜਾਪ ਦੀ ਮੁਤ ਭਾਸਰੀ

ਰਕੁਮਲਾਇਗਯਾਗਾਟੀਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤਸੋਕਵਨਭਈ॥ਬਿਰ
 ਲਾਪਕਰਲੇਲਾਰੀ॥ਕਬਹੂੰਊਰੀਸੁਰਲੇਕਰਿਰੁਦਨਕਰੇ॥ਕਬਹੂੰ
 ਦੁਪਕਰਿਜਾਵੈਸੋਕਕਰਿਕੈਸੁਰਛਹੋਗਈ॥ਤਬਸਰਸੁਤੀਜੀਦ
 ਯਾਕਾਰਿਕੈਆਕਾਸਬਾਲੀਕਰੀਹੋਸੁੰਦਰੀ॥ਇਹਜੋਤੇਰਾਭਰਤਾਮੁ
 ਤਕਭਯਾਹੈ॥ਤਸਕੋਸਰਬਓਰਤੇਛੁਲੋਕਰਿਢਾਂਪਰਾਖਾਬਹੁ
 ਨਤੁਛਕੋਭਰਤਾਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈਰੀ॥ਅਰੁਇਹਛੁਲਨਕੁਮਲਾ
 ਵੈਗੇ॥ਅਬਤੇਰੇਭਰਤਾਕੀਆਕਾਸਵਤਨਿਰਮਲਕੁੰਤੁਹੈ॥ਅਰੁ
 ਤੇਰੇਹੀਅੰਦਗਬਿਖੈਹੈਕਹੂੰਗਯਾਨਹੀ॥ਹੇਰਾਮਚੰਦਾਇਸਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕੀਪਾਕਾਰਿਕੈਜਬਦੇਵੀਕਹਾ॥ਤਬਲੀਲਾਕਛੁਸਾਂਤਵਨਭਈ
 ਭੈਸੇਂਜਲਾਬਿਨਾਮਛੀਤਨਛਤੀਹੁਈ॥ਮੇਘਕੀਬਰਖਾਕਰਿ

ਕਛੁਕਸਾਂਤਵਾਨਹੋਤੀਹੈ॥ਤਬਤਲੇਉਪਰਫੂਲੇਸੋਭਰਤਾ
ਕੋਢਾਪਕਰਿਆਪਰੀਪਾਸਬੈਠਰਹੀਬਹੁੜਦੇਵੀਕੀਆਰਾ
ਪਨਾਕਰੀ॥ਤਬਅਰਧਗਤਕੋਦੇਵੀਜੀਆਨਪਾਪਤਭਈ
ਅਰੁਕਹਾਹੇਰੁੰਦਰੇਮੇਰਾਸਮਰਨਤੁਭਕਿਸਾਨਿਮਿੰਤਕੀਆਰੈ॥
ਅਰੁਤੂੰਸੋਕਕਿਸਕਾਕਰਤੀਹੈ॥ਇਹਜਗਤਸਭਭ੍ਰਾਤਮਾਤੁਹੈ॥
ਜੈਸੇਮੰਗਾਤਿਸ਼ਾਕੀਨਦੀਭ੍ਰਾਤਮਾਤੁਹੈ॥ਤੈਸੇਜਗਤਭ੍ਰਾਤਮਾਤੁਹੈ॥
ਅਹੰਤੂੰਆਦਿਕਸਭਕਲਪਨਾਮਾਤੁਹੈ॥~~ਲੀਲੇਵਾਚਾ~~ਹੇਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰੀਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਕਹਾਂਇਸਤਹੈ॥ਅਗੁਕਿਆਰੁਪਧਾਰਾਹੈ॥ਤਿ
ਸਾਬਿਨਾਮੈਂਆਪਣਾਜੀਵਨਾਦੇਖਨਹੀਸਕਤੀ॥ਤਿਸਸੇਮੁਭਕੇ
ਮਿਲਾਵੇ॥~~ਦੇਬੁਵਾਚਾ~~ਹੇਲੀਲੇਤੀਨਾਅਕਾਸਹੈ॥ਏਕਭ੍ਰਾਤਕ

ਸਰੈ ਏਕਾਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸਰੈ ਤੀਸਗਾਚਿੰਦਕਾਸਰੈ। ਇਹਜੋਆ
 ਕਾਸਰੈ ਸੋਭੂਤਾਕਾਸਰੈ ਸੋਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸਰੈ ਆਸਰੈ ਆਗੁਚਿੰ
 ਤਾ ਆਕਾਸਚਿੰਦਕਾਸਕੇ ਆਸਰੈ। ਤੇਰਾਭਰਤਾ ਅਬਭੂਤਾਕਾ
 ਸਕੋਤਾਗਕਾਰਿਚਿੰਤਾ ਆਕਾਸਬਿਖੇਗਾ ਜਾਹੈ। ਜਬਤੁੰਚਿੰਤਾ
 ਕਾਸਬਿਖੇਇਸਤਹੋਵੈ। ਫਬਸਭਥਹਮੰਰਤੁਭਕੋਪਤੰਛਭਾ
 ਸੋਤੀਸਾਬਿਖੇਸਭਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਤਹੋਤੇਹੈ। ਤਹਾਂਤੁਭਕੋਭਰਤਾਕਾ
 ਅਰੁਜਗਤਕਾਦਰਸਨਹੋਵੈਗਾ। ਹੇਲੀਲੇਦੇਸੁਦੇਸਾਂਤਰਕੋ
 ਸੁਖਿਲਾਬਿਖੇਸਾਂਵਿਤਜਾਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੇਅਧਜੋਅਨੁਭਵਾ
 ਕਾਸਰੈ ਸੋਚਿੰਦਕਾਸਰੈ ਸੰਕਲਪਕੇਤਾਗਤੇਸੇਖਰਹੈ।
 ਸੋਚਿੰਦਕਾਸਰੈ ਸੋਚਿੰਦਕਾਲਕੇਅਭੁਸਤੇਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ

ਅਗੁਮੇਰਾ ਤੁਝ ਕੋਇ ਹਵਰਹੈ ॥ ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਸੀਘਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ
ਰਾਮ ਚੰਦਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਜਬ ਦੇਵੀ ਕਹਿ ਕਰਿ ਅੰਤਰਧਾਨ ਹੋ ਗਈ
ਤਬ ਲੀਲਾ ਨਿਰਬਿਕਲ ਪਸਮਾਧਾ ਬਿਖੈ ਇਸੁ ਤਰੁਣੀ ਚਿੰਤ
ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੀ ਆਏ ਕਾਖਿ ਦਾ ਬਿਖੈ ਉਡ ਕਰਿ ਚਿਦਾ
ਕਾਸਕੋ ਪਾਪਤ ਭਈ ॥ ਜੁਨਿ ਤਸੁ ਧਾਅਨੰਤ ਆਤਮ ਪਰਮ ਸਾਂਤਰੂ
ਪਹੈ ਸਰਬ ਕਾ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨ ਹੋ ॥ ਤੇ ਸਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਅਪਲੇ ਭਰਤਾ
ਕੋ ਦੇਖਤੀ ਭਈ ॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾ ਹੋ ॥ ਚਾਰੇ ਓਰ ਤੇ ਮੰਡ
ਲੇ ਸੂਰੇ ਸਹਿਤ ਅਰੁ ਜੈ ਜੈ ਸਬ ਦੇਹੇ ਤਾ ਹੋ ॥ ਹੇਰਾ ਜਾਤੇ ਰੀਜੈ ਹੋਵੈ
ਪੂਰਬਾਦਿ ਸਾਬਾਹ ਮਲਾਰਿ ਖੀਸੂਰ ਮੁਨੀਸੂਰ ਅਨੇਕ ਬੈਠੈ ਹੋ ॥ ਪਛ
ਮਾਦਿ ਸਾਸੋ ਅਨੇਕ ਮੰਡਲੇ ਸੂਰ ਬੈਠੈ ਹੋ ॥ ਦਖਲਾਦਿ ਸਾਸੁ ਦਰਇ

ਸਤੀਆਬੈਠੀਆਂਹੈਂਉਤਰਾਦਿਸਾਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੀਸੈਨਾਹਸਤੀ
 ਘੋੜਾਰਥਾਪਿਆਦਾਬੈਠੀਹੈਂਅਰੁਨਰਸਦੇਖੇਪ੍ਰਜਾਦੇਖੀਸਰੁ
 ਅਪਲੇਅਪਲੇਬਿਵਹਾਰਾਇਬਾਤਿਹੈਂਬਹੁਫਰਾਜਾਕੀਸਰੁਬੀ
 ਖੇਬੈਠੀਗਾਨੀਸਰੁਕੋਦੇਖੇਗਾਨੀਕੋਕੋਉਨਦੇਖੇਜੈਸੇਅੰਰਕੇ
 ਸੰਕਲਪਪੁਰਕੋਅੰਰਨਹੀਦੇਖਸਕਤਾਅਰੁਰਾਜੇਕਾਜਸਬ
 ਹੁਤਹੂਆਤਬਪੁਰਬਾਦਿਸਾਸੋਹਰਕਾਰੇਆਏਅਤਿਨੋਕਹਾਹੇਰਾ
 ਜਨਪੁਰਬਾਦਿਸਾਸੋਅੰਰਰਾਜੇਕਾਖੰਬੁਹੂਆਹੈਂਬਹੁਫੁਉਤਰ
 ਦਿਸਾਸੋਆਏਦਖਣਾਦਿਸਾਸੋਆਏਬਹੁਫੁਪਛਮਾਦਿਸਾ
 ਸੋਆਏਅਤਿਨੋਕਹਾਸਰਬਓਰਤੋਂਖੰਬੁਹੂਆਹੈਂਤਬਰਾਜੇਅ
 ਪਲੀਸੈਨਾਬੁਲਾਈਜੈਸੇਬਡੇਮੇਘਆਵੁਤੇਹੈਂਤੈਸੇਰਾਜੇਕੀ

ਆਗਾ ਕਰਿ ਸੈਨਾ ਆਨ ਬਿੰਦ ਆਨ ਕੁਈ ਆਮੰਤ੍ਰੀ ਕਿਤੋ ਸਹਿਤ ਸੈਨਾ
ਏਤ ਬਸਤੋ ਸਹਿਤ ਸੁੰਦਰ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦੇਖਤੀ ਕੁਈ ਹੋਰਾ ਅਚੰਦਾਇ
ਸਪੁਕਾਰੁ ਖੀ ਸੁਰ ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਅੰਤ੍ਰੀ ਟਹਲੁ ਏ ਪੁਰ ਬਭੀ ਅਪੁਰ ਬ
ਭੀ ਦੇਖ ਕਰਿ ਰਾਹੀ ਕੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਾ ਉਪਜੀ ਜੁ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਮੁ
ਆਬਾਗ ਕਿਸ ਪੁਰ ਨਨਗਰ ਭੀ ਮਿਤ ਕੁ ਆ ਜੇਈ ਹਾਂ ਪਰ ਲੋ
ਕਾ ਬਿਖੇ ਦਿਸਾ ਆਵਤੈ ਹੈਂ ਅਧਮਾਨ ਕਾ ਸੁਰਜ ਉਦੈ ਹੈਂ ਅਰੁ ਰਾ
ਜਾ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਰੂ ਆਗ ਕਰਿ ਸੁੰਦਰ ਬੇੜ ਸਵਰ ਖਕੀ
ਆਰ ਬਲਾ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਅਐਸਾ ਆ ਸੁਰਜ ਦੇਖ ਕਰਿ
ਬਹੁੜਾ ਅਪਣੇ ਗਿਹਮੇ ਆਈ ਆਤ ਬਦੇਖ ਜਾ ਜੇ ਅਰਧਰਾ
ਤਕਾ ਹੀ ਸਮਾ ਹੈਂ ਤਬ ਅੰਤ੍ਰੀ ਟਹਲੁ ਏ ਪੰਡਤ ਸਕੁ ਕੋ ਜਰਾ

ਯਾਸਰੁ ਸਿੰਘਾ ਸੁਕੇ ਨਿਕਟ ਬੈਠੇ ਤਬ ਆਬੁਰ ਜਕੋ ਪਾਪਤ
 ਭਈ ਜੁਏ ਕਾ ਆਦਰ ਸਕੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਿਸੁ ਰਾਸਤੀ ਹੋ ਜੁਈ
 ਹਾਂ ਉਹਾਂ ਇਹੀ ਸਿਸੁ ਹੋ ਆਮੋ ਗਕਿ ਸੀ ਕੋ ਨ ਜਣਾ ਵਤੀ ਕੁਈ ਕਹਤ
 ਕੁਈ ਈ ਸੂਰਕੀ ਆ ਆਲਖੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਆਮੋ ਸੇਂ ਆਬੁਰ ਜਾ ਆ
 ਨਹੋ ਇਕ ਰਿਸਰ ਸੁਤੀ ਕਾ ਅਰਾਧਨ ਕੀ ਆ ਤਬ ਸਰਸੁਤੀ ਕਾ ਆ
 ਕਾਰੁ ਪਧਾਰ ਕਾਰਿ ਆ ਨਇ ਸਬਤ ਭਈ ਤਬ ਲੀਲਾ ਕਹਾ ਹੋ ਭੁ
 ਗਵਤੀ ਮੈਂ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਤੁਮ ਖੇਦ ਨ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ
 ਜੇ ਸਿੰਘ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਪੁਛਤਾ ਹੋ ਤੋਰੀ ਬਡੇ ਖੇਦ ਨਹੀ ਆਨ ਤੇ
 ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਜੁ ਇਹ ਜਗਤਾ ਕਿਆ ਹੋ ਆਮਰੁ ਉਹ ਜਗ
 ਤਾ ਕਿਆ ਹੋ ਦੇ ਨੈਥਿ ਖੇਸਤ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ ਹੋ

ਲੀਲੇ ਤੁਹੀ ਕਹੁ ਜੁ ਸਤ ਕੋ ਨ ਪੈ ਪਾਛੈ ਮੈਂ ਕਹੈ ਰਹੀ। **ਲੀਲੇ**
ਵਾਚਾ ਹੇ ਦੇਵੇ ਜਹਾ ਤੁਮਹਾ ਮਬੈ ਠਹੈ। ਅਬ ਸੋ ਸਤਹੈ ਅਰੁ ਉਹ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਰਤਾ ਕਾ ਸੂਰਗਹੈ। ਸੋ ਕ੍ਰਿਤ ਮਹੈ। **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੇ
ਲੀਲੇ ਜੈ ਸੇ ਕਾਰਣਾ ਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸਾ ਕਾਰਜ ਹੋਤਾਹੈ। ਜੈਸਾ ਇਹ
ਜਗਤਹੈ ਤੈਸਾ ਉਹ ਜਗਤਹੈ। **ਲੀਲੇ ਵਾਚਾ** ਮਿਤ ਕਾ ਜਲ
ਕੇ ਉਠਾ ਵਟੇ ਕੋ ਸਮਰ ਬਨਹੀ ਹੋਤੀ। ਅਰੁ ਜਬ ਮਿਤ ਕਾ ਕਾ
ਘਟ ਬਣਤਾਹੈ। ਤਬ ਜਲ ਕੇ ਉਠਾ ਵਤਾਹੈ। ਕਾਰਣ ਤੇ ਭਿੰ
ਨ ਭੀ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਤਤਾ ਹੋਤੀਹੈ। **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ** ਹੇ ਲੀਲੇ
ਕਾਰਣ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਤਤਾ ਤਬ ਹੋਤੀਹੈ। ਜੋ ਸਹਕਾ
ਰੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਤੇਹੈ। ਜਹਾ ਸਹਕਾਰੀ ਕੇ ਉਨਾਹੀ। ਤਹਾ ਕਾ

ਰਲਤੋਂ ਅੰਨਕਾਰਜਕੀ ਸੰਤਾਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ਤੇ ਰੇਭਰਤਾ ਕੀ ਸਿ
ਸੁਜੇ ਹੈ ਸੇਕਾਰਲਾ ਬਿਨਾ ਭਾਸੀ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਪੁਰਜਾ ਸੁਕਾਅ
ਕਾ ਸਰੂਪ ਬੀ ਤਹਾਨ ਕੋ ਉਸਮਵਾਇਕਾਰਲਾ ਬਾਨ ਨਿਮਿਤਕਾ
ਰਲਾ ਬਾਇਸਕਾਰਲਾ ਤੇ ਰੇਭਰਤਾ ਕੀ ਸਿਸੁਅਯਰਲਾ ਹੈ
ਲੀਯੋਵਾਰਾ ਹੋਦੇਵਿਉਸਕਾਕਾਰਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਮਿਤ ਹੋਵੇ
ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋਲੀਯੋ ਸਿਮਿਤਨਾਮ ਸੰਕਲਪਕਾਰਾ ਸੋਸ
ਕਲਪਾਅਕਾਸਰੂਪ ਹੈ ਸੋਮੇਨੇਰਾਜਾ ਆਭਾਸਮਾਤ੍ਰ ਹੈ ਕਢੁ
ਬਸਤੁਨਹੀ ਲੀਯੋਵਾਰਾ ਹੋਦੇਬਿਇਹਾ ਅਰੁਉਹਦੇਨੇਤੁਲ
ਹੂਏ ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋਲੀਯੋ ਮੈਤੂਅਰੁਜਗਤ ਸਭਭ੍ਰਮੁਤਮਾ
ਤਕੈ ਸਤੇ ਹੈ ਉਪਾਜਿਅਕਢੁਨਹੀ ਜੋਪਦਾਰਬਹੀਅਸ

ਤਰੈਂ ਤੋ ਤਿਨ ਕੀ ਸਿਮੀਤ ਕੈ ਸੇਸ ਤ ਹੋਵੈ **ਛੀਲੋ ਵਾਚ**
ਹੋ ਦੇਵਾ ਅਮਰ ਤਵੰਤ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਬਾਹਿਰ ਸਕੋ ਜਗਤ ਕੈ ਸੇ
ਭਾਸਾ ਆਪਾ ਹੋ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚ** ਹੋ ਛੀਲੋ ਜੈ ਸੇਂ ਇਹ ਜਗ
ਤ ਭੂਮਾ ਹੋ ਤੈ ਸੇਂ ਇਹ ਜਗਤ ਭੂਮਾ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਤੁਝ ਕੋ ਭਾਸਿਆ
ਹੈ ਸੇ ਸੁਲਾ ਅਹਾਂ ਚਿਦਾਕਾ ਸਕੋ ਕਿ ਸੀ ਅੰਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਹੋ
ਸੇ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਬਿਛ ਹੋ ਸੁਮੇਰ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰਭੁ ਹੋ ਸਪਤ
ਲੋਕ ਟਾਸ ਹੋਂ ਅਕਾਸੁ ਸਿਖਾ ਹੋ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤਿਸਾ ਬਿ
ਖੇਰ ਸਹੈ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਤਿਸ ਕੋ ਛਲ ਹੋਂ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਸਿੰਹ
ਗੰਧਰਬ ਦੇਵਤਾ ਮਾਨੁਖਾ ਆਦਿ ਕਾ ਛਰ ਹੋਂ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿ
ਸੀ ਛਿਦ੍ਰ ਦੇ ਸਾ ਬਿਖੇ ਪਰਬਤ ਹੋ ਤਹਾਂ ਏਕ ਨਦੀ ਚਲ

ਤੀਰੋਂ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਕਟ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇ ਬਾਸਿ ਸੁਨਾ ਅਬਾਹਮ
 ਦਾਰਹਤ ਬਾਸੇ ਬਡਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਨਾ ਅਗੁ ਬਿੰਦਾ ਮਾਕ
 ਰਿਸੰ ਪੰਨਾ ਨਿਤ ਅਗੀ ਨਿਹੋਤ ਕਰਤਾ ਬਾਜੈ ਸੇਆ ਕਾਸ
 ਕਾ ਬਾਸਿ ਸੁਹੋਂ ਬਿਦੁਆ ਅਰੁ ਕਰਮ ਪਲ ਪਾਕੁ ਮਸਰੁ ਸਮਾ
 ਨ ਬੇ ਪਰੁਗਾਨਾ ਪਿਥਵੀ ਕੇ ਬਾਸਿ ਸੁਕੋ ਤੈਸਾਨ ਬਾਜੈ ਤਿਸ ਕੀ
 ਏਸਤੀ ਅਰੁ ਪਤੀ ਰੁਪਾਤਿ ਬਤਾਈ ਮੇਰ ਸਭ ਲਛਨਾ ਅ
 ਰੁਪਤੀ ਕੇ ਸਾਮਾਨ ਪਰੁਗਾਨਾ ਬਿਖੇ ਭੇਦੁ ਬਾਓਹਾ ਅਕਾਸ
 ਕੀ ਅਰੁ ਪਤੀ ਰੋਪਿਥਵੀ ਕੀ ਅਰੁ ਪਤੀ ਬੀਏ ਕਕਾ
 ਲ ਮੇ ਬਾਸੇ ਸੁਬਾਹ ਮਦਾ ਪਰਬਤ ਕੇ ਸਿਖਰ ਉਪਰ ਬੈਠਾ
 ਬਾਏ ਕਰਾਜਾ ਪਰਬਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਾਪਕਾਰ ਕੇ ਭੂਖਨ

ਸਹਿਤਚਮਰਤੁਲਤੇਰਤਨਮਣੀਕਾਰਿਸੋਰੁਤਸੈਨਾਸਹਿ
ਤਸਿਕਾਰਖੇਲਟੇਜਾਤਾਬਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਿਬਾਸਿਸੁਬਾ
ਹਮਣਕੇਮਨਬਿਖੇਸੰਕਲਪਉਪਾਜਿਆਜੁਰਾਜਾਸਰੁਸੋਰੁ
ਗਤਾਸਹਿਤਸੁਖੀਰੋਅੰਸਾਰਾਜਾਕਿਸੀਪਕਾਰਮੁਤਕੋ
ਭੀਪਾਪਤਹੋਵੈਅਰੁਦਸੇਦੇਸਾਮੇਰੇਜਸਸਾਬਪੁਰਨਹੋਵੈ
ਐਸਾਛਤਮੇਰੇਸਿਰਪਰ੍ਹੰਬਤੂਲੇਗਾਚਾਰੋਪਕਾਰਕੀਸੈ
ਨਾਮੇਰੇਆਗੇਕਬਚਲੇਗੀਸੁੰਦਰਮੰਦਰੋਬਿਖੇਸੁੰਦਰ
ਇਸਤੀਯੇਸਾਬਾਥਿਲਾਸਕਬਕਰੇਗਾਹੇਈਯੇਇਸ
ਪਕਾਰਉਹਬਾਹਮਣਸੰਕਲਪਕੋਧਾਰਕਰਿਸਤਕਰਮਭੀ
ਕਰਤਾਰਹੋਕਾਲਪਾਇਕਰਿਜਰਾਮਵਾਸੁਭੁਈਸਰੀਰ

ਕੁਮਲਾਇਗਾਯਾਤਬਬਾਹਮਣੀਭਰਤਾਕੀਮਿਤਕੋਨਿ
 ਕਟਦੇਖਕਰਿਮੇਰੀਅਰਾਧਨਾਕਰਤਭੁਈਗਾਅਰੁਬਰਮਾਂਗਮਾ
 ਹੇਦੇਬਿਜਬਮੇਰਾਭਰਤਾਮਿਤਕੋਵੈਤਬਇਸਕਾਜੀਵਇ
 ਸਮੰਦਰਹੀਬਿਖੇਰਹੇਇਸਤੇਬਾਹਜਨਾਮਾਵੈਮੇਕਹਾਮੇ
 ਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾਹੇਲੀਲੇਕਾਲਪਾਇਕਰਿਬਾਹਮਣੀਮਿਤਕਰੁ
 ਯਾਜੈਸੇਸਮੰਦਰਬਿਖੇਮਾਕਾਸਰਹਤਾਹੋਤੈਸੇਉਸਕਾਜੀ
 ਵਸੰਦਰਹੀਬਿਖੇਰਹਾਬਹੁਫਰਾਜਕਾਦਿਫਸੰਕਲਪਬਾਤਿ
 ਸਕਰਿਪਲੇਰਾਜਕੋਦੇਖਤਾਭੁਯਾਤਿਯੋਕੀਕਾਰਾਜਸ
 ਭਗੁਦੇਕਰਿਸੰਪੰਨਾਪਾਪਕੋਦੇਖਤਾਭੁਯਾਤਿਸਕੀਇਸ
 ਤੀਤਿਸਕੀਮਿਤਕਦੇਖਕਰਿਜੋਕਵਨਭਈਤਬਾਅਤਿ

ਵਾਹਕਸਰੀਰਧਾਰਕਰਿਕੁਰਤਾਕੋਜਾਇਮਿਲੀ। ਜੈਸੇਨਦੀਸ
ਮੁਦਕੋਜਾਇਮਿਲਤੀਹੈ। ਅਰੁਬਾਹਮਲਕੇਪੁੰਤਧਨਸੰਜੁ
ਗਤਾਰਿਹਾਥਿਖੇਰਹੇ। ਅਬਾਠਾਦਿਨਬਾਹਮਲਕੋਮਿਤਕ
ਭਏਬੀਤੇਹੈ। ਸੋਤੇਰਾਭਰਤਾਪਦਮਹੂਆਹੈ। ਅਰੁਉਸਕੀਉ
ਸਤੀਤੁਅਰੁਧਤੀਲੀਲਾਭਈਹੈ। ਤੇਤੀਕਛੁਆਕਾਸਪਰ
ਬਤਸਮੁਦਾਆਦਿਕਸਹਤਤਿਲੋਕੀਕੁਸਤੀਹੈ। ਸੋਬਸਿਧ
ਬਾਹਮਲਕੇਅੰਤਹਪੁਰਕੇਏਕਕੋਲਾਬਿਖੋਇਸਬਤਹੈ। ਓਹਾਅ
ਠਾਦਿਨਬੀਤੇਹੈ। ਸੁਤਕਭੀਨਈਗਾ। ਈਹਾਂਤੁਮਸਾਨੁਸ
ਸੁਵਰਖਰਾਜਕੀਆਹੈ। ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸੁੰਦਰਭੋਗਭੋਗੇਹੈ
ਹੇਲੀਲੋਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਤੁਮਜਨਮਲੀਆਹੈ। ਸੋਮੈਸਕੁਕਾ

ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਭੁਮਾ ਤਹੈ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਤੁਝ ਕੋ ਭਾਸਤਾ
 ਹੈ ਸੇ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਹੈ ਤੁਮਹਾਸ ਭਉ ਸੀ ਬਾਹਮਣ ਕੇ ਰਿ
 ਪ ਬਿਖੇ ਇਸਤਹੈ **ਲੀਲੇ ਵਾਰਾ** ਹੇ ਦੇਵੀ ਇਹ ਵਚਨ ਤੁਮਾਰੇ
 ਐਸੇ ਭਾਸਤੇਹੈ ਜੋ ਸੇ ਸਹੁ ਜੋ ਕੇ ਦਾ ਲਾ ਬਿਖੇ ਹਸਤੀ ਬਾਂਧੇ ਅਸ
 ਤਵਹੈ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾ ਬਾਮਣ ਰਯੁ ਪਕਰਤਾਹੈ ਸਿੰਘ ਭਾ
 ਗੇ ਜਾਤੇਹੈ ਅਰੁ ਕਮਲ ਕੀ ਡੋਡੀ ਬਿਖੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤਸ
 ਮਾਇਆਹੈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ** ਹੇ ਲੀਲੇ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਭੂਠਨ ਦੀ
 ਕਹਾਇਹਾ ਅਦਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਨੇਤਹੈ ਜੁਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਅ
 ਸਤਨ ਦੀ ਕਹਤੇਹਾ ਅਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨ ਕਰਨੇਹਾਰੇਹੈ
 ਹਮਧਰਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨ ਕਰੈ ਤੈ ਐਰਹਮ ਕੇ ਕੈਸੇ ਮਾਨੈਹੈ

ਲੀਲੇਜੈਸੇਸੁਪਨੇਬਿਖੇਤਿਲੋਕੀਰਾਸੁਆਵਤੀਹੈਸੋਅ
ਪਦੇਅੰਤਹਪੁਰਬਿਖੇਰੋਤੀਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨੇਤੇਜਾਗਤਹੋਤੀ
ਹੈਤੈਸੇਸਰਨਾਜਨਾਜਬਜਹਾਮਿਤਕਹੋਤਾਹੈਤਹਾ
ਜੀਵਾਆਕਾਸਰੂਪਹੋਜਤਾਹੈਬਹੁਤਬਾਸਾਕੇਅਨੁਸਾਰ
ਜਗਤਰਾਸਾਆਵਤਾਹੈਸੋਆਕਾਸਰੂਪਹੈਤੈਸੇਇਹਭੀ
ਜਨਾਹੋਲੀਲੇਇਹਸਭਜਗਤਤੇਰੇਉਸਹੀਅੰਤਹਪੁਰ
ਬਿਖੈਹੈਚਿਤਅੰਤਹਪੁਰਬਿਖੇਹੁਆਤਬਜਗਤਭੀ
ਹੁਆਕਿਉਜੈਸੇਸੁਪਨਨਗਰਰਾਸਤਾਹੈਅਰੁਸੰਕਲਪ
ਨਗਰਅਰੁਕਥਾਕੇਅਰਬਰਾਸਤੇਹੈਤੈਸੇਇਹਜਗਤ
ਭੀਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਕੇਸਰੀਰਜਗਤੇਅਭਾਵਹੋਜਾਤੇਹੈ

ਤੈਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਗਾਨ ਤੇ ਜਾਗਤ ਸਰੀਰ ਭੀ ਅਸਤ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
 ਜੈਸੇ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨੇ ਬਿਖੇ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਰਾਗ ਦੁਵੈ ਖਾਇ ਸੁਆਨਿ ਸੁ
 ਬਿਖੇ ਉਪ ਜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਬੋਧ ਹੁਏ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨਿਰਬੀਜ
 ਹੁਏ ਰਾਗ ਦੁਖ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਜਾਗਤ ਬਿਖੇ ਜਿਸ
 ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਸੁਭਈ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਉਸ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਬੁਝਾ ਸੁਆਦਿ ਦੁਆਵੈ
 ਤਬ ਉਹ ਬਾਸਨਾ ਭੀ ਨਿਰਬਾਸਨਾ ਹੈ ਹੇਲੀ ਲੋ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਵਾ
 ਸਨਾ ਰੋਕੀ ਹੈ ਅਰੁ ਅਗ੍ਰਾਨ ਨਹੀ ਨਿਵਰਤ ਰੁਯਾ ਤਿਸ ਕੋ
 ਸੁਖੁ ਪਤ ਰੂਪ ਜਾਣਾ ਉਸ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਸੁਖੁ ਪਤ ਬਿਖੇ ਹੈ
 ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਅਧਕਮੋਹਕ

ਸ

ਰਿਆਵਰੁ ਜਾਜਾਹਾ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰਖ ਚੇਸਾ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
ਵਤਾਹੈ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਬਾਜਾ ਉਸ ਕੀ ਨਾ ਸੁਰਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ
ਰੀਯਾ ਜਾਹਾ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਚਿੰਤ ਸਤ ਪਦ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਆ
ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਜਗਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਸੁਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਵਾਸਨਾ
ਰਤੀ ਭੀ ਹੈ ਤੋਰੀ ਸਤ ਕਾਰਿਨਾ ਹੀ ਫੁਰਤੀ ॥ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕੀ
ਵਾਸਨਾ ਸੁਹੇਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬਾ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕਤ ਨਾ ਸੁਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਅਤਿ ਵਾਹ ਕਤਾ ਅਨ ਉਦੇਹੇਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਵਰਛ ਕੀ ਪੂਤ
ਲੀਤੇ ਜਲ ਗੇਤੇ ਜਲ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਤ ਮਗਾਨ ਹੁਏ
ਤੇ ਅਧਿ ਭੂਤ ਕਤਾ ਖੀਲਾ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬਾ ਏਸ ਕਾ ਸਰੀ
ਗ ਚਿੰਤ ਮੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਕੁ ਕਰਾਨਾ ਹੋਆ ਵਤਾ ਹੈ ॥

ਅਰੁ ਜਹਾਂ ਜਾ ਵਲੇ ਕੀ ਏਛਾ ਕਰੈ ਤਹਾਂ ਜਾ ਏ ਪਾਪ ਤਹੇ ਤਹੇ
 ਅਪਲੇ ਜਨਮਾਂ ਤਰੇ ਕਾ ਅਰੁ ਬੀਤੀ ਜੇ ਸਿਸੈ ਕਾ ਭੀ ਗਿਆ ਨਹੇ
 ਆਵਤਾ ਹੈ ਆਕੀ ਸੀ ਸਿੰਧ ਕੇ ਮਿਲੇ ਆਸਾ ਜਾ ਦੇ ਦੇਖ
 ਦੇ ਕੀ ਏਛਾ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਭ ਸਿੰਧ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇ ਹਸੇ ਤੇ
 ਰਾਅ ਹੰਭਾ ਵਉ ਠੇਗਾ ਤਬ ਸੁਭ ਜਗਤ ਤੁਝ ਕੋ ਪਤੰਛ ਭਾਸੇ
 ਗਾਹੇ ਲੀਲੇ ਜਬ ਅਧਿਭੂਤ ਕਸਰੀ ਰਕੀ ਵਾਸਾ ਨਹੇ ਤੀ
 ਹੈ ਤਬ ਆਤਿ ਵਾਹਿ ਕੇ ਦਹੇ ਤੀ ਹੈ ਜਬ ਆਤਿ ਵਾਹ ਕਾ ਬਿ
 ਖੇ ਇਸਤ ਤੁਝੀ ਤਬ ਮੇਰੇ ਸੰਕਲਪ ਕੀ ਸਿਸੁ ਭੀ ਭਾਸ
 ਤੀ ਹੈ ਹੇ ਲੀਲੇ ਜਬ ਲਗਾ ਪੁਰਣ ਬੋਧ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਭਯਾ ਤਬ ਲਗਾ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਈਹਾਂ ਸਾ ਪਕਰਿ ਉ

ਹਸਿਸੁ ਚਲ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਅਧਿਭੂਤ ਕਸਰੀ ਰਸਾ ਬਾਅਤਿ ਵਾਹ
ਕਤੋ ਨਾਹੀ ਦੇਖੀ ਤਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮਸਰੀ ਰਸੇ ਸੁਲ ਸਰੀ ਰਕਾ
ਕਾਰਜ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਤੈ ਸੇ ਸੁਲ ਦੇਹ ਸਾਬ ਸੁਖ ਮਸਰੀ ਰਕਾ
ਕਾਰਜ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾ ਤੇ ਅਤਿ ਵਾਹ ਕਸਰੀ ਰਕਾ ਅਭੁਤਾ ਸਕ
ਰੁਜ ਬਾ ਅਭੁਤਾ ਸਕੈ ਰੰਗੀ ਤਬ ਏਹ ਸਿਸਾਂ ਦੇਖ ਦੇ ਕੋ ਸਮ
ਰਬ ਹੋਵੈ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਲੇਸੁ ਰੁਜ ਗਤ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਹੋ ਜਨਮ
ਮਰਣਾ ਆਦਿ ਕਾ ਵਿਕਾਰ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਪੜੇ ਭਾਸ ਤੇ ਹੋ ਜੈ
ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਆਦਿ ਕਾ ਭਾਸ ਤੇ ਹੋ ਜਬ ਆ
ਤਮ ਪਦਕਾ ਅਭੁਤਾ ਸਕੈ ਰੰਗੀ ਤਬ ਏਹ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟ ਜਾਵੇ
ਗੋ ਅਤਮ ਪਦਕੀ ਪਾਪ ਤਹੋਵੈ ਰੰਗੀ **ਲੀਲੇ ਵਚਾ ਹੋ ਦੇ**

ਵਿਤੁਮਪਰਮਾਨਿਰਮਲਉ ਪਦੇਸਮੁਤਕੋਕੀਆਚੈਸੋਅਰੁ
 ਸਾਕਿਆਚੈਅਰੁਕੈਸੇਹੋਤਾਹੈਪੁਸ੍ਟਹੁਏਤੇਫਲਾਕਿਆਪਾਈ
 ਤਾਹੈਦੇਵੀਉਦਾਰਾਹੇਠੀਲੇਚਿਤਬਿਖੇਸਦਾਆਤਮਪ
 ਦਕੀਚਿਤਵਨਾਹੋਵੈਅਰੁਆਤਮਾਕੀਕਥਨਹੋਵੈਪਰਸ
 ਪਰਾਆਤਮਾਕਾਬੋਧਹੋਵੈਆਤਮਾਹੀਕਾਮਨਨਹੋਵੈਇ
 ਸਕੋਬਹਮਾਅਭਿਆਸਕਹੀਤਾਹੈਜਿਨਪੁਰਖੋਕੋਰਾਤਾਦਿ
 ਨਾਅਪਆਤਮਸਾਸਤਕੀਚਿਤਵਨਾਬਿਖੇਬਿਤੀਤਹੋਤਾਹੈ
 ਔਰੁਬਾਸ਼ਾਕੋਪਟਾਵਤੇਹੈਤਿਨਕੋਬਹਮਾਅਰੁਜਾਸੀਜਾਣ
 ਐਸੇਬਹਮਾਅਰੁਜਾਸੀਮੀਪੁਰੀਆਤਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਤੇ
 ਹੈਜਿਸਕੀਬੁਧਵੈਰਾਰੁਪੀਰੰਗਸਾਬਰੰਗੀਹੈਅਰੁਆ

ਤਮਾਨੰਦਕੀਓਰਾਬਿਤਧਾਵਤੀਹੈ॥ ਐਸੇਉਦਰਾਮਾਤਮਾ
ਕੋਬਹਮਾਅਰੁਨਾਸੀਜਾਣਾਹੇਲੀਲੋਜਿਨਪੁਰਖੋਜਗਤਕੋ
ਅਤਪ੍ਰੰਤਅਭਾਵਜਾਣਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਮਾਤਮਤੰਤੁਕੋਸੰਤ
ਜਾਣਕਾਰਿਅਰੁਨਾਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਸੋਬਹਮਾਅਰੁਨਾਸੀਕਹੀਤੇ
ਹੈ॥ ਹੇਲੀਲੋਦਿਸਕੇਅਭਾਵਜਾਣੋਬਿਨਾਰਾਗਦੁਏਖਨਿਵ
ਰਤਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਤਿਨੋਕਰਿਦੁਖਕੋਪਾਪਤਹੋਵੀਤਾਹੈ॥ ਜ
ਬਾਅਤਮਪਦਬਿਖੇਦਿਛਾਅਰੁਨਾਸਹੋਵੈ॥ ਤਬਾਅਤਮਪ
ਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ॥ **ਬਾਸਿਸ੍ਰੋਵਾਚਾ** ਹੇਰਾਮਜੀਅਗਮਾਨਰੁ
ਪੀਨਿਦਾਬਿਖੇਜੀਵਸੈਨਕਰਿਰਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਨਾਨਾਪ
ਕਰਜਗਤਕੋਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਅਗਮਾਨਨਿਦੁਤੇਵਚਨੋਕੇਜ

ਲਕੀਵਰ ਖਾਕਾਰਿ ਦੇਵੀ ਲੀਲਾ ਕੈ ਜਗਾ ਯਾ ਤਬ ਲੀਲਾ
 ਕਾ ਅਗ ਯਾ ਨ ਸੁਭ ਯਾ **ਬਾਲਾ ਮੀ ਕੋਵ ਚਾ** ਦੇਹਰਾ ਦਿਨ
 ਕਰਾ ਅਸਤਰੁ ਯੇਤ ਬੈਸਰੁ ਸੰਧ ਯਾ ਦਿਕ ਕੈ ਜਾਇ ਜਬਰ ਵਿ
 ਕਿਰਲ ਉਦੇਰੁ ਈ ਬਹੁ ਫੁਪਹੁ ਚੇ ਆਇ ॥ ੧ ॥ **ਬਾਸਿ ਸੋਵਾਰ**
 ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰਾ ਅਰਧ ਰਾਤ ਕੇ ਸਮੇ ਦੇਵੀ ਅਰੁ
 ਲੀਲਾ ਕਾ ਸੰਬਾਦ ਰੁਯਾ ਫੂਲੇ ਸਾਬ ਫਾਪੇਰਾ ਜਾ ਕੇ ਪਾਸਤ ਬ
 ਦੇਨ ਦੇਵੀ ਆਂਕਲ ਪਨਾ ਕੋਤ ਯਾ ਗਕਰਿ ਅੰਗੋ ਕੋ ਸਕੋ ਚਕਰਿ
 ਸਾਮਾ ਹੀ ਬਿਖਾਇ ਸਬਤ ਰੁਝੀ ਅੰਯਾ ਆਨੈ ਕਾਗਤ ਉਪਰ ਪੁਤ
 ਲੀ ਅੰਯਾ ਲਿਖ ਛੇਤੀ ਅੰਯੇਂ ਤਬ ਅਹੰਤਾ ਤੇਲੇ ਕਰਿ ਦਿੱਸ
 ਰੁਮਤਿ ਨਕਾਸਾਂਤ ਹੇਰਾ ਯਾ ਅਰੁ ਸਾਮਾ ਹੀ ਬਿਖਾਇ ਸਬਤ

ਭਈਅੰਨਾਜੈਸੇਸਰਤਕਾਲਕਾਅਕਾਸਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੈਤੈ
ਸੋਨਿਰਮਲਭਾਵਕੋਪਾਪਤਭਈਅੰਨਾਤਬਾਅੰਨਸਿਸਕੇਦੇਖ
ਲੋਸਕਲਪਬਾਸੋਆਨਫੁਰਿਆਤਿਸਕਰਿਆਕਾਸਰੂਪੀਦੇ
ਹਸਾਬਾਕਾਸਾਬਿਖੇਉਡੀਅੰਨਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾਕੇਮੰਡਲਕੋਲੰਘ
ਕਰਿਆਨਤਜੋਜਨੋਪਰਜੰਤਗਈਅੰਨਾਬਹੁੜਬੂਤੋਕੀਸਿਸ੍ਰ
ਦੇਖੀਅਤਿਸਾਬਿਖੇਪਵੇਸਕੀਅੰਨਾਪਰਸਪਰਹਾਬਪਕਾਫਿਕ
ਰਿਚਲੀਅੰਨਾਵੈਅੰਨਾਨੇਏਕਹੀਅਸਲਾਪਰਚਲੀਅੰਨਾ
ਤੀਅਾਰੋਜੀਵਰੂਪੀਅਛਰਤਿਲੋਕੀਰੂਪੀਗੁਲਰੋਕੇਅੰਨ
ਤਾਬਿਛਦੇਖਤੇਦੇਖਤੇਰੂਪਮੰਡਲਕੋਦੇਖਕਰਿਤਿਸਾਬਿਖੇਪ
ਵੇਸਕੀਅਾਏਕਲਖਜੋਜਨਜੰਬੁਦੀਪਹੈਅਤਿਸਕੇਪਰੇਦੁਲਾ

ਪਾਣੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਆਗੇ ਦੂਲਾ ਕੁਸਾ
 ਖਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਲਾ ਪੁਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਬਹੁ
 ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਲਾ ਤਕੋ ਚਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਦੂਲਾ ਦੂਪ ਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰ
 ਕਰਿ ਵੇਸ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤਕ ਸੂਲ ਬਲ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਲਾ ਮ
 ਦੁਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤਕ ਗੇਮੇ ਦ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਲਾ ਮਾਖੀ
 ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਤਕ ਦੂਲਾ ਪੁਣਹ ਕਰ ਦੀ ਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂ
 ਲਾ ਮਠੇ ਜਲ ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਪੁਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਨੇ ਤੇ ਪਰੇ ਦਸ ਕੋਟ ਜੋਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਨ ਸੂਰਨ ਕੀ ਪਿਥਵੀ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਲੋਕਾ ਲੋਕ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਏਕ ਬਡਾ
 ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪਰੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਅਗਨਿ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਤੇ ਪ

ਰੇਦਸਗੁਣਵਾਯੁਰੈ॥ ਵਾਯੁਤੋਪਰੇਦਸਗੁਣਾਅਕਾਸਰੈ॥ ਆ
ਕਾਸਤੋਪਰੇਲਖਜੇਜਨਪਰਜਤਪਨਰੂਪਬ੍ਰਹਮੰਡਕੀਕੰਧਰੈ॥
ਤਿਸਕੋਦੇਖਕਰਿਫਿਰਆਈਆ॥ ਤਬਬਸਿਸ੍ਰਬਾਹਮਣਾਮਹੰ
ਧਤੀਕਾਮੰਡਲਦੇਖਤਭੁਈਆ॥ ਬਹੁਫਰਗਾਮਾਮਗੁਰਿਹਕੀ
ਸੋਰਾਦੇਖੀਜੇਜਾਤੀਰਹੀਰੈ॥ ਜੈਸੇਕਮਲੋਪਰਗਛਾਪਛੇਸੋਰਾ
ਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਨਕੋਅਗਨਿਲਾਗੇਸੋਰਾਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਤੈਸੇਸੋ
ਰਾਜਾਤੀਰਹੈ॥ ਦਾਸੀਆਰੂਦਨਕਰਤੀਆਰੈ॥ ਤਬਲੀਲਾਕੋ
ਇਹਾਇਛਾਉਪਜੀਜੇਮੁਢਕੋਅਰੁਦੇਵੀਕੋਮੇਰੇਬਾਂਧਵਦੇਖੇ
ਤਬਲੀਲਾਕਾਜੇਸਤਸੰਕਲਪਥਾ॥ ਤਿਸਕਾਰਿਦੇਖਤੇਭੁਏ
ਦੇਖਕਰਿਆਪਸਮੋਕਹਲੇਲਾਗੇ॥ ਇਹਦੇਵੀਅਰੁਗੋਰੀਆ

ਈਹੈਂਗਇਨਕੋਨਮਸਕਾਕਰੀਏ।ਹੇਰਾਮਜੀਤਬਜੈਸੁਸਰਮਾ
 ਬਸਿਸੁਕਾਬਰਾਪੁਤਬਾ।ਤਿਸੁਫੂਲੋਕਾਰਿਦੋਨੋਕੇਚਰਨਪੂਜੈ।
 ਰੁਕਹਾਹੇਦੇਵੀਯੇਤੁਮਾਰੀਜੈਹੋਵੈ।ਹੇਦੇਵੀਯੇਈਹਾਂਬਾਹਮ
 ਦਾਬਾਹਮਦੀਬੋ।ਤਿਨਕਾਪਰਸਪਰਸੰਨੇਹਬਾ।ਮੇਰੇਪਿਤਾਮਰੂ
 ਮਾਤਾਬੋ।ਅਬਦੋਨੋਕਾਲਕੇਵਸਸੁਰਗਗਏਹੈਂ।ਤਿਸਕਾਰਿਹ
 ਮਬਹੁਤਸੋਕਵਾਨਭਏਹੈ।ਹਮਕੋਝੈਲੋਕਸੁੰਨਭਾਸਤੇਹੈਂ।ਹੇ
 ਦੇਵੀਯੇਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਹਮਾਰਾਐਕਰਨਿਵਰਤਕਰੋਕਾਹੇਤੇ
 ਜੁਮਹਾਂਪੁਰਬੋਕਾਸਮਾਗਮਨਿਹਫਲਨਾਹੀਹੋਤਾ।ਮਹਾਂਪੁਰ
 ਬੋਕਾਸਰੀਰਪਰਉਪਕਾਰਕੇਨਿਮਿਤਵਰਤਤਾਹੈ।ਹੇਰਾਮ
 ਜੀਤਬਲੀਲਾਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੋਤਿਸਕੇਸਿਰਪਰਹਾਥਰਾਖਾ।

ਤਿਸਕਾਰਿਉਸਕਾਤਾਪਸਰੁਨਸੁਹੋਗਯਾਅੰਤਹਕਰਦਸਾਂ
ਤਕੋਪਾਪਤਰੁਯਾਜੈਸੇਜੈਸੁਅਖਾਡਕੀਤਪੀਪਥਵੀਵ
ਰਖਕਰਿਸਾਂਤਹੋਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਸਾਂਤਰੁਯਾਅੰਰਲੋਕਤਿਨਦੇ
ਵੀਪੋਕੇਦਰਸਨਕਰਿਪੁਸੰਨਤਾਕੋਪਾਪਤਰੁਏ। **ਰਾਮੋਵਾਰ**
ਹੋਪੁਭੋਲੀਲਾਪੁਤਕੋਮਾਤਾਹੋਈਕਰਿਕਿਯੋਨਾਦਿਖਾਯਾ
ਵਸਿਓਵਾਰ। ਹੋਰਾਮਜੀਅਗੁਮਾਨੀਕੋਭੂਮਕਰਿਕੋਜਗਤ
ਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬਾਲਕਕੋਪ੍ਰਛਾਵੈਂਬੀਖੇਬੀਤਾਣਭਾਸਤਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਅਗੁਮਾਨੀਕੋਜਗਤਭਾਸਤਾਹੈ। ਭੂਮਕਰਿਕੋਅਗੁ
ਗਮਾਨਵਾਨਕੋਸਭਾਦਿਦਾਕਾਸਭਾਸਤਾਹੈ। ਜਗਤਕਲਪਨਾ
ਨਾਹੀਭਾਸਤੀ। ਸੋਲੀਲਾਕਾਮਹਾਂਅਭਾਵਨਸੁਹੋਗਯਾਥਾ

੮੮ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਉਦੈ ਹੂਏ ਅੰਧਕਾਰ ਨਾ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਲੀਲਾ ਕਾਮ
ਗਿਆਨ ਨਾ ਸੁਰਯਾ ਬਾਹਾਇ ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਅਪਕੋਆਤਾ ਰਾਵਨ ਜਦਾ ਵਤ
ਭਈ॥ ਅਗੁ ਸਿਰ ਪਰਹਾ ਬਜੇ ਫੇਰਿਆ ਸੇਦਾਇਆ ਕਰੀ॥ ਸੰਤੋ ਕਾ
ਦਇਆ ਲਖੁ ਰਾਵਹੈ॥ ਕੇਵਲਾ ਅਤਮ ਰੂਪ ਜਗਤ ਉਸ ਕੋ ਭਾਸਾ
ਥਾ॥ ਹੇਰਾ ਸਜੀਤ ਬਉਹਾਂ ਸੇਦੋਨੈ ਦੇਵੀਆਂ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋ ਗਈਆਂ॥
ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ॥ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਪਰਾਪਰ ਸੰਬਾਦ ਕਰਤ ਭੁ
ਈਆਂ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਪ ਨੇ ਬਿਖੇ ਸੰਵਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਵੀ ਕਹਾ॥ ਹੇਲੀਲਾ
ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਖ ਲਾਬਾ ਸੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉ॥ ਮੈਰ ਕਛੁ ਪੁਛ ਲਾਹੈ ਤੇ
ਪੁਛਾ॥ ਲੀਲੋ ਵਾਚਾ॥ ਹੇਦੇਵੀ ਇਸ ਸੰਤੁਪ ਆਕਾਸ ਬਿਖੇ ਮੇਰਾ
ਭਰਤਾ ਬਾਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਲਾਹੂਆ॥ ਬਹੁੜ ਮਿਤ ਕਰੁ ਯਾਤ ਬ

ਇਸੀਸੰਤਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਲੋਕਫੁਰਾਆਯਾਪਦਮਗਾਜਹੋ
ਤਤੁਆਚਰਪਰਜੰਤਚਾਰਦੀਪਕਾਰਾਜਕੀਆਬਹੁਛਾਮਿ
ਤਕਰਆਤਬਾਇਸਮੰਤਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਉਸਕੇਜਗਤਤੁ
ਆਪਿਬਵੀਪਤਿਰੁਆਤਿਸਕਾਨਾਮਾਬਿਦੂਰਬਰੁਆਜੈ
ਸੇਸੰਪਟਬਿਖੇਅਨੇਕਸਾਰਿਓਕੇਦਲੇਹੋਵੈ। ਤੇਸੇਉਸਮੰਤਪਾਆ
ਕਾਸਾਬਿਖੇਭਰਤਾਕੀਸਿਸੁਭੀਮੁਖੁਕੇਅੰਤਰੁਸਤੀਹੈਅ
ਬਮੈਂਕੀਆਕਰੋ। **ਦੇਵੀਉਵਚਾ** ਹੇਰੂਤਲਾਅਰੁਧਤੀਤੇਰੇਤੀਨ
ਭਰਤੇਹੈ। ਬਾਸਿਸੁਬਾਹਮਣਤੋਮਿਤਕਰੁਆਤਿਸਕਾਸਰੀਰ
ਰੁਸਮਹੋਗਾਇਆਸੇਤੇਰੇਮੰਤਪਾਬਿਖੇਸਵਪਛਾਹੈਅਰੁਤੀਸ
ਰਾਭਰਤਾਪਿਬਵੀਪਤਿਹੁਆਹੈ। ਸੇਸੰਸਾਰਰੂਪੀਸਮੁਦਾਬਿਖੇ

੮੬ ਰੋਗਰੂਪੀਕਲੋਲੋਕਾਰਿਤਿਸਕੀਚੇਤਨਾਬਿਆਕੁਲਹੈਰਾਜ
ਕਰਜਾਬਿਖੈਚਤੁਰਹੁਆਆਤਮਪਦਤੇਬੇਮੁਖਭੁਯਾਹੈਅਰੁ
ਨਕਰਿਕੈਜਾਣਤਾਹੈਮੈਹੀਈਸੁਰਹੈਮੇਰੀਆਗੁਆਸਭਕੇਉਪਰ
ਚਲਤੀਹੈਮੈਸੇਸਕਲਪਾਬਿਕਲਪਰੂਪੀਜੇਵਣੇਸਾਬਬਾ
ਧਾਹੁਆਹੈਤਾਤੇਜਹਾਂਤੇਹੀਇਛਾਹੈਤਹਾਂਲੇਜਾਵੇਲੀਕੋ
ਵਾਚਾਹੈਦੇਵੀਅਥਪੂਰਬਣੀਮੁਣਕੋਸਿਮੁਤਕੁਈਹੈਪ੍ਰਥਮਾਚਿ
ਦਾਕਾਸਹੁੰਮੇਰਾਬਿਦੁਆਧਰੀਕਾਜਨਾਮਭੁਯਾਹੈਬਹੁਤਕੀਲ
ਨੀਭਈਹੈਕਦੰਬਥਨਾਬਿਖੈਬਿਚਲੇਲਾਰੀਬਹੁਤਥਨ
ਲਤਾਭਈਹੈਏਕਾਰਿਖੀਸੁਰਮੁਣਕੋਹਾਥਕਾਸਪਰਸਕੀਆ
ਮੈਮੁਤਕਭਈਤਿਸਤੇਗੀਹਾਬਿਖੈਪੁਤੀਭਈਤਹਾਂਜੇਮੁਣ

ਸੋ ਕਰਮ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਰਿ ਮੈ ਬਡੀ ਲਖ ਮੀਸ
ਪੰਨ ਰਾਜਾ ਭਾਗਾਇ ਨ ਤੇ ਆ ਦਿਲੇ ਕਰਿ ਮੈ ਆਠ ਸੋ ਜਨਮ
ਪਾਏ ਹੈਂ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇਵਾਸ ਨਾ ਕਰਿ ਘਟੀ ਜੰਡ ਕੀ ਸੀਆ
ਈਭੁ ਮਿਰੇ ਅਥ ਮੈ ਨਿਹ ਚੈ ਕੀਆ ਹੈ ਜੇ ਅਤੁ ਮਗਾਨਾ ਬਿਨ
ਜਨ ਮੈ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਹੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਨਿਹ ਸੰਕਲਪ
ਦਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਈ ਹੈ ਰਾਮ ਉਵਾਚਾ ਹੇ ਰਗਵਨ ਬੰਜਾਰ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖਪਰਥਾ ਅਨੰਤ ਕੋਟ ਜੋ ਜਨ ਕਾਟਿ
ਤਾਰ ਤਿਸ ਕੋ ਕੈ ਸੇਲੰ ਪਗਈ ਅਨਾ ਬਸਿਉ ਵਾਚਾ ਹੇ ਰਾਮ
ਜੀਨ ਕੋ ਉਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖਪਰ ਹੈ ਨ ਕੋ ਉਗਾ ਪਾ ਹੈ ਸਭੁਆ
ਸਰੂਪ ਹੈ ਉਸੀ ਪਰਬਤ ਕੇਗਾ ਮਾਥਿ ਖੇਜੇ ਬਸਿਸੁ ਬਾਹ

੬੦ ਮਲਕਾਰੀਹ ਬਾਰਿਸੀ ਮੰਡੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਬਿਖੇ ਸਿਸਟਾ ਕਾ ਅਨੁ
ਰੁਵਕਰ ਰੁਵਕੀ ਅੰਗ ਜਬ ਬਾਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਲਾ ਮਿਤ ਰੁਯਾ ਤ
ਬਉਸੀ ਮੰਡੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਕੇ ਕੋਲਾ ਬਿਖੇ ਆਪ ਕੋ ਚਾਰ ਸਮੁਦੇ
ਪਰ ਜੰਤਰਾ ਜਾਨਤ ਰੁਯਾ ਜੰਮੈ ਰਾਜਾ ਪਦ ਮਹੀ ਅਮਰੁ
ਧਤੀ ਕੋਲੀਲਾ ਦੇਖਤ ਰੁਯਾ ਜੁ ਮੇਰੀ ਇਸਤੀ ਹੋ ਜਬ ਮਿ
ਤ ਰੁਯਾ ਤ ਬਉਸੀ ਮੰਡੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਬਿਖੇ ਔਰ ਜਗਤ ਕਾਰਾ
ਜਾ ਬਿਦੁਰ ਬਾ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨਤ ਰੁਯਾ ਸੇਤੂ ਦੇਖ ਜੋ ਕਹਾਂਗ
ਯਾਹੋ ਅਗੁਰੀ ਆਰੂਪ ਰੁਯਾਹੋ ਉਸੀ ਮੰਡੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਬਿ
ਖੇ ਉਸ ਕੋ ਸਿਸਟਾ ਕਾ ਅਨੁ ਰੁਵਕਰੁ ਯਾ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਸਿਸਟਾ ਹੋ ਸੇ
ਉਸੀ ਬਾਸਿ ਸੁਕੇ ਚਿਤ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋ ਅਮਰੁ ਦੇਵੀ ਜੋ ਕ

ਪਤਰੂਪਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇ॥ ਆਪਣੇਹੀਰਿਦੇ॥ ਆਕਾਸਾਇ
ਖੇਲੀਲਾਉਡੀਹੈ॥ ਅਤਿਵਾਹਕਦੇਹਜੇ॥ ਆਕਾਸਰੂਪਹੈ॥ ਤਿ
ਸਕਾਰਿਉਡੀਹੈ॥ ਬਹਮੰਡਕੇਲੰ॥ ਪਕਾਰਿਬਹੁੜਉਸੀਰਿਹ
ਬਿਖੇਆਈਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਤੇ॥ ਸੁਪਨੰਤਰਕੋ॥ ਪਾਪਤਚੋਵੀ
ਭੈਤੇਸੇਦੇਖਾ॥ ਆਈਆ॥ ਤੋਕਹਾਂਗਈ॥ ਆਅਰੁਕਹਾਂਆਈ
ਆਏਕਹੀ॥ ਇਸਥਾਨਾਬਿਖੇ॥ ਇਸਤਹੋ॥ ਇਕਰਿਏਕਾਸਿਸ੍ਰਤੇ॥ ਅੰ
ਨਸਿਸ੍ਰਕੇਦੇਖਾ॥ ਹੈਰਾਮਜੀਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕੀ॥ ਸਿਸ੍ਰਨਾਨਾਪੁ
ਕਰਕੇਬਿਵਹਾਰੋ॥ ਸਹਿਤਬਡੀਗਾਂਭੀਰਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਸੋਆਭਾ
ਸਮਾਤਹੈ॥ ਤੈਸੇਇਨ੍ਹੰਭੀਜਗਤਦੇਖੇ॥ ਨਕਉਬਾਅੰਤੁਹੈ॥
ਨਕਉਜਗਤਹੈ॥ ਕੇਵਲਚੈਤੰਨਕਾਕਚਨਹੈ॥ ਬਲਾਕਛੁ

ਨਾਹੀ ਜੈਸੀ ਸੰਵੇਦ ਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸਾ ਆਕਰਹੋ ਇਭਾਸਤਾ
 ਹੈ ॥ ਕੇਵਲ ਵਾਸੁ ਆਤਮਾ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ ਆਦਿ ਕਤ ਤੁਕੇ
 ਉਭੁ ਪਾਜੀ ਆਨਹੀ ॥ ਨਿਰਾਵਰਣ ਗੁਣ ਨ ਆਕਾਸ ਅਨੰਤ
 ਰੂਪਾਇ ਬਤ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸੰਦਰੂਪ ਭੂ ਪਵਨ ਹੈ ॥ ਅਗੁਨਿ ਸਪੰ
 ਦਰੂਪ ਭੂ ਪਵਨ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਫੁਰਣੇ ਬਿਖੇ ਭੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਅਫੁ
 ਰ ਭੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਕਚਨ ਬਿਖੇ ਭੀ ਜਗੈ ॥ ਕਾਤਿ ਉਸਤਰੂਪ ਹੈ
 ਜਬ ਚਿਤ ਕਚਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪਹੀ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਇ
 ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਸਰਬਤ ਸਰਬ ਰੂਪ ਚਿਦਾਕਾਸ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰ
 ਖੈ ਅੰਸੇ ਜਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗਤ ਆਕਾਸ ਤੇ ਭੀ ਸੁਨ
 ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਗੁਨਿ ਨਹੀ ਜਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬੋਝ ਸਾਰਕੀ

ਨਿਆਈ ਦਿਓ ਰਾਸਤਾ ਹੋਵੇ ਹਰਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਜਗਤ
ਅਰੁ ਜਲਾ ਕਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ਸੂਰਨ ਮਧ ਭੂਖਲਾ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਜਗ
ਆਤਮ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਚਿਰ ਕਾਲ ਜੇ ਲੀਲਾ ਆਤਮ
ਅਰੁ ਸਕੀਆ ਬਾਹਿਤਿ ਸਕਰਿ ਸੁੰਧਰਾ ਨ ਰੂਪ ਭਈ ਜੇ
ਕਛੁ ਅਰੁੰਧਤੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਾਰਿ ਕਰ ਮਕੀਆ ਹੋਇ ਸਦੇ ਸ
ਬਿਖੇ ਸੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ਸਮਰਨ ਕਾਰਿ ਕਹਤ ਭਈ ਜੁ ਹੋ ਦੇਵੀ ਮੁਖ
ਕੋ ਪਗਟ ਰਾਸ ਤੇ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਅੰਤੁ ਪਾਆ ਕਾਸ ਹੋਇ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਮੇਰੇ ਰਾਤ ਕਾ ਹਿਦਾ ਆਕਾਸ ਹੋਅੰਗੁ ਸੁਮਾਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਜਸੀ ਵਾਨ ਕਾਰਿ ਤਿਸ ਕੋ ਚਾਰਸ ਮੁਦੋ ਪਰ ਜਤ ਪਿਥਵੀ ਕਾ
ਰਾਜ ਰਾਸ ਮਾਪਾ ਹੋਈ ਹਾਂ ਆਠਾ ਦਿਨ ਬਿਤੀਤ ਭਈ

੬੨

ਅਗੁ ਉਹਾਂ ਚਿਰਕਾਲ ਗਜਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤ ਰੁਖਾ ਚੈ ਗਇਸਪੁ
ਕਾਰ ਬੈਠੇ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਾਰਿ ਹਮ
ਰੇਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾ ਬਿਖੇ ਸਵਪਨਾ ਚੈ ਅਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਪੁਰਯ ਸੁਕਾ
ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਫੁਗਾ ਆ ਯਾ ਚੈ ਅਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇ ਗਜਾ ਬਿਦੂਰ
ਬਾ ਅਪਕੋ ਜਾਨਤ ਰੁਖਾ ਚੈ ਉਸ ਕੀ ਸਾਂਵਿਤਾ ਇਸੀ ਅੰਤੁ
ਪਾ ਅਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਮੁਢ ਕੋ ਕੋਟ ਜੋ ਜਨ ਪਰਜੰਤ ਸਿਸੁ ਰਾਸਤੀ
ਚੈ ਪਰਬਤ ਮੇ ਪਾ ਅਨੇਕ ਪਰਜੰਤ ਲੰ ਪਹੁੰ ਜਾਵੇ
ਤਬ ਭਰਤਾ ਕੋ ਨਿਕਟ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਰਲੇ ਜਹਾਂ ਬਿ
ਦੂਰ ਬਾ ਮੇਰ ਭਰਤਾ ਚੈ ਜੇ ਦੂਰ ਹੋ ਤੋ ਭੀ ਨਿਸਚੈ ਵਾਨੇ ਕੋ ਨਿ
ਕਟ ਹੀ ਚੈ ਬਾ ਸਿੰਘੇ ਦੁਰਾ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਇਸਪੁ ਕਾਰ ਕਹਿ

ਤਸੁਧਾਅਨੰਤਾਅਪਣੇਆਪਾਬਿਖੇਇਸਤਹੈ॥ਤਿਸਕੇਅੰ
 ਤਪਾਵਲੇਕੋਬਹੁਆਬਿਨੁਸਿਵਮਨਰੂਪੀਬੇਗਕਰਿਕਲ
 ਪਪਰਜੰਤਜਾਵੈ॥ਤੈਭੀਨਪਾਵੈ॥ਜੈਸੇਸੁਰਜਕੀਆਕਰ
 ਠਾਬਿਖੇਤਸਰੇਟਰਾਸਤੇਹੈ॥ਤੈਸੇਪਰਮਆਕਾਸਾਬਿਖੇਬ
 ਹਮੰਤੁਰਾਸਤੇਹੈ॥ਹੇਰਾਮਜੀਚਿਤਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਜੈਸਾਜੈਸ
 ਸੰਦਫੁਰਤਾਹੈ॥ਤੈਸਾਤੈਸਾਆਕਾਰਹੋਇਰਾਸਤਾਹੈ॥ਵਾ
 ਸਰਵਤੰਨਕੇਉਅਧਹੈ॥ਨਉਰਧਹੈ॥ਨਾਵਤਾਹੈ॥ਨ
 ਵਤਾਹੈ॥ਕੇਵਲਾਅਤਮਸੰਤਾਅਪਣੇਆਪਾਬਿਖੇਜੁਯੋਕੀ
 ਤੈਇਸਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬਾਲਕਕਾਸੰਕਲਪਉਪਜਉਪਜਕ
 ਰਿਨਸੁਹੇਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਚੈਤੰਨਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਜੈਗਤਉਪਜ

ਜਾ

ਉਪਜ

ਕਰਿ ਨਾਹੁ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਵੰਟੇ ਕੈ ਚੋਟੇ ਰਕੀ ਫੀ॥ ਅੰਠਿ ਰਤੀ
 ਅੰਰਹੈ॥ ਉਨ ਕੇ ਅਨ ਬਿਖੇ॥ ਅਧਹ ਉਰਧ ਕੀ ਕਲਪ ਨਾਹਿ ਰਤੀ ਹੈ॥
ਦੋਹਰਾ ਸਿਸਟਾ ਅਨੇਕਾ ਆਕੁਸ ਹੈ॥ ਅਤਮ ਸੰਤਾ ਮਾਹਿ॥ ਜੈਸੇ ਫੁ
 ਰਟਾਹੈ॥ ਤਹੈ ਤੈਸੇ ਕੁਸਤੁ ਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ॥ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਕੀ॥ ਅਸਿਸਟੇ ਦੇਖ ਕਰਿ ਦੋਨੇ ਦੇਵੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਲੇ ਮੰਡੁ ਪਾਇ
 ਸਾਨ ਬਿਖੇ॥ ਅਭਿਪਾਤੁ ਰੁਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੈਸੇ ਸੋ ਅਹੁ॥ ਅਜਗ ਕਰਿ
 ਦੇਖਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅਪਲੇ ਮੰਡੁ ਪਕੇ ਦੇਖ॥ ਅਤ ਬਾਕੀ॥ ਅਦੇਖੇ ਜੁ
 ਰਾਜਾ ਫੂਲੇ॥ ਕੇਸਾ ਬਢਾਂ॥ ਪਾਅਹੁ॥ ਅਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਵਪੜਾ ਹੈ॥
 ਅਰਪਰਾਤ੍ਰਕਾਸਾ ਹੈ॥ ਸਵਕੇ ਪਾਸ ਲੀਲਾ ਸਰੀਰ ਪੜਾ ਹੈ॥
 ਬਿਚਰ ਕੀ॥ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਚਲੀ॥ ਤੈ

ਤਿਸਕੀਜੋਪੁਰਸੁਕਾਬੀਜਿਸਾਬਿਖੇਬਿਦੂਰਬਕਾਅਨਰੁਵਹੁਅ
ਹੈ॥ਤਿਸਸੰਕਲਪਕੇਅਨੁਸਾਰਾਬਿਦੂਰਬਕੀਸਿਸੁਦੇਖਦੇਕੋਅ
ਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਕਰਿਆਕਾਸਮਾਰਗਕੋਉਡੀਅੰਤਬਜਾ
ਇਕਾਰੀਬਿਦੂਰਬਕੇਸੰਕਲਪਾਬਿਖੇਜਗਤਕੋਦੇਖਤਰੁਈਯਾ
ਸਪਤਦੀਪਨੋਖੰਡਸੁਮੇਰਾਅਦਿਕਪਰਬਤਸਮੁਦ੍ਰਾਅਦਿਕਸ
ਰਚਨਾਕੋਦੇਖਤਰੁਈਯਾਅੰਜਬੁਟੀਪਾਬਿਖੇਬਿਦੂਰਬਰਾਜੇ
ਕਾਅੰਡਪਦੇਖਾਤਹਾਂਗਾਜਾਸਿੰਧਸੈਨਾਕੋਲੇਆਇਆਚੋਦੋਨੋ
ਸੈਨਾਮਿਲਕਾਰਿਜੁਧਕਰਲੇਲਾਗੇਹੈ॥ਤਿਲੋਕੀਜੁਧਕਾਕੋਤੁ
ਕਦੇਖਲੇਆਈਹੈ॥ਦੇਵਤੇਸਿੰਧਚਲਦਾਗਾਬਰਬਕੋਤੁਕਦੇ
ਖਤੇਹੈ॥ਜੋਕੋਉਸੁਰਮਾਜੁਧਾਬਿਖੇਪਾਟਾਤੁਆਗੇਗਾ॥ਤਿਸ

ਕੋਹ ਮਾਏ ਰਗ ਬਿਖੇਲੇ ਜਾਵੈ ਗੋਆ ਮਰ ਕਤ ਮਾਂ ਸਕੇ ਭੋਜਨ ਕ
 ਰਲੇ ਕੋ ਭੂਤ ਰਾਖ ਸਾਪਿ ਸਾਚ ਜੇ ਗਲੀਆਂ ਨਾਇ ਸਤ ਭੁਏ ਚੈਂ ਜੇ
 ਸਾਸ ਤਉ ਕਤ ਜੁਧ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤੇ ਮਨ ਰਬ ਰੂਪੀ ਅਰ ਬਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤ ਜੁਧ ਕਰਤੇ ਚੈਂ ਸੇ ਨਰ ਕ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇ ਵੈ ਗੋਆ ਮਰ ਜੇ ਧਰਮ ਕੇ
 ਨਿਮਿਤ ਯੁਧ ਕਰਤੇ ਚੈਂ ਤੇ ਸੁਰਮਾ ਸੂਰਗ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੇ ਤੇ ਚੈਂ ਜੇ ਪੁ
 ਰਖ ਗੋਬਾਹ ਮਾਂ ਚੁਸਰ ਲਾਗਤਾ ਆਏ ਕੀਰਖ ਮਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਯੁ
 ਧ ਕਰਤੇ ਚੈਂ ਤਿਨ ਕਾ ਸੂਰਗ ਬਿਖੇ ਭੀ ਜਸ ਹੇਤਾ ਚੈ ਈਹਾਂ ਭੀ ਜ
 ਸਹੇਤਾ ਚੈ ਹੇਰਾ ਮਜੀਤ ਬਦੋ ਨੈ ਸੈ ਨਕਾ ਏਕ ਏਕ ਜੇ ਧਾਨਿਕ ਸੇ
 ਉਹ ਕਹੇ ਤੁਧਾਣ ਚਥਾ ਏ ਉਹ ਕਹੇ ਤੁਧਾਣ ਚਥਾ ਏ ਮਰ ਕੋ ਧੰਦਿ
 ਸੁਕਾਹਿ ਇਸ ਬਰਹੇ ਰਹੇ ਮਾਂ ਮੁਰਤਾ ਲਿਖੇ ਛੇ ਰੀ ਮਾਂ ਹਾਂ ਤਿ

ਸਕੇਅਨਤਰਮੇਰਜੇਧਾਦੇਨਸੈਨਕੇਆਏਅਨੈਪੁਲੈਕਾਲ
ਕੇਸਮੁਦੁਓਛਲੇਚੈਂਤਿਸਕੇਆਵਲੇਕਾਰਿਏਕਏਕਜੇਧਾਕੀ
ਮਰਜਾਦਾਦੁਰਹੋਗਈਏਕਠੇਜੁਧਕਰਦੇਲਾਗੇਕਹੁਖੜ
ਗੀਕੇਪਹਾਰਹੋਵੈਂਕਹੁਕੁਹਾੜਿਓਕੇਰਿਸੁਲੇਕੇਮੇਹਲਾਥਰ
ਠੀਕਟਾਰੀਛੁਰੀਚਕ੍ਰਗਦਾਆਦਿਕਸਸੜੇਕੇਪਹਾਰਹੋਵੈਂ
ਅਬੁਬਡੇਸਬਦਕਰੈਂਜੇਤੇਕਛਪੁਲੈਕਾਲਕੇਉਪਦੁਵਥੇਸ
ਏਕਠੇਹੁਏਭੁਸੇਜੇਜੇਧੇਥੇਸੇਜੁਧਕੇਸਨਮੁਖਧਾਵੈਂਕੇਕਾਇਰਥੇ
ਸੋਭਾਗਜਾਵੈਂਅੰਸਾਸੰਗਾਅਹੁਆਜੇਧੁਕੇਸਿਰਕਾਟੇਗਏਹ
ਸਤੀਧੋੜੇਤਿਨਕੇਮਿਤਕੋਪਾਪਤਭਏਰੁਧਰਕੀਅੰਨਦੀਅਚ
ਲੀਆਤਿਸਾਥਿਖੇਪੁਲੀਵਹਤੇਜਾਵੈਂ**ਰਾਮੋਵਚਾ**ਹੇਰੁਗਵ

ਨਉਹਦੇਵੀਆਂਕਹਾਂਇਸਬਤਹੋਇਕਰਿਦੇਖਤਰੁਈਆਆ **ਬਾਸਿ**
ਹੋਵਾ ਹੋਰਾਮਜੀਦੋਨੋਦੇਵੀਆਂਸੰਕਲਪਕੇਬਿਬਾਨਕਲਪ
 ਕਰਿਆਕਾਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਰੁਈਆਂਬਿਜਲੀਕੀਨਜਾਣੀ
 ਸਸਤੋਕਾਰਾਮਤਕਾਰਹੋਤਾਹੈਜੇਜੇਸੁਰਮਾਜੁਧਾਬਿਖੇਪਾਣੇ
 ਤਾਗੋਆਤਿਸਕੋਬਿਦੁਆਪਰੀਆਂਸੁਰਗਲੇਜਾਵੈਦੇਵਗ
 ਲਉਸਤਤਿਕਰੈਜੇਤੀਕਛੁਰਕਤਤਿਨਕੀਭੂਮਪਰਪਤੀਹੈਆਤਿ
 ਸਬੁੰਦਬਿਖੇਜੇਤੇਮਿਤਕਾਕੇਕਲਕੇਆਏਹੈਆਤਿਨਕਲਾਕਿਓਜੇ
 ਤੇਵਰਖਸੁਰਗਕੋਭੁਗੰਗੇਇਸਕਰਿਸੁਰਮੇਸੁਰਗਲੇਕਕੇਭੋਗ
 ਨਿਮਿਤਹਰਖਵਾਂਨਹੋਵੈਅਰੁਜੁਪਕਰੈਅਰੁਪਾਣੇਕੇਤਾਗ
 ਏਕਾਸੰਕਨਕਰਹਿਨਾਨਾਪਕਾਰਕੇਸਸਤੁਲਾਵੈਅਰੁਸੰ

ਘਰੈ ਥਹੁ ਫਗੁ ਪਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਧੀਰ ਜਪਾਰ ਕਰਿ ਇਸਤ
ਹੋਰਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁ ਮੇਰ ਪਰ ਬਤਾ ਅਚਲਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੋਰਹੈ ॥ ਹਸਤੀ ਪ
ਰਸ ਪਰ ਜੁ ਪਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਬਰੇ ਸਬ ਦਕਰੈ ॥ ਖੜਗ ਵਾਲੇ ਸਾ ਬਖ
ੜਗ ਵਾਲ ਜੁ ਪਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਲਵਾਲੇ ਸਾ ਬਤਿਸੁ ਲਵਾਲੇ ਜੈ ਸਾ
ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਸਤ ਹੋਵੈ ॥ ਸੇ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸਾ ਬਜੁ ਪਕਰੈ ॥ ਮੁਸਟੀ ਸਾ ਬਖੁ
ਪਕਾਰਿ ਦਸੈ ॥ ਦਿਸਾ ਜੁ ਪਸਾ ਬਪੁਰਣ ਹੋਰਹੀ ॥ ਆਹੇ ਰਾਮ ਜੀ
ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਬਰਾ ਜੁ ਪਹੁੰ ॥ ਆਤ ਬਬਰਾ ਗੁਧਿਰ ਕਾ ਪਵੁਹ
ਨਦੀ ਆਂਕੀ ਨ ਆਈ ॥ ਤੀਖਨ ਬੇਰ ਕਰਿ ਚਲੁ ਜਾ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜਾ
ਮਨੁਖ ਰਬ ਸਭ ਵਹਤੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸਮੁਦੈ ਬਿਖੇਤ ਰੰਗੀ ਕੀ ਨ ਆਈ
ਉਛਲਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵੈ ॥ ਜੈ ਖਰਾਖ ਸਪਿਸਾ ਚਾਆ ॥ ਦਿਕੁ ਜੋਤਾ ਮ

ਸੀਭੋਕਥੇਸੋਸਾਂਸਪਾਵੈਂ। ਰੁਧਿਰਪਾਨਕਰੈਂ। ਉਨਕੋਉਤਸਾਹਕ੍ਰੀ
ਨਾਪਪਤਰੁਈ। ਜੈਸੇਦੀਪਕਾਬਿਖੇਪਰੰਗਪਛੇਰੁਸਮਚੋਤੇਹੈ
ਤੈਸੇਜੋਕੋਉਜੁਧਾਬਿਖੇਪਛੇਰੁਸਮਚੋਜਾਵੈ॥ **ਦੋਹਰਾ**
ਜਿਤੋਯੁਧਕੋਥੇਰੁਥਾਮੁਖਤੇਕਹਿਓਨਜਾਇ॥ ਸੇਜਨਾਗਜੋਸਹ
ਸੁਫਟਸੋਭੀਬਕਤਰਹਾਇ॥ **੧**॥ ਚੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪਕਾਰ
ਜੁਪਹੂਆ॥ ਤਬਸੂਰਜਾਸਤਰੁਆਮਾਨੋਤਿਸਕੀਆਕਿਰਟਾ
ਭੀਸਸੌੜੇਕੋਪਹਾਰਕਾਰਿ॥ ਅਸਤਕੋਪਾਟਤਰੁਈਆਂਚੈਂ॥ ਤਬ
ਬਿਦੁਰਬਰਾਜਾਮੰਡੀਕੋਕਹਤਰੁਆ॥ ਚੇਮੰਡੀਅਬਯੁਧਕੋਸੰ
ਤਕਰੀਯੈ॥ ਜੁਸੂਰਜਾਸਤਰੁਆਚੈ॥ ਅਰੁਜੇਧੇਭੀਜੁਪਕਰਤੇ
ਬਕੇਚੈਂ॥ ਗੜਕੋਅਰਾਮਕਰੈਂ॥ ਬਹੁੜਾਦਿਨਕੋਜੁਪਕਰੈਗੇ॥ ਤਾਤੇ

ਬਸਤੁ ਫੇਰੇ ਜੁ ਜੁ ਪਸਾਂਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਸੰਤੀ ਦੋਨੈ ਸੈਨਾ ਕੇ ਮਧਾ ਬਿਖੇ
ਉਚੇ ਚੜ੍ਹਕਾਰਿ ਬਸਤੁ ਫੇਰਿਆ ਤਬ ਦੋਨੈ ਸੈਨਾ ਜੁ ਪਕਤੁ ਮਾਰਕੀ
ਆਪਲੀ ਆਪਲੀ ਸੈਨਾ ਬਿਖੇ ਨੈ ਬਤੁ ਨਗਾਰੇ ਬਾਜ ਦੇ ਲਾਗੇ ਗਾਰ
ਜਾ ਬਿਦੂਰ ਬਠੀ ਆਪਲੇ ਗ੍ਰਿਹਾ ਬਿਖੇ ਆਨਾਇ ਬਤੁ ਭਯਾਨੁ ਰਹਾ ਭੂਮ
ਕਾਸਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਜੈ ਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਮੇਧੇ ਤੇਰਹਿ ਤਾ ਅਕਾਸਾਨਿ
ਗਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਰਹਾ ਭੂਮ ਕਾਸਾਂਤ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭਈ ਆ ਬਿਦੂਰ ਬ
ਕਿਵਾੜੇ ਕੋ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰਿ ਰਬਿ ਸਾਮਕੀ ਆਮੰਤੀ ਸਾਬਾ ਬਿਚਾ
ਰਕੀ ਆਦਿ ਨਕੀ ਐਸੇ ਜੁ ਪਕਰੇ ਗਏ ਕਮ ਹੂਰਤ ਪਰਜੰਤੁ ਸਿਜਾ
ਪਰਸੈਨ ਕੀ ਆਗਾ ਚਿਤਾ ਕਾਰਿ ਬਹੁੜ ਜਾਗਉ ਠਾ ਅਰੁ ਦੋਨੈ
ਦੇਵੀ ਆਂਭੀ ਆਕਾਸ ਤੇ ਉਤਰ ਕਰਿ ਸੁਛਾ ਮਪਮਾਣੇ ਕੇਰ ਪਸੰਗਿ

ਹਥਿਖੇਪਵੇਸਕੀਆਰਾਮਉਵਾਰਾਹੇਭਗਵਨਸਰੀਰਸਾਥ
 ਪਮਾਣੇਕੇਰੰਧਾਬਿਖੈਦੇਵੀਆਕੈਸੇਪਵੇਸਕੀਪਸਾਣਤੋਕਮਾਥ
 ਕੀਤੇਤੁਤੇਰੀਸੁਛਮਹੇਤੇਹੈ॥ **ਬਸਿਏਵਚ** ॥ ਹੇਗਾਮਜੀਗੁੰਤ
 ਕਰਿਜੇਆਪਿਭੂਤਕਸਰੀਰਚਿਦੇਹੁਆਰੋਸੇਸੁਖਮਾਬਿਖੈਪੁ
 ਵੇਸਨਾਹੀਕਰਿਸਕਤਾਪਰੁਮਨਰੂਪੀਸਰੀਰਕੋਤੋਰਕਕੋਉਨਾਹੀ
 ਸਕਤਾਸੇਦੇਵੀਅਰੁਲੀਲਾਕਾਅਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਥਾਅਤਿ
 ਸਤੇਸੁਖਮਪਰਮਾਣੇਕੇਮਾਰਗਪਵੇਸਕਾਉਨਕੋਜਤਨਕਛੁਨ
 ਭਯਾਹੇਗਾਮਜੀਜਿਨਕੋਇਹਆਕਾਰਸੁਪਨਸੰਕਲਪਪੁਰਕੀ
 ਨਿਆਈਨਿਸਚੈਹੁਏਹੈ॥ ਅਤਿਨਕੋਰਕਕੋਉਨਾਹੀਸਕਤਾਐਰ
 ਭੀਸਭਕਾਚਿੰਤਮਾਤਸਰੀਰਹੈ॥ ਪਰੁਜੈਸੀਜੈਸੀਵੇਦਨਾਦਿ

ਕਹੁਈਚੈ॥ ਤੈਸਾਹੀਰੁਸਤਹੈ॥ ਪਥਮਜੋਆਤਮਾਤੇਸ੍ਵਰਾਵਕਫੁ
ਰਿਆਹੈ॥ ਸੋਅਕਾਰਲਹੈ॥ ਪਾਛੇਪ੍ਰਮਾਦਕਰਿਕਾਰਜਕਾਰਲਹੈਕੁ
ਸਜਾਹੈ॥ ਹੋਰਅਜੀਤੀਨਆਕਾਸਹੈ॥ ਏਕਾਦਿਦਾਕਾਸਹੈ॥ ਏਕਾਚਿ
ਤਾਕਾਸਹੈ॥ ਤੀਸਰਾਭੂਤਾਕਾਸਹੈ॥ ਤਿਨਾਬਿਖੇਵਾਸਤਵਾਦਿਦਾਕਾ
ਸਹੈ॥ ਸੋਸੁਧਹੈ॥ ਅਚੇਤਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਜੋਸੰਵੇਦਨ
ਫੁਰੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮਾਚਿਤ੍ਰਾਆਕਾਸਹੈ॥ ਤਿਸੀਬਿਖੇਸਪੁਰਨ
ਜਗਤਹੁਆਹੈ॥ ਸੋਚਿਤਾਕਾਸਸਰਬਗਤਹੈ॥ ਜੈਸਾਜੈਸਾਫੁਕੁ
ਤਿਸਾਬਿਖੇਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੈਸਾਹੋਇਕਰਿਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਲਾਬਿਖੇਤਰੰ
ਗਰੂਪਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਬਤਾਬਿਖੇਕਠੈਫੁਕੁਪਹੈ॥ ਸੇਘਹੋਇਕੁ
ਰਿਇਹੀਵਰਖਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਜਲਤੈਵਰਫੁਕੁਚਿਤਹੀਹੋਤਾ

ਹੈ॥ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਚਿੰਤ ਰੂਪ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਾਸਤਵ ਆਤ
 ਮਾਸਾ ਬਾਅਨ ਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਸ ਮੁਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਤਰੰਗ ਬਿਖੇਰੇ ਦਕਛੁ
 ਨਾ ਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇਰੇ ਦਕਛੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਜਿਸ ਪੁਰਖ
 ਕੇ ਮੈਸੇ ਅਖੰਡ ਆਤਮ ਸਤਾ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਭਯਾ ਸੇ ਆਕਾਸ ਰੂਪ
 ਹੈ॥ ਆਤਿ ਵਾਹਕ ਸਰੀਰ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਵਾਹਕਾ ਬਿਖੇਰੇ ਜਿਸ ਕੋ ਅੰ
 ਪ੍ਰਤੈ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਸਕੋ ਸਭ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਆਤ ਹੈ॥ ਜਹਾਂ ਜਾ ਵਲੇ ਕੀ
 ਇਛਾ ਕਰੈ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਆਤਿ ਸਕੋ ਕੇ ਉਰੇ ਕਨਹੀ ਸਕਤਾ॥ ਇਸ
 ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਲੀਲਾ ਅਰੁ ਸਰਸੁਤੀ ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਬੇਸੁ
 ਛਾਨਿ ਰਾਕਰ ਜਹਾਂ ਚਹੈ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਹੇ ਵੈ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ
 ਜਬ ਦੇਨੇ ਦੇਵੀ ਅੰਗ ਜਾਂ ਕੇ ਅੰਤ ਹ ਪੁਰ ਬਿਖੇਰੇ ਵੇਸ ਕੀ ਆਚੰ

ਦੁਮਾਕੀਨਿਆਈਐਕ੍ਰਾਂਤਾਜਿਨਕੀ॥ਤਬਬਡਾਪ੍ਰਕਾਸਅੰਤ
ਹਪੁਰਾਬਿਖੇਰੁਯਾ॥ਤਬਰਾਜਾਦੇਖਤਰਯਾਮਾਨੈਸੁਮੇਰਕੇਸਿੰਗ
ਦੋਨੋਚੰਦ੍ਰਮਾਭਿਦੇਹੁਏਹੈ॥ਜੈਸੇਸੇਖਨਾਗਕੀਸਿੰਜਾਤੋਂਬਿਸੁਰਗਵ
ਨਭਿਠਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਰਾਜਾਸਿੰਜਾਤੇਓਠਕਰਿਬਸਤਓਵੇਹਾਬਾਬਿ
ਖੇਪੁਹਪਲੇਕਾਰਿਦੇਵੀਅੰਕੇਚਰਨੇਪਰਚਢਾਏਅਸਤਕਟੇਕਿ
ਆਆਰੁਕਹਾਰੇਦੇਵੀਯੇਤੁਮਾਰੀਜੈਹੋਵੈ॥ਜਨਮਕੇਦੂਖਗੁਪੀ
ਤਪਤਸਾਂਤਕਰਦੇਕੋਤੁਮਚੰਦ੍ਰਮਾਹੋਵਾਹਜਤਮਕਨਸੁਕਰਰੁ
ਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ॥ਅਰੁਤੁਮਾਅਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ॥ਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਕਾਸ
ਕਾਰਿਅਗਮਾਨਤਮਭੀਨਸੁਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਤੇਅਪੁਰਬਸੁਰਜਹੈ॥ਤਿ
ਸਕੇਅਨੰਤਰਰਾਜਾਕੇਨਿਕਟਜੈਮੰਤ੍ਰੀਸੋਯਾਬਾ॥ਤਿਸਕੇਜਨ

੨੦੦ ਅਮਰਕੁਲਕਾਵਲੇਕੋਨਿਮਿਤਸੰਕਲਪਕਾਰਿਦੇਵੀਜਗਾਵ
 ਤਿਰੁਈਤਬਮੰਤ੍ਰੀਰੀਦੇਵੀਯੋਕੋਨਾਮਸਕਾਰਪੁਜਾਕਾਰਿਕੋਰਾ
 ਜਾਕੋਨਿਕਟਬੈਠਗਯਾਤਬਸਰਸੁਤੀਕਹਾਹੇਰਾਜਨਤੁੰਕਵ
 ਨਹੈਂਕਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਚੈਕਬਕਾਜਨਮਿਆਹੈਂਹੇਰਾਮਜੀਜਬ
 ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵੀਪੁਛਿਆਤਬਮੰਤ੍ਰੀਬੋਲਤਰੁਯਾਹੇਦੇਵ
 ਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਜੇਕਾਜਨਮਾਅਰੁਕੁਲਕਹਤਾਹੈਮੈਂਇ
 ਖਵਾਕਕੀਕੁਲਾਬਿਖੇਸੀਮਾਨਏਕਕੁਦਰਥਨਾਮਰਾਜਾਹੋਤਰੁ
 ਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਬੁਰਥਹੋਤਰੁਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਬਿਏਰੁ
 ਥਹੋਤਰੁਯਾਹੈਂਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਸਿੰਧਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਸੈਲਰਥ
 ਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਕਾਮਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਮਹਾਂਰਥਾਤਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰ

ਬਿਸੁਰਬਾ॥ ਤਿਸਕਾਪੁੜਕਲਾਰਬਾ॥ ਤਿਸਕਾਪੁੜਸੂਰਜਰਬਾ॥ ਤਿ
ਸਕਾਪੁੜਨਰਬਾ॥ ਤਿਸਨਰਬਾ॥ ਤਿਸਕਾਪੁੜਬਡੇਪੁੰਨੋਕਰਿਕੈ॥ ਇਹਾਬ
ਦੂਰਬਹੋਤਭਯਾਹੈ॥ ੧੩॥ ਜੈਸੇਰੀਰੀਜੀਤੇਸਾਮਕਾਰਤਕਉਪ
ਜਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਇਹਸੁਮਿੰਤਾਤੇਉਤਪਤਿਰੁਯਾਹੈ॥ ਇਸਪਕਾਰਗਮ
ਰੇਰਾਜੇਕਾਜਨਮਗੁਣਿਆਹੈ॥ ਜਬਦਸਵਰਖਕਾਇਹਭਯਾਤਬ
ਰਾਜਾਇਸਕੋਦੇਇਕਰਿਪਿਤਾ॥ ਆਪਬਨਕੋਉਠਗਯਾਹੈ॥ ਤਿਸ
ਦਿਨਤੇਲੇਕਾਰੀਇਸਧਰਮਕੀਮਰਜਾਦਾਸਾਬਪੁਜਾਕੀਪਾਸੁ
ਨਾਕਰੀਹੈ॥ ਬਡੇਪੁੰਨਕੀਏਹੈ॥ ਤਿਨਪੁੰਨੋਕਾਛਲਾਇਸਕੋਤੁਮਾਰ
ਦਰਸਨਭਯਾਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਤੇਬਰਖਤਪਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਭੀ
ਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਪਾਵਦਾਕਠਨਹੈ॥ ਤਾਤੇਇਸਕੇਬਡੇਪੁੰਨਹੈ॥

ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ ਕ
 ਰਿਤੁ ਸੀ ਭਯਾ ॥ ਤਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰਿਹਾ ਬਰਾਖ ਤਭ
 ਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਬਿਬੇਕਾ ਦ੍ਰਿ
 ਸ਼ ਕਰਿ ਦੇਖ ਜੋ ਤੂੰ ਕਵਨ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੇਵੀ ਕੇ ਹਾ ਬਰਾਖ ਖਟੇ ਕਰਿ ਰਾ
 ਜੇ ਕੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ॥ ਅਗਨ ਤਮਾਨ ਸੁਹੋਗਾ ॥ ਆਰਿਦਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਆ
 ॥ ਆਸੈ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
 ਦੇਵੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾਰਿ ਰਾਜੇ ਕਾਰਿਦਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਭਯਾ ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਰਿ ਰਾਜੇ ਕੋ ਪੂਰਬ ਲੀ ॥ ਸਿੰਮਤ ਫੁਰਿ ਆਈ ॥ ਲੀਲਾ ਅਰੁ ਪਦਮ
 ਕਾਸੰ ਪੂਰਣਾ ਬਿਤਾਂਤ ਸਿਮਰਦਾ ਕਾਰਿ ਕੈ ਕਹਤ ਭਯਾ ॥ ਹੇ ਦੇਵੀ ਬ
 ਰਾ ॥ ਅਸੁਰ ਜਹੈ ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਮਨ ਕਾਰਿ ਰਚਿ ਆਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰ

ਸਾਦਕਾਰਿ ਮੈ ਜਾਇਆ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਰਾਜਾ ਪਦਮ ਬਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ
ਮੇਰੀ ਇਸਤੀ ਬੀ। ਏਕਾ ਦਿਨ ਮੁੜ ਕੋ ਮਿਤ ਹੁਏ ਬੀ। ਤਿਆ ਹੈ ਅਮ
ਰੁਈ ਹਾਂ ਮੈ ਸਤ ਰਬ ਰਖ ਕਾਰੁ ਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਇਆ ਪੁਤ ਛਜਾ ਨਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਕਾਰ ਜ ਕੀਏ ਹੈ ਸਤੁ ਬ
ਰਖੋ ਬਿਖੇ ਸੋ ਮੁੜ ਕੋ ਸਮਰਲਾ ਬਿਖੇ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਅਪਲੀ ਬਾਝ
ਕਾ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਬਨਾ ਅਵਸਥਾ ਮਿਤੁ ਬਾਧਵ ਸਕੁ ਮਰਲਾ ਬਿਖੇ
ਆਵਤੇ ਹੈ। ਸਰਸੁਤੀ ਉਵਾਚਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਜਬਾਇ ਹਾ ਮਿਤ ਕਹੋ
ਤਾ ਹੈ। ਤਬਾਇ ਸਕੋ ਬਡੀ ਮੂਰਛਾ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਮੂਰਛਾ ਕੇ ਅਨੰਤ
ਰਾਓਰ ਭਾਸਾ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਏਕਾ ਮਹੁਰਤ ਬਿਖੇ ਬਰਖੋ ਕਾ ਅਨੁਭ
ਵ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਏਕਾ ਮਹੁਰਤ ਸੋ ਅਨੇਕ ਵਰਖੋ ਕਾ

ਅਨੁਰੁਦ੍ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇਤੁਣਕੋਮਿਤਸੁਰਛਕੇਅਨੰਤਗਇਹਰੁ
 ਮਰੁਸਾਆਇਆਹੈ ਹੇਰਾਜਨਤੁਪਦਮਰਾਜਾਬਾਤਿਸਾਅਪ
 ਲੋਗੀਹਾਬਿਖੇਮਿਤਹੁਏਏਕਾਹੁਰਤਤੁਣਕੋਬੀਤੁਜਾਹੈਅਰੁਈ
 ਹਾਂਤੁਣਕੋਬਹੁਤੇਵਰਖੋਕਾਅਨੁਰੁਵਭਾਯਾਹੈ ॥ ਤਿਸਤੇਭੀਜੋਪਿ
 ਛਲਾਬਿਤਾਤਹੈਸੋਸਵਲਕਰੁਹੇਰਾਜਨਏਕਪਹਾੜਕੋਓਪ
 ਰੀਰੀਚਾਉਥਾਤਿਸਾਬਿਖੇਏਕਸਿਸੁਥਾਹਮਣਾਬਾਅਰੁੰਧ
 ਤੀਤਿਸਕੀਏਸਤੀਦੋਨੋਮੰਦਰਾਬਿਖੇਰਹਤੇਬੋਤਿਸਾਅਰੁੰਧ
 ਤੀਮੁਣਸੋਵਰਲੀਆਥਾਜੁਜਬਮੇਰਾਭਰਤਾਮਿਤਕਹੋਵੈ॥
 ਤਬਾਇਸਕਾਜੀਵਮੇਰੇਮੰਡਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਰਹੈਹੇਰਾਜਨਜ
 ਬਓਹਮਿਤਕਹੁਆਤਬਓਸਕੀਪੁਰਪਾਸੁਕਾਉਸਹੀਮੰਦਰ

ਬਿਖੇਰਹੀ॥ ਤਿਸਕੀਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਦਿਢਰਾਜਕੀਬਾਸ਼ਾਖੀ॥
ਤਿਸਾਮੰਡਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇ॥ ਤਿਸਕੋਪਦਮਰਾਜਾਹੋਇਕਰਿਅ॥
ਪਟੀਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਤਾਸਾਆਈ॥ ਅਰੁਅਰੁਧਤੀ॥ ਇਸਤੀਦੀਲਾ॥
ਹੋਇਕਰਿ॥ ਤਿਸਕੋਪਾਪਤਰੁਈ॥ ਅਰੁਪਦਮਕਾਮੰਡਪਉਸ॥
ਬਾਹਮਣਕੇਅੰਡਪਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇ॥ ਫੁਰਿਆ॥ ਬਹੁੜਤਿਸ॥
ਮੰਡਪਾ॥ ਬਿਖੇ॥ ਜਾਪਦਮਤੂੰਮਿਤਕਰੁ॥ ਯਾ॥ ਤਬਤੇਰੀਸੰਏ॥
ਤਾਬਿਖੇਨਾਪਕਾਰਕੇ॥ ਆਰੰਭਸੰਜਗਤਤੁਣਕੋਇਹਜਗਤ॥
ਫੁਰਿਆ॥ ਚੇਰਾਜਨਾਇਹਜੇਤੇਰਾਜਗਤਹੈ॥ ਸੋਪਦਮਰਾਜਾ॥
ਕੇਰਿਦੇ॥ ਬਿਖੇ॥ ਫੁਰਿਆ॥ ਹੈ॥ ਅਰੁਪਦਮਕਾਜਾਕੇਅੰਡਪਾਆਕਾ॥
ਸਾਬਿਖੇ॥ ਇਸਾਬਿਤਹੈ॥ ਸੋਉਸਹੀ॥ ਸਾਬਿ॥ ਬਾਹਮਣਕੇਅੰਡਪਾ॥
ਸਿਏ

ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਏਸਤ ਹੈ ॥ ਮਰੁ ਉਹੀ ਬਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਟਾ ਤੂੰ ਬਿ
 ਦੁਰ ਬਰਾਜਾ ਰੁਆ ਹੈ ॥ ਸੈਕੈ ਸੋ ਏਸਤ ਹੈ ॥ ਆਕਾਸ ਹੀ ਬਿਖੇ
 ਆਕਾਸਾ ਏਸਤ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਜਨਾ ਇਹ ਸਰੁ ਜਗਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਮਤੁ
 ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਿ ਰਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਉਪਜਾ ਕਢੁ ਨ ਹੀ ॥
 ਬਿਦੁਰ ਬੋਲਾ ਚਾ ਬਡਾ ਆਸ ਚਰਜ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਜਨ
 ਮਰੁ ਮਰੁ ਪਰੁਆ ॥ ਤੈ ਸੋ ਏਖਵਾ ਕਕੀ ਕੁਲ ਰੁ ਮਰੁ ਪਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੇ
 ਰਾ ਪਿਤਾ ਪਿਰਾ ਮਾਰੀ ਤੈ ਸੀ ਰੂਪੀ ਠਰੁ ਮਰੁ ਪਰੁਈ ॥ ਤੈ ਸਾ ਬਿ
 ਖੇ ਮੈਂ ਜਨਮ ਲੀਆ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਬਾਲ ਕਹੂਆ ॥ ਦਸ ਵਰਖ ਕਾ ॥ ਤ
 ਬਾ ਪਿਤਾ ਮੁਠਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ॥ ਏਕ ਰਿਬਨ ਬਾਸ ਲੀਆ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਮੈਂ
 ਦਿਗਾ ਬਿਜੈ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥ ਨਿਹ ਕੰਟਕ ਰਾਜ ਕੀ ਧਰਮਾ ਜੰਗ ਕਾਰਿ ਕੈ ॥

ਪੁਜਾਕੀਪੁਤਿਪਾਠਨਕਾਰੀਆ ਅਬ ਮੁਝਕੋਦਾਰਣਾ ਅਵਸਥਾ
ਜੁਪਕੀਆਨਪਾਪਤਰੁਈਹੈ ਜੁਪਕਰਿਕੈਮੈਰਾਤਕੋਰੀਹਾਬਿ
ਖੇਆਨਾਇਬਤਰੁਆਹੈ ਬਹੁਤੁਦੋਨੇਦੇਵੀਆਂਮੇਰੀਹਾਬਿ
ਖੇਆਈਆਂਹੈ ਮੈਇਨਕੀਪੁਜਾਕਰਤਰੁਆਹੈ ਬਹੁਤੁਮੁਝਸੇ
ਇਨਪੁਛਿਆਹੈ ਦੋਨੋਬਿਖੇਏਕਦੇਵੀਕ੍ਰਿਪਕਰਿਕੈਮੈਰਾਸੀਸ
ਪਰਹਾਬਰਾਖਾਹੈ ਤਿਸਕਰਿਮੁਝਕੋਰਾ ਆਨਪਕਾਸਰੁਆਹੈ
ਅਰੁਸੰਤਾਪਮੇਰਾਨਸਰੁਆਹੈ ਅਰੁਪਰਮਾਨਿਰਬਾਣਸਾਸਰੁ
ਸੁਖਕੋਪਾਪਤਰੁਆਹੈ **ਸੁਰਸਤੀਉਵਾਰਾ** ਚੇਰਾ ~~ਜਨਮ~~
~~ਉਤੁਕੋਰਾ~~ ਸਾਹੈ ਸੋਸਰੁਆਮਾਤੁਹੈ ਨਾਨਾਪਕਾਰਕੇਇ
ਵਹਾਰਾ ਅਰੁਯੋਕੁਭੀਕੁਆਤੁਹੈ ਹੇਰਾ ਜਨਮਿਤਮੁਰਛਾਕੇ

੨੦੪ ਅਨੰਤਰ ਕਬਹੂੰ ਉਹੀ ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਐਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ
 ਰਾਸਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂੰ ਪੂਰਬਾ ਅਪੂਰਬ ਕਾ ਮਿਸ਼ਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸੋ
 ਸਨਕੀ ਕਲਪਨਾ ਅਗਮਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਕ
 ਢਨਾਹੀ ਜੈਸੇ ਏਕ ਅਹੁਰਤ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਵਰਖੈ ਕ੍ਰਮ ਦੇਖ
 ਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੰਕਲਪ ਪੂਰਬਿ ਖੇਅਪਣਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਾਸ
 ਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ ਹੋਰਾ ਜਨਮ ਅਗਮਾਨ ਕਰਿ ਕੈ ਮਿਸ਼ਤ
 ਕਲਨਾ ਤੁਝ ਕੋ ਉਪਜੀ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਨਤੂ ਮਿਤਰ ਯਾ ਹੈਂ
 ਨਜਨਮ ਲੀਆ ਹੈ ਸੁੰਧਾ ਬਿਗਮਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਆਪ
 ਜੋ ਆਤਮਾ ਪਦ ਹੈ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋ ਜਿਨ ਕੋ ਆਤਮ ਬ
 ਧਹੁ ਆ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਸਭ ਜਗਤ ਅਸਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਜੇ

ਵਡੀ ਬਿਖੇ ਸਰਪਾ ਅਸਤ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਮੇਘੋ ਤੇਰ
ਹਿਤ ਸੁੰਧਾ ਅਕਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਸੁਧ ਬੋਧ ਵਾਲੇ ਕੋ ਅਹੰਤੁ ਆਇ
ਕਾ ਬਿਅਰ ਬਸ ਬਦੋ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। **ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਉ ਦੁ**
ਰਾ ਦੋਹਰਾ ਦਿਨ ਕਰ ਅਸਤ ਰੁਯੋਤ ਬਸ ਰੁਜੰਧਾ ਦਿਕ ਕੋ ਜਾ
ਇ। ਜਬ ਗਵੀ ਕਿਰਲ ਉਦੇ ਰਈ ਬਹੁ ਫੁਪਹੁ ਚੇ ਆਇ॥੧॥
ਬਸਿਓ ਵਾਰਾ ਹੇਗਾ ਮਚੰਦਾ ਇਹ ਜਗਤ ਦੀਰਾ ਘਕਾਲ ਕਾ ਸੁਪ
ਨਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਹੰਤਾ ਕਰਿ ਦਿਨ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਾਸਤਾ ਹੈ। ਵਾ
ਸਤ੍ਰ ਤੇ ਉਪਜਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਪਰ ਮਾਰਿ ਦਕਾਸ ਅਚੇਤਾ ਚਿਨ
ਮਾਤ ਸਰਬ ਦਾਸਾਂ ਤਰੂਪ ਜਯੋ ਕਾਤੁ ਜੋਇ ਸਤ ਹੈ। ਸਰਗ ਕੀ
ਆਇ ਸੁੰਧਾ ਮਾਤ ਮਾਸੰਤਾ ਬੀ। ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਸਵੇਦ ਨਸਪੰਦ

ਹੁਆ ਸੋਬਹ ਮਾਜੀ ਹੈਂ ॥ ਤੇ ਸਕੇ ਸੰਕਲਪ ਬਿਖੋਇਹ ਸੰਪੂਰ
 ਨ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ ਸੁਪਨ ਵਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਸੁਪ
 ਨ ਨਰਕ ਅੰਤਿ ਸੁਪਨ ਨ ਰਹੇ ਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨ ਨ ਗਰਵ ਸਤ ਵ
 ਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਹੈ ॥ **ਗਮੇ ਵਾਰਾ** ਹੇ ਭਗਵਨ ਸੁ
 ਪਨ ਤੇ ਜਾਗੇ ਹੁਏ ਸੁਪਨ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ॥
 ਅਗੁ ਇਹ ਜਮੇ ਕੇ ਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜਬ ਦੇਖੀ ਯੈ ਤਬ ਹੀ ਬਿਦਮਾਨ
 ਹੈਂ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਪਨ ਜਾਗਤ ਤੁਲ ਕੈ ਸੇਂਕ ਹੀ ਯੈ ॥ **ਬਸਿਓ ਵਾਰ**
 ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਸੁਪਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੁਪਨ ਤੇ ਜਾਗੇ ਹੁਏ ਸੁਪਨ ਪਦਾਰ
 ਥੋਂ ਕੋ ਅਸਤ ਜਾਣਾ ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਾਗੇ ਬਿਨਾ ਅਸਤ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਇਹ ਜਗਤ ਭੀ ਅਸਤ ਤਬ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਜਬ ਆ

ਤਮਪਦਾਬਿਖੇਜਗਤਾਹੈ। ਜਬਲਗਆਤਮਪਦਾਬਿਖੇਜਗ
 ਤਾਨਾਹੀ। ਤਬਲਗਆਤਮਪਦਾਹੀ। ਰੁਸਤੇ। ਰੁਮਕਾਰਿਕੈ। ਅਸਤਜ
 ਗਤਭੀਸਤਕੀਨ। ਯਾਈਪੜਾਭਾਸਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਦਬੇਬਿਖੇ। ਅਨੇਕਰ
 ਤਨਹੋਤੇਹੈ। ਜੋਚਾਹੀਤਾਹੈ। ਤਿਸੀਕੋਲੇਵੀਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਸਰਬਗਤ
 ਚਿਦਤਮਾਹੈ। ਤਿਸਾਬਿਖੇਜੈਸੇਫੁਰਲਾਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸਾਹੋਇਕੁਸਤ
 ਹੈ। ਹੋਰਾਮਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪੀਵਚਨੈਕੀਵਰਖਾਕਾਰਿਕੈਦੇਵੀ। ਬਿਦੂ
 ਰਬਕੋਕਹਤਭਈ। ਹੋਰਸਨਜੋਕਛੁਕਹਲਾਬਾਸੇਮੈਤੁਫਕੋਕਹਾਹੈ
 ਲੀਲਾਕੋਦਿਖਾਵਲੇਕੋਨਿਮ੍ਰਿਤਹਮਆਏਬੇਸਾਦਿਖਾਨਾਅਬ
 ਹਮਜਾਤੇਹੈ। ਹੋਰਾਮਜੀਤਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮਧੁਰਬਾਲੀਕਰਸਰ
 ਸੁਤੀਕਹਾ। ਤਬਬੁਧਵਨਰਾਜਾ। ਬਿਦੂਰਬੋਢਾਚਾਹੇਦੇਵੀਅਬਮੈ

ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਰੋਗ ਅਰੁ ਬਾਡੀ ਯੋਕਾ ਦਰਸਨ ਨਿਰਰਥ ਕਨ
 ਹੀ ਹੋਤਾ ਅਹਾਂ ਫਲ ਕਾ ਦੇਣਾ ਹਾਰੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਇਹ ਵਰਮੁ ਝੁਕੇ ਦੇਵੇ
 ਇਸ ਦੇ ਹਕ ਤੁਮ ਗਕਰਿ ਪਦਮ ਕੇਸਵ ਦੇਹਾ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਹੋਵੇ
 ਜੈਸੇ ਸਾਹਿਬ ਸੁਪਨ ਤੇ ਸੁਪਨ ਤਰਕੇ ਪਾਪ ਤਹੋਵੀ ਤਾਰੀ। ਤੈਸੇ ਮਾਂ
 ਤੀ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਸਾਹਿਤ ਮੀਤੀ ਸੀ ਦੇਹ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੋਵੇ। **ਸੁਰ ਸੁਤੀ**
ਉਵਾਚ ਹੇ ਰਾਜਨ ਐਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾਪਦਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਬੇਧ ਮੰਤ੍ਰ ਗਤ ਨਿਹ ਸੰਕਹ ਇਕ ਰਿਤੁ ਰਾਜ ਕਰੈ ਗਾਹੇ
 ਰਾਹਮ ਕੋ ਜੋ ਕੋਊ ਸੇਵਹੈ ਬਾਛਾ ਕਰਿ ਮਨ ਆਹਿ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਫਲ
 ਪਾਵਹੈ ਜਾਮੈ ਸਾਂਸਾ ਨਾਹਿ। ॥ ਹੇ ਰਾਜਨ ਅਬ ਤੂੰ ਗਲਾ ਬਿਖੇ ਮਿ
 ਤਹੋ ਇਕ ਰਿਪਦਮ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭਾਰਜਾ ਸਾਹਿਤ ਵੇ

ਯੁਕੀਨੁ ਜਾਈ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਹੈ ਵੈਗਾ ਅਬ ਤੁਮਾਰਾ ਹਸਾਰਾ ਕੀਆ
ਸਾਬਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਰਗ ਮੋਰਹੈ ਹਸਾਰਾ ਮਾਰਗ ਮੋਰਹੈ ਤਾਤੇ ਹਮ
ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਹੇਗਾ ਮਜੀ ਜਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਵੀ ਕਹਾਤ ਬਏ ਕਪੂਰਖ
ਅਨਕਾਰਿ ਕਹਾ ਹੇਗਾ ਜਨਸਤੁ ਬਹੁਤ ਸਸਤੋ ਕੀ ਵਰਖਾ ਕਰਤੇਆ
ਵਤੇ ਹੈਂ ਜੇ ਸੇ ਪੁਲੋ ਕਾਲਾ ਬੇਖੇ ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲਾ ਅਸਤਾ ਚਲਾ ਆਇ
ਕਪਰ ਬਤਵਾ ਯੁਕਰਿ ਉਡਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਸੇ ਸਸਤੁ ਚਲੇਆ ਵਤੇ ਹੈਂ ਸ
ਰਬਾ ਦਿਸਾ ਸੇ ਨਕਾਰਿ ਪੂਰਨਾ ਭੁਈਆਂ ਹੈਂ ਗਾਨਿ ਲਗਾਇ ਦਈ
ਹੈਤ ਬਦੋ ਨੇ ਦੇਵੀਆਂ ਅਰੁ ਗਾਜਾ ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਚੇ ਫੁਰੇ ਖੇਬਿ ਖੇਬੈ
ਠਕਾਰਿ ਦੇਖਲੇ ਲਾਗੇ ਕੀਆ ਦੇਖੇ ਜੁ ਪੁਲੋ ਕਾਲਾ ਕੇ ਮੇਘੋ ਕੀ
ਨਾਈ ਸੇ ਨਾ ਚਲੀਆ ਵਤੀ ਹੈਂ ਅਰੁ ਅਗਾਨਿ ਤੇਂ ਚਿਲਾ ਗਏ

ਉਠਤੇਹੈਂਗਾਨਾਅੰਗਾਹੈਕੀਵਰਖਾਹੋਤੀਹੈਂਗਾਤਿਸਕਾਰਿਉਸ
 ਵੀਅੰਪੁਰਖਗਪਬਸਤ੍ਰਜੀਵਪਛੇਜਲਤੇਹੈਂਗਾਮਰੁਬਾਧ
 ਵਾਅਗੁਇਸਤ੍ਰੀਯੋਕੋਢੂਢਤੇਹੈਂਗਾਪੁਕਾਰਤੇਹੈਂਗਾਹੇਰਾਮਜੀਉ
 ਹਾਅਸਚਰਜਦੇਖਜੋਮ੍ਹਿਤਕਾਲਾਬਿਖੇਭੀਸਨੇਹਕੋਨਾਹੀ॥
 ਤੁਮਾਗਤੇਹਾਇਰਾਈਹਾਇਰਾਈਪਛੇਪੁਕਾਰਤੇਹੈਂਗਾਤਿਸੀ
 ਸਾਮੇਅੰਤਹਪੁਰਤੇਉਸਪੁਰਕੀਲੀਲਾਕੋਲੋਆਏਅਗੁਸਰੇ
 ਲੀਕਹਤਭਈਗਾਹੇਰਾਜਨਤੇਰੇਸਤ੍ਰਸਭੁਇਸਤ੍ਰੀਯੋਕੋਲੋਗ
 ਏਹੈਂਗਾਇਹਲੀਲਾਹਮਚੁਗਾਇਲੋਆਏਹੈਂਗਾਸਭਦੂਰਪਾਏ
 ਕੋਚੁਰਦਾਕੀਆਹੈਂਗਾਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪੁਕਾਰਸਰੇਲੀਕਹਾ
 ਤੰਬਰਾਂਜਾਸਰਸੁਤੀਕੋਕਹਤਭਯਾਹੋਦੇਵੀਜੀਇਹਲੀਲਾ

ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਆਈ ਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲੋਂ ਕੀ ਭੂਮਰੀ ਹੈ॥
ਇਸ ਕੀਰਤੀ ਮਾਰੇ ਮੈਂ ਅਬ ਜੁਪ ਕੇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾ ਕਹਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਸਾਹਿਤ ਅੰਹ ਸਤੀ ਕੀ ਨੁਮਾਈ ਅਰਧ
ਰਾਤ ਕੇ ਸਮੇਂ ਚਲਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਵਤ ਲੀਲਾ ਕੇ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧਨੀ ਲੋਵਾਰਾ ਹੋਵੇ ਵਿਇਹ ਮੈਂ ਕੀ
ਉਕਰਿਆ ਨ ਪਾਪਤ ਭਈ ਹੈ॥ ਜਬ ਮੈਂ ਪ੍ਰਥਮ ਆਈ ਬੀ॥ ਤਬ ਸੁ
ਫਲ ਮੰਤ੍ਰੀ ਟਹਲੂ ਦੇ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਅਨੇਕਾ ਅਪਣੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਆਏ
ਬੇਉਹ ਸਾਂਸਾ ਮੈਂ ਤੁਝ ਸੇ ਨਿਵਰਤ ਕੀਆ ਬਾ॥ ਅਬ ਇਹ ਸਾਂਸਾ ਮੈਂ
ਗਨਿਵਰਤ ਕਰੇ॥ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਪਿਆ ਦਰਸ ਕੇ ਅੰਤ ਰਬਾ ਹਰ ਮੈਂ ਕੀ
ਸੋ ਇਸ ਬਤ ਭਈ ਹੈ॥ ਦੇਵੀ ਉਵਾਰਾ ਹੋਈ ਲੇਜੈ ਸੇ ਚਿੰਤਾ ਸਾਧੈ

ਤੁਬਿਖੇਸਪਦਫੁਰਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਤਾਤਕਾਲਸਿਧਹੋਤਾਹੈ। ਜਬ
 ਤੇਰਾਭਰਤਾਮਿਤਹੋਲੇਲਾਗਾਥਾ। ਤਬਾਇਸਕਾਸੰਨੇਹਤੇਰੇਬਿਖੇ
 ਅਰੁਮੰਤ੍ਰੀਯੋਬਿਖੇਬਹੁਤਬਾਤਿਸਕਾਰਿਉਹੰਆਪਲੀਅਪਲੀਥਾ
 ਜਾਕੇਅਨੁਸਾਰਾਇਸਕੋਭਾਸਾਏ। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਅਰੁਮਨੇਰਾਜਬਿਖੇ
 ਭਾਸਾਵਤੇਹੈਂ। ਹੇਲੀਲੇਅਗਨਕਾਲਬਿਖੇਪਦਾਰਬਜਾਗਤ
 ਅਰੁਸੁਪਨਕੇਭਿੰਨਭਾਸਤੇਹੈਂ। ਗਨਕਾਲਬਿਖੇਸਭਤੁਲਹੋਜਾ
 ਤੇਹੈਂ। ਜਗਤਬਿਖੇਸੁਪਨਾਤੂਠਭਾਸਤਾਹੈਂ। ਸੁਪਨੇਬਿਖੇਜਾਗਤ
 ਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈਂ। ਜਨਮਕਾਲਬਿਖੇਮਿਤਨਾਹੀਮਿਤਾਬਿ
 ਖੇਜਨਮਨਾਹੀ। ਤਾਤੇਸਭਾਅਵਥਾਭੁੰਸਮਤ੍ਰਹੈਂ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਤਾਸਦਦੁਜੋਕੀਤ੍ਰਹੈਉਤਪਾਤਿਬਿਤਸੰਘਾਰਜਗਤਸਭ

ਕਲਪਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਕਾਸ ਬਿਖੇ ^{ਤੋਰ} ਵੇਰ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈ। ਜੈਸੇ
 ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਤਰ ਗਹੇ ਤੇ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਅਹੰਤੁ ਆਇ
 ਕਜਰਾਤ ਰਾਸ ਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਅਰਾਸ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਪੜ ਫੂਲ ਫ
 ਲਟਾ ਸੁਏ ਬਿਛ ਹੀ ਕੇ ਅੰਗਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਚਰਾ ਅਚਰ ਜਗਤ ਸਭ ਬ
 ਹਮ ਕੇ ਅਵੇ ਵੇ ਹੈ। ਇਤਰ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਹੇਲੀ ਲੇ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਜੀ
 ਵ ਕੇ ਅੰਤਰ ਮਿਤ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਸਪੰਦ ਫੂਰਤਾ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਨੁਤ
 ਵ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਪੁਰਬ ਰੂਪ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੀ ਕੋ ਪੁਰਬ ਮਿਸ੍ਰਤ ਕਾਸਾ ਆ
 ਵਤਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤੇ ^{ਸਾ ਪੁਰਬ} ਭਾਗਤ ਕੋ ਭੀ ਇਸ ਤੀ ਉਹੀ ਸ
 ਰਾਵਾ ਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਸਾਮਾ ਆ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਪਲੇ ਮਨੇ

ਰਾਜਾਇਖੇਪਤਰਾਉਦੇਹੋਤੀਚੈ। ਤੈਸੇਇਹਲੀਲਾਉਦੇਰੁਈਚੈ
 ਤੇਰੇਰਤਾਕੀਤੀਬਵਾਨਾਈ। ਤਿਸਕਹਿਤੇਰਾਪੁਤਿ। ਬਿੰਬਹੋਇ
 ਕਰਿ। ਇਹਲੀਲਾ। ਤਿਸਕੋਪਾਪਤਰੁਈ। ਸਰੁਆਚਾਰ। ਇਸਕਾਤੁਝਹੀ
 ਜੈਸਾਹੈ। **ਦੋਹਰਾ**। ਬਿੰਲਮੈਮੇਜਾ। ਇਤਰਨਹਿ। ਬਿੰਲਰੂਪਹੀ। ਜਾਨ
 ਤੁਜੇਚੇਤਨਤੇ। ਇਤਰਨਹਿ। ਜਨਾਚੇਤਨਹੀ। ਮਾਨ। **ਹੇ**। ਲੀਲੇਤੇਰਾ
 ਰਤਾ। ਬਿਦੂਰਬਾਅਬਸੰਗਾ। ਮਾਬਿਖੇਦੇਹਕੋਤਮਾਰੇਗਾ। ਬਹੁ
 ਨੁਭਿਸਾਹੀ। ਅੰਤੁਹਪੁਰ। ਬਿਖੇਪਾਪਤਹੋ। ਇਕਰਿਰਾਜਕਰੇਗਾ।
 ਹੇਗਾ। ਮਜੀਜਬ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵੀਕਹਾ। ਤਬਦੁਤੀ। ਮਾਲੀਲੇ
 ਹਾਬਜੋਨਕਰਿਕਹਤਭਈ। **ਦੁਤੀ**। ਮਾਲੀਲੇਵਾਚਾ। ਹੇਦੇ
 ਵੀਜੀ। ਮੈਭਗਵਤੀ। ਗਮਪਤਰੂਪਕੋਨਿਤਉਪਾਸਤੀ। ਰਹਤੀ

ਹੋ ਬਹੁਤ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਉਸ ਮੁਝ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀ ਆਹੋ ਜੇ ਸੀ ਉ
ਹਈ ਫੁਰੀ ਬੀ ਆਹੋ ਸੀ ਤੂੰ ਮੁਝ ਕੋ ਦਿਸਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਆਤਮੇ ਇੰ
ਫਰਮੁਝ ਕੋ ਦੇਇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਦੇਹ ਕੋ ਆਗ ਕਾਰਿ ਜਾਵੈ ਤੁ
ਬਸੋ ਇਸੀ ਸਰੀਰ ਸਾ ਬਾਤਿ ਸਕੀ ਭਾਰ ਜਾਹੈ ਵੈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾ**
ਚ ਹੋਈ ਲੇਤੁਤੁ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਗ ਬਿਘਨ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਹੈ
ਤਾਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾਹੇ ਗਾਸ ਚੰਦਨ ਬਾਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਵੀ ਕ
ਹਾਤ ਬਪੁਰ ਬਲੀ ਲੀਲਾ ਕਰਿ ਤਰਈ ਹੋ ਦੇਵਿਤੁ ਮਾਰੇ
ਸਤ ਸੰਕਲਪ ਸਤ ਕਾਮ ਬਹੁ ਮਰੂਪ ਹੋ ਮੁਝ ਕੋ ਉਸ ਸਰੀਰ ਸਾ
ਬਾਬਿ ਦੂਰ ਬਕੋ ਗੀ ਹਾਬਿ ਖੋਕਿ ਉਨ ਲੇਗਈ **ਦੇਵੀ ਉਵਾ**
ਹੋਈ ਲੇ ਮੈ ਕੀ ਕਾ ਕਢੁ ਨਾਹੀ ਕਰਤੀ ਸਰਬ ਜੀਵੋ ਕੀ ਸ

ਕਲਪਾਤਾਤਦੇਹਰੈ। ਮੈਂਗੁਪਤਰੂਪਹੋਇਨਜੀਵਕੇਅੰ
 ਤਰਾਇਸੁਹੋ। ਜੈਸੀਜੈਸੀਰਾਵਨਾਕਰਤੇਹੈ। ਤੈਸੀਤੈਸੀ
 ਸਿਪਹੋਤੀਹੈ। ਜਬਤੁਭੁਮੇਰਾਅਰਾਪਨਕੀਆਥਾਤਬਾਇ
 ਹਪਕਾਰਬਨਾਕਰੀਬੀ। ਜੇਮੇਰੇਭਰਤਾਕੀਜੀਵਾਇਸੀਅੰਤੁ
 ਪਾਅਕਾਸਾਬਿਖੇਰਹੈ। ਅਰੁਗੁਮਾਨਕੀਪਾਪਤਰੂਮੁਛਕੋਹੋਵੈ
 ਤਬਮੈਤੁਭੁਕੋਰਗੁਮਾਨਉਪਦੇਸਕੀਆਗਾਅਗੁਇਸਾਇਸਹੀਨਿ
 ਸਿੰਤਪੁਜਨਕੀਆਹੈ। ਤਾਤੇਇਸਹੀਦੇਹਸਾਬਜਾਵੈਰਹੀ। ਹੋ
 ਈਏ। ਜੈਸਾਜੈਸਾਚਿਤਸਾਂਵਿਤਾਵਿਖੇਸਪਦਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇ
 ਹੀਸਿਪਹੋਤਾਹੈ। **ਦੇਹਰਾ** ਜੈਸਾਕੋਊਤਪਕਰੈਮਨਮੈਧਰਿ
 ਕੈਆਸਾ। ਚਿਤਸਾਂਵਿਤਸਰਬੰਗਤੇਤੈਸਾਆਵੈਰਾਸਾ। **ਬ**

ਸਿੰਘੇ ਵਾਹਾ ਹੋਗਾ ਮਜੀ ਜਬਗਾ ਜਾਗਾ ਪਤੋਂ ਨਿਕਾ ਸਿਆਰ ਬਪਰ
ਆਰੂ ਫੁਹੋ ਇਕਾਰਿ ਸੈਨਾ ਸਾਹਿਤ ਸੰਗਾ ਮਾਥਿ ਖੇਆਇ ਪੜ
ਜੈ ਸੇਸੁ ਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜੇ ਆਰੂ ਦੇ ਨੈ ਸੈਨਾ
ਏਕ ਠੀਆਂ ਹੋਗਈ ਆਂ ਜੈ ਸੇਪੁ ਲੈ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਏਕ ਠੇ
ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੋਂ ਤਬ ਬਡਾ ਚੁਪ ਹੋਣੇ ਲਾਗਾ ਪੁਹਕ ਰੁਮੇ ਘੋਕੀ ਨਾ
ਈ ਜੋਘੇ ਕੇ ਸਬਦ ਆਰੂ ਸਸਤੋ ਕੀ ਵਰਖਾ ਹੋਣੇ ਲਾਗੀ ਕ
ਛੁਬਿ ਦੂਰ ਬਕੀ ਸੈਨਾ ਨਿਬਲ ਰਈ ਤਬ ਉਪਰ ਜੇ ਦੇਖਤੀ
ਬੀ ਦੇ ਨੈ ਲਾਗਾ ਤਿਨੈ ਕਹਾ ਹੋ ਦੇਵੀ ਤੂੰ ਤੋ ਸਰਬ ਸਕਤ ਹੋ
ਅਰੂ ਮਾਰੇ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਦਮਾ ਭੀ ਹੋ ਹਮਾਰੇ ਕਰਤਾ ਕੀ ਜੈ
ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ ਇਹ ਕਾਰਨਾ ਕਿ ਆਹੈ ਦੇਵੀ ਉਵਾਹਾ ਹੋ

ਲੀਲੇ ਬਿਦੁਰ ਬਕਾਸ ਤੁਜੁ ਰਾਜਾ ਸਿੰਧ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਨੈਜੈ ਅਕੇ ਨਿ
 ਮਿਤਾ ਚਿਰਕਾ ਲਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਹੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਤਾ ਸਿੰਧ ਰਾਜੇ
 ਕੀ ਹੋਵੈ ਰਾਜਾ ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਰੁਰਤਾ ਕੋ ਸੇਖ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈਰਾ ॥ ਹੇਲੀ
 ਲੋ ਜਿਸਾ ਜਿਸਾ ਨਿਮਿਤ ਕਾਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸੇਵਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕੋ ਭੂਮ
 ਤਿਸ ਕੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਫਲ ਦੇਤੇ ਹੈ ॥ ਤਤੇ ਰਾਜਾ ਸਿੰਧਾ ਬਿਦੁਰ ਬਕਾ
 ਜੀ ਤਕਾਰਿ ਰਾਜ ਕਰੈ ਰਾਜਾ **ਬਸਿੰਦੁ ਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਅੰਸੇ ਦੇ
 ਖਤੀਆ ਬੀਆਂ ਜੋ ਸੁਰਜ ਭੀਆ ਨ ਉਦੇਹੁਆ ॥ ਮਾਨੇ ਸੁਰ
 ਭੀ ਜੁਧ ਕਾ ਕੋ ਤਕ ਦੇਖ ਲੇਆ ॥ ਯਾਹੋ ॥ ਦੋਨੋ ਰਾਜੇ ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਇ
 ਕਾਰਿ ਜੁਧ ਕਰ ਲੇਲਾਰੇ ॥ ਅਨੇ ਕਪਕਾਰ ਕੇ ਬਾਟਾ ਆਪਸ ਔਚ
 ਲਾਏ ਰਾਜੇ ਸਿੰਧਾ ਅਗਾਨਿ ਨਾਸਾ ॥ ਅਸਤ ਚਲਾ ਯਾਸੰ ਪੁਰਨ

ਦਿਸਾਬਿਖੇਅਗਨਿਪਸਰਗਈ॥ਤਿਸਕਰਿਓਕਜਲਦੇਲਾ
ਗੋ॥ਤਬਰਾਜੇਬਿਦੂਰਬਾਅਰਦਵਰੂਪੀਬਾਣਚਲਾਯਾ॥ਤਿ
ਸਕਰਿਅਗਨਿਕਾਦਾਹਸਕੁਮਿਟਗਾਯਾ॥ਜੈਸੇਸੰਤੋਕੇਸੰਗਕ
ਰਿਅਗਯਾਨੀਕੇਤੀਨੋਤਾਪਮਿਟਜਾਤੇਹੈ॥ਤਬਾਸਿਧਸੇਖਨ
ਰੂਪੀਅਸਤੁਚਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਸਕੁਜਲਸੂਕਗਾਯਾ॥
ਅਰੁਤੇਜਾਯਾਬਾਣਚਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਬਿਦੂਰਬਕੀਸੇ
ਨਾਬਿਆਕੁਲਭਈਕਪਦੇਲਾਗੇ॥ਜੈਸੇਸੂਰਖਕਾਰਿਦਾ
ਕ੍ਰੋਧੁਕਰਿਜਲਤਾਹੈ॥ਤਬਾਬਿਦੂਰਬਾਮੇਘਨਾਮਾਅਸਤੁਚ
ਲਾਯਾ॥ਤਿਸਕਰਿਸੈਨਾਕੀਤਪਤ੍ਰਮਿਟਗਈ॥ਜੈਸੇਆਤੁ
ਮਾਕੀਚਿਰਾਮਾਵਤੇਜੀਵਕਾਸੰਸਰਨਾਮਿਟਜਾਤਾਹੈ॥ਤ

ਬਸਿਧਵਾਯੁਰੂਪੀਅਸਤੁਚਲਾਯਾਤਿਸਕਰਿਸਭਾਟਿਰ
 ਏਲਾਗੇਸੁਕੇਪਾਤਕੀਨਾਈਤਬਾਥਿਦੂਰਬਪਹਾਤੁਰੂਪੀ
 ਅਸਤੁਚਲਾਯਾਤਿਸਕਰਿਬਾਯੁਕਾਥੇਕੁਮਿਟਗਾਯਾਜੈ
 ਸੇਸੰਵੇਦਨਤੋਰਹਿਤਾਚਿੰਤਾਸਾਂਤੁਹੋਜਾਤਾਹੈ।ਹੋਰਾਮਜੀਇ
 ਸਪਕਾਰਪਰਸਪਰਜੁਪਕਰਤੇਰਹੈ।ਬਹੁਤਸਿੰਧਗਜੇਖੜਗਾ
 ਚਲਾਯਾਤਬਾਥਿਦੂਰਬਕੀਆਟਗਾਂਕਾਟੀਆਂਬਹੁਤ
 ਗੋਡੇਕਾਟਰਾਰੇ।ਤਬਭੀਜੁਪਕਰਤਾਰਹਾ।ਬਹੁਤਸਿਰਪਸ
 ਖੜਗਾਚਲਾਯਾਤਬਾਥਿਦੂਰਬਾਰੀਤੁਪੜਰਬਵਾਹੀਥੇ
 ਗਕਰਿਰਾਜੇਕੋਗੁਹਮੇਲੇਆਯਾਦੇਵੀਕੇਪੁਰਾਵਕਾਰਿ।
 ਅਰੁਰਾਜੇਸਿੰਧਕੀਸੇਨਾਨੁਟਲੇਲੁਗੀ।ਬਹੁਤਢੰਢੇਰਾ

ਠੇਰਿਆ ਤਬ ਸਰਬ ਚਿਰ ਤੇ ਸਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਸਰੁ ਪਿਥਵੀ ਕਾ
ਰਾਜਾ ਧਿਕੋਰਾ ਜਾ ਜੈ ਸੇਖੀ ਰਾਸ ਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰ ਚਲ ਕੇ ਨਿਕਸੇ
ਤੇ ਸਾਂਤੁ ਰਈ। ਤੈਸੇ ਸਰੁ ਪਿਥਵੀ ਬਿਖੇ ਸਾਂਤੁ ਰਈ। ਹੋ ਗਾਮ
ਜੀ ਜਬ ਗਜਾ ਬਿਦੁਰ ਬਾਰੀ ਹਾ ਬਿਖੇ ਆਇ ਪੜ੍ਹਾ ਤਬ ਪੁਬੁ
ਪਲੀ ਲਾਕਾ ਹੋ ਦੇਵੀ ਇਹ ਲੀਲਾ ਅਬ ਮੂਰ ਛਾ ਰਈ ਹੈ। ਇ
ਸ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ਕਿਉਂ ਰਿਉਹਾਂ ਪਾਪ ਤੋ ਵੇਰੀ। ਦੇਵੀ ਉਵਚੁ
ਹੋਲੀ ਲੋ ਜੇ ਤੇ ਜੁੰਪਾ ਆਦਿ ਕਾ ਅਰੰਭੁ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਦੇਖ
ਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਸਰੁ ਪਦਮ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾ ਬਿਖੇ ਇਸ਼ਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਪ
ਦਮ ਭੀ ਬਾਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਹਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾ ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਇਸ਼ਤ ਹੈ
ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਤ ਬਾਸਿ ਸੁਬਾਹ ਮਹਾ ਕੇ ਪੁਰਾ ਮੁਕਾ ਬਿਖੇ

ਆਕਾਸਮੈ ਆਕਾਸ ਰੂਪਾਇ ਬਤ ਹੈ ॥ ਆਤਮ ਸੰਤਾ ਅਪਲੇ ਆ
 ਪਾਥਿ ਖੇਇ ਸੁਤ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦਰਸਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤ ਭਰੂ ਮਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹੇ
 ਲੀਲੇ ਪਦਮ ਕੇਰਿ ਦੇ ਬਿਖੇ ਬਿਦੂਰ ਬਕਾ ਜਨਮ ਹੈ ॥ ਸੋਭੀ ਭੂ
 ਮਰੂਪ ਹੈ ॥ ਲੀਲਾ ਕਾ ਪਾਪਤ ਹੋਵਣਾ ਬਿਦੂਰ ਬਕਾ ਮਰਣਾ ਸੀ
 ਗਾ ਮਕਰਣਾ ਸਭ ਭੂਮਾ ਆਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਭੂਮਰੂਪ ਜਗਤਾ ਬਿ
 ਖੇ ਹਮਤੁ ਮਸਭ ਬੈਠੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਸਰਬਾ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੁਛ ਕੇ ਸ
 ਦਇਹੀ ਨਿਹ ਚਾ ਹੈ ॥ ਮੁਛ ਸੇ ਜੁ ਵਰਮਾ ਰਿਅਾ ਬਾ ॥ ਤਿਸ ਕਰ
 ਉਹੀ ਲੀਲਾ ਮੁਰਛਾ ਕੇ ਅਨੰਤ ਰਪਦਮਾ ਸਵਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ
 ਪਾਪਤ ਭਈ ਹੈ ॥ ਅਰ ਉਹੀ ਸਰੀਰਾ ਅਪਲਾ ਦੇ ਖਤ ਭਈ ਹੈ ॥
 ਵਾਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹੀ ਸਰੀਰ ਭੂਮਾ ਆ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਦੇਵੀ ਕੇ ਵਰ

ਸੋਸਰੀਰਸਾਬਹੀਆਈਹੋਆਤਿਵਾਹਕਸਰੀਰਕਰਿਰੁਵਾਰੀ
ਕੰਨਾਸਾਬਪੰਛੀਕੀਨਾਈਉਡਤੀਆਈਹੋਰੁਵਾਰੀਕੰਨਾ
ਸੋਧੁਛਿਆਤੁਕਵਨਹੈ।ਕੰਨਾਕਹੁਆਮੈਗਾਪਤਦੇਵੀਜੀ
ਕੀਪੁਤੀਤੇਰੇਪਹੁਚਾਵਲੇਕੋਆਈਹੋ।ਤਬਲੀਲਾਕਹਾਰਕੋ
ਇਸਪੁਕਰਾਅਕਾਸਾਬਿਖੇਉਡਤੀਆਪਦਮਕੋਪਾਸਾਆਈਅੰ
ਤਬਕੰਨੀਆਅੰਤਰਧਾਨਹੋਗਈ।ਜੈਸੇਮਾਯਾਮਾਇਪਦਾਰ
ਬਾਅੰਤਰਧਾਨਹੋਜਾਵੈ।ਤਬਲੀਲਾਪਦਮਕੋਪਾਸਬੈਠਕਰਿ
ਬਿਚਾਰਤਰੁਈਜੁਇਹਮੇਰਾਭਰਤਾਹੈ।ਉਹਾਂਸੰਗਾਮਕੀਆ
ਬਾ।ਈਹਾਂਸੂਰਮੰਤਕੀਗਤਕੋਪਾਪਤਿਰੁਇਆਹੈ।ਇਸਪ
ਰਲੋਕਾਬਿਖੇਆਇਕਸਿਸੈਨਕਾਰਿਰਹਾਹੈ।ਸੈਅਬਬਡੇਆ

ਨਦ ਕੋ ਪਾਪ ਤ ਭਈ ਚੋ। ਹੇ ਗਾਮ ਜੀ। ਮੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਜਾ
 ਕੋ ਚਮਰ ਕਰ ਲੇ ਲਾਗੀ। ਅਰੁ ਉਹਾਂ ਲੀ ਲਾ ਦੇ ਵੀ ਸੋ ਪੁਛ ਤੀਰੁ
 ਈ। **ਪ੍ਰਬੁਧ ਲੀ ਲੋ ਵਾਚਾ**। ਹੇ ਦੇਵਿ ਗਾਜਾ। ਮਥਾ ਮਿਤ ਕਰ ਭਯਾ
 ਹੋ। ਜਬ ਪਦ ਮਕੇ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਕੇ ਜਾ
 ਗੇ ਹੂਏ ਮੰਤੀ ਟਹਲੂਏ ਕੈ ਸੇ ਜਾ ਲੇਗੇ। ਇਸ ਕੋ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚ**
 ਹੇ ਲੀ ਲੇ ਮੰਤੀ ਟਹਲੂਏ ਕੈ ਕਲਨਾ ਕੋ ਉਨ ਉਠੇਗੀ। ਇਸ
 ਬਿਤਾਂ ਤਕੇ ਏਕ ਤੁੰ ਜਾ ਲੇਗੀ। ਏਕ ਮੈ ਏਕ ਉਹ ਲੀ ਲਾ ਜਾ
 ਲੇਗੀ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਐਰ ਕੇ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਐਰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਤਾ। **ਲੀ**
ਲੋ ਵਾਚਾ। ਹੇ ਦੇਵੇ ਲੀ ਲਾ ਕਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਈਹ ਪੜਾ ਹੋ। ਬਹੁ
 ਤ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ਕੈ ਸੇ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤ ਭਈ। **ਦੇਵੀ ਉਵਾਚਾ**।

ਹੇਲੀਲੇਜਬਮਿਤਪੂਰਛਭਈਤਬਉਸਕੋਇਸਹੀਜੈਸਾ
ਅਪਲਾਸਰੀਰਭਾਸਾਆਪਾਉਸਕਾਸਰੀਰਸੰਕਲਪਾਬਿ
ਖੇਬਾਸੋਅਪਲਾਸੰਕਲਪਸਾਥਲੇਗਈਹੈ॥ਆਪਕੋਜਾ
ਟਤਭਈਜੁਮੈਉਹੀਲੀਲਾਹੋਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਸਰੀਰਭਾਵ
ਨਾਕੀਦਿਰਤਾਤੇਪੰਚਭੂਤਕੋਹੋਇਭਾਸਤਾਹੈ॥ਉਸਕੋਇਹ
ਭਾਸਾਆਪਾਜੋਮੈਂਦੇਵੀਕੇਵਰਕਛਚਲਾਜਾਵਣਾਹੈ॥ਤਿ
ਸਵਾਨਾਕਰਿਜਾਇਪਾਤਭਈਹੈ॥ **ਲੀਲੇਵਾਰਾ॥** ਹੇਦੇ
ਵੇਜੋਇਜਗਤਸਰਬਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ਤੋਭਾਵਅਰੁਅਭੁ
ਵਰੂਪਪਦਾਰਥਕੈਸੇਹੋਤੇਹੈ॥ਅਗਨਿਉਸਰੂਪਹੈ॥ਵਰਫ
ਸੀਤਲਰੂਪਹੈ॥ਇਤ੍ਰਿਆਦਿਕਸੰਤਾਕੈਸੇਭਾਸਤੀਹੈ॥ਦੇਵੀ

ਉਵਚਾਹੇਲੀਲੇਜਬਮਹਾਂਪਲੈਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਸਰਬਪ

ਦਾਰਬਮਾਭਾਵਤਾਕੋਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈ। ਕਾਲਕੀਸੰਤਾਭੀਨ

ਦੁਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੋਪਾਛੇਮਨਤਾਦਿਦਕਾਸਸਰਬਕਲ

ਨਾਤੇਰਹਿਤਬੋਧਮਾਤ੍ਰਬਹਮਸੰਤਾਹੀਰਹਤੀਹੈ। ਤਿਸਕੇ

ਬਹੁਤਜਬਚੇਤਤਾਫੁਰਤੀਹੈ। ਤਬਆਪਕੋਤੇਜਾਅਨੁ

ਜਾਨਤੀਹੈ। ਤਿਸਤੇਇਸੁਲਭਾਵਹੋਤਾਹੈ। ਇਸੁਲਤਾ

ਬਹਮਾਂਡਰੂਪਹੋਤੀਹੈ। ਤਬਆਪਕੋਬਹਮਾਰੂਪਜਾਣਤੀ

ਬਹਮਾਰੂਪਹੋਇਕਰਜਗਤਕੋਰਚਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਜੈਸੇਬਹ

ਮਾਚੇਤਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਤੈਸੇਇਸਰਤਾਹੋਤੀਹੈ। ਤਿਸਾਬਖੇ

ਰਚਨਾਕਜੈਸੇਨਿਸਚਾਧਾਰਤਾਹੈ। ਇਹਮੈਸੇਹੋਵੇ। ਇ

ਹਏਤ ਕਾਲਗੇ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਨੇਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਜਿਉ ਕੀਤ ਉ
ਰਹਤੀ ਹੈ ॥ ਨਿਵਾਰਨੇ ਕੋਸਾ ਮਰਬ ਕੋ ਉਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਵਸਤੁ ਤੇ
ਉਪਜਾ ਬਹਾਮਾ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਤੋ ਅੰਰ ਜਗਤ ਕਾ ਉਪਜਾ ਲਾਮੇ
ਕੋ ਸੇਂਕ ਹੋ ਪਰੁ ਚੇਤ ਨ ਸਾ ਵਿਤ ਕੇ ਫੁਰਲੇ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਆਕਾਰ ਹੋ
ਇਥਾ ਸਤ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਉਸ ਨਹੀ ਹੈ ॥ ਵਰਫਾ ਸੀਤ ਲਹੀ ਹੈ
ਇਤਾ ਆਦਿ ਕਜੇ ਸੇਂ ਹੁਏ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇਹੀ ਸੁਭਾਵ ਬਿਖੇ ਦਿਢ ਹੈ ॥
ਹੇਲੀ ਲੇ ਜੇ ਚੇਤ ਨ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਉਪਰ ਭੀ ਨੇਤ ਹੈ ॥ ਜੁ ਉਪਦੇਸ
ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ॥ **ਲੀਲੇ ਵਾਰ** ॥ ਹੇਦੋ ਵਿਮਿਤ ਕਹੁਏ ਸੁ
ਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਕੋ ਸੇਭੋ ਗਤਾ ਹੈ ॥ **ਦੇਵੀ ਉਵਾਰ** ॥ ਹੇਲੀ ਲੇਤੀ
ਨਪਕਾਰ ਕੀ ਜੀਵੇ ਕੋ ਮਿਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਏਕ ਮੁਰਖ ਕੀ ਮਿਤ

ਹੈ॥ ਦੂਸਰੀ ਪਾਰਲਾ ਅਰੁ ਸੀਕੀ ਹੈ॥ ਤੀਸਰੀ ਗੁਣ
 ਨਵਾਨ ਕੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੁਰਖ ਹੈ॥ ਸੇ ਮਿਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਬਡਾ ਕ
 ਦੁਪਾਵ ਤੇ ਹੈ॥ ਮੁਰਖ ਕੋ ਨ ਹੈ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਅਗੁਨੀ ਮੋ ਕਾਸ
 ਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਚਰਨਾ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ਕ
 ਰਾਮ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਦਾਰਥੋ ਬਿਖੇ ਸਨੇਹ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਭੀ
 ਨ ਕਾ ਬਿਯੋਗ ਹੋਵੇ ਲੇਲਾ ਗਤਾ ਹੈ॥ ਕੰਠ ਪੁਰ ਕਲੇਲਾ ਗ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਨੇੜ ਫਟ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਟੁਟ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਪਾਣ ਨਾਨੀ
 ਯੇਤੇ ਨਿਕਸਲੇ ਤੇ ਬਡਾ ਕਾਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਅਗ
 ਨਿਕੇ ਕੁੰਡ ਬਿਖੇ ਡਾਰੇ ਤੇ ਕਾਟ ਹੋਵੈ॥ ਤੈਸਾ ਕਾਸਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
 ਪਿਥਵੀਆ ਕਾ ਸਭੁ ਮਤੇ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈ॥ ਚੈਤਨ ਤਾਪਟ

ਜਾਤੀ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਕਾਸ ਤੇ ਗੀਤ ਕਾ ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਪਾਖਾਣਾ ਬਿਖੇ ਪੀਸਤਾ ਕ
ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਬਿਖੇ ਰੂਮ ਤਾ ਵਿਲਕਾ ਸੁਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਕੋਢੂ ਬਿਖੇ ਪੀਤੀ ਤਾ ਕਾ ਸੁਪਾਵੈ ਜੈਸੇ ਗਲਾ ਬਿਖੇ ਠਾਸੀ ਖੈਂਦੇ ਰੇ
ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਮਿਤ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਮੂਰਖ ਕਾ ਸੁਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜੈ
ਸੇ ਬੀਜ ਬੇਯਾਸ ਮੇ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਇਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਕੇ
ਅੰਤ ਕਾਰਵਾਸਾ ਸਹਿਤ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੀ ਛੁਲਕਾ ਏਕ ਠਾ ਅਨ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਪਾਣਾ ਅਰੁ ਅਪਾਨ ਕੀ ਕਲਾ ਕੇ ਅਸੇ ਜੈਸੇ ਰੀਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇ ਕ
ਲਾਟੁ ਲੇਲਾ ਗਤੀ ਹੈ ਨਾਤੀ ਯੇ ਤੇ ਪਾਣਾ ਨਿਕਸੇ ਬਹੁਤ ਪਵੇ
ਸਨਾਹੀ ਕਰਤੇ ਤਬ ਪੁਰਾ ਅਸੁ ਕਾਸ ਰੀਰ ਕੇ ਤਾਰਾ ਕਰਿ ਜੜੀ ਭੂ

ਤਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਗਾਤਿ ਸਕੇ ਅਨੰਤ ਰਬਾ ਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰਧ ਭੂਰਧ ਮਧ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਰਭਾਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪਾਰਹਾ ਮਭਿਅਸੀ ਹੈ ਸੋ ਨ
 ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਨਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਜਿਸਾ ਜਿਸ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਪਾਰਹਾ
 ਕਰਤੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਦੇਹ ਕੋ ਤੁਹਾਗ ਕਰਿ ਤਿਸੀ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪਾਪ
 ਭੁਧੈਤਾ ਹੈ ॥ ਹੋਲੀ ਲੇਆਤ ਮਭਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੋ ਗਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਦੂਸਕਾ ਅਤ ਘੰਤਾ ਅਭਾਵੈਤਾ ਹੈ ॥ ਗਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇਮਿਤ ਕਾਸ
 ਦਭਾਵਨਾ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਗਤਿ ਸਕਰਿ ਮਿਤੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਵਾਜਾ ਹੀ ਇਸ
 ਕੋ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਹਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਾਸਨਾ ਸੁਭਈ ॥ ਤਬ ਬੰਧਨ ਕੋ
 ਭੂਨਾਹੀ ॥ ਸੋ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤ ਜੀਵੈ ਕੋ ਦੋ ਪਕਾਰ ਕੀ ਹੈ

ਏਕਪਾਪਾਤਮਾਏਕਪੁਨਾਤਮਾਕੀਬਹੁਤਪਾਪੀਤੀਨਪੁ
ਕਾਰਕੇਰੈ। ਏਕਮਹਾਂਪਾਪੀਏਕਮਧਾਮਪਾਪੀਤੀਸਰੇਅਲਪ
ਪਾਪੀਰੈ। ਅਰੁਪੁਨੀਭੀਤੀਨਪਕਾਰਕੇਰੈ। ਏਕਮਹਾਂਪੁਨੀ
ਏਕਮਧਾਮਪੁਨੀਤੀਸਰੇਅਲਪਪੁਨੀਰੋਤੇਰੈ। ਜੇਬਡਾਪਾਪੀ
ਮਿਤਰੋਤਾਰੈ। ਤਬਮਰਕਰਿਜਡੀਬੂਤਪਨਪਾਖਾਕੀਆ
ਈਸਹਸਵਰਖੋਪਰਜੰਤਮੂਰਛਾਬੀਖੋਪੜਾਹਤਾਰੈ। ਬਹੁ
ਡਰੈਤੰਨਤਾਫੁਰਾਮਾਵਤੀਰੈ। ਅਪਲੇਸਾਬਸਰੀਰਕੋਦੇਖ
ਤਾਰੈ। ਚੇਰਕਾਲਨਰਕੋਕੋਭੋਗਕਰਿਬਹੁਤੇਜਨਮਪਸੁ
ਆਦਿਕੋਕੋਭੋਗਤਾਰੈ। ਭੋਗਕਰਿਮਨੁਖਜਨਮਮਹਾਂਨੀਚ
ਦਰਿਦੀਪਕੋਗ੍ਰਿਹਬੀਖੋਪਾਵਤਾਰੈ। ਤਹਾਂਭੀਦੁਖੋਕਰਿ

ਤਪਤਾਰਹਤਾਰੈ॥੧॥ ਅਰੁ ਜਬ ਮਧਮ ਪਾਪੀ ਮਿਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਤ
 ਬ ਬਿਛਕੀਨ ਯਾਈ ਜਤੀ ਭੂਤਹੋ ਜਾਤਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਬੇੜੇ ਕਾਲਾ ਬਿ
 ਖੇ ਭੈਂਤ ਨਤਾ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈ॥ ਨਰ ਕੋ ਕੋ ਜਾਇ ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਭੋਗ
 ਕਾਰਿ ਪਸਾ ਆਇ ਕੁਜੁ ਨੀਕੋ ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਫੁਲ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਕੋ ਪਾਵਤਾਰੈ॥੨॥ ਅਰੁ ਜਬ ਅਲਪ ਪਾਪੀ
 ਮਿਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਤਬ ਮੁਰਛਹੋ ਜਾਤਾਰੈ॥ ਕੇਤੇ ਕੁਕਾਲ ਤੇ ਉਪ
 ਹੰਤਾ ਤਿਸ ਕੋ ਚੈਂਤ ਨਤਾ ਅਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਨਰ ਕੋ ਕੋ ਜਾਇ
 ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੋਗ ਕਾਰਿ ਕਰਮੋ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਔਰ ਜਨ
 ਮ ਭੋਗਤਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਫੁਲ ਮਨੁ ਖਜਨ ਸਰੀਰ ਅਨੁਧਾਰਤਾਰੈ॥੩॥
 ਹੋਈ ਲੇਖ ਅਬ ਧਰਮ ਅਤਮਾ ਕੀ ਮਿਤ ਸੁਲਾ ਜਬ ਮਹਾ ਧਰ

ਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਿਬਾਨ ਆਵਤ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਪ
ਰ ਆਰੂੜ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਰਗ ਮੇਲੇ ਜਤੁ ਹੈ ॥ ਜਿਸਾ ਇਸ ਦੇ ਵਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ
ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਲੋਕ ਜਾਇਕ ਰਿਸੁਰਗ ਸੁਖ ਭੋਗਤਾ ਹੈ
ਅਪਛਰਾ ਆਦਿ ਕਰੋਗੇ ਕੋ ਭੋਗ ਕਰਿ ਰਿਗਤਾ ਹੈ ॥ ਕਿਸੀ ਫਲਾ ਬਿਖੇ
ਆਨ ਇਸਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਕੋ ਮਨੁਖ ਭੋਜਨ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤਬ
ਬੀਰ ਜਸਾ ਬਾਤਾ ਕੇ ਗਰੁ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਜਨਮ ਲੇਤਾ
ਹੈ ॥ ਜੋ ਭੋਗੇ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸੀਮਾਨ ਕੇ ਪਰ ਜਨਮ ਲੇਤਾ ਹੈ
ਅਰੁ ਜੋ ਭੋਗੇ ਤੇ ਨਿਵ੍ਰਤ ਹੋਤਾ ॥ ਤਬ ਸੰਤ ਜਨੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਲੇ
ਤਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮਧਮ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਮਿਤ ਕਰੁ
ਏ ਸੀ ਪੁਰੀ ਚੇਤਨ ਫੁਰਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਅਪਲੇ ਪੁਨੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਸੁਰਗ ਜਾਇਓਗਤਾਹੈ ਭੋਗ ਕਰਿ ਬਹੁ ਫਾਰੀ ਫਤਾਹੈ ॥ ਕਿਸੀ
 ਫਲਾ ਬਿਖੇ ਆਨਾਇ ਬਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਕੋ ਮਨੁ ਖਰੋਜਨ
 ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬੀਰਜ ਸਾਥਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਬਿਖੇ ਆਵ
 ਤਾਹੈ ॥ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਲੇਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਲਪ ਧਰ
 ਮਾਤਾ ਮਾਮਿਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਐਸੇ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾਹੈ ॥ ਜੁਮੈ
 ਮਿਤ ਕਹੂ ਆਹੋ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਧਵੇ ਮੇਰੀ ਪਿੰਡ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀਹੈ ॥ ਮੈਂ
 ਪਿਤਰ ਲੋਕ ਕੋ ਚਲਾ ਜਾਤਾਹੈ ॥ ਪਿਤਰ ਲੋਕ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸੁਖ
 ਭੋਗਤਾਹੈ ॥ ਬਹੁ ਫੁਰ ਭੋਗ ਕਰਿ ਗਿਰੀ ਫਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਧਾਨ ਬਿਖੇ ਆ
 ਨਾਇ ਬਤ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਤਿਸ ਅੰਨ ਕੋ ਮਨੁ ਖਰੋਜਨ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਤਬ
 ਬੀਰਜ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾਹੈ ॥ ਵਾਸਨਾ

ਕੇਅਨੁਸਾਰਜਨਮਲੇਤਾਹੈ॥੩॥ਹੇਲੀਲੇਜਬਪਾਪੀਮ੍ਰਿਤਰ
ਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੋਆਰਭਯਾਨਕਾਅਗਭਾਸਤਾਹੈ॥ਚਰਨੋਬਿਖੇ
ਕੰਟਕਚੁਭਤੇਹੈ॥ਸਿਰਪਰਸੂਰਜਜਲਾਵਤਾਹੈ॥ਅਰੁਪੁਨੀ
ਮਰਤਾਹੈ॥ਤਬਾਤਿਸਕੋਸੁੰਦਰਇਬਾਨਛਾਯਾਬਾਵਲੀਆਂਕਾ
ਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ॥ਜਮਦੂਤਲੇਜਤੇਹੈ॥ਧਰਮਰਾਜਕੇਨਿਕਟ
ਪਾਪਤਕਰਤੇਹੈ॥ਧਰਮਰਾਜਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸੇਪੁਛਤਾਹੈ॥ਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤਾਤਿਸਕੋਕਰਮਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੋਅਨੁਸਾਰਸੂਰਗ
ਨਗਕਕੋਭੋਗਤਾਹੈ॥ਤਿਨਕੋਭੋਗਕਾਰਿਗੀਤਤਾਹੈ॥ਕਰਮਵਾ
ਜਾਕੇਅਨੁਸਾਰਮਨੁਖਜਨਮਕੋਧਾਰਤਾਹੈ॥ਆਤਮਕੇਗਰਭਾਬਿ
ਖੇਇਸਕੋਅਨੇਕਜਨਮੋਕਾਸਮਰਦਾਹੋਤਾਹੈ॥ਬਾਹਜਾਨਿਕ

ਸੇਤੋਂ ਬਿਜਾਮ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਮੁਢਲਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਰਤਾ ਹੈ ਪਰਮਾ
 ਰਥ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਾਣਤਾ ਕ੍ਰੀਤਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਜੇ ਬਨਾ
 ਟੁਕਾ ਬਿਖੇ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਕਾਮਾ ਆਦਿ ਕਾ ਬਿਕਾਰੋ ਕਰਾ ਅੰ
 ਧ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਬ ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ ਆਵਤੀ ਹੈ। ਸ
 ਰੀਰਾ ਬਿਰੁਪਾਕ੍ਰਿਸ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਰੋਗਾ ਮਾਨ ਉਪਜਤ ਹੈ। ਕਾਟਵਾਨ
 ਹੋਇ ਕਰਿ ਮਰ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਵਰਗ ਨਰਕ ਕੋ ਭੇ
 ਗਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਚੰਕ੍ਰ ਬਿਖੇ ਪਟੀ ਜਾਤਾ ਕੀ ਨਾਈ ਰੂਮ
 ਤਾ ਹੈ। ਜੈ ਸੇਂ ਸੁਪਨੇ ਤੇਂ ਸੁਪਨਾਂ ਤਰੇ ਖਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਸੇਂ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪ
 ਮਾਦਾ ਅਰੁ ਕਲਪਨਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਰੂਮ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਬਾਸ
 ਤ ਵਸੁ ਰੂਪ ਤੇਂ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕਢੁ ਰੂਮ ਨਾਹੀ। ਆਕਾਸ ਰੂਪ ਆਕਾਸ ਬਿ

ਖੋਇਸਬਤਹੈ॥ ਇਸਾਵਰਜੰਗਮਸਭਾਅਤਮਰੂਪਹੀਹੈ॥ ਜਿ
ਨ੍ਰਿਬਿਖੇਪੁਲਾਕਿਆਹੈਤੀਹੈ॥ ਬੋਲਤੇਚਲਤੇਹੈ॥ ਸੇਜੰਗਮਰੂ
ਪਹੈ॥ ਜਿਨ੍ਰਿਬਿਖੇਪੁਲਾਕਿਆਨਾਹੀਹੈਤੀ॥ ਜੋਇਸਾਵਰਰੂ
ਪਹੈ॥ ਅਰੁਅਤਮਸਤਾਬਿਖੇਦੋਨੋਤੁਲਹੈ॥ ਦੋਨੋਚੇਤਨਹੈ॥
ਅਰੁਜੇਤੁਕਹੈ॥ ਇਸਾਵਰੋਬਿਖੇਚੇਤਨਤਾਕੁਸਤੀਕਿਉਨਾ
ਹੀ॥ ਤਿਸਕਾਏਹਉਤਰਹੈ॥ ਜੈਸੇਪੂਰਬਾਦਿਸਾਕੇਮਨੁਖੋਕੀਬੋਲੀ
ਉਤਰਾਦਿਸਾਕੇਸਮੁਦ੍ਰਵਾਲੇਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਅਰੁਉਤਰਾਦਿਸਾ
ਕੇਮਨੁਖੋਕੀਬੋਲੀਪੂਰਬਾਦਿਸਾਕੇਸਮੁਦ੍ਰਵਾਲੇਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥
ਤੈਸੇਇਸਾਵਰੋਕੀਬੋਲੀਜੰਗਮਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਜੰਗਮੋਕੀ
ਬੋਲੀਇਸਾਵਰਨਾਹੀਜਾਣਤੇ॥ ਅਪਲੀਅਪਲੀਜਾਤਾਬਿ

ਖੇਸਭਚੈਤਨਹੈ ॥ ਹੇਲੀਲੇਜੇਆਦਿਸਾਂਵਿਤਾਬਿਖੇਸਵੇਦਨ
 ਫੁਰਤੀਹੈ ॥ ਸੋਮਹਾਪਲੈਪਰਜਤਤੈਸੇਹੀਇਬਤਹੈ ॥ ਅੰਨ
 ਬਾਨਹੀਹੋਤੀ ॥ ਆਕਾਸਾਅਵਕਾਸਹੀਰੂਪਹੈ ॥ ਵਾਯੁਪਦਹੀ
 ਰੂਪਹੈ ॥ ਅਗਨਿਉਸਾਰੂਪਾ ॥ ਜਲਦਵਤਾਰੂਪਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਵੀ
 ਕਠਨਰੂਪਹੈ ॥ ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜੈਸੇਜੈਸੇਫੁਰਿਆਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ
 ਇਬਤਹੈ ॥ **ਲੀਲੇਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਦੋਵੀਇਹਗਾਜਾਬਿਦੂਰਬਾਅਥ
 ਪਦਮਰਾਜੇਕੇਅੰਤਪਾਬਿਖੇਕੈਸੇਜਾਵੈਗਾ ॥ **ਦੇਵੀਉਵਾਰਾ** ॥ ਹੇ
 ਲੀਲੇਅਪਲੀਵਾਸਨਾਕੇਅਨੁਸਾਰਚਿਦਾਕਾਸਕੇਅੰਗਆਨ
 ਤੇਦੂਗਇਸਥਾਨਜਾਲਕਰਿਚਲਿਆਜਾਵੈਗਾ ॥ ਹਮਭੀਇਸ
 ਕੇਸੰਕਲਪਸਾਥਾਅਪਲਾਸੰਕਲਪਮਿਲਾਇਕਰਿਚਲੇਜਾ

ਵੈਗੋਗਾ **ਦੋਹਰਾ** ਸੰਕਲਪ ਸਾਥ ਸੰਕਲਪ ਜੋਜਬਲਗਏਕਨ
ਹੋਇ। ਏਕੰ ਤੁਭਾ ਵਨਹੀ ਹੋਵਈ ਤਾਂ ਤੇਕ **ਹੀ** ਏਸੋਇ॥੧॥ **ਬਾਸ**
ਦੋਵਾਚਾ ਹੋਰਾ ਮਚੰਦਦੇਵੀ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਕੰਦੇਖਤੇਹੀਰਾ ਜੇਕੀ
ਚੇਤਨਾ ਜੜੀ ਭੂਤ ਹੋਗਈ। ਨੇੜ ਛਟਗਈ ਮਿਤਾ ਮੁਰਛਾ ਰੂਪੀ
ਅੰਧੇ ਕੂਪਾ ਬਿਖੇਜਾਇ ਪੜਾ ਪਾਠੋ ਬਿਖੇ ਚੇਤਨਾ ਬੀ। ਅਰੁ
ਚੇਤਨਾ ਬਿਖੇ ਵਾਸਨਾ ਬੀ। ਸੋ ਚੇਤਨਾ ਅਰੁ ਵਾਸਨਾ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਾ
ਨਾ ਅਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਇਸਤਰੁ ਏ। ਜੈਸੇ ਵਾਯੁ ਗੰਧ ਕੋਲੇ
ਕਾਰਿ ਇਸਤਰੁ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੇਨੇ ਦੇਵੀ ਅੰਤਿ ਸਕੀ ਪੁਰਯਾਸੁ
ਕਾ ਕੋਇ ਬਾਦਿ ਸਾਥ ਪੜੀ ਅੰਦੇਖੇ। ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਪਰਜੰ
ਤਰਾਜਾ ਮੁਰਛਾ ਬਿਖੇ ਰਹਾ ਬਹੁੜ ਚੇਤਨਾ ਤਾ ਫੁਰਾ ਆਈ॥

ਅਪਣੇ ਸਾਬਸਰੀਰ ਭਾਸਾ ਆ ਆ ਅਰੁ ਜਾਨਤ ਭਾਜੁ ਮੇਰੇ
 ਬਾਂਧਵੇ ਮੇਰੀ ਦਸਗਾੜ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾਇ
 ਹਸਰੀਰ ਹੂਆ ਹੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੇ ਇਸ਼ਾਨ ਕੇ ਮੁਖੇ ਦੂਤ ਲੇਚ
 ਲੇ ਹੈਂ ॥ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਰੁ ਭਵ ਕਰਤਾ ਚਲਾ ਜਾਵੈ
 ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਛੇ ਦੇਵੀ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਚਲੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੇਵਾ ਮੁਕੇ ਸਾ
 ਬਗਾਂਧ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਜਬਾ ਬਿਦੂਰ ਬਧਰਾ ਮਰਾ ਜਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
 ਪਾਪਤ ਭਯਾ ॥ ਤਬ ਧਰਮ ਰਾਜ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕੋ ਕਹਾਂ ॥ ਇਸ
 ਕੇ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕਹੋ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਕਹਾਂ ॥ ਹੋ ਭਗ
 ਵਨਾਇ ਸਕੋ ਉਪਾਪਕਰਮ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਬਡੇ ਬਡੇ ਪੁੰਨ
 ਕੀਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਗਵਤੀ ਸਰਸੁਤੀ ਕਾ ਇਸ ਕੋ ਵਰਹੋ ॥ ਅਰੁ

ਇਸਕਾਸਰੀਰਫੁਲੋਸਾਬਫਾਘਾਪੜਾਹੈ। ਤਿਸਸਰੀਰਬਿ
ਖੇਭਗਵਤੀਕੇਵਰਕਰਿ। ਇਸਪਵੇਸਕਰਲਾਹੈ। ਮੇਰਈਹਾਂ
ਕਛੁਨਾਹੀਕਹਲਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਮੈਸੇਤਿਨਕਹਾ। ਤਬ
ਰਾਜੇਕੋਚਲਾਇਦੀ। ਆਜੈਸੇਖੰਭਾਹੀਕਰਿਬੰਟਾਚਲਾਈਤਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਚਲਾਇਦੀ। ਆਦੇਨੋਦੇਵੀਆਂਗਜੇਕੋਦੇਖਤੀ। ਆ
ਹੈ। ਰਾਜਾਇਨਕੋਦੇਖਨਸਕੇ। ਤਬਤੀਨੋਰਾਜੇਬਿਦੂਰਥਕੇ
ਬਹਮਾਂਡਕੋਲੰਘਕਰਿਤਿਸਪਦਮਕੇਮੰਡਪਾਬਿਖੇਆਏ। ਏ
ਕਾਖਿਣਾਬਿਖੇਦੇਵੀਆਂ। ਆਨਮਿਣੀਆਂ। ਜੈਸੇਸੇਘਕੋਵਾਹੁ
ਆਨਮਿਣੀਤੀਹੈ। ਵਾਸਾਕੇਅਨੁਸਾਰਤਹਾਂਆਇਪਾਪਤਰੁ
ਈਆਂ। ਹੇਰਾਮਜੀਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਖੇਅਨੰਤਬਟਹੋਤੇਹੈ। ਤੈ

ਸੋਰਿਦਾਅਟਾਬਿਖੇਅਨਤਜਗਤਹੈ॥ ਸੋਸਭਾਅਪਦੇਹੀਬਿਖੇ
 ਪੜੇਭਾਸਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਕੋਊਦੁਬਕੋਕਿਸੀਠੋੜਦਬਰਾਖੇਜਹਾਂਜਾ
 ਵੈ॥ ਤਹਾਂਉਸਕੀਸੁਰਤਾਬਿਖੇਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਵਾਸਨਾਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾ
 ਕਰਿਬਿਦੂਰਬਾਅਪਦੇਇਸਥਾਨਕੋਦੇਖਤਭੁਟਾ॥ ਅਗੁਇਹਦੇ
 ਨੇਦੇਵੀਆਂਪ੍ਰਥਮਾਆਈਲੀਲਾਕੋਦੇਖਤਭੁਟੀਆਂਕਾਹੇਤੋਂ
 ਜੁਪ੍ਰਥੁਪ੍ਰਥੀਆਂਅਗੁਉਹਲੀਲਾਇਨਕੋਨਦੇਖਤਭੁਟੀਆਂਕਾ
 ਹੇਤੋਂਜੁਇਨਕੇਸਾਮਾਨਪ੍ਰਥੁਪ੍ਰਥੀਆਂਰਾਮੇਵਾਰਾਹੇਭਗਵਨ
 ਪ੍ਰਥਮਸਰੀਰਕੋਤ੍ਰਾਗਕਾਰਿਲੀਲਾਬਿਦੂਰਬਕੀਸਿਸੁਦੇਖ
 ਦੇਗਈਬੀ॥ ਸੋਸਰੀਰਕਹਾਂਗਾਯਾਂ **ਬਾਸਿਓਵਾਰਾ** ਹੇਰਾਸੀ
 ਲੀਲਾਕਾਸਰੀਰਕਹਾਂਬਾਂਉਹਤੋਅਗੁਪਤੀਕੇਮਨਾਬਿਖੇਲੀ

ਲਾਸਰੀਰਭੂਤਪਤਿਭਾਹੂਈਥੀ। ਜੈਸੇਮਾਰੂਬਲਾਬਿਖੇਜ
ਲਕੀਪਤਿਭਾਹੋਤੀਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਇਹਆਧਿਭੂਤਕਾਅਗੁਮਾ
ਨਕਰਿਕੈਭਾਸਤੇਹੈ। ਬੋਧਕਰਿਕੈਆਧਿਭੂਤਕਤਾਨਿਵਰਤ
ਹੋਜਾਤੀਹੈ। ਜਬਲੀਲਾਕੋਬੋਧਬਿਖੇਪਰਲਾਮਹੂਆਤਬ
ਆਧਿਭੂਤਕਸਰੀਰਨਿਰਮਲਹੋਗਾ। ਜੈਸੇਤੇਜਕਰਿਕੈਵ
ਰਫਗਲਜਾਤੀਹੈ। ਤੈਸੇਆਧਿਭੂਤਕਤਾਨਿਵਰਤਹੋਗਈ
ਅਰੁਆਤਿਵਾਹਿਕਤਾਉਦੇਰਈ। ਜੈਸੇਜੇਵੜੀਬਿਖੇਸਰਪ
ਭਾਂਤਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਤੈਸੇਆਤਿਵਾਹਿਕਬਿਖੇਆਧਿਭੂਤਕਭ੍ਰਾਂਤ
ਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਅੰਤਹਪੁਰਬਿਖੇਜਾਇਕਰਿਲੀਲਾਕਹ
ਹੋਦੇਵਿਸਮਾਧਿਬਿਖੇਲਾਗੇ। ਮੁਣਕੋਕੋਤੇਕੁਦਿਨਬਿਤੀਤਭ

ਵੇਚੈਂ ਦੇਵੀਉਵਾਚਾਹੇਲੀਲੇਅਬਸਾਧਾਬਿਖੇਤੁਤੁਕੇ
 ਏਕਤੀਸਾਦਿਨਬੀਤੇਚੈਂਅਰੁਸਰੀਰਤੇਗਵਾਸਨਾਤੇਰਹਿਤ
 ਹੋਇਕਾਰਿਗਿਫਪਣਾਚੈਂਜੇਪੁਰਯਾਸੁਕਾਬਿਦੂਰਬਕੀਸਿਸ੍ਰ
 ਦੇਖਣੇਕੋਗਈਸਰੀਰਕਾਸੁਪਾਖਾਣਾਵਤਹੋਗਯਾਤਬਮੰ
 ਤੀਘੋਮ੍ਰਿਤਕਜਾਣਕਾਰਿਖ੍ਰਿਤਚੰਦਨਸਾਬਲਪੇਟਕਾਰਿਜ
 ਲਾਇਦੀਆਬਾਧਵੋਰੁਦਨਕੀਆਪੁਤ੍ਰੇਪਿੰਡਕ੍ਰਿਆਕਰੀ
 ਅਰੁਇਹਜੇਕਮਲਨੈਨੀਲੀਲਾਭਰਤਾਕੋਪਾਸਬੈਠੀਹੈਸੇ
 ਇਸਕੋਅੰਤਹਪੁਰਕੀਅੰਸਹੇਲੀਅੰਜਾਣਨਹੀਸਕਤੀਆ
 ਮੈਏਨਕੋਨਿਦ੍ਰੁਕਾਰਿਮੋਹਤਕੀਆਹੈਜਬਮੇਰਾਦਰਸਨਕਰੇ
 ਹਮਿਤਬਾਇਨਕੋਭੀਦੇਖੇਰਹਿਅੰਗਹੋਰਾਮਜੀਐਸੇਬਿਚਾਹਕ

ਰਿਦਗਨਦੀਆਥਰਾਪਕਾਸਾਮੰਤਹਪੁਰਬੀਖੇਭੁਯਾਥਹੁੜ
ਰਾਜੇਕੀਜੀਵਕਲਾਛੇਰੀਤਬਨਾਸਕਾਮਾਰਗਸਰੀਰਬਿਖੇ
ਪਵੇਸਕੀਆਤਬਬਸੰਤਾਰਿਤੁਬਿਖੇਜੈਸੇਫੂਲਖਿਡਾਆਵੁ
ਤੇਹੈਸੇਇਦੀਆਖਿਡਾਆਈਆਰਾਜਾਸਿੰਜਾਤੇਉਠਖ
ਡਾਹੁਆਵੇਨੇਲੀਲਾਰਾਜੇਕੇਸਨਮੁਖਆਨਖਡੀਅੰਤਬ
ਰਾਜੇਕਹਾਮੇਰੇਆਗੇਤੁਮਕੋਨਖਡੇਹੋਪਬੁਧਲੀਲਾਕਹਾ
ਹੋਸ਼ਾਮੀਮੈਤੇਰੀਪਟਰਾਣੀਲੀਲਾਹੋਸਦਾਤੇਰੇਸੰਗਰਹੀਰੇ
ਜੈਸੇਸਬਦਕੇਸੰਗਅਰਬਰਹਤਾਰੇਅਰੁਜਬਤੁੰਦੀਹਾਸਰੀਰ
ਤੁਮਾਰਾਯਾਥਾਮੇਰੇਬਿਖੇਤੇਰਾਸਨੇਹਥਾਤਿਸਵਾਸਾ
ਕਾਰਿਮੇਰਾਪਾਤਿਬਿੰਬਾਇਹਲੀਲਾਤੁਏਕੋਰਾਸੀਬੀਅਰੁਹਮਾ

ਰੇਉਪਰਦੇਵੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹੈ॥ ਜੋਤੁਮਾਰੇਸੀਸਕੀਓਰਬੈਠੀਹੈ॥
 ਇਹਸਰਸੁਤੀਸਰਬਕੀਜਨਨੀਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਯੋਕਤੋਤੁਝਕੇ॥
 ਏਯਾਈਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਐਸੇਸੁਫਾਕਾਰਿਰਾਜਾਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨ॥
 ਭੁਯਾਅਰੁਸਰਸੁਤੀਕੇਚਰਨੋਪਰਸੀਸਰਾਖਾਅਰੁਕਹਤੁ॥
 ਭੁਯਾਹੇਸਰਸੁਤੀਤੁਮਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਮੁਝਪਰਬਡਾਅਨੁ॥
 ਗ੍ਰਹਕੀਆਹੈ॥ ਅਥਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਇਹਵਰਦੇਵੋ॥ ਜੋਮੇਰੀਆਰ॥
 ਬਾਲਾਭੀਬਡੀਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਨਿਹੰਕੰਟਕਰਾਜਕਰੋ॥ ਲਖਮੀਬ॥
 ਹੁਤੁਹੋਵੈ॥ ਰੋਗਕਸ਼ਟਕੀਕੋਊਨਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਗਯਾਨਕਰਿ॥
 ਭੀਸੰਪਨਹੋਵੈ॥ ਰੋਗਮੋਖਦੋਨੋਮੁਝਕੇਦੇਵੋ॥ **ਦੇਵੀਉਫਚਾ**॥
 ਹੇਰਾਜਨਐਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਪਦਾਭੀਤੁਝਕੋਨਹੋਵੈਗੀ॥ ਤੇਰੀ॥

ਪ੍ਰਜਾਬਿਖੇਭੀਅਪਦਾਕਿਸੀਕੋਨਜੋਵੈਗੀ। **ਦਿਹਰਾ** ਆਰਥ
ਲਾਤੁਭੁਬਹੁਤਹੋਸਤੁਰਹੇਨਕੋਇ। ਆਤਮਪਦਕੋਪਾਇਕੋਸੁ
ਅਨਦੀਜੋਇ। **੧॥ ਬਸਿਸਟੁਵਾਰਾ** ਹੇਰਾਅਜੀ। ਐਸੋਂਕਹਿਕਰਿ
ਦੇਵੀਅੰਤਰਾਯਾਨਹੋਗਈ। ਸਰੁਲੋਕਜਾਗਉਠਾ। ਜੈਸੇਸੂਰ
ਜਕੇਉਦੇਹੁਏਸੂਰਜਮੁਖੀਕਮਲਖਿੜਾਵਤੇਹੈਂ। ਤੈਸੇਖਿ
ੜਾਆਏ। ਅਰੁਗਜਾਦੋਨੇਲੀਲਾਕੋਕਠਲਗਾਇਕਾਰਿਪੁਸੰਨ
ਭਯਾ। ਅੰਦਗਬਿਖੇਬਰਾਹੁਲਾਸਮੰਗਲਭਯਾ। ਅਰੁਲੋਕ
ਆਸੂਰਜਕੋਪਾਪਤਹੁਏ। ਜੁਲੀਲਾਪਰਲੋਕਤੇਆਈ। ਅ
ਰੁਭਰਤਾਕੋਭੀਲੋਆਈਹੈ। ਸਰਬਕੋਅੰਨਦਰਯਾਚਾਰੁ
ਸਮੁਦ੍ਰਕਾਰਜਅੰਸੀਸਹਸੁਵਰਖਪਰਜੰਤਜੀਵਨਮੁਕਤਿ

ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੀਆ ਦੋਨੋ ਲੀਲਾ ਸਾਹਿਤ ਯਬਾਲਾ ਭੁਬਿਖੇਸੰ
 ਤੁਸਾਦਿ ਸਰ੍ਵਮਨ ਸੁਹੋਗਾ ਯਾ **ਦੋਹਰਾ** ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅੰ
 ਸੇਰਹੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਸਾਮਾਨਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਆ ਬਿਦੇ
 ਹਭਏ ਨਿਰਥਾਨਾ ॥੧॥ **ਬਾਸਿ ਸੁਵਾਚਾ** ਹੋਰਾ ਮਜੀਇ ਹਰੇ
 ਨੇਕ ਬਾਅਕਾ ਸਭ ਹਮਦਾ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਦਿਸੁ
 ਮਨਿ ਵਰਤਾ ਅਰਬ ਕਹੀਆਂ ਹੈਂ ਜੋਇ ਹਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਪੈਤੁ
 ਤੁਝ ਕੋ ਸੋਆਤ ਮਰੂਪ ਹੈ ਵਸਤੂ ਤੇਂ ਕੁਛ ਉਪਜਾਨਹੀ ਜੋਸਤ
 ਬਸਤੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰਦੇ ਬਿਖੇ ਜਤਨ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਅਸਤ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰਦੇ ਬਿ
 ਖੇ ਜਤਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇਂ ਗੁਮਾਨ ਵਾਨ ਕੋ ਸਭਾ

ਕਾਸਰੂਪੁ ਰਾਸਤਾ ਹੈਂ ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸਕੀ ਨਾਈ ॥ ਇਸ ਬਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਚੇਰਾ ਮਜੀ ਪੁਬਾ ਮਜੇ ਬਹਾਸਤਾ ਬਿਖੇ ਆਭਾਸ ਫੁਰਿਆ ਹੈ ॥ ਸੋ
ਬਹਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਇਸ ਬਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਬਹਾਸ ਪੁਬਾ ਵੀ ॥
ਦਿਕ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹਿਤ ਹੈ ॥ ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਅਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉ
ਪਾਜੀ ਆਜਗਤ ਸਤ ਕੈ ਸੇ ਹੋਵੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਆਪ ਤੇ ਹਿਤ ਸੁਫ
ਆਤਮਾ ਸੰਤਾ ਅਪਹੇ ਆਪ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੈ ॥ **ਦੇਹ ਰਾਜੈ ਸੇ ਸੇ**
ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਨਾਨਕਾਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਮੈ ਤੂੰ ਆਦਿ ਕਾ ਜਗਤ ਤੂੰ ਸਭਾ ਆ
ਤਮ ਕੇ ਅੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚੇਰਾ ਮਜੀ ਜਗਤ ਪਰਮ ਪਦ ਤੇ ਬਿੰਨ ਨਹੀ
ਅਰੁ ਪਰਮ ਪਦ ਜਗਤ ਬਿਨ ਨਹੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਵਾਯੂ ਅਰੁ ਸਪੰਦ
ਬਿਖੇ ਕੇ ਦਕ ਚੁਨਾ ਹੀ ॥ ਪਰੁ ਜਬ ਸਪੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਪ

ਰਸਰੂਪਹੋਇਭ੍ਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਬਸਪੰਦਤੋਂਗਹਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਸਪ
 ਰਸਨਾਹੀਭ੍ਰਾਸਤਾ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਾਮਰੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਭੇਦਕਛੁਨਾਹੀ
 ਪਰੁਜਬਸੰਵੇਦਨਫੁਰਤੀਹੈ॥ ਤਬਜਗਤਰੂਪਹੋਇਭ੍ਰਾਸਤੀਹੈ॥
 ਅਰੁਸੰਵੇਦਨਤੋਂਗਹਿਤਜਗਤਨਾਹੀਭ੍ਰਾਸਤਾ॥ ਪਰੁਆਤਮਸੰਤਾ
 ਸਦਾਏਕਰੂਪਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਸੰਵੇਦਨਫੁਰਲੇਤੋਂਗਹਿਤਾਆ
 ਤਮਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਬਸੰਕਲਪਰੂਪਜਗਤਕੇ
 ਭਾਸਲੇਬਿਖੇਭੀਆਤਮਾਹੀਭ੍ਰਾਸੇਗਾ॥ ਤੈਸੇਅਗਾਨਿਬਿਖੇਉਸ
 ਨਤਾਸੁਭਾਵਕਹੈ॥ ਤੈਸੇਨਿਰਕਾਰਾਤਮਾਬਿਖੇਸੇਸੁਸੁਭਾ
 ਵਕਹੈ॥ **ਗਾਉਵਾਰਾ**॥ ਹੇਰਾਮਨਵਾਨੇਬਿਖੇਸੇਸੁਜਿਸਪੁਰਖ
 ਕੋਬਿਚਰਦ੍ਰਾਸਮਕਰਮਾਨਪਾਪਤਹੁਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਦੇਹ

ਅਪਲੇਸਾਬਕੈਸੇਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਦੈਵਪਾਰਬਧਕਰਿ॥ ਤਿਸ
ਕਾਸਰੀਰਕੈਸੇਰਹਤਾਹੈ॥ **ਬਾਸਿਏਵਾਚਾ**॥ ਹੇਗਾਮਜੀਆਦਿਬਹਾ
ਸਾਥਿਖੇਜੋਸੰਵੇਦਨਫੁਰਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਭਾਵਿਤੰਬਧਾਰੀਹੈ॥
ਜੋਇਹਪਦਾਰਥਅੰਸੇਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਰੁਇਸਕਰਿਕੈਹੋਵੈਗਾ॥ ਅਰੁ
ਏਤਾਕਾਯਾਰਹੇਗਾ॥ ਸੋਅੰਨੇਕਕਲਪਪਰਜਤਤੈਸੇਹੀਰਹਤਾਹੈ॥
ਤਿਸਕਾਨਾਮਨੇਤਹੈ॥ ਮਹਾਸੰਤੁਅਰੁਮਹਾਂਚੈਤੰਨਸਕਤਾਅਰੁ
ਮਹਾਂਦ੍ਰਿਸ਼ਮਹਾਂਕ੍ਰਿਪਾਅਰੁਮਹਾਂਉਦਭਵਸਭਾਤਿਸਹੀਕੇਨਾ
ਮਹਾਂਅੰਤਬਹਮਾਂਡਕੇਪਾਰਲੇਹਾਰੀਹੈ॥ ਜੈਸਾਉਸਾਬਿਖੇ
ਫੁਰਟਾਦਿਛਹੁਆਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੋਇਕਾਗਿਇਸਬਤਹੈ॥ ਜੋਇਹ
ਇਸਾਵਕਰੂਪਹੈ॥ ਇਹਜੰਗਮਰੂਹੈ॥ ਇਹਦੈਤਹੈ॥ ਇਹਦੈ

ਵਤਾਰੈ॥ ਇਹ ਨਗਰੈ॥ ਬਚਾਅ ਤੇ॥ ਆਦਿ ਲੇਕਰਿ॥ ਤਿਹ ਪਰਜੰ
 ਤ ਜੈ ਸੇਧਾਰੈ॥ ਤੈ ਸੇਹੀ॥ ਇਸਤਰੈ॥ ਸੁਰੂਪ ਤੇ॥ ਬਹਮ ਸੰਤਾਸ
 ਦਾ॥ ਅਪਣੇ॥ ਆਪਾ ਬਿਖੇ॥ ਇਸਤਰੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ॥ ਬਿਰਚਾਰਕ
 ਦਾ॥ ਚਿਤ ਨਾਹੀ॥ ਹੂਆ॥ ਗਾਨ॥ ਵਨ ਕੋ॥ ਸਦਾ॥ ਮੈ ਸੇਹੀ॥ ਰਾਸਤਾਰੈ॥
 ਅਰੁ॥ ਜੋ॥ ਅਗਾ॥ ਸੀ॥ ਹੈ॥॥ ਤਿਨ ਕੋ॥ ਜਗਤ॥ ਅਰੁ॥ ਨੇ॥ ਤੋ॥ ਭਿੰਨ॥ ਪੜੇ॥ ਭਾ
 ਸਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਗਾ॥ ਜੀ॥ ਕੋ॥ ਅਚਲ॥ ਰੂਪ॥ ਰਾਸਤਾਰੈ॥॥ ਅਗਾ॥ ਜੀ॥ ਕੋ॥
 ਚਲ॥ ਰੂਪ॥ ਰਾਸਤਾਰੈ॥॥ ਜੈ॥ ਸੇ॥ ਸਿਲਾ॥ ਕੇ॥ ਉਦਰ॥ ਬਿਖੇ॥ ਮੁਰਤਰੈ॥
 ਤੀ॥ ਹੈ॥॥ ਸੇ॥ ਸਿਲਾ॥ ਰੂਪ॥ ਹੀ॥ ਹੈ॥॥ ਜੈ॥ ਸੇ॥॥ ਅਵੈ॥ ਵਾ॥ ਅਪਣਾ॥ ਰੂਪ॥ ਹੀ॥
 ਰੇ॥ ਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਤੈ॥ ਸੇ॥ ਬਹਮ॥ ਸਤਾ॥ ਕੇ॥ ਅਵੈ॥ ਵਾ॥ ਅਪਣਾ॥ ਰੂਪ॥ ਹੀ॥
 ਗਤ॥ ਹੀ॥ ਹੈ॥॥ ਤਿਸੀ॥ ਨੇ॥ ਤਕੋ॥ ਦੈ॥ ਵਕਰ॥ ਤੇ॥ ਹੈ॥॥ ਜੈ॥ ਕਛੁ॥ ਕਿ॥ ਸੀ॥

ਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਸੋਤਿਸੀਕੀਆਗੁਆਕਰਿਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ।
ਸਕਾਰਣਤੇਨੇਤਕੋਦੈਵਕਹਤੇਹੈ। ਆਰੁਜੈਸਾਸਾਧਨਕਰਤਾਹੈ।
ਤੈਸਾਹੀਫਲਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕਨਾਮਨੇਤ
ਹੈ। ਅਰੁਦੈਵਨਾਮਾਸੈਕੀਆਗੁਆਕਰਿਦੈਵਭੋਜਨਕਰਾਵੈਗਾਸੋਕ
ਰੋਗਾਐਨਧਾਰਿਕਰਿਬੈਠਰਹਾ। ਤਿਸਕੋਜੋਆਇਪਾਪਤਹੋਵੈ।
ਸਕਨਾਮਭੀਨੇਤਹੈ। ਜੇਭੋਗੋਕੇਨਿਮਿਤਪੁਰਖਾਸਕਰਤਾਹੈ।
ਸੋਮੇਖਪਰਜੰਤਅਨੇਕਸਰੀਰੋਕੋਧਾਰਿਕਰਿਭੋਗੋਗਾ। ਇਹਭੀਨੇ
ਤਹੈ। ਨੇਤਕੋਉਲਾਂਘਣੇਕੋਬਾਹਮਾਦਿਥਿਨਾਰੁਦ੍ਰਭੀਸਮਰਣ
ਨਾਹੀਸਭਨੇਤਕੋਅਨੁਸਾਰਹੀ। ਇਸਤਹੈ। ਅਰੁਜੈਸੇਨਕੋਧਾਰਕੇ
ਠੇਹੈ। ਤਿਨਕੋਫਲਨਾਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾ। ਇਹਭੀਨੇਤਹੈ। ਜੇਪੁ

ਰਖਾਰਬਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੇਸੀਕੋਫਲਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਏਹੁ
 ਨੇਤਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਵੈਵਨੇਤਪਾਰਬਧਅਰੁਦੇਹਜੁਪਾਚੋਤੰਤੁ॥
 ਗੁਮਾਨੀਦੇਖੇਆਤਮਾਅਗੁਮਾਨੀਨਾਨੰਤੁ॥ ੧॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜੈਸੇਜਲ
 ਅਰੁਤਰੰਗੋਬਿਖੇਭੇਦਾਅਗੁਮਾਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੂਰਨਅਰੁਭੂਖ
 ਨੋਬਿਖੇਭੇਦਾਅਗੁਮਾਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਬਹਾਮਾਅਰੁਜਗਤਾਬਿਖੇਭੇ
 ਦਾਅਗੁਮਾਨੀਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਗੁਮਾਨੀਕੋਸਰੁਚਿਦਾਕਾਸਹੀਭਾਸਤਾ
 ਹੈਸਿਉਬਿਖੇਆਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀ॥ ਬਿਖੇਸਿਉਹੈ॥ ਅਰੁਸਰਬਕੀਸੰ
 ਤਾਰੂਪਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਜਓਰਧਾਅਧਹਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀ
 ਹੈ॥ ਆਤਮਾਨਮੋਇਸਰਬਪਦਾਚਿਨਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਉਪ
 ਸਾਤਤੁਰੀਆਤੀਤਪਦਹੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਇਸਉਪਰਏਕਪੁਗੂਨ

ਇਤਹਾਸਹੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਹਾਂਪੁਜੈਕਾਸੰਬੁਹਰੈ॥ ਸੋਸਵਲ
ਬੁਭਾਏਕਮਹਾਂਸਾਂਮਕੰਜਲਕੇਪਰਬਤਕੀਨੁਆਈਕਰਕਹੀ
ਨਾਮਰਾਖਸੀਹੈ॥ ਹਿਆਲੇਪਰਬਤਕੋਸਿਖਰਉਪਰਹੋਤਭੁ
ਈ॥ ਬਿਖੁਚਕਾਭੀਤਿਸਕਾਨਾਮਬਾ॥ ਭੋਜਨਕਾਰਿਬਡਵਾਅਗ
ਨਿਕੀਨਿਆਈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਕਦਾਚਿਤਨਹੋਵੈ॥ ਤਬਉਸਕੇਮਨਾਬਿ
ਖੇਉਪਜੀਜੋਜਬੁਦੀਪਕੇਸੰਪੁਰਨਜੀਵੈ॥ ਕੋਭੋਜਨਕਰੈ॥ ਤਬ
ਤ੍ਰਿਪਤਹੋਵੈ॥ ਅੰਨਬਾਮੇਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਾਹੀਹੋਤੀ॥ ਅਗੁਸੈਸੀ
ਅਪਦਾਉਦਮਕੀਏਬਿਨਾਨਿਵਰਤਨਾਹੀਹੋਤੀ॥ ਤਾਤੇਉਦ
ਮਕਰੈ॥ ਜੁਆਖਿਨਾਚਿੰਤਹੈ॥ ਇਕਰਿਤਪਕਰੈ॥ ਹੇਗਾਅਜੀਅੈ
ਸੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈ॥ ਏਕਤਪਰਵਤਕੀਕੰਦਰਾਬਿਖੇਏਕਟਾਂ

ਗਕਰਿਇਸਤਹੋਰਹੀਅਦੋਨੋਨੁਜਾ ਤੁਰਧਕੋਧਾਰੀਆ
ਆਨੋਮੇਘੋਕੋਪਕਫਤੀਹੈਸਰੀਰਾਅਰੁਪਾਣਮੂਰਤਕੀਨਾ
ਈਇਸਤਭਏਸੀਤਅਰੁਉਸਨਕੇਖੋਭਤੇਗਹਿਤਭਏੀ॥
ਪਵਨਕਾਰਿਸਰੀਗਥਿਰਸਹੋਗਯਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਰਦਤ
ਪਾਬਿਖੇਸਹਸ੍ਰਵਰਖਾਬਿਤੀਤਭਯਾਤਬਬਹਮਾਜੀਆਏ
ਅਰੁਕਹਾਹੇਪੁੜੀਤੁਣਬਡਾਤਪਕੀਆਜੇਕਛੁਚਾਹਤੀਹੈ
ਸੋਲੋਇਓਠਿਖੜੀਹੈਕਰਕਟੀਉਵਾਚਾਹੇਭਗਵਨਮੈਲੋ
ਹੋਕੀਨਾਈਸੁਚਕਾਰੋਵੇਜੋਜੀਵੋਕੇਅੰਤਰਪਵੇਸਕਾਰਿਕਰਿ
ਭੋਜਨਕਰੋਹੋਰਾਅਜੀਜਬਮੈਸੇਮੂਰਖਚਾਖਸੀਕਹਾਤਬ
ਬਹਮਾਜੀਕਹਾਮੈਸੇਹੀਹੋਵੋਤੇਰਾਨਾਮਭੀਪ੍ਰਸਿਧਾਬਿਖੁ

ਚਕਾਹੋਵੈਗਾਹੋਰਾਖਸੀਜੇਦੁਰਾਚਾਰੀਜੀਵਹੋਵੇਨਾਤਿਨਕੇ
ਰਿਦੋਬਿਖੇਪਾਟਾਵਾਯੁਕੇਮਾਰਗਕਾਰਿਜਾਇਪਵੇਸਕਰੇਗੀ
ਅਰੁਜੇਗੁਲਵਾਨਤੇਰੇਨਿਵਰਤਕਰਲੇਕੋਓਹੀਮੰਤ੍ਰਕੋਪਠੇਗੇ
ਜੁਹਿਆਏਕੋਸਿਖਰਬਿਖੇਕਰਕਟੀਨਾਮਾਬਿਖੁਚਕਾਦੁਰ
ਹੋਵੈਨਾਤਿਨਾਬਿਖੇਤੁਪਵੇਸਨਕਾਰਿਸਕੈਗੀਹੋਰਾਮਜੀਜ
ਬਬਹਮਾਜੀਮੈਸੇਕਹਾਤਬਕਰਕਟੀਕਾਸਰੀਰਕ੍ਰਮਕਰਿਕੈ
ਸੁਚਕਾਕੀਨਾਈਹੋਗਾਜਾਨਤਿਸਕਰਿਪਾਟਾਵਾਯੁਸਾਬ
ਪਵੇਸਕਰਿਕੈਪਾਟੇਕੋਬਿਪਰਜੇਕਰੈਨਾਤਿਸਕਰਿਪਾਟੀਕ
ਸੁਪਾਵੈਰਕਤਾਆਦਿਕਰਸਕੋਭੋਜਨਕਰੈਪਗੁਤਿਸਾ
ਨਿਵਰਤਨਹੋਵੈਸਰੀਰੇਤੇਬਾਹਜਾਨਿਕਸੇਤਬਕਸੁਪਾ

ਵੈ॥ ਚਿਕੜਾ ਬਿਖੋ ਗੀੜੇ॥ ਵਾਯੁ ਕਰਿ ਉਡੇ ਚਰਨੇ ਕੇ ਨਿਚੇ
ਆਵੈ॥ ਸਰੀਰੇ ਕੇ ਅੰਤਰ ਪਾਣੀ ਯੋ ਕੋ ਕਾਟ ਦੇਵੇ ਜੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਹੀ ਸੁ
ਪਠੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਟ ਦੇ ਸੁ ਕੋ॥ ਹੇ ਗਾਮ ਜੀ ਜਬਾਇ ਸਪਕਾਰ ਕੇ ਤੇ ਕੁ
ਵਰ ਖਾ ਬਿਤੀ ਤਰੁ ਏ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਉਤ ਪਾਤਿ ਭਾਮਾ॥
ਜੁ ਮੈ ਮੁਖ ਖਤਾ ਕਾਰਿ ਕੈ॥ ਇਹ ਵਰ ਮਾਰੁ ਮਾਥਾ॥ ਕੈਸਾ ਮੇ ਘਕੀ
ਨੁਮਾਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਾ॥ ਜੇ ਸੂਰਜ ਕੋ ਮੈ ਆਛਾ ਦਿਓ ਤੇ ਤੀ ਬੀ
ਅਰੁ ਪਰ ਵਰੁ ਕੀ ਨੁਮਾਈ ਮੇਰਾ ਉਦਰ ਬਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋ ਉਚਿਤ ਮ
ਦੁ ਕੋ ਤਿ ਆਗ ਦੇਵੇ॥ ਅਰੁ ਕੰਚ ਕੋ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਤੈ ਸੇ ਮੈ ਮੂਰ
ਖਤਾ ਕਾਰਿ ਕੋ ਬਡੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਤੁਮਾਗ ਕਾਰਿ ਕੋ ਤੁਛ ਸਰੀਰ ਕੋ
ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕੀ॥ ਮਾਹੇ॥ ਜੁ ਏਕ ਬੁੰਦ ਕਾਰਿ ਭੀ ਵਿਪਤ ਹੋ ਜਾਤਾ

ਹੈ ਪਰਿਸਾ ਪੁਰਨਾ ਹੀ ਹੋਤੀ। ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬਡੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨੀ ਅੰਤ
ਤਪ ਕਰੇ ਜਾਨਿਰ ਭੋ ਬਿਚਰੇ। ਹਰਾਮ ਜੀ। ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਤਪ
ਕਰ ਲੇ ਲਾਗੀ। ਏਕ ਟੰਗ ਕੇ ਆਪਾ ਗਇਸਤ ਭੁਈ। ਬਡੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਿ
ਕੈ ਅਚਲ ਭੁਈ। ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕੀਆ। ਤਬਾਤਿ ਸਕੋ ਗੁ
ਨ ਉਤਪਤਿ ਭੁਆ। ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਪਦ ਪਰਾ ਵਰ ਬਹਮਾਤਿ ਸਕੋ ਸਾਖਾ
ਤ ਕਾਰ ਭੁਆ। ਤਬ ਬਹਮਾ ਜੀਆ। ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿ। ਅਸਚ ਰਜ
ਸਾਨੁ ਆ। ਤੁਰਿ ਨ ਕੀਨੀ। ਐਸੇ ਬਿਖੁ ਚਕਾ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਭੀ। ਅਧ ਕਪੀ
ਰਜ ਪਾਰਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਮਧਾਨ ਕਾ ਸੂਰਜ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਏਸ
ਕਾ ਤਪ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਪਰਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇ। ਇਸਤ ਹੈ। ਜਗਤ ਇ
ਸਕਾ ਅਥ ਸਾਂਤ ਹੋਗਾ। ਏਸੇ। ਤਾ ਤੇ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ। ਆ

ਕਾਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਇਕਾਰਿ **ਬ੍ਰਹਮਉਦਾਰ** ਹੋਪੁਡਕਰਕੁਟੇਤੁ
 ਅਬਬਰਮਾਗਤਬਾਬਿਚਾਰਕਰਲੇਲਾਰਹਿ ਜੇਕਛੁਜਾਨਲੇਜੋਗ
 ਪਦਹੈਸੋਮੈਜਾਣਿਆਹੈ ਅਰੁਸਾਂਤਰੁਪਰੁਈਚੈ ਸਭਸੰਸੇਮੇਰੇਨ
 ਸੁਭਈਚੈ ਅੰਰਵਰਸਾਬਮੇਰਾਕਿਆਪਯੋਜਨਹੈ ਇਹਜਗਤ
 ਅਪਲੇਸੰਕਲਪਤੇਉਪਾਜਿਆਹੈ ਸੁਰੂਪਕੇਪ੍ਰਮਾਦਕਾਰਿਕੈਮੈ
 ਪੜੀਭਟਕਤੀਥੀ ਅਬਾਇਸੁਆਨਿਸੁਜਗਤਕੀਇਛਾਮੁਝ
 ਕੋਕਛੁਨਾਹੀ ਨਿਰਾਬਿਕਲਪਸਾਂਤਪਦਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਹੈ
 ਰਾਮਜੀਅੈਸੋਬਿਚਾਰਕਰਿਤੂਸੀਹੋਰਹੀ ਤਬਬਹਮਾਜੀਉ
 ਸਕੀਭਾਵੀਕੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕਹਤਭਯਾਹੈਕਰਕਟੇਕਛੁਕਕ
 ਛੁਰੁਏਬੂਤਲਾਬਿਖੇਬਿਚਰਲਾਹੈ ਭੋਰੋਕੋਰੋਗਕਾਰਿਬਿਦੇ

ਹਮੁਕਤਹੋਵੈਗੀ॥ ਨੇਤਕੋਨਿਸਚੈਕੋਲੰਘਕੋਉਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਜ
ਬਤੁਤਪਕਰਟੇਲਗੀਥੀ॥ ਤਬਪੂਰਬਦੇਹਪਾਵਟੇਕਾਸੰਕਲਪਕੀ
ਆਖਾ॥ ਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਖੈਬਿਛੁਰੇਤਾਰੈ॥ ਸਮੇਪਾਇਕਾਗੁਬਿਸਤਾਰਕੇ
ਪਾਵਤਾਰੈ॥ ਤੈਸੇਤੇਰਾਪੂਰਬਸਰੀਰਕਾਸੰਕਲਪਬਾਸੇਅਬਥਤੇਸ
ਰੀਰਕੋਪਾਇਕਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤਹੁਈਤੂਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਕੇਥਨ
ਬਿਖੈਬਿਚਰੇਗੀ॥ ਅੰਰਜਨਮਤੁਛਕੋਉਨਾਹੀਪਾਵਣਾਅਗੁਇਸਜਨ
ਆਬਿਖੈਤੁਪਰਮਸਾਂਤਹੋਰਹੇਗੀ॥ ਸਰਤਕਾਲਕੋਆਕਾਸਵਤਨਿਰਮ
ਲਰਹੇਗੀ॥ ਜਬਤੇਰੀਬਿਤਬਹਿਰਮੁਖਫੁਰੇਗੀ॥ ਤਬਸਰਬਜਗ
ਤੁਤੁਛਕੋਆਤਮਹੁਪਹੀਭਾਸੇਗੀ॥ ਬਿਵਹਾਰਬਿਖੈਭੀਸਮਾਪ
ਰਹੇਗੀ॥ ਤਤੇਪੂਰਬਲੇਸਰੀਰਕੋਅੰਗੀਕਾਰਕਰਾਹੇਰਾਮਜੀਬ

ਹਮਾਜੀਐਸੇਕਹਿਕਰਿਅੰਤਰਧਾਨਹੋਗਏ। ਤਬਸੂਚੀਕਹਾਐ
 ਸੇਹੀਹੋਵੇ। ਹਮਕੋਦੋਨੋਤੁਲਹੈ। ਜੈਸੇਬੀਜਤੋਂਬੀਛਹੋਤਾਹੈ। ਤੇ
 ਸੇਕੁਅਕਰਿਸਰੀਰਬਧਗਯਾ। ਤਬਭੀਖਟਮਾਸਸਾਂਵਿਤਸੰਤਾ
 ਬਿਖੇਪਦਮਾਸਨਕੋਧਰੇਇਸਤਰਹੀ। ਬਹੁਫਪਾਰਬਧਬੇ
 ਗਕਰਿਜਗੀ। ਬਿਤਬਾਹਿਰਮੁਖਭਈ। ਤਬਖੁਧਜਾਲਾਗਾ।
 ਈ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਸਰੀਰਕੇਸੁਭਾਵਸਰੀਰਪਰਜਤਰਹਤੇਹੈ। ਤਬ
 ਬਿਚਾਰਤਭਈ। ਜੁਬਿਬੇਕੀਯੋਕੇਮਾਰਟੇਤੇਮੇਰਾਮਰਲਾਸੇਸੁ
 ਹੈ। ਦੇਹਾਦਿਕਸਭਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਮੁਝਕੋਨਮਰਟੇਕੀਇਛਾ
 ਹੈ। ਨਜੀਵਟੇਕੀਇਛਾਹੈ। ਐਸੇਬਿਚਾਰਕਰਿਤੂਜੀਹੋਇਬੇਰੀ
 ਤਬਸੂਰਜਭਗਵਾਨਾਮਾਕਾਸਥਾਈਕੁਰਿਕਹਾਹੋਕਰਕਟੀ

ਤੁੰਜਾਇਕਰਿ ਮੂਢ ਜੀ ਵੇਕੋਰੋ ਜਨਕਰੁ ਤੇਰਾ ਭੋਜਨ ਕਰਣਾ ਉਨ
ਕੋ ਕਾਲਿ ਆਣਾ ਕੇ ਨਿਮਿਤ੍ਹ ਹੈ ਮੂਢ ਕੋ ਉਪਾਰ ਕਰਣਾ ਸੰਤੋਕਾ ਸੁਰ
ਵਹੈ ਜੋ ਬਿਬੇਕੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਮਾਰਾ ਅਰੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਿ
ਗਾਨ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਮਤ ਮਾਰਹਿ ਅਰੁ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਕ
ਰਿ ਭੀ ਬਿਬੇਕ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰੁ ਇਹ ਨਿਜਾਈ
ਚੇਰਾ ਅਜੀਤ ਬਸੂਚੀ ਹਿਮਾਲੇ ਕੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਉਤਰਾ ਆਈ ਤਹ
ਕਿਰਾ ਤੇ ਕਾ ਦੇਸ ਬਾਬਹੁੜੇ ਮਿਰਗ ਪਛੀਰ ਹਤੇ ਬੇ ਤਹਾਂ ਬਿ
ਚਾਰ ਦੇ ਲਾਗੀ ਕਿਰਾਟ ਜੁਹੈ ਭੀ ਵਰਤਿਨ ਕਾਰਾ ਜਾਰਾ ਤੁਕੋ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਸਹਿਤ ਬੀਰ ਜਾਤੁ ਕੋ ਨਿਕਸਾ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਰਾਖਸੀ ਬਿਚ
ਰਤ ਭਈ ਜੋ ਮੂਢ ਕੋ ਭੋਜਨ ਆਇ ਪਾਤਕੁ ਯਾਹੈ ਇਹ ਮੂਢ

ਅਗਿਆਨੀਹੈ॥ ਇਨਕੇਦੇਹਭਾਰਹੈ॥ ਮੂਰਖੋਕੇਜੀਵਨੇਕਰਿਕਛੁਅ
 ਰਬਾਸਿੰਧੁਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ ਨਾਇਹਲੋਕਾਸਿਧਹੋਤਾਹੈ॥ ਨਪਰਲੋਕ
 ਸਿਧਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਨੇਤੇਮਾਰਟਾਸੇਸ੍ਰਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਣ
 ਤੇਆਦਿਬ੍ਰਹਮਾਕੀਨੇਤਹੈ॥ ਜੁਪਾਪੀਯੋਕੋਮਾਰਟਾਯੋਗਹੈ॥
 ਅਰੁਜੋਗੁਦਵਾਨਹੈ॥ ਤੋਭੀਨਮਾਰੋਗੀ॥ ਜੋਪੁਨਕਰਮਕਰਦੇਵ
 ਲੇਹੈ॥ ਤੋਭੀਗੁਦਵਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਸਮਦਮਾਮਾਨਾਅਦ੍ਰੁਆ
 ਦਿਕਸੰਜਗਤਹੈ॥ ਸੋਭੀਗੁਦਵਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਬ੍ਰਹਮਥੇਤੇਹੈ॥
 ਤੋਭੀਗੁਦਵਾਨਹੈ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਨੇਕਰਿਬਹੁਤਿਓਕਾਕਾਰਜ
 ਸਿਧਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੋਮੇਰਾਸਰੀਰਭੁਜਨਾਬਿਨਾਨਾਨੁਹੋਜਵੈ॥ ਤੋਭੀ
 ਗੁਦਵਾਨੋਕੋਨਮਾਰੋਗੀ॥ ਜੋਉਦਾਰਪੁਰਖਹੈ॥ ਸੋਪ੍ਰਬਵੀਕਾ

ਚੰਦ੍ਰਮਾਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਸ੍ਵਰਗ ਭੀ॥ ਅਰੁ ਮੋਖ ਭੀ ਪਾਪ ਤੇਰੇ॥
ਹੈ॥ ਇਹ ਭੀ ਰਾਜਾ ਨਵਾਨ ਭਾਸਤੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮਾ ਇਨ ਕੀ ਪਰੀ
ਖਾ ਕੋਰੈ॥ ਹੋਰਾ ਅਜੀ॥ ਐਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਾਖਸੀ॥ ਮੋਖ ਕੀ ਨਾਈ ਗ
ਰਜਨੇ ਲਾਗੀ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੈ॥ ਅਟਵੀਰੂਪੀ॥ ਆਕਾਸ ਕੇ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰ
ਦ੍ਰਮਾ ਤੁਮ ਕਵਨ ਹੋ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਹੋ॥ ਅਬਵਾਦੁਰ ਬੁਧੀ ਹੋ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ॥ ਆ
ਏ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਹੋ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਤੀ
ਹੈ॥ ~~ਰਾਜੇਵਾਰਾ~~ ਅਰੀ ਕੋ ਤਿਕਸਰੀ ਰੀਤੁ ਕਹਾਰਹਤੀ ਹੈ॥ ਹਮ ਕੋ ਦੇ
ਖ ਕਰਿ ਜੋ ਤੁਰਾਰਜਤੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਤੇਰਾ ਸਬਦ ਹਮ ਕੋ ਭੋਰੀ ਕੇ ਸਬਦ ਵਤ
ਤੁਛ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਕੁੰਹਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਤੇਰਾ ਆਖਾ ਅਤੁਸਰੀ ਰਹੈ
ਇਸ ਤੁਛ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਤੁਮਾਰਾ ਕਰਿ ਜੋ ਕਛੁ ਅਪਣਾ ਅਰਬ ਹੈ॥ ਸੋ

ਕਹੁ ਹਮ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਗੋਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜਬ ਰਾਜੇ ਐਸੇ ਕਹਾਂ ਤਬ ਰਾ
 ਖਸੀ ਬਡੇ ਸਬਦ ਕੀ ਯੋਜੇ ਪਹਾੜੇ ਕੇ ਚੂਰਨ ਕਰ ਦੇ ਤੇ ਸਬਦ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਬਡਾ ਭਯਾਨ ਕਾ ਆਕਾਰ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਨਾਈ
 ਨੇੜੇ ਕੋਚ ਮਕਾਵੈ ਪਰੁ ਦੇ ਨੇਪੀਰ ਜਵਾਨ ਰਚੇ ਅੰਤੀ ਕਹਾਹੇ ਰਾ
 ਖਸੀ ਐਸੇ ਸਬਦ ਤੂ ਬਿਅਰਥ ਪੜੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਿ ਕ
 ਛੁਤੇ ਰਾ ਅਰਥਾ ਸਿਧ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾਹਮ ਤੇ ਰਾ ਬਿਖੇ ਭੂਤ ਨਾਹੀ
 ਹਮਾਰੇ ਪੀਰ ਜਗੁ ਪੀਪਵਨ ਕੇ ਆਗੇ ਤੁਝ ਜੈਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਖੀ
 ਅੰਤਿ ਦੇ ਕੀ ਨਾਈ ਉਡਤੀ ਆਹੈ ਤਤੇ ਨੀਚ ਸੁਭਾਵ ਕੋਤਾ
 ਗਕਰਿ ਅਪਣਾ ਪਯੋਜਨ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੁ ਬੁਧਵਾਨਾ ਬਿਵ
 ਹਾਰ ਬਿਖੇ ਭੂਸਥਾ ਚਿਤ ਰੇਤੈ ਚੁੰਭੀ ਸੁਸਤਾ ਚਿਤ ਹੋਇ ਏਕ

ਰਿਕਹੁ ਹੇਰਾ ਅਜੀਤ ਬਰਾਖ ਸੀ ਚਿਤ ਵਤੀ ਭਈ ॥ ਜਾਇਹ ਉਦਾਰਾ
 ਤਮਾਹੈ ॥ ਮੁਝੁ ਸੋਇ ਨ ਕਾਸ ਨ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਇਹ ਬਹਮ ਸੰਤਾ ਬਿਖੇਇ ਬ
 ਤਹੈ ॥ ਪਰੁ ਸੰਦੇਹ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਛੁ ਪੁਛੈ ॥ ਬਹੁ ਛਕਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਨਹੋ
 ਅਰੁ ਤਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਕਿ ਅਹੈ ॥ **ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਵਾਰਾ** ॥ ਕਿਰਾਤ ਦੇ ਸਕਾਇ
 ਹਰਾ ਜਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਤੁ ਮਸਾਰਖੁ ਜੋ ਕੋ ਮਾਰ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉ
 ਠੈਹੈ ॥ ਦੁਇ ਕੋ ਮਾਰ ਲਾਧਗ ਮ ਕੋ ਪਾਲਦਾ ਹਮਾਰਾ ਆਚਾਰ ਹੈ ॥ **ਰਾਖ**
ਸੀ ਉਵਾਰਾ ॥ ਹੇਰਾ ਜਨ ਜੋ ਤੁਮ ਗਾਨੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਤੋਮ ਰੇ ਪੁਸ਼ੈ ਕਾ ਉਤ
 ਰ ਦੇਵੈ ॥ ਜੇ ਉਤਰ ਦੀਆ ਤੋਮੇ ਰੇ ਪੁਜ ਦੇ ਜੇਗਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਸ਼ੈ ਕਾ ਉਤ
 ਰ ਨ ਦੀਆ ॥ ਤਬ ਤੁਵ ਕੋ ਰੋਜ ਨ ਕਰੇਗੀ ॥ **ਰਾਜੇ ਉਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਰਾ ਖਸੀ ਤੂੰ
 ਪਲ ਕਰਾਹਾ ਤੁਮ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਵੈਗਾ ॥ **ਰਾਖਾ ਸੀ ਉਵਾਰਾ** ॥ ਹੇਰਾ ਜਨ

ਉਹ ਕਵਣ ਅਲੁ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਤਰੰਗੋ ਕੀ ਨਾਈ ਅਨੇ
 ਕ ਬਹ ਅੰਡ ਉਤਿ ਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਉ
 ਹ ਕਵਣ ਅਕਾਸ ਹੈ ਜੁ ਪੋਲ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜਿ
 ਸਾ ਬਿਖੇ ਤੇਰਾ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰ ਫੁਰਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜੋ
 ਚਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਦਾ ਚਿਤ ਨਾ ਹੀ ਚਲਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵ
 ਨ ਅਗਨਿ ਹੈ ਜੋ ਦਾਹ ਦੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈ ॥ ਜੋ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਸੂਰ ਜਤ ਰਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ
 ਹੈ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਅਨਾਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੋ ਉਤਪ
 ਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਰੁ ਤਮ
 ਦੋ ਨੇਏ ਕਠੇ ਰਹਤੇ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਣ ਅਲੁ ਹੈ ਜੋ ਦੂਰ ਅਦੂਰ

॥ ८॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਸਤਾ ਅਸਤ ਏ ਕਠੇ ਰਹ
ਤੇ ਹੈ ॥ ੯॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਨਿਮੇਖ ਸੇ ਕਲਪ ਅਰੁ
ਕਲਪ ਸੇ ਨਿਮੇਖ ਹੈ ॥ ੧੦॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਤੰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਚੇਤਨ
ਹੈ ॥ ੧੧॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਸਬਦ ਹੈ ਜੋ ਅਸਬਦ ਹੈ ॥ ੧੨॥ ॥ ਅਰੁ
ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮੇ ਕੇ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਾ
ਇਕ ਰਿਕ ਹੀ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਪਾਯਾ ॥ ਅਰੁ ਸਬੁ ਕਛੁ ਪਾਯਾ
ਹੈ ॥ ੧੩॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਕਰਿ ਜਗਤ
ਫੁਰਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ੧੪॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜੋ ਅਣੁ ਤਤਕ
ਤ ਆਗੇ ਬਿਨਾ ਸੁਮੇਰਾ ਆਦਿ ਕਾ ਏਸੁ ਲਾਭ ਕਾਰ ਕੇ ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ
ਹੈ ॥ ੧੫॥ ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਣੁ ਹੈ ਜੋ ਅਤਾ ਅੰਤ ਨਿਹ ਸੁਦਹੈ ॥

ਅਰੁ ਅਪਹੀਸਰੁ ਸੁਦਹੋਤਾਹੈ॥੧੧॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਅਪਣੇ
ਢਾਂਪਣੇ ਕੋ ਸਮਰਥਾਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੋ ਢਾਂਪਗਹੀਆਹੈ॥੧੨॥ ਅਰੁ
ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਅਵੈਵ ਕੋ ਉਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਅਵੈਵ ਕੋ ਪਾ
ਰਹਾਹੈ॥੧੩॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਨਿਮੇਖ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੇਬ ਹੁਤੇ
ਕਲਪਾਇਸਤ ਹੈ॥੧੪॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜੋ ਕਰਤਿ ਤਪਯੋਜ
ਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਤਿ ਤਪਯੋਜਨ ਵਾਨ ਕੀਸੀ ਆਈ ਇਸ
ਤਰੁ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਦਿਸਾਹੈ ਜੋ ਦਿਸ ਕੋ ਮਿਲਕਾਰਿ ਦਿ
ਸਹੋਤਾਹੈ॥੧੫॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋ ਜਾਣੇ ਕੇ ਕੇ ਦਰਸ
ਨਾ ਦਿਸਤੀ ਨੇਲੇ ਪਰੇ ਸਾਤੇ ਹੈ॥੧੬॥ ਅਰੁ ਉਹ ਕਵਨ ਅਵੈਤ ਹੈ
ਜਿਸ ਤੇ ਵੈਤ ਭੀ ਭੀਨਾਹੀ॥੧੭॥ ਰੂਰਾਜ ਨਾਤਿ ਸਾਮਣ ਕੋਟੇ

ਦਿਸੁ

ਖਾਹੈ ਤਬ ਕਹੈ ਜੋਗਾਨ ਵਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਨ ਪ੍ਰਜ ਕਾ ਉਤ
 ਰ ਕਹਣਾ ਸੁਗਮ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਅਗਾਨੀ ਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਠਨ ਹੈ ਜੋਤੁ
 ਮਕਹੋਗੇ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਪੂਜ ਲੇ ਜੋਗ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਨ ਕਹੋਗੇ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੋ
 ਬਿਪਰਜੈ ਲੋਗੇ ॥ ਤਬ ਦੋਨੋ ਮੇਰੇ ਉਦਰ ਰੂਪ ਅਗਾਨਿ ਕੇ ਈਧਨ ਹੋਵੇ
 ਗੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਅਨੰਤ ਰਤੁ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਭੀ ਗਾਸ ਲੇਵੇ ਗੀ ॥ **ਬਾਸਿ ਸੇਵਾ**
ਚ ॥ ਹੋਰ ਅਜੀਸਾ ਮੇਘ ਕੀ ਨਾਜਾਣੀ ਜਿਸ ਕਾ ਮਾਕਾਰ ਹੈ ॥ ਸੇਸੀ ਰਾਖ
 ਸੀ ॥ ਸੇਧ ਕਾਰ ਕੀ ਅਰਧ ਰਾਤ ਸੁੰਨ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਜਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਯੋ ॥ ਤਬ
 ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਤਰ ਕਹਤ ਰਾਖਾ ॥ **ਮੰਤ੍ਰੀ ਯੋਵਾਤਾ** ॥ ਹੋ ਕਮਲ ਨੈਨੀ
 ਜੇਤੇ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਯੋ ਹੈਂ ॥ ਸੋ ਏਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਤੁਝੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਹੈਂ ॥ ਹੋਰਾਖ ਸੀ ਜੋ ਅਨ

ਖੈਰੋਆਰਬਾਹਿਜੇਸਬਾਇੰਦੀਯੋਕਾਬਿਖੇਨਹੀਆਇਸਕੋਅਨ
 ਕਰਿਭੀਓਤਵਨਾਹੀਸਕੀਤਾਆਇਸਕਰਦਾਤੇਤੋਅਹਾਕਹੀਤਾਰੇ
 ਜੈਸੇਏਕਬੀਜਾਬਿਖੇਅਨੇਕਾਬਿਛਰੇਤੇਹੈਸੇਅਨੰਨਰੂਪਹੈਤੈਸੇਬ
 ਹਮਸੰਤਾਬਿਖੇਅਸਖਜਗਤਾਇਬਤਹੈਸੋਬਹਮਸੰਤਰੂਪਹੈ
 ਜੈਸੇਸਮੁਦਾਬਿਖੇਫੁਰਦੇਕਾਰਿਕੈਅਨੰਤਤਰੰਗਉਪਜਤੇਹੈਬਹੁ
 ਕਲੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈਤੈਸੇਚਿਦਾਅਲਾਬਿਖੇਫੁਰਦੇਕਰਿਅਨੇਕਬ
 ਹਮਾਂਤਉਪਜੰਕਾਰਿਲੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈ॥੧॥ਅਰੁਉਹੀਚਿਦਾਅਣ
 ਪਰਮਾਕਾਸਰੂਪਹੈਤੋਆਕਾਸਤੇਭੀਸੁਛਮਹੈਅਨਬਾਣੀਤੇ
 ਅਤੀਤਹੈਸੋਸਰਬਾਤਮਾਹੈਸੁਨਕੈਸੇਕਹੀਯੋਜਿਸਕੋਆਸੇ
 ਸੁਨਭੀਭਾਸਤਾਹੈਸੋਸਤਹੈ॥੨॥ਹੇਰਾਖਸੀਤਿਸਹੀਚਿਦ

ਅਣਤੋਤੇਰਾ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਹੰਤ ਯਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਫਿਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੋਧਾ ਬਿ
ਖੇ ਅਹੰਤੁ ਸਭੁ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ॥ ਅਬ ਵਾਸਰ ਬਾ ਅਪਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
੩॥ ਉਹੀ ਰਿਦਾ ਅਣਾ ਅਨੇਕ ਯੋਜਨੇ ਪਰਜੰਤ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਦਾ
ਚਿਤ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਨਹੀ ਭੁਯਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਾ ਵਿਤਾ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਹੈ
ਯੋ ਜਨੇ ਕੇ ਸਮੁਹਾ ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤ ਰਹੈ ॥ ਨਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ਨ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸ
ਰਬ ਦਾ ਅਪਣੇ ਆਪ ਬਿਖੇਇ ਸਾ ਬਿਤ ਹੈ ॥ ੪॥ ਅਰੁ ਸੋਈ ਰਿਦਾ ਅ
ਣਾ ਅਗਨਿ ਵਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਤਿਸ
ਤੇ ਉਪਜੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦਾਹਣੇ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ ॥ ੫॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਉ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਕੇ ਸੰਤਾ ਦੇ ਲੇਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਕਥੀ ਤਿਸ ਕੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਰਿਦੇ ਰੂਪੀ ਅੰਦਰ ਕਾ

ਦੀ ਪਕਰੈ॥ ਅਨੰਤ ਰਪਰਮ ਪਰਕਾਸਰੈ॥ ੬॥ ਅਰੁ ਉਹੀ ਚਿਦ ਅ
 ਨਾਨਾ ਉਦੀ॥ ਯੋਕਾ ਬਿਖੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਆਤਮ ਤੰਤੁ ਕਾਰਿ
 ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ਸਰਬ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਉਹੀ ਹੈ॥ ੭॥ ਹੇ ਰਾ
 ਖ ਸੀ ਜੈ ਸੋ ਸੰਪਟਾ ਬਿਖੇਰਤ ਨ ਜੋ ਤੈ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਤਾ ਅਰੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਕਲ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਆ
 ਤਮ ਸੰਤਾ ਦੋ ਨੋ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸਤੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਵੇਤ ਕਾ ਮਲਾ ਅਰੁ ਨੀਲ ਕ
 ਮਲ ਦੋ ਨੋ ਕੈ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਤਮਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੋ ਨੋ
 ਕੋ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾਰੈ॥ ੮॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਕੈ ਉਹੀ ਚਿਦ
 ਅਨੁਦੂਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਿਦ ਰੂਪ ਕਾਰਿ ਕੈ ਅਦੂਰ ਹੈ॥ ੯॥ ਹੇ ਰਾਖ
 ਸੀ ਜਬਾ ਆਤਮ ਗੁਨ ਜੋ ਤਾਰੈ॥ ਤਬ ਕੇ ਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤਾਨਿ

ਗਮਲ ਭਾਸਤੀ ਹੈ। ਸੋ ਸਰਬਤ ਕਰਿ ਕੋ ਸਤ ਰੂਪ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੁ
ਰਲਖ ਹੈ। ਜੇ ਮਨਾਇ ਦੀ ਜੋ ਕਾ ਬਿਖੈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਅਸਤ ਕਹਤੇ ਹੈ
ਚੈ ਤਨ ਸੰਵਿਤਾ ਬਿਖੈ ਜੈ ਸੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤੈਸਾ ਆਕਾਰ ਹੋਇ
ਭਾਸਤਾ ਹੈ। ਜਹਾ ਨਿਮੇਖ ਕੀ ਸੰਵਿਤ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤਹਾ ਨਿਮੇਖ ਕਹੀ
ਤਾ ਹੈ। ਜਹਾ ਕਲਪ ਕੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਤਹਾ ਕਲਪ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ
ਸੋ ਤਿਸੀ ਤੋਂ ਸਭਾ ਨਿਮੇਖਾ ਬਿਖੈ ਫੁਰਾ ਆਏ ਹੈ। ਜੈ ਸੋ ਅਲਪ ਮੁਕਰਾ ਬਿ
ਖੈ ਬਡੇ ਨਗਰ ਕਾ ਪਾਤ ਬਿੰਬ ਸਾਇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਨਿਮੇਖ ਕੇ ਫੁ
ਰਦੇ ਬਿਖੈ ਸਭ ਫੁਰਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਸੁਖੀ ਕੋ ਬਹੁਤਾ ਕਾਲ ਕੀ ਬੋਝਾ
ਸਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਣਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਦਾ ਅਣਕੇ ਅੰਤਰਾਇ ਬਤਾ ਹੈ
॥੧॥ ਅਰੁ ਚੇਤਤ ਕਰਿ ਕੋ ਤਿਸੀ ਕੋ ਚੈ ਤਨ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਅਚੇਤਾ ਚਿ

ਨਮਾਤ ਕਾਰਿ ਕੋ ਅਚੇਤ ਨ ਕਹਤੈ ॥ ਸੋਈ ਚਾਤ ਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਚੇਤਨ
 ਜਗਤ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ਚੋਇ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨ੍ਹ ਗਾਏ ॥ ਕਾਰ ਸਹਿ
 ਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਚੋਇ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਜਬਾਤਿ ਸਾਮਾਤ ਮਾਕਾ ਅਭੁ
 ਸਹੈ ॥ ਤਬ ਸਭਾ ਮਾਕਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਭਾਸੈ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ
 ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਲ ॥ ਏਕ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਦਿ ਮਧਾ ਮਗੁ ਅੰਤ ਕੀ ਕਲ
 ਨ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ **ਗੁਣ ਗੁਣ** ॥ ਚੋਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਵਲਾਚਿ ਨਾਮ
 ਦੂਰੁ ਪੈ ॥ ਜਬਾਤਿ ਸਾਬਿਖੇ ਸਬਦ ਕੀ ਸੰਵੇਦਨ ਫੁਰਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਬਿ
 ਬਦ ਮਗੁ ਸਬਦ ਕਾ ਅਰਥ ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰ ਪੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਅਹੰਤੁ ਸ
 ਬਦ ਤੰਗ ਹਿਤ ਪੈ ॥ ਕੇ ਵਲਾਚਿ ਨਾਮ ਤੁਪੈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਗੁ ਅਨੇਕ
 ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਪਾਵਲੇ ਜੋਗ ਪੈ ॥ ਸੋ ਆਤਮਾ ਸੰਤਾ ਪੈ ॥ ਜਬਾਤਿ ਸਕੈ ਪ
 ਕਾਂਤੁ ਰਹੈ ॥

ਏਤਾਹੈ ਤਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਯਾ ਅਰੁ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੈ ਪਾਯਾ ਤੇ
ਇਸ ਕਰਣ ਤੇ ਨਹੀ ਜੋ ਆਗੋਂ ਭੀ ਅਪਣਾ ਆਪ ਬਾਹਰੁ ਇਸ ਕਰ
ਣ ਤੇ ਸਭ ਕਛੁ ਪਾਯਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਕਛੁ ਮੇਰ ਪਾਵਾ
ਨਾਹੀ ਰਹਤਾ ਹੋਗਾ ਖਸੀ ਅਰੁ ਆਨਰੁ ਪੀਬ ਸੰਤ ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕੈ ਜਨਮੇ
ਕੀ ਪਰਪਰਾ ਵਲੀ ਤਬ ਲਗ ਬਢਤੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਇਸ ਕੇ
ਕਟ ਦੇਹਾ ਬੋਧੁ ਪੀਖ ਫਗਨਾਹੀ ਉਪਾਜੀ ਆਸਾ ਜਬ ਉਪਜ
ਤਾਹੈ ਤਬ ਜਨਮੇ ਰੂਪੀ ਵਲੀ ਕੋ ਕਟ ਡਾਰਤਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਹੋਗਾ ਖਸੀ
ਉਹੀ ਚਿਦਾ ਅਟਾ ਸੰਵੇਦਨ ਵਾਰਾ ਆਪ ਕੋ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਪਾਪਤ ਕਰ
ਤਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕਿਰਨੇ ਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੀ ਜਲ ਰੂਪ ਹੋ ਕਰਿ ਇਸ ਬਤ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁੰਧ ਹੀ ਆਪ ਕੋ ਫੁਰਤਾ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੋ ਚਿਦਾ ਅਟਾ ਬਿ

ਖੋਜਗਤਾਇਸਤਹੈ ਜੈਸੇਬੀਜਾਬਿਛਕੇਹੋਟੇਬਿਖੇਰੀਅਪਦੇ
 ਬੀਜੰਤੁਰਾਵਕੋਨਾਹੀਤੁਮਾਰਸੁਆਤੈਸੇਚਿਦਾਮਦਾਕੇਅੰਤਰਸੁਮੇ
 ਰਾਆਦਿਕਾਬਿਸਤਾਰਹੋਤਾਹੈਪਰੁਅਪਦੇਅਦੰਤੁਰਾਵਕੋਨਾ
 ਹੀਤੁਮਾਰਗਤਾਅਖੰਡਹੀਰਹਤਾਹੈ॥੧੬॥ ਹੇਰਾਖਸੀਪਰਮ
 ਅਟਜੇਅਤੁਮੰਤਨਿਹਵਾਦਹੈਸੋਈਸਰਬਵਾਦੈਕੋਓਪਜਤਾ
 ਹੈਜਹਾਂਜਹਾਂਗਸਸੰਤਾਹੋਤੀਹੈਤਹਾਂਤਹਾਂਚਿਦਾਮਦਾਕ
 ਰਿਹੋਤੀਹੈਜੈਸੇਦਰਪਣਾਬਿਨਾਪਾਤਿਬਿਬਨਹੀਹੋਤਾ॥ਤੇ
 ਸੇਚਿਦਾਮਦਾਬਿਨਾਵਾਦਨਹੀਹੋਤਾਸਰਬਕੋਰਸਦੇਟੇ
 ਹਾਰਾਚਿਦਾਮਦਾਹੈਸਰਬਆਤਮਾਵਕਾਰਿਕੈਸਰਬ
 ਕਾਅਧਿਸ਼ਟਨਹੈਅਰੁਸੁਛਮਹੈਤਾਤੇਨਿਹਵਾਦਹੈ॥੧੭॥

ਜੇਈਚਿਦਾਅਦਾਅਪਣੇਗੋਪਕਰਦੇਕੇਸਮਰਬਨਾਹੀ॥ਅਰੁ
ਸਰਬਕੋਅਛਾਦਰਹਾਹੈ॥ਚਿਦਾਕਾਸਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਪ
ਦਰਬੋਕੋਸੰਤਾਦੇਦੇਹਾਗਾਹੈ॥ਅਰੁਸਰੁਕਾਅਸੈਬੂਤਹੈ॥ਸੋਕਿ
ਸਕਾਰਿਅਛਾਦਿਆਜਾਵੈ॥ਜੈਸੇਪਾਸਕੇਬਨਾਬਿਖੇਹਸਤੀਨਾ
ਹੀਛਪਤਾ॥ਤੈਸੇਸਰਬਪਦਰਬੋਕਾਰਿਆਤਮਾਨਾਹੀਛਪਤਾ
ਜਿਸਕਾਰਿਸਰਬਪਦਰਬਾਸਿਧਹੋਤੇਹੈ॥ਅਰੁਸਰੁਕੀਜੀਵਨਾ
ਹੈ॥ਸੋਆਤਮਾਹੈ॥੧੮॥ਸੋਪਰਮਾਰਬਤੇਨਿਰਾਕਾਰਨਿਰਵੈਦ
ਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਾਤਮਾਭਾਵਕਰਿਕੈਸਭਤਿਸਹੀਕੇਅਵੈਵਹੈ॥
੧੯॥ਹੇਰਾਖਸੀਏਕਾਨਿਮੇਖਕੈਅਬੋਪਕਰਿਕੈਚਿਦਾਅਦਾਬਿ
ਖੇਅਨੇਕਕਲਪੋਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਏਕਾਖਿਟਾਕੇਸੁਪ

੨੪੨ ਨੇਬਿਖੇਆਪਕੋਬਾਲਕਜੋਬਨਾਬੰਧਾਅਵਸਥਾਦੇਖਟੇਲਾਂਗਤਾ

ਹੈਅਗੁਤਿਨੋਕਲਪੋਬਿਖੇਭੀਜੋਨਿਮੇਖਹੈਤਿਸਾਬਿਖੇਭੀਕਲ

ਪਾਵਿਤੀਤਹੋਤੈਹੈ। ਕਾਹੇਤੋਜੁਆਧਿਏਨਸਰਬਸਕਤਸਮਾਨਹੈ

ਜੈਸੀਸੰਵੇਦਨਤਿਸਾਬਿਖੇਫੁਰਤੀਹੈ। ਤੈਸਾਹੋਇਕੁਸਤਾਹੈ। ੨੦

। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਬਿਖੇਅਭੋਗਤਾਕੋਭੋਗਤਿਤੁਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ

ਅਗੁਨਿਮੇਖਬਿਖੇਕਲਪਕਾਅਨੁਭਵਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਬਾਸਨਾ

ਕਰਿਅਭੋਗਤਾਹੀਆਪਕੋਭੋਗਤਾਦੇਖਤਾਹੈ। ਜੈਸਾਜੈਸਾਫੁ

ਰਣਾਜਹਾਂਦਿਫੁਹੋਤਾਹੈ। ਤਹਾਂਤੈਸਾਹੀਹੋਇਕੁਸਤਾਹੈ। ੨੧

। ਰਾਖਸੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਜਬਾਦ੍ਰਿਸ਼ਪਦਰਬਕੋਪਪਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਬ

ਅਪਦੇਸ਼ੁਭਾਵਕੋਨਾਹੀਦੇਖਤਾ। ਜੈਸੇਨੇਤ੍ਰਜਬਪਟਕੋਦੇਖਤੇ

३६५८५७१०४२५

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪਰਹਤਾਹੈ॥੨੩॥ਹੇਰਾਖਸੀਜਬਕਛੁਦਵੈਤਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਏਕਭੀਹੋ
 ਤਾਹੈ॥ਜੇਦਵੈਤਨਹੀ॥ਤੋਏਕਕੋਸੇਕਹੀ॥ਐਸਕਲਪਨਾਤੋਰਹਿਤ
 ਹੋਸੋਚਿਨਮਾਤਰੂਪਹੈ॥ਅਰੁਜਗਤਭੀ॥ਤਿਸਤੋਂਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇਜ
 ਲਾਅਰੁਦਵਤਾਬਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਾਹੀ॥ਤੈਸੇਆਤਮਾਅਰੁਜਗ
 ਤਾਬਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਾਹੀ॥ਨਾਨਾਪਕਾਰਕੇਆਚੰਭੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਤੋਹੈ
 ਤੋਭੀਆਤਮਸੰਤਾਸਮਹੈ॥ਜੈਸੇਬੀਜਤੋਂਬਿਛਾਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਜੈਸੇ
 ਸੂਰਨਤੋਂਭੂਖਨਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਤੈਸੇਬਹਮਤੋਂਜਗਤਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ਦੁਵੈ
 ਤਵਸਤੁਕਛੁਨਾਹੀ॥ਆਤਮਸਤਾਹੀ॥ਦੁਵੈਤਰੂਪਹੋਇਕਾਰਿਭਾਸ
 ਤੀਹੈ॥ਹੇਰਾਖਸੀਜਬਸਮਕਬੋਧਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਦ੍ਵੈਤਭੀਅਦ੍ਵੈਤਹੋ
 ਇਭਾਸਤਾਹੈ॥ਕਾਹੇਤੋਂਜੁਅਭ੍ਰਾਮਕਾਰਿਦ੍ਵੈਤਕਲਪਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ਸੋ

ਅਗਨਾਨਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਵਾਸਤਵਬਹਮਾਅਰੁਜਗਤ
ਥਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਹੀ। ਜੈਸੇਵਾਯੁਅਰੁਵਾਯੁਕੇਸਪੇਦਥਿਖੇਕਛੁ
ਭੇਦਨਾਹੀ। ਤੈਸੇਬਹਮਾਅਰੁਜਗਤਥਿਖੇਕਛੁਭੇਦਨਾਹੀ। ਚਿਦ
ਅਟਕਕਚਨਹੀਜਗਤਹੈ। ਚਿਦਅਦਹੀਐਸੇਦਿਖਾਈਦੇਤਾਹੈ
ਵਾਸਤਵਤੋਂਨਵੈਤਹੈ। ਨਾਅਵੈਤਹੈ। ਨਬੀਜਹੈ। ਨਾਅੰਕੂਰਹੈ। ਨਾਇ
ਸੂਲਹੈ। ਨਾਸੂਛਮਹੈ। ਕੇਵਲਾਚਿਦਾਨੰਦਾਅਤਮਸਤਾਅਪਣੇ
ਅਪਾਥਿਖੇਇਸਤਹੈ। ਸੋਸਰਬਤਮਾਹੈ। ਜੈਸੀਜੈਸੀਭਾਵਨਾਦਿ
ਫਹੋਤੀਹੈ। ਤੈਸਾਹੋਭਾਸਤਾਹੈ। **ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ** ਬਡਾਅਸਚ
ਰਜਹੈ। ਬਡਾਅਸਚਰਜਹੈ। ਹੇਰਾਜਨਤਮਦੋਨੋਅਹਾਪਾਵਨ
ਵਚਨਕਹੇਹੈ। ਤੁਮਾਰਾਥਧਾਐਂਥਿਮਲਦੇਖੁਜਾਹੈ। ਜੈਸੇਪੂਰਣ

ਮਾਸੀਕਾਚੰਦ੍ਰਮਾਸੀਤਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਪੂਰਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਤੁ
 ਅੰਗਬੋਧਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇਬਚਨੇਕਰਿਮੇਰੀਬੁਧਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਆਈ
 ਹੈ॥ ਜੈਸੇਚੰਦ੍ਰਮਾਕੋਦੇਖਕਰਿਕਮਲਨੀਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇ
 ਫੂਲੋਸਾਬਮਿਲਕਰਿਵਾਯੁਸੁਗੰਧਕਰਿਪੂਰਨਹੋਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਮੇਰੀਬੁਧਪ੍ਰਫੁਲਤਭਈਹੈ॥ ਅਬਾਪਲਾਪ੍ਰਯੋਜਨਕਹੋ॥ ਜੁਬ
 ਨਾਬਿਖੋਕੀਸਾਨਿਮਿਤਾਆਏਹੈ॥ **ਗਜੇਵਾਰ** ਮੇਰੇਨਗਰਬਾਸੀਯੇ
 ਕੋਬਿਖੂਚਕਾਰੋਗਾਅੰਤਹਲਾਗਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਰਿਕਸ਼ਮਾਨਪੂਏਹੈ
 ਅਰੁਸੁਲਿਆਹੈ॥ ਜੁਏਕਰਾਖਸੀਹੈ॥ ਓਹੀਕਸ਼ਦੇਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕ
 ਮੰਤ੍ਰੀਹੈ॥ ਤਿਸਤੁਮਸਾਰਖੁਜੋਕੇਮਾਰਣੇਨਿਮਿਤਕੀਰਜਾੜਾ
 ਕਰਣੇਨਿਕਾਸਿਆਹੈ॥ ਜੇਓਹਰਾਖਸੀਤੁਹੀਹੈ॥ ਤੈਤੁਮਰਾਹਾ॥

ਰਾਸੰਬਾਟਭੀਹੂਆਹੋਅਥਕਿਸੀਕੋਕਾਮਤੁਦੇਹਿ **ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**
ਹੇਰਜਨਤੁਮਸੰਤਕਹਾਹੋਅਥਮੈਕਿਸੀਕੋਨਾਮਾਰੋਗੀ **ਰਾਖਸੀ**
ਚਾਹੇਕਮਲਨੇਨੀਜੀਵੇਕੇਮਾਰੇਬਿਨਾਸਗੀਰਕਾਨਿਰਬਾਹਕੇਸੇਹੇ
ਵੇਗਾ **ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**ਹੇਰਜਨਖਟਸੇਵਰਖਮੈਸਮਾਧੀਬਿਖੇ
ਇਸਾਬਿਤਰਹੀਬੀਸਮਾਧੀਖੁਲੀਤਬਖੁਧਜਾਲਾਰੀਬੀ
ਅਥਬਹੁੜਜਾਇਕਰਿਨਿਸਚਲਸਮਾਧੀਬਿਖੇਜੁੜੇਗੀਮੁਰਤ
ਕੀਨਾਈਚੋਜਾਵੇਗੀਸਰੀਰਕੋਤਾਗਦੇਵੇਗੀਪਰਹਿੰਸਾਨ
ਕਰੇਗੀਤਬਰਾਜੇਕਹਾਤੁਮਾਰਾਇਛਾਚਾਰੀਸਰੀਰਹੈਲਖੁ
ਸਰੀਰਕੋਪਾਰਕਰਿਹਮਾਰੇਸਾਖਚਲਾ **ਰਾਖਸੀਉਵਾਚਾ**ਹੇਰਾ
ਜਨਮੈਲਖੁਸਰੀਰਭੀਧਾਰੋਗੀਪਰਮੇਰੇਭੋਜਨਦੇਣੇਕੋਤੁ

ਮਾਮਰ ਬਨਹੋਵੇਗੇ। ਮੇਰਾ ਦੁਭਾਵ ਤੇਰਾ ਖਸੀਕਾਰੇ। ਸੁਭਾਵ ਤੇ
 ਮਿਟਤ ਨਾਹੀ। **ਰਾਜੇਵਾਰਾ** ਹੇਕਲਾ ਟਾਰੂਪ ਇਸਤੀ ਸਾਮਾਜ
 ਰੀਰਧਾਰ ਕਰਿਯਾ ਮਾਰੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇਰਹਾ। ਜੋਕਛੁ ਚੋਰ ਪਾਪੀਹ
 ਮਾਰੇ ਆਵੈਗੇ। ਸੋਤੇਰੇ ਬਿਦਮਾਨ ਕਰੇਗੇ। ਏਕਾਂਤ ਠੋੜਾ ਬਿਖੇਰਾ
 ਇਕੋਜ ਨਕਰਲਾ ਚੁਕਨ ਕਰਕੇ ਸੋਇਰਹਟਾ। ਜਾਗੇਹੁ ਏਸਮਾਧਾ ਬਿ
 ਖੇਲਗਲਾ। ਤਿਸਤੇ ਉਤਰੇ ਖੁਧਾ ਲਗੇ। ਤਬ ਬਹੁੜਲੇ ਜਾਵ
 ਲਾ। ਉਹ ਪਾਪ ਤੇਛੁਟੇਗੇ। **ਰਾਖਸੀ ਉਦਾਰਾ** ਹੇਰਜਨ ਤੁਮਭਲਾ
 ਕਹਾਰੇ। **ਬਾਸਿਉਦਾਰਾ** ਹੇਰਾਮਜੀ। ਇਸਪੁਕਾਰ ਕਹਿਕਰਿ। ਏਸਤੀ
 ਕਾਸਰੀਰਧਾਰੀ ਬਸਤੁ ਖੁਨੇਸਹਿਤ ਤਿਨਕੇਸਾ ਬਚਲੀਰਾਤ
 ਕੋਚਰਚਾ ਕਰਤੇਰਹੇ। ਦਿਨਹੁਏ। ਅਪਲੇ। ਅਪਲੇ। ਇਸਾਨਾ ਬਿਖੇ

†
ਰਹੇ ਖੁਸ਼ ਖਟਾਇਨ ਬੀਤੇ ਤਬ ਤੀਨ ਸਹਸਰ ਚੋਰ ਪਾਪੀ ਆਏ ਸੋ ਸਭ
ਹੀ ਰਾਖਸੀ ਕੋ ਬਿਟਾਨ ਕੀ ਏਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬੁਝਾ ਮੰਡਲਾ ਬਿਖੇ ਪਾਇ
ਕਰਿ ਲੇਗਈ ਅਜੈ ਸੇ ਦਰਿ ਦੀ ਸੁਰਨ ਕੋ ਪਾਇ ਕੁਰਿ ਪਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਤੈ ਸੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਰਿਆਲੈ ਕੋ ਸਿਖਰ ਕੋ ਲੇਗਈ ਅਤਿ ਪਤਪ
ਰਜੰਤ ਰੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ਬਹੁ ਨੁਸੋਇ ਰਹੀ ਉਠ ਕਰਿ ਸਾਮਾ ਪਾਇ ਬਿਖੇ
ਜੁਣੇ ਜਬ ਉਠ ਕਰ ਖੁਧ ਯਾ ਲਾਗੇ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪਾਸਾ ਆਵੈ ਜੋ ਕਛੁ
ਚੋਰ ਪਾਪੀ ਏਕ ਠੇਕੀ ਏਹੇ ਵੈਂ ਤਿਨ ਕੋ ਲੇਜਾਵੈ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਪਕਿਤ
ਸੁਭਾ ਵੇਕੇ ਕਰਤੇ ਰਹੀ ਉਹ ਰਾਜਾ ਬਿਦੇ ਹਹੂ ਆਸਤ ਬਰਾਜੇ ਸਾਸ
ਉਸੀ ਪੁਕਾਰ ਮਿਤ ਭਾਵ ਚਲਾ ਜਾਵੈ ਅਥਲ ਗਾਮੰਗ ਲਾਦੇਈ
ਪਾਤਿ ਮਾਰੂ ਪਾਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਸਾਬਿਖੇ ਇਸਤ ਹੋਗਾ ਜਿਸ ਫਲ ਕੇ ਨਿ

ਅਤ ਕੇਉ ਪੁਜਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੇਈ ਠਲਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਇਹ ਉ
 ਪਾਖਾਨ ਪੁਰਬਾ ਬਿਤੀਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਸੇ ਸੁ
 ਧਰੈ ਤੰਨ ਕੋ ਨਿਰੂਪਣਾ ਨਿਮਿਤਿ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਸਵਣਾ ਕਰਾਇਆ ਹੈ
 ਐਰ ਪਯੋਜਨ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਐਹੀ ਆਸ ਚਰਜ ਹੈ ਜੁ ਅਸੰਤ
 ਰੂਪ ਜਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਸੇ ਸੰਤੁ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਾਸ ਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ
 ਜੇ ਸਦਾ ਸਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਸੇ ਅਸਤ ਕੀ ਨਾ ਐ ਰਾਸ ਤੀ ਹੈ ਵਾਸਤ
 ਵ ਤੇ ਏਕਾ ਅਨਾਇ ਅਨੰਤ ਪਰਮ ਕਾਰਣਾ ਆਤਮਾ ਸੰਤਾਇ ਸੁਤ
 ਹੈਂ ਆਤਿ ਸਾਬਿਖ ਭਾਵਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਗਤ ਰੂਪ ਰਾਸ ਤਾ ਹੈਂ ਜੇ
 ਸੇ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਤਰੰਗ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਗ
 ਤ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਅਬ ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਨਾਹੀ ਕਰਣਾ

ਜੇਜਗਤਕੈਸੇਉਪਜਾਹੈ॥ਕਹਾਂਸੋਆਪਾਹੈ॥ਕਬਕਾਹੂਆਹੈ॥ਜੇ
ਸੇਹੂਆ॥ਤੈਸੇਹੂਆ॥ਅਬਇਸਕੇਨਿਵਰਤਕਾਉਪਾਇਕਰੀ
ਏ॥ਹੋਰਾਅਜੀ॥ਇਹਅਨਰਬਰੂਪਜਗਤਾਚਿਤਤੋਉਪਜਾਹੈ॥
ਜੋਚਿਤਸੇਰੇਬਚਨੇਕੇਬਿਚਾਰੇਤੋਨਾਏਹੋਤਾਹੈ॥ਚਿਤਰੂਪੀਸੰਸਾਰਸੁ
ਪਨਭ੍ਰਮਕੀਨਾਈਹੈ॥ਰਾਗਦੁਵੈਖਾਆਦਿਸੰਕਲਪੋਕਰਿਯੁਕ
ਤਹੈ॥ਜੋਤਿਸਤੇਮੁਕਤਹੂਆ॥ਜੋਸੰਸਾਰਸਮੁਦ੍ਰਕੇਪਾਰਾਆਪਾਕ
ਹੀਤਾਹੈ॥ਤਾਤੇਸੁਭਗੁਣੋਕਾਰਿਚਿਤਕੀਸੁਪਤਾਕਰੋ॥ਆਰਾਜ
ਜੋਬਿਬੇਕੀਹੈ॥ਸੋਸੁਭਕਾਰਜਕੋਕਰਤੇਹੈ॥ਅਸੁਭਕੋਨਾਹੀਕਰਤੇ
ਜੁਬਸਾਸੜਕੇਅਨੁਸਾਰਚੇਸ੍ਰਾਚੇਵੈਗੀ॥ਤਬਸੀਪਹੀਗੁਆਨ
ਚੇਵੈਗਾ॥ਅਰੁਸਭਕਲਪਨਾਮਿਟਜਾਵੈਗੀ॥ਆਤਮਾਇ

ਸਤ੍ਰਹੋਵੈਗਿ ਜੈਸੇਮੇਰਕਾਮੀਰਾਸਮੇਪਾਇਕਾਰਿਸਭਰੀਰੀਕੋਪਾਰ
 ਤਾਰੈ ਤੈਸੇਮਨਾਮਨੇਕਪਕਾਰਕੇਜਗਤਕੋਪਾਰਤਾਰੈ। ਸੋਮਨ
 ਜੜਾਅਰੁਚੇਤਨਰੂਪਹੈ। ਜੇਚੇਤਨਭਾਗਹੈ। ਸੋਸਭਕਾਉਪਾਦ
 ਨਰੂਪਹੈ। ਅਰੁਜੜਭਾਗਜਗਤਰੂਪਹੈ। ਅਨਰੂਪੀਬਾਲਕ
 ਜਗਤਰੂਪੀਪਿਸਾਚਕੋਅਗਮਾਨਕਾਰਿਕੈਦੇਖਤਾਰੈ। ਅਰੁਰੂਪ
 ਨਕਾਰਿਕੈਪਰਮਾਤਮਪਦਸਾਂਤਨਿਰਾਮਯਕੋਦੇਖਤਾਰੈ। ਸੋ
 ਦੁਵੈਤਭ੍ਰਮਾਨਿਵਰਤਕੇਅਰਥਮੈਂਤੁਤਕੋਕਥਾਸੁਵਟਾਕਰਾਵ
 ਤਹੈ। ਹੋਗਮਜੀਪੂਰਬਏਕਕਾਣਮੈਂਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋਨਿਕਟ
 ਜਾਇਕਾਰਿਪਸਨਕੀਆਬਾ। ਜੁਹੇਭਗਵਨਾਇਹਜਗਤ
 ਗਣਕਹਾਂਤੇਆਏਹੈ। ਅਰੁਕੈਸੇਉਪਜੇਹੈ। ਤਬਪਿਤਾਮਾਸੁ

ਭੁਕੇਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਆਖ ਜਾਨ ਕਹਤ ਭਯਾ **ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਵਚ**

ਹੇ ਮੁਨੀ ਸ੍ਵਰਗ ਇਹ ਜਗਤ ਸਭ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕ

ਰਿਪ ਫੁਟੁਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਤੇ ਤਰੰਗ ਪਛੇ ਫੁਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਨ

ਕੇ ਫੁਰਤੇ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭ ਜਗਤ ਪਛੇ ਫੁਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਸੇ ਮਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੁ

ਨੀ ਸ੍ਵਰ ਪੂਰ ਬਕਲ ਪਥਿ ਖੋਇ ਕਾ ਬਿੰਤ ਤਹੂ ਆ ਹੈ ॥ ਸੇ ਸ੍ਵਦ

ਕਰੁ ਏਕ ਸਮੇਦਿ ਨ ਮੇਰਾ ਧੁਪਹੂ ਆ ॥ ਤਬ ਸੰਪੂਰਣ ਸਿਸ੍ਟਾਂ ਕੈ

ਸੰਪਾਰ ਕਰਿ ਕੋਰਾ ਤ੍ਵਕੈ ਮੈ ਸ੍ਵਥ ਹੋ ਕਾ ॥ ਜਬ ਰਾਤ ਬਿਤੀ ਤਭਈ

ਤਬ ਮੈ ਉਠ ਕਰਿ ਸੰਧਯਾ ਆਦਿ ਕਕਰ ਮਾਥਿ ਧਿਸੰਜੁ ਗਤ ਕਰਤ

ਭਯਾ ॥ ਅਰੁ ਬਡੇ ਆਕਾਸ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖ ਜਾ ॥ ਤਬ ਮਾ ਅਰੁ ਪਕਾ

ਸਤੋਂ ਗਹਿਤ ਸੁਨ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਮੈ ਦੇਖਤ ਭਯਾ ॥ ਸਿਸ੍ਟ ਕੇ ਉਪਜਾ

ਵਟੇ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਧਾਰੀ ਕਾਰੀ ਚਿੰਤ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੋਜੋ ਛਿਆ
 ਤਬ ਮੁਝ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਕਾ ਸਾਥਿ ਖੋਜਿ ਸੁਆਂਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਆਈ ਅੰਗਾ ਏਕ ਏਕ
 ਸਿਸਾ ਬਿਖੇ ਬਹਾ ਆਇ ਨੁਰੁ ਦ੍ਰੁਤੀ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵਤਾ
 ਗੰਧਰਬ ਦੇਵਤਾ ਕਿੰਨ ਰਨ ਗਾਮਨੁ ਖਸੁ ਮੇਰਾ ਮੰਦ੍ਰੁ ਲਕੈ ਲਾਸਾਰੀ
 ਮਾਲਾ ਆਦਿ ਕਪਰ ਬਤਨ ਦੀ ਅੰਸ ਮੁਦ੍ਰਾ ਆਦਿ ਕਸਰੁ ਸਿ
 ਏ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰ ਸਾਹਿਤ ਸਾਸਿ ਸੁਆਂਦ੍ਰਿਸ਼ੁ ਆਈ ਅੰਗਾ ਤੇ
 ਨੈ ਬਿਖੇ ਦਸ ਬਹਾ ਮਾਨੈ ਮੇਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਹੈ ਰਾਜ ਹੰਸ ਉਹ
 ਪਰਾ ਆਰੂੜ ਹੈ ਵਾਪੁ ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਚਲਤੀ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਸੁ
 ਰਗਾ ਬਿਖੇ ਕੀੜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਉ ਦੇਹੇ ਤੇ ਹੈ ਅ
 ਨੁਖ ਪਿਥਵੀ ਉਪਰ ਦੇਵਤਾ ਨਾਗ ਪਤਾ ਲਾ ਬਿਖੇ ਭੋਗੋ ਕੋ ਭੋ

ਗਤੈਹੈ॥ ਵਾਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਭਾ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕੈ ਨਰਕ ਦੁਰ
ਗਕੈ ਭੁਗਤੈਹੈ॥ ਮੇਖ ਫਲ ਕੋ ਕੀ ਪਾਪ ਤਹੈ ਤੈਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਗੁਲ
ਗਥਿਖੇ ਅਨੇਕਾ ਛਰਹੈ ਤੈਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਏਕ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਡਥਿਖੇ ਸੰਪੂ
ਰਨ ਦੇਖਤ ਭਯਾ ਚਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਖੈ ਤਬ ਕਛੁ ਨ ਭਾ
ਸੇ॥ ਆਤਿ ਵਾਰਿਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਖੈ ਤਬ ਦਸ ਸਿਸ੍ਟਾ ਭਾ ਸੇਰਿ
ਰਪ ਰਜੰਤ ਮੈ ਦੇਖਤਾਰਹਾ॥ ਕਟਾਰਿ ਭਭੁ ਮਹੈ ਵੈ॥ ਪਰੁ ਸਪ
ਟ ਹੀ ਭਾ ਸੇ ਤਬ ਏਕਾ ਸਿਸ੍ਟ ਕੇ ਸੁਰਜ ਕਾ ਅਵਾਹਨ ਕੀਆ॥ ਤਬ
ਸੁਰਜ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟਾ ਆਇ ਪਾਪ ਤਭਯਾ॥ ਮੈ ਸੁਰਜ ਕੋ ਕੁਸਲ ਪੁ
ਛ ਕਾਰਿ ਕਹਾ॥ ਹੇ ਸੁਰਜ ਤੂੰ ਕਵਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਇਹਾ ਸਿਸ੍ਟਾ ਕਹਾ ਤੈ
ਉਪਜੀਆ ਹੈ॥ ਇਹ ਏਕ ਜਗਤ ਹੈ॥ ਬਵਾ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਸੁਰ

ਜਥੀ ਸਰਬੰਗ ਬਾ ਮੁਢ ਕੋ ਜਾਣ ਕਰਿ ਪੁਟਾ ਮਕੀ ਅਸਾ ਅਰੁ
 ਕਹਤ ਭਯਾ **ਭੁਨਵਾਰਾ** ਹੇਈ ਸੁਰਾਇ ਸਾਦਿ ਸਰੂਪੀ ਪਿਸਾਚ
 ਕੇਤੁ ਮਨਿ ਤਹੀ ਕਾਰਣ ਹੋਤੈ ਜਾਨ ਕਰਿ ਤੁਮ ਲੋ ਲਕੇ ਨਿਮਿਤ
 ਪੁਛਤੈ ਹੋ ਹੋ ਭਗਵਨ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਕਾਲ ਕਾਇਨਾ ਬਿਤੀ ਤਭਯਾ
 ਹੋ ਤਿਸ ਕਲਪਾ ਬਿਖੇ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪਕੀ ਕੋਲ ਮੇ ਕੋਲਾ ਸਪਰਬਤ
 ਬਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕੰਦਾ ਬਿਖੇ ਸੁਰਨ ਜੇ ਸੁਨਾ ਮੁਤਾ ਮਾਰਾ ਪੁਤ ਬਾ ਤਿ
 ਸ ਕੁਟੀਰ ਦੀ ਬੀਤ ਹਾਂ ਸਿੰਘਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤੇ ਬੋ ਤਹਾਂ ਬੇਦ ਕਾ ਬੇਤਾ
 ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਕੰਸ ਪਾਰਿਖੀ ਸੁਰਕੀ ਕੁਲ ਤੇ ਉਪ ਜਾਇ ਦੁਬਾਹ ਮਾਣ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤ ਭਯਾ ਇਸਤੀ ਭੀ ਸਾਬਾ ਅਰੁ ਪਾਣ
 ਕੀ ਨਾ ਆਈ ਪੁਜਾਰੀ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਹਿਤਾ ਜੇ ਸੇ ਮਾਰੂ ਬਲ ਤੇ

ਪਾਸਨਹੀਉਪਜਤਾ ਤੈਸੇਉਸਤੋਂਸ ਤਨਨਉਪਜੇ ਤਬਪੁ
ਤਕੇਨਿਮਿਤਦੇਨਤਪਕਰਦੇਲਾਗੇ ਨਿਰੰਜਨਇਸ਼ਾਨਾਬਿਖੇਏ
ਕਾਬਿਛਕਾ ਤਿਸਕੇਉਪਰਬੈਠਾ ਅਰੁਜਲਹੀਪਾਨਕਰੈ ਭੁਜ
ਨਕਛਕਰੈ ਬਹੁੜਏਕਚੁਲੀਪਾਨਕਰੈ ਬਹੁੜਉਹਭੀਤਿਆ
ਗਈਆ ਫੁਰਟੇਤੋਂਗਹਿਤਾਬਿਛਕੀਨਾਈਹੋਇਬੈਠਦੁਵਾ
ਪੁਰਜੁਗਾਬਿਤੀਤਭਾਆ ਤਬਭਵਾਨੀਸੰਕਰਪਸੰਨਹੋਇਕਰਿਦੇ
ਨੋਆਏਤਿਨੋਵਿਕੋਦੇਖਕਰਿਪੁਲਾਅਕੀਆ ਜੈਸੇਦਿਨਕੀਤ
ਪਤਕਰਿਸੁਖਚੇਹੂਏਫੂਲਚੰਦਮਾਕੇਉਦੇਹੂਏਪਫੂਲਤਹੋਤੇਹੋ ਤੇ
ਸੇਪਫੂਲਤਭਏ **ਈਸਵਰਉਵਾਰਾ** ਹੇਥਾਹਮਦਾਮੈਤੁਝਪਰਤੁ
ਇਹੂਆਹੋਸ਼ਬਾਛਤਾਹੋਸੇਮਾਂਗਾ ਤਬਥਾਹਮਦਾਕਹਾਮੇਰੇਗੀ

ਹਥਿਖੇਦਸਪੁਰਹੋਵੈਂ ਬੁਧਵਨਕਾਲਿਆਲਾਮੂਰਤਾਜਿਸਕਰਿਮੁ
 ਤੁਕੋਬਹੁਕੁਸੋਕਕਦਾਰਿਤਨਹੋਵੈਂ ਹੇਰਗਵਨਜਬਬਾਹਮਲਾ
 ਐਸੇਕਹਾਤਬਈਸੁਰਕਹਾਐਸੇਹੀਹੋਵੈਗਾਐਸਾਕਹਿਕਰਿਅੰਤੁ
 ਰਧਾਨਭਏਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਤੋਂਤਰੰਗਉਛਲਕਰਿਮਿਟਜਤਾਹੈ
 ਤੈਸੇਅੰਤਰਧਾਨਭਏਤਬਉਹਦੋਨੋਪਸੰਨਹੋਇਕਰਿਆਪਣੇ
 ਗਿਹਮੋਆਵਤਭਏਬਾਹਮਲੀਤੇਸਮੇਪਾਇਕਰਿਦਸਹੀਪੁ
 ਰਕਮੋਉਭਪਤਿਭਏਦੁਤੀਯਕੇਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਨਾਈਉਨਕੀਸੇ
 ਭਾਭਈਅਰੁਸੰਸਕਾਰਕੋਲੋਉਪਜਾਜੈਸੇਵਰਖਾਕਾਲਕਾਬਦਲ
 ਸੀਪੁਹੀਬਫਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਬੋਝਕਾਲਾਬਿਖੇਬਧਗਏਜਬਸਧ
 ਤਵਰਖੋਕੇਭਏਤਬਬਾਣੀਕੇਬੋਤਾਭਏਉਨਕੇਮਾਤਾਪਤਾਸਰੀ

ਰਕੋਤਾਗਾਤਿਭਏ। ਉਹਦਸਹੀਬਾਹਮਦਾਅਪਦੇਰੀਹਕੋਤਾਗ
ਕਾਰਿਕੈਲਾਸਕੇਸਿਖਰਉਪਰਜਾਇਚੜੇ। ਅਰੁਪਰਸਅਗਬਿ
ਚਾਰਕਰਦੇਲਾਗੇ। ਉਹਕਵਨਈਸੁਰਜਹੈ। ਜਿਸਕੋਪਾਏਤੇ
ਬਹੁਤੁਖੀਨਹੋਵੀਯੈ। ਜਿਸਕਾਨਾਸਨਹੋਵੈ। ਅਰੁਸਭਕਾਈ
ਸੁਰਹੋਵੀਯੈ। ਏਕਭਾਈਕਹਾ। ਸਭਤੇਬਡਾਮੰਡਲੇਸੁਰਹੈ। ਸ
ਭਕੇਉਪਰਿਤਿਸਕੀਆਗ੍ਰਾਚਲਤੀਹੈ। ਦੂਸਰੇਕਹਾ। ਅੰਡ
ਲੇਸੁਰਗਜੇਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਗਜੇਕਾਪਦਬੁਡਾਹੈ।
ਤੀਸਰੇਕਹਾ। ਰਾਜਾਭੀਚੰਕਵਰਤੀਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇ
ਚੰਕਵਰਤੀਕਾਪਦਬਡਾਹੈ। ਬਹੁਤੁਅੰਰਭਾਈਕਹਾ। ਚੰਕਵ
ਰਤੀਭੀਜਮਕੇਅਧੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਜਮਕਾਪਦਬਡਾਹੈ।

ਅੰਰਕਹਾ ਜਮਤੋਂ ਇੰਦੁ ਬਡਾ ਹੈ ॥ ਅੰਰਕਹਾ ਬਹਮਾ ਕੇ ਏਕ ਮਹੂ
 ਰਤਾ ਬਿਖੇ ਇੰਦੁ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਬਹਮਾ ਕੇ ਕ
 ਲਪਾ ਬਿਖੇ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਬਹਮਾ ਕਾ ਈਸ਼ਰ ਜਸ ਭਤੇ ਬਡਾ ਹੈ
 ਹੇ ਭਗਵਨ ਬਹਮਾ ਜੀ ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡੇ ਭਈ ਕਹਾ ॥ ਤਬ
 ਸਭ ਨੇ ਕਹਾ ਭੁਲਾ ਕਹਾ ॥ ਤਿਸ ਪਦ ਕੋ ਹਮ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੈ ॥
 ਬਡੇ ਭਾਈ ਕਹਾ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਯੋ ਅੰਰ ਸਭ ਵਾਸ ਨਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
 ਅਗੁ ਇਹੀ ਭਾਵਨ ਕਰੋ ॥ ਜੁ ਹਮ ਬਹਮਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਦ ਮਾਸਨ
 ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਪਾਲਨਾ ਸੰਘਾਰ ਕਰਤਾ ਮੈ
 ਹੀ ਹੈ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਮੇਰੇ ਅੰਗੇ ॥ ਬਿਖੇ ਇਸ਼ਤ ਹੈ ॥ ਅੰਸੀ ਭਾਵਨਾ ਏ
 ਕਾ ਕਰਕੋ ॥ ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਬਹਮਾ ਕਾ ਪਦ ਪਾਤਹੋ ਵੈ ॥ ਹਾ ਜ

ਬਾਇਸਪੁਕਾਰਬਡੇਭਾਈਕਹਾਤਬਛਟੇਭਾਈਪੰਕਹਾਐਸੇ
ਹੀਕਰਤੇਹੈਸਭਭਾਈਧਾਨਾਬਿਖੇਜੁੜੇਜੈਸੇਕਾਰਾਤਉਪਰ ਮੂਰ
ਤਾਲਿਖੀਹੋਤੀਹੈਤੈਸੇਹੀਹੋਗਏਹੀਹੀਚਿਤਵਨਾਕਰਦੇਲਾ
ਗੇਐਂਬਹਮਾਹੋਕਮਲਾਅਸਨਮੇਰਾਹੈਸਿਸ੍ਰਕਾਰਤਾਭੋਗ
ਤਾਐਂਹੀਹੋਅੰਗਉਪਅੰਗਸਹਿਤੁੰਗਕਰਮਐਂਹੀਰਚੇਹੈਸਰ
ਸੁਤੀਗਾਇਤੀਸਹਿਤਬੇਟਮੇਰੇਆਗੇਖੜੇਹੈਜਗਤਕੀਮਰ
ਜਾਦਾਕੋਲੋਕਪਾਲਦੇਵਾਲੇਸਭਮੈਂਹੀਰਚੇਹੈਤੀਨੋਲੋਕਮੈਂ
ਹੀਰਚੇਹੈਅੰਦ੍ਰਮੈਂਹੀਰਚਾਹੈਸੂਰਜਮੇਰੀਅਗਾਸੈਤਪਤਾ
ਹੈਅਮਰੁਸੈਸਦਾਅਤਮਪਦਾਬਿਖੋਇਬਤਹੈਐਂਹੀਸਭਨਾਮ
ਦਿਨਾਮਾਸਾਅਦਿਕਕਾਯਕੇਰਾਖੇਹੈਦਿਨਕੋਉਤਪਤਕਰਤਾ

ਹੋਰ ਤੁਕੋ ਬਹੁਤ ਲੀਨ ਕਰਿ ਲੇਤਾ ਹੋ ॥ ਹੋਰ ਗਵਨਾਇ ਸਪਕਰ
 ਇੰਦੁ ਕੇ ਦਸਹੀ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਮਕੀ ਭਾਵਨਾ ਪਾਰਿ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਜੈ
 ਜੇ ਜੇ ਸੁਆਖਾ ਤੁਥਿ ਖੇਕਾ ਮਲਪਤ ਸੁਕ ਕਰਿ ਗਿਤ ਪਤ ਤੇ ਹੋ ॥
 ਤੈਸੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਹ ਸੁਕ ਕਰਿ ਗਿਤ ਪਤੈ ਬਨ ਚਰ ਬਖਲਾ ਕਰੈ ॥
 ਆਪੇ ਆਪ ਕੈ ਚੈ ਪਗੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ਕੇ ਅਧਮਾ ਸਾ ਬਿਖੇ
 ਨਾ ਆਵੈ ॥ ਇਸ ਪਕਾਰ ਜਬ ਚਤੁਰ ਗੁਰੁ ਗਕਾ ਅੰਤ ਭਯਾ ਤਬ ਸੁ
 ਕੇ ਅਪਾਰ ਕਰ ਕੈ ਤੁਮ ਆਤਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਭਯੇ ॥ ਉਨ ਕੇ ਸਹੀ
 ਰਭੀ ਨ ਸੁਹੇ ਗਏ ॥ ਪੁਰਯ ਸੁਕਾ ਉਨ ਕੀ ਆਕਾਸਾ ਬਿਖੇ ਆਕਾਸੁ
 ਪਰਾਧੀ ॥ ਤਬ ਤੀਬਰਾ ਵਨਾ ਉਨਾ ਬਿਖੇ ਬੀ ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਦਸ ਸਿ
 ਆਉਂ ਨ ਭਿੰਨ ਸਹਤ ਦਸਹੀ ਬਾਹਮਾ ਹੋਤ ਭਯੇ ॥ ਅਬ ਜਾ ਗਕਰਿ

ਤੁਆਆਕਾਸਾਬਿਖੇਫੁਰਤੇਦੇਖੈਚੇਭਗਵਨਾਤਿਨਦਸਬਹਾਮਲੇ
 ਕੇਚਿੰਤਾਆਕਾਸਾਬਿਖੇਦਸਹੀਸਿਸ੍ਰਾਂਇਸਤਰੈਂਗਾਤਿਨਦਸੇਸ੍ਰੇਂ
 ਮਾਧੀਬਿਖੇਏਕਾਸਿਸ੍ਰਕਾਸੁਰਜਮੈਰੈਆਕਾਸਾਬਿਖੇਮੇਰਾਮੰਦਰ
 ਹੈਕਾਲਜੇਹੈਪੜੀਆਹੁਰਤਾਦਿਨਪਖਮਾਸਬਰਖਜੁਗਾਸੇਮੁਖ
 ਹੀਕਰਿਹੋਤਾਹੈਗਈਸਾਕਿਆਬਿਖੇਮੁਖਕੋਉਨਜੋੜਿਆਹੈਸ੍ਰ
 ਸਪਕਾਰਉਨਦ੍ਰਿਸਿਸ੍ਰਾਂਹੈਸੇਮਨੇਮਾਤਰੈਗਈਦੁਜਲਕੀਨਾ
 ਈਚਿੰਤਾਬਿਖੇਪੜੀਆਫੁਰਤੀਆਹੈ**ਬ੍ਰਹਮਾਉਵਚ**ਹੇਮੁ
 ਨੀਸੁਰਜਬਾਈਸਪਕਾਰਮੁਖਕੋਸੁਰਜਕਹਾਤਬਮੈਂਕਹਾਹੇਭਾ
 ਨਮੇਹਰਚਟੇਕਰਿਕਿਆਸਿਪਹੈਵੈਗਾਆਗੇਤੋਦਸਾਸਿਸ੍ਰਾਂਹੈ
 ਅਰੁਦਸਬਹਾਮਾਹੈਤਬਸੁਰਜਮੁਖਕੋਕਹਾਹੇਭਗਵਨਤੁਮ

ਤੇ ਨਿਰਛਤ ਹੋਈ ਲਾਮਾ ਤੁਮ ਕੋ ਸਿਸੁ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਸਬੇ ਦਨ ਕੇ

ਫੁਰਦੇ ਕਾਰਿ ਤੁਮ ਤੇ ਸਿਸੁ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਜਗਤ ਕੀ ਰਚਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਨਿਤ

ਕਰਮ ਹੈ। ਜੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਜੋ ਯਥਾ ਪਾਪ ਤਾ ਬਿਖੇ ਅਸੰਸਕਤ ਹੋ

ਏ ਕਾਰਿ ਬਿਚਰਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਨਿਹ ਕਲੀ ਕਦਰ ਪਣਾ ਪਾਤਿ ਬਿਖੇ ਕੋ

ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਯਥਾ ਪਾਪ ਤਕੋ ਅੰਗੀ

ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਉਨ ਕੋ ਅਕਰਦੇ। ਬਿਖੇ ਭੀ ਕਛੁ ਪਯੋ ਜਨ ਨਾਹੀ

ਜੇਗਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਏਕ ਹੀ ਅਦੁਤੀ ਯਥਾ ਹਮ ਹੈ। ਐ

ਰਕਛੁ ਬਹਿ ਆਨਾ ਹੀ। ਚਿੰਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਬਸ ਕਲਪ

ਰੂਪ ਅਨੇਕਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੜੀਆ ਫੁਰਤੀ ਹੈ। ਆਰੇ। ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਆਸਾ

ਕਰਦੀ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਚਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਾਰਿ ਕੇ ਦੇਖੋ। ਤਬ ਤੁਮ

ਹੀ ਸਿਸਾ ਬਿਖੇ ਉਨ ਕੀਆਂ ਸਿਸਾ ਭਾਸਤੀਆਂ ਹੀ ਨਾਹੀ ਉਨ
ਕੀ ਸਿਸਾ ਉਨ ਹੀ ਕੇ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਹੈ ਤੁਮ ਉਨ ਕੋ ਨਾ ਸਭੀ ਨਕਾਰਿ
ਸਕੋਗੇ ਹੇ ਰੁਗ ਵਨ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਗਾ
ਪਾਹੈ ਅਤਿ ਸਕੇ ਉਹੀ ਨਿਵਰਤ ਕਰੈ ਤਬ ਹੋਵੈ ਮੇਰ ਕੋ ਉਨ ਹੀ ਕਰਿ
ਸਕਤਾ ਦੇਹ ਨਾ ਸੁਹੇਤੀ ਹੈ ਪਰੁ ਨਿਸਚਾ ਨਾ ਸਨਹੀ ਹੋਤਾ ਨਿਸ਼ਾ
ਰੂਪ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤਿ ਸਪਰਾਇਤ ਹਾਸ ਹੈ ਏਕਾਇੰਦ੍ਰ ਦ੍ਰਾਮ ਨਾਮ
ਗਾਜਾ ਤਿਸ ਕੀ ਅਹਿਯੁਗਾਨਾ ਮਾਇਸਤੀ ਬੀ ਅਤਿ ਸਕੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇ
ਇੰਦ੍ਰ ਨਾਮ ਏਕ ਪੁਰਖ ਬਾਜਬਾ ਅਹਿਯੁਗਾਨਾ ਪੁਰਖ ਗੋਤਮ
ਕੀ ਇਸਤੀ ਅਹਿਯੁਗਾਨਾ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਤਬ ਏਕ

ਸਹੇਲੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾਣੀ ਜੈਸੇ ਪੁਰਬ ਆਹਿ ਲਿਆ ਬੀਨ ਅਰੁ ਜੈਸੇ
 ਉਹਾਇੰਦੁ ਬਾ ਤੈਸਾ ਤੁਮਾਰੇ ਨਗਰਾ ਬਿਖੇ ^{ਤੈਸੇ ਤੁਹੈ} ਭੀ ਇੰਦੁ ਬਹਮੁ ਹੋਰੇ।
 ਜਬਾਇ ਸਪੁਕਾਰ ਗਾਣੀ ਸੁਣਿਆ ਤਬ ਉਸਾ ਬਿਖੇ ਅਨੁਗਾ ਬਾਹਿ
 ਆ ਤਿਸ ਕਰਿ ਸੁਕਤੀ ਜਾਵੈ ਅਗੁ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰੇ ਤਬ ਏਕਸ
 ਖੀ ਕਹਾ ਹੇਰਾਣੀ ਜੀਐਂ ਇੰਦੁ ਬਾਹਮੁ ਲਕੋਲੇ ਆਵਤੀ ਹੋ ਜਬ
 ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਸਖੀ ਕਹਾ ਤਬ ਗਾਣੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਆਈ ਜੈਸੇ ਚੰ
 ਦੁ ਮਾਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਮਲ ਨੀਖਿ ਡੁਆਵਤੀ ਹੋ ਤੈਸੇ ਖਿਡਿ ਆਈ
 ਤਬ ਸਖੀ ਇੰਦੁ ਕੋ ਪਬੋ ਪਕਰਿ ਕੋਰ ਤੁਕੇ ਸਮੇਲੇ ਆਈ ਏਕਾਤ
 ਇਸ ਨਾ ਬਿਖੇ ਪਰਸ ਪਰਲੀਲਾ ਕਰੀ ਅਰੁ ਪੁਸ਼ੰਬੁ ਏ ਅਰੁ

ਪਰਸਪਰਸਨੇਹਭੁਯਾਨਾਐਰਸਭਕ੍ਰਿਆਤਿਨਕੀਅਰੁਲੇਜਾਦੁ
ਰਹੋਗਈਹੇਭਗਵਨਬ੍ਰਹਮਾਜੀਉਸਕਾਭੁਰਤਾਕ੍ਰੀਬਡਾਗੁਣਾਵਾ
ਨਥਾਪਗੁਤਿਸਕਾਤਿਆਗਕੀਆਗਾਗਾਜਾਇਨਕਾਬਿਤਾਂਤਸੁਣਾ
ਕਾਰਿਏਨਕੋਰੰਡਕਾਵਣੇਲਾਗਾਚਿਕੜਾਬਿਖੇਅਗਨਿਬਿਖੇਡਾ
ਰਾਅਐਰਸਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤਫਨਾਕਰੀਪਰਉਨਕੋਕਸੁਕਛੁਨਹੋ
ਵੇਰਾਜੇਕਹਾਤੁਮਕੋਕਸੁਕਿਉਨਾਹੀਹੋਤਾਉਨਦੋਨੇਕਹਾਹਾਤੋ
ਆਪਕੋਭੀਨਾਹੀਜਾਣਾਤੇਅਹਿਲਿਆਕਹੇਮੁਣਕੋਸਭਾਇੰਦ੍ਰਹੀ
ਭਾਸਤਾਹੈਇੰਦ੍ਰਕਹੇਮੁਣਕੋਸਭਾਅਹਿਲਿਆਹੀਭਾਸਤੀਹੈ
ਦੁਖਕਹਾਹੈਹਮਾਹਰਖਵਾਨਹੀਹੈਅਗਨਿਬਿਖੇਜਲਤੇਨਹੀ
ਹਸਤੀਕੇਚਰਨੇਤਲੇਅਰਤੇਨਾਹੀਹੋਰਸਨਜੇਤਾਕਛੁਜਗਤਭੁ

ਸਤਾਹੈ ਸੇਅਨ ਬਿਖੇਇ ਸਤਹੈ ਹਮਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਸਪਸਪਤਿ
 ਭਾਹੈ ਰਹੀਹੈ ਹਮਕੋ ਸੇਰਾ ਅਨਿ ਸੁਕ ਛੁਨਾਹੀ ਦੁਖ ਕਹਾਂ ਹੋਵੈ ਜੈ
 ਸੇਅੰਦ ਮੰਦ ਪਵਨ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਨਾਹੀ ਚਲਾਇ ਸਕਤਾ ਤੈ ਸੇਅਨ ਕੋ ਨਿ
 ਸਚੇ ਕੋ ਕੋਈ ਚਲਾਇ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ਅਨਕਾਨਾ ਮਇੰਦੁ ਹੈ ਅਨ
 ਹੀਨਾ ਮਾਅਹਿ ਇਆ ਹੈ ਅਨਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤ ਰਚਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਕੇ
 ਸੁਹੁ ਏਭੀ ਨਾਨਾ ਸੁਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ਏਕ ਸਰੀਰ ਜਬਨ ਸੁਹੋਤਾ ਹੈ ਤ
 ਬਾਏਰ ਸਰੀਰ ਪਾਰ ਲੇਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇਇ ਹਸਰੀਰ ਪੜਾਰ
 ਹਤਾ ਹੈ ਅਨਕੇ ਰਚੇ ਸਰੀਰ ਕਾਰਿ ਪੜਾ ਚੇ ਸੁਕਰਤਾ ਹੈ ਜਬਾਨ
 ਕਾਨਿਸਚਾਨਾ ਸੁਹੋਵੈ ਤਬ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੋਤੇ ਭੀ ਚੇ ਸੁਨਾਹੀ ਹੋਤੀ ਦੋਹਰਾ
 ਮੇਰੇ ਚਿੰਤਾ ਏਭੀ ਬਸੋਇ ਨਾ ਚਿੰਤਾ ਨਿਸੁਆਹੀ ਦੁਸਰ ਕਛੁ ਭਾਸੇ

ਨਹੀ ਦੁਖ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਨੁ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਜਬਾਇਸ
ਪਕਗਈ ਦੁਕਹਾ ਤਬਰਾ ਜੇ ਭਰਤ ਨਾਮ ਮੁਨੀ ਸੁਰਜੇ ਨਿਕਟ
ਬੈਠਾ ਬਾਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕਹਾਇ ਨਾਪੀ ਯੋ ਕੋ ਪਾਪ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਪ
ਦੇਵੇ ਜਮ ਰਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਭਰਤ ਕਹਾ ॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਯੇ ਤੁਮ ਅਰਜਾ
ਵੈ ॥ ਤਬ ਦੇ ਨੇਪਿ ਬਵੀ ਪਾਗਿ ਗਿਝ ਪੜੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੂਲ ਕੇ ਕਾਟੇ ਤੇ ॥
ਛਾਗਿ ਝਪੜੇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੀੜੇ ॥ ਵਾਸਾ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇ ਨੇ ਮਿਰਾ ਭਏ ਭੀਸ
ਨੇਹਾ ਬਿਖੇਰੇ ॥ ਬਹੁ ਝਮਨ ਕਰਿ ਦੇ ਨੇ ਪੰਛੀ ਭਏ ॥ ਤਬ ਭੀਸ ਨੇ
ਹਰਹਾ ॥ ਅਬ ਹਮਾਰੀ ਸਿਸਾ ਬਿਖੇਤ ਪਕਰਤਾ ਪੁਨ ਵਾਨ ਬਾਹ
ਮਟਾ ਅਰੁ ਬਾਹਮਣੀ ਭਏ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁਮ ਦੇਖੋ ਜੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ
ਹੁਏ ਭੀ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਨਾਸ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਜੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਦੂ

ਰਨਹੀਹੋਤਾ ਤੋਇੰਦ੍ਰਕੇਪੁੜੇਕੀਆਨਸੀਸਿਸ੍ਰਕੇਸੇਦੂਰਹੋਵੇਅਨ
 ਹੀਜਗਤਕਾਕਰਤਾਹੈਅਨਹੀਪੁਰਖਹੈਅਨਕਰਿਕੀਆਸੇ
 ਕੀਆਨਹੀਸਰੀਰਕਾਕੀਆਕੀਆਹੋਤਾਅਨੇਕਾਸਿਸ੍ਰਕੇਰੁ
 ਮਾਚਿਤਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੈਤੁਮਭੀਚਿਦਾਕਾਸਾਬਿਖੇਸਿਸ੍ਰਕੇ
 ਰਚੋਭੂਤਾਕਾਸਾਅਗੁਚਿੰਤਕਾਸਾਅਗੁਚਿਦਾਕਾਸਤੀਨੈਅਨੰਤ
 ਹੈਭੂਤਾਕਾਸਾਅਗੁਚਿੰਤਕਾਸਾਚਿਦਾਕਾਸਕੇਆਸ੍ਰੇਹੈਤੁਮ
 ਰੀਜੇਤੀਇਛਹੋਵੈਤੇਤੀਚਿਦਾਕਾਸਾਬਿਖੇਰਚੋਇੰਦ੍ਰਕੇਪੁੜੇ
 ਤੁਮਾਰਾਕੀਆਣੀਆਹੈਬਹਮਾਉਵਾਚਾਹੋਬਾਸਿਸ੍ਰਜੀਜ
 ਬਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸੂਰਜਕਹਾਤਬਮੇਕਹਾਯੁਕਤਕਹਾਹੈਹ
 ਮਭੀਅਪਦੇਨਿਤਕਰਮਕੋਕਰਤੇਹੈਹੋਸੂਰਜਮੇਰੀਸਿਸ੍ਰਕੇ

ਤੁਮ ਮਨ ਪ੍ਰਯਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਪਣੀ ਇਛਾ ਸੇਰ ਚੋ ॥ ਤਬ ਸੂਰਜ ਮੇਰੀ
ਆਗੂ ਨ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਦੋਸਰੀ ਰਕਰਤਾ ਭੁਯਾ ॥ ਏਕ ਉਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟ
ਕਾ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਸ੍ਰਿਸਟ ਅੰਭੂ ਮਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਕੀ ਆਮ ਮੇਰੀ ਆਗੂ
ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜੀ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੈ
ਜਾਇਹ ਜਗਤ ਸਭ ਮਨ ਕਾਰਨ ਚਾਹੁ ਆਹੈ ॥ ਜੁਮਨਾ ਬਿਖੇ ਦਿੜ੍ਹ ਹੋਤਾ
ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਫਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਵਿਤ ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਜੇ ਉਤ ਬਾਨ ਹੂਆ
ਸੋ ਅਤਿ ਵਾਰਿਕ ਸਰੀਰ ਹੂਆ ॥ ਜਬ ਸੂਰ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਾਦ ਭੁਯਾ ॥ ਤੁ
ਥਾ ਆਧਿ ਭੂਤ ਕਾ ਸਰੀਰ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਭੁਮਾਨੀ ਜੀ ਵਭੁ ਯਾ ॥
ਦੇਹ ਆਭਿਮਾਨ ਪੂਰਬ ਕਵਾਸਨਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਟੀ ਜੰਤ੍ਰ ਕੀ ਨਾਮ
ਈ ਭਟਕਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਕਾ ਬੋਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੇਹ ਆਵਿ

ਦਿਕਸਾਂਤਹੋਜਤੇਹੈ॥ ਮੇਰਦੈਤਕਛੁਉਪਜਿਆਨਾਹੀ॥ ਚਿੰਤਕੇਛੁ
 ਰਟੇਕਾਰਿਕੋਅਹੰਤੁਆਦਿਕਬ੍ਰਮਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਵਾਸਵਕਛੁਨਾਹੀ
 ਜਬਾਚਿੰਤਾਆਤਮਾਕੀਓਗਾਆਵਤਾਹੈਤਬਜਤਭਾਗਾਇਸਕਾਜਸ
 ਜਾਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੁਰਨਸੇਮੈਲਅਗਾਨਿਬਿਖੈਜਲਜਾਤੀਹੈਤਬ
 ਸੁੰਧਰਹਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਚਿੰਤਸੇਜਤਭਾਗਾਆਤਮਾਅਬ੍ਰਾਸਕ
 ਰਿਜਲਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੁਧਚੈਤੰਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਵਾਸਤਵਤੇਜੀਉਕਾ
 ਤਿਉਹੈ॥ ਦੇਹਚਾਬੈਤਾਲਦੇਹਕੀਕਲਪਨਾਭਯਾਅਗੁਆ
 ਰੁਖਜੁਹੇਉ॥ ਅਗਾਨਾਗਾਨਤੇਜਾਨਲੇਵਾਸੁਵਨਾਹੀਕੋਇ
 ॥ ੧ ॥ ਬਸਿਸੇਵਾਚਾਹੇਰਾਅਜੀਏਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਖੁਕੋਬਹਮਾਜੀ
 ਕਹਾਬਾਸੈਤੁਮਕੋਕਹਾਹੈ॥ ਜੇਸੁਮਨੋਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਭਾਵਨਾ

ਮਹੈ ਫੁਰਲੇ ਕਾ ਅਰੁ ਫੁਰਲਾ ਕਿਆ ਰੂਪੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਿਆ ਫੁਰ
 ਲੇ ਕਰਿ ਸਰਬ ਫਲ ਕੀ ਸਿਧਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਭਗਵ
 ਨ ਜੜਾ ਅਜੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਕਾ ਬਿਸੇਖ ਕਰਿ ਕਹੈ ॥ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੇਵਾ ਚਾਹੈ ॥
 ਮਜੀਆ ਤਮਾਤੰਤੁ ਅਨੰਤ ਰੂਪੁ ਸਰਬ ਸਕਤਾ ਮਨ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤਿ
 ਸਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਲਪੁ ਸਕਤ ਫੁਰਤੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੋ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥
 ਜੜਾ ਅਜੜ ਕੇ ਮਧਾ ਬਿਖੇ ਰੇ ਲਾਇਆ ਨਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਨ
 ਹੈ ॥ ਰਾਵਾ ਅਰੁ ਰੂਪੁ ਦਾਰ ਬੇਕਾ ਨਿਸਚਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਮੈ ਬਿਦੇ ਨ
 ਦਰੂਪ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹੀ ॥ ਦੇਹ ਸਾ ਬਾਸਿ ਲਕਰਿ ਜੇ ਐਸੇ ਕਲਪ
 ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਨਹੀ ॥ ਇਸ ਤੇ ਰਹਤਾ ਮਨ ਨਹੀ ਰਹਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁ
 ਲੇ ਬਿਨਾ ਗੁਲੀ ਨਾਹੀ ਰਹਤਾ ॥ ਤੇ ਸੇ ਕਲਪ ਨਾ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨਹੀ ਰ

ਹਰਾ ਜੈਸੇ ਉਸਨ ਤਾ ਕੀ ਸੰਤਾ ਅਗਨਿ ਬਿਨਾ ਹੀ ਪਾਈ ਤੀ ਤੈਸੇ ਕ
 ਰਮੇ ਕੀ ਸੰਤਾ ਅਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੀ ਪਾਈ ਤੀ ਅਨ ਅਰੁ ਅਤੁ ਮਾ ਬਿਖੇ
 ਭੇਟਨ ਹੀ ਅਨ ਰੂਪੀ ਬੀਜ ਤੇ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਫੂਲ ਫਲ ਰੂਪੀ ਸ
 ਰੀ ਰਹੇ ਤੇ ਹੋ ਜੈਸੀ ਜੈਸੀ ਅਨ ਬਿਖੇ ਬਾਜਾ ਹੋਤੀ ਹੋ ਗਤਿ ਸਕੇ ਅਨ
 ਸਾਰ ਫਲ ਕੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੋ ਜੀ ਸਭਿ ਰਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੋਤਾ
 ਹੋ ਗਤਿ ਸਭਿ ਰਕਰਮਾਇੰਦੀ ਅੰਭੀ ਪਵਰੰਤੀਆਂ ਹੋ ਜੈ ਕਰਮ ਹੋ
 ਸੇਈ ਅਨ ਕਾ ਫੁਰਟਾ ਹੋ ਅਰੁ ਅਨ ਫੁਰਟਾ ਰੂਪ ਹੋ ਗਤਿ ਸੀ ਕਰਣ ਤੇ
 ਕਰਾ ਹੋ ਅਨ ਕਰਮ ਰੂਪ ਹੋ ਅਨ ਕਰਮੀ ਜੈ ਬੁਧਕ ਹੀ ਯੋ ਅਪੰਕਾ
 ਕਾ ਚਿੰਤ ਕਰੀ ਯੈ ਕਲਨ ਕਰਮ ਸਿਮਿਤ ਵਾਸਾ ਅਰੁ ਬੁੰਸਾਇੰਦੀ
 ਆਪ ਜਾ ਸਰੁ ਫੁਰਟੇ ਕੇ ਪਰਜਾਇੰਦੀ ਜਬ ਚਿ

ਤਕੋਚੇਤਤਾਕਾਸੰਜੋਗਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਸੰਸਾਰਕ੍ਰਮਹੋਤਾਹੈ॥ ਰਾਮੋ
ਵਾਚਾਹੋਭੁਗਵਨਾਮਦ੍ਵੈਤਤੰਤੁਪਰਮਸੰਵਿਤਾਅਕਾਸਾਬਿਖੇਏ
ਤੀਕਲਨਾਕੈਸੇਹੂਈ॥ ਅੰ॥ ਅਗੁਤਿਨਾਬਿਖੇਅਰਬਰੂਪੀਦਿ
ਕਤਾਕੈਸੇਹੂਈ॥ ਬਸਿਯੋਵਾਚਾਹੋਰਾਮਜੀਸੁਧਸੰਵਿਤਾਮੰਤ੍ਰਫੁ
ਰਟੇਕੀਨ॥ ਯਾਈਈਬਤਭਈ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮਮਨਹੈ॥ ਜਬ
ਉਹੀਪਦਾਰਥੋਕਾਨਿਸਚਾਕਰਤਭਈ॥ ਜੇਇਹਐਸੇਹੈ॥ ਐ
ਹਐਸੇਸੋਬੁਧਹੈ॥ ਅਭੁਮਾਨਕਰਿਕੈਅਹੰਕਾਰਹੈ॥ ਜੇਈਮਿਥਾ
ਅਹੰਬਿਤਸੰਸਾਰਥੰਧਨਕਾਕਰਣਹੈ॥ ਕਿਸੀਕਾਰੀਹਟਾਕਿ
ਸੀਕਾਤਿਆਗਾਬਿਚਾਰਤੇਰਹਤਾਬਿਤਧਾਵਤੀਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮਚਿੰਤਹੈ॥ ਫੁਰਟੇਬਿਖੇਫਲਕੋਅਰੋਪਕਰਿਕੈਧਾਰਣਾ

ਜੋਈ ਕਰਮ ਹੈ ਪੁਰਬ ਕੀ ਯੇ ਕਾ ਸੰਸ ਕਰਾ ਚਿਤਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰੈ ਸੋ
 ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਅਮਰੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਆ ਸੰਸ ਕਾਰ ਰਿਦੇ ਬਿ
 ਖੇਦਿ ਫਰੇ ਵੈ ਸੋ ਵਾਸਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ਮਜੀਆ ਤਮ ਤੰਤੁ ਅਵੈ ਤਰੇ
 ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਆਇੰਦੀ ਮਾਜਿ ਸਕਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਇੰਦੀ
 ਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਕੋ ਭੁਲਾਇ ਕਰਾਪਣੇ ਨਾ ਸਕੇ ਨਿਮਿ
 ਤਿ ਚੇਟਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਵਿਕਲ ਪਉਠ ਤੇ ਹੈ
 ਤਿਸ ਕਾਨਾ ਮੂਲ ਆਇੰਦੀ ਆ ਹੈ ਸਬਦ ਸਪਰਸਰੁ ਪਰਸ
 ਗੰਧ ਕੋ ਦਿਖਾਵਣਾ ਹਾਰੀ ਅੰਗ ਅਮਰੁ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਅਧਿਸਟਾ
 ਨਾ ਦਿਖਾਵਣੇ ਹਾਰੀ ਆਇੰਦੀ ਆ ਹੈ ਅਮਰੁ ਅਵੈ ਤਤਤਾ
 ਤਮਾ ਬਿਖੇ ਦਿਸਨਾ ਲਕੋ ਜਿਸ ਕਲਪ ਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਨਾ

ਮਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਤ ਕੋ ਅਸਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸੰਤ ਕੋ ਸੰਤ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਣਾ ਹੈ ਸਬਦ ਸਪਰਸਰੂਪ
ਸਗੰਧ ਇਹ ਕਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਿ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਹੀਤਾ
ਹੈ ਤਿਸ ਫੁਰਦੇ ਕੋ ਇਹ ਪਰਜਾ ਇਹੈਂ ਅਰੁ ਐਰਬਾਈ ਪੰਕ
ਮਤ ਭੀ ਇਸਹੀ ਕੇ ਅੰਤਰ ਭਾਵ ਹੈ ਜੈ ਸੇਏ ਕਪੂਰ ਖਕੋਇ ਸਾ ਅਕ
ਰਣੇ ਤੇਂ ਇਸਾਨ ਕਰਤਾ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਤੇਂ ਦਾਨ ਕਰ
ਤਾ ਤਪ ਕਰਦੇ ਤੇਂ ਤਪ ਕਰਤਾ ਤਪਸੀ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਨੇਕ
ਸਕਤੀ ਕਰਿ ਅਨੇਕ ਸੰਕ੍ਰਮਾਨ ਕੀ ਅੰਚੋਤੀ ਅੰਧੈਂ ਸੋ ਚਿੰਤ ਕੇ
ਫੁਰਦੇ ਕਰਿ ਕੈਸ ਪੂਰਨ ਜਗਤ ਹੂਆ ਹੈ ਚਿੰਤ ਹੀ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਕ
ਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਚਿੰਤ ਕੇ ਫੁਰਦੇ ਤੇਂ ਹਰ ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਅਦੇਖਣਾ

੨੬
 ਅਰੁ ਕੀ ਸਭੀ ਚੰਤ ਕੀ ਸੰਜੋਗੀ ਨੇ ਸਿਰਧਾ ਮੇਲੀ ਜਲ
 ਸਿੱਤਕੇ ਅਤਮ ਦਰਿ ਤੇ ਜੇਹੇ ਜਾਮ

ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਨਣਾ ਅਨੁਸੁਨਣਾ ਹੈ ਜੇ ਪੁਰੁ ਚੰਤੁ ਤੇ ਛੁਟਾ ਹੈ
 ਤਬ ਜਗਤ ਭ੍ਰਮ ਨ ਸੁਹੇ ਜਾਵੈ ਗਾਇ ਸਉ ਪਰਏ ਕਚਿੰਤਾ ਸਾਖਾ
 ਨਸਵਟਾ ਕਰੁ ਏਕ ਮਹਾਂ ਸੁਨ ਬਾਨ ਬਾਜਿ ਸਕੇ ਕਿਸੀ ਕੋਲਾ ਬਿਖੇਇ
 ਹਾਅ ਕਾ ਸਰੋ ਤਿਸਾ ਬਿਖੈ ਮੈ ਏਕ ਪੁਰਖ ਦੇਖਤੁ ਭਯਾਨਾ ਸਹਸਰੀ ਜੀ
 ਸਕੇ ਕਰਿ ਅਰੁ ਲੋਚਨ ਬੋਚ ਚੰਚਲਾ ਅਰੁ ਬਿਆਕੁਲ ਰੂਪ ਬਡਾ ਹੈ ਆ
 ਕਾਗਿ ਸਫਾ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਹੀ ਭੁਜਾ ਸਾਥਾ ਅਪਟੇ ਸਰੀਰ ਕੋਤਾ ਤ
 ਨਾ ਕਰੈ ਬਹੁ ਤਕ ਸਟਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਭਾਰੈ ਤਬ ਬਹੁ ਤੇ ਜੋ ਜੋ
 ਪਰਜੰਤੁ ਲਾਇਆ ਜਾਵੈ ਬਕ ਕਾਰਿ ਏਕ ਕੁਪਾ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਗਿਛੈ
 ਤਬ ਕੇਤਾ ਕਕਾ ਲੁਭਿਤੀ ਤਹੋ ਵੈਤ ਬਉਹਾ ਤੇ ਨਿਸਿ ਕਰਿ ਬਸ ਬਿ
 ਖੇ ਜਾਇ ਪੜੇ ਕੰਟਕ ਚੁਭੈ ਕਰੈ ਜੁਏ ਕੋ ਏਕ ਬਨ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪ

ਭੈਹਾਬੋਕਰਿਆਪਕੋਪਹਾਰਕਰੈਤਬਕਸੁਮਾਨਹੋਵੈ। ਬਹੁੜ
ਕਦਲੀਕੇਬਨਥਿਖੇਜਾਇਪਵੇਸਕਰੈ। ਤਹਾਕਛੁਕਸਾਂਤਵਾ
ਨਹੋਵੈ। ਬਹੁੜਦੋੜੈਦੂਰਜਾਇਪੜੈ। ਇਸਪੁਕਾਰਾਪਦਾਕੀ
ਆਆਪੁਰੇਗੇ। ਭੁਟਕਤਾਫਿਰੈ। ਤਬਮੈਂਉਸਕੋਪਕੜਕਰਿ
ਪੁਛਤਭੁਯਾਅਰੇਤੂਕਵਨਹੈਂ। ਅਗੁਕਿਸਾਨਿਮਿੰਤਾਕਿਆਕਰ
ਤਾਹੈਂ। ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਇਸਪੁਕਾਰਮੈਕਹਾ। ਤਬਉਹਕਹਤ
ਭੁਯਾਨਮੈਕਛੁਹੈ। ਨਾਕਿਸੀਨਿਮਿੰਤਕਛੁਕਰਤਾਹੈ। ਐਤਰੇ
ਦੇਖਦੇਕਰਿਨਾਸਕੋਪਪਤਭੁਯਾਹੈ। ਤੂਤੇਮੇਰਾਸਤ੍ਰਹੈ। ਐਸੇ
ਕਹਿਕਾਰਿਅੰਗੋਕੋਦੇਖਕਰਿਰੁਦਨਕਰਦੇ। ਲਾਗਾ। ਮੇਰੇਦੇਖਤੇ
ਅੰਗੋਕਾਤਿਆਗਕੀਆਪੁਬਮਾਸਿਗਗਿਕਿਆ। ਬਹੁੜਰੁ

ਜਾਬਹੁੜਾਐਰਾਮੰਗਾਗੀੜਪੜੈ। ਜੈਸੇਸੁਪਨੇਕਾਸਰੀਰਜਾਗੇ
 ਤੇਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਅਭਾਵਰੁਪਾਥਾਬਹੁੜਮੈਂਆਗੇ
 ਗਾਯਾਏਕਾਐਰਪੁਰਖਾਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਰਤਾਦੇਖਾਯਾਉਹਮੁ
 ਟਕੋਦੇਖਕਰਿਪ੍ਰਸੰਨਭਾਯਾਉਹਭੀਅਪਲੇਅਗੋਂਕੋਤਿਆਗ
 ਤਭਾਯਾਬਹੁੜਮੈਂਆਗੈਗਾਯਾਐਰਏਕਪੁਰਖਾਇਸੀਪ੍ਰਕਾ
 ਰਕਰਤਾਦੇਖਾਯਾਉਸਕੋਮੈਂਪ੍ਰਫਿਅਤੁਕਵਨਹੈ। ਤਬਉਹ
 ਮੁਣਕੋਦੂਰਤੇਤਿਆਗਾਯਾਅਪਲੇਪਹਾਗਵਿਵਹਾਗਬਿਖੇ
 ਜਾਏਲਾਗਾਦੋਹਾਰਾ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਬਹੁਤਨਰਬਨਮੈਂਦੇਖੇ
 ਜਾਯਾ। ਤੁਮਰੀਦੇਖੇਰਾਮਜੁਭਾਦਾਅਟਵੀਮੰਤ੍ਰਿ। ੧॥ ਰਾ
 ਮਉਵਾਰਾਹੇਭਗਵਨਉਹਅਟਵੀਕੋਨਹੈ। ਮੈਂਕਬਦੇਖੀਹੈ

ਉਹ ਪੁਰਖ ਕੋ ਨ ਕਿਉ ਕਰ ਤੇ ਬੋਧਾ ਬਾਸਿ ਸੁਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀਸੇ
ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਅਟਵੀਰੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਉਹ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਦੁਖ ਕੇ
ਨਿਮਿਤ ਕਰ ਤੇ ਬੋਧਾ ਅਗੁ ਵਿਵੇਕ ਰੂਪ ਮੈ ॥ ਉਨ ਕੋ ਬੋਧ ਕਰ ਤਾ ਬਾ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟਿ ॥ ਆਪਸੋ ਮਨ ਉਪ ਸਾਮ ਹੂਆ ॥ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾ
ਪਤ ਭਯਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰਾ ਨਿਰਾ ਦਰ ਕਰ ਤ ਭਯਾ ॥ ਸੋ ਮੇਰਾ ਕ ਸੁਹੀ
ਬਿਖੇਰੇ ॥ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਬਿਖੈ ॥ ਅਭਿਲਾਖ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਅੰਗ ਹੈ
ਸਕਾ ਅਕਰ ॥ ਅਕਰ ਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਹਾਥੇ ॥ ਆਪ ਕੋ ਪਾਹਾ ਰਦਾ ਹੈ
ਮਿਤ ਰੂਪੀ ਅੰਧੇ ਕੂਪਾ ਬਿਖੇਰੀ ॥ ਤੁਝੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਰੂਪ ਕਰਮ ਕ
ਰਮੀ ॥ ਨਰ ਕਰੂਪ ਅੰਧੇ ਕੂਪਾ ਬਿਖੇਰੀ ॥ ਤੁਝੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੁੰਨ ਕਰਮ
ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਰਗ ਬਿਖੇਰੀ ॥ ਤੁਹਾ ਕਛੁ ਕਸੂਖ ਭੋਗ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ

ਕਦਲੀਬਨਕੇਸਮਾਨਹੈ॥ ਅਗੁਇਸਤੀਪੁਤਾਅਾਇਕਕੁਟਬਕ
 ਰੇਜੁਏਕੇਬਨਸਮਾਨਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਿਮਿਤਿਕਾਮਨਾਕਰਦੀਸੇਈ
 ਭਏਕੰਟੇਤਿਨਕੰਟਕੋਕਰਿਦੁਖਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਬਹੁੜਤਿਨਕੇਨਿ
 ਮਿਤਕਰਮਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਬਿਬੇਕਕੇਨਿਕਟਾਅਾਵਤੇਹੈ॥
 ਸੋਸੁਭਾਅਸੁਭਰੂਪੀਕਰਮੋਕੇਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਹੋਇਕਰਪਰਮ
 ਪਦਕੋਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਬਿਬੇਕਸਾਬਹੇਤੁਨਾਹੀਕਰਤੇਸੇਦੂ
 ਰਤੇਦੂਰਭਟਕਤੇਹੈ॥ ਤਪਾਅਾਇਕਪੁੰਨਕਰਮਕਰਿਉਤਮਸ
 ਰੀਰਪਾਇਕਰਿਸ਼ਰਗਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਬਿਖਮੋਕੇਤਿਅਾ
 ਗਦੇਬਿਬੇਕਸਮਾਨਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੋਬਿਬੇਕਕੋਦੇਖਕਰਿਗੁਦਨਕਰ
 ਤੇਹੈ॥ ਬਿਬੇਕਕੋਪਾਇਕਰਿਅਾਨੰਦਅਾਨਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੋਪੂਰਬਲਾਅ

ਉਲਾਖ ਸੁਭਾਵ ਜੁ ਹੈ ਚੇ ਸਾ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਹਸ ਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਚਿ
ਰ ਕਾਲ ਮੈ ਮਿਥਾ ਚੇ ਸਾ ਕਰਿ ਕਾਸੁ ਪਾਵਤਾ ਰਹਾ ਚੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜ
ਬਾ ਬਿਬੇਕ ਸਾ ਬਿਲਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਅਹੰਕਾਰੂ ਪੀਸਿਰ
ਗਿਫਤਾ ਹੈ ਤਬ ਦੁਰਵਾਸ ਨਾ ਰੂਪੀ ਐਰਾ ਅੰਗ ਦੂਟ ਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਪ
ਰਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਖੇਲੀ ਨਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ
ਦੋਹਰਾ ਰਾਗਾ ਦੇਖ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਹੋ ਕਰਿਆ ਤਮਾ ਆਰਿਆ ਸਾ ਤੁ
ਤੇਂ ਸੋ ਪਦ ਪਾਵ ਹੈ ਸਾਂਤ ਸੋ ਕਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥੧॥ ਚੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜ ਬਾ ਚਿ
ਤਾ ਅਤਮ ਪਦਾ ਬਿਖੇਲਿ ਸੁਤ ਹੋਵੈ ਗਾਤ ਬਦੁਖ ਕੋ ਉਨਾ ਬਿਆ
ਪੇਗਾ ਰਾਗਾ ਦੇਖ ਤੇਂਗ ਹਿਤ ਪਰਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਕੂਦਾ ਬਹੋਵੈ
ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਕੋ ਉਦੈ ਪੂਏ ਥਰਫ ਗਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਤੁਛ

ਅਹੰਕਾਰਨਸੁਹੋਜਾਵੈਗਾ॥ ਸਰਬਾਅਤਮਾਹੀਭਾਸੇਗਾ॥ ਮਨਮਾ
 ਦਿਕਭੀਜੇਤੁਤਕੋਰਸਤੇਚੈ॥ ਸੇਬਹਮਤੋਂਭਿੰਨਨਾਹੀ॥ ਅਨੰਨ
 ਰੂਪਚੈ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਸਭਸਕਤਿਅਘਬਹਮਚੈ॥ ਸੋਨਿਤਚੈ॥ ਸ
 ਰਬਓਰਤੇਪੁਰਣਚੈ॥ ਅਭਿਨਾਸੀਚੈ॥ ਜੈਸੀਸਕਤਿਉਸਕੋਰੁਚ
 ਤੀਚੈ॥ ਸੋਈਪਤਛਹੋਤੀਚੈ॥ ਸਰਬਸਕਤਹੋਇਕਾਰਿਪਸਰਿ
 ਆਚੈ॥ ਚੈਤਨਸਕਤਿਗੁਮਨਕਰਿਕੈਸਰੀਗੋਬਿਖੇਪਤਛਚੈ॥
 ਵਾਯੁਬਿਖੈਸਪੰਦਸਕਤਿਉਹੀਚੈ॥ ਪਥਰੋਬਿਖੇਜੜਸਕਤ
 ਚੈ॥ ਜਲਾਬਿਖੇਦ੍ਰਵਤਸਕਤਚੈ॥ ਅਗਨਿਬਿਖੇਤੇਜਸਕਤਚੈ॥
 ਆਕਾਸਾਬਿਖੇਸੁੰਨਸਕਤਚੈ॥ ਭਾਵਸਕਤਸਰਗਾਬਿਖੇਨਾਸ
 ਸਕਤਕਾਲਾਬਿਖੇਚੈ॥ ਮੁਦਤਾਬਿਖੇਆਨੰਦਸਕਤਚੈ॥ ਵੀਰੋ

ਬਿਖੇਵੀਰਸਕਤਹੈ॥ਇਤਾਆਦਿਕਭਾਵਾਅਰੁਵਸਕਤਸਰੁ
ਬ੍ਰਹਮਸਕਤਹੈ॥ਜੈਸੇਬੀਜਕੇਅੰਤਰਫੂਲਫਲਪੜਸਾਬ
ਬਿਛਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਜੈਸੇਅੰਡੇਬਿਖੇਅਹਾਂਸਰਪਹੋਤਾਹੈ॥ਤੈ
ਸੇਜਗਤਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਇਸੁਤਹੋਤਾਹੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਸਰਬੰਗਾਨਿ
ਤਉਦਤਰੂਪਹੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਜਬਕਛੁਅਨ੍ਨਕਲਨਾਹੋਤੀਹੈ
ਤਿਸਕੋਤਬਮਨਕਹੀਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸੂਰਜਕੀਆਂਕਿਰਲਾਬਿਖੇ
ਜਲਾਭਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਮਨਹੈ॥ਸੇਮਨਜੜਾ
ਜੜਰੂਪਹੈ॥ਤਿਸਮਨਤੋਂਇਹਜਗਤਹੂਆਹੈ॥ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਬਿਖੇ
ਸਪੰਦਕਰਕੋਤਰੰਗਉਦੇਹੋਰੁਸਤੇਹੈ॥ਤੈਸੇਸੁੰਧਾਚਿਨਮਾਤੀਬਿ
ਖੇਮਨਕਾਰਿਕੋਨਾਪਕਾਰਕੇਜਗਤਹੋਤੇਹੈ॥ਜੈਸੇਤਰੰਗਕੋਹੋਲੇਅ

ਰੁਮਿਟਲੇਕਾਰਿਸਮੁਦਏਕਰਸਹੈ॥ ਤੈਸੇਜਗਤਕੇਹੋਣੇਅਰੁਮਿਟਦੁਖ
 ਕਾਰਿਬਹਮਭੀ॥ ਜਿਉਕਾਤਿਉਚੈ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਬੰਧਮੋਖਾਅਰੁਪ੍ਰਪੰਚ
 ਕਲਪਨਾਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਬਾਲਕਕੀਕਥਾਵਤਾ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਏਕਾਮੁਰਖ
 ਬਾਲਕਥਾ॥ ਤਿਸਕੋਬਿਨੋਦਕੋਨਿਮਿਤਕਥਾਸੁਣਾਵਤਭਈ॥
 ਧਤੀਉਵਾਚਾ॥ ਹੇਪੁਤਏਕਬਡਾਸੁਨਨਗਰਬਾ॥ ਤਿਸਨਗਰਕੇਰਜੇ
 ਕੇਤੀਨਪੁਤਬੇਸੁਭਤਿਜਕਾਆਚਾਰਬਾ॥ ਅਰੁਸੁੰਦਰਬੇਦਾਇਤੋ
 ਉਪਜੇਨਬੇ॥ ਅਰੁਏਕਗਰਭੁਬਿਖੇਨਬਾਆਮਾ॥ ਸੋਜੀਤਏਕੇ
 ਨਿਮਿਤਸੁੰਨਜਗਰਤੇ॥ ਨਿਕਸੇ॥ ਸੇਕੇਅਲਾਅੰਗਮਾਰਗਕਾਰਿਕੈਬ
 ਕੇ॥ ਉਪਰਤੇਸੂਰਜਕੀਧੁਪਤਪੀ॥ ਆਗੇਤੀਨਬਿਛੁਦਖੇ॥ ਸੇ
 ਦੇਉਉਪਜੇਨਬੇ॥ ਅਰੁਤੀਸਰੇਕਾਬੀਜਭੀਨਬਾਬੇ॥ ਤਿਨੋਬਿ

ਛੇਕੇਨੀਚੇਬਿਸਾਮਕਰਤਰੁਯੋਅਰੁਫਲਭੁਖਦੁਕੀਯੋਤਿਨ
ਕੇਟੂਲੋਕੀਆਂਆਲਾਪਹਿਰੀਆਂਤਿਸਤੇਆਗੇਚਲੈਗਤੀਨ
ਨਦੀਆਂਦੇਖੀਆਂਬਡੇਤਰੰਗੇਕਰਿਲੀਲਾਇਆਨਚੈਦੋਇਥ
ਖੈਜਲਕਛੁਨਹੀਅਰੁਤੀਸਰੀਸੁਕੀਪੜੀਚੈਤਿਨਾਬਿਖੇਚਿਰ
ਕਾਲਕੀਜਕਰਤਰੁਯੋਆਨੇਬਹਆਬਿਸੁਰਦੁਗੰਗਾਬਿਖੇਕਲੇ
ਲਕਰਤੇਚੈਜਲਪਾਨਕੀਆਦਿਨਅਸਤਹੋਏਲਾਗਾਤੁਬ
ਉਹਾਂਤੇਚਲੋਏਕਭਾਵਿਖਤਨਗਰਤਨਅਣੀਅੰਗਨਾਕਰਿਪੁਰਨਸੁੰ
ਦਰਦੇਖੁਜਾਤਿਸਾਬਿਖੇਪੁਵੇਸਕਰਿਕੈਬਹਮਣੋਕੋਭੋਜਨਕਰਾਵ
ਟੇਕਾਆਰੰਭਕੀਆਤੀਨਟੇਕਦੀਆਂਅੰਗਾਈਆਂਦੋਇਕੇਘ
ਕਨੇਵਾਲਾਰੁਉਪਾਜੀਆਨਾਹੀਤੀਸਰੀਚੁਰਨਗੁਪਚੈਤਿਸਾਬਿ

ਖੇਖੇਕੁਸੇਪਟਖੇਕੁਸਸੇਰਚਾਵਚੜਾਏਅਨੇਕਬਾਹਮੁਣੇਕੋ
 ਰੋਜਨਕਰਾਇਕਾਰਿਰੋਜਨਕੀਆਆਮਬਲਗਤਹਾਂਹੀਵਰਾ
 ਜਪੁਤਸੁਖਸਾਥਇਸਤਹੈਂਹੇਪੁਤਾਇਸਕਥਾਕੋਜਬਤੁੰਰਿਦੇ
 ਬਿਖੇਪਾਰੇਗਾਤਬਪਾਂਡਿਤਹੋਵੈਗਾਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪੁ
 ਕਾਰਪਾਤੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ਤਬਬਾਲਕਕੇਮਨਸਾਚਾਇ
 ਗਈ॥ਜੈਸੇਉਹਕਥਾਸੰਕਲਪਮਾਤੁਬਾਲਕਕੇਰਿਦੇਬਿਖੇਸੰ
 ਤਭਾਸਗਈ॥ਤੈਸੇਉਹਜਗਤਸੰਕਲਪਮਾਤੁਹੈਅਗੁਨਕ
 ਰਿਕੋਰਿਦੇਬਿਖੇਇਸਤਹੈਰਹਾਹੈ॥ਬੰਧਮੋਖਭੀਕਲਪਨਾ
 ਮਾਤੁਹੈਸੰਕਲਪਤੇਇਤਗਾਇਸਕਾਸਰੂਪਕਛੁਨਾਹੀਹੇਰਾਮਜੀ
 ਆਤਮਤੰਤੁਨਿਹਕੰਚਨਰੂਪਸੰਕਲਪਕੇਵਸਤੇਪਚਭੂਤਕਾਸੀ

ਸੁਤਾਸਤੀਚੈ ਦੇਹਗਾਸੰਕਲਪਰੂਪਸਰੁਜਗਤਪੈਤਾਕੋਕਰ
ਤਿਆਗਾਅਤਮਪਦਮੋਬਿਤਕਰੋਪਗਮਸਾਂਤਕੋਪਾਗਾ॥੧॥ਚੇਰ
ਮਜੀਇਹਜਗਤਾਇਦੁਜਾਲਕੀਆਈਚੈ॥ਇਸਉਪਰਏਕਾਬਿਤਾ
ਤਸਵਲਕਰੁ॥ਇਸਾਪ੍ਰਬਵੀਬਿਖੇਏਕਬਨਬਾ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇ
ਨਾਨਪ੍ਰਕਾਰਕੋਬਿਛਛੂਲਛਲਲਤਾਤਲਾਉਬੇਕੇਲੇਕੋਬਿਛਕ
ਰੋਜੁਏਕੇਅਰੁਪੰਛੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੋਕੇਸਬਦਕਰਤੇਚੈ॥ਤਹਾਂਕਾਰ
ਜਾਲਵਟਹਰੀਚੰਦਕੀਕੁਲਸੋਉਪਾਜਿਆਬਾਸੇਬਡਾਧਰਮਾਤਮਾ
ਅਨੇਦੂਸਰਾਸੂਰਜਉਦੇਹੂਆਚੈ॥ਤੇਜਵਾਨਪ੍ਰਜਾਕੀਰਬਿਜਾਕਰਤਾ
ਤਨੇਲੋਕੋਬਿਖੇਉਸਕਾਜਸਪ੍ਰਗਟਰੂਪਾਸੇਏਕਾਦਿਨਬਡੇਸਿੰਗਾ
ਸਪਰਸਭਸੰਜੁਗਤਬੈਠਾਚੈ॥ਦੇਮਹੂਰਤਾਦਿਨਰਹਾਚੈ॥ਜੈਸੇਦੇ

ਵਤਿਓਂ ਕੀ ਸਭਾ ਬਿਖੇਇ ਦੁ ਤੈ ਸੇ ਮੰਡਲੇ ਸ੍ਵਰੋਗ ਬਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸਕੇ ਨਿਕਟਾਇ ਦੁ ਜਾਲ ਬਾਜੀ ਗਰਾ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭੁਯਾ ਹੋਰਾ
 ਜਨ ਮੇਰਾ ਏਕ ਕੋਤੁ ਕਦੇ ਖੋ ਐ ਸੇ ਕਾਹਿ ਕਾਰਿ ਪਿਟਾਰ ਖੋ ਲਿਆ ਤਿਸ
 ਸੋ ਏਕ ਮੇਰ ਪੁਛ ਨਿਕਾਸ ਕਾਰਿ ਭ੍ਰਮਾ ਵਟੇ ਲਾਗਾ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਨਾਨਾ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਰਚਨਾ ਭਾਸਦੇ ਲਾਗੀ ਆਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਆਪਾ ਹੈ
 ਤਿਸੀ ਪਿਟਾ ਬਿਖੇ ਏਕ ਦੂਤਾ ਆਨ ਪਾਪਤ ਭੁਯਾ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਮੰ
 ਰਲ ਤੇ ਮੇਘ ਆਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਘੋੜਾ ਹਾਥ ਲੇ ਕਰਿ ਆਇ ॥
 ਅਤੁਕ ਹਾਹੇਰਾ ਜਨਾਇ ਹਮਾ ਬਲਵਾਨ ਘੋੜਾ ਹਮਾਰੇਗ ਜੇਤੁ ਮ
 ਕੇ ਦੀ ਆ ਹੈ ॥ ਆਨੇ ਪਾਵਨ ਕੀ ਮੂਰਤ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਏਸ ਪਰ
 ਮਾਰੂੜ ਹੋਵੇ ॥ ਤੁਮ ਕਰਿ ਘੋੜਾ ਸੋਭੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਕਰਿ ਤੁਮ ਸੋ

ਕੋਗੇ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਕਕਹਾ ਤਬਰਾ
ਜਾਪੋ ਕੇ ਕੀ ਓਰ ਦੇਖਤਾ ਭੁਯਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੂਰਛਾ ਹੋਗਾ ਯਾ ਮਾਨੋ ਕਾ
ਗਤ ਉਪਰ ਪੁਤਲੀ ਲਿਖ ਛੋਡੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬੀਤ ਗਾ ਸੁਨੀ ਸ੍ਵਰ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਤੈਸੇ ਦੇ ਮਾਹੁਰ ਤਾਨਿ ਪੰਦਰਹਾ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਰਾਂਤ ਜਾਗਾ ਜਾ
ਗ ਕਰਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉਪਰ ਕੰਪ ਦੇ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕੁੰਘਾ ਬਿਖੇ ਪਰਬ
ਤਹ ਲਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕੰਘ ਕਰਿ ਬੋਲਤ ਭੁਯਾ ਇਹ ਨਗਰ ਕਿਸ ਕਾ
ਹੈ ਮਰੁ ਸਭਾ ਕਿਸ ਕੀ ਹੈ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨਹੈ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪੁਸ਼੍ਤ ਹੋਇ ਕ
ਰਿ ਕਹਤ ਭੁਯੇ ਹੋਰਾ ਜਨ ਤੂੰ ਕਿਉ ਥਿਆ ਕੁਲਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਭੁ
ਯਾ ਹੋਂ ਤੇਗ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਨ ਹੈ ਹੋਰਾ ਜਨ ਜਿਨੇ ਪੁਰਖੋ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਾ ਅਪਾਤਰ ਮਦੀ ਯਾ ਮਰ ਬਯਹ ਜੋ ਨਾ ਸਵੰਤਾ ਬਿਖੇ ਭੋਗੇ ਬਿ

ਖੇਰੇਤੀਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਮਨਮੋਹਬਿਖੇਕੁਮਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਕਾਚਿੰਤ
 ਕੋਰੀਕੀ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਛਾਦਿਆਹੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਮਨਮੋਹਕੇ
 ਪਾਪਹੈ॥ ਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨਕਾਚਿੰਤਪੂਰਣਾ॥ ਆਤਮਤੰਤੁਬਿਖੇਇਸ
 ਤਹੁ॥ ਆਹੈ॥ ਅਰੁਬਡੇਗੁਣੇਕਾਰਿਸੰਪਨਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਮੋਹਨਹੀਧਾ
 ਪਤਹੋਤਾ॥ ਜੈਸੇਵਾਯੁਕਾਰਿਪਰਬਤਨਹੀਚਲਾਇਆਨਹੇਤਾ॥
 ਅਰੁਜਿਨੋ॥ ਆਤਮਤੰਤੁਕਾਬਿਖੇਕਾ॥ ਭਿਆਸਨਹੀਕੀ॥ ਆਤਿਨ
 ਕਾਚਿੰਤਦੇਸਕਾਲਮੰਡਾ॥ ਐਖਧੈਕੇਵਸਹੋਇਕਾਰਿਮੋਹਕੇਪਾਪਤ
 ਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੁਮਤੋਨਿੰਤਕਬਾਨੋਤਨਸੁਵਲਾਕਰਲੇਵਾਲੇਬਿਬੇ
 ਕੀਹੈ॥ ਆਪਲੀਉਦਾਰਤਾਕੋਸਮਰਲਾਕਰੋ॥ ਮੋਹਕੋਕਿਉ
 ਪਾਪਤਰਏਹੋ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਸੰਤੀ॥ ਐਸੇਕਹਾ॥ ਤਬਰਾਜਾ

ਸਾਵਧਾਨਹੋਇਕਰਿਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕੀਓਰਦੇਖਤਭੁਯਾਅਰੁਕਹਾ
ਹੇਦੁਸੁਰਾਜਸੋਸਾਥਤੋਐਸੇਕਰਮਨਾਹੀਕਰੀਤਾਤੁਭਿਕਿਆ
ਕੀਆਥਡਾਅਸਚਰਜਹੈਪਰਮਾਤਮਾਅਨੰਤਸਕਤਹੈਐਦੇ
ਮਹੁਰਤੋਬਿਖੇਕਿਆਭੂਮਦੇਖੁਆਮੇਰਾਮਨਸਦੁਗਮਨਕੇਅਭਿ
ਆਸਾਬਿਖੇਇਸਾਬਿਤਭੀਭੂਮਿਗੁਆਤੋਪਾਕਿਤਜੀਵੇਕੀਕਿ
ਆਬਾਤਕਰਹੀਹੈਹੇਮੰਤ੍ਰੀਮੈਂਅਸਚਰਜਦੇਖੁਆਹੈਸੋਤਮ
ਸਭਹੀਸੁਣੋਇਸਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਜਬਪਿਟਾਰਸੈਕਾਢਕਰਿਪੂਛ
ਕੋਭੂਮਾਯਾਤਬਖੁਝਕੋਸੁਰਜਕੀਆਕਿਰਣਾਅਗੁਇੰਦ੍ਰਧਨਖ
ਵਤਭੁਸਾਯਾਤਿਸਕੇਅਨੰਤਰਦੂਤਪੇਡੇਕੋਲੇਆਯਾਤਿਸਪ
ਰਮੈਂਚਾੜੀਆਉਹਖੁਝਕੋਦੂਰਤੋਂਦੂਰਲੇਗਾਯਾਅਗੁਮੈਈਹਾਂ

ਹੀਥੈਠਰਗਾਜੈਸੇਭੋਰੀਕੀਵਾਜਾਕਰਿਕੈਸੁਗਘਪਰਹੀਬੈਠੇਦੁਰ
ਤੇਦੁਰਕੁਮਤੇਠਿਰਤੇਹੈਂਤੈਸੇਏਕਾਮਾਂਭਯਾਨਕਨਿਰਜਨਦੇਸ
ਬਿਖੇਲੇਗਯਾਮਾਨੇਆਕਾਸਵਤਗਾਨੀਕਾਚਿੰਤਹੈਤੁਹਾਂਘਾ
ਸਾਬਿਛਜੀਵਕੋਉਦਿਸਨਾਵੈਜੈਸੇਧਨਬਾਂਧਵਤੇਗਹਿਤਪੁ
ਰਖਕਾਪਾਵਤਾਹੈਤੈਸੇਮੈਂਉਜਾੜਾਬਿਖੇਆਈਗੜਕੋਕਾਸੀਸਾ
ਬਾਬਿਤੀਤਕੀਆਗੀਪੁਬਵੀਉਪਰਸੈਨਕੀਆਗੀਨਿੰਦਾਨਪੜੀ
ਜਬਸੁਰਜਉਦੇਹੂਆਤਬਉਹਾਂਤੇਚਲਾਆਗੋਬਿਛਪੰਛੀਦਿ
ਸੁਆਏਖਾਨਪਾਨਕਛੁਨਦੇਖੁਆਤੇਭੀਮੈਂਪੁਸੰਨਭਯਾਜੈਸੇ
ਮਰਣੇਤੇਛੂਟਤਾਪਸਹਿਤਭੀਪਸੰਨਹੋਤਾਹੈਏਕਾਬਿਛਕਾਆ
ਸਾਈਆਤਬਪੋੜਾਮੁਝਕੋਛੇਰਗਯਾਜੈਸੇਗੰਗਾਬਿਖੇਟੁ

ਬਕੀ ਲੇਵੇ ਤੇ ਪਾਪ ਛੋੜ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤੈ ਸੇ ਛੋੜ ਗਯਾ ਥਹੁ ਤਖਾ
ਨਪਾਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਰਾਤ ਮੇਂ ਬਿਤੀ ਤਕਰੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਉਥਿ ਕਲਾਸਨੁ
ਖਦੀ ਨਹੋ ਤਾਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਕਲਪ ਕੇ ਸਾਮਨ ਮੈਂ ਦੀ ਨਤਾ ਕਰਿ ਰਾਤ ਬਿਤੀ
ਤਕਰੀ ਦਿਨਹੁ ਆਤ ਬਏ ਕੰਨਿਆ ਮੁਝ ਕੋ ਦਿਸੁ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ
ਹਾ ਬਾਬਿਖੇ ਰਾਵ ਲੋਕੀ ਮਟਕੀ ॥ ਅਰੁ ਜੰਮੁ ਕੀਰ ਸਕੀ ਟਿੰਡੁ ਤਿਸ ਕੇ
ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੈਂ ਸਨ ਮੁਖ ਭੁਯਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਤ ਕੇ ਸਨ ਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਆਵੈ
ਤੈ ਸੇ ਮੈਂ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਾ ॥ ਹੇ ਬਾਲੇ ਮੁਝ ਕੋ ਰੋਜਨ ਦੇਇ ਮੈਂ ਖੁਯਾ
ਕਰਿ ਆਤੁ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਦੀਨ ਕੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥ ਉਸ ਕੋ ਬਡੀ ਸੰਪਦਾ ਪਾ
ਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਹੇ ਸਾਧੋ ਜਬ ਮੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਮੈ ਸੇ ਕਹਾ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕਹਾ
ਹੇ ਰਾਜਨ ਹਮਨੀ ਚਲੋ ਕਹੈ ॥ ਤੁਭੂ ਖਟੈ ਸਾਹਿਤ ਰਾਜਾ ਦਿਸੁ ਆਵੈ ॥ ਤਾ

ਹੈਹਮਪਯੋਜਨਾਬਿਨਾਸਾਹੀਦੇਤੋਮੈਂਪਤਾਕੇਨਿਮਿਤਲੇਚਲੀ
 ਹੈਪਰਮੇਰਾਭਰਤਾਹੋਵੈਤੂਤਬਮੈਦੇਤੀਹੋਕਹਾਹੋਵੇਗਾਮੈਸਾ
 ਕੋਲਹੈਜੁਥਿਪਤਾਥਿਖੇਆਪਟੇਸਰਮਕੋਰਾਖੈਤਬਅਰਧ
 ਅੰਨਪਾਨਉਸਮੁਝਕੋਦੀਆਤਿਸਕਰਿਮੈਕਢੁਕਸਾਂਤਵਾਨਹੂ
 ਆਤਬਾਪਿਤਾਕੇਪਾਸਮੁਝਕੋਲੇਚਲੀਜੈਸੇਪਾਪੀਕੋਜਮ
 ਦੂਤਲੇਜਾਤੇਹੈਂਅਰੁਕਹਾਹੋਪਿਤਾਇਹਮੈਂਰੁਰਤਾਕੀਆਹੋ
 ਪਿਤਾਕਹਾਭੁਲਾਕੀਆਹੋਪਿਤਾਕੋਭੋਜਨਦੇਇਕਰਿਮਾਤਾਕੇ
 ਪਾਸਲੇਗਈਜੈਸੇਪਾਪੀਕੋਨਰਕਾਥਿਖੇਜਮਦੂਤਲੇਜਾਤੇ
 ਹੈਂਤੈਸੇਹਾਡੁਆਂਸਾਦੁੱਕੇਮਾਰਗਗ੍ਰਹਮੇਲੇਗਈਆਤਾਕੋ
 ਕਹਾਇਹਮੇਰਾਭਰਤਾਹੋਆਤਾਕਹਾਭੁਲੀਬਾਤਹੋਤਬ

ਉਨਕਾਭੋਜਨਮੈਂਕੀਆਮਾਨੈਅਨੇਕਜਨਮੈਕੇਪਾਪਭੋਗ
ਤਾਰੋਥਹੁੜਾਦਿਨਸੁਭਇਸਥਾਪਕੋਵੇਵਾਹਕੀਆਸਪਤ
ਦਿਨਪਰਜੰਤਉਤਸਾਹੋਤਾਰਹਾਸਮੇਪਾਇਕਰਿਕੰਨਿਆ
ਉਪਜੀਆਨੈਪਾਪਕ੍ਰਿਆਤੁਦੁਖਉਪਜਤਭਯਾਹੋਥਹੁੜ
ਬਾਯਕਉਤਪਾਤਿਭਯਾਜੈਸੇਂਦੁਰਬੁਧਤੇਅਨਰਬਉ
ਤਪਤਹੋਤਾਰੋਥਾਇਸਪਕਾਰਤੀਨਕੰਨਿਆਅਰੁਤੀਨਪੁਤਉ
ਤਪਾਤਿਭਯਾਤਬਮੈਂਬਡਾਚੰਡਾਯਹੂਆਜੈਸੇਬਹਮਹਾਤਿ
ਆਗਨਰਕੋਬਿਖੇਚਿੰਤਾਸਹਿਤਵਸਤਾਰੋਤੈਸੇਮੈਂਚਿਰਕਾ
ਯਾਤੀਨਾਬਿਖੇਰਹਾਸਨੇਹਬਧਗਯਾਸਿਰਪਰਭਰਉਠਾਵੇ
ਦਿਨਕੋਸੁਰਜਕੀਧੁਪਕਾਰਚਰਨਸੀਸਤਪੋਗਾਤੁਕੋਕੰਕ

ਹੀਆਂ ਚੁਭੈਂ ਕਾਇਬ ਹੁਤ ਪਾਪਾ ਰਕਤ ਮਾਂ ਸਕਾਭੋ ਜਨ ਕਰੈਂ ਗਾਬ
 ਹੁਤ ਬਰਖਾ ਹੋਏ ਤੇਂ ਗਹਿਗਈ ਅੰਨ ਜਲ ਹਾਥ ਨਾ ਆਵੈ ਸਾ
 ਹੀਰਾ ਅਸਕਤ ਹੋਗਾ ਆਸੰਥੰਧੀ ਯੋਕਾ ਸਨੇਹ ਛੂਟ ਗਾ ਕਰਮੋ
 ਕੇਵਲ ਤੇਂ ਆਪੋ ਆਪਾ ਫਿਰ ਤੇਰਹੈਂ ਚੰਡਾਲ ਭਾਵ ਮੁਝ ਕੋ ਦ੍ਰਿਫ
 ਹੋਗਾ ਆਪੁ ਯਾ ਕਰਿ ਬਿਆਕੁਲ ਭਏ ਤਬ ਛੋਟਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਮੇਰੇ ਪਾਂਸ ਆਇ ਕਰਿ ਕਹਤ ਭਯਾ ਹੋ ਪਤਾ ਜੀ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਸ
 ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਟਾ ਨਿਕਸਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਮੈਂ ਸਨੇਹ ਕਰਿ ਕਹਾ
 ਮੇਰਾ ਮਾਂ ਸਖਾਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕਹਾ ਦੇਵੋ ਤਬ ਮੈਂ ਕਾਠੀ ਆਂ ਏਕਠੀ
 ਆਂ ਕਰਿ ਕੈ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਅਗਾ ਨਿਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰਤਾ ਹੈ
 ਮਾਸ ਪਕੇਤ ਬਤੁ ਮਖਾਵਣਾ ਪਵੇ ਸਕੀ ਆ ਜਬ ਉਹੰ ਅ

ਗਾਨਿ⁺ਤਿਪੁਤੁਲਾਗੀ। ਤਬਈਹਾਂਕੰਪਾਇਆਨਹੂਆਚੋਹੇਸਾ
ਧੀ^{ਕੀ}ਇਸਪੁਕਾਰਮੈਂਚਰਿਤੁਦੇਖੁਜਾਹੈਸੋਤੁਆਰੇਆਗੇਕਹਾਹੈ। ਬ
ਡਾਆਸਚਰਜਹੈ। ਹੇਰਾਅਜੀਜਬਾਇਸਪੁਕਾਰਰਾਜੇਕਹਾਂ। ਤਬ
ਸਾਂਬਰਾਅੰਤਗਧਿਆਨਹੋਗਾ। ਆਸੰਪੁਰਨਸਰੁਆਸਚਰਜਕੋ
ਪਾਪਤੁਭਈ। ਪਰਸਪਰਕਹਲੇਲਾਰੇ। ਬਡਾਆਸਚਰਜਹੈ।
ਪਰਮਾਤਮਾਕੀਆਆਜਾਣੀਨਾਹੀਜਾਤੀ। ਜੋਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਹੋ
ਤਾ। ਤੋਪਨਆਇਕਮਾਂਗਤਾਣੀਏਬਿਨਾਜੋਅੰਤਗਧਿਆਨਹੋਗਾ
ਆਸੋਈਸੁਰਕੀਆਆਹੈ। ਜਿਸਾਮੈਸੇਬਿਬੇਕਵਾਨਰਾਜੇਕੋਮੈ
ਹਤਕੀਆਹੈ। ਹੇਰਾਅਜੀਮੈਂਭੀਤਹਾਂ। ਇਹਬਿਤਾਂਤਪੁਤੰਛਦੇ
ਖੁਜਾਹੈ। ਸੋਤੁਤੁਕੋਕਹਾਹੈ। ਦੋਹਰਾ ਮਨਫੁਰਦੇਖੇਬੁਰਮਸਰੁ

ਅਚਲਭਯੇਸੁਖਹੋਇਆਤਮਪਦਮੈਂਬਿਤਕਰੋਤਬਭ੍ਰਮ
 ਹੈਨਕੋਇ॥੧॥ ਹੇਰਾਜੈਸਾਜੈਸਾਮਨਾਬਿਖੈਫੁਰਲਾਹੋਤਾਹੈ॥ਸੇ
 ਈਅਨੁਭਵਪੜਹੋਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਲਵਲਾਗਜੈਕੋਕ੍ਰਮਕਰਿਕੈਚੰ
 ਰਾਈਅਵਾਥਾਕਾਅਨੁਭਵਕ੍ਰਮਾਚੈਸੇਇਹਜਗਤਅਨੁਭਵਮੈ
 ਨੇਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ਚਿਤਕੋਕ੍ਰਮਦੇਕਰਿਕੈਪੜਾਕ੍ਰਮਸਤਾਹੈ॥ਅਨਕੈਫੁ
 ਰਦੇਕਰਿਦੇਵਤੇਦੈਤਹੋਜਾਤੇਹੈ॥ਦੈਤਨਾਗਾਬਿਛਹੋਜਾਤੇਹੈ॥
 ਜੈਸੇਲਵਲਾਗਜਾਅਪਦਾਕੋਪਾਪਤੁਕ੍ਰਮਾਸੰਕਲਪਕਰਿ
 ਪੁਰਖਤੇਇਸਤ੍ਰੀਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ਇਸਤ੍ਰੀਤੇਪੁਰਖਹੋਜਾਤਾਹੈ॥
 ਅਗੁਜਿਸਕਾਮਨਉਪਸਮਹੋਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕਾਜਗਤਕ੍ਰਮਮਿਟ
 ਜਾਤਾਹੈ॥ਜਬਮਨਾਬਿਖੈਆਤਮਾਕਾਅਭ੍ਰਾਮਹੋਤਾਹੈ॥ਤ

ਬਾਅਤਾਨਿਕਟਅਪਦਾਅਪਰਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਗਤਦੂਰ
ਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਜਗਤਕਾਅਧਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਜਾ
ਤਨਿਕਟਅਰੁਆਤਾ॥ ਦੂਰਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਜਿਸਕਾਅਨਾਅਤ
ਅਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਰੁਪਾਹੈ॥ ਸੋਖੇਰੁਬਿਖੇਦਿਸਾਵਤਾਹੈ॥
ਪਰੁਚਲਾਇਮਾਨਨਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਘੋੜੇਕਾਅਸ਼ੁਕਰਦਾਬਿ
ਖੇਜਾਇਪੜਤਾਹੈ॥ ਤੋਭੀਘੋੜਾਉਸਕੇਵਸਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇ
ਰਮਾਨਵਨਕਾਅਨਖੇਰੁਬਿਖੇਭੀਅਪਦੇਵਸਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਜ
ਬਵੈਰਾਗਾਅਰੁਆਭਿਅਸਕਾਰਿਕੈਮਨਕੀਚਪਲਤਾਜਾਤੀਹੈ॥
ਤਬਵਸਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਮਨਕਾਬਸਹੋਵਲਾਇਹੀਹੈ॥ ਜੇਦਿਸਕੀ
ਉਰਤੇਨਿਵਾਰਕਰਿਆਤਅਚੈਤਨਾਬਿਖੇਲਗਾਵਲਾ॥ ਇਛ

ਕਰਕੈ ਮਨ ਪੁਸ਼੍ਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਬਿਖ੍ਯੋ ਕੀ ਏਛਾ ਨਿਵਰਤ ਭਈ
 ਤਬ ਮਨ ਉਪਸਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਚੰਚਲ ਸੁਭਾ ਵਹੈ ਤਬ
 ਲਗਾ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਚੰਚਲ ਤਤੋਂ ਹਰਿ ਤਾ ਅਤਮਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
 ਤਿਸੀ ਕਾਨਾ ਅਮੋਖ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੇਤਾ ਕਛੁ ਜਗਤ ਤੁਝ
 ਕੋ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਛਰੂਪ ਹੈ ॥ ਮਿਥਾ ਭਾਵਨਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਅੰ
 ਧ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਬਡਾ ਅਸ ਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਨ ਰੂਪ ਅਵਿਦਿਆਸ
 ਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕੋ ਅੰਧ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਚਿਦਾਨੰਦਾ ਅਤਮਾ
 ਅਨੁਭਵ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਵਿਦਿਆ ਕਰਨਾ
 ਹੀ ਭਾਸਤਾ ॥ ਪੀਰ ਜਵਾਨ ਧਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਕੁੰਝੀ ਸਮਰਥ ਹੋਏ
 ਨਹੀ ਦੇਤੀ ॥ ਅਵਿਚਾਰਤ ਸਿੰਘ ਅਵਿਦਿਆ ਨ ਅਵਿਦਿਆ

ਨਤਦੁਖੋਕੋਬਿਸਤਾਰਤੀਹੈ॥ ਆਤਮਾਕੋਭ੍ਰਮਾਇਕਾਰਿਬੋਧਤੇ
ਹੀਨਕਰਤੀਹੈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਉਪਜਾਵਤੀਹੈ॥ ਵਾਸਨਾਕੋਬਿ
ਧਕਰਤੀਹੈ॥ ਰਾਮੋਵਾਚਾ॥ ਹੇਭੁਗਵਾਨ॥ ਆਵਿਦਿਆਨਿਵਰਤ
ਕੈਸੇਹੋਤੀਹੈ॥ ਬਸਿਸ਼੍ਟੇਵਾਚਾ॥ ਹੇਗਾਮਜੀਜੈਸੇਵਰਫਕੀਪੁਤਲੀ
ਸੂਰਜਕੇਤੇਜਕਾਰਿਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਆਵਿਦਿਆਆਤਮਾਕੇ
ਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜਬਲਗਾਆਤਮਾਕਾਦਰਸਨ
ਨਹੀਭਯਾ॥ ਤਬਲਗਾਆਵਿਦਿਆਪੁਰਖਕੋਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਸ
ਕੋਭ੍ਰਮਾਦਿਖਾਵਤੀਹੈ॥ ਜਬਆਤਮਾਕੇਦਰਸਨਕੀਇਛਾ
ਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਬਉਹੀਇਛਾਮੇਹਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈ॥ ਸਰਬਗਤਦੇ
ਵਾਆਤਮਾਕੇਸਾਖਾਤਕਾਰਹੂਏਨਾਸ੍ਹਹੋਜਾਤੀਹੈ॥ ਜੈਸੇਸੂਰ

ਜਕੇਉਦੇਹੁਏਨਾਹੀਜਾਣੀਤਾਜੇਰਾਤਕਹਾਂਗਈਯਾਤੈਸੋਬਿਬੇਕ
 ਕੇਉਪਜੇਨਾਹੀਜਾਣੀਤਾਜੇਆਵਿਦਿਆਕਹਾਂਗਈਰਾਮਉ
 ਵਾਚਾਹੇਭਗਵਨਆਵਿਦਿਆਆਤਮਾਕੇਦਰਸਨਭਾਵਨਾਕਰਿ
 ਨਸੁਹੇਤੀਹੈਸੋਆਤਮਾਕੈਸਾਹੈਥਸਿਸ੍ਰੇਵਾਚਾਹੇਗਾਮਜੀਚੇ
 ਤੇਨਮੁਖਤੁਤੇਰਹਿਤਸਰਬਗਤਸਮਾਨਾਨੁਭਵਰੂਪਐਸਾ
 ਜੇਚੈਤੰਨਤੰਤੁਅਸਬਦਰੂਪਹੈਸੋਆਤਮਾਪਰਮੇਸ਼ੁਰਹੈਥ
 ਹਮਾਆਦਿਕਤ੍ਰਿਦਾਪਰਜੰਤੁਜੇਜਗਤਹੈਸੋਸਰਬਆਤ
 ਮਾਹੈਐਰਾਆਵਿਦਿਆਕਛੁਨਹੀਸਰਬਦੇਹੋਬਿਖੇਨਿ
 ਤਚੈਤੰਨਪਨਾਅਥਿਨਸੀਪੁਰਖਇਸ਼ਤਹੈਤਿਸਬਿਖੇ
 ਮਨੇਨਾਮਨੀਕਲਪਨਾਅਨਾਅਭਾਸਹੋਇਭਾਸਤੀਹੈਸੋ

ਭੀਆਤਮਾਤੇਇਤਰਕਛੁਨਾਹੀ।।ਨਕੋਉਜਨਮਤਾਹੈ।।ਨਮਰ
ਤਹੈ।।ਨਕੋਉਵਿਕਾਰਹੈ।।ਕੇਵਲਾਮਾਤਮਤੰਤੁਪ੍ਰਕਾਸਸੰਭਾ
ਸਮਾਨਹੈ।।ਹੇਰਾਮਜੀ।।ਤਿਸਏਕਸਰਬਗਤਦੇਵਸਰਬਸਕਤ
ਮਹਾਤਮਾਕੀਜਬਾਬਿਭਾਗਕਲਨਾਹੋਤੀਹੈ।।ਤਿਸਕਾਨਾਮਨ
ਹੋਤਾਹੈ।।ਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਰੁਰੰਗਕੀਨਿਯਾਈਹੋਤਾਹੈ।।ਅਰੁਮਾਵਿਦਿ
ਦਿਆਭੀ।।ਤਿਸੀਸੰਕਲਪਕਲਨਾਕਾਨਾਮਹੈਸੋਈਰੂਪਜਗਤ
ਹੈ।।ਜਬਾਇਹਸੰਕਲਪਾਦਿਛਹੋਤਾਹੈ।।ਮੈਂਬ੍ਰਮਨਾਹੀ।।ਅਰੁ
ਮਨਾਤਮਾਦੇਹਾਦਿਕਾਬਿਖੇਅਹੰਕੁਮਾਨਕਰਤਾਹੈ।।ਤਬਮਨ
ਬੰਧਮਾਨਹੋਤਾਹੈ।।ਅਰੁਸਰਬਬ੍ਰਹਮਕਾਸੰਕਲਪਾਦਿਛਕਛੇ
ਹੈ।।ਤਬਸੁਕਤਹੋਤਾਹੈ।।ਦ੍ਰਿਸਕਾਸੰਕਲਪਬੰਧਨਹੈ।।ਅਰੁ

ਅਸੰਕਲਪ ਮੋਖ ਹੋ ॥ ਆਗੈ ਜੈ ਸੀ ॥ ਉਛਰ ਵੇਤੈ ਸੇ ਕਰੇ ॥ ਰਾਮੇ
 ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਭਗਵਨ ਬਡਾ ॥ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ॥ ਜੈ ਕਾਮ ॥ ਕੀਤੰਤੁ
 ਵਤਤੁ ॥ ਛਾਅਵਿੰਦਿ ਮਾਨ ॥ ਆਵਿੰਦਿ ਆਪੈ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜ
 ਗਤ ਕੋ ਬੰਧਾ ਹੋ ॥ ਅਗੁ ਦਿਛ ਕੀ ॥ ਆਪੈ ॥ ਜੋ ਅਸੰਤ ਹੀ ਸੰਤ ਕੀ
 ਨਿਆਈ ॥ ਰਾਸਤਾ ਹੋ ॥ ਅਗੁ ਲਵਣ ਰਾਜਾ ॥ ਬਡਾ ਪੁਨਵਨ ਬਾ ॥
 ਸੋ ਅਸੀ ॥ ਅਪਦਾ ਕੈ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪਤਰੁ ॥ ਆ ॥ ਅਗੁ ਇਦ੍ਰ ਜਾਲ ਕਕ
 ਵਨ ਬਾ ॥ ਆਪਾ ਕੀ ॥ ਆਗੁ ਪਹੈ ॥ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਬਸਿਓ ਵਾਚਾ ॥ ਹੇ ਰਾਮ
 ਜੀ ॥ ਚਿੰਤ ਹੀ ॥ ਅਗੁ ॥ ਨਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ॥ ਭੋਗਤਾ ਹੋ ॥ ਜਬ ਲ
 ਗ ਜੀ ॥ ਵਾ ॥ ਆਵਿੰਦਿ ॥ ਆਸਾ ॥ ਬਮਲ ਨਹੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੰਸਾਰ ਭ੍ਰਮ
 ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ॥ ਬੋਧ ਕਰਿ ਕੈ ॥ ਅਵੈ ॥ ਤਰੁ ਪਹੈ ॥ ਜਾਤੁ ਹੋ ॥ ਹੇ ਰਾਮ

ਜੀਹਰੀਚੰਦਕੀਕੁਲਤੇਉਪਜਿਆਜੁਹੈਲਵਣਾਸੋਏਕਕਾ
ਲਮੋਏਕਾਤਬਗੀਚੇਬਿਖੇਬੈਠਕਗਬਿਚਾਰਤਭਯਾਜੇ
ਮੇਰੇਬਡਿਯੋਗਜਸੂਯਾਜੰਗਕੀਯੇਹੈਮੈਭੀਉਨਕੀਕੁਲ
ਕਾਹੈਤਾਤੇਜੰਗਕਰੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਵਕਰਿਮਾਨਸੀਜੰ
ਗਕਾਅਰੰਭਕੀਆਦੇਵਤਾਰਿਖੀਸ੍ਵਰਮੁਨੀਸ੍ਵਰਸਭਨੇਕੋਮ
ਨਹੀਕਰਿਪੂਜਤਭਯਾਅਗਨਿਪਵਨਆਦਿਕਕੋਪੂਜਤਭ
ਯਾਸਾਮੀਰੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਗਾਜਸੂਯਾਜੰਗਕੀਸੰਪੂਰਨਮਾਨਕਰਿ
ਦਖਣਾਸਹਕੁਕਰਤਭਯਾਸਵਾਵਰਖਪਰਜੰਤਜੰਗਕੋਪੂ
ਰਣਕਰਤਭਯਾਅਰੁਮਨਹੀਕਰਿਤਿਸਕਾਫਲਭੋਜਨਭ
ਯਾਅਬਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਕਸੁਲਾਜਬਸਾਬਰਗਜੇਲਵਣਾ

ਕੀ

ਸਭਾਥਿਖੇਆਪਾਤਬਮੈਥੀਊਹਾਂਬਾਜਬਸਾਂਬਰਮੰਤਰ
 ਧਿਆਨਹੋਗਯਾਤਬਮੰਤ੍ਰੀਮੁਖਸੋਪੁਛਤਭਯੋਜੁਇਹਕ
 ਵਨਬਾਤਬਜੋਕਛੁਓਨਕੋਕਹਾਹੈਸੋਤੁਭਕੋਕਹਤਾਹੈਹੋਗਾ
 ਮਜੀਜੋਪੁਰਖਰਾਜਸੁਜੰਗਕਰਤਾਹੈਤਿਸਕੋਦੂਟਸਵਰਖਪ
 ਰਜੰਤਅਪਦਾਪੜਤੀਹੈਰਾਜਾਭਵਨਜੁਮਾਨਸੀਜੰਗਕਰ
 ਤਭਯਾਤਿਸਕੋਅਪਦਾਭੀਮਨਕਰਿਪਾਪਤਭਈਅਪਦਾਭੁ
 ਗਵਦੇਕੋਨਿਮਿਤਸੁਰਗਤੇਇੰਦ੍ਰਅਪਦਾਦੂਤਪਠਾਯਾਸੋ
 ਸਾਂਬਰਮਾਕਾਰਹੋਇਕਰਾਮਾਯਾਜੇਕੋਚੰਡਾਲਕੀਅਪਦਾ
 ਭੁਗਾਇਕਾਰਿਬੁਧੁੜਸੁਰਗਕੋਗਯਾਜੋਕਛੁਮੈਪਤਛਦੇਖਾ
 ਹੈਸੋਤੁਭਕੋਕਹਾਹੈਤਾਤੇਮਨਹੀਕਰਤਾਹੈਮਨਹੀਭੋਗਤਾ

ਚੈ॥ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਬਿਖੇ ਫੁਰਤਾ ਚੈ॥ ਤੈਸਾ ਹੋ ਭਾਸ
ਤਾ ਚੈ॥ ਜਬ ਮਨ ਇਸ ਬਰਹੇ ਤਾ ਚੈ॥ ਤਬ ਅਪਦਾ ਮਿਟ ਜਾਤੀ ਚੈ॥
ਚਿਤ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਜਗਤ ਅੰਤੁ ਬਰਕਾ ਕਰਦਾ ਚੈ॥ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮਾ
ਯਾ ਆਵਿੰਦਿਆ ਜਾਨਾ ਜੈਸੇ ਤਰੁ ਅਗੁ ਬਿਛ ਏਕ ਹੀ ਚੈ॥ ਤੈ
ਸੇ ਆਵਿੰਦਿਆ ਅਗੁ ਮਨ ਏਕ ਹੀ ਫੁਰਦੇ ਕੇ ਨਾਮ ਚੈ॥ ਹੇ ਗਮ ਜੀ
ਪੁਬ ਮਜੇ ਸੁਧਾ ਚਿਨਾ ਮਾਤੁ ਤੇ ਫੁਰਦਾ ਹੂਆ॥ ਜੈ ਮਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਹੂਆ॥ ਸੈ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਜਗਤ ਕੋ ਕ
ਲਪਤਾ ਭੂਆ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਅਰਣ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੋਹਾ ਮਾਇ
ਕ ਕੋ ਕਲਪਾ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕਾਰਿ ਕੈ॥ ਆਪ ਨਿਰਬ
ਣ ਹੋਗਾ॥ ਆਪ ਦੇ ਅਰੰਭੁ ਸੰਜੁਗਤਾ॥ ਬਹੁਤ ਸੰਕਲਪ ਕੇ

ਵਸਤੋਂ ਉਪਾਜਿਆ ਬਹੁੜ ਲੀਨ ਹੋਗਾ ਯਾ ਏਸੀ ਪਕਾਰ ਅਨ
 ਤ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਅੰਤੁ ਬਹੁ ਅਤੇ ਉਪਜ ਉਪਜ ਕਰਿ ਲੀਨ ਹੋਗਾ ਏਹੈ
 ਅਰੁ ਕਈ ਹੋਵੈਗਾ ਜੈਸੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਤਰੰਗ ਉਪਜ ਤੇਹੈ ਅਰੁ ਲੀ
 ਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੈ ਸੇ ਬਹੁ ਅੰਤੁ ਉਪਜ ਕਰਿ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਸੁ
 ਧ ਬਹੁ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬ ਅਨ ਸਕਤ ਉਪਜੀ ਹੈ ਜਾਤਿ ਸਾਥਿ ਖੇਅ
 ਕਾ ਸਕੀ ਚਿਤ ਵਾਨ ਬੁਈ ਤਥਾ ਅਕਾਸਹੂਆ ਬਹੁੜ ਪਵਨ
 ਅਗਨਿ ਜਲਹੂਆ ਬਹੁੜ ਪ੍ਰਬ ਵੀ ਉਪਜੀ ਚਿਤ ਸਕਤ
 ਦ੍ਰਿਢ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਪਾਚੇ ਤੇ ਤੇ ਸਾਥ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ਸੋ ਅੰਨ
 ਥੀ ਖੇਪਾ ਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪੁਰਖ ਭੋਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤ
 ਬਰੇਤ ਬੀਰ ਜ ਕੇ ਪੁਲਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਏਕਾਰਿ ਉਸਤੇ ਪੁਰਖ ਉਪ

ਜਤੇਹੈਂ ਸੇ ਪੁਰਖ ਉਪਜ ਕਾਰਿ ਬੇਦ ਪਠਤਾ ਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਤੁਮਾਰੀ ਨਿਜਾਈ ਉਸ ਕੀ ਬੁਧ ਚਮਤਕਾਰ ਵਲ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਕਾ ਬਿਚਾਰ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਅੰਤ
ਹ ਕਰਣ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਨਿਜਾਈ ਯੋਗ ਕੀ ਅੰਸ ਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤ
ਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਸਿਧਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਾਸੇ ਵਾਰਾ ਚੇ ਭਗ
ਵਨ ਜੰਗ ਭੂਮ ਕਾ ਸਪਤ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਪਤ ਕਰਤੀ ਅੰਜੇ ਸੀ ਅੰਜੇ
ਤੁਮ ਸੰਖੇ ਪਤੇ ਕਹੋ ਬਸਿ ਸ੍ਰੇ ਵਾਰਾ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਅਗਨ
ਕੀ ਅੰਜੇ ਅਰੁ ਸਪਤ ਰਾਸ ਕੀ ਅੰਜੇ ਸੋ ਅਨੇਕਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪ
ਤ ਹੋਤੀ ਆ ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬੀਜ ਫੂਲ ਫਲ ਆਦਿ ਕਾ ਅਨੇਕਾ ਅਵ
ਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਭੂਮ ਕਾ ਅਨੇਕਾ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ

ਤੀਆਰੈਂ ਜੇ ਸੁਰੂਪ ਕੇਰਾ ਤਾ ਭਏ ਹੈਂ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜੇ
 ਅਹੰਕਾਰ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈਂ ਸੋ ਬੰਧਨ ਮੋ ਬੰਧੇ ਹੂਏ ਹੈਂ ਗੁਨਾਨ ਵਾਨਾ ਅਰੁ
 ਮੁਫਕੀ ਰੂਮ ਕਾ ਇਹ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੀ ਅਹਿ ਕਹੀ ਹੈਂ ਅਥਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕ
 ਰਿਕੈ ਕਹਤਾ ਹੈਂ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜੇ ਪੁਰਖ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਕੇਰਾ ਨ ਕੋਪਾ
 ਇਕਰਿ ਇਸਤਰੁ ਆਰੈਂ ਤਾ ਕੇਰਾ ਗਵੇਖਾ ਆਦਿ ਕਜਗਤ ਕੇਪ
 ਦਾਰਬ ਸੁਰੂਪ ਤੇ ਚਲਾਇਨਹੀ ਸਕਤਾ ਅਗੁਜਿ ਨ ਕੋ ਸੁਧਾ ਆਤਮ
 ਮਾਕਾਰਾ ਨਾਨਹੀ ਪਾਪਤ ਭਯਾ ਸੋ ਰੂਮ ਕੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਖੇ ਭੂਬੇਰਹ
 ਤੇ ਹੈਂ ਇਸ ਤੇ ਬਡਾ ਮੋਹਾ ਅਗੁਨਾਨ ਕਬਹੂ ਭਯਾ ਹੈਂ ਨਹੈ ਵੇਗਾ
 ਇਹੀ ਬਡਾ ਅਗੁਨਾਨ ਹੈਂ ਜਬ ਸੁਧਾ ਅਤਮਾਕਾਰਾ ਨਹੈ ਵੇਤਾ ਤ
 ਬਾ ਅਗੁਨਾਨ ਨਿਵਰਤ ਹੈਂ ਸੋ ਆਤਮਾਗੁਨਾਨ ਕਹੀਤਾ ਹੈਂ ਆਚਿ

ਤੁਜੇ ਕਾ ਬਿਖੇ ਕੋ ਤਿਆਗਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਲਾਗਤਾ ਹੈ॥
ਤਿਸਾ ਤਿਆਗਣੇ ਅਰੁ ਲਾਗਣੇ ਕੇ ਅੰਧਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਖਿਣ ਹੈ॥ ਜਹ
ਬਿਲ ਪਕ ਉਨਹੀ ਉਠਿਆ ਤਹਾਂ ਸੁਧਾ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪਾ ਇਸ਼ਤਰਾ
ਨਵਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ ਕੇ ਸੰਬੂਹ ਮਿਟ ਜਾਵੈ॥ ਅ
ਹੁ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਹੋ ਕਰਿ ਸਿਲਾ ਕੀ ਨਾਈ॥ ਅਚਲ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਜਨ
ਤਾ ਨਿਦ੍ਰਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਸਰੂਪਾ ਇਸ਼ਤ ਕਹੀਤੀ ਹੈ॥ ਜਬ
ਚਪਲਾਈ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਚਿਤ ਸਾਂਤ ਹੋਵੈ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਫੁਰਟੇ
ਤੇ ਭੀ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ॥ ਤਬ ਚੈਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ
ਇਸ਼ਤ ਹੋਵਣਾ ਸੋ ਸਰੂਪਾ ਇਸ਼ਤ ਜਾਣਾ॥ ਅਬਾ ਅਗਮਾਨ ਕੀ
ਆਭੂ ਮਕਾਸੁ ਲਾਏ ਕਬੀ ਜਜਾਗਤ ਹੈ॥ ਦੂਸਰੀ ਜਾਗਤ ਹੈ॥

ਤੀਸਰੀ ਮਹਾ ਜਗਤ ਹੈ ਚਤੁਰਥ ਜਗਤ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਪੰਚਮ ਸੁਪ
 ਨਾ ਹੈ ਛਾਣ ਮਸੁਪਨਾ ਜਗਤ ਹੈ ਸਪਤੰ ਸੁਖੁਪਤ ਹੈ ਏਕ ਦੂਸਰੇ
 ਬਾਮਿਲ ਕਰਿ ਬਹੁਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜਾਨਣੇ ਮਾਤੁਤੇ ਮੇਖ ਜੋ ਕਹੀ ਹੈ ਸੇ
 ਇਨ ਦੇ ਨੇਤੋਂ ਜਾਗੀ ਹੈ ਅਥਾ ਇਨ ਕੇ ਲਛਣ ਸੁਣਾ ਜੋ ਬੀਜ ਰੂ
 ਪ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭਾ ਅਵਸਥਾ ਪਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਬੀਜ ਜਗਤ ਹੈ
 ੧॥ ਜਬ ਸਭ ਨਾਮੋ ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਹੂਆ ਸੇ ਜਾਗਤ ਕਹੀਐ ॥ ੨॥ ਜ
 ਬ ਨੇਤਨ ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅਹੰਮਾ ਆਦਿ ਕੀ ਪਤੀਤ ਭਈ
 ਸੋ ਮਹਾ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਬਵਾ ਮਾਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਮਨੋਰਾਜ ਫੁ
 ਰੈ ਸੋ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ॥ ੪॥ ਦੋਚੰਦ੍ਰ ਮਾਸਿ ਪੀਥਿ ਖੇਰੁ ਪਾਅ
 ਦਿ ਕਰੁ ਮਭਾਸੇ ਏਕੇ ਕਾਲਾ ਥਿਖੇ ਸੋ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ॥ ੫॥ ਅਤਰਿ

ਰਕਾਲਕਾਰਕੋਦੇਖੀਐਅਥਵਾਕਥਹੂਦੇਖਮਾਨਹੋਜਾਗਤਾਬਿਖੇ
ਭਾਸਾਆਵੈਤਿਸਕਾਲਾਬਿਖੇਚਿਰਕਾਲਕਾਬਿਚਾਰਹੋਵੈਸੋਸੁਪ
ਨਜੰਗੁਤਹੈ॥੬॥ਜਾਗਤਾਬਿਖੇਅੰਧਤਮਭਾਸੇਐਗਮਵਾਸਾਕੋ
ਤਾਚਾਕਰਿਭੁਵਿਖੰਤਦੁਖਾਚਿਤਵੇਸੋਸੁਖੁਪਤਹੈ॥੭॥ਅਥਗੁ
ਨਕੀਆਰੂਮਕਾਸੁਣਾਪੁਸਮਭੂਮਕਾਸੁਭਾਇਛਾਹੈਦੁਸਰੀਬਿ
ਚਾਰਣਾਹੈਤੀਸਰੀਤਨੁਮਾਨਸਾਹੈਚਤੁਰਥਸੰਤ੍ਰਾਪਤਿਹੈਪੰਚ
ਮਾਅਸੰਸਕਤਹੈਖਸ਼ਮਕਾਨਾਮਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਹੈਸਪ
ਤਮਤੁਰੀਆਅਵਸਥਾਹੈਇਨਭੂਮਕਾਕਰਿਮੋਖਕੀਪਾਪਤਹੈ
ਤੀਹੈਜਿਸਪੁਰਖਕੋਭੂਮਕਾਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਸਭਸੇ
ਕਾਮਿਟਜਤਾਹੈਅਥਾਇਨਭੂਮਕਾਕੇਲਖਣਾਸੁਣਾਕਿਉਮੁ

ਦਹੋਬੈਠਾਹੋਸਾਸਤੋਕਾਸੁਵਲਾਕਰੋਸਤਜਨੇਕਾਸੰਗਕਰੋਐਸੇਜ
 ਥਾਇਛਾਮਾਥਿਖੇਉਪਜੇਅਰੁਜਗਤਕੋਵਿਵਹਾਰਤੇਥਿਰਕਤਤਾ
 ਉਪਜੇਸੋਸੁਰਾਇਛਾਕਹੀਹੈਸੁਰਾਇਛਾਕੋਪਾਇਕਰਿਸਾਸਤੁਸੁ
 ਵਲਾਕਰਟੇਲਾਗੇਅਰੁਸਤੋਕਾਸੰਗੁਕਰੋਅਰੁਥਿਚਾਰਕਰ
 ਟੇਲਾਰੋਅਰੁਵੈਰਾਗਸਹਿਤਾਮਾਤਮਾਕਾਅਭਿਆਸਕਰੋਸੋ
 ਵਿਚਾਰਟਾਕਹੀਤੀਹੈਸੁਰਾਇਛਾਅਰੁਥਿਚਾਰਕੋਪਾਇਕਰਿ
 ਕਰਿਥਿਖੇਤੋਵੈਰਾਗਉਪਜੇਅਰੁਗਾਭਾਵਮਿਟਜਾਵੈਸੋ
 ਤਨੁਆਨਸਾਕਹੀਤੀਹੈਤੀਨਭੂਮਕਾਕੋਅਭਿਆਸਤੋਚਿੰਤਾਥਿ
 ਖੇਤੋਥਿਰਕਤਹੋਵੈਅਰੁਸੁਧਾਮਾਤਮਾਥਿਖੇਠਹੋਸੋਸੰਤੁਪ
 ਤਿਕਹੀਯੈਹੈਚਾਰਭੂਮਕਾਕੋਅਭਿਆਸਕਾਰਿਚਿੰਤਾਥਿਖੇ

ਕੀਪੀਤਸੋਗਹਿਤਹੋਵੈਅਰੁਪਰਮਾਨਦਬਹਮਾਸੁਰੁਪਹੋਵੈ॥ਸੋ
ਅਸੰਸਕਤਭੂਮਕਾਜਾਨਦੀ॥ਅਰੁਪਾਂਚਭੂਮਕਾਕੇਅਭਿਮਾਸ
ਤੇਂਦਿਨਹੋਇਕਰਿਆਤਮਾਬਿਖੇਇਸਬਿਤਹੋਵੈ॥ਬਾਹਰਅੰਤਰ
ਕੇਪਦਾਰਥੋਕੀਤਾਵਨਾਤੇਗਹਿਤਹੋਵੈ॥ਪਰਮਜਾਤਨਕੇਸੰਜੋਗ
ਤੇਂਆਤਮਬੋਧਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ॥ਇਹਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਨਾਮਭੂ
ਮਕਾਰੋ॥ਹੇਰਾਮਜੀ॥ਇਨਖਸ੍ਰੋਭੂਮਕਾਕੋਬਹੁਤਾਦਿਨਕਰਿਸੇਵਤਾ
ਹੈ॥ਤਬਭੇਦਬੁਧਕਾਅਭਾਵਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ਅਪਣੇਆਪਬਿਖੇਇ
ਸਤਹੋਤਾਹੈ॥ਇਸਕੇਤੁਰੀਅਭੂਮਕਾਜਾਨੇ॥ਇਹਤੁਰੀਅਅਵ
ਸਾਜੇਤੁਫਕੇਕਹੀਹੈ॥ਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤੋਪਾਈਹੈ॥ਅਗੁਜੀਸ
ਅਵਾਸਾਕੋਬਿਦੇਹਮੁਕਤਹੋਇਕਰਿਪਾਵਤਾਹੈ॥ਸੋਇਸਤੇਂਦੁ

ਹਰੈ ਅਰਥ ਯਹ ਜੁ ਜਾਨ ਦੇ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜਿ
 ਨ ਪੁਰਖੇ ਕੇ ਭਾਗ ਉਦੇਹੇ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਪਾਪ ਤਹੇ ਤੀ
 ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਤੋ ਬਡੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਆਨੰਦ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤੋ ਕੋ ਬਹੁ ਫਲ ਮੇ ਹਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਿਖੇ ਚਲਾਇ
 ਮਨ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ॥ ਲੋਕ ਸੰਗ ਹਕੇ ਨਿਮਿਤ ਆਪਣੇ ਆਚਾਰ ਪੁਰਬ
 ਲੇ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਭੀ ਕਰਤੰਬਾ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੋ ਰਹ
 ਤੇ ॥ ਬੋਧ ਆਤਮਾ ਕੇ ਅਨੁਗਾ ਕਾਰਿ ਨਿਦ੍ਰ ਤਕੀਨਾ ਈ ਦੇ
 ਖੀ ਤੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਇਹ ਸਪਤ ਭੂਮ ਕਾ ਜੇਤੁ ਝੁਕੋ ਕਹੀ ਅੰਗੇ ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਬੁਧ ਵਾਨ ਜਾਹਾ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਭੂਮ ਕਾ ਪਾਪ ਤਹੇ ਹੈ
 ਤਬ ਪਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਅਸੁ ਵਾਸ ਲੇ ਛਹੇ ਵੈ ॥ ਅੰਗ ਕੋ ਉਨੀ ਚ ਜਾਤੁ

ਹੈ ਸੋਭੀ ਰੂਮ ਕਾਂਕੇ ਆਭਿ ਆਸਕਾਰਿ ਜੀ ਵਨ ਮੁਕਤ ਅਰੁ ਬਿਦੇਹ
ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ ਏਸ ਬਿਖੇ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋਗ ਆਨ
ਨਾਮ ਅਹੰਕਾਰ ਕੋ ਬਿਨਾ ਸਕਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਰਤ
ਰੂਪਾ ਤਿਸ ਕੋ ਮੋਖ ਪਾਵਈ ਸੁਗਮ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਿਗ ਤਿਸ ਕੇ ਜ
ਲ ਕੋ ਰੂਮ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾਣਿਆ ॥ ਭਬਉ ਸਕੋ ਨਿਮਿਤ ਯਤਨ ਸਾਂਤੋ
ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਗੁਨਾ ਸਿੰਦ੍ਰ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਜਾਗੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਤ
ਮ ਪਦਵੀ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਇਨ ਰੂਮ ਕਾ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤੇ ਹੈ ॥
ਆਤਮ ਗੁਨ ਕੋ ਤੇਈ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਨੇ ਪੁਰਖੋ ਏਦ੍ਰ ਰੂਪੀ
ਸੋ ਤੇ ਕੋ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਸੁਖੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੋਈ
ਆਤਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਯੋਗ ਹੈ

ਤਿਸਕੀਅੰਗਇਹਸਪਤਰੂਮਕਾਮੈਂਤੁਫਕੈਕਹੀਅੰਗੈਨਬੁ
 ਮਕਾਫਲਾਇਹੀਐਜੇਪਰਮਬ੍ਰਹਮਪਦਕੋਪਾਵਤਾਐ
 ਜਿਸਾਬਿਖੇਅਹੰਅਰੁਵੇਅਰੁਜਗਤਕਾਭਾਵਅਭਾਵਗਗ
 ਵੇਖਕਢੁਨਾਹੀਰਹਤਾਨਿਗਪਾਰਾਅਰੁਸਾਂਤਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸ
 ਅਬਿਨਾਸੀਅੰਗਲਰੂਪਸਰਬਦੁਖੋਤੇਂਗਹਿਤਸਭਕਾਕਾਰ
 ਨਸਤਅਸੰਤਤੇਂਪਰੈਸਰਬਾਬਿਖੇਸਰਬਰੂਪਕਾਰਿਬਿਆਪ
 ਕਮਨਬਾਲੀਤੇਂਪਰੈਂਸੁੰਨਤਾਤੇਂਗਹਿਤਜੇਕਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜਾ
 ਿਆਨਜਾਵੈਸਰਬਾਬਿਖੇਵਰਤੇਅਰੁਸਰਬਤੇਂਪਰੈਐਸਾ
 ਗੁਨਰੂਪਤੁਫਕੈਸਪਤਰੂਮਕਾਸਹਿਤਕਹਾਐਅਬਾਵਿ
 ਦਿਆਕਾਮਗਤਅਸੁਲਾਹੇਕਾਮਜੀਕਰਨਾਮਜੇਰਾਜਾ

ਭਾਗਤਿ ਸਥਰੂ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਦੇਖਾ ਭਾਗੁ ਫਜ ਬਦੂ ਸਗਾਇ ਨ ਭਯਾ
ਤਬ ਉਹੀ ਇਸਾਨ ਬਿਯਾ ਚਲ ਪਰਬ ਤਕੀ ਅਟਵੀ ਸਮਰਨ
ਬਿਖੇ ਆਈ ਜੇ ਬਡਾ ਬਨ ਹੈ ਤਹਾਂ ਮੈਂ ਬਡਾ ਦੁਖ ਦੇਖਿ ਜਾ ਹੈ
ਇਸਾ ਚਿੰਤਾ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਾਥ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੈ ਦਿਗ ਬਿਜੈ ਕੀ ਮਿਸ੍ਰੇ
ਦਖਨ ਮਾਰਗ ਕੋ ਚਲੈ ਸੈਨਾ ਸਾਰਿ ਤਬਿ ਯਾ ਚਲ ਪਰਬ ਤਉ
ਪਗ ਆਏ ਤਹਾਂ ਪੁਰਬ ਦੀਖਣਾ ਅਰੁ ਪਛਮਾਨ ਦੀਆਂ ਚਲ
ਤੀਆਂ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ਕੋ ਤੁਕ ਦੇਖ ਤਾਫਿਰੈ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਕੀ ਆਂ ਬੀ
ਬੀਆਂ ਬਿਖੇ ਸੂਰਜ ਕੋ ਤੁਕ ਦੇਖ ਤਾਫਿਰ ਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਫਿਰ ਤੇ
ਕ ਦੇ ਸਥਰੂ ਦੇਖ ਤਰਏ ਆਨੈ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰੁ ਪੈਏ ਕਮ ਹਾਂ ਉ
ਗ ਬਨ ਤਹਾਂ ਦੇਖਾ ਗਾ ਤਹਾਂ ਬਿਚਾਰ ਦੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਕ

ਛੁਆਪਟੇਚਰਿਤਕੀਯੇਥੇਸੋਇਸਥਾਨਦੇਖੇਅਗੁਪੁਛੇਅਗੁ
 ਜਾਨੇਤਿਸਕਾਰਿਬਝੈਆਸਚਰਯਕੋਪਾਪਤਭਯਾਥਾਬਹੁਤ
 ਅਪਣੀਜਾਤਕੇਲੋਕਦੇਖੇਜੇਸਿਗਪੰਛੀਯੋਕੇਮਾਰਣਵਾਲੇ
 ਬਧਕਹੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਅਚਰਜਮਾਨਕਰਿਕੁਮਤਕੁਮਤਾਅਟ
 ਵੀਕੇਪਾਰਗਯਾਜਹਾਂਪਸਚੰਡਾਲਭਯਾਬਾਤਹਾਂਅਪਣੇ
 ਬਾਂਧਰੁਦੇਖੇਅਗੁਉਹੀਇਸਤੀਬੁਢੀਪੁਕਰਤੀਦੇਖੀਥ
 ਹੁਤੀਯੋਬਿਖੇਰੁਦਨਕਰਤੀਹੈਅਗੁਕਹਤੀਹੈਅਗੇਪੁੜ੍ਹਿਤੁ
 ਮਕਹਾਂਗਏਮੇਰੇਸਾਂਗਤੇਬਹੁਤਦੂਰਗਏਮੈਕੁੀਤੁਮਾਰੇਸਾਬ
 ਕਿਉਨਗਈਅਹੇਰਾਜਪੁੜ੍ਹਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਮੁਖਤੁਮਕਹਾਂਗਏ
 ਸਭਾਅਪਣੀਆਂਗਣੀਆਛੇਡਿਕਾਰਿਨੀਚਚੰਡਾਲੀਵਿਵਾ

ਹੀ ਬੀਆਇਹ ਮਾਮਾ ਮੋਹਨੀ ਕਾ ਕਾ ਜਹੈ ਜੋਗ ਜੇ ਕੋ ਚੰਡਾ ਲੀ ਵਿ
ਵਾਹੀ ਅੰਮੈ ਸੋ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੀ ਦੇਖ ਕਰਿਆ ਪਰ ਜਾਤਿ ਸਕੇ
ਪੁਛਤ ਰੁਖਾ ਅਰੀ ਤੂੰ ਕੋ ਨਹੈ ਈਹਾਂ ਕਉ ਆਈ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤੇ
ਰਾਸੁਤਾ ਅਰੁ ਸੁਤਾ ਕੋ ਨ ਬੋਤ ਬਰੁ ਦਨ ਕਰਤੀ ਚੰਡਾ ਲੀ ਕਹਾ
ਹਮ ਚੰਡਾ ਲਜ ਤਹੈਂ ਅਰੁ ਈਹਾਂ ਵਸਤੇ ਹੈਂ ਚੰਡਾ ਲੁ ਮੈ ਸ੍ਰਾਮੀ
ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੀ ਏਕ ਸੁੰਦਰ ਕੰਨਿਆ ਬੀ ਤਿਸ ਕਰਮੋ ਕੀ ਗਤ ਤੇਰ
ਜਾਇੰਦੁ ਤੇ ਸੇ ਸੁਵਰ ਪਾਯਾ ਬਾਤਿਸ ਕਾਰਿ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਯਾ
ਦੋ ਬੇਟੇ ਅਰੁ ਏਕ ਕੰਨਿਆ ਓਪ ਜੀ ਤੁਬ ਏਕ ਸਮੇ ਬਿਖੇ ਅਨਾ
ਬਿਸੁ ਕਾਰਿ ਦੁਗ ਭਿਖ ਪੜੀ ਸਰ ਬਲੋਕ ਦੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪ ਸ
ਮੇ ਛੜ ਗਏ ਕੋਉ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੇ ਕਹੁੰਗਾ ਏਕੋਉ ਰਹੈ

ਤਿਸ ਸੋਕ ਕਰਿ ਮੈਂ ਬਨ ਬਿਖੇਰੁ ਦਨ ਕਰਤੀ ਹੋ ਜਬ ਸੋ ਸੇਰਾ ਜੇ ਸੁ
 ਨਿਆ ਤਬ ਆਸ ਚਰਜਾ ਨ ਹੋ ਕਰਿ ਚਿਤ ਸੁਰਤ ਵਤ ਮਤੀ ਕੀ ਓਰ
 ਦੇਖ ਰਹਾ ਤਬ ਚੰਡਾਲੀ ਕਾ ਆਦਰ ਕੀ ਆਸ ਅਰੁ ਕਰਨਾ ਕਰ ਜਬ
 ਯੋਗ ਉਸ ਕੇ ਦੁਬ ਦੀ ਆਸ ਸੇ ਦੇਖ ਸੁਨ ਕਰਿ ਉਹ ਤੋਂ ਚਲੇ ਅਪਨੇ
 ਗਿਹਾ ਬਿਖੇ ਆਏ ਪੁਰਵਾਸੀ ਪਸੰਨ ਭਏ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਸ ਪਕਾਰਾ
 ਵਿਦਿਆ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗਾਨ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਜੋ ਆਵਿਦਿਆ
 ਬਹੁ ਤੇਰੁ ਮਕੋ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਸੰਤ ਕੋ ਅਸੰਤੁ ਅਰੁ ਅਸੰਤ ਕੋ ਸੰਤ ਕ
 ਰਿ ਦਿਖਾਵਤੀ ਹੈ ਗਾਏ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਲਵਣਾ ਜੇ ਦੇਖਾ ਬਾ
 ਸੇ ਸੁਪਨ ਵਤ ਭ੍ਰਮ ਬਾ ਬਹੁ ਪਤੰਖ ਦੇਖਣਾ ਸਤ ਕਰ ਕੈ ਸੇਰੁ
 ਆ ਯਹ ਮੁਝ ਕੋ ਸਾਹਿ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰੋ ਬਾ ਸਿਏ ਵਾਚਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ

ਆਵਿਦਿੰਆ ਬਿਖੇਸਰੁ ਕਛੁ ਬਨਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ਆਇਹ ਬਾਤ ਤੁਝ ਕੇ
ਗਾਧ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈਗੀ ਜੋ ਕਛੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗਜੇ ਦੇਖਾ
ਸੋ ਸਰੁਆ ਯਾ ਕਾ ਕਾਰਜ ਬਾਉਹੀ ਆਵਿਦਿੰਆ ਕਾ ਉਲਾਸ ਦੂਸਰੇ ਦਿ
ਨ ਦੇਖ ਦੇ ਕੀ ਇਛੁ ਕਰਿ ਗਜਾ ਦੇਖਤ ਭਯਾ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਧਾ
ਚਲਵਾ ਸੀ ਤੋ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਫੁਹੀ ਲਵਣ ਗਜੇ ਕੀ ਬੁਧ ਬਿਖੇ
ਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਦੁਰਯਾ ਸੋਈ ਚੰਡਾ ਲੋਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰਾ ਯਾ ਅਥਵਾ
ਚੰਡਾ ਲਕਾ ਕ੍ਰਮ ਗਜੇ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਫੁਰਾ ਯਾ ਹੋਰ ਅਜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
ਹੁਦੈ ਸਕਾ ਜੋ ਸੰਬੰਧ ਹੂਆ ਹੈ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਸੁਰੂਪ ਕੋ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਕਾਰੇ
ਤੋ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਸ ਨਤੀ ਨੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਜੇ ਦੇਸ ਕੋ ਤਿਆ
ਗਕਾਰਿ ਮੋਰ ਦੇਸ ਕੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਅਧ ਜੋ ਚੇਤਨ ਹੈ ਸੋ ਤੀਨੋ ਅਵ

ਸਾਜਾਗਤਸੁਖਪਤਿਤੋਪਰੈ॥ ਸਦਾਤਿਸੀਸੁਖਰੂਪਾਬਿਖੇਤਨਮੈ
 ਹੋ॥ ਤੀਨੋਅਵਸਥਾਤੋਗਹਿਤਜੋਸਨਾਤਨਤੇਗਰੂਪਹੈਜਨਤਾਅਰਚੈਤੰ
 ਨਤਾਤੋਗਹਿਤਹੋ॥ ਤਿਸੀਬਿਖੇਸਦਾਲੀਨਰਹੁ॥ ਹੇਰਾਮਜੀਅਨਤੋਗਹਿ
 ਤਜਨਤਾਕੋਤਿਅਗਕਰਿਸਿਲਾਕੀਨਾਈਹੋਕਰਿਤਨਮੈਰਹੁ॥ ਚਿੰ
 ਤਕੇਦੁਰਤੋਤਿਅਗਕਰਿਜੋਹੈਸੋਈਰਹੁ॥ ਇਹਸੰਸਾਰਮਹਾਂਕੂਰਹੈ
 ਤਿਸਬਿਖੇਵਾਨਾਰੂਪੀਬੰਧਨਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਕਾਵਲੇਨਿਮਿਤਜੋਰੁਲਾਯਤਨ
 ਹੋਵੈ॥ ਸੋਯੁਕਤਰੁਲੀਪਕਾਰਧਾਰੀਐ॥ ਪੁਸ਼ਪਮਪਰਮਾਤਮਾਤੋਮਨ
 ਉਪਜਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਮਨਸੰਕਲਪਬਿਸਤਾਰਕਰਿਜਗਤਕੋਪਗ
 ਟਕੀਆਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਕਸਾਬਿਖੇਨੀਲਤਾਭਾਸਤੀਹੈ॥ ਜਬਸੰਕ
 ਲਪਨਾਸਹੋਵੈ॥ ਤਬਹੀਜਗਤਕਾਨਾਸਹੋਵੈ॥ ਜੈਸੇਸਰਤਕਾਲ

ਬਿਖੇਕੁ ਹੀ ਨ ਕਾ ਅਭਾ ਵਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕਾ
ਅਭਾ ਵਹੋਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਹਿੰਦੁ ਯੋ ਬਿਖੇ ਅਨਾਇਕ ਚੈ ਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾ ਹੈ ਦੋਹਰਾ ਜੇਗਾ ਬਸਿ ਸੁਖੇ ਪਯਾਪ੍ਰਕਰਣ ਜੇ ਉਤਪਤਿ ਜਾ
ਨਾ ਅਨਹੀ ਤੇ ਜਗਤ ਉਪਜਿ ਯੋ ਯਾ ਸੈ ਕੀ ਯੋ ਬਖਾਨਾ ॥੧॥ ਇਤਮ
ਹਾਗੁ ਇਨੇ ਮੇਖੇ ਪਾਯੇ ਉਤਪਤਿ ਪ੍ਰਕਰਣੇ ਸੰਖੇ ਪਸਾਪਤ ਸ੍ਰਾ
ਥ ਸਿਧੇ ਵਾਰਾ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਇਹ ਜਗਤ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆ ਅਨਹੀ ਬਿ
ਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੈ ਆਰਜੇ ਚਿਤ ਰੇ ਲਾਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿੰਤ ਉਪਰੰਗ ਸਾਥ
ਮੁਰਤਾ ਲਿਖਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮਨ ਰੂਪੀ ਚਿਤ ਰੇ ਲਾਕੈ ਸਾਹੈ ਜੇ ਕਰ
ਤਾ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਰੰਗ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਭਿੱਤ ਬਿਨਾ ਚਿਦਾ ਕਾ ਸਾ ਬਿਖੇ
ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਮੁਰਤਾਂ ਕਲਪਤਾ ਹੈ ਰਚਤਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਾ

ਛੀ ਨਿਰਮਲ ਚੇਤਨ ਸਾਸਨ ਸੰਤ ਰੂਪਾਇ ਸਬਤ ਹੋ ਭੇਦ ਕਲਪਨਾ ਤੋਰ
 ਹਿਤ ਹੋ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਐਸੇ ਰਾਸ ਤਾ ਹੋ ਜੈ ਸੇਦਗ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਪੁ
 ਤਿ ਬਿਖੇ ਰਾਸੇ ਵਾਸਤ ਵੇਤੋ ਨ ਕਰਨ ਪੈ ॥ ਨ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਬਹਾ ਬਿਖੇ ਆਰੁ
 ਸਰੂਪ ਹੋ ॥ ਏਕ ਬਹਮ ਚੈਤਨ ਆਕਾਸ ਸਰਬਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹੋ ॥ ਅਨਕੀ
 ਚੰਚਲਤਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਯਤਨ ਸੋ ॥ ਹੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰੋ ॥ ਜੈ ਸੇਂਦੀ ਰ
 ਪਾ ਸਿਲਾ ਪਰ ਅਨੇ ਕਰੇ ਖਾਹੋ ਤੀਰੋ ॥ ਤੈਸੇ ਬਹਮਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਦੇਖੋ
 ਇਹ ਬਾਤੁ ਸਤ ਆਨ ਲੀ ॥ ਐਰ ਕੋ ਉਜਗਤ ਕਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਤੋ
 ਕਾਰਨਾ ਬਿਨਾ ਕਰਨ ਭੀ ਅਸੰਤ ਹੋ ॥ ਉਪ ਜਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸਭ ਬਹ
 ਮ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰ ਹੋ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਜਗਤ ਆਰੁ ਸਮਾਤ ਹੋ ॥ ਤਿਸਾ ਪਾਰਿ
 ਤ ਵੇ ਕੋ ਏਕਾਇਤ ਹਾਸ ਕਰਤ ਹੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਲੇ ਤੋ ਉਪ ਜੋ ਬਿਨਾ ਜਗ

ਤਾਚਿਤਾਥਿਖੇਨਿਸਚੇਕਾਰਿਜਾਨੇਗਾਅੰਦਾਚਲਪਰਬਤਕੋਸਿਖਰਪ
ਗਭਿਗਰਖੀਸਰਏਕਕਾਲਮੋਖੋਰਤਪਸਿਆਕਰਤਾਬਾਅਰੁਤਿਸਕੀ
ਸੇਵਾਸੁੰਕ੍ਰਜੋਮਹਾਂਆਤਿਅਰੁਤੇਜਵਾਨਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਾਜਿਸਕਾਮੁਖਾਅਰੁਪੁ
ਕਾਸਵਨਸਰੀਰਹੈਸੋਕਰਤਾਰੁਯਾਜਹਾਂਬਹੁਤੁਫੂਲਹੈਂਤਿਸਸੁਕ੍ਰਪਰ
ਅਪਦਬਹਮਪਦਜਾਨਿਆਨਬਾਥਿਦਿਆਸਰੁਆਵਿਦਿਆਕੇਮਧ
ਰਾਵਬਾਜੈਸੋਥਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰਕਾਸ੍ਵਰਗਭੋਜਿਆਤਿਸੰਕਰਾਜਾਚੰਡਾਲਏ
ਵਤਿਓਸ੍ਵਰਗਤੋਰੀਤ੍ਰਾਇਦੀਆਸੋਪ੍ਰਬਵੀਅਰੁਸ੍ਵਰਗਕੇਮੰਧਤਾਵੁ
ਥਿਖੇਰਹਾਂਤੈਸੋਸੁੰਕ੍ਰਾਥਿਦਿਆਆਵਿਦਿਆਕੇਮੰਧਾਥਿਖੇਦ੍ਰਿਸ੍ਟਰਾਖਤਾ
ਬਾਊਹਾਂਭ੍ਰਿਗੁਖੀਸ੍ਵਰਸਾਮਾਧਲਗਾਇਥੈਠੇਤਬਸੁੰਕ੍ਰਭੀਕਪੁੰਜਾ
ਇਥੈਠੇਏਕਾਂਤਠੇਰਕੋਦੇਖਕਾਰਿਪੁਸੰਨਭੁਯਾਤਹਾਏਕਾਅਪਛਰਾ

ਸੁੰਦਰਾ ਆਕਾਸ ਕੋਚ ਲੀਜਾਤੀ ਦਿਸੁਆਈ ਫੂਲੋ ਕੀਆ ਆਲਾਪ
 ਹਿਰੇਹੂਈ ਆਰੁ ਅੰਦਪ ਵਨ ਚਲਤਾ ਹੈ ਆਰੁ ਕੰਚਨ ਵਤ ਆਸਤ ਨ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕੇ ਆਸੀ ਉਸਤੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਹ ਕੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਚੰਦ ਲਤਾ ਉਪ
 ਜੀ ਤਬ ਅਪਨੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਬਿਚਾਰਤ ਭਯਾ ਸੋਇਹ ਸੁੰਦਰੀ ਆਕਾਸ
 ਬਿਖੇ ਰਹਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਡਾਓਰ ਠੋਰ ਤੇ ਨੇੜੇ ਕੇ ਮੁਦਕਰਿ ਆਨ ਲਗਾਇ
 ਬੈਠਾ ਜੋਇਹ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਸ ਅਪਛਰਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਅੰਭੀ ਸੁਰਗ ਬਿਖੇ
 ਯਾਹੋ ਆਰੁ ਚੰਦ ਲਤਾ ਸੁੰਦਰ ਦੇਵੀ ਯੋਕੇ ਸਾਹੁ ਹੈ ਇਹ ਅਪਛਰਾ ਭੀ ਬੈ
 ਠੀ ਹੈ ਕਾਮ ਕੀਆਤੀ ਹਸਤੀ ਕੀਨਾ ਆਈ ਚਲਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬੇਲੀਆਂ
 ਬਨਾ ਬਿਛ ਮੋਰਹਤੀਆਂ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਪਛਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇਵਤੀਆਂ ਹੈ
 ਇਹ ਸੁਰਪਤਈ ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸਰਾ ਬਿਖੇ ਮੋਰ ਦੇਵਾ ਤਿਓਂ ਕੇ ਸੰਬੁਹ

ਪੰਨਾ ਅਨੰਦ ਸਰਾਬ ਹਮਾ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਿ ਕਰਿ ਸੀਸਾ ਨਿਵਾਣੈ। ਹੋਰ
ਮਝੀ ਮੈਂ ਸੇਬਿ ਚਾਰ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਹਾਇ ਦੁਕ੍ਹੈ ਜਾਇ ਪਦਮ ਕੀਆ ਆਇ ਦੁਭੀ
ਸੁਕ੍ਹੈ ਪਦਮ ਕੀਆ ਆਇ ਰੁਗ ਕੀਨ ਆਈ ਜਾਣੁ ਕਰਿ ਆਦਰ ਸੇਬੈ ਠਾ
ਯਾ ਅਰੁ ਸੁਕ੍ਹੈ ਪੁਜ ਕਰਿ ਪੁਸੰਤ ਕੀਆ ਪੁਸੰਤ ਤਾ ਸਹਿਤ ਦੇਵ ਤਿਓ
ਬਿਖੈ ਬਿਚਰਣੇ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਤੁਝਿ ਸਮਿ ਗਨੈ ਨੀ ਅਪਛਾ ਕੈ ਦੇਖਤ
ਭਯਾ ਅਰੁ ਤਹਾਂ ਸੁਕ੍ਹੈ ਦੇਖ ਕਰਿ ਉਹ ਸੁੰਦਰੀ ਮੋਹਤ ਭਾਈ ਪੁਸੰਤ
ਤਾ ਕਰਿ ਕਾਮ ਕਾ ਬਲ ਦੇਨੈ ਕੋ ਭਯਾ ਅਰੁ ਪਰਸ ਪਰ ਪੀਤ ਬਢੀ। ਜੈ ਸੇ
ਪਾਤਸਾਏ ਕਮਲਾ ਅਰੁ ਸੁਰਜਾ ਤਬ ਸੁਕ੍ਹੈ ਮਨ ਬਿਖੈ ਉਤਸਾਹ ਭਯਾ
ਅਰੁ ਮਨ ਬਿਖੈ ਅੰਧੇਰੇ ਕੀ ਚਾਹ ਕਰੀ। ਤਬ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਬਿਖੈ ਅੰਧ ਕਾਰ
ਹੋਗਾ ਯਾ ਜਹਾਂ ਕਾ ਲੋਕ ਸਭ ਸੋਇ ਰਹੇ। ਤਬ ਅਪਛਾ ਸੁਕ੍ਹੈ ਪਾਸ

ਆਈ ਕਲਪਾਇ ਛੋਕੇ ਕੁੰਜੋ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਦੋਨੋ ਸੁਖ ਭੋਗ ਲੇਣਾ
 ਗੋ। ਜੋ ਬਿਲਾਸ ਸੁੰਕ੍ਰਮ ਨਾ ਬਿਖੇ ਚਾਹਤਾ ਬਾਸੋ ਤਿਸੀ ਖਿਲ ਬਿਖੇ
 ਪਾਪਾ ਜਬ ਦੇਵਾ ਤਿਆ ਉਸ ਕੋ ਮਿਲੀ। ਤਬ ਬਹੁਤੇ ਸੁਖ ਕੋ ਭੋਗ
 ਲੇਣਾ ਗੋ। ਆਠ ਵਾਰ ਚਾਰੇ ਰੁਗ ਬੀਤ ਗਏ ਉਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਰਹੇ।
 ਤਬ ਪੁੰਨ ਖੀਟਾ ਬੁਏ ਤਬਾ ਪਿਥਵੀ ਪਗਗਿ ਕ੍ਰਿਤਾ ਜਬਾ ਗਿ ਕ੍ਰਿਤਾ
 ਬਜੀ ਵਚੰਦੁ ਮਾਕੀ ਜੋਤਾ ਬਿਖੇ ਸਮਾਨਾ ਉਜਲ ਜਲ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੈਸੀ
 ਤਤਾ ਸੋ ਅੰਨਾ ਆਇਓ ਯਾ ਸੋ ਅੰਨਾ ਅਪਦੀ ਨਗਰੀ ਕੇ ਦ੍ਰਿਜ ਨੇ ਪਕਾ
 ਯਾ ਸੋ ਬਿੰਦੁ ਸਾਰ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾ ਬਿਖੇ ਰਹਤਾ ਬਾਸੋ ਤਿਸ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸੁਰੇਸ ਅੰਨ ਸਾ ਬਖਾ ਯਾ ਤਬ ਬੀਰ ਜਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਏਸਤ੍ਰੀ
 ਕੇਗਰ ਬੁਏ ਬਿਖੇ ਆਪਾ ਤਬ ਸੁੰਕ੍ਰ ਕੋ ਉਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਮੁਨ ਭਵ ਭੂਲ

ਗਯਾ ਬਾਬਹੁਤ ਬਡੈ ਤਪਾਥਿ ਖੋਮ ਨ ਕੋ ਜੋ ਡੋਆ ਏਕਸ ਨੰਤ ਰਪ ਰਜੰਤ
ਸੁਤਤ ਪਕੀਆ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸ ਤੇ ਮਿਰੀ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕਾਰਿ ਪੁਤ ਉਤਪਾਤਿ
ਭਯਾ ~~ਪੁਤਾ ਪਕੀਆ ਬਹੁਤਾ ਤਿਸ ਤੇ ਮਿਰੀ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕਾਰਿ ਪੁਤ ਉਤਪਾਤਿ~~
ਪੁਤਾ ਬਾਬਹੁਤਾ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਣੇ ਲਾਗਾ ਮੇਰੇ ਪੁ
ਤ ਕੋ ਪਨ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈ ਬਡੀ ਆਰਥ ਲਾਹੇਵੈ ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈ ਗਤਿ
ਨਾਇਹੀ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤੇ ਤਪਰੀਤ ਕੋ ਭੁਆਗਦੀਆ ਐਰਥ ਮਕੀਚੇ
ਤਵ ਨਾਤਿ ਆਗਦਈ ਸੁਤ ਕੇ ਭੋਗ ਨਿਮਿਤਿ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਆਰਥ ਲਾਕੀ
ਖੀਰ ਖੋਗਈ ਤਬ ਮਿਤਰੂਪੀ ਸਰਪ ਨੇ ਗਾਸ ਲੀਆ ਭੋਰੀ ਕੀਆ ਸਾ
ਡੇ ਨਾ ਕਰਤੇ ਜੋ ਮਿਤ ਕਰਯਾ ਏਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਮਦਨਾ ਮਾਰਾ ਜਾ ਕੇ ਰਿਹ
ਥਿ ਖੇ ਉਤਪਾਤਿ ਭਯਾ ਤਹਾ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰ ਰਾਜ ਕੀਆ ਐਰਥ ਮਨੇ ਕ

ਜਨਮ ਉਸ ਪਾਏ ਬਹੁਤ ਗੰਗਾ ਕੇ ਤੀਰਤ ਪਾਈ ਕਾਪੁਤੁ ਭਾਗਾ ਅਰੁ
 ਪਾਖਾ ਮਦੇਹ ਭ੍ਰਿਗਸੁ ਤਕੀ ਜੇ ਬੀਸੇ ਮੇਘਾ ਮਰੁਧੁ ਪਕਰਿ ਕੈ ਜਰਜ
 ਰੀਭਾ ਵਹੇ ਗਈ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਭੂਮ ਸੈ ਪੈ ਬੀਤੁ ਗਯਾ ਅਰੁ ਉਹਾ
 ਸੁਮਰਾ ਗਏ ਖਾਆ ਦਿਕ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪੁੰਨ ਪਵੀਨ ਬਾਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ
 ਮਿਗ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨ ਖਾਇ ਗਏ ਜਬਾ ਦਿਬ ਸਹ ਸਵਰ ਖਾ ਬਿਤੀ ਤਰੁ ਮ
 ਯਾ ਤਬਾ ਭ੍ਰਿਗਸਾ ਪਤੰਜਾ ਗਯਾ ਅਰੁ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵੁ ਰਹਣੇ ਵਾਲਾ
 ਪੁਤਾ ਆਗੇ ਨ ਦੇਖਤ ਭੁਯਾ ਜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਣਾ ਜੇ ਸਾਥਿ ਖੇ ਪਾਈ ਤੇ ਬੇ
 ਮਾਨੋ ਪੁੰਨ ਕੀ ਮੁਰਤ ਬਾ ਬਹੁਤ ਅਪਣੇ ਆਗੇ ਸੁਕੀ ਬਿਕਰਾ ਤੇ
 ਹਦੇਖ ਤਰੁ ਯਾ ਮਾਨੋ ਅਭਾਗ ਕੀ ਮੁਰਤ ਰੇ ਮਾਨੋ ਦਰਿ ਦੁਕੀ ਮੁਰ
 ਤ ਰੇ ਧੁਪ ਕੇ ਲਗੇ ਤੇ ਸੁਕੀ ਖਾਲ ਕੇ ਰੰਧੁ ਸੇਵਾ ਇਕਰਿ ਸਬਦਾ ਨਿ

ਕਸਤਾਹੈ ਅਰੁ ਜਾਲੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਛੇਦੋ ਬਿਖੇਰੰ ਰੂ ਬਿਸ
ਮਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਨੇ ਹਸਤੀ ਕੀ ਤੁਚਾ ਹੈ ਤੁਬਾ ਭ੍ਰਿਗਾਰਿਖ ਉਠ ਕਾਰੀ ਬਿ
ਚਾਰ ਕਰਦੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਕਾਲ ਮੇਰਾ ਪੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲ ਉਪ
ਰਬਹੁ ਤਕੋ ਪਾ ਕੀਆ ਮੇਰਾ ਸੁਤ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਕਾਲ ਕੋ
ਸਾਪ ਦੇਵ ਦੇ ਲਾਗਾ ਤਬ ਕਾਲ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨੈ ਜੋ ਮੁਖ ਕੋ ਸਾਪ
ਦੇਤਾ ਹੈ ਬਹੁਤਾ ਆਪੀ ਭੂਤ ਕਸੁਰੁ ਪਬਨਾ ਏਕ ਰਿਫਾਸੀ ਅਰੁ ਪਤਰ
ਹਾ ਬਾ ਬਿਖੇ ਪਾਰੇ ਹੂਏ ਭ੍ਰਿਗ ਕੋ ਨਿਕਦਾ ਆਯਾ ਕੁੰਡਲ ਅਲੁਕ ਵਚ ਕੋ ਪ
ਹੈ ਖਟ ਮੁਖ ਅਰੁ ਖਟ ਭੁਜਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈਂ ਅਰੁ ਬਿਕਰਾਲ ਸੈਨਾ ਸੰਗੇ
ਕੋ ਪਸੰਜੁ ਗਤ ਗੰਭੀਰ ਵਚਨ ਕਹਤਾ ਭਯਾ ਯੋ ਭ੍ਰਿਗ ਤਮ ਬਹਮ
ਲੋ ਬਿਖੇ ਸੇਸੁ ਆਪਾਰ ਗੁਣ ਸਹਿਤ ਹੈ ਹਮ ਅਦਿਸ਼ ਕੇ ਪਾਲਣ

ਹਾਰੇ ਹੋ ਯਾ ਤੇਂ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਹੋ ਐਰ ਕਛੁ ਗੁਣ ਭਾਰੇ ਜਾ
 ਨ ਤੇ ਨਹੀ ਆਰੇ ਕ ਬੁਧਾ ਕਿਉ ਆਪਣਾ ਤਪ ਗਵਾਵਤਾ ਹੋ ਐਰਾ ਸੁਭ
 ਵਤੁ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ਦੋਹਰਾ ਜਾਣਾ ਪਲੈ ਹੁਤਾ ਸਕੀ ਮੋ ਕੋ ਸਕੈ
 ਨ ਜਾਣਾ ਤੁਮੇ ਰੋ ਕਰੈ ਕਹਾ ਸਾ ਪਾਸ ਰਬ ਕਹਾਣਾ ਮੈ ਤੋ ਲੀਲਾ
 ਕਰਿ ਕੈ ਕੋਟ ਬਹਾਮਾਂ ਡੁਖਾਇ ਹੈਂ ਬਿਜੇ ਕੇ ਸੰਬੁਧ ਪਾਇ ਹੈਂ ਤੋ ਤੁਮ
 ਰੀ ਕਿਆ ਸਾਸ ਰਬ ਤਾ ਹੋ ਹਮ ਭੋਗੀ ਹੈਂ ਤੁਮ ਹਮ ਆਗੇ ਜਨ ਹੋ ਇਹ
 ਨੇਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁਈ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁੰਗਾ ਨਾ ਵਿਸੁ
 ਬਿਚਾਰ ਕਾਰਿ ਦੇਖੋ ਤਬ ਨ ਕੋ ਉਭੋਗਤਾ ਹੈ ਨ ਭੋਗੈ ਜੋ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦਿ
 ਸੁਕਾਰਿ ਦੇਖੋ ਤੋ ਕਰਮੈ ਕਾਰਿ ਉਪਜਣਾ ਬਿਨਸਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ
 ਸੋ ਬ੍ਰਿਛਾ ਬਿਖੇਨੁ ਲਉ ਪਜ ਤੇ ਬਿਨਸਤੈ ਹੈਂ ਗਾਨ ਬਡਾਈ ਅ

ਰੁਧੀਰਜਕੋਧਾਰਾਉਪਜਲਾਬਿਨਸਲਾਦੋਨੋਮਾਰਗਅਵੰਸਕਰਿ
ਹੋਤਾਹੈਤੂਕਿਉਮੇਹਕੋਅੰਧਹੋਇਕਰਿਗ੍ਰਿਹਲਕਰਤਾਹੈਕਰਮੇ
ਕਾਫਲਅਵਸਹੋਤਾਹੈਯਹਿਬਿਚਾਰਤੂੰਕਿਉਨਹੀਕਰਤਾਤੂੰਤੇਸ
ਰਬੰਗਹੈਮੁਢੇਕੀਨਯਾਈਸਾਪਦੀਆਮੁਢੇਕੋਕਿਉਚਾਹਤਾਹੈਗਚਿੰ
ਤਹੀਪੁਰਖਹੈਅਰੁਚਿੰਤਹੀਜਗਤਕਕਰਤਾਹੈਅਰੁਚਿੰਤਹੀਜੀਵੈ
ਬਿਖੇਜੀਵਹੈਨਿਸਚੇਕਰਦੇਤੇਉਹੀਬੁਧਕਹੀਤਾਹੈਜਬਆਰਿ
ਮਾਨਕਰਤਾਹੈਤਬਅਹੰਕਾਰਹੋਤਾਹੈਜਬਤੂੰਸਾਧਾਬਿਖੇਲੀਨਭ
ਯਾਤਬਤੇਰਾਸੁਤਾਅਪਛਰਾਕਰਿਮੇਹਤਹੂਆਸੂਰਗਕੋਗਯਾਪੁ
ਬਮਸਰੀਰਾਅਪਲਾਤਿਆਗਦੀਆਤੁਹਾਜਾਇਕਰਿਬਿਸੁਚੀ
ਅਪਛਰਾਕੋਪਾਯਾਤਸੇਬਹੁਤਕਾਲਰਮਣਕੀਆਤਸੇਉ

ਹਾਤੋਂਗਿਤ ਕਰਿਬਹੁਤ ਦਸਾਰਨ ਦੇਸਾਬਿਖੇਬਾਹਮਣਕਾਜਨਮ
 ਲੀਆਬਹੁਤ ਉਹਤਿਆਰਕਰਿਕੈਸਾਲਪੁਰਬਿਖੇਰਾਜਾਭ
 ਯਾਬਹੁਤਾਟਵੀਬਿਖੇਬਾਂਤਰਹੂਆਬਹੁਤਗਾਂਗਾਕੇਤਟਪ
 ਰਹਸਰੁਯਾਬਹੁਤਸੂਰਜਬੰਸਾਬਿਖੇਰਾਜਾਭਯਾਬਹੁਤਸਾ
 ਲਦੇਸਾਬਿਖੇਆਚਾਰਜਭਯਾਬਹੁਤਏਕਕਲਪਕੇਅੰਤਮੇਥਿੰ
 ਦਿਆਪਰਹੂਆਬਹੁਤਸਾਸਤਨਗਰਬਿਖੇਕਿਰਤਰੁਯਾਬ
 ਹੁਤਾਪਾਸਕੋਦੇਖਤਾਮੁਆਜੰਗਲਕਾਹਰਨਭਯਾਬਹੁਤਤਾ
 ਲਤਲਦੇਸਾਬਿਖੇਸਰਪਭਯਾਬਹੁਤਤਮਾਲਾਬਿਛਕਾਕੁਰ
 ਕਰਭਯਾਅਨੇਕਬਾਸਾਕਰਿਬਹੁਤਜਨਮਲੀਏਆਬਬਾਸੁ
 ਦੇਵਨਾਮਬਾਹਮਣਕਾਜਨਮਪਾਟਾਰੀਆਮਥਗਾਂਗਾਕੇਤਟਪਰ

ਪੀਰਜਵਾਨਤਪਸਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਆਲਾਹਾਬਾਬਿਖੇਲੇਕਰਿਤ
ਪਕਰਤਾਹੈ॥ ਸਰਬਾਇੰਦੀਆਂਵਸਕੀਆਂਹੈ॥ ਆਠਸੈਵਰਖਬਿਸੇ
ਖਕਰਿਤਪਸਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਸੋਸਰਬਅਨਕਾਰੁਮਹੈ॥ ਜੈਦੇਖਲੇਕ
ਇਛਾਹੋਵੈ॥ ਤਬਗੁਮਾਨਾਦ੍ਰਿਸੁਕਰਿਦੇਖਲੇਵੈ॥ ਬਾਸਿਸ੍ਰਵਾਰਾ॥
ਹੋਰਾਮਜੀਜਬਕਾਲਭਗਵਾਨਾਐਸੇਕਹਾ॥ ਤਬਾਭ੍ਰਿਗਮਨਾਬਿਖੇ
ਚਿੰਤਾਕਰਭੁਭੁਯਾ॥ ਜਬਗੁਮਾਨਾਦ੍ਰਿਸੁਪਕਾਸੀ॥ ਤਬਪੁਤ੍ਰਕੀ
ਰੀਤਸਭਭੁਸਾਆਈ॥ ਤਬਾਭ੍ਰਿਗਕਾਮਨਸਨੇਹਕਰਿਪੁਤ੍ਰਸੋਹੋਇ
ਕਰਿਬਹੁਤਦੇਹਾਬਿਖੇਆਯਾ॥ ਅਸਚਰਜਮਾਨਹੋਇਕਰਿਕਾਲ
ਸੋਕਹਤਭੁਯਾ॥ ਹੋਰੁਗਵਨਤੁਮਜਗਤਕੇਈਸ੍ਵਰਹੋ॥ ਅਰੁਹਮ
ਬਾਲਕਮਲਨਾਮਗੁਮਾਨੀਹੈ॥ ਤੁਮਾਸਚਖਿਓਮੁਨੋਕੀਬੁਧਾਨਿਰ

ਮਲਹੋ। ਤੀਨੋਕਾਲੋਕੀਸਕਲਜਾਨਤੇਹੋ। ਹੋਰਮਜੀਜਬਾਇਸਪੁ
 ਕਾਰਭ੍ਰਿਗਕਹਾ। ਤਬਕਾਲਾਭ੍ਰਿਗਕਹਾ। ਬਗਹਲਕੀਆਆਹੁ
 ਦੇਨੇਮੰਦਾਚਲਤੇਚਲੇ। ਏਕਪਿਲਾਥਿਖੇਗੰਗਾਕੇਤੀਰਪਰਆ
 ਏਪਾਪਤਹੁਏ। ਤਬਾਭ੍ਰਿਗਅਪਲੇਪੁੜਕੋਗੰਗਾਭੀਰਤਪਸਿਆਕਰ
 ਤਾਦੇਖਿਆ। ਮਨਰੂਪੀਮ੍ਰਿਗਅਗੁਇੰਦ੍ਰਿਅਸਰੁਜੀਤੀਆਂਹੋ। ਕਾ
 ਲਕਹਾਹੋਰਿਖਾਅਪਨੇਸੁਤਕੋਰਲੀਪਕਾਰਦੇਖੋ। ਅਗੁਸੁਕ੍ਰੁਤੀਸ
 ਆਪਿਤੇਤਬਹੀਜਾਗਾ। ਨੇੜਖੋਲਕਾਰਿਦੇਖਦੇਲਾਗਾ। ਆਸ
 ਨਤੇਉਠਬੈਠਾ। ਦੇਨੇਕੇਚਰਨੇਕੇਨਾ। ਸਕਾਰਕੀਆਆਪਸਮੇ
 ਕੁਸਲਪੁਛਿਆ। ਬਹੁਫੁੜਤੀਨੇਏਕਸਿਲਾਪਰਜਾਇਬੈਠੇ। ਤ
 ਹਾਂਗੰਗਾਜੀਕੇਤੀਰਪਰਸੁਕ੍ਰਬੋਲਤਭੁਯਾ। ਹੋਪੁਭੋਤੁਆਰੇਦ

ਸਨਕਾਰੀਮੈਂਬਹੁਤਸੁਖਪਾਯਾਸੋਸੁਖਸਾਸਤਾਬਿਦਿਆਕੇਗਮਨ
ਕਾਰਿਅਰਤਪਸਾਕਾਰਿਨਾਰੀਪਾਈਤਾਅਰੁਮੇਹਨਹੀਮਿਦਿਆ
ਸੋਤੁਆਰੇਦਸਨਕਾਰਿਦੂਰਭਯਾਹੈਜੇਸੁਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਵਰਖਾ
ਕਾਰਿਭੀਨਹੀਪਾਈਤਾਸੋਅਹੰਤੇਕੇਦਰਸਨਕਾਰਿਪਾਈਤਾਹੈ
ਈਹਾਂਜੇਤੁਆਰੇਚਰਨਆਏਹੈਂਅਨੋਪ੍ਰਥਵੀਕੋਭੀਪਾਵਨਕੀ
ਆਹੈਹੇਸੂਰਜਚੰਦਰੂਪਤੇਜਾਣੀਤੁਮਕੋਨਹੈਹੇਗਮਜੀਸਬ
ਐਸੇਸੁਕ੍ਰਕਹਾਤਬਾਭ੍ਰਿਗਕਹਾਹੇਸਾਧਤੁਆਪਕੋਸਿਮਰਨਕ
ਰਜੇਤੂੰਕੋਨਹੈਅਬਤੇਜਾਗਾਹੈਅਸਬਾਐਸੇਭ੍ਰਿਗਕਹਾਤਬ
ਸੁਕ੍ਰਜਨਮਾਂਤਰਕੋਸਿਮਰਲਕਰਲੇਲਾਗਾਏਕਮਹੁਰਤਕੇ
ਧਨਕਰਲੇਕਰਸਭੁਅਪਣੇਚਰਿਤ੍ਰਤਾਸਾਏਾਬਹੁਤ

ਅਸਚਰਜ ਕੇ ਪਾਪ ਤਰੁ ਯਾ ਚਿੰਤਾ ਆਨ ਦਸੈ ਪੁਰਣਾ ਭਯਾ ਤ
 ਬਾਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਭ੍ਰਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਕਛੁ ਕਭਾ
 ਸਾ ਆਵਤਾ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਹੀ ਕਰਿ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਜੋ ਕਛੁ ਜਾਨੇ ਜੋ ਗਥਾ ਸੋ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖੇ ਜੋ ਗਥਾ
 ਸੋ ਦੇਖਾ ਹੈ ਬਹੁ ਤੇ ਦਿਨੇ ਤੇ ਅਬ ਬਿਸਮ ਪਾਯਾ ਹੈ ਚਲੋ ਅਬ
 ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲ ਕੋ ਜਾਈਯੋ ਦੇਹ ਕਾ ਕੋ ਤੁਕ ਦੇਖੀਯੋ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਨ
 ਏਸੁ ਹੈ ਨ ਕਛੁ ਆਨਿ ਸੁ ਹੈ ਨ ਗਾਗੈ ਨ ਦੇਖੈ ਹੈ ਜੇਹਾ ਮਜੀ
 ਮੈ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਗੰਗਾ ਤੇ ਮੰਦ੍ਰਾ ਚਲ ਕੋ ਆਏ ਸੁੰਕੁ ਪੁਰਬ
 ਦੇਹ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬੋਲ ਤ ਭਯਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਇਹ ਮੇਰੀ
 ਦੇਹ ਬਹੁ ਤੇ ਭੋਗ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤੁਮੈ ਪੋਖੀ ਬੀ ਸੋ ਦੇਖੋ ਅਬ ਕੋ

ਤਕਕਾਇਥਾਨਹੈ॥ ਸਰਬਕਲਪਨਾਕੋਤਿਆਗਕਰਿਸੁਖੀਭਈ
ਹੈ॥ ਆਸਾਰੂਪੀਜੂਗਅਰੁਮੋਹਕੋਮਨਤੋਂਬ੍ਰਿਆਗਾਦੀਆਹੈ॥ ਤਾਂਤੇ
ਸੇਈਬੁਧਵੰਤਸੁਖੀਭਈਹੈ॥ ਜਿਨੈਚਿੰਤਕੋਬਿਕਾਰਜੀਤੈਹੈ॥
ਚਿੰਤਕੋਜੀਤੈਬਿਨਾਦੁਖਹੋਤੈਹੈ॥ ਹਰਮਜੀਜਬਸੁਕ੍ਰਮੈਸੇਕਹਾ
ਤਬਕੋਮਲਬਾਲੀਕਰਿਕਾਲਕਹਾ॥ ਹੇਸਾਪਜੈਸੇਰਾਜਨਗਰੀ
ਥਿਖੇਪਵੇਸਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਤੁਮਦੇਹਥਿਖੇਪਵੇਸਕਰੋ॥ ਏਸਸਰੀ
ਰਕੋਧਾਰਕਰਿਅਸੁਰੋਕੀਪਹੁਤਾਈਕਰੋ॥ ਤੁਮਦੇਨੋਕਕਾਇਆਹੁ
ਹੈ॥ ਅਥਹਮਅਪਲੇਬਾਂਛਤਾਇਥਾਨਕੋਜਾਤੈਹੈ॥ ਐਸੇਕਹਿਕਰਿ
ਕਾਲਭੁਗਵਾਨਾਅੰਤਰਧਮਾਨਹੋਗਏ॥ ਤਬਸੁਕ੍ਰਗੰਗਾਦ੍ਵਿਜਕਾ
ਭਾਵਤਿਆਗਕਰਿਆਪਨੇਕਰਮੋਕੇਬਾਸਿਤੋਂਉਸੀਦੇਹਥਿਖੇ

ਪਵੇਸਕੀਆ ਤਬਾਹਿਗਪੁਤਕਾਸਨੇਹਪੁਗਟਾਇਕਰਿਕਮੰਡ
 ਲਤੇਜਲਪਿਆਆਮੰਤੀਨਸੋਆਉਖੇਕਕੀਆ ਤਬਕੋਮਲ
 ਮਨੁਖਸਰੀਗਬਿਰਾਜਤਭਯਾਪਾਟੋਸੰਜੁਗਤਸੁਕੁਉਠਬੈਠ
 ਪਤਾਕੇਚਰਨਪਰਸਕਰਿਸੁਖੀਭਯਾਤਿਸਾ^{ਥਨ}ਬਿਖੋਟੋਨਮਨਕੇਬਿ
 ਲਾਸਾਤਿਆਗਕਰਿਆਨੰਦਸੋਪੁਰਨਇਸਤਰੁਏ। ਜੈਸੇਤਰਗਤੇ
 ਗਹਿਤਸਮੁਦ੍ਰਾਇਸਾਬਿਤਹੋਤਾਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਇਹਭਿਗਸੁਤਕੀਕ
 ਬਾਤੁਤਕੋਕਹੀਹੈ। ਇਸਕੋਚਿਤਾਬਿਖੇਧਾਰਿਕਾਰਿਜੋਇਛਾਹੋਵੈ
 ਸੋਕਰੋ। ਦੋਹਰਾ ਜੋਗਬਾਸਿਸੁਸਖੇਪਯਹਭਿਗਸੁਤਕੋਉਪਯਾਨ
 ਮਨਮੋਇਸਤਜਗਤਰੁਮਯਾਮੋਕੀਯੋਬਖਾਨਾ॥੧॥ ਬਾਸਿਸੁ
 ਵਚਾਹੇਰਾਮਜੀਜੋਪੁਰਖਅਨੇਕਾਚਿਤਕੀਆਬਿਤੀਸੰਕਲਪ

ਕੋਤਿਆਗਕਾਰਿਨਿਤਾਬਿਬੇਕਕੋਪਾਰਤੇਹੈਂਆਤਮਾਪੀਸੋਪੀਤਰਾ
ਖਤੇਹੈਂਅਰੁਸਰਬਓਰਤੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਹੀਦੇਖਤੇਹੈਂਅਦ੍ਰਿਸ਼ਾਬਿਨਕਛੁ
ਔਰਨਹੀਦੇਖਤੇਅਰੁਪਰਮਤੰਤੁਕੋਆਪਣਾਅੰਪ੍ਰਜਾਨਕਰਿਤਿਸੀ
ਬਿਖੇਸਦਜਗਤਹੈਂਅਰੁਦੋਲੋਕੋਬਿਖੇਬੈਰਾਗਾਪਾਰਤੇਹੈਂਜੇ
ਇਹਸੰਸਾਰਵਾਸਾਰੂਪੀਜਾਲਹੈਂਤਿਸਾਬਿਖੇਨਰੂਪੀਪੰਛੀਫ
ਸਿਆਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਂਜਬਬੈਰਾਗਾਰੂਪੀਚੁਹੇਕਾਰਿਵਾਸਾਰੂਪੀ
ਜਾਲਕਾਟੇਤਬਾਇਸਕੋਬਿਗਾਨਪਕਾਸੇਜੈਸੇਂਨਿਰਮਲੀਕੋ
ਪਾਇਕਰਿਜਲਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾਹੈਂਤੈਸੇਜੀਵਕੋਪਰਸੰਨਤਾ
ਉਦੇਹੋਤੀਹੈਂਰਾਗਦ੍ਰੋਖਛੁਟਜਾਤੇਹੈਂਸੁਖਦੁਖਕਾਅਸੇਨਹੀ
ਹੋਤਾਤਬਮਨਮੋਹਦਸਾਤੇਛੁਟਤਾਹੈਂਜੈਸੇਸਿੰਘਪਿੰਜੂਤੈਂ

ਨਿਕਸਜਾਵੈਦੇਹਕੇਹੋਤੇਹੀਸੁਖਮਾਮੁਦੁਖਮਾਮੁਸੰਕਲਪਮਾਮੁ
 ਵਹੋਜਾਤੇਹੈਮਾਮੁਬਿਬੇਕਸੋਚਿਤਪੁਰਨਹੋਤਾਹੈਪੁਰਨਮਾਸੀ
 ਕੇਚੰਦਮਾਕੀਨੀਆਈਬਿਗਾਜਤਾਹੈਮਾਬਿਚਰਕਰਕੈਜੁਆਤ
 ਮਸੁਰੁਵਜਾਨੀਆਹੈਸੋਸਦਾਉਦੇਹੋਤਹੈਹੋਰਮਾਜੀਤਬਲਗਾਯ
 ਹਸੰਮਾਗਮਤੰਬਰਮੰਪਕਾਗਮਪਦੇਨਿਕਟਰਹਤਹੈਜਬਲ
 ਗਭੇਦਾਦਿਸੁਹੈਮਾਮੁਜਬਾਮਾਪਾਰਕੋਸਮਾਨਚੇਤਨਜੋਤ
 ਪਰਮਤਮਤੰਤੁਦੇਖਤਾਹੈਸਰਬਸਕਤਅਨੰਤਮਾਪਾਰਮਦ੍ਵੈਤ
 ਚੇਤਨਗੁਪਸਰਬਾਥਿਖੇਆਤਮਾਸਾਗਮੈਹੈਤਬਭੇਦਭਾਵ
 ਮਿਟਜਾਤਾਹੈਮਾਬਵਾਨਮੈਹੈਨਕੋਉਐਰਹੈਬਹਮਸਰਬਠੇ
 ਗਥਿਖੇਨਿਗਥਿਕਾਰਹੈਮਾਤਮਾਪਰਮਾਥਿਖੇਭੇਦਨਹੀਆਐ

ਸੇ ਜਾਨੈ ਮੁਹ ਬੁਧਵਾਨ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਜੇ ਵਸਤੁ ਆਗੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਤਨ
ਬਿਨਾ ਨੇਤ੍ਰ ਤਿਸ ਕੋ ਲਾਗਤ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਬੁਧ ਕਾਰ ਜੋ ਬਿ
ਖੇ ਲਾਗਤੀ ਹੈ ਸੇ ਵਾਸਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਮਨ ਹੈ ਜੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗੋ ਕੋ ਭੋਗ
ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਭੋਗੋ ਕੇ ਅਪੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਦੇਖਤ
ਹੈ ਤਬ ਦੀਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈ ਸੇ ਕੋ ਉਚੇਰ ਕੋ ਅਪਦਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇ ਪੈ ਜੇ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕਾਰਖ ਹੋ ਤਬ ਉਹ ਚੇਰ ਉਸ ਕੀ ਚੋਰੀ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਵੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਜਬ ਸਰਬ ਕੋ ਆਤਮਾ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤਬ ਇ
ਸ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕੋ ਉਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈ ਸੇ ਨਗਰ ਬਿਖੇ ਮੇਲੇ ਕੇ ਵਿਵਾਹ ਕੇ ਲੇ
ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੋ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰਗ ਬਿਖੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖੀ ਤੇ ਹੈ
ਤਿਨੋ ਬਿਖੇ ਚਿੰਤ ਕੋ ਨਹੀ ਲਗਾਵਤਾ ਤੈ ਸੇ ਗੁਨ ਵਾਨ ਕੁੰਗ ਸੰ

ਪਦਾਥਿਖਾਚੰਤਕੋਨਹੀਲਾਗਾਵਤੋ। ਜੇਪੁਰਖਾਮਨਕੋਨਿਗੁਰਕ
 ਰਤਾਹੈ। ਤਬਉਹਅਨਾਨਿਗੁਰਕੀਆਬੋਫੇਭੋਗੁਕਾਰਿਭੂ। ਝਿਪਤ
 ਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਜੈਸੇਬੰਧਨਪਾਇਕਾਰਿਗਾਜੇਕੋਵਸਕੀਆਗਾਬਹੁੜਏ
 ਕਗਾਮਕੋਪਾਇਕਰਛੀਆਨੰਦਮਾਨਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੋਬੰਧਕਾਰਿ
 ਬਸਨਹੀਕੀਆਸੋਬਹੁਤਗਾਜਕੋਭੀਬੋਝਾਮਨਤਾਹੈ। ਤਾਤੇ
 ਮਨਕੇਜੀਤਲੇਤੋਂ। ਅਧਿਕਸੁਖਜਗਤਾਥਿਖੇਮੋਰਕੋਊਨਹੀ।
 ਹਾਥਸੋਹਾਥਾਮੀਰਕਾਰਿਅਰੁਦੰਤੇਸੇਵੰਤਚਛਾਇਕਾਰਿਅਪਨੇਮ
 ਨਕੋਜੀਤੋਂ। ਅਰੁਜੋਮਨਕੇਵਸਨਹੀਭਏ। ਅਰੁਮਨਕੋਅਪਲੇਵਸ
 ਕੀਆਹੈ। ਜਗਤਾਥਿਖੇਭਾਗਵਾਨਗੁਲੇਸੇਪੁਰਨਹੈ। ਹਿਦੈਰੁ
 ਪੀਪੁੜਾਥਿਖੇਮਨਰੂਪੀਸਰਪਆਸਾਰੂਪੀ। ਬਿਖਸੇਪੁਰਨਹੈ। ਜ

ਬਾਸਾ ਕੋਤਿ ਆਗ ਰਿਸਾ ਤ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਤ ਬਦ ਬੋਤ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ
ਆਸਾ ਰੂਪੀ ਬਿਖ ਕਰਿ ਮਹਾਨ ਰਕੁ ਰਿਦੁ ਪਾਪ ਕੋ ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਵਸ ਪੜੈ ਆਪਣਾ ਅਪ ਬੈਰੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬਾ ਚਿਤ
ਤੋਂ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋਤਿ ਆਗੈ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਰੂਪੀ ਵੈਰੀ ਕੋ ਬਸ ਕਰੈ
ਤਬ ਭੋਗ ਵਾਸਾ ਖੀਲ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਹਿ ਮਰੁ ਤਿ ਬਿਖੇ ਕਮਲ
ਨੀਆਂ ਖੀਲ ਹੋ ਜਾਤੀਆਂ ਹੋਂ ਜਬ ਲਗ ਵਾਸਾ ਚਿਤ ਬਿਖੇ ਹੋਂ
ਤਬ ਲਗ ਅੰਧ ਕਾਰ ਬਿਖੇ ਬੈਤਾਲ ਹੈ ਜਬ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਕਰਿ ਮਨ ਕੋ ਵਸ ਕਰੈ ਤਬ ਅੰਧ ਕਾਰ ਨ ਸੁਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਵਸ ਕੀਆ
ਮਨਾਇ ਸਕੇ ਬੰਛਤ ਕਾਰ ਜ ਕੋ ਸੇਵ ਕ ਕੀਨੀ ਜਾਈ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੀਨੀ ਜਾਈ ਕਾਰ ਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੋ

ਸੁਰਮਾਰਗਾਬਿਖੇਵਰਤਾਵਤਾਹੈ॥ ਗੁਰੋਕੀਨਿਯਾਈਅਨੰਤਬਿ
 ਦਿਆਵੇਤਾਹੈ॥ ਪਤਿਬਤਾਇਸਤੀਕੀਨਾਈਪਸੰਨਕਰਤਾਹੈ॥
 ਪਤਾਕੀਨਾਈਪਾਵਿਤਕਰਤਾਹੈ॥ ਜੇਤਾਕਛੁਉਤਮਨਿਪਚਾਹੈ॥
 ਸੋਗੁਮਾਨੀਕੋਚਿੰਤਾਬਿਖੇਰੇਤਾਹੈ॥ ਜਬਸਾਸਤਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਅਰੁਮ
 ਪਨੀਬੁਧਕਾਰਿਭੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਾਭਿਚਾਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਮਨਾਪਲੇਮ
 ਨਨਭਾਵਕੋਤਿਆਗਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸੀਪ੍ਰੀਤਪਰਮਾਸਿੰਧਤਾਕੇ
 ਪਾਪਤਰੇਤਾਹੈ॥ ਦੇਹਰਾਸੁਦਿਨਸੁਛਸੁੰਦਰਸਜਲਦੇਖਨ
 ਲਾਇਕਗੰਮਾਨਿਜਗੁਲਜੁਤਹੀ॥ ਅਮੈਲਸੈਮਨਮਾਨਕਅਭਿ
 ਰਾਮ॥੧॥ ਹੇਰਾਅਜੀਇਹਮਨਨਿਰਮਲਉਜਲਮਾਇਕੀਨਿਯਾ
 ਈਹੈ॥ ਪਰੁਵਾਨਾਗੁਪੀਮਲਨਤਾਇਸਕੋਲਾਰੀਹੈ॥ ਜਬਬਿ

ਬੇਕਰੂਪੀ ਜਲ ਕਾਰਿ ਧੋਈ ਯੇਤ ਬਾਨਿਗਮ ਲਾਯਾਤ ਮਗੁਆਨ ਪ੍ਰਕਾ
ਸੇ ਤਾ ਤੇ ਪਰਮਾ ਬਿਬੇਕ ਸੁਪ ਬੁਧ ਸੋਗੁ ਹਲ ਕਰੀ ਯੋਗ ਉਦੀਆ
ਰੂਪੀ ਸਤੋ ਕੋਵ ਸਕਾਰਿ ਕੈਸ ਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋਤ ਰੋਅ ਅਹੰ ਅਭਿਆਨ ਕੋ
ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਪਰਮਾ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਹੋਵੀ ਯੋਗ ਤਬ ਖਾਤਾ ਵੇ
ਵਹਾਗ ਬਿਖੇ ਕੁੀ ਬੰਧ ਮਾਨ ਨਹੈ ਜੈਸੇ ਦਾਮ ਬਾਲ ਕਟਾ ਅਹੰਕਾ
ਰ ਤੇਰਹਿ ਤਬੋ ਤੈਸੇ ਨਹੈ ਜੈਸੇ ਕੁੀ ਮਭਾਸਾ ਦ੍ਰਿਟ ਬਿਬੇਕ ਕਰਿ ਅਹੰ
ਕਾਰ ਤੇਰਹਿ ਤਬੋ ਤੈਸੇ ਤੁਮਹੋਵੋ ॥ ਹਾਮੇ ਵਾਰਾ ਹੇਰਗ ਵਨ ਦਾਮ ਬਾ
ਲ ਕਟ ਕੀ ਇਸ ਬਤ ਕੋ ਨ ਬੀਅਰੁ ਕੁੀ ਮਭਾਸਾ ਦ੍ਰਿਟ ਕੀ ਇਸ ਬਤ ਕੋ
ਨ ਬੀਅਸ ਸਾਰ ਰੂਪੀ ਤਾਪ ਕੋ ਨਿਵਰਤ ਅਰਬ ਸੋਮੁ ਤੁਕੋ ਕੋਰੋ ਬਾਸਿ
ਏਵਾਚਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਦਾਮ ਬਾਲ ਕਟ ਕੀ ਭਾਂਤ ਅਰੁ ਕੁੀ ਮਭਾਸ

ਦਿਟਕੀ ਇਸਤਸੁਲਕਾਰਿ ਜੋਰੁ ਚੇਸੋ ਕਰੀ ਯੈ ਘਾਤਾਲਗੀ
 ਬਿਖੇ ਆਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੰਪਤ ਸੋ ਪੂਰਨ ਏਕ ਸੰਬਰਨ ਮਦੈ ਤੋ ਕਾਰਜਾ ਬਾ
 ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਬਹੁਤਾ ਅਸੁ ਰੋਕੀ ਸੈਨਾ ਦੇਵਤਿ ਓੰਕੈ ਦੁਖ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲ
 ਅਰੁ ਘਾਕਾ ਮਨੋ ਸਾਮੁ ਦੁਖਾ ਜਬ ਉਹ ਮਾਘਾ ਵੀ ਕਹੂੰ ਐਰ ਦੇਸਗ
 ਘਾਤ ਬਦੇਵਤਿ ਓੰਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਛਲਵਲ ਸੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸੈਨਾ ਆਰ
 ਦਈ ਬਹੁਤ ਸੰਬਰ ਦੇਤੰ ਮੁੰਡਕਾ ਅਰੁ ਦੁਖਾ ਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਮੰਤ੍ਰ ਆ
 ਦਿਕ ਬੀਰ ਸੈਨਾ ਕੀ ਰਖ ਆਨਿ ਮਿਤਾਇ ਬਾਪਨ ਕੀ ਯੋ ਕੇਤੇ ਕੁ
 ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਰਦੇਵਤਿ ਓੰਨੇ ਗਿਛਾਇ ਦੀ ਯੋ ਤਬ ਸੰਬਰ ਬਹੁ
 ਤ ਭੰਤ ਕੋ ਪਕਾਰਿ ਕੈ ਦੇਵ ਨਗਰ ਕੋ ਗਯਾ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਯਾ ਸੋ ਸਰਦੇ
 ਵਤੇ ਛਪਨ ਹੋਗਾ ਏਸੁ ਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਅੰਸ ਪਨ ਕੁੰਜਾ ਬਿਖੇ ਛਪ

ਰਹੇ ਸੁਨ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਵਹੈ ਤਪ ਪਤ ਭਯੋ ਤਬ ਪਲੈ
ਕੀ ਨ ਆਈ ਉਜਾੜ ਦੇਖੀ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਤੁਛ ਦੇਵਤੇ ਪੁਕਾਰਤੇ ਦਿਸ
ਆਵੈ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੀ ਆਇਸਤੀ ਆਰੁ ਦਨ ਕਰਤੀ ਆਂਗੁ
ਸੇ ਤਬ ਸੰਬਰ ਆਪਲੀ ਰੁਜਾ ਬਲ ਆਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਸੈ ਪੁਰਨ ਫਿਰਤਾਰ
ਹਾਲੋ ਕਪਾਲੋ ਕੇ ਨਗਰ ਜਲਾਇ ਕਰਿ ਬਹੁੜ ਆਪਲੇ ਗਿਹ ਬਿ
ਖੇ ਆ ਆਇਸ ਪੁਕਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆਰੁ ਦੇਤੋਂ ਕਾ ਬੈਰਾਵਿ ਫੁਰਮਾ
ਨ ਬਸੁਰਗ ਕੋਛ ਰਿਕਾਰਿ ਦੇਵਤੇ ਦੂਰ ਗਏ ਤਬ ਸੰਬਰ ਗਿਹ ਬਿਖੇ
ਆਇਕਾਰਿ ਠੋੜ ਠੋੜਾ ਬਿਖੇ ਸੈ ਨਾਪਤਿ ਏਸ ਬਾਪਨ ਕੀ ਯੋ ਬਹੁ
ੜ ਦੇਵਤੇ ਆਏ ਜਿਸ ਕਿਸ ਪੁਕਾਰ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਕੀ ਸੈ ਨਾਪਤਿ ਆ
ਰਿਦੀਏ ਤਬ ਸੰਬਰ ਦੁਖ ਪਾਇਕਾਰਿ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਭੁਯਾ ਆਪਲੀ

ਮਾਯਾਕਾਰਿਤੀਨਦੇਤੁਮਹਾਬਲੀਭੈਕੋਦੇਵਟੇਵਾਲੈਉਪਜਾਏ
ਮਾਨੋਪੰਥੋਸਮੇਤਪਰਵਤਹੈਂਦਾਅਮਰੁਬਮਾਲਾਅਰੁਕਟਤਿ
ਨਕਾਨਾਮਾਤਿਨਕੋਰਿਦੇਬਿਖੇਵਾਸਕਛੁਨਉਪਜੈਅਮਰੁਮਾ
ਨਤੋਂਗਹਿਤਮਾਰਲੇਹੀਕੋਉਦੇਰੁਏਸਤੋਪਰਦੇਵੈਅਮਰੁਕਾਗ
ਦੇਕੋਜਾਲੈਹੀਨਾਹੀਜੀਤਹਾਰਕਛੁਆਜੇਹੀਨਹੀਸੈਸਾਕੇ
ਆਗੈਂਹੋਇਕਰਿਜੁਪਕਰੈਂਤਿਨਕੋਦੇਖਕਰਿਸੰਬਰਪਰਸੰਨਭਮਾ
ਅਗੁਬਿਚਾਰਕਰਲੇਲਾਗਾਜੋਇਨਕੋਚਿੰਤਬਿਖੇਰੁਲੀਬੁਰੀ
ਵਾਸਕੋਉਨਹੀਜੰਦਪਿਦੇਵਤੇਮਾਰਲੇਆਵੈਂਤੋਰੀਉਨਕੋ
ਪੀਠਦੇਵਲੇਕਾਗਮਾਨਨਹੀਅਸੈਸਿਸਚਾਕਰਿਕੋਅਪਨੀਸੈ
ਨਕੋਆਗੈਂਕਰਿਕੋਕਹਾਜਾਇਕਰਿਦੇਵਤਿਓਂਕੋਆਗੈਤਬਧੁਰ

ਗਕੋਸਸਤਲੇਕੁਰਿਗਏ। ਭੁਯਾਨਕਸਬਦਕਰਤੇਜਾਵੈਂ। ਆ
 ਨੇਪਰਬਤਸਬਦਕਰਤੇਹੈਂ। ਤਿਨਕੇਆਗੇਦੇਵਤਿਓਂਕੇਸਬੁ
 ਹਕੁਜੋਤੇਬਾਹਗਨਿਕਸੇ। ਮਹਾਭੁਯਾਨਕਬਲਸੋਰਿਸਾਕਰਿ
 ਆਏ। ਨੇਪਰਬਤਚਲੇਆਵਤੇਹੈਂ। ਤਬਪਰਜੁਪਕਰਲੇ ਗਸਪ
 ਲਾਗੈਪਸਨਤਾਸਹਿਤਤਬਭੁਵਨਾਬਿਖੇਪਾਲੀਭੈਂਕੋਪਾਪਤ
 ਭਏ। ਜੇਸਮੈਬਿਨਾਪਲੈਆਈਹੈ। ਦੇਨੇਸੈਨਾਕੇਸਸਤਚਲੇ
 ਸੀਸਭੁਜਾਂਜਪਾਕਾਟੇਜਾਵੈਂ। ਰੁਪਰਕੀਧਾਰਚਲੇ। ਜੈਸੇਪਿ
 ਬਾਣੀਪਰਜਲਹੇਤਾਹੈ। ਅਰੁਛਪਨਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਦੇਵਤਿ
 ਓਕੀਸੈਨਾਛਪਨਹੋਗਈ। ਦਾਅਬਜਾਲਕਟਾਤਿਨਕੇਪੀਛੈ
 ਦੇਛੈ। ਜੈਸੇਈਧਨੇਕੇਪਾਛੇ। ਅਗਨੀਦੇਕਰੀਧੈ। ਚਤੁਰ

ਕਰਿਬਹੁਤਾਇਸਬਾਨਫੂਢਰਹੈ॥ ਪਰਦੇਵਤਿਓਕੋਕਹੁਨਪਾਯਾ॥
 ਬਹੁਤਕਾਲਗਹਿਕਰਬਹੁਤਪਾਤਾਲਾਬਿਖੇਆਏ॥ ਉਹਾਂਦੇਵ
 ਤੇਇਨਸੇਹਰਕਰਸੇਕਵਨਭਏ॥ ਤਬਬਹਮਾਕੀਅਰਧਨਾਬਿਖੇ
 ਇਸਬਤਭਏ॥ ਤਬਬਹਮਾਜੀਪਰਸੰਨਹੋਇਕਰਿਦਰਸਨਦੀ
 ਆਰਕਤਾਜਿਸਕਾਵਰਨਾਅਰੁਰਕਤਹੀ॥ ਅਸਲਾਤਿਸਕੋਦੇਖਕ
 ਰਿਦੇਵਤਿਓਪੁਣਾਅਕੀਆ॥ ਅਰੁਸਰਬਾਬਿੰਤੰਤਸੰਬਰਦੈਤਕਾ॥
 ਅਰੁਦਾਂਅਬਜਾਲਕਟਕੇਹੋਵਲੇਕਾਕਾ॥ ਤਬਬਹਮਾਜੀਬਿ
 ਚਾਰਕਰਿਕੈਪਰਸੰਨਤਾਸਾਹਿਤਦੇਵਤਿਓਕੋਉਤਰਦੀਆ॥ ਹੇ
 ਦੇਵਤਿਓਜਬਸਹਸੁਵਰਖਬੀਤੇਗਾ॥ ਤਬਤੁਅਸੰਬਰਕੋਜੀਤੇ
 ਹੋ॥ ਅਬਤੇਕਛਕਕਾਲਦਾਅੰਦਿਕਸੇਯੁੰਧਕਰੋ॥ ਕਬਹੂੰਭਾਗ

ਜਾਵਹੁ ਕਬਹੂੰ ਬਹੁ ਫਾਸ ਨ ਮੁਖ ਜੋ ਵਹੁ ਏਸ ਆਰਿਅ ਸਕਰਿਉ
ਨ ਕੋ ਅਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਦਰਪਣ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤਾ ਹੋ ਤੂੰ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਉਪਜਦੇ ਤੇ ਬਹੁ ਫਾਸ ਨ ਕੋ
ਗਹਣ ਕਰੇ ਗੋ ਤਥਾ ਇਨ ਕੋ ਤੁਮ ਜੀ ਤੇ ਗੋ ਜੈ ਸੇ ਪੰਛੀ ਜਾਲ
ਬਿਖੇ ਫਸਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਵਸ ਹੋਵਹਿ ਗੋ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਜੁਵਾ
ਸਨ ਆਸਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨੰਤ ਦੁਖੇ ਕਾਰਿ ਹਰੈ ਜੇਵਾਨ ਤੇ ਹਰ ਤਹੁ ਏ
ਹੈਂ ਤੇਈ ਸੁਖੀ ਹੈਂ ਜੇਵਾਨ ਰੂਪੀ ਰੰਜੁ ਸਾ ਬਬਾਂਧੇ ਹੈਂ ਸੋ ਜਗਤ
ਬਿਖੇ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਦੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਜੇਵਾਨ ਛੁਟ ਜਾਵੈ ਤਿ
ਸੀ ਕੋ ਗਾਨੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਉਹੀ ਪੀਰ ਜਵਾਨ ਹੈਂ ਜੰਦ ਪਿਸ
ਰੀਰ ਕਾਰਿ ਬਡੇ ਭੀ ਹੈਂ ਅਰੁ ਤਿਸਾਹਿ ਤੇ ਸੇ ਬਧੇ ਹੁਏ ਹੈਂ ਜੈ

ਸੋ ਸਿੰਘ ਜਾਲਾ ਬਿਖੇ ਠਸਤਾਰੈ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀ
 ਦੇਵਤਿ ਓਕੇ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਅੰਤਰਾ ਆਨ ਹੋਗਾ ਆਤਿ ਸਕੇ ਵਚਨ
 ਸੁਣਿ ਕਰਾ ਅਪਣੇ ਇਸਾਨੈ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਗਏ ਨਗਾਰੇ ਬੈਰੀ ਬਾਜ
 ਟੇਲਾ ਗੋਆਨੈ ਪਲੈ ਕੇ ਮੇਧੇ ਕਸਬ ਦਹੋਤਾਰੈ ਦੇਵਤੇ ਅਰੁ
 ਤੇਨੈ ਕੇ ਪਵਾਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਗੁਪਕਰ ਲੇਲਾਰੈ ਦੇਵਤੇ
 ਕਬਹੂੰ ਹਲਾ ਬਿਖੇ ਗੁਪਕਰੈ ਕਬਹੂੰ ਭੁਗਾ ਜਾਵੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਲਖ ਲਖ ਕਰ ਕਢੁ ਕਕਾਲਾ ਬਿਤੀਤ ਕੀਆ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੇਉ
 ਪਾਵੈ ਕਰ ਕੈ ਅਸੁਰੈ ਕੇ ਮੋਹ ਬਢਾ ਆਤ ਬਉਨ ਕੇ ਅਹੰਕਾਰਾ
 ਰੁਵਾਨਾ ਅਰੁ ਭੈਸਨ ਸੋਉ ਪਜਾ ਆਯਾ ਆਸਾਰੂ ਪੀਠ ਸੀਸੇ
 ਬਾਂਧੇ ਹੁਏ ਦੀਨ ਤਾਰੈ ਪਾਪ ਤਰੁਏ ਜੇ ਦੇਹ ਆਰੀਸ ਦਾ ਬਿ

ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਡੇ ਸੁਖ ਹੋਵੈ॥ ਅਸੀ ਬੁਧ ਕਰਿ ਪੀਰ ਜ ਉਨ ਤੇ ਛੁਟ
ਗਯਾ॥ ਤਬ ਜੁ ਪਾਬਿਖੇ ਕਛੁ ਸੁਕੁ ਚੁਟੇ ਲਾਗੈ॥ ਜੇ ਸਤੁ ਮਤੁ ਹ
ਅਕੋ ਮਾਰੁ ਰੋ॥ ਜੇ ਸੇਈ ਪਾਨੇ ਤੇ ਗਹਿਤੁ ਹੁਈ॥ ਅਗਨਿ ਪਿਤ ਕੋ ਨਾ
ਹੀ ਜਲਾ॥ ਇਸ ਕਤੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਜੁ ਪਕਰਹੇ॥ ਕੋ ਸਮਰਥ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਭੁੱਖ
ਗਨੇ ਕੋ ਸੋ ਰਾਗ ਲੇਹੀ॥ ਕੀਇ ਛਾਕੈ॥ ਤਿਸ ਕਰਿ ਜੁ ਪਾਬਿਖੇ ਸਭ
ਮਿਤ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਏ॥ ਹੇਰਾ ਅਜੀ॥ ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਡ ਕੋ ਅਸਚ ਰਜ ਰੂਪ
ਬੋਧ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ॥ ਹੈ॥ ਜੇ ਦਾ ਮਥਾ ਲਕਟ ਕਾ ਸੁਭਾਵੁ ਅਤੁ ਹੋ
ਵੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਆਵਿ ਵੇਕ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਾ॥ ਪਦਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁਤਾ ਹੈ॥
ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ॥ ਹੇ ਰਾਵਨ ਦਾ ਮਥਾ ਲਕਟ ਉਤ ਪਾਤਿ ਕੈ ਸੇ ਹੋਆ
ਏ॥ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾਰੁ ਕਰੋ॥ ਜੇ ਸਤ ਕੈ ਸੇ ਭੁਏ॥ ਬਾਸਿ ਸੋ ਵਾਚਾ ਹੈ॥

ਰਾਮਜੀ ਜੈਸੇ ਦਾ ਮਾਦਿਕਾ ਅਨਹੋ ਤੇ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਹਮ ਤੁਮ
 ਆਦਿਕ ਸਭੁ ਜਗਤਾ ਅਨਹੋ ਤੇ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਹੈਂ ਮੈਂ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ
 ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਹੀ ਅਸੰਤ ਭੁਸੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਦਾ ਮਾਦਿਕ ਬੋ ਤੈਸੇ ਸਭੁ ਲੋ
 ਕੈਂ ਆਇਹ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹੈਂ ਸੇ ਪਤ ਭਾਮਾ ਤੇ ਹੈਂ ਜ
 ਬ ਸੰਬਰ ਕਾ ਧਾਨ ਚੰਦ ਲਭ ਯਾ ਤਬ ਸੋਈ ਤੀਨ ਭਾਂਤ ਹੋਇ ਕ
 ਰਿ ਭੁਸਾ ਆਹੁ ਜੇਹਾ ਅਰੁ ਦਾ ਮਾਦਿਕ ਭੂਠੇ ਹੀ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਉਪ
 ਜੈ ਹੈਂ ਸੁੰਧ ਸੰਤੁ ਹਮਾਨ ਸ੍ਵਰੁਪ ਬੋਧਾ ਆਕਾਸ ਸਭਾ ਬਿਖੇ ਪੂਰਨ ਹੈਂ
 ਉਦੇ ਅਸੁ ਤੇਗ ਹਿਤ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੀ ਸਕਤਿ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਕੇ ਹੁ
 ਲਾਸ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੋ ਤੀ ਹੈਂ ਸਰਬ ਓਰ ਤੇ ਪੂਰਨ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਈਸ਼੍ਵਰ
 ਹੈਂ ਤੋ ਇਸਾਰੀ ਆਨਕਾਰਿ ਸੰਸੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ ਹੇਰਾ ਮਜੀਸ

ਜਿਸਕੀ ਬੁਧਾ ਬਿਖੇਇ ਹਾਰਿਤ ਵਨਾਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਗਾਮ ਕਰਾਜ
ਮੁਝ ਕੋਰੇਵੈ ਅਰੁ ਸਦਾ ਦੀ ਨਗਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਭਾਗੀ ਆਤਮਾ ਪਦ
ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਜੋ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਚਿੰਤ ਹੈ ਅਰੁ ਜਗਤ
ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਤਿਲ ਕੀ ਨਾਈ ਤੁਛ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਸਰਬ ਅਪਦਾ
ਤਿਸਕੀ ਤਿਸਾਗ ਜਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੋ ਸੁਕੋ ਤਿਲ ਕੋ ਮਿਠਾ ਤਿਸਾਗ ਜਾ
ਤੇ ਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਰਿਦੋ ਬਿਖੇ ਸਦਾ ਸਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਾ ਨਿਸਚੇ
ਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਰਖਾ ਬਿਰਾਟ ਪੁਰਖ ਈਸ਼੍ਵਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਜਿਨ
ਕਾ ਚਿੰਤ ਸੁਭਗੁਣੋ ਬਿਖੇ ਵਰਤਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੰਤ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਕਾ ਬਿਰ
ਰਕਰਤੇ ਹੈ ਤੇਈ ਮਨੁਖ ਹੈ ਅਰੁ ਸਕੁਪ ਸੁਖੇ ਕੀ ਨਾਈ ਹੈ
ਰਾਮ ਜੀ ਜਦਾ ਪਿਥਰੀ ਅਪਦਾ ਪਵੇ ਤੋਭੀ ਅਸੁਭਗੁਣੋ ਕੋ ਤਿਆ

ਰਾਕਰੈ ਜੈਸੇ ਹਾਹਾ ਆਧਿਕ ਗਬਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀਆ ਤੇਰੀ
 ਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨਹੂਆ ਤੈਸੇ ਆਧਿਕ ਗਬਿਨ ਜੋ ਕਛੁ ਗ੍ਰਿਹ ਲਾਕ
 ਰੁਤਾਹੈ ਸੋ ਅਪਦ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀਹੋ ਤਾ ਜੋ ਸੁਭ ਗੁਣੇ ਬਿਖੇ ਵਰਤ
 ਤੇਰੇ ਅਗੁ ਅਸੁ ਰੋਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ ਹੋ ਆਤਿ ਸਕੋ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਸਭੁ ਅਪਦਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾਹੈ ਜੋ ਸਤ ਸਾਸ
 ਤਾ ਅਰੁ ਸੰਤ ਜਨੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦ੍ਰਿਯ ਹੋ ਕਰਿ ਪੁਰਖਾਰ ਬਕਰਤਾਹੈ
 ਸੋ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਜੋ ਸੀਖਤਾ ਨ ਕਰੇ ਉਦਵੇਗ ਕੇ
 ਤਿਆਗ ਕਰ ਉਦਮ ਕਰਤਾਹੈ ਤਬ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ
 ਜੈਸੇ ਕੁਮਕਾਰਿ ਕੈ ਅੰਬ ਕਾ ਫਲ ਪਰਪੰਕਜ ਹੋਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਸਾਸਤ
 ਮਾਰਗ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਮੇ ਹਾਥਿ ਮਾਨ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਜੋ ਬਿਚਾਰਤਾ

ਹੈ॥ ਤਿਸਕਾ ਅਗੁਨ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਨ ਸੰਪਤਿ ਅਨਰਥ ਕੇ ਦੇਵਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੋਗ
ਸਮੁਹ ਰੋਗੀ ਖਾਹਾ ਹੈ॥ ਇਨ ਕੇ ਵਸਨ ਹੋਵਹਾ ਸੋ ਪਰਮ ਸੰਪ
ਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਵ ਕਹੀ ਸੁਭਾ ਆਚਾਰ ਬਿਖੇ ਪਵਰਤਤਾ
ਹੈ॥ ਅਗੁ ਬਿਖੇ ਸੁਖੋ ਕੀ ਚਾਹ ਤੇ ਰਹਤ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੁਭ ਗੁਣ ਲ
ਛ ਮੀ ਪਗਟ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੰਬ ਸੰਗੁ ਰਿਤੁ ਬਿਖੇ ਬੰਦੀ ਫੂਲਾ ਆ
ਵਤੀ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦੁ ਕੇ ਪਾਰ ਕਰ ਲੇ ਕੋ ਜੈ ਸਾ ਉਪਾਉ ਸੰਤੋ
ਕਾ ਸੰਗਾ ਹੈ॥ ਭੈ ਸਾ ਐਰ ਕੋ ਉਨਹੀ॥ ਨਤ ਪਨ ਗੁੰਬੋ ਕਾ ਪਛਨਾ॥
ਜਿਸ ਕੇ ਲੋਕੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਰੋਗਾ ਸੁਭਾਵ ਕਾ ਦਿਨਾ ਦਿਨ ਘਟ ਤੇ ਜਾਵੈ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਵੈ॥ ਜੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕ

ਹੀਤਾਰੈਅਗੁਅਹੰਕਾਰਕੇਜਬਾਬਜਾਏਬਿਨਾਸੰਕਲਪਸਾ
ਬਮਲਨਰੈਜਬਜਬਾਬਾਅਹੰਕਾਰਕੇਜਲੀਯੋਤਬਪਰ
ਅਨਿਰਮਲਾਅਕਸਵਤਰੈਜਬਲਗਚੈਤਨਾਅਹੰਕਾਰਸੰਜੁ
ਗਤਰੈਤਬਲਗਗਾਨਨਹੀਹੋਤਾਅਹੰਕਾਰੂਪੀਬਦਲਸੈ
ਆਤਮਰੂਪੀਚੰਦ੍ਰਮਾਅਛਾਦਿਆਰੈਤਿਸਕਰਦਤੋਂਕੁਮਤ
ਨਹੀਬੁਧਰੂਪੀਕਮਲਨੀਖਿੜਤੀਨਹੀਜਨਮਅਕਸਸੰਸਾਰ
ਰੂਪੀਬਿਛਕਾਅੰਕੁਰਾਅਹੰਕਾਰਰੈਜਬਜਗਤਕੇਪਦਾਹੋਸੈ
ਬਿਖਮਮਤਾਰੈਤਬਅਨੇਕਦੁਖੋਂਕੋਪਾਵਤਾਰੈਰਾਮਉਵਾਰ
ਹੋਪੁੱਤੋਅਹੰਕਾਰਕਾਰੂਪੀਕਿਆਰੈਅਗੁਇਸਕਾਤਿਆਗਕਿਸਪ
ਕਾਰਕਰੀਏਅਗੁਤਿਸਕੇਤਿਆਥੋਤੋਂਦਲਕਿਆਪਾਪਤੋਂ

ਤਾਰੇ ਬਾਸਿ ਸੇਵਾ ਚਾਹੇਗਾ ਮਜੀਤੀ ਨੇ ਲੋਕੋ ਬਿਖੇਤੀ ਨਪੁਕਾਰ
ਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਬਿਖੇਦੇ ਪੁਕਾਰ ਕਾ ਸੇਸੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕਾਤਿ ਅ
ਗਲੇ ਜੋਗ ਹੈ ॥ ਅਬਾਇਨ ਕੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੁਲਾ ॥ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਲਾਭਿ ਸੁਕਾ
ਪੁਕਾਸ ਕਰੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ॥ ਮੁਝ ਸੇ ਭਿੰਨ ਕਛੁ
ਨਹੀ ॥ ਇਹ ਪਰਮਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਸੇ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਨ ਨਹੀ ॥ ਸੇ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਸਕਬ ਤੇ ਨਿਜਾਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਾਲਕੇ ਅੰ
ਗ ਤੇ ਭੀ ਸੇਵਾ ਭਾਗ ਸੁਖ ਸਹੈ ॥ ਮੈਂ ਸਾਜਿ ਸਕੋਗੀ ॥ ਅਨਹੈ ॥ ਸੇ
ਇਹ ਦੂਜਾ ਸੁਭਾ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਸੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਅਰੁ ਹਾਥ ਪਾਯਾ ਜੰਗੁ ਗਤ ਜੇ ਦੇਹ ਹੈ ॥ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇਆਤ ਮੰਤੁ
ਬੁਧ ਕਰਨੀ ॥ ਸੇ ਇਹ ਤੁੰਛਾ ਅਹੰਕਾਰ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਤਿਆ

ਗਦੇ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਬਿਛਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਵਸਹੁ
 ਏਂ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਲੇਤੇ ਮੋਖ ਹੈ॥ ੫
 ਬਮ ਜੇ ਦੇ ਅੰਕਾਰ ਹੈ ਸੋ ਉਤਮ ਹੈ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰ ਲੇ ਜੋਗ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਤੀਸ ਗਲੀ ਕਿ ਕਤਿਆਗ ਲੇ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗ ਲੇ
 ਕਾਰਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਅੰਕਾਰ ਕਰ
 ਬੇਦ ਮੁਕਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਦੋ ਕੋ ਭੀ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਤੇ
 ਉਤਮ ਪਦ ਕੋ ਪਾਤ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੂਸਰਾ ਅੰਕਾਰ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕਰਣਾ ਪੁੰਨਾ ਅਵਸ਼ਾ ਕੋ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਣਾ ਇਹ ਅਤੁੰਤ
 ਪਰਮ ਕਾਇਆ ਲਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹੀ ਪਰਮ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਅਥ
 ਬਹੁਤ ਸੁਲਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਦਾ ਮਾਦਿ ਕਯ ਬਾ ਮਿਤੁ ਭੁਏ॥ ਤਬ
 ਕ

ਆਭਿਆਨਕਾਰੀਕੋਸੰਬਗਬਿਚਾਰਕਰਦੇਏਕਾਜੇਮੇਰੀਸੇ
ਨਾਸਭਦੇਵਤਿਓਮਾਗੀਹੈ॥ ਅਬਬਹੁੜਦੇਵਤਿਓਕੋਮਾਰਨਕਾ
ਉਪਾਏਕਰੋ॥ ਪੂਰਬਜੇਸੈਦਾਮਾਦਿਕਰਚੇਬੇ॥ ਸੋਤਿਨਕੀਬੁ
ਧਮੋਹਕੋਪਾਪਤਰੁਈ॥ ਅਰੁਅਹੰਕਾਰਜਾਗਾਮਾਮਾਅਬ
ਸੈਂਮਾਮਾਕਾਰੀਕੋਐਰਤਿਨਤੇਉਤਮਦੈਤਰਚੋ॥ ਜੇਨਿਤਾਅਧਾ
ਤਮਕੋਜਾਨਦੇਵਾਲੇਚੋ॥ ਅਰੁਬਿਬੇਕਸਹਿਤਗ੍ਰਾਨਕੋਉਤਪ
ਤਿਕਰੈ॥ ਅਰੁਮਿਸ਼ਾਜਗਤਕੀਭਾਵਨਕੋਤਿਆਗਕਰੈ॥
ਅਹੰਕਾਰਤੇਰਹਿਤਮਨਹੋਵੈ॥ ਸੋਦੇਵਤਿਓਕੋਮਾਰੋਗਾ॥ ਐਸੇ
ਬਿਚਾਰਕਾਰੀਕੋਮਾਮਾਬੁਧਕਾਰਿਤੀਨਦੈਤਉਤਪਤਕੀਯੇ॥
ਜੈਸੇਸਮੁਦਾਬਿਖੇਬੁਦਬੁਦਉਤਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਤੈਸੇਸਰਬੰਗ

ਦੈਂਤ ਉਤਪਤਿ ਭਏ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਜੋ ਕਛੁ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਕਾ
 ਰਜ ਪਾਪ ਤਰੇ ਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਉਤਮ ਭਾਂਤ ਮਾਤਮਾ ਕੇ ਰਾ
 ਤਾ ਭੀ ਮਾ ਅਰੁ ਰਾਸਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਟਿ ਨ ਕਾਨਾ ਮਾ ਤੀ ਨੇ ਸੁਭ ਲਖ
 ਨ ਕਰ ਪੂਰਨਾ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਾ ਵਿਣ ਕੀ ਜੀ ਆਈ ॥ ਤੁਛ ਜਗਤ ਕੋ
 ਜਾਨਹਿ ॥ ਸੇ ਦੈਂਤ ਰਾਜ ਕੀ ਆਗਾ ਪਾਇ ਕਰਿ ਚੀਨੇ ॥ ਅਕਾਸ ਕੋ
 ਪਸਰ ਰਹੇ ॥ ਦੇਵ ਤਿਓ ਸਾਬ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਗੁੰਧ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥ ਪਰ
 ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬਿਖੇਵਾ ਸਨਾ ਕਛੁ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਯਹ ਮੇਰਾ ਯਹ ਤੇਰਾ
 ਹੈ ॥ ਇਸ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਸਦ ਬਹਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥
 ਅਰੁ ਸੰਤ ਜਗਤ ਕੋ ਅਸੰਤ ਜਨੈ ॥ ਰਾਗ ਦੁਵੇਖ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਸਮਾਨ ਦਿ
 ਸੁਕੋ ਸੀਏ ॥ ਯਸਾ ਪਾਪ ਤਕਾਰ ਜਕੋ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਦੇਵ ਤੇਰੇ

ਨੋਆਰੈਅਸੁਆਪਅਰਨੇਕੇਭੈਤੇਰਹਿਤਾਜੇਸੇਕੋਉਅਪਣੀਵਸ
ਤਕੇਸਨਾਮੁਖਾਨਿਹਸੰਕਯਾਤਾਹੈਤੈਸੋਨਿਹਸੰਕਹੋਇਕਰਿਦੇਵੁ
ਓਕੀਸੈਨਆਰੀਤਬਦੇਵਤੇਭੈਸੋਭਾਗੋਹਿਮਾਲੇਪਰਬਤਾਬ
ਖੇਜਾਇਰਹੈਅਸੁਬਹੁਤਦੇਵਤਿਓਕੀਸੈਨਾਖੀਰਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇ
ਸੈਨਕਰਦੇਵਾਲੇਭਗਵਾਨਪਾਹਿਅਈਜੇਸੇਪਵਨਕਰਿਉਡਾ
ਏਬਟਲਪਰਬਤਕੀਸਰਨਾਅਇਰਹੈਤੇਸੇਦੇਵਤੇਆਇਕ
ਰਿਕਪਤਭਏਹੇਪ੍ਰਦੈਤੇਭਯਾਨਕਸੁਧਿਕਾਰਿਕੈਆਰੀਸੇ
ਨਾਅਰਦਈਹੈਤਬਭਗਵਾਨਚੰਕ੍ਰਮਗਾਨਿਕੀਜੂਲਾਕਰਿ
ਕੈਦੈਤੇਕੋਜਲਾਇਕਰਿਬਿਸੁਪੁਰੀਕੋਪਾਪਤਕੀਆਹੇਗਮ
ਜੀਤਾਤੇਜਬਲਗਮਨਵਾਸਨਾਸਹਿਤਹੈਤਬਲਗਬੰਧ

ਨਮੋ ਹੈ ਜਬ ਵਾਸਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੈ। ਵੇਹਰਾ ਸਭ ਹੀ ਭਾਂਤਾ ਬਿਥੇ ਕਕਰਿ ਦੇਖੋ ਸਤਾ ਸਾਮੀ ਪਾ।
 ਜਗਤ ਵਾਸਾ ਤਬ ਨਾ ਸੇ ਤੇ ਲਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੀ ਪਾ। ੧। ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਹੀ
 ਹਸ ਸਾਗ ਬਿਛੁਦੁ ਪਰੁਪ ਉਦੇਹੁ ਆਰੇ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਉਪਦੁ ਵਾਹਿ
 ਸਤੋ ਉਦੇਹੋ ਤੁਹੈਂ। ਤਿਸ ਕਾਉ ਪਾਇਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਪਲੇ ਮਨ ਕੋ
 ਨਿਗਹ ਕਰੀ ਯੋ। ਜਬ ਲਗ ਭੋਗੋ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਹੈ। ਤਬ ਲਗ ਬੰ
 ਧਨ ਹੈ। ਭੋਗੋ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਤਿਆਗ ਲੀਸੇ। ਖੁਰੇ। ਅਬ ਬਹੁਤ ਗੰ
 ਬੈ ਕਾ ਭਾਗ ਕਿਸਾਨੀ ਮਿਤ ਉਠਾ ਵਲੀ ਹੈ। ਏਕ ਹੀ ਬਾਤ ਨਿਸਚੇ ਕ
 ਰੀਯੋ। ਜੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਵਸਤੁ ਪਾਗੀ ਭਾਸੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬਿਖ ਕੀ ਨਾ।
 ਈ ਜਾਲੀਯੋ। ਬਿਖੈ ਕਾ ਭੋਗਣਾ ਦੁਖ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਬਾਰੰਬਰ

ਇਸੀ ਬਿਚਾਰ ਸੇ ਮਨ ਕਰਿ ਭੋਗੈ ਕੋਤਿ ਅਗਣਾ ਸੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਕਾ ਕਾ
ਰਣਾ ਹੈ ਮਨ ਕਾ ਉਦੈ ਹੋਵਣਾ ਬਡੀ ਜਾਨ ਕਰਿ ਜਾਈ ਯੋ ਮਰਮਨ
ਕਾਨਾ ਸਮਾਹਾਂ ਸੁਖ ਜਾਈ ਯੋ ਮੈ ਸੇ ਜਾਣ ਕਰਿ ਗੁਨੀ ਕਾ ਮਨ ਨਾ ਸੋ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਨੀ ਕਾ ਮਨ ਨਾ ਅਨੰਦ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਹੈ ਨਾ ਅਨੰਦ ਸਹਿਤ
ਹੈ ਨ ਚੰਚਲ ਹੈ ਨ ਅਚਲ ਹੈ ਨ ਸੰਤ ਕਹਾ ਜਾਤ ਹੈ ਨ ਅਸੰਤ
ਕਹਾ ਜਾਤ ਹੈ ਸਰਬ ਕਲਨਾ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਹੈ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ਹੇ ਭੁਗਵ
ਨ ਸਰਬ ਕਲਨਾ ਤੇ ਹਰਿ ਤ ਜੋ ਚੈਤਨ ਹੈ ਤਿਸਾ ਬਿਖੇ ਕਲਨਾ ਰੂਪ ਜ
ਗਤ ਕੋ ਸੋਇ ਸੁਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਢ ਬੋਧ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਬਹੁ ਝਪ
ਗਟ ਕਰਿ ਕਹੈ ਬਸਿ ਸੋ ਵਾਚਾ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਆਕਾਸ ਸਰਬ ਓ
ਰ ਤੇ ਪਸਰ ਰਹਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਖ ਅਭਾਵ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹਣ ਨਹੀ ਕੀਆ

ਜਾਤਾ ਤੈਸੇਸੰਸੈ ਤੇਗਹਿਤ ਚੈਤੰਨ ਸਰਬ ਠੇਕ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਖਮਤਾ ਤੇਲਖਾਨੀ ਜਾਤਾ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ ਤੇਗਹਿਤ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਸਰਬ ਨਾਸ ਤੇਗਹਿਤ ਹੈ॥ ਸੋ ਅਪਣਾ ਅਪ ਚੈਤੰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ਹੈ
 ਐਸਾ ਨਿਹਕ ਲੰਕਰਾ ਨੀਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਅਗੁਨੀਕੇ
 ਰਿਦੇ ਬਿਖੇ ਮਲੁਨਤਾ ਸਾਹਿਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕਰ
 ਸ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਮੁਦ੍ਰਿਥਿ ਖੈਫਨ ਤਰੰਗ ਜਲ ਤੇ ਨਿਅਰੇ ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ
 ਚੈਤੰਨ ਸਾਮੁਦ੍ਰਿਥਿ ਖੈਰੇਦ ਬੁਧ ਭੀ ਨਹੀ॥ ਪਰੁ ਮੁਢੇ ਕਾਚੈ
 ਤਮਲਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਭਾਸਤਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਅਗੁਨੀਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਸੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਏਕ ਹੀ ਆਤਮਾ
 ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਬਾਧਾ ਹੈ॥ ਨਿਤ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸੋਈ ਕਰ

ਮੋਕੋਪਗਟਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸੋਈਜਗਤਕੀਪਵਰਤਾਬਿਖੇਸ੍ਵਰ
ਟੋਕੋਲੇਤਾਹੈ॥ ਸੋਉਦੇਹੋਤਾਹੈਨਾਅਸੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਨਕਹੁਆਵਤਾਹੈ
ਨਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਇਹਚਿੰਤਾਨਿਰਮਲਰੂਪਹੈ॥ ਸੋਚਿੰਤਾਅਤ
ਆਬਿਖੇਫੁਰਕਰਿਜਗਤਾਮਰੂਪਕੋਪਸਾਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਚੈਤੰਨਸ
ਰਬਟੋਰਪੂਰਨਹੈ॥ ਗਾਨੰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਅਗੁਆਨੰਭੀਉਹੀਹੈ
ਸਾਕਾਰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਨਿਰਾਕਾਰਭੀਉਹੀਹੈ॥ ਸੋਈਚੈਤੰਨਅਨੰ
ਤਪਦਵੀਕੋਤਿਆਗਕਰਿਜੀਵਾਅੰਕਾਰਪਦਕੋਰਿਪਦਕਰ
ਤਾਹੈ॥ ਆਤਿਸਕਾਰਿਭੇਦਬੁਧਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਸੰਸਾਰਕੋਪਗਟਕ
ਰਤੀਹੈ॥ ਕਿਸੀਵਸਤੁਕੋਰਿਪਦਾਕਰਲਾ॥ ਕਿਸੀਕੋਤਿਆਗ
ਕਰਲਾ॥ ਏਸਕਾਰਿਭਾਵਾਭਾਵਰੂਪਜਗਤਪਗਟਹੋਤਾਹੈ॥

ਸੰਕਲਪਾਥਿਕਲਪਕਰਣਾਨਕਰਣਾਸਥਾਵਰਜੰਗਮਰੂਪ
 ਜਗਤਪ੍ਰਗਟਹੋਤਰੈ। ਬ੍ਰਹਮਕੀਸੰਤਾਕੋਲੇਕਰਿਮਨਾਆਵਾਹ
 ਰੁਜਾਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਸੁਧਾਮਾਕਾਸਾਥਿਖੇਓਸਕਾਲਮੈਸੁਰਜਕੀ
 ਅੰਕਿਰਣਾਮਾਰੂਬਲਕੇ। ਧਨਦੀਰੁਸਤੀਰੈ। ਤੈਸੇਚੈਤਨ
 ਤੰਤੁਬਿਖੇਜਗਤਕ੍ਰਮਰੁਸਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਮਦਰਾਪਾਨਕਰਲੇ
 ਵਾਲੇਕੋਆਪਣਾਗੁਨਾਨਪੀਰਹਤਾ। ਤੈਸੇਚੈਤਨਕੇਅਗੁਨ
 ਕਾਰਿਅੰਨਕੀਨਿਆਈਰੁਸਤਾਰੈ। ਜਿਸਕਾਰਿਸਬਦਸਪਰਸ
 ਰੂਪਰਸਗੰਧਜਾਨਤੇਹੈ। ਸੋਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਚੈ। ਸੋਸਰਬਸੰਸਾਰਥਿ
 ਖੇਪੁਰਗਹੋਰਹਤਾਰੈ। ਤਿਸਾਨਿਗਮਲਬ੍ਰਹਮਾਥਿਨਾਮੋਰਕਛੁਨ
 ਹੀ। ਜੈਸੇਸੁਦ੍ਰੁਬਿਖੇਜਲਕੋਪੂਰਕਾਅਭਾਵਹੈ। ਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮ

ਭੀਖੇ ਅੰਗਰਕਲਪਨਾ ਕਾ ਅਭਾਵ ਹੈ ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੈ ॥
ਜੇ ਸੇ ਅਗਨਿ ਭੀਖੇ ਉਸਨ ਤਾ ਬਿਨਾ ਅੰਗਰਕ ਛੁਨ ਹੀ ਪਾਈ ਤਾ ਤੈ
ਸੇ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਭੀਖੇ ਅੰਗਰਕ ਛੁਨ ਹੀ ਪਾਈ ਤਾ ਗਾਏ ਵਾਚਾਰੇ
ਭਗਵਨ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਤੋ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਅਜਗ
ਤ ਦੁੱਖ ਰੂਪ ਕਿਉ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਦੀਪਕ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਆਦੀਪਕ ਉਹੀ ਰੂ
ਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰਥੀ ਜਤ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਆਬੀਜ ਉਹੀ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ
ਸੇ ਚਾਹੀ ਯੈ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਉਪਾਜਿ ਅਜਗਤ ਅਨੰਦ
ਰੂਪ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ॥ ਨਿਹਕਲੰਕ ਕੈ ਸੇ ਉਪਾਜਿ ਆ ਹੈ
ਥਾ ॥ ਮੀਕੇ ਵਾਚਾਰੇ ॥ ਜਬਾ ਸੇ ਸੰਗ ਅਜੀਕ ਹਾਤ ਬਬਾ ਸਿਸ੍ਟ
ਜੀ ॥ ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਭਗੁਣੇ ਕਰਿ ਸਿਖ ਕੋ ਸੋਧੀ

ਏਹਾ ਅਰੁ ਪਾਛੇ ਤੇ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੰਧ ਤੁਹੀ ਹੈ ਮੈ ਸੇ ਕਹੀ ਯੈ ਆਤ
 ਥਕਹ ਤੁਏ ਏਹਾ ਬਾਸਿ ਏਵਾ ਚਾਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਖੇ ਕਲੰ
 ਕ ਕਲਨਾ ਹੈ ਅਬ ਏਵਾ ਨਹੀ ਆਇਹ ਮੈ ਸਿਧਾ ਤਕਾਲ ਬਿਖੇ ਕ
 ਹੋਗਾ ਅਬ ਏਵਾ ਤੁਆ ਪਹੀ ਜਾਨ ਲੇਵੇ ਗਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਦਮਾ
 ਏਕ ਜੇਗੁਟਾ ਹੈ ਆਤਿ ਨ ਕੋ ਸੀ ਖੇਤ੍ਰੀ ਅਰੁ ਸਿਖਾਵੈ ਗੁੀ ਅਰੁ ਪ
 ਛੇ ਤੇ ਮੈ ਸੇ ਜਲਾਵੈ ਜੇ ਯਹ ਸਰਬ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਗੁ ਬਿਖੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੂਰਖ ਕੋ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ ਤਬ
 ਬਿਖੇ ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਨਿਹ ਸੰਕਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਆਤਿ ਸਕਰਿ ਨ ਰਕੋ ਕੋ
 ਪਾਪ ਭੁਭੇਤਾ ਹੈ ਜੇ ਸਕੀ ਰੋਗ ਬਿਖੇ ਪੀਤ ਕਛੁ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ ਇ
 ਸਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਅਰੁ ਜੇ ਸਕੀ ਬੁਧ ਰੋਗ ਕੀ ਪੀਤਿ ਤੇ

ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਗੁਮ ਲਨਾ ਅਗੁਮ ਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮ ਸਚ ਖੋ ਹੈ
ਜੈ ਸੇ ਦੀਪਕ ਕਾ ਨਿਗਮ ਲਪਕਾ ਸਹੀਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸੂਰਜ ਕਾ ਰਿਦਿ
ਨਹੋਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਪ ਬਿਖੇ ਸੁਗੰਧ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਚੈਤਨ ਬਿਖੇ
ਜਗਤ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਭੂਆ ਭਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਰਾਮੇ ਵਾ
ਚਾ ਹੋ ਭਗਵਨਾ ਇਹ ਤੁਮਾਰੇ ਵਚਨ ਮਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਖੀਰ ਸਮੁਦ੍ਰ
ਕੀ ਲਹਰ ਵਤ ਸੀਤਲ ਨਿਗਮ ਲਾ ਕਿਰਨ ਕਰ ਮੁਝ ਕੋ ਥੋਧ ਉਪ
ਜਾਣੁ ਤੇ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਵਰਖਾ ਰੂਤ ਬਿਖੇ ਕੁੰਧੁ ਧੁੰਧੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂ ਬਦ
ਲਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਕਬਹੂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਬਹੂ
ਅੰਧਕਾਰ ਉਦੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਮੇਯ ਅਨੰਤ ਸਥਾ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾ ਹੈ ਅਗੁਮ ਕਤ ਇਸ ਕੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਟਤੀ ਤੋ ਬਧ ਮਾਨ ਕੈ

ਸੇਰੋਤਾਰੈ ਬਾਸਿਏਵਾਰ ਚੇਰਮਜੀਮੈਤੁਫਕੋਜਿਉਕਾਤਿਉ
ਸਤਹੀਕਹਾਰੈਮੇਰੇਵਚਨਾਬਿਪਰੀਤਨਹੀਅਸੰਗਤਭੀਨਹੀ
ਅਰੁਪੁਰਬਾਅਪ੍ਰਗ੍ਥਿਰੋਪਭੀਨਹੀਜਬਤੁਫਕੋਗੁਨਾਦਿਸੁਪ੍ਰ
ਗਟੇਗੀਤਬਜਾਨੇਗਾਜੇਮੇਰੇਵਚਨਪ੍ਰਮਾਨਹੈਅਬਵਾਅਪ੍ਰ
ਮਾਨਹੈਚੇਰਮਜੀਜਬਆਵਿੰਦਿਆਉਤਮਰਾਵਸੋਅਪਣੇ
ਬਿਨਾਸਕਾਉਦਮਕਰਤੀਹੈਤਬਪੁਰਖਕੋਬਿਦਿਆਉਪਜ
ਤੀਹੈਸੋਬਿੰਦਿਆਸਬੁਦੁਖੋਕੋਨਾਸਕਰਤੀਹੈਜੈਸੇਅਸਤੁ
ਕੋਅਸਤੁਛੇਦਤਾਰੈਅਰੁਜੈਸੇਮੈਲਕਰਮੈਲਕਾਨਾਸਹੋਤਾਰੈ
ਭੈਸੇਆਵਿੰਦਿਆਕਰਆਵਿਦਿਆਨਾਸਹੋਤੀਹੈਇਹਆਪ
ਮੇਸੀਹੈਜੋਆਪਕੋਨਾਸਕਾਰਿਕੋਹਰਖਦੇਤੀਹੈਅਰੁਇਸ

ਕਾਕੁਵਜਾਣਿਆਨਹੀਜਾਕੁਆਮਗੁਬਿਚਾਰਕੀਯੇਤੋਂਮਿਦ
ਜਾਤੀਹੈ॥ਇਸਕਾਰਣਤੇਪਗਮਾਰਬਕਨਹੀ॥ਹੀਭਾਵਨਾ
ਜਿਸਕੋਚਿੰਤਾਬਿਖੇਦਿਛੁਹੋਤੀਹੈ॥ਸੋਗੁਆਨੀਹੋਇਕਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਕੋਪਾਵਤਾਹੈ॥ਤਬਜਾਣਾਤਾਹੈ॥ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਲਗਤੁਭੁਕੋ
ਬੋਧਨਹੀਤਬਲਗਮੇਰੇਬਚਨੈਕੋਸੋਧਕਾਰਿਨਿਸਚੇਕਰੁਜੇ
ਆਵਿਦਿਆਕਛੁਨਹੀ॥ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਇਸਾਨਿਸਚੇਕ
ਰਿਮੋਖਕੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗੀ॥ਭੁਟਾਦਿਖੁਕਾਨਾਮਆਵਿਦਿਆ
ਹੈ॥ਤਿਸਕਾਤੀਆਗਣਾਆਵਿਦਿਆਤੇਤਰਣਾਹੈ॥ਸੋਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰਾਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤਾ॥ਹੇਰਾਮਜੀਅਬਾਆਵਿਦਿਆਕਾ
ਇਹਾਬਿਚਾਰਨਹੀਕਰਣਾਕਹਾਂਸੋਭੁਪਜੀਹੈ॥ਇਸਪਾਪਨ

ਕੇਨਾਸਕਰਦੇਕਾਉਦਮਕਰੋ॥ ਜਬਾਇਹਨਾਸਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਬ
 ਤੁਜਾਟੇਗਾ॥ ਜੋਜਿਸਤੇਉਪਜੀਚੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੀਚੈ॥ ਇਹਪਾ
 ਪਨਰੋਗਾ॥ ਕੀਖਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਅਕਾਸਾਬਿਖੇਪਵਨਸ੍ਰੁਭਾਵਕ
 ਵਰਤਤਾਰੈ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਅਪਨੀਸਕਤਕਾਰਿਚੰਚਲ
 ਭਾਵਹੋਤਾਰੈ॥ ਚੈਤਨਰੂਪੀਸਮੁਦ੍ਰਾਅਪਣੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਅਨੇਕ
 ਰੂਪਕੋਧਾਰਤਾਰੈ॥ ਦ੍ਰਿੜਭਾਵਨਾਕਰਾਅਖੰਡਏਕਹੀਬਹੁਤਰੂ
 ਪਭਾਸਤਾਰੈ॥ ਸੋਈਆਵਿਦਿਆਰੈ॥ ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇਲਾਹ
 ਰਫੁਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਜਲਤੋਂਨਾਰੀਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਬਹਾਮਾਬਿਖੇਅ
 ਵਿਦਿਆਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਬਹਮਤੇਨੀ॥ ਨਾਰੀਨਹੀ॥ ਸਰਬ
 ਸਕਤਰੂਪਉਹਦੇਵੀ॥ ਏਕਾਛਿਨਚੰਚਲਤਾਕੋਗ੍ਰਿਹਲਾਕਰ

ਤੀਰੈ॥ ਤਬ ਦੇਸ ਕਾਲਾ ਅਗੁ ਕ੍ਰਿਆ ਅਪਨੀ ਸਖੀ ਸੰਗ ਲੇ ਕਾਰਿ ਉ
ਦੇਹੇ ਤੀਰੈ॥ ਇਹ ਚੈਤਨ ਦੇਵੀ ਅਪਨੇ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਉਚਾ ਅਨੰਤ ਪਦ
ਬਿਖੋਇ ਬਤਹੋਇ ਕਰ ਜਾਣ ਤੀਰੈ॥ ਅਗੁ ਬਿਚਾਗ ਬਿਨਾ ਅਪਨੇ
ਰੂਪ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਤੀਰੈ॥ ਜਬ ਉਹੀ ਦੇਵੀ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਕੋ ਪਗਟ ਕ
ਰਤੀਰੈ॥ ਸੋਈ ਨਾਮ ਰੂਪਾ ਦਿਕ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਰੈ॥ ਤਬ ਚਿੰਤ ਸੰਕਲ
ਪ ਕੇਵਲ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਦੇਸ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਆ ਸੋ ਲਗਤਾ ਰੈ॥ ਇਸ ਕ
ਰਿਚਿਤ ਕਹੀਤਾ ਰੈ॥ ਇਸੀ ਕਰਖੇਤਰ ਕਹੀਤਾ ਰੈ॥ ਸੋਖੇਤਰ ਗਵਾ
ਸਾ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਅੰਕਰ ਹੋਤਾ ਰੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨੇ ਤੇ ਬੁਧ ਹੋਤੀ
ਰੈ॥ ਵਾਸਨਾ ਸਹਤ ਬੁਧ ਕੋ ਮਨ ਕਹੀਤਾ ਰੈ॥ ਅਨਜਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਰਚਤਾ ਰੈ॥ ਤਬਾਇੰਦ੍ਰੀਯੇ ਕਾ ਭਾਵ ਹੋਤਾ ਰੈ॥ ਅਗਇੰਦ੍ਰੀਆ

ਹੀ ਦੇਹ ਕਾਰਿ ਕਹੀਤੀ ਹੈਂ ॥ ਏਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਕਲਪ ਵਾਸਨਾ ਕਾਰਿ ਬਾਂਧੀ
 ਆਹੁ ਆਜੀ ਵਟੁ ਪੈ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ॥ ਚਿੰਤ ਰੂਪ ਰੂਮ ਸੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇਰਾਮ
 ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਕਤਾ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਪਾਤਕਾਰ ਕੈ ਬੰਧ ਮਾਨ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਜੈਸੇ ਪੁਰਾਣਿ ਦਾ ਕੀਟਾ ਅਪਲੇ ਬੰਧਨ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਰੂਪ ਫਾਬ ਲਾਵਤੀ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਮਨ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਬੰਧ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਲੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰ
 ਕੇ ਬਿਖਰੇ ਕੇ ਜਾਲ ਬਿਖੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਪੰਛੀ ਫਸਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪਰਵਸੇ
 ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਧ ਕੋ ਜੰਜੀਰੋ ਕਾ ਬੰਧਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਚੇਤਨ ਕਹੂੰ
 ਮਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹੂੰ ਬੁਧ ਕਹੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅਹੰਕਾਰ
 ਕਹੂੰ ਦੇਹ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਹੂੰ ਆਪਾ ਕਹੂੰ ਚੀਤ ਕਹੂੰ ਮਲ ਕਹੂੰ ਕਰਮ
 ਕਹੂੰ ਚਿੰਤ ਕਹੂੰ ਬੰਧਨ ਕਹੂੰ ਆਵਿਦਿਆ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ॥ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਅ

ਸਾਠਾ ਸੀਕੋ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਹੈਂ ਜਬਾਇ ਨੈ ਸਾਬਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਤਬ ਬਟ ਬੀਜ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਅਭਾ ਵਹੇਤਾ ਹੈ ਅਗੁ ਚਿੰਤਾ ਅਗਨਿ ਸ
ਬਜਲਤਾ ਹੈ ਕਾਮ ਰੂਪੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੀ ਆਂ ਲਹਰੀ ਸਾਬਾ ਮਾਰੀ ਤਾ ਹੈ
ਅਰੁ ਕੋਧ ਰੂਪੀ ਸਰਪ ਕਰਿ ਦੰਸੀ ਤਾ ਹੈ ਅਪਹਾਸ ਰੂਪ ਬਿਸਮਰ ਨਹੇਤ
ਹੈ ਜੈ ਸੋ ਮਦਮਤਾ ਹਸਤੀ ਚਲੇ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੋ ਮ
ਨਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਸਮੁਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਪੜਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਇਸ ਕੋ ਨਿਕਾਸੀ
ਯੋ ਇਹ ਜਗ ਰੂਪੀ ਅਗਨਿ ਕਰ ਜਲਤਾ ਹੈ ਅਰਦੇ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਮੁ
ਰਛਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਕੇ ਵਸ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮਰਤਾ
ਹੈ ਅਸੀ ਮਨ ਕੀ ਦੇਸ ਦੇਖ ਕਰ ਜਿਸ ਕੋ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਕੇ ਦਮਾ
ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਸੋ ਮਨੁਖ ਕਾ ਆਕਾਰ ਰਾਖ ਸਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਵ

ਜਗਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਇ ਕਰਿਆ ਯਾਸਹਿ ਤਬ ਹਮ ਤੇ ਭੁਏ ਹੈਂ ॥ ਤੁ
 ਨ ਕੀ ਸੰਖਿਆ ਨਹੀ ਕਰੀ ਜਤੀ ॥ ਅਨੇਕ ਪਹਿਲੈ ਉਪਜੇ ਹੈਂ ॥ ਕਈ
 ਅਬ ਉਪਜਤੇ ਹੈਂ ॥ ਕਈ ਔਰ ਔਰ ਉਪਜੇਗੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਫਰਨੇ ਤੇ ਜਲ
 ਨਿਕਸਤਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਦੇ ਕਜਨ ਮਾਪਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਸੇ ਜਨ ਮਾਪਾ
 ਯਾ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਅਨਗਨ ਤਜਨ ਮਾਪਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਗੰਧਰਬ ਹੂ
 ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਕਿਨਹੂੰ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਬਿਦਿਆ ਧਰ ਕੋਉ ਸਰਪ ਕੋ
 ਉਬਰਨ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾ ਕੋਉ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਕੋਉ ਬਾਹਮਾ
 ਨ ਕੋਉ ਰਾਜਾ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਪੜਾਐ ਖਧੀ ਮੂਲ ਫਲ ਫੂਲ ਕ
 ਦੰਬ ਤਮਾਲ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਮੰਦਾਰ ਫਲ ਸੁਮੇਰਾ ਹਿਮਾਲਾ ਦਿਸਾ
 ਬਿਦਿਸਾਨ ਹੀ ਹੂ ਯਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਚੇਜਾ ਤਾ ਹੈ ॥ ਕੋਉ ਨੀਚੇ ਜਾਤਾ

ਚੈ ਕੋਉਨੀ ਚੈ ਗਿਫਤ ਚੈ। ਗਤਾਵਨ ਕਾਲਾਇ ਸਕੋਉਰਾ ਵਤਾਹੈ।
ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦੁਖ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਪਾਵਤਾਹੈ। ਸੋ ਬਿਖੇ ਕਾ ਬਿਨਾ ਪਾ
ਵਤਾਹੈ। ਅਗੁਤਿ ਹੁੰਨੋ ਕੋ ਕੀਰਚਨਾ ਆਤਮਾ ਪਦਾ ਬਿਖੇ ਆਗੁਸ
ਫੁਰਤੈ। ਜੈਸੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਖੇ ਲਹਰੀ ਫੁਰਤੀ ਆਹੈ। ਤੈਸੇ ਮਹਾਂ
ਮੋਹਰੂ ਪਜਗਤ ਫੁਰਤਾਹੈ। ਗਮੇ ਵਾਦਾਹੈ ਕੁਗਵਨਾਇ ਹਜੀ ਵਜ੍ਹ
ਚੈ ਮਨ ਨਾ ਆਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਪਦ ਵੀ ਕੋ ਕੋਸੇ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ। ਬਿਸ
ਤਾਰ ਕਰਕੈ ਮੁਝ ਕੋ ਕਹੈ। ਬਸਿਏ ਵਾਚਾਹੈ ਮਹਾਂ ਬਾਹੁਰਾ ਮਜੀ
ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰੀਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕੇ ਭਾਵ ਕੋ ਪਾਰਤਾਹੈ। ਤਬ ਐਸੇ ਮ
ਪਦੇ ਬਿਖੇ ਦੇਖਤਾਹੈ ਸਬ ਜਗਤ ਕੋ ਮੈਂ ਉਤਪਾਤਿ ਇਸ ਬਤ ਪਲੈ
ਕਰਤਾਹੈ। ਵਾਸਨਾ ਜਗਤ ਕੀ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜੀਵਨਾ ਮਹੋਤਾਹੈ।

ਜਬ ਮਨ ਚੰਚਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਕਾਲ ਵਾਸਾ ਕੰਧਾਰਤਾ ਹੈ ਬ
 ਹੁੜਾਛੇ ਨਾ ਬਿਖੇਆ ਕਾਸ ਸਬਦ ਕੇ ਬੀਜ ਕੋ ਉਤਪਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜ
 ਬੰਘਨ ਚੰਚਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਸਪਰਸ ਕਾ ਬੀਜ ਵਾਯੁ ਪਰਾਟ ਹੋਤ
 ਹੈ ਆਕਾਸ ਅਰੁ ਪਵਨ ਕੋ ਮਿਲ ਲੇ ਤੇ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਤਿ
 ਸਤੋਂ ਅਗਨਿ ਰੂਪ ਕਾ ਬੀਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਫਰਸਤ ਨਾਮ ਤਾ ਕੀ ਭਾਵ
 ਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਬ ਸੀਤਲ ਜਲ ਉਪ ਜਤਾ ਹੈ ਚਾਰੋ ਗੁਣੇ ਤਨ ਮਤਾ
 ਤੇ ਗੰਧ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਫੁਰਾ ਵਤੀ ਹੈ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਪ ਜਤੀ ਹੈ
 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੂਤਾ ਅਰੁ ਤਨ ਮਤਾ ਕੋ ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਸੂਖਮ ਤਾ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਦੇਤਾ ਹੈ ਤਬ ਅਗਨਿ ਕੇ ਕਲਾ ਕੇ ਵਤਾ ਅਪਲੇ ਸਰੀਰ ਅਕਾ
 ਸਾ ਬਿਖੇਦੇ ਪਤਾ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਬੁਧ ਅਰੁ ਤਨ ਮਤਾ ਸਾ ਬੀਜ

ਲਕਾਰਿਹੁਦੈਕਮਲਕਾਭੋਰਾਹੋਇਕਰਿਪੁਰਯਸੁਕਨਾਮਕੋਪਾ
ਵਤਾਰੈ। ਬਹੁਤਾਬੁਲਦੇਹਕੋਪਾਵਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਬੇਲਸਾਬਫ
ਲਾਇਬੁਲਹੋਤਾਰੈ। ਜੈਸੇਤਪਤਸੁਰਨਾਜਿਸਪਾਤਾਬਿਖੇਪਾਈ
ਯੈਤੈਸਾਰੂਪਹੋਤਾਰੈ। ਤੈਸੇਮਨਾਇਬੁਲਤਾਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਰੈ
ਉਪਰਪਿੰਡਕੇਸੀਸਕਰਤਾਰੈ। ਅਧਹਪਗਾਮਾਸਪਾਸਹਾਬਮਧ
ਬਿਖੇਉਦਰਮੈਸੇਸਰੀਰਕੇਦੇਖਤਾਰੈ। ਬਹੁਤਕਾਲਅਤਹੀਨਿ
ਰਮਲਸੁਰੂਪਹੋਤਾਰੈ। ਉਦਮਾਅਰੁਬਲਅਰੁਬੁਧਉਤਸਾਹਈ
ਸੁਰਜਤਾਏਤੇਗੁਣੇਸਾਰਿਤਰੁਗਵਨਬ੍ਰਹਮਾਹੋਤਾਰੈ। ਸੋਆਪ
ਣੀਦੇਹਕੋਅਤਿਸੁੰਦਰਾਬਿਸੇਖਦੇਖਤਾਰੈ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀਪੁ
ਕਾਸਰੂਪਾਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਸੋਨਿਰਮਲਪਰਮਆਕਾਸਾਚਿਨਮਾ

ਤਰੁਪਾਆਦਿ ਅੰਤ ਤੇ ਗਹਿਤਾ ਮੈਸਾ ਚਿਤ ਵਕਾਰਿ ਭਗਵਾਨ ਬਹਮਾ
 ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਸੋਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕੀਰੀਤ ਕੋ ਦੇਖਤ ਭੁਯਾ ਜੋ ਅਨੇਕ
 ਵਾਰ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਰਬ ਧਰਮ ਗੁਣ ਕ੍ਰਮ ਕੋ ਸਮਰਪਣ ਕਰ
 ਕੈ ਸੰਕਲਪ ਸੋਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਪੂਜਾ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਕਰੀ ॥ ਸੋ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨ ਨੇ ਕੋ ਵੇਰ ਗਾ ਅਰੁ ਮੋਖ ਕੇ ਨਿਸਿੰਤ ਧਰਮ ਅ
 ਰਬ ਕਾ ਮੋਖ ਕੇ ਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੰਧਰਬ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ॥ ਅਰੁ ਨੂੰ ਉਦਾ ਕੇ
 ਮਹਾਂ ਚਰਿਤ ਕੀ ਯੋਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤਾ ਇਸ ਬਤ ਭੁਯਾ ਹੈ ॥ ਮਨਰੂ
 ਪੀ ਬਹਮਾ ਸਭ ਕੋ ਉਪਜਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਬਸੰਤ ਰਿਤ ਫੂਲੋਂ ਕੋ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਤਗੰਧਰਬ ਨ
 ਗਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ॥ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਕੇ ਪਟੇ ਤੋਂ ਘਟ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈ

ਸੇਤੇਲਾਥਿਨਾਦੀਪਕਾਨਿਰਥਾਨਹੋਜਾਤਾਰੈ॥ ਜੈਸੇਆਕਾਸਾਬਿਖੇ
ਸੁਨਤਾਕਲਪਨਾਮਾਤਰੈ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਬਿਖੇਜਗਤਕਲ
ਪਨਾਮਾਤਰੈ॥ ਜੋਬੁਧਵੰਤਰੈ॥ ਸੰਸਾਰਕੋਦੀਰਘਾਸੁਪਨਵਤਵੇਖਤੇ
ਰੈ॥ ਨਕੋਉਜਨਮਤਾਰੈ॥ ਰੋਗਮਜੀਤਮਸੁਧਬੁਧਪਰਮਾਸ਼ਕ
ਜਾਣੇ॥ ਅਰੁਭੈਕਥਹੂਕਿਸੀਕੋਨਹੀ॥ ਆਉਹਸਭਜਗਤਮਿਬਿ
ਰੈ॥ ਆਉਸਕੋਸਰਪਕੀਨਾਈ॥ ਤਿਆਗਕਰੋਅਸੰਤਰੂਪਜਾਣਕਰਿ
ਇਸਕੀਭਾਵਨਾਨਕਰੋ॥ ਇਸਕੀਬਡਾਈਅਰੁਲਪੁਤਾਮਿਥਾਰੈ॥
ਪੁਤਦਗਾਇਕਭੀਆਵੇਦਿਆਰੈ॥ ਤਾਤੇਸੁਖਅਰੁਦੁਖਕਾਕੁਮ
ਕਹਾਰੈ॥ ਜੋਧਨਦਗਾਇਕਥਹੂਤੇਹੋਵੈ॥ ਸੋਸੁਖਦਈਨਹੀਕ
ਫੁਸੁਖਨਹੀ॥ ਜਬਾਈਨਾਬਿਖੇਮੋਹਬਫਤਾਰੈ॥ ਤਥਸੁਖੀਕਉ

ਨਹੀਰੋਤਾਦੇਹਰਾਜਿਨਕੇਥਾਢੇਹੋਤਹੈਮੁਖਖਫੇਚਿਤਰਗਾਇ
 ਨਹੀਭੋਗਨਤੋਥਢੇਰਾਨੀਕਵੈਗਾਗਾ॥੧॥ਹੇਰਾਮਜੀਤੰਤੁਰਾ
 ਨਕੋਜਾਨਕਾਰਿਬਿਵਹਾਰਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਵੈਜੇਵਸਤੁਅਪਾਪ
 ਤਹੋਵੈਤਿਸਕੀਇਛਾਨਕਰੇਅਰੁਜੋਇਜਾਬਿਖੇਪਾਪਤਹੋਵੈ
 ਤਬਹਰਖਮਾਨਹੋਵੈ॥੨॥ਯਥਾਪਾਪਤਾਬਿਖੇਸੰਤੁਸ਼ਟਹੋਇਹਪੰ
 ਰੁਤੋਕਾਝਛਟਾਹੈ॥ਜਿਸਕੋਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥੋਕੀਚਾਹਮਿਟ
 ਗਈਹੈ॥ਉਹੀਸਰਬੋਗਅਰੁਸੁਖੀਅਰੁਮਾਯਾਫ੍ਰੇਗਸਲੇਤੇ
 ਰਹਤਹੈ॥ਹੇਰਾਮਜੀਕਾਰਜਾਅਰੁਕਾਰਜਕੇਮੰਧਰੁਵਾਵਿਖੇ
 ਜੇਸੁਧਾਰੀਆਨਚੂਖਹੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਇਸਬਤਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰ
 ਅਰੁਬਾਹਰਜੋਕਛੁਦੇਖੀਤਾਹੈ॥ਤਿਸਕੋਨਗਹਟਕਰੇਨਤਿ

ਅਗਕਰੋਨਾਇਛਾਕਰੋਨਾਅਨਇਛਾਕਰੋਨਾਐਸੀਜਿਸਕੀਨਿਰਮਲ
ਬੁਧਹੈਸੇਕਮਲਪਤਕੀਨੀਆਈਲੇਪੁਤਿਸਕੋਕਛੁਨਹੀਹੋਤਾ
ਜੇਇੰਦੀਯੋਕੋਬਿਖੇਰਸਤੇਰਹਿਤਰੁਸੇਸੁਦਾਨਦੇਵੇਤਬਜਾਨੇਜੋਬਿ
ਗਾਨਪਾਪਤਰੁਆਅਰੁਸੰਸਾਰਸਮੁਦਤੋਪਾਰੁਆਜੇਉਤਮ
ਪਦਕੇਨਿਮਿਤਤਿੰਤਤੇਬੰਧਨਵਾਸਾਨਿਵਰਤਕਰਣਾਜੇਸੇਕ
ਮਲੋਤੇਗੰਧਮੈਚਲੇਤੀਹੈਤਬਨੀਰਸਹੋਜਾਤੇਹੈਤੇਸੇਵਾਸੁ
ਤੇਰਹਿਤਮਨਸੁਧਭਾਵਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾਹੈਇਹਸੰਸਾਰਗੁਪੀਅਪਾ
ਰਸਮੁਦ੍ਰਹੈਅਰੁਵਾਸਾਰੁਪੀਜਲਕਾਰਿਪੂਰਨਹੈਜੇਗਾਨਗੁਪੀ
ਨੈਕਾਕੋਪਾਵਤਾਹੈਸੋਈਇਸਕੋਤਰਤਾਹੈਅੰਰਸਭਰੂਬਤੇਹੈ
ਨਕਛੁਤਿਆਗਦੇਕੀਇਛਾਹੋਵੈਨਕਛੁਗੀਹਲਕੀਇਛਾਹੋਵੈ

ਸਰਬਾਵਿਵਪਾਰਜਗਤਾਬਿਖੇਬਿਵਸਾਕਰਿਪਵਰਤੇਚੈਂਜੈ
ਸੇਜਾਣਤਾਹੈਸੇਸੁਨਦੇਸਾਬਿਖੇਖੇਦਨਹੀਪਾਵਤਾਅਰੁਉਤਮ
ਤੀਰਬਾਇਕੋਬਿਖੇਚਿਤਨਹੀਲਗਾਵਤਾਅਪਲਾਜੋਕੋਉਨੇ
ਤਪਵਾਹਕਰਮਹੈਅਤਿਸਕੋਕਰਤਾਹੈਸੇਅਹਾਂਪੁਰਖਸੂਰਜਕੀਨਖ
ਈਪਕਾਸਮਾਨਹੈਬਾਲਮੀਕੋਵਾਚਾਇਸਪਕਾਰਜਬਾਨਿਰ
ਮਲਗਾਨਥਸਿਸ੍ਰਜੀਕਹਾਤਬਰਾਮਜੀਕਾਚਿੰਤਗਾਨਅੰਮਿ
ਤਕਾਰਿਪੁਰਾਨਭਯਾਅਰੁਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀਨਿਆਈਸੀਤਲਭਯਾ
ਬਹੁਨਥਸਿਦ੍ਰਜੀਬੋਲਤਭਏਹੇਰਾਮਜੀਕਬਹੁੰਸਿਸਟਸਿਦ੍ਰ
ਤੇਉਤਪਾਤਿਹੋਤਹੈਕਬਹੁਬਹਮਾਤੇਕਬਹੁਬਿਨੁਭਗਵਾਨ
ਕਬਹੁੰਸੁਨਗਣਉਤਪਾਤਿਕਰਤੇਚੈਂਕਬਹੁੰਬਹਮਾਕਮਲ

ਤੇਉਪਕਤਾਰੈਕਬਹੁਜਲੈਤੇਕਬਹੁਅੰਡਤੇਕਬਹੁਆਕਾਸ
ਤੇਉਤਪਤਿਹੋਤਾਰੈਕਬਹੁਸਿਸਟਾਬਿਖੇਪਿਬਵੀਬਿਛੋਸੈਪੁ
ਗਨਉਪਜੀਰੈਕਬਹੁਪਰਬਤਅਨੇਕਉਪਜੇਰੈਕਬਹੁਪਿ
ਬਵੀਅੰਡਕਾਅਪਰਈਰੈਕਬਹੁਪਾਖਾਣਾਅਪਰਈਕਬ
ਹੁਕੰਚਨਤਈਪਕਾਸਹੁਪਾਕਬਹੁਪਸਮਾਕਾਸਉਪਜਤਾਰੈ
ਕਬਹੁਪਿਬਵੀਕਬਹੁਜਲਕਬਹੁਪਹਲੈਤੇਕਬਹੁਵਾਟੁ
ਉਦੇਹੋਤਾਰੈਰੇਗਮਜੀਸਿਸਟਕੀਦਿਸਾਦਿਖਾਵਣਕੇਤੁਮਸੇਮੈ
ਕਹੈਏਕਹੀਪਜਾਪਤਿਤੇਉਤਪਤਿਰੈਇਹਭੀਨੇਮਕਛੁਨਰ
ਹਾਬਹੁੜਸਤਜੁਗਬਹੁੜੜੇਤਾਬਹੁੜੜਪੁਰਬਹੁੜਕਲਜੁ
ਗਹੋਤਾਰੈਐਸਾਕਛੁਨਪੀਜੇਬਹੁੜਨਹੈਵੈਰੇਗਮਜੀਇਹਜ

ਦੇਹ ਕੋਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਸੁਰਗ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰੁ ਆ ਤਬ ਦਾ ਸੁਰਇ
ਲਾਰੁ ਦਨ ਕਰਤਾ ਠਿਕੈ ਜੈ ਸੇ ਕੁੰਜਾ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਤੀ ਹੋ ਬਿਛੁ
ਨੀ ਹੁਈ ਆ ਤੈ ਸੇ ਆਤਾ ਪਤਾ ਕੇ ਬਿਯੋਗ ਕਰਿ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰੇ
ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਕਰਿ ਸਹੋਗਾ ਆ ਜੈ ਸੇ ਸੀਤ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਕਮਲ
ਕੁਮਲਾਇ ਜਾ ਤੈ ਹੋ ਤਹਾ ਏਕ ਬਨ ਦੇ ਵੀ ਆਇ ਪਾਪ ਤਰੁ ਏ
ਬਾਲ ਕੀ ਦਿਸਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਆਪ ਕੋ ਪੁਗਟ ਕੀ ਆ ਅਰੁ
ਕਹਾ ਹੋਰਿ ਖਸੁਤ ਤੁੰ ਤੇ ਮਹਾਂ ਗੁਨੀ ਹੈਂ ਮੂਰਖ ਕੀ ਨਾ ਏ ਕਾਰੇ
ਕੋਰੁ ਦਨ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਸਦਾ ਚਲਤਾ ਰਹਤਾ ਹੈ ਇਸ
ਕੋ ਤੂੰ ਅਸੰਤਾ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ਜੇ ਉਤਪਤਿ ਤਰੁ ਆ ਹੋ ਸੋਨਾ
ਸਭੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਪਤਾ ਕਾ ਸੋ ਕਾ ਕਉ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਜੇ ਉਪ

ਜਿਆਹੈਸੋਬਿਨਸਤਾਭੀਹੈ। ਜੈਸੇਸੂਰਜਉਦੇਅਸਤਹੋਤਾਹੈ।
 ਹੇਰਾਮਜੀਜਬਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦਾਸੂਰਮਾਕਾਸਮੇਬਾਲੀਸੁਲੀ।
 ਤਬਮਨਾਥਿਖੇਧੀਰਜਵਨਭਯਾ। ਜੈਸੇਮੇਘਕੇਰਸੁਜਦੇਕ
 ਰਿਮੇਕਪਸੰਨਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਪਰਸੰਨਹੋਇਕਾਰਿਆਵੰਸਕਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਿਤਾਕੀਕਰੀ। ਦ੍ਰਿੜਬੁਧਹੋਇਕਾਰਿਉਤਮਤਪਕਰਹੇਲਾਗਾ
 ਬੇਦੋਕਤਮਾਕਰਮਕਰੈਅਰੁਬਿਚਰੈਤਬਮਨਕੇਅਨਤਸੇਕ
 ਲਪਾਵਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਮਿਦਗਏ। ਅਰੁਆਪਹੀਜਾਨਤਭਯਾ।
 ਜਦਪਾਪਿਬਵੀਸਭਪੁਨੀਤਹੈ। ਤੈਭੀਕਰਮਕਰਹੇਕੋਨਿਮਿ
 ਤਸਰਬਾਪਿਬਵੀਕੋਅਸੁੰਧਜਾਨਤਭਯਾ। ਕਿਸੀਠੈਨਾਥਿਖੇ
 ਬਿਸਮਾਨਪਾਯਾ। ਤਥਾਵਿਚਾਰਕਰਹੇਲਾਗਾਜੋਬਿਛਕੀ

ਸਾਖਾਅਤਿਪੁਨੀਤਚੈ। ਐਂਏਨਕੇਉਪਰਰਹੈ। ਇਸਾਨਿਮਿੰਤਤਪ
ਕਰੈ। ਜਿਸਕੇਫਲਕਾਰਿਪਛੀਕੀਨਿਆਈਉਡਬੈਠੈ। ਐਸੇਬਿਚਾ
ਰਕਾਰਿਅਗਨਿਕੋਪ੍ਰਜੁਲਤਕੀਆ। ਅਰੁਅਪਦੇਕੰਠਕਾਮਾਸ
ਕਾਟਕਰਹੈ। ਅਦੇਲਾਗਾ। ਤਬਅਗਨਿਕੋਚਿੰਤਾਭੁਈ। ਜੋਸਭਦੇ
ਵਤਿਓਕੇਗਲੇ। ਜਲਾਵਨਕੀਨੁਆਈਦੇਖਚੇਤਾਹੈ। ਤਬ
ਰਿਖਕੇਆਗੇਂਸੁਭਰੂਪਕੋਪ੍ਰਕਾਰਿਦਰਸਨਦੀਆ। ਜੈਸੇਬ
ਹਸਪਾਤਿਕੋਨਿਕਟਸੁਰਜਪ੍ਰਗਟਹੋਵੈ। ਤੈਸੇਂਪ੍ਰਗਟਹੋਇਕਰਿ
ਅਗਨਿਕਹਤਭੁਆ। ਹੇਰਿਖਾਜਿਸਵਰਕੀਤੁਤੁਕੋਥਾਂਛਾਹੈ। ਸੇ
ਮਾਂਗਾ। ਜੈਸੇਂਦੇਬੇਕੋਖੋਲਕਾਰਿਰਤਨਲੇਵੀਤੇਹੈਂ। ਤੈਸੇਂਮੁਣ
ਤੇਵਰਲੇਇਜਬਾਐਸੇਅਗਨਿਕਹਾ। ਤਬਦਾਸੁਰਮਾਰਪਾ

ਦਿਕਪੂਜਾ ਕਾਰਿ ਕੋਥੇ ਲਤ ਭੁਯਾ ਚੇ ਪ੍ਰਭੋ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੰਡਲਾ ਬਿ
 ਖੇ ਸਰਬ ਓਰ ਜੀਵ ਰਹਿ ਤੇ ਹੈਂ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਤਨਾ ਹੀ ਸੋਈ ਵਰ
 ਮੁਣ ਕੋ ਦੇਵੋ ਜਿਸ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਬਿਛੋਰਿ ਪਰ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੈ ਜਾਨ
 ਬਾਰਿਖ ਸੁਤਾ ਐਸੇਂ ਕਹਾਂ ਤਬ ਸਰਬ ਦੇਵ ਤਿਓ ਬਿਖੇ ਮੁਖ ਅਗਨਿ
 ਕਹਾਂ ਐਸੇਂ ਹੀ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭਾ ਕੇ ਸਮੇ ਸੂਰਜ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਚੇ
 ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਗਨਿ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਭੁਯਾ ਤਬ ਦਾ ਸੂਰਬ
 ਨਾ ਬਿਖੇ ਏਕ ਬਡਾ ਉਚਾ ਕਦੇ ਬਿਛੋਰੇ ਧਿਆਨੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅ
 ਕਾਸ ਕਾ ਬੰਭੁ ਹੈ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੋ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਖ ਗਈ ਹੈ ਤਿਸ
 ਕੇ ਦਲ ਪਰ ਉਡ ਬੈਠਾ ਤਬ ਸੰਕਾਤੇ ਹਿਤ ਤਪ ਕਰ ਦੇਖਾ
 ਗਾ ਕੋ ਮਲ ਪਤ ਕੇ ਅਸਨ ਪਰ ਏਕਾ ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਬਾਜੋ ਲੀਲਾ

ਸੇਦਸੇਦਸਾਕੇਦੇਖਦੇਲਾਗਾਕੋਸੀਦਿਸਾਰੈ॥ਅਨੇਕਾਮਨੀਰੂਪ
ਹੈ॥ਨਦੀਆਂਜਿਸਕੇਕੰਡਾਬਿਖੇਹਰਚਰੈ॥ਅਰੁਪਰਬਤਾਜਿਸਕੇ
ਅਸਤਨਰੈ॥ਅਸਤਕਜਿਸਕਾਨਿਰਮਲਾਆਕਾਸਹੈ॥ਅਰੁਸਾਂਅਬਦ
ਲਾਜਿਸਕੀਆਂਅਲੁਕਾਰੈ॥ਸੈਸੇਦਿਸਾਕੇਦੇਖਕਰਿਬਹੁੜਮਨਕੋਖੋ
ਚਕਰਾਦ੍ਰਿੜਪਦਮਾ॥ਅਸਨਕੀਆਂਅਰੁਫਲਕੀਚਰਕਰਿਮਾਨ
ਸੀਜੰਗਕਰਹੇਲਾਗਾ॥ਏਕਵਰਖਪਰਜੰਤਸਭਦੇਵਤਿਓਕਾਯ
ਜਨਕੀਆਂਅਸ੍ਰਮੇਧਾਅਰੁਗੋਮੇਧਜੰਗਕੀਯੋ॥ਏਨਕਾਗੁਆਤਾ
ਬਾ॥ਬਹੁੜਦਾਨਅਰੁਦਖਿਲਾਦੀਨੀ॥ਇਸਪਕਾਰਬਹੁਤਕਾਯ
ਬੀਤਗਯਾ॥ਤਬਾਰਿਖਕਾਚਿੰਤੰਨਿਰਮਲਭੁਯਾ॥ਅਭੇਦਭੁਯਾ
ਅਭੇਦਾਤਮਾਗੁਆਨਕਾਰਿਪਸੰਨਤਾਕੋਪਾਪਤਭੁਯਾ॥ਕਾਮਨਾ

ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਧਾਸੇ ਕਾਸਨਾ ਤੋਂ ਨਿਵਰਤ ਭਯਾ ਏਕਾਦਿਨ
 ਸੁੰਦਰ ਨੇਤ੍ਰ ਬਨ ਦੇਵੀ ਕੋ ਆਪਣੇ ਆਗੇ ਦੇਖਤਾ ਭਯਾ ਸੁੰਦਰ
 ਬਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਫੁਲੋਂ ਕੀ ਮਾਲਾ ਨਿਮ੍ਰਿਤਾ ਸਾਹਿਤ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਭਈ॥
 ਤਬਾਰਿਖ ਕਹਤਿ ਭਯਾ ਜੇ ਕਮਲ ਨੈਨੀ ਤੂੰ ਕਵਨ ਪੈ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਮਨ
 ਕੋ ਮੋਹੇ ਹਾਗਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੁੰਦਰੀ ਪੁਸਕਾਇ ਕਰ ਕਹਿਤ ਭਈ॥ ਜੇ
 ਪੁੱਛੈ ਕਛੁ ਬਾਛਤ ਬਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਿਖੇ ਕਹੂੰ ਪਾਈ ਤੀਸੇ ^{ਨਹੀ} ਭੀ
 ਮਹਾਂ ਤੋਸੇ ਜਾਚੇ ਨੇ ਤੇ ਸੀ ਪੁਰੀ ਪਾਈ ਤੀਸੇ॥ ਯਹ ਸੰਪੂਰਨ ਬਸ
 ਬਿਛੋ ਸੰਪੂਰਨ ਪੈ॥ ਪਰੁ ਤੇਰੇ ਕੰਢ ਬਿਛੋ ਸੰਪੂਰਨ ਪਤ੍ਰੇ॥ ਮੁਝ ਕੋ
 ਬਨ ਕੀ ਦੇਵੀ ਜਾਣਾ॥ ਚੇਤੁ ਦਿ ਤੇ ਦਸੀ ਕੇ ਦੋ ਮਦਨ ਕਾ ਮਹੇ
 ਛਾਭ ਭਯਾ ਬਾਨੰਦ ਨ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਸਮਾਜ ਸਾਹਿਤ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੀ

ਅੰਦੇਵੀਆਂ ਏਕ ਠੀਆਂ ਭਈਆਂ ਬੀਆਂ ਮੈਂ ਭੀ ਤਹਾਗਈ ਬੀ ਸ
 ਭਦੇਵੀਆਂ ਪੁੜੇ ਸਹਿਤ ਪੁਸੰਨ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮੈਂ ਪੁੜਗਹਿਤ ਦੁਖੀ ਭ
 ਈ। ਤਾਂ ਤੇਤੁ ਮਸਭਾ ਅਰਥ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਨਾ ਹਾਰੇ ਕ ਲਾਪਾ ਬਿਛਰੇ ਅ
 ਗਾਇ ਹਸੇ ਕਾ ਨਿਵਰਤ ਕਰੇ ਜੇ ਮੁਭ ਕੇ ਪੁੜਦੇ ਵੇ। ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਕੇ ਦੁਖ
 ਕਰਿ ਕੈ ਨਾ ਸਕਰੇ ਨਹੀ ਤੇ ਮੈਂ ਅਗਾ ਨਿਬਿਖੇ ਪਵੇ ਸਕਰੇ ਗੀ। ਇਸ
 ਕਰਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਗੀ। ਜਬਾ ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਤਬ ਰਿਖਰਾ ਜਕਛੁ
 ਕੁਮੁਸਕਾਇ ਕਰਿ ਹਾ ਬਤ ਕਾ ਲਓ ਸਕਦੀਆਂ ਅਰੁ ਕੇ ਅਲ
 ਵੇ ਨਿਕਰਿ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲੇ ਅਬ ਤੁੰ ਅਪਦੇ। ਇਸ ਕੇ ਜਾਇ ਜ
 ਬਏ ਕਾ ਮਸਬੀ ਤੇਗਾ। ਤਬ ਤੁਤ ਤੇ ਪੁੜਉ ਪਜੇਗਾ ਸੇ ਬਾਲਕ
 ਪੁਜਨ ਜੇਗਾ ਜੈ ਸੇ ਤਾਲ ਤੇ ਫਲ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਤੇ ਰਾ ਪੁੜ

ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਝ ਜੋ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇਜਾ ਚਨਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਅਗਾ
ਨੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਤਨ ਕੀਏ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗਾਨ ਕੋ ਪਾਵੇਗਾ। ਐਸੇ ਕ
ਹਿਕਾਰਿ ਇਸ ਤ੍ਰੀਕੋ ਅਪਦੋ ਇਸ ਬਾਨ ਪਠਾਯਾ। ਜਬ ਬਹੁਤ ਵਰਖ
ਬੀਤ ਗਏ। ਤਬ ਉਹ ਕਮਲ ਨੈਨੀਆ। ਏਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕ੍ਰਾਵ ਸੋ ਰਿਖ ਕੇ ਸ
ਨਮੁਖਾ ਆਇ ਬੈਠੀ। ਚੰਦੁ ਮਾਸ ਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਜਿਸ ਕਾਰੁ ਮਰੀ ਕੀਨਾ
ਈ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਕਰ ਕਹਤ ਭਈ। ਚੋਰਿ ਖਜੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁੰ
ਦਰ ਹੋ। ਇਸ ਕੋ ਦੇਖੋ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿੰਦਿਆ ਮੈ। ਇਸ ਕੋ ਸਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਰੁ ਆ
ਤਮ ਗਾਨ ਤੇ ਗਹਿਤ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਚੰਕ੍ਰ ਬਿਖੋ। ਬਿਬਸ ਹੂਆ
ਦੁਖੋ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ। ਅਬ ਤੁਮਾ ਇਸ ਕੋ ਬਹਮਾਰੀ। ਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ
ਜਬਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਤਬ ਰਿਖ ਜੀ ਕੋ ਮਲ ਬਾਣੀ

ਕਰਿਕਪਤਰੁਏਹੇਅਬਲਾਇਹਮਾਗਸਿਖਹੋਇਸਕੋਈਹਾਂਛੋਰਕ
ਰਿਤੁਜਾਇਐਸੇਸੁਹਕਰਿਦੇਵੀਅਪਟੇਇਸਾਨਕੋਗਈਥਾਲ
ਕਪਿਤਾਪਾਸਰਹਾਹਾਬਜੇਨਕਰਿਬੁਧਵੰਤਰਹਲੇਲਾਗਾਤਬਰਿ
ਖਬਪੁਤਪੁਕਤਬਦਾਇਕਰਿਕਸਾਇਤਹਾਸਾਦੁਸਾਂਤੋਕਰਕੋਰਾ
ਨਸਮਝਾਯਾਬੇਦਬੇਦਾਂਤਕਾਨਿਸਚੇਉਦੇਵੇਗਤੇਗਹਿਤਹੋਇਕਰ
ਸਨੇਸਨੈਪੁਰਕੋਸਿਖਾਯਾਬਾਸਿਓਵਾਚਾਹੇਰਾਮਜੀਤਿਸਕਾਲਮੈ
ਗੁੰਓਸੀਮਾਰਗਗੰਗਾਯਮਨਾਕੋਇਸਾਨਨਿਮਿਤਾਅਈਨਿਕਸਿਆ
ਪੁਰਮੈਅਪਹਾਰੂਪਪਤੰਛਨਕੀਆਆਕਾਸਮਾਰਗਕੋਚਾਨਿਆ
ਜਾਵੈਸਪਤਰਿਬੋਕੋਇਸਾਨਕੋਲੰਘਕਰਰਾਤਕੇਸਮੇਦਾਸੂਰਕੇਕ
ਦੇਬਪਾਸਾਯਾਯਨਬਨਾਬਖੇਬਿਛਕੀਸਾਖਾਪਰਮੈਮਨੁਖ

ਖਾਕਰਕਢੁਸਬਟਸੁਦਤਾਰੁਆਭੋਰੇਵਤਸੁੰਦਰਸਬਦਸੁਹਿਅ
 ਦਾਸੁਰੇਵਾਚਾ॥ ਸੁਹਿਯੇਪੁਤ੍ਰਏਕਗ੍ਰਾਨਕਕਾਰਲਾਅਸਰਜਰੂਪਉ
 ਪਾਖਾਨਤੁਤਕੋਕਰਤਾਰੋ॥ ਏਕਮਹਾਂਬਲੀਗਜਾਰੋ॥ ਤੀਨੋਲੋਕਾਤਿ
 ਸਕੇਅਸੇਰੋ॥ ਸੋਬਹੈਨਾਅਤਿਸਕਾਸੇਜਗਤਕਰਖਕਾਅਰੁਸੰਪਤਕਾਧਾ
 ਮਰੋ॥ ਅਰੁਲੋਕਪਾਲਸਭਤਿਸਕੋਸੇਵਤੇਰੋ॥ ਜੈਸੇਉਤਮਮਨੁਕੋਸੀ
 ਸਾਬਿਖੰਧਾਰੀਤਾਰੋ॥ ਸੋਗਜਾਅਪਦੇਰਸਕਰਿਅਚਾਰਕਾਰਜਕੋਬਿਚਾਰ
 ਰਤਾਰੋ॥ ਤਿਸਕੋਕਿਸੀਅਪਦੇਵਸਨਾਹੀਕੀਅਗਾਅਰੁਅਨੇਕਾਅਰੰਭੁ
 ਕਰਿਮੁਖਦੁਖਕਾਦੇਵਦੇਹਾਰਾਰੋ॥ ਜੈਸੇਸਮੁਦ੍ਰਾਬਿਖੇਅਨੰਤਤਰੰਗ
 ਉਠਤੇਰੋ॥ ਤੈਸੇਅਨੰਤਬਲਸਹਿਤਕਾਰਜੋਕੋਕਰਤਾਰੋ॥ ਜੈਸੇਆ
 ਕਾਸਕੋਮੁਖਕਰਕੋਕੋਉਨਹੀਗੁਹਦਕਰਸਕਤਾ॥ ਤੈਸੇਅਗਾਨਿ

ਅਰੁਸਸਤਤਿਸਕੋਰਕਨਹੀਸਕਤੇ॥ਤਿਸਕੀਲੀਲਾਕੋਬਚਮਾਥਿ
ਨੁਰਦੁਨੀਸੰਧਾਕਰਦੇਕੋਸਮਰਬਨਹੀ॥ਤਿਸਗਜਾਕੇਤੀਨ
ਦੇਹਚੈ॥ਅਰੁਉਤਮਸੰਧਾਮਾਧਮਾਤਿਨਕਾਨਾਮਚੈ॥ਅਰੁਇਸ
ਗੰਭੀਰਾਕਾਸਾਬਿਖੇਤੀਨੋਸਰੀਰਚੈ॥ਪਛੀਕੀਨਿਆਈਆਕਾ
ਸਾਬਿਖੇਰਹਤਚੈ॥ਤਿਸਬਡੇਬਿਸਤਾਰਸੋਨਗਰਰਚਾਚੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇ
ਚੋਦਸਬੈਠਕਾਰਚੀਅੰਚੈ॥ਅਰੁਨਗਰਕੇਤੀਨਭਾਰਾਕੀਯੋ॥ਤਿ
ਸਾਬਿਖੇਬਨਉਪਬਨਸੁੰਦਰਖੇਲਕੋਰਚੈ॥ਅਰੁਮੁਕਤਾਂਹਾਰਕ
ਰਿਸੋਭਤਚੈ॥ਤਿਸਾਬਿਖੇਸਾਤਬਾਵਲੀਆਉਜਲਚੈ॥ਅਰੁਦੇ
ਦੀਪਕਪਕਾਸਕਰਤੇਚੈ॥ਤਿਸਨਗਰਾਬਿਖੇਰਿਚੋਕੋਰਚਾਕੋਉ
ਉਰਧਕੋਉਅਧਾਕੋਉਅਧਾਬਿਖੇਰਾਖੇ॥ਤਿਨੋਬਿਖੇਬਿਚਰਦੇਲਾ

ਗਾਗਾਨੈਸਾਮਵਸਤੁਆਕਾਸਸੋਢਾਪਾਹੁਆਰੋਗਾਤਿਸਨਗਰਕੈ
 ਨਿਦਰਵਾਜੇਪਵਨਕੇਆਵਣੇਜਾਵਣੇਕੋਰਚੈ। ਬਹੁਤਪਕਾਰਕੇਤ
 ਰੇਖੋਤਿਨੋਪਚਦੀਪਪਕਾਸਹੇਕੋਅਰੁਤੀਨਬਸਾਤਿਸਾਬਿਖੇਰਚੈਅ
 ਪਨੀਆਪਾਕਾਰਿਪ੍ਰਬਵੀਕੀਰਖਾਕੇਜੰਖਵੁਤਪਾਤਿਕੀਯੋਜਾਜਬ
 ਛੋਟੇਰੀਹਬਿਖੇਜਾਵੈਖੇਲਣੇਕੋਤਬਜਲਾਬਿਖੇਜੰਤੋਕੀਨੀਯਾਈ
 ਨਾਨਪਕਾਰਕੇਰੰਗੀਕੋਧਾਰਤਾਰੈ। ਕਬਹੂਅਪਣੇਰੀਹਕੋਤਿਆਗਜਾ
 ਵੈ। ਕਬਹੂੰਕੀਸੀਇਛਾਕੋਪਾਇਕੀਰੀਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਜੋਨਹਾਰਨਗਰੀ
 ਮੋਜਾਈਯੋਜਹਾਬਹੁਬਿਧਿਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਪਾਈਯੇਤਿਸੀਕਾਲਮੇ
 ਉਠਾਵਤਾਰੈ। ਅਨੇਭੂਤਕੇਵਸਭੁਆਰੈ। ਅਨੇਗੰਧਰਬੋਕਾਨਗਰ
 ਬਹਾਜਤਾਰੈ। ਕਬਹੂੰਮਰਨੇਕੋਚਿਤਵਤਾਰੈ। ਤਬਾਮਿਤਰੂਪਹੋ

ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਸਮੁਦਾ ਬਿਖੇਤ ਰੰਗ ਉਠਤੈ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਸਮਾ ਬਿਖੇ ਸੰਕਲਪ
ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ਉਪਜਤੈ ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਅਪਨੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਵਹਾਰ ਤੇ
ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਮੈਸੇ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰੰ ਮੈ ਕੋ ਗਾਨ ਨਹੀ
ਅਗਾਨੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋ। ਜੈਸੇ ਸਮਾ ਗਗ ਬਿਖੇ ਚੰਚਲਤਾ ਫੁਰਤੈ
ਹੈ। ਤੈਸੇ ਗਾਨੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰ ਕੇ ਫੁਰਨੇ ਫੁਰਤੈ ਹੈ। ਵਸਿਐ ਵਚਾ ਚ
ਰਾਮ ਜੀ। ਤਿਸ ਰਾਤ ਮੈਂ ਜਬੂਦੀ ਪਾ ਬਿਖੇ ਕਦ ਬਕੀ ਸਾਖਾ ਪਗਪੁੜਸੁ
ਲਕਰ ਪੁਛਤਾ ਭਯਾ। ਹੋਤਾ ਤਉ ਹਸੇ ਬਨਾ ਮਰਾਜਾ ਜੇਤਾ ਮਕਹ ਤੈ ਹੋ
ਭੋਕੇ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਰਹਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਝ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿ ਕਹੈ।
ਦਾਸੁ ਉਵਾਚਾ। ਹੋਪੁੜ ਇਹ ਕਥਾ ਜੈਸੇ ਹੋਤੈ ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਛ ਕੋ ਕਹਤਾ ਹੋ
ਤਿਸ ਕੋ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਸਮਾਰ ਕੇ ਤੰਤੁ ਕੋ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਗਾ। ਇਹ ਜੇਤਾ

ਕਛਾ ਬਿਸਤਾਰ ਜਗਤ ਚੰਕੁਆਰ ਭਰੁ ਸਤਾਰੈ ਸੇਵਾ ਸਤਵਤੈ ਸਤ
 ਨਾਨਾ ਅਰੁ ਪਰਮਾ ਆਕਾਸ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਸੇ ਬਨਾ ਮਾਯਾ ਸੰਕਲਪ
 ਹੈ ਆਪਹੀ ਤੇ ਪਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਆਪਹੀ ਤੋ ਲੀਨ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਤਿਸ
 ਕੇ ਉਪਜੇ ਤੇ ਜਗਤ ਉਪਜਤਾ ਹੈ । ਤਾ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪਹੀ ਜਗਤ ਹੈ ।
 ਬਾਹਾ ਬਿਸਰੁ ਦਾ ਦਿਕਾ ਭੁਤਿ ਸੀਕੇ ਅੰਗ ਹੈ । ਤਿਸ ਸੰਕਲਪ ਰਾਜੇ
 ਸੂਨਾ ਆਕਾਸ ਚਰਾ ਹੈ ਅਰੁ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਨਗਰ ਕਾ ਵਾਸ ਹੈ । ਅਰੁ ਬਿਸ
 ਤੀਰ ਟਾਲੇ ਕਚੈ ਦਹ ਭੁਵਨ ਹੈ । ਬਨਾ ਅਰੁ ਉਪ ਬਨਾ ਨਾਪਕਾਰ
 ਕੇ ਬਿਛਪਰ ਵਤ ਖੇਲ ਨੇ ਕੇ ਬਨਾ ਹੈ । ਸੀਤਾ ਅਰੁ ਉਸਨ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁ
 ਰਜ ਦੇ ਦੀਪਕ ਹੈ । ਅਰੁ ਸਤੁ ਬਾਵਲੀ ਆਂਸਾ ਤੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਹੈ । ਜੋ ਬ
 ਰਵਾ ਅਗ ਨਿਸਾ ਬਜਲ ਤੇ ਹੈ । ਅਰੁ ਨਾਪਕਾਰ ਕੀ ਆਦੇਹ ।

ਕੀੜਕੋਨੀਅੰਤਦੇਵਤਾਮਨੁਖਉਤਪਤਿਕੀਯੋਜਨਕਨਾਮਦੇਵਤਾ
ਕੀਆਤਿਨਕੋਉਤਮਠੋੜਦਈਅਗੁਮਨੁਖੋਨਾਗਾਦਿਕੋਕੋਮਧ
ਬਿਖੋਠੋੜਦਈਵਾਯੁਰੂਪੀਜੰਤੁਕਰਸਰੁਕੋਚਲਾਵਤਾਰੈਹੜ
ਕਾਏਵਤਕੋਮਲਤੁਚਾਸੋਅਛਾਦੇਹੁਏਅਰੁਕੇਸਸਾਮਾਨੈਸਾਮਵਾ
ੜਖਰਾਯਾਰੈਸਵਟਾਚੰਬੁਨਾਸਕਾਆਦਿਕਦੂਰੇਫੇਰੇਖੇਕੀ
ਯੇਹੈਪਾਚੋਇੰਦੀਆਦੀਪਕਰੈਸੋਸੰਕਲਪਰੂਪੀਗਜੇਅਪ
ਹੀਆਯਾਕਰਿਕੀਏਹੈਅਗੁਅਪੰਕਰਤੁਖੋਕੋਜਾਬਲੇਕਰਿਪੁਰ
ਬਿਖੇਬਿਚਰਤਾਰੈਦੀਪਕਕੀਨਿਆਈਉਦੇਭੀਹੋਤਾਰੈਅ
ਸੂਭੀਹੋਤਾਰੈਜੈਸੇਸਮੁਦਬਿਖੇਤਰੰਗਹੋਤਾਰੈਤੇਸੇਂਦੇਹਰੂਪੀ
ਗੋਹਤਿਲੋਕੀਪੁਰਬਿਖੈਹੈਅਤੁਕਬਹੁੰਕਿਸੀਵਸਤੁਕੋਚਿਤਵ

ਲੇਲਾ ਗਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਓਹੀ ਧੂਪ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰਬ
 ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਧਮਾਵ ਦੇ ਤੇਂ ਗਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਆਪ ਕੀ ਨਾਸ
 ਤਾ ਕੋ ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਆਪ ਦੇ ਛਿਦੇ ਹੋ ਦੇ ਕਰਿ ਅਨੰਤ
 ਦੁਖੋ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਤਾ ਹੈਂ ਕਬਹੂੰ ਅਨੰਦ ਕੋ ਨਹੀ
 ਪਾਪ ਤ ਹੋਤਾ ਅਕਬਹੂੰ ਆਪ ਦੇ ਅਭਾਵ ਕਰਿ ਜਗਤ ਕਾ ਅ
 ਭਾਵ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਜਬ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਰੁਦਨ
 ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਜੇਰੰਚ ਕਾ ਅਨੰਦ ਪਾਵਤਾ ਹੈਂ ਤਬ ਆਭਿਮਾਨੀ
 ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਸਾਤ ਕਰ ਜਸਤਾ ਮਸਤੀ ਨੇ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਹ ਹੈਂ ਅਤਿ
 ਕੇਮਿਲ ਦੇ ਕਰਿ ਜਗਤ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਤਾ ਮਸੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿ
 ਪਨ ਸਰੀਰ ਕੋ ਪਾਰਤਾ ਹੈਂ ਰਾਜਸੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰਿ ਪਿਥਵੀ ਪ

ਰਮਾਨੁਖਸਰੀਰਧਾਰਤਾਹੈ॥ ਸਾਤਕੀਸੰਕਲਪਕਾਰਿਦੇਵਤਾਸਰੀ
ਰਕੋਧਾਰਤਾਹੈ॥ ਜਬਤੀਨੋਸੰਕਲਪਤੋਗਹਿਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਪਰ
ਮਾਤਮਸਾਰਕੋਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਆਦਿਸਪਰਪੰਚਕੋਤਿਆਗਕਾਰਿਮ
ਨਕੋਅਨਸੋਵਸਕਰੈ॥ ਅਰੁਬਾਹਗਅੰਤਰਕੇਸੰਕਲਪਾਵਿਕਲਪ
ਸਭਤਿਆਗਦੇਵੈ॥ ਤਬਪਰਮਪਦਕੋਪਾਪਤਹੋਵੈ॥ ਹੇਪੁਤ੍ਰਜੇਸਹ
ਸਵਰਖਦਾਰੁਹਤਪਕਰੀਯੈ॥ ਅਰੁਸ੍ਵਰਗਾਬਿਖੇਜਾਵੈ॥ ਅਬ
ਵਾਪਤਾਲਾਬਿਖੇਜਾਵੈ॥ ਜੈਸਾਪਰਮਉਪਾਇਸੰਕਲਪਕਾਨਾਸ
ਕਰਣਾਹੈ॥ ਤੈਸਾਅੰਗਕੋਉਨਹੀ॥ ਜੇਪਰਮਸੁਖੁਕੋਚਾਹਤਾਹੈ॥
ਤੋਜਤਨਕਰਕਰਸੰਕਲਪਕਾਨਾਸਕਰੀਯੈ॥ ਜੈਸੇਅਨੇਕਅਠਕੇ
ਏਕਸੂਤਸੋਪੋਏਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਸਰਬਪਦਾਰਥਸੰਕਲਪਰੂਪੀਤੰਤੁ

227 ਬਿਖੇਪੇਏਰੈਂ ਜਬ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਤੰਤੁ ਟੁਟ ਪੜਤੀ ਹੈ ਤਬ ਨਾਹਿ
ਜਾਣੀ ਤਾ ਜੋ ਗੁਣ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਕਹਾਂ ਗਏ ਜਬ ਤੂੰ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਤਿਆਗੇਗਾ ਤਬ ਸਭ ਜਗਤ ਈ ਸੁਰਕੀਆ ਪਾਜਾਣਾ ਕਰਿ
ਅਖੰਡ ਚੈਤਨਾ ਅਨੰਦ ਪਦ ਕੋ ਪਾਵੈਗਾ ਪੁੜੇ ਵਾਹੁ ਹੋਰਿ ਖਰਾਇ
ਸੰਕਲਪ ਕਾ ਸੁਭਾਵ ਕੈ ਸਾਰੈਂ ਅਰੁ ਉਪਜਤ ਕੈ ਸੇਰੈਂ ਅਰੁ ਬਢ
ਤਾ ਕੈ ਸੇਰੈਂ ਨਾ ਸਕੈ ਸੇਰੈਂ ਤਾਰੈਂ ਸੋ ਮੁਢ ਕੈ ਸਮਝਾਵੈ ਦਾ ਸੂਰੇਵਾ
ਚਾਹੇ ਪੁੜਾ ਅਤਮਾ ਚੈਤਨ ਸੰਤਾਸਮਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ਸੋਈ ਸੰਕਲਪ ਕਾ
ਅੰਕੁਰ ਹੈ ਜਬ ਬਹਿਰ ਮੁਖ ਫੁਰਤਾਰੈ ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਸੂਛਮ ਹੋ
ਤਾਰੈ ਬਹੁਤ ਬਰਖਸਤਾ ਬਿਖੇਬ ਦਲ ਕੀ ਨਾਈ ਸੂਛਮ
ਤੋਈ ਸੂਲ ਹੋ ਜਾਤਾਰੈ ਚੈਤਨਾ ਮਕੋ ਪਾਇਕਰ ਸਰਬ ਦੇਹ

ਬਿਖੇਵਰਤਤਾਹੈ॥ ਆਤਮਾ ਤੇਂ ਕੁੰਨਹੈ॥ ਇਕਰਿਜਤਤਾਕੋਉਪਜਾ
 ਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਗਿਆਨਵਾਨਸੰਕਲਪਕਹਤਹੈ॥ ਆਪਹੀਤੇਉਪ
 ਜਕਰਿਬਢਤਾਹੈ॥ ਸੁਖਦੁਖਕੋਪਾਵਤਾਹੈ॥ ਜਬਤੂੰਸੰਕਲਪਕ
 ਰੇਂਗਾ॥ ਅਰੁਯਥਾਪਾਪਤਾਬਿਖੇਇਸਤਨਹੋਵੈਗਾ॥ ਇਸਕਾਰਿਸੁਭ
 ਵਿਭੂਤਕੋਪਾਵੈਗਾ॥ ਪਰਮੁਕਤਨਹੋਵੈਗਾ॥ ਤਾਂਤੇਸੰਕਲਪਕੇਨਾ
 ਸਕਾਜਤਨਕਰੁ॥ ਥਹਅਕੀਭਾਵਨਾਕਾਰਿਕੈ॥ ਇਸਕਾਅਰੁਵਹੈ
 ਗਾ॥ ਕਮਲਕੋਛੇਦਤੇਂਭੀਕਛੁਯਤਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਮੰਕਲਪ
 ਕੇਛੇਦਲੇ॥ ਬਿਖੇਯਤਨਕਛੁਨਹੀ॥ ਭਾਵਨਾਮਾਤ੍ਰਹੀਤੇਂਇਸਕਾ
 ਅਰੁਵਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੰਕਲਪਕੋਨਿਵਾਰਕਾ॥ ਆਤਮਾਕੀਭਾਵਨਾਕਰੁ
 ਇਸਾਬਿਖੇਤੇਯਤਨਕਛੁਨਹੀ॥ ਜੇਸੇਆਕਸਸੁਨਰੂਪਹੈ॥ ਤੇਸੇ

ਓ ਓ ਓ

੨੨੮

ਜਗਤ ਸੁਨ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਾ ਆਤਾ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਤਾਰੇ ਜੈ ਸੇ ਤੰ ਦਲੇ
 ਸੋ ਤੁਖ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ਆਸੁ ਤਾਂ ਬੇਸੇ ਮੈਲ ਦੂਰ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ਤੇ
 ਸੇ ਜੀ ਵਕੀ ਮਲ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਦੂਰ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਮਨ ਕੀ ਮੇਲ
 ਛੇਦ ਦੇ ਕਾ ਉਦਮ ਕਰੁ ਐਸੀ ਵਾਸੁ ਮਤ ਕਰੁ ਜੋ ਇਹ ਸਰਬ ਮੇ
 ਰਾ ਹੀ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ਇਹ ਜਗਤ ਬਿਲਾਸ ਭੀ ਅਰੁ ਤੁੰ ਰੀ ਸਭ ਚੈ ਤੰ
 ਨ ਬਹ ਮੰਡਾ ਬਿਖੇਰ ਮਤ ਕਰੁ ਹੋ ਤੇ ਹੈ ਬਾਸਿ ਸ੍ਵੈ ਵਾਚਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ
 ਮੈਂ ਆਕਾਸ ਮਾਗਾ ਤੇ ਆਇ ਕਰ ਕਦੰ ਬਪਰ ਬੈਠੇ ਦੇ ਨੋ ਕਾ ਸੰਵਾਦ
 ਸੁਣਿ ਆਤ ਬਾਮੁ ਭੁਕੋ ਲਖ ਕਾਰਿ ਦਾ ਸੂਰ ਅਰਘ ਪਦ ਕਾਰਿ ਮੇਰੀ ਪੁ
 ਜਾ ਕਰਤ ਰੂਪਾ ਅਰੁ ਪਰਸ ਪਰਸਿ ਲਕਾਰਿ ਹਮ ਬਹੁਤ ਪਕਾਰੀ
 ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਰੀ ਜੈ ਸੇ ਦੇ ਪਤੀ ਕੇ ਸੰਗ ਕਾਰਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰਾਤੁ ਖਿ

ਨਵਤਬੀਤੀ ਤਹੇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇਂ ਹਮ ਕੋ ਪੜੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬੀਤੀ
ਮੈਦਾ ਸੂਰ ਕੋਛਾ ਰਕਰਿਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਚਲਤਾਰਹਾ ਹੇਰਾ ਮਜੀਓ
ਹਕਥਾ ਮੈ ਤੁਣ ਕੋ ਸੁਲਾਈ ਹੈ ਜੋ ਸਰੁ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤੁ ਹੈ ਅ
ਨਤ ਕਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕਾ ਅਜ ਸੇਵਰ ਕਾ ਕਿਆ ਕਛੁ ਹੈ
ਤਿਸ ਕੇ ਰਹਿ ਲੇ ਬਿਖੇ ਕੀਸੀ ਕੋ ਕਿਆ ਆਸੁ ਹੈ ਤਾ ਤੇਂ ਜਗਤ
ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸਪੁਕਾਗ ਚਿੰਤ ਤੇਂ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਰੁ ਲੀਲਾ ਸੇ
ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੇ ਜੈਸੇ ਆਨਿ ਛਤ ਦੀ ਪਕਾ ਪਕਾ ਸਉਦੇ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਛਾ ਤੇਂ ਰਹਿਤ ਪਕਾ ਸਮਾਨ ਬਿਚਰੇ ਹੇਰਾ ਮਜੀਓ
ਵਰ ਕੀ ਸੰਤਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪੁਗਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਸੁਣ ਤੇਂ ਆਤ
ਮਾ ਕੋ ਕਰਤ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਇਛਾ ਕੀ ਯੋ ਬਿਨਾ ਅਕਰਤ ਕਹੀਤਾ

ਹੋਅਰੁਆਸੇਕੁਤਕਰਕਰਤਕਪੀਤਾਹੋਤਤੋਕਰਤਭੀਆ
 ਤਮਾਹੋਅਕਰਤਾਭੀਆਤਮਾਹੋਜੇਤਮਾਕੋਦੋਨੋਬਿਖੇਰੁਚ
 ਆਵੈਅਤਿਸੀਭਾਵਨਾਕੋਦਿਢਕਰੇਸਰਬਠੋਛਮੈਹੀਅਕਰਤਾਹੋ
 ਐਸੇਭਾਵਨਾਕਾਰਿਕੈਜਗਤਪਵਾਹਕਾਰਜਾਥਿਖੇਬਿਚਰੈਤੰਭੀਯੇ
 ਪਕਛੁਨਮਾਨੋਜੋਚਿੰਤਪਵਰਤਕੋਬਿਖੇਰਸਸਾਰਿਤਤਿਅਗ
 ਤਾਹੋਤਬਾਅਕਰਤਾਹੋਤਾਹੋਅਇਹੀਭਾਵਨਾਕਰੇਅਬਵਾਦੂਸ
 ਰੀਸਮਤਾਰੂਪਭਾਵਨਾਇਹੋਜੋਸਰਬਕਾਕਰਤਾਮੈਹੀਹੀਅਇਹ
 ਮਹਾਂਅਹੰਕਾਰਭੀਉਤਮਕੁਮਕਪਾਹੋਅਇਸਭਾਵਨਾਕਾਰਿਰਾਗਦੁ
 ਵੇਖਨਰਹੈਗਾਇਹਸਰਬਜਗਤਕੁਮਮੈਹੀਕੀਆਹੋਅੰਰੇਤੋਂ
 ਭਿੰਨਜਗਤਕਛੁਨਹੀਕਿਨਹੁਮੇਰਾਦੇਹਅਗਨਿਸਾਬਜਗਤਾ

ਅਰੁ ਕਿਨਹੁ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਕਰਿ ਲਗਾ ਆ ਤੇ ਸਭੁ ਅਰੰਭੁ ਮੇਰੇ ਹੋ ਮੈਂ ਦੇ
ਦਾ ਕਿਸ ਕਾ ਮਨੋ ਅਰੁ ਪਸੰਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾਰਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਉਦੇਭੀ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਅਭਾ ਵਭੀ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਤੂੰ ਮੈ ਸੇ ਜਾਣੇ ਗਾ
ਜੈ ਮੈ ਹੀ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੋ ਤੇ ਦੁਖ ਅਰੁ ਸੁਖ ਨ ਪਾਵੈ ਗਾ ਜਬ
ਲਗ ਕਹੁ ਕਛੁ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣਾ ਤਾ ਹੈ ਤਬ ਲਗ ਦੁਖ ਅਰੁ ਸੁ
ਖ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਜਬ ਸੁਖ ਅਰੁ ਦੁਖ ਬਿਖੇਸ ਅਚਿੰਤ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਹ
ਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਜਨਮ ਅਗਨ ਤੇ ਹਰਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਆਪ
ਕੋ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨੈ ਅਥਵਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਕਰਤਾ ਜਾਨੈ ਹੇਰਾ ਮ
ਜੀ ਬਹੀ ਮਨ ਕੀ ਚਾਹ ਕੋ ਤੇ ਆਗ ਕਿਰਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਿਖੇ
ਸੁਖ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਮੈਂ ਹੋਇ ਆਮੇ ਨਹੀ ਇਹ ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਨੈ ਆਇਹ

ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਏਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਬ ਲਗਾ ਸੈ ਸੀਭਾ ਵਨ ਕਰੇ ਗੇਤ ਬਲ
ਗਸੰਤੋਖ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਕਾਲ ਰੂਪ ਜਾਲਾ ਬਿਖੇਅ
ਹੰਕਰ ਦੇਹ ਸੈ ਕਰਨ ਬੰਧਨ ਹੈ ਇਸ ਕੀਭਾ ਵਨ ਨ ਕਰੀ ਯੋ ਜੈ ਸੇਚ
ਡਾਲ ਕਾਸ ਪਰਸ ਸੇਸਟ ਪੁਰਖ ਨਾਹੀ ਕਰਤੇ ਤੈ ਸੇ ਦੇਹਾ ਬਿਖੇਅ ਹੰਕਾ
ਰਕਸ ਪਰਸ ਮਲ ਨਤਾ ਹੈ ਏਹ ਅਹੰਕ ਚਨੇ ਤੈ ਕੇਆਗੇ ਅੰਧ ਕਾਰ ਹੈ
ਜਬਾ ਇਸ ਕੋ ਯਤਨ ਕਰ ਦੂਰ ਕਰੈ ਗਾ ਤਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਪਜੇ
ਗੀ ਤਿਸ ਕਰ ਸੰਸਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇਂ ਤਰੇ ਗੇ ਜੈ ਸੇ ਬਦਲ ਕੇਆ ਭਾਵੁ
ਏਚਾ ਦਨੀ ਭਾਸਤੀ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕੇਆ ਭਾਵੁ ਏਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁ
ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਗੀ ਨਾਮੈ ਦੇਹ ਹੈ ਨਾਮੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਬ ਵਾਹੀ ਹੀ ਜਗਤ ਹੈ
ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਏਹ ਦੇਨੇ ਨਿਸਚੈ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ ਏਸ

ਬਿਖੇ ਜੋਰੁ ਚੋ ਸੋ ਗੁਪਟ ਕਰੋ ॥ ਉਤਮ ਸਾਧੋ ਕਾ ਨਿਸ ਚੈ ॥ ਇਹੀ ਚੈ ॥ ਜੋ ਵਾਸ
 ਨਾ ਸੰਜੁਗਤ ਬੰਧਨ ਚੈ ॥ ਅਰੁ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸੋਖ ਚੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਵਾਸਨਾ ਕੋ ਤਿ
 ਆਗ ਕਰੋ ॥ ਮੁਕਤ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਕੀ ॥ ਤਿਆਗੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੇਤੀ ॥ ਮੁਦਤਾ ਕਰੁ
 ਨਾ ॥ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ॥ ਆਰਿ ॥ ਆਸ ਕਰਿ ॥ ਬਿਪਰਜੈ ॥ ਰਾਗ ਦੁਵੈ ॥ ਖਾਦਿ
 ਕ ਬਾਸਨਾ ॥ ਤਿਆਗੋ ॥ ਬਹੁਤ ॥ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾ ਕੋ ॥ ਕੀ ॥ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ॥ ਚਾਹ ਤੇ
 ਰਿਤ ॥ ਯਥਾ ਪ੍ਰਥਮਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ॥ ਸਰਬ ਚਾਹ ਤੇ ॥ ਰਹਿਤ ਹੋਵੋ ॥
 ਮਨ ਬੁਧ ਸਹਿਤ ॥ ਬਾਸਨਾ ਕਾ ॥ ਸੰਗਤਿ ॥ ਆਗੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਵਾਧਾਨ ਹੋਵੈ ॥ ਬ
 ਹੁਤ ॥ ਯਤਨ ਕਾ ॥ ਕੀ ॥ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੇਤਨਾ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਕਲਪਨਾ
 ਤਿ ॥ ਅਰੁ ਕਾਲ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਐ ॥ ਗਤਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀ ॥ ਐ ॥ ਰਬਾਸਨਾ ਵਾਸਾ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਮੁਲ ਸਹਿਤ ॥ ਇਨ ਤਿ ॥ ਆਗ ਕੋ ॥ ਹੋਵੁ ॥ ਸੁਧਾ ॥ ਅਕਾਸਾ ॥ ਤਬ ਜੋ ਤੇਰੇ

239

33
3
7
2
7
3
4

ਰੂਪ ਹੋ ਸੋਈ ਰਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਵਾਸਨਾ ਰਿਦੇ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਹੋ ਜੋ
 ਸੇਖਾ॥ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਸੋ ਦੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਰੋ ਸਮਾਧਿ
 ਕਿਨ ਕਰੋ ਕਰਮ ਭੂੀ ਐਸੇ ਜਾਨਾ॥ ਚਿਤ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਹੈ
 ਸਰਾਨਾ॥ ੪॥ ਕਰਮ ਰਹਿਤ ਕਛੁ ਅਰਥ ਨਾ ਹਿਕਰ ਦੇ ਮੋਢੀ ਨਾ ਹਿਜੇ
 ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਪ ਸਮਾਧਿ ਕਰੈ ਕਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਹੁਤੋਂ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਚਾਰ
 ਰਕੇ ਜਾਨੀ ਸੰਬੁਧਾ ਹੀ॥ ਤਿਆਗ ਬਾਸਨਾ ਮੈਨ ਤੇ ਉਤਮ ਪਦ ਕੋ ਉ
 ਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਦਸਹੁੰਦੇ ਸਾ ਦੇਖ ਜੇ ਦੇਖ ਨ ਜੋਗਾਰਾ ਤਾ
 ਸਾ ਚੀ ਬਸਤ ਕੇ ਜਗ ਮੈ ਬੋਰੇ ਲੋਗਾ॥ ੭॥ ਹੋਗਾ ਮਜੀ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਆ
 ਰੰਭੁ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਜੀ ਵਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਸਰੁ ਦੇਹ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਹੈ॥ ਆਤਮਾ
 ਆਇਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਸਰਬ ਰੋੜਾ ਬਿਖੇ ਪੰਚ ਭੂਤ ਵਰਤ ਤੇ ਹੈ॥ ੮॥

ਨਉਂਇਤਰਕਛੁਨਹੀ ਧੀਰਜਵਾਨਾਇਨਬਿਖੇਬਿਸਾਂਤਨਹੀਕਰਤੇ
ਤਿਸਕੋਸੰਸਾਰਤੇਤਰਲਾਗੋਪਦਕੀਨਿਆਈਸੁਗਮਚੈਅਗੁਜਿਨੇਐ
ਸੇਨਹੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੋਸੰਸਾਰਤੇਤਰਲਾਕਠਨਚੈਸਮੁਦ੍ਰਕੀਨਿਆ
ਈਜੇਤੇਕਛੁਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਚੈਸੇਗੁਆਨੀਕੋਚਲਾਇਨਹੀਸਕਤੇ
ਜੈਸੇਗੁਆਨੀਐਕੋਰੋਗਾਟੇਵਾਲਾਚੈਤਿਸਕੋਗਵਾਗਾਇਸਤੀਆਂ
ਪਸੰਨਨਹੀਕਰਸਕਤੀਆਂਤੈਸੇਗੁਆਨਵਾਨਕੋਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥ
ਹਰਖਨਹੀਦੇਤੋਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀਨਿਰਮਲਸਮੁਦ੍ਰਚੈਤਿਸਾਬਿਖੇਪਰ
ਬਤਆਦਿਕਜਗਤਏਨਕੀਨਿਆਈਚੈਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀਸੁਗਮਚੈ
ਤਿਸਾਬਿਖੇਜਗਤਰੂਪੀਜਲਭਾਸਚੈਚੇਰਾਸਜੀਬ੍ਰਹਮਪਤਿਕਪੁੰ
ਤ੍ਰਕੋਚਗਾਵਤਾਭਾਚੈਸੋਇਸਪ੍ਰਸੰਗਪਰਭਲੀਪਕਰਸਵਦ

ਕਰੁ ਏਕ ਕਾਲ ਮੋ ਪਸੰਨ ਤਾ ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਧ ਤੋਂ ਉਠਿਆ ਏਕਾਂਤ ਬਿਖੇ
 ਥੈ ਠਕ ਰਿਗ ਦਗ ਦਬਾਣੀ ਕਰਿ ਇਸ ਪਕਾਰ ਕਰਤ ਕੁਆਮੈ ਅਥਾਕਿ
 ਆਕਰੋ ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਜਾਵੈ ਅਰੁ ਰੀਹਣਾ ਕਿਸ ਪਦਾਰਥ ਕਾ ਕਰੋ ਅਰੁ
 ਤਿਆਗ ਕਿਸ ਕਾ ਕਰੋ ਜੈਸੇ ਪਲੈ ਕਾਲ ਸਰਬ ਓਰ ਤੇ ਜਲ ਹੀ ਪੂਰ
 ਨਹੋ ਤਾਹੈ ਤੈਸੇ ਜਗਤ ਦੇ ਹਕੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਅਪਹੁੰਦਾ ਏਹੀ ਹੰਊ
 ਹਾਂ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਬਾਨ ਕੋ ਉਨਹੀ ਜਾਂਹਾਂ ਮੈਂ
 ਨਹੀ ਅਰੁ ਮੁਝ ਬਿਨਾ ਕੋਉ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਆਕਿਸ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਇ
 ਛਾਕਰੋ ਸਰਬ ਜਗਤ ਚੈ ਤੰਨ ਸਰੂਪ ਹੈ ਹੇਰਾ ਅਜੀਜੋ ਮਹਾਂ ਗੁਣ ਵੰਨ
 ਅਰੁ ਧੀਰ ਜਵਾਨ ਪੁਰੁਖ ਹੈਂ ਜਗਤ ਬਿਖੇ ਤਿਨ ਕੋ ਜਨਾ ਅਰੁ ਲਾਭ
 ਕਿਸੀ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਆਤਮਾ ਨੰਦ ਕਾਰਿ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸੂਰਨ

ਕੇਕਮਲਕੋਰਾਤਸਕੁਚਾਵਤੀਨਹੀਤੈਸੇਗਾਨਵਾਨਕੋਆਪਦਾਈ
 ਨਨਹੀਕਰਤੀਆਰੁਅਵੰਸਕਸੁਭਕਰਮਾਥਿਖੇਸੁਭਾਵਕਵਰਤਤੇ
 ਹੈਂਜੈਸੇਚੰਦਮਾਸੀਤਲਤਾਕੋਨਹੀਤਿਆਗਕਰਤਾਤੈਸੇਰ
 ਗਾਨਵਾਨਚੰਚਲਤਾਤੇਗਹਿਤਪੁਰਦਭਾਵਕੋਨਹੀਤਿਆਗ
 ਕਰਤਾਆਰੁਮੈਤੀਕਰੁਣਾਮੁਦਤਾਕਾਰੂਪਸਦਾਥਿਰਾਜਤਾਰੈ
 ਰਾਗਵੇਖਤੇਗਹਿਤਬਹਮਾਨਦਕੋਪਾਨਕਰਤਾਰੈਜੈਸੇਸਮੁਦਮ
 ਰਜਾਦਾਕੋਨਹੀਤਿਆਗਤਾਤੈਸੇਮਹਾਂਪੁਰਖਾਨਿਪਾਤਕੋਨਹੀ
 ਤਿਆਗਤੇਆਰੁਆਪਦਾਕੇਸਮੁਦਥਿਖੇਨਹੀਤੂਥਤੇਸਦਾ
 ਆਨੰਦਮਾਨਰਹਤੇਹੈਂਹੇਰਾਮਜੀਥਿਚਾਰਕਰਿਕੈਸਾਂਸਾਰਗੁਪੀ
 ਮਲਨਤਾਤਿਆਗਕਰਿਆਰੁਮੁਖਜੈਥਿਖੇਥਿਚਰਤੇਹੈਂਗਤਿ
 ਪਾਪਕਰਮ

੫
੫
੫
੫
੫

ਨਕਸੰਗਨਾਹੀਕਰਤੇ।।ਹਾਡੁਆਂਸਰੁ।।ਪਰਅਥਕਾਰਿਹਪਚਤੰਤੋ
ਕਾਦੇਹਹੈ।।ਐਕਲਕਾਗੀਰਾਸਹੈ।।ਇਸਕੀਕੁਵਨਕੋਤਿਆਗ
ਕਰਿਸਦਾ।।ਅਤਮਾਬਿਚਾਰਕਰੀਯੋ।।ਜੇਨਿਗਤਿਸੈਚੈਤੰਨਸੂਰਜ
ਬਿਖੇਪਕਾਸਤਾਹੈ।।ਸੋਈਕੀਟੀਬਿਖੇਪਕਾਸਤਾਹੈ।।ਜੇਸੰਤਜ
ਨਹੈਸੋਸਾਤਕਰਾਜਸਤਾਮਸਗੁਣੋਬਿਖੇਰਹਤੇਹੈ।।ਪਰੁਰਾਜਸਤਾ
ਮਸਕੋਤਿਆਗਕਰਿਸੰਤੁ।।ਬਿਖੇਵਰਤਤੇਹੈ।।ਇਤਿਸੀਜੇਗਥਾਸਿ
ਸੁਮਹਾਂਗਾ।।ਇਲੋਸਿਤਪ੍ਰਕਰਸੰਖੇਪਸਮਾਪਤਮਾ।।ਬਸਿਟੋਵਾਚ
ਹੇਰਾ।।ਜੀਸਾਤਕਰਾਜਸਤਾਮਸਗੁਣਮਾਯਾਪਾਇਹਸੰਸਾਰਹੈ
ਜੇਸੇਮਨੇਗਾਜਕਰਿਨਗਰਚਲੇਵਲਾ।।ਤੈਸੇਇਹਜਗਤਗੁਣ
ਰੂਪਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ।।ਜੇਤੁਮਸਾਰਖੇਪੀਗਜਿਵਾਨਤੰਤੁਬੇਤਾ

ਅਹਾਂਗਾਂਭੀਰਗੁਣੇਸੋਪੂਰਨਚੈਸੋਆਪਾਰੂਪੀਜਗਤਕੋਸਰਪਕੀ
ਕੁੰਜਵਤਤਿਆਗਤੇਚੈ। ਸਰਬਬ੍ਰਹਮਾਤਮਾਹੀਜਗਤਰੂਪ
ਪਸਰਹਾਰੈ। ਇਹਮੈਚੈ। ਇਹਮੈਰਚੈ। ਇਸਕ੍ਰਮਕੋਤਿਆਗਕਰਿ
ਨਿਤਬ੍ਰਹਮਸਰਬਠੇਕਪੂਰਨਅਭੇਦਗੁਣਵਾਨਦੇਖਤੇਚੈ। ਨਕੋ
ਉਜਨਮਚੈ। ਨਕੋਉਜਨਮਕੋਪਾਪਤਭੁਯਾਚੈ। ਨਸੋਕਚੈ। ਨਮੋਹਚੈ
ਐਸੋਆਤਮਾਕੋਜਾਣਾਕਾਰਿਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਸਤਗੁਣਾਬਿ
ਖੋਇਸਤਰਾਗਵੈ। ਖਡਿਸਨਾਤੇਂਗਹਿਤਰੇਦ੍ਰਾਵਨਾਕੋਤਿਆਗ
ਕਾਰਿਕੈਸੋਕਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਇਸਬ੍ਰਹਮਸੰਤਰੂਪਮੈਨੀਨਿ
ਰਮਣਾਚਿੰਤਹੋਇਕਾਰਿਸੰਤਾਪਤੇਂਗਹਿਤਹੋਵੈ। ਜੋਕਛੁਜਤਨਾਬਿ
ਨਾਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਤਿਸਾਬਿਖੋਬਿਚਰੇ। ਅਪਾਪਤਕੀਥਾਂਛਾਮਤੁ

ਕਰੋ ਤਿਆਗੀ ਹਲਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੰਤਾਪ ਤੋਂ ਹਰਿ ਤੋ
 ਵੀ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਹੁ ਤਨ ਮਨ ਹੀ ਹੋਵ ਲਾ ਤਿਸ ਕੋ ਇਹ
 ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬਾਂਸ ਤੇ ਮੋਤੀ ਉਪਜਤਾ ਹੈ
 ਤੈਸੇ ਇਸ ਕੋ ਮੈਂ ਤੀ ਸੁਹਿਦ ਤਾ ਸਮਤਾ ਸੀ ਤਲਤਾ ਗੁਨ ਉਪਜ
 ਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਮਹਲਾ ਬਿਖੇ ਅੰਗ ਨਾ ਆਵਤੀ ਅੰਗੈਂ ਤੈਸੇ
 ਗੁਨ ਵਾਨ ਕੇ ਸੁਰੂਆ ਚਾਰਾ ਨਾ ਆਸੈ ਹੋਤੈ ਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਮਧੁਰ ਬੈ
 ਨ ਕੀ ਧੁਨ ਕਰ ਬਨ ਬਿਖੇ ਮਿਗ ਮੋਹਤ ਹੋਤੈ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸੁਰਲੇ ਕ
 ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਕਾਰਿ ਚਾਹ ਕਰਤੈ ਹੈਂ ਹੋਰਾ ਮਜੀ ਇਹ ਮੈਂ ਤੁਝ ਕੋ ਕੀ
 ਆਨ ਵਾਨ ਕਾ ਸਮਾਨ ਲਖਣ ਕਹਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਰਬਾ ਬਿਖੇ ਸਮਰ
 ਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਬਿਸੇਖ ਲਖਣ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੈ ਤੇ ਕਛੁ ਦੇਹ ਧਾ

ਗੀਉਪਜੇਹੈਂ ਅਰੁਲੀਨਭਏਹੈਂ ਤਿਨਾਬਿਖੇਦੋਨੈਕ੍ਰਮਮੁਕਤਕਾਕਾਰ
ਲਾਹੈਂ ਏਕਕ੍ਰਮਾਇਹਜੇਕਛੁਰੁਰੁਕਹੈਂ ਤਿਸਕੋਸਨੈਸਨੈਨਿਰਬਾਹ
ਰਦਾ ਤਿਨਯੁਕਤੋਕਾਰਿਏਕਜਨਮਾਬਿਖੇਅਬਵਾਬਹੁਤਿਓਜਨਮੋਕ
ਰਿਮੁਕਤਕੋਪਾਵਤਾਹੈਂ ਅਰੁਦੂਜਾਕ੍ਰਮਯਹਜੇਅਪਹੀਤੋਂਅਕਸਮਾਤੁ
ਕਾਰਿਗਾਨਉਪਜਾਆਵਤਾਹੈਂ ਜੈਸੈਂਅਕਸਮਤੇਫਲਾਗੀਝੈਂ ਤੇਸੇ
ਗਾਉਪਜਾਆਵਤਾਹੈਂ ਤਿਸਕੋਅਨੁਸਾਰਕਬਾਸੁਹੈਂ ਹਰਾਮਜੀ
ਏਕਜਨਕਨਾਮਰਾਜਾਬਿਦੇਹਨਗਰੀਬਿਖੇਅਹਾਂਬਲੀਈਸਤਬੁ
ਧਉਦਾਰਚਿੰਤਹੋਤਭੁਆਤਿਨਕਾਅਰਬਕਲਪਤਰੁਕੀਨਿਆਈ
ਪੁਰਨਕਰੈਂ ਮਿਤ੍ਰਹੁਪੀਕਮਲੋਕੋਸੁਰਜਕੇਸਮਾਨਪ੍ਰਫਲਤਕਰਤਾ
ਬਸੰਤਰਿਤਕਾਸਮਾਨਮਾਕੋਕਲਾਸਬਦਕਰੈਂ ਏਕਬਾਗਾਬਿਖੇਰਾ

ਜਾਨਨਕਾਆਮਾਨੰਦਨਬਨਬਿਖੋਈਦੁਆਆਚੇਸੁੰਦਰਪਣ
 ਨਸੁਖਦਾਇਕਫੂਲੋਕੀਗੰਧਕਰਿਪੂਰਨਚਲਤਾਹੈਕੁੰਜਨਬਿਖੇ
 ਏਕਲਾਹੀਬਿਚਰਲੇਲਾਗਾਸਭਸੰਗੀਯੋਕੋਦੂਰਕੀਕੁੰਤਮਾਲ
 ਬਿਛਕੀਸਾਖਾਪਰਸਬਦਸੁਨਤਰੁਆਦੇਖਲੇਬਿਖੋਨਹੀਆਵਤੇ
 ਅਰੁਪਰਸਪਰਪਸੰਗਸਿੰਧਗਾਵਤੇਹੈਪਰਬਤਕੰਦਰਾਕੇਵਾਸੀਏ
 ਕੰਤਰਹਲੇਵਾਠੇਆਤਮਾਕੋਪੁਤੰਛਕਹਤੇਹੈਦ੍ਰਿਸ਼ਾਅਰੁਦਰਸ
 ਨਾਅਗੁਦ੍ਰਿਸ਼ਤੋਂਗਹਿਤਜੋਪਰਮਾਨੰਦਸਰੂਪਆਤਮਾਹੈਅਤਿਸਕੋਮੈ
 ਉਪਾਸਤਾਹੈਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ਦਰਸਨਕੀਵਾਸਾਤੋਂਗਹਿਤਜੋਇਨਕੇ
 ਗਾਨਤੋਂਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈਅਤਿਸਾਆਤਮਾਕੋਮੈਉਪਾਸਤਾਹੈਜੋ
 ਆਤਮਾਨਿਤਸੁੰਧਜਗਤਕੋਅਰੁਜਗਤਕੋਅਰੁਵਕੋਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ

ਤਿਸਕੋ ਮੈਉ ਪਾਸਤਾਰੋ ਜੋ ਸਰਬ ਗਾਸਰੀਰੋ ਬਿਖੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰੁ
ਹੰਸ ਨਾਮ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੰਸ ਨਾਮ ਕੋ ਉਚਾਰਤਾਰੋ ॥ ਤਿਸਕੋ ਮੈਆਤਮਾ ਕ
ਰਿਕੋ ਉਪਾਸਤਾਰੋ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਅਨਰਥੋ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ॥ ਸੋਈ ॥
ਸਫਲ ਕੋ ਪਾਵਤਾਰੋ ॥ ਤਿਸਾ ਆਤਮਾਰੀਆ ਨ ਕਾਰਿ ਬਿਖੇਰੁ ਪੀ ॥ ਬਿਖਕੀ
ਵੀਲੀ ਮੂਲਾ ਸਹਤਾ ॥ ਭਾਵ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖ ਐਸੇ ਦੇਹ ਕੇ
ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਅਵਰ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਰਜੈ ॥ ਸੋ ਚੰਤਾ ਲਾ ਕੋਂ ਤਿਆ
ਗ ਕਰਿ ਐਰਰਤ ਨ ਕੋ ਬਾਛਤੈ ॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਅਸਾਰ ਜਾਣਤਾ
ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖੇ ਭਾਵਨਾ ਕੋ ਬਾਛਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਗਰਧ ਪੈ ॥
ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਿਖੀ ਕੀ ਚਿਰ ਬੋਝ ਉਪਜਵੈ ॥ ਤਿਸਕੋ ਬਿਖੇ ਕਰੁ ਪਦੰਗ ਕਾਰਿਨਾ
ਸਕਰੀਯੈ ॥ ਜੋ ਸੋਇ ਚੁਕੇ ਬੰਜਾਨੇ ਕਪਰ ਬਤੇ ਕੋ ਚਲਣੇ ਤੇ ਗਹਿਤ

ਕੀਆਰੋ ਦੋਹਰਾ ਹਾਬਹਾਬ ਸੈਮੀ ਰਕਰਿ ਦੰਤ ਦੰਤ ਸੋ ਕੂਰਾ ਅ
 ਗਸੋ ਬਾਂਧ ਕਰਿ ਕਰੇ ਜੀਤ ਮਨ ਦੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਸਿ ਸੁਭਿ ਵਾਚਾ ਹੋਰਾ ਮਜੀ
 ਐਸੀ ਗੀਤਾ ਸਿਧੀ ਤੇ ਜਬ ਜਨ ਕਰਾ ਜੈ ਸੁਲੀ ॥ ਤਬ ਜੈ ਸੇਕਾ ਇਰਰੁ ਤੇ
 ਭੈ ਪਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇ ਪਰਵਰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਛਤਾ ਵਕਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਜੋ ਕਛੁ ਸੇ
 ਨਾ ਕੇ ਲੋਕ ਬੋਤ ਨ ਕੋ ਅਪਲੋ ਇਸਾਨੇ ਪਠਾ ਯਾ ਏਕਾ ਕੀ ਹੋਇ ਕਾਰ
 ਪਰਥਤ ਪਰਜਾਇ ਚਾਨੀਆ ਜੈਸੇ ਪਛੀ ਕੀ ਗਾਤਿ ਚੰਚਲ ਕੁਸਤੀ ਹੋ
 ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਕੋ ਜਗਤ ਕੀ ਗਾਤਿ ਚੰਚਲ ਕੁਸਤੀ ਲਾਗੀ ਆਤੁ ਰਹੋਇ ਕ
 ਰਿ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰ ਲੇ ਲਾਗਾ ਹਾਇ ਹਾਇ ਹਿ ਲੋਕ ਕੀ ਦਸਾ ਅਹਾਂ ਚੰ
 ਚਲਾ ਹੋ ॥ ਅਗਾਨ ਕਰਿ ਕੀ ਜੀਵ ਲੋਟ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਮੁਤ ਕੋ
 ਜੋ ਬੀਤਗਾ ਯਾ ਮੈ ਕੋ ਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਕੈ ਸੇਭ ਪਜਾ ਹੋ ॥ ਐਕਿ ਸ

ਪਦਾਰਥਕੋਆਸ਼ੇਕਰੋ॥ ਮੇਰੇਜੀਵਲੇਕੋਧਿਕਾਰਹੈ॥ ਮੇਰੇਜੀਵਲੇਕਾਸਾਜ
ਪ੍ਰਥਵੀਮੰਡਲਕਾਰਾਜਾਕਿਆਹੈ॥ ਜੇਮੈਇਸਾਬਿਖੇਚਿਤਕੋਥਾਧਿਆ
ਹੈ॥ ਸਭਨਾਸਵੰਤਪਦਾਰਥਹੈ॥ ਨਾਸਤੰਗਹਿਤਕਛੁਹੈਨਹੀ॥ ਮੈਂਕਿਸਾਬਿਖੇ
ਪੀਤਲਗਾਵੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਥਮਥਡੇਇਸਾਨਕੋਪਾਪਤਹੁਏਹੈ॥ ਤੇਈਬਹੁਤ
ਨੀਚੇਗਿਫਪੜਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਖਤੰਗਹਿਤਹੁਏਥਹੁਤਦੁਖਕੋਭੋਗਤੇਹੈ॥
ਮੈਂਕਿਸਕਾਆਸ਼ੇਲੇਵੈ॥ ਜਿਨਕੀਪਲਕਉਪੜਨੇਅਰੁਮੁੰਦਦੇਕਾਰਿਜਗ
ਤਕੀਉਤਪਤਅਰੁਪਲੈਰੇਤੀਹੈ॥ ਐਸੇਮਹਾਂਪੁਰਖਹੁਏਹੈ॥ ਸੋਭੀਇਸਾ
ਨਕੋਤੀਆਗਾਏਹੈ॥ ਤੇਹਮਸਾਰਖੁਯੋਕੀਕਿਆਗਨਤੀਹੈ॥ ਜੇਗਤਕੇ
ਪਦਾਰਥਮਨਕੋਭਲੇਲਾਗਤੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਛਫਲਫੂਲਆਦਿਕਸੋਭੀ
ਅਪਦਾਰੁਪਹੈ॥ ਦੁਖਰੁਪਸਾਂਸਾਰਬਿਖੇਪੜੇਹੁਏਸੁਖਕਹੰਹੈ॥ ਅਬਖੈ

ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਗਤ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕੇ
 ਤਿਆਗੋ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ ਬਿਛ ਸੁਕੇਗਾ ਤੈਸੇ ਉਦਮ ਕਾਰਿ ਸੁਕਾ
 ਵੇਗਾ ਅਬ ਮੈਂਗਾ ਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਾਗਾ ਹੈ ਜਾਗਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਣਾ ਚੌਰ
 ਦੇਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਮੁਣ ਕੇ ਦੁਖੀ ਕੀਆ ਹੈ ਮਨ ਹੈ ਨਾਮਾ ਜਿਸ ਕਾ ਤਿਸੀ ਕੇ
 ਨਾ ਸਕਰੇਗਾ ਉਹ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਮਹਾਂਗਾ ਨਵਨ ਬੋ ਜਿਨ ਮੁਣ ਕੇ ਰੁ
 ਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਵਟ ਕਰਾਯਾ ਹੈ ਅਬ ਮੈ ਪਗਾਨੰਦ ਕਾ ਸਾਧਨਾ
 ਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੁਟੈ ਇਹ ਮੈ ਅਰੁ ਇਹ ਮੈ ਰਾਇ ਸਕੈ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਮ
 ਨ ਕੋ ਬਿਖੇ ਕਕਰਿ ਕੈ ਜੀਤੈ ਹੋ ਬਿਖੇ ਕਤੁ ਮਕੈ ਨਾਮ ਸਕਾਰੈ ਬਾਸਿ
 ਸੁਵਾਚਾ ਹੋਗਾ ਮਜੀਐ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੈ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਾ ਚਿਤ ਕੀਚੈ
 ਚਲਾਤਾ ਕੈ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਸਾਮਤ ਭਾਵੈ ਸੋ ਮੈ ਨਾ ਪਾਰਗਾਇ

ਸਪਕਾਰਗਜੇਕੋਦੇਖਕਾਰਿਮੰਤ੍ਰੀਆਇਕਾਰਿਆਪਟੇਰਾਜਕਾਜਕੇ
ਨਿਮਿਤਥੇਨਤੀਕੁਰਤਭੁਏਤਬਰਾਜਾਸਮਾਧਤੇਉਠਕਰਸਮਾਤਾ
ਕੋਲੀਯੋਂਬਿਚਾਰਕਰਦੇਲਾਗਾਜੋਇਸਜਗਤਕਕੋਨਪਦਾਰ
ਥਗਹਣਕਰੀਯੈਅਗੁਕਿਆਕਾਰਜਕਰੀਏਅਬਮੈਂਬਿਰਬੁਧ
ਭਯਾਰੋਚਿਤਾਬਿਖੇਕਲਪਨਾਕੈਸੇਹੋਵੈਮੈਂਚਾਹਕੀਸੀਕੀਕਰਤਾਨ
ਹੀਅਰੁਜੇਸਹਜੇਪਾਪਤਹੋਵੈਤਿਸਕੈਤਿਆਗਤਾਨਹੀਆਤੁ
ਖਾਬਿਖੇਸਦਾਇਸਤਹੋਵੈਜੋਕਛੁਸੁਭਾਵਕਹੋਵੈਸੋਪੜਾਹੋਵੈ
ਹੇਰਾਮਜੀਇਸਪਕਾਰਗਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਸੰਤਾਪਤੇਹਰਿਤਜਨਕ
ਕਾਰਜੋਕੋਕਰਦੇਲਾਗਾਜੈਸੇਸੂਰਜਾਦਿਨਕੋਕਰਤਾਹੈਤੈਸੇ
ਆਸਾਤੇਹਰਿਤਰਾਜਾਕਾਰਜਕਰਦੇਲਾਗਾਜੋਆਗੇਹੋਵਣੀ

ਹੈ ਅਰੁ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ ਦੇ ਨੇ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਰਤਾਨਾ ਬਿਖੇ ਹਸਤੇ
ਹੁਏ ਕੀ ਨਾਈ ਬਿਚਰਣੇ ਲਾਗਾ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਜੰਦ ਸੰਜੁਗਤ ਰਹਤ
ਰੁਪਾ ਤਾ ਤੇ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਮੁਕਤ ਕਾ ਕਾਰਣਾ ਅਪਣੀ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ਸਭ
ਕਾਰ ਜੋ ਬਿਖੇ ਵਰਤਣਾ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਐਰ ਉਪਾਇ ਨਹੀ ਜ
ਬਾ ਅਪਣੀ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਗੀ ਤਬ
ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਦ ਪਾਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਦੇਹ ਗਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਹੋਂ ਮੂਢ
ਨਰ ਰਾਹਤ ਬਿਖੇ ਸਮਾਜਾ ਉਹੈ ਜਤਨ ਕਿਯੋ ਨ ਕੀਜੀ ਯੋਗੁਆ
ਨ ਬਢਾ ਵਨ ਕਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋਗਾ ਅਜੀ ਗੁਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਬੁਧਾ ਅਪ
ਦਾ ਦੁਖੋ ਕਾਰਿ ਹੋਂ ਏ ਸਕੇ ਅਭਾ ਵਕਾਯਤਨ ਕਰੀ ਯੋ ਜੇ
ਬਿਖੇ ਕੀ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਚਿੰਤਾ ਅਹੀ ਅਰੁ ਕਣ ਪਾਥਿ

ਛਕੀਨਾਈਸਰਬਪਦਾਰਥੋਕੋਪਾਪਤਕਰਤੀਹੈ। ਜੋਬੁਢਤਾ
ਰੁਆਸਤਾਦੇਖਬੰਧਨਤੇਰਹਿਤਾਬਿਬੇਕੀਪੁਰਖਹੈ। ਤੇਸਕੋਬਿੰ
ਰੂਪੀਬਾਣਨਹੀਬੋਧਸਕਤੇ। ਜੋਸੇਕਵਚਕੋਪਾਹਿਰੇਤੇਂਸੁਰਮੇਕੋਬਾ
ਣਨਹੀਬੋਧਸਕਤੇ। ਪਰਮਾਰਥਰੂਪੀਚੰਦ੍ਰਾਕੋਆਵਗਨਕਰਨਾ
ਰਾਮਲਨਾਅੰਕਾਰਰੂਪੀਬਦਲਹੈ। ਗੁਮਾਨਰੂਪੀਪਵਨਕਾਰਿਤਿ
ਸਕਾਅਗੁਵਹੋਵੈ। ਤਬਉਤਮਪਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਜੈਸੇਅੰਨਫੁਲ
ਕੋਨਿਮਿੰਤਪਹਲੇਖੇੜਸੁਭਕਰੀਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਉਤਮਪਦਕੋਨਿਮਿ
ਤਿਅਪਦੀਬੁਧਨਿਰਮਲਕਰਤੰਬਹੈ। ਹੇਰਾਮਜੀਇਹਮੋਹਤੂਮ
ਦ੍ਰਿਸਤੀਹੈ। ਸੋਅਪਦਾਕਾਬੀਜਹੈ। ਸੋਪਰਮਾਤਮਾਸ੍ਵਰੂਪਕੇਜਾਲੇ
ਤੇਅਗੁਵਹੋਜਾਤਾਹੈ। ਜਨਬਸੰਸਾਰਕੋਪਰਲਾਮੀਜਾਲਕਾਰਿਪਰ

34
ਕ੍ਰਿਤਵਿਵਹਾਰਕੋਕਰਤਾਰੈ॥ ਮਗੁ ਬਿਚਾਰ ਬਿਖੇਸਦਰਹਤਾਰੈ॥
ਤਿਸਕੋਆਤਮਾਨਦਪਾਪਤਹੋਤਾਰੈ॥ ਜੈਸੇਰਾਜੇਜਨਕਕੋਆਤਮ
ਪਦਗਾਨਪਾਪਤਭੁਯਾਦੇਵਕਰਮਾਮਰੁਧਨਾਮਰੁਪਰਵਗਇ
ਨਕੀਆਧਿਕਤਾਕਰਿਸੰਸਾਰਭੈਨਿਵਰਤਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਇਸਕੋਨਿਮਿ
ਤਿਅਪਣਾਹੀਯਤਨਕਰਤੰਬਹੈ॥ ਮੈਸਰਬਠੋਰਪੂਰਨਹੋ॥ ਮਗੁ
ਸਰਬਠੋਕੋਕੋਢਾਪਰਹਾਰੈ॥ ਮੈਸਾਜੇਆਤਮਗਾਨਹੈਸੋਅਗੁ
ਨਾਅੰਧਕਾਰਕਾਨਸਕਰਤਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈਸਰੁਸੰਸਾਰਕੀਬਿਖਕੋਤਿ
ਅਚਾਕਰਿਆਤਮਾਕੋਨਿਮਿਤਯਤਨਕਰਦਾ॥ ਇਸੀਕਾਨਾਅੰਨੇ
ਨਾਸਹੈ॥ ਐਰਉਪਾਇਕਰਿਚਿਤਨਾਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਬਿਖਿਓਕੋਨਿ
ਮਿਤਯਤਨਕਸ੍ਰਕਰਨਾਆਤਮਾਬਿਖੇਤਤਪਰਗਹਿਲਾਤਿਅ

ਗਾਅਰੁਗ੍ਰਿਹਣਕੋਸਾਮਾਨਲਖਕਰਸਾਮਾਸਿਭਤਹੋਰਹਣਾਸਾਸਾ
ਆਰੁਭਾਮਾਅਰੁਥਿਖਮਤਸਰਬਾਥਿਕਲਪਭੁੰਗਹਿਤਧੀਰਜ
ਕਰਿਮਨਕੋਪੁਸ਼ਕਰਣਾਕੋਮਲਥਚਨਅਰੁਸੁਧਾਈਅਰੁਤੁ
ਸੁਰਹਣਾਵਾਸਨਾਤੋਰਹਿਤਲਾਗੁਅਲਾਗੁਥਿਖੇਸਾਮਾਨਏਤੇ
ਗੁਣਮਾਨਥਿਖੇਇਸਭਤਹੋਵੈਅਏਸੀਕਾਨਾਮਅਕਤਚੈਅ
ਲਨਵਾਸਨਾਗੁਪੀਜਾਲਤਿਸਨਾਤਤੁਸੋਮਨਥੰਧਚੈਅਰੁਤਿ
ਸਾਕਰਵਸਕੀਆਚੈਬੁਧਗੁਪੀਸਲਾਕਾਕਾਰਿਸੰਸਾਰਕੁੰਭੇ
ਦਕੀਦ੍ਰਿਸ਼ਕੋਦੂਰਕਰਣਾਪਵਨਕਾਰਿਥਦਲੋਕੀਨਿਆਈ
ਅਭਾਵਕਰਣਾਪੁਕਤਚੈਦੇਹਗਾਮਾਨਸਸੋਮਨਕਟਕੈਜਿ
ਉਕੁਠਾਰਸੋਬਿਛਾਪਾਵਨਪਦਵੀਪਾਇਕੈਬਿਰਚੁੰਦ੍ਰੇਰਹੈ

ਨਿੰਛਾ ॥ १ ॥ ਹੇਗਮਜੀ ਬੈਠਤੇ ਉਠਤੇ ਖਾਤੇ ਪੀਤੇ ਸੇਵਤੇ ਚਲਤੇ ਇ
 ਹੀ ਭਾਵਨ ਕਰੇ ਜੋ ਸਰਬ ਅਸੰਤ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤੇ ਕਹਤੋ ਵੇ
 ਜੈ ਸੇ ਸਿਖ ਕੇ ਆਸੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਨਾ ਬਿਖੇ ਮੰਜਾਗਮਾ ਸਕੈ ਭਖਣ ਕਰ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਆਸੇ ਹੋਇ ਕਰ ਜੜਾਨ ਨੂ ਭੁਰੇ ਗੋ ਕੋਰੇ ਗ
 ਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਚਿੰਤ ਸਾਰਿਤ ਬਿਖੁ ਜੋ ਕਾਗ ਪਟ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਤਬ
 ਬੰਧਨ ਕੇ ਪਾਟ ਤਹੈ ਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਜਬਾ ਚਿੰਤ ਸਾਰਿਤ ਬਿਖੁ ਜੋ ਕੋ
 ਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਤਬ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ॥ ਹੇਗਮਜੀ ਅਨੰਤ
 ਆਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕੀ ਭਾਵਨ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਸਾਥ ਮਨ ਕੋ ਵਸ
 ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਕੇ ਮੰਧਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਿਆਪਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆ
 ਤਮਾ ਚੈ ਤਨ ਹੈ ॥ ਸੁਣਾਟਾ ਅਰੁ ਵਾਟ ਕਤੇ ਨਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੋਨੋ

ਕੇਅੰਧਾਬਿਆਪਕਰੈਸਰਬਦਾਤਿਸਕੀਭਾਵਨਾਕਰੈਅਰੁ
ਅਗਿਆਨਰੂਪੀਕੁਠਾਰੇਸਾਬਪਾਪੀਅਹੰਕਾਰਕੈਕਾਟੋਅਰੁ
ਆਤਮਾਬਿਚਾਰਕਾਰਿਕੈਜਗਤਸਾਮੁਦ੍ਰਤੇਪਾਰਹੋਵੈਰਾਮੈਛਾ
ਚਾਹੇਕੁਗਵਨਤੁਮਈਸ੍ਵਰਹੋਅਰੁਤੁਮਾਰੇਵਚਨਾਅਤਿਗੰ
ਭੀਰਹੈਂਅੁਭਕੈਬਹੁਕੁਬਹੁਕੁਤਿਸਨਾਅਰੁਅਹੰਕਾਰਕਾਤਿਅ
ਗਕਪਤੇਹੈਅਹੰਕਾਰਕਾਤਿਅਗਤੇਦੇਹਹੀਗਿਨ੍ਰਜਾਵੈਗੀਜੈ
ਸੇਬਿਛਨਦੀਕੇਬੇਗਸਾਬਰਹਤਾਨਹੀਤੈਸੇਅਹੰਕਾਰਕੈਤਿ
ਅਗਤੇਦੇਹਠਹਰੇਗੀਬਾਸਿਸ੍ਵੈਚਾਹੇਰਾਅਜੀਸਰਬਠੋਰ
ਬਿਖੇਵਾਨਾਕਾਤਿਅਗਕਪਾਰੈਵਾਸਕਹੀਏਅਹੰਕਾਰਕ
ਹੀਯੇਦੋਨੋਪਰਜਾਇਹੈਏਕਯੋਯਹੈਅਰੁਏਕਗੋਯਹੈਇਹਸ

ਭਵਸਤੁ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਇਨ ਕਾਰੂ ਪਰੇ ਮੁਝਾ ਬਿਨਾ ਇਹ ਨਹੀ
 ਇਨੋ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਨਹੀ ॥ ਇਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕੋ ਅੰਤਰ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਮਨਸ
 ਚਿਤਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ॥ ਮੈਂ ਵਸ ਤੋ ਕਾਈ ਸੁਰ ਨਹੀ ਅਰੁ ਵਸਤੁ ਮੇਰਾ
 ਈ ਸੁਰ ਨਹੀ ॥ ਐਸੇ ਏਕੰਤੁ ਬੁਧ ਕਰ ਕੈ ਸੀਤਲਾ ਚਿੰਤਲੀ ਲਾਸੇ
 ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮਵਾਸਾ ਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸੀ
 ਕਾਨਾ ਮਧੇ ਯਾਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਸਾ ਤਿ ਆਗ ਕ
 ਰਿ ਮਨ ਬਿਨਾ ਹੋਵਣਾ ॥ ਇਸੀ ਕਾਨਾ ਮਧੇ ਯਾਤਿ ਆਗ ਹੈ ॥ ਦੇਹ
 ਗਾ ਅਹੰਕਾਰ ਭੁਯ ਵਾਸਨਾ ਤਜੈ ਸਹਜ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਯੇ ਯਾਤਿ ਆ
 ਗ ਕਰ ਕੈ ਰਹੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੋ ਹੋਇ ॥ १॥ ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਜੋ ਪੁਰਖ
 ਮੂਲ ਵਾਸਾ ਕੋ ਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਸਾਸਤਾ ਭਾਵੈ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਧਾਰ

ਤਾਰੈ ਸੋਇ ਸੀਕਰ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੇਵੇ ਨੇਤੀ ਆਗਤੁ ਛੁਕੇ ਕਹੈ ॥
ਇਨ ਕਾਰਿ ਸਰਬ ਸੇਤਾ ਪਤੰਗ ਹਿਤ ਬਹੁ ਮਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇ ਪੁਰਖਾਇ
ਸੁਪਦਾਰ ਸਕੋ ਪਾਇ ਕਰਹੂੰ ਖਾਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਏਸੁ ਕੋ ਬਿਯੋਗ ਅ
ਗੁਆਨਿ ਸੁਕੀ ਪਾਪਤ ਕਾਰਿ ਸੇਕਾਮਾਨ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਮਾਨ ਰ
ਹਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਮੁਕਤ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਚਾਹ ਅਰੁ
ਅਚਾਹ ਕੋਤੀ ਆਗ ਕਾਰਿ ਜਿਸ ਪੁਰਖ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤੇ ਬਿਖੇ
ਸੇਵਤੇ ਜਾਗਤੇ ਬੈਠਤੇ ਧਾਰੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਕੋ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਮੁਕਤਿ
ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਹਰਖ ਸੇਕ ਕਾ ਮਕੂ ਪ੍ਰਭ ਯਾ ਕ੍ਰਿਪਣਾਤਾ ਜਿਨ ਕੋ ਚੇ
ਤਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਪਵੇ ਸਕਰਤੇ ਤੇਈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀ ਤੇ ਹੈ ॥
ਜੇ ਜਗਤ ਕੀ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕੋਤੀ ਆਗ ਕਾਰਿ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਸਦਾ

ਜਾਂਗਤ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਨਾ ਮਾਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮੰਦਤਾ ਅਨੰਦ ਕਰਿ ਮਗਨ ਜੀਵ
 ਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀ ਯੇਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਖੇਵਾਨਾ ਸਹਿਤ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ
 ਕਰ ਬੰਧ ਹੈ ਦੋਹਰਾ ਯਹ ਕਛੁ ਮੈ ਕੋਹੁ ਜੀਯੇ ਯਹ ਜਾ ਕੋਚਿ
 ਤਰਾਇ ਸੋ ਤਿਸਾ ਹੈ ਸੰਖਲਾ ਬੰਧਨਾ ਮਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਣੀ ਪਗਟਾ ਅਰੁ ਗੁਪਤ ਹੈ ਤਿਨਾ ਬਿਖੇ
 ਸਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਕੋਉ ਬਿਰਲੇ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜੇ
 ਤਿਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ ਪਦ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤੇ ਹੈ ਬੰਧਨਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਕੋ ਬਿਲਾਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਤੁਮ
 ਸੁਦ੍ਰਕੀ ਨਿਆਈ ਅਦਲ ਰਾਵਨਾ ਕੋ ਧਾਰੋ ਹੋਰਾ ਮਜੀ
 ਜੋ ਕੋਉ ਪੁਰਖਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੈ ਨਿਬ੍ਰੈ ਕੋ ਧਾਰ ਤੇ ਹੈ ਸੋ ਚਾਰ ਪੁ

ਕਾਰਕੇ ਮੁਝ ਤੇ ਸਵਦਾ ਕਰੁ ॥ ਏਕਾਇਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕੋ ਪਾਰ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੀ
ਸਤਿ ॥ ਆਦਿ ਚਰਨ ਪਰ ਜੇਤ ਮੈ ਆਤਾ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਉਪ ਜਾ ਯਾਹੋ ॥
ਸੋ ਅਗੁ ਮਾਨ ਰੂਪ ਬੰਧਨ ਕਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ
ਭੁਤੋਂ ਨਿ ਆਸਾ ਵਾਲ ਕੇ ਅਗ ਤੋਂ ਬ੍ਰੀ ਸੁਖ ਮਾਰੈ ॥ ਏਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ
ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਪ ਤਹੋ ਤਾਹੋ ॥ ਅਰੁ ਤੀਸਰਾ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਤੇ ਕਛੁ ਜਾਗ
ਤ ਜਾਲ ਪਟਾਰ ਬਹੈ ॥ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਮੈ ਆਵਿ ਨਾ ਸੀ ਆਪ ਹੋ ॥ ਏ
ਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਭੀ ਮੁਕਤ ਕੀ ਪਾਪ ਤਹੋ ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਚਤੁਰਥ
ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਜਗਤ ਆਕਾਸ ਵਲ ਸੁਨਾ ਅਸੰਤ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਏਸ
ਨਿ ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਭੀ ਮੋਖ ਕੀ ਸਿਧੰਤਾ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਥ
ਮ ਜੋ ਦੇਹ ਆਤਿ ਮਾਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬੰਧਨ

ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤੀਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਨਿਰਮਲ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਬਿ
 ਲਾਸ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਤਮਾਸਰ ਬਠੈ ਤਪੁਰਨ ਹੈ ॥ ਇਸਾਨਿ ਸਚੇ ਕੋ ਜੋ
 ਪਾਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬਹੁਤ ਸੋਕ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਹੇ ਰਾਮ ਜੀ ॥ ਆ
 ਅਰੁ ਸੁਨਾ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਮਈ ॥ ਸੁਰਗਿ ਸਿਵ ਪੁਰਖਾਇਤਾ ॥ ਦਿਕਸਰ ਬ
 ਆਤਮਾ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਬੇਦ ਅਰੁ ਦੇਵ ਜਗਤ ਲੀਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਪ
 ਜੈ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਕਤ ਰੂਪ ਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥ ਤੇਂ ਭਿੰਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਰਮਾ
 ਤਮਾ ॥ ਜਿ ਜਗਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਅਪਲਾ ਅਰੁ ਪਰ
 ਇਅਕਾਰ ਜਬ ਦੇਖਾ ॥ ਬਹਾਰ ਹੋਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਗਿ
 ਹਨ ॥ ਨ ਕਰਣਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਤੇ ॥ ਆਪ ਉਲੇਖਤ ਹੋਵਣਾ
 ਪੁਰਨਾ ਸੀ ॥ ਕੇਚੰਦੁ ਮਾਵਤ ਸੀ ॥ ਤਲ ਉਦੈ ਗਤੇ ॥ ਰਹਿਤ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਸੰਸਾਰਕਾਦੁਖਕੋਉਪਰਸਪਰਨਹੀਕੂਰਤਾਸੰਤੁਅਰੁਮਿੰਤੁਇ
ਖੇਸਮਭਾਵਸਰਬਪਰਦਇਆਕਰਹੀਅਰੁਅਗਨੀਓਕਸੰ
ਗਨਕਰਲਾਇਸਪਕਾਰਜੋਅਪਲੇਯਾਥਾਪਤਕਰਮਬਿਖੇ
ਵਰਤਤਾਹੈਸੋਸੰਸਾਰਦੁਖਕੋਨਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾਨਾਕਿਸੀਬਿਖੇਦੁ
ਵੈਖਕਰਨਾਨਹਰਖਕਰਨਾਨਸੋਕਕਰਨਾਨਥਾਂਢਕਰਨੀਅਰੁਸਰੁ
ਕਾਹਿਤਕਾਰੀਕੋਮਲਵਚਨਮਸਕਾਇਕਕਪਟਾਇਸਪਕਾਰਜੋਵ
ਰਤਤਾਹੈਸੋਜਨਮਦੁਖਕੋਨਹੀਪਾਵਤਾਤਤੋਤੁਮਪੁਕਾਬਹਾਦਿ
ਸੁਗੁਪਟਾਕਰਕੈਜਗਤਾਬਿਲਾਸਤੋਰਹਿਤਜੀਵਨਮੁਕਤਪਦਬਿਖੇ
ਇਸਤਹੋਇਕਰਲੋਕਾਵਿਦੁਹਾਰਕਰੇਹੇਗਮਜੀਸਰਬਥਾਸਨਾ
ਆਸਾਕੋਚਿੰਤਤੋਤੀਆਗਕਰਵੈਗੁਗਾਮੰਤਰਕਰੇਅਰੁਬਾਹਰ

ਸਭੁਆ ਚਾਰਕਰੋ ਬਾਹਰ ਸਰਬਾਮਾਂ ਰੰਗੁ ਅਗੁ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਅਨਰੰਤ
 ਬਾਹਰ ਕਰਤਾ ਅੰਤਰਾ ਅਕਰਤਾ ਐਸੇ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਬੁਧ ਤੋਰ
 ਹਿਤਾ ਅਕਾਸਕੀ ਦਸਾਲੀ ਯੇ ਸੰਕਲਪ ਬਿਕਲਪ ਤੋਰ ਹਿਤ ਉਦਾਰ
 ਤਾਕੇ ਮਲਤਾ ਸੁਰੁ ਕਰਮੋ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੋ ਅੰਤਰਾ ਤਿਸਾ ਤੋਰ ਹਿਤ
 ਬਾਹਰ ਕਰਮ ਅੰਤਰਾ ਸੀਤਲ ਬਾਹਰ ਪਵਰਤ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਬਿਚਰੋ ਇ
 ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸੰਤ੍ਰ ਹੋਇ ਇਹ ਮੈਂ ਹੋਇ ਹ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਸਾਮਿ ਬਾਹੁ ਸੁਕੇ ਤਿ
 ਆਗ ਕਾਰਿ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਦੇਹ ਗਾਇ ਹੁ ਰਿਦਾਇ ਹ ਸਤ੍ਰ
 ਹੋ ਜਿਨ ਕੇ ਇਹੀ ਬਿਚਾਰਾ ਮੂਰਖ ਕੇ ਚਿਤ ਹੋਤ ਹੈ ਬੰਧਨ ਸਬ ਸੰਸਾਰ
 ॥੧॥ ਅੰਤ੍ਰ ਸੰਤ੍ਰ ਜੇ ਸਾਮ ਚਿਤਾਂ ਐਸੇ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ
 ਕੇ ਨਹੀ ਸੀਤ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਹੇਗਾ ਮਜੀਬ ਪੁਤੰਜ ਨਾਮ ਜਗਤ

ਬਖੇਬੀਤੇਐਂ॥ ਤਿਨਕਾਨਕੇਉਸੰਤਰਹਤਾਐਂ॥ ਨਿੰਤਰਹਤਾਐਂ॥
ਕੁਮਕਾਲਾਬਿਖੇਸਤਾ॥ ਰੁਮਿੰਤਰਾਸਤੇਐਂ॥ ਏਸਪ੍ਰਸੰਗਪਰਤੁਏ
ਕੇਪੁਗਤਾ॥ ਏਤਹਾਸਕਹਤਾਐਂ॥ ਸਵਨਕਰੁ॥ ਏਕਮੁਨਕੇਦੇਬਾਲ
ਕਜੰਝੁਦੀਪਾਬਿਖੇਗੰਗਾ॥ ਤੀਰਪਰਜਹਾ॥ ਬਿਛਪਰਬਤਐਂ॥ ਤਹਾ
ਕੰਚਨਵਤਪ੍ਰਕਾਸਮਾਨਕੇਉਥਾਲਕਾਬਿਬਾਦਕਰਤੇਰਏਐਂ॥ ਏਕ
ਕੰਚਨਕੇਸਮਾਨਪਰਬਤ॥ ਤਿਸਕਾਸੁੰਦਰਾਸੀਖਰਰਤੇਨੇਕਰਿਪੁਰਨਾਚਿੰ
ਤਕੇਪ੍ਰਸੰਨਕਰਟੇਹਾਰਾਐਂ॥ ਤਿਸਪਰਏਕਾਰਿਖੀਸ੍ਵਰਤਪਕੀਰਾਸ
ਗਾਨਵਨਹਤਾ॥ ਭਯਾ॥ ਦੀਰਪ੍ਰਤਪਾ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮਉਦਗਚਿੰਤ
ਤਿਸਕੇਦੋਨੋਥਾਲਕਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਸੁੰਦਰਭੁਏ॥ ਏਕਕਾਨਾਮਪੁੰਨਾਮੁ
ਦੁਸਰੇਕਾਨਾਮਪਾਵਨਾ॥ ਤਿਨੋਸਾਬਬਹੁਤਾ॥ ਦਿਨੋਪਰਜੰਤਾਬਿਚਰਤਾ

ਭੁਯਾਨ ਤੇ ਨਾ ਬੀਖੇ ਪੁੰਨ ਨਾ ਅਜੇ ਬਰਾ ਪੁਰ ਹੋ ਸੋ ਗੁਣੇ ਕਾਰਿ ਪਵੀਨ ਕ
ਛੁਕ ਕਾ ਲਤੈ ਉਪਗਤ ਰਾਖੈ ਨ ਭੁਯਾਨ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਅਰਧ ਪ੍ਰਬੁ
ਧ ਭੁਯਾਨ ਜੈ ਸੇ ਪਾਤਹ ਕਾਲ ਮੇ ਕਮਲ ਹੋ ਤੇ ਪੈ ਤੈ ਸੇ ਮੂਢ ਤ ਕੋ ਤਿਆ
ਗ ਕੀਆ ਅਗੁ ਗੀਆ ਨ ਕੋ ਨ ਪਾਪ ਤ ਭੁਯਾਨ ਤਿਸ ਕਾ ਚਿਤ ਚੰਚਲ
ਤ ਕਾਰਿ ਡੋਲਤਾਰੇ ਸੋ ਡੋਲਣਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਰਣ ਹੈ ਬ
ਹੁਤ ਕਾਲ ਬਿਤੀਤ ਭੁਯਾਨ ਤ ਬਰਖੀ ਸ੍ਵਰ ਬਿਧਾ ਅਵਾਸਾ ਕੋ
ਪਾਇ ਕੈ ਸਾਂਸਾਰ ਸੁਖੋ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗ
ਕੀਆ ਜੈ ਸੇ ਪੰਛੀਆ ਲਲੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ਜਤਾ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਪੰਡੇ
ਈ ਰੂਥ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੁਖੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸਰਬ ਸੰਕਲਪ
ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ਸੁਧਾ ਚਿਨਮਾ ਤਪਦ ਬਿਖੇ ਇਸ ਬਤ ਭੁਯਾਨ ਜੈ

ਸੇਗਾਧਕੋਲੇਕਰਵਾਯੁਆਕਾਸਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾ। ਇਸਪ੍ਰਕ
ਗਪਿਤਕੋਸ੍ਰਿਤਹੂਆਦੇਖਕਰਿਪੁਤ੍ਰਿਦੇਹਉਤਾਰੁਆਕਰੀ।
ਪੁਨਨਾਅਏਕਾਗਸੁਖਸੈਕਾਹਲੇਠਾਗਾ। ਅਰਪਾਵਨਦੁਖਕਰਿ
ਬਿਆਕੁਲਸੋਕਕਰਿਪੁਰਨਬਨਾਬਿਖੇਬਿਚਰਦੇਠਾਗਾ।
ਬਿਰਲਾਪਕਰਤਾਰਹੈ। ਉਤਅਦੇਹਕੀਕ੍ਰਿਆਕਰਕੈਧਰਮਵੰਤ
ਪਿਤਕੀਬਾਤੁਆਇਕਰਸਮਝਵਦੇਠਾਗਾ। ਪੁਨੋਵਾਚਾਰੇ
ਭਾਈਤੁੰਕਿਉਅਗਮਾਨਕਾਰਿਅੰਧਹੂਆਸੋਕਕੋਪਾਪਤਹੋਤਾ
ਹੈ। ਤੇਗਾਪਿਤਾਤੋਸੁਰਮਾਨਬਾ। ਉਹਤੋਪਰਮਾਤਮਪਦਕੋਪ
ਪਤਭਯਾਹੈ। ਮੁਕਤਭੀਤਿਸੀਕਾਨਾਹੈ। ਤੁਝਕਿਉਏਤਾਸੇ
ਕਬਛਾਪਾਹੈ। ਅਰੁਜੇਅੰਰਜਨਮੋਬਿਖੇਮਾਤਾਪਿਤਾਭੂ

੨੪੬ ਈਬੰਧਕਵੀਵਾਰਹੋਗਏਹੈਂ।ਉਪਜੇਭੀਹੈਬਹੁਤਨਾਸਹੋਗ
ਏਹੈ।ਤੇਉਨਕਾਸੋਕਾਕਿਉਨਹੀਕਰਤਾ।ਜੇਸੇਉਨਕਾਸੋਕਨਹੀ
ਕਰਤਾ।ਤੈਸੇਇਹਭੀਸੋਕਨਕਰੁਅਗੁਰੂਪਾਮਾਰੂਬਲਹੈ।ਤੇ
ਸਾਬਿਖੇਵਾਸਾਰੂਪਨਦੀਭਾਸਤੀਹੈਜਗਤਰੂਪੀਅਨੇਕਤਰੰਗ
ਫੁਰਤੇਹੈਂ।ਤੇਸਾਬਿਖੇਬੰਧਾਮਿਤਪੁਤਾਦਿਕੋਕਾਸਨੇਹਾਅਨੇਕ
ਦੁਖੋਕਾਕਾਰਹੈ।ਨਾਮਾਮਾਤੁਹੀਜਗਤਾਬਿਸਤਾਰਹੈ।ਵਾਸਤ
ਵਤੇਕਛੁਨਹੀ।ਜਿਸਾਬਿਖੇਬੰਧੁਭਾਵਨਾਕਰੀਤੀਹੈ।ਸੇਮਿਤੁਭਾ
ਸਤਾਹੈ।ਜਿਸਾਬਿਖੇਅਬੰਧੁਭਾਵਨਾਹੋਤੀਹੈ।ਸੇਸਤੁਸਤਾਹੈ।ਜੇ
ਬਿਖੇਮੇਅੰਮਿਤਕੀਭਾਵਨਾਕਰੀਤੀਹੈ।ਤਬਾਬਿਖੇਭੀਅੰਮਿਤਭਾ
ਸਤਾਹੈ।ਅਗੁਅੰਮਿਤਾਬਿਖੇਬਿਖਕੀਭਾਵਨਾਹੋਤੀਹੈ।ਤਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀ ਬਿਖਰਾ ਸਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਅਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਬੰਧਨ ਕਰ
ਰਹਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਏਕ ਅਤਮੰਤੁ ਜਾਨ ਕਰਿ ਭਾਵਨਾ ਕਰੀ ਯੇਤ
ਬਾਮਿਤੁ ਸਤੁ ਭੇਦ ਮਿਟ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਏਹ ਸਰੀਰ ਤੇ ਰੂਪ ਰਸਾਂ ਸਹਾਏ
ਕਰਿ ਪੰਜ ਰਬਦਾ ਹੁਆ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਅਪਕੈ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਜੇ ਮੈ ਕੋ
ਨਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇਉ ਤਪਾਤਿ ਭਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇਈ ਹਾਂ ਅਪਾ ਹੈ ॥ ਅ
ਰੁ ਜਬ ਪਰਮਾਰਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖੇਗਾ ॥ ਤਬ ਨ ਕੋਉ ਤੁ
ਪਾਵਨ ਹੈ ॥ ਨ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਨਹੈ ॥ ਐਂ ਤੂੰ ਅਰੁ ਜਗਤ ਕਾਗਨ ਮਿਥਾ ਹੈ
ਅਤਿ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਥਵੀ ਥਲਾ ਬੀਖੇ ਜੇ ਮਿਗ ਪੰਛੀ ਹਮ ਅਨੇ ਕਵ
ਰ ਭਏ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਭੀ ਭਾਈ ਬੰਧ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਦਿ ਕੋ ਕੇਸ ਬੁਧੁ
ਏ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਅਭਾਵ ਕਾ ਸੋਕ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਿਖ

ਰੰਪਗ ਸਿੰਘ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਕਬਹੂੰ ਬਾਂਤਰ ਕਬਹੂੰ ਕਾਰਾ ਕੁਬਹੂੰ ਹਸਤੀ ਕਬ
 ਹੁਗਰਸ ਪਕਬਹੂੰ ਟੁਟਨ ਕਹੂੰ ਗਿਟਨ ਕਹੂੰ ਬਿਛਾ ਅਨੇ ਕਾਇਸਾਨੇ
 ਬਿਖੇ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਕਬਹੂੰ ਬਰਤਰ ਗੀਰਾ ਜਾ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਇਸੀ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪਾਬਿ
 ਥੇ ਅਨੇ ਕਵਾਰ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਤਹਾਂ ਭੁਟੀਆ ਤਾਪਿਤਾ ਭੁਏ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਬਿਛਕੇ
 ਪਤਰੇ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਗਰੀ ਨਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਤੈਸੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੇ ਨਰਹੇ ਤੇ ਹੈਂ
 ਅਗਰੀ ਨਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਇਨ ਕਾਸੇ ਕਕਰਟਾ ਬਿਅਰ ਬਹੈ। ਸਰਬਾਅ
 ਤਾ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਕਹੈ। ਆਰਥੇ ਕੀ ਨਾ ਆਈ ਕਿਉ ਸੇ ਕਕਰਤਾ ਹੈ। ਦੋਹ
 ਰਾਅ ਸਕਲੰਕਾਤਿ ਆਗ ਕੈ ਹੁਦੈ ਕਮਲ ਮੈ ਯਾਇ। ਆਪੁ
 ਨ ਤੇਂ ਰੂਮਤਿ ਆਗ ਕੈ ਪਰਮ ਤੇ ਪੁਕੈ ਪਾਇ॥੧॥ ਬਾਸਿ ਸੁੰਦਰਾ
 ਹੇਰਾ ਮਜੀ ਜਥਾਇ ਸਪੁਕਰ ਪੁੰਨ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ। ਬਿਖਪਾਵ

ਨਕੋਚਿਤਾਬਿਖੇਬੋਧਉਤਪਾਤਿਕੁਆਜੈਸੇਸੂਰਜਕਉਦੇ
ਹੁਏਸਰੁਜਗਤਾਬਿਖੇਪਕਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਤੈਸੇਦੋਨਾਚਿਤਾਬਿ
ਖੇਗਾਨਾਬਿਗਾਨਪੁਰਨਕੁਆਕਿਸੀਪਕਾਰਗਾਏਖਹ
ਰਖਸੋਕਰੋਨਪਾਪਤਹੋਵੈਸੁਖਸੋਬਨਬਿਖੇਬਿਚਰਤੇਰੁਏ
ਹੋਗਾਮਜੀਇਸਪਕਾਰਅਨੇਕਪਕਾਰਕੇਦੇਹਅਰੁਬਧਹੁ
ਏਹੈਂ। ਸੋਤਿਨਕੀਅਸਕਰਣੀਅਗੁਤਿਆਗਕਰਣਾਦੋਨ
ਬਿਬਾਹੈਂ। ਇਨਕੋਬਿਚਾਰਬਿਖੇਚਿਤਾਬਫਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਈ
ਧਨੇਕਾਰਿਕੈਅਗਨਿਕੀਜੁਲਾਬਫਤੀਹੈ। ਅਰੁਆਤਮਾਬਿ
ਚਾਰਕਰਕੈਇਹਾਚਿਤਾਅਭਾਵਕੋਪਾਪਤਹੋਤੀਹੈ। ਜੈਸੇਈ
ਧਨੇਤੇਰਹਿਤਾਅਗਨਿਸਾਂਤਹੋਤੀਹੈ। ਤਾਤੇਦ੍ਰਿਫਪੁਰਖਾਰਬ

ਕਰਕਰੁਣਾਉਦਰਤਾਬਿਖੋਤਿਆਗਸਾਹਿਤਾਦ੍ਰਿਸ਼ਕਰਲੋ
 ਕਕੇਦੇਖੋਜੇਦੀਨਪੁਏਬਿਚਰੁਤੇਰੈਂਗਾਇਹਬਹਮਾਦ੍ਰਿਸ਼ਨਿ
 ਰਦੇਖਤੁਭਕੋਕਹੀਰੈਂਗਾਇਸਾਦ੍ਰਿਸ਼ਕੋਪਾਇਕਾਰਿਬਹੁੜਮੇਹ
 ਕੋਨਹੀਪਾਪਤਹੋਤਾਜੋਬਿਬੇਕਰੁਪੀਮਿੰਤਕੋਬੁਧਰੁਪੀਸ
 ਖੀਸਾਹਿਤਸੰਗਗਾਖਕਾਰਿਬਿਵਹਾਰਗਬਿਖੋਬਿਚਰਤਾਰੈ
 ਤਿਸਕੋਮੇਹਸਾਹਿਤਸੰਕਲਪਨਹੀਹੋਤਾਕਾਮਕੋਪਾਆ
 ਦਿਕਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਹੋਤਾਰੈਜਬਕੋਉਕਸੁਆਨਪਾ
 ਪਤਹੋਵੈਤਬਪੀਰਜਤੇਚਲਾਇਮਾਨਨਹੀਹੋਤਾਦੋਹ
 ਗਾਸਾਸਤ੍ਰਾਮੈਰੁਵੈਰਗਕਰਬਡੇਬਡੇਗੁਨਸੇਇਜਤਨ
 ਆਪਦਾਹਰਨਕੋਮਨਪੀਰਜਗਾਹਿਲੋਇ॥੧॥ਹੇਰਾਮ

ਜੀ ਜੋ ਤੇ ਲੋਕੀ ਕੀ ਵੇਰੂ ਤਕਰਫ ਲਾਨੀ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਸੋ ਫਲਮ
ਨਕੇ ਪੀਰ ਜਤੇ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨ ਸੰਤੋਖ ਕੋ ਪਾਪ ਤਰਯਾ ਸੁ
ਸਕੇ ਜਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰ ਪੂਰਨ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਬਿਖੇ
ਚਰਨ ਦਾ ਸੀਚ ਫਾਏ ਤੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚਰਮ ਸੋ ਬੇਸ਼ੁਤ ਵਤ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਤੇ ਸੋ ਵੇਰਾ ਗਕਰ ਕੋ ਪੂਰਨ ਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਤ ਕਾਲਾ ਬਿਖੇ ਸਰਵ
ਰਸੁ ਕਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਅਤਮਾ ਤੇ ਗਹਿਤਾ ਚਿਤ ਸਕੁ ਚਯਾਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ
ਨਰ ਕਾ ਅਸਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹਿਦੈ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਸੁੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ
ਅਗਾਥਿ ਕਰਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕ ਓਦ ਰਸੁ ਨ ਭਯਾ ਜੈਸੇ ਅਸਾ ਤੇ ਗਹਿਤ ਮਨ
ਸੋ ਰੁਪਾ ਵਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸਾ ਪੀਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਕੀ ਯਾਂ ਕਲਾ ਸਹਿਤ
ਭੀਸੇ ॥ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ਅਰੁ ਲਛਮੀ ਕਾ ਬਦਨ ਭੀ ਐਸੇ ਨਹੀ ਸੇ

ਰੁਤਾ ਅਗੁਜਿਸਕਾਰਿਦਾਅਸਾਰੂਪੀਪਿਸਚਨੀਕਰਿਦੁਖਤ
 ਹੈਸੇਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਅਗੁਜਿਨੇਪੁਰਖੋਆਸਾਕਾਤਿਆਗਕੀਆ
 ਹੈਤਿਨੇਸਸਾਰਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਕੀਆਹੈਚਿੰਤਕੋਹੇਰਪੁਕੁਲਕੇ
 ਚੰਦਮਾਰਾਮਜੀਤੂਬਲਕੀਨਿਆਈਸੁੰਧਬੁੱਧਕਰਾਨਿਰਮਲ
 ਗਿਆਨਕੋਅੰਗੀਕਾਰਕਰੁਰਾਸੇਵਾਚਾਹੇਭਗਵਨਬਲਕੋਰੁ
 ਨਾਕਿਸਪੁਕਾਰਪਾਪਤਭਯਾਸੋਬਿਸਤਾਰਕਰਿਮੁਭਕੋਕਰੋਹਾਨਿ
 ਮਿਤਭਾਵਕੋਉਪਦੇਸਕਰਣੋਬਿਖੇਸੰਤਖੇਦਨਹੀਆਨਤੋਬਿਸਿ
 ਸੇਵਾਚਾਹੇਰਾਮਜੀਏਸੀਜਗਤਕੋਸਪਤਾਲਾਬਿਖੇਕਚੁੰਦਿ
 ਸਾਐਅਸੁਰਮਹਾਂਬਲੀਬਲਨਾਮਰਾਜਾਹੋਤਭਯਾਅਗੁਬਿ
 ਰੋਚਨਕਾਪੁੜਤਿਸਾਅਪਦੇਬਲਕਰਿਸਭਜਗਤਤੀਨੇਲੋਕਾ

ਪਨੇਵਸਕੀਏਅਰੁਸਭਕੋਨਿਹਸੋਕਕੀਆਦਸਕੋਟਵਰਖਪਰਜੰ
ਤਰਾਜਕੀਆਆਲਾਥੇਖੇਪੰਛੀਯੋਕੀਆਈਕਛੁਕਜੁਰਾ
ਬੀਤਗਏਦੇਵਤੇਅਰੁਦੈਤਮਹਾਂਬਲੀਉਪਜੈਅਰੁਨਾਸਹੋਗਏ
ਜੇਕਛੁਤੀਨੋਲੋਕੋਕੋਭੋਗਬੋਸੋਤਿਸਸਭੁਭੋਗਾਤਿਸਕੇਅਨੰਤ
ਰਕਛੁਵੈਗਾਗਾਨਉਦੇਭਾਯਾਤਬਸੁਮੇਰਕੇਸਿਖਰਉਪਰਏਕਾਂਤੁ
ਜਾਇਗਾਤਹਾਂਰਤਨੋਕਰਜਤਤਤੋਖਾਏਕਾਦਿਨਜਾਇਬੈਠਾਮ
ਗੁਥਿਚਰਕਰਦੇਲਾਗਾਜੇਮੇਰਾਬਡਾਰਜਤੀਨੋਲੋਕੋਕੀਬਿਭੂ
ਤਕਾਰਿਪੁਰਨਚੈਅਰੁਜੇਕਛੁਜਗਤਾਬਿਖੇਭੋਗਹੈਸੋਭੋਗਹੈਮੈ
ਏਤੇਕਾਲਪਰਜੰਤਕੀਆਸਿੰਧਭੁਯਾਜੋਭੋਗਪਾਪਤਹੋਤੇਹੈਂਤਬ
ਹਰਖਉਪਜਾਵਤੇਹੈਂਬਹੁਤੁਗਾਇਕਰਿਛੀਨਹੋਜਾਤੇਹੈਂਤ

ਬਸੋਕ ਉਪ ਜਾਵਤੈ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਅਗੁਇਹ ਭੋਗ ਕਿਆ ਹੈਂ ਬਹੁ
 ਕੁ ਬਹੁ ਤਾੜੀਆ ਸੈਲ ਪਟਾਵਹਾ ਅਗੁ ਬਹੁ ਤਪ ਕਾਰ ਬਿਖੈ ਭੋਗ
 ਲੇਇਹ ਤੇ ਮੂਰਖ ਬਾਲ ਕੇ ਕਾਕਾ ਹੈ ਜੇ ਮਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈਂ ਤੇ ਨ ਕੋ ਭੋਗੋ ਬਿ
 ਖੇਲੰ ਜਾ ਆਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਏਕ ਵਾਰ ਭੋਗ ਕਾਰਿ ਬਿਰਸਾ ਜਾਨ ਕਾਰਿ ਛੋੜ
 ਆ ਬਹੁ ਤਾੜੀ ਸੀਕੋ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਣਾ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਨ ਪਾਤਿ ਐਸੇ
 ਕਰਣਾ ਉਹੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾ ਹੈ ਉਹੀ ਰਾਤ ਜੇਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਕੁ ਬਹੁ ਕੁ
 ਉਹੀ ਕਾਰਜ ਉਦੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਗਾਨ ਵਾਨ ਕੋਹਾ ਸੀ ਵਤ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਬਿਖੈ ਇਹ ਆਵਤੀ ਹੈ ਜੇ ਜਗਤਾ ਬਿਖੈ ਸੋ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵਹੈ ਜੇ
 ਗਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਕੁ ਕਰਮ ਨ ਉਪਜੈ ਭੋਗੋ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜੇ ਆ ਬਿਨਾ
 ਸੀ ਸਰਬ ਠੋਕ ਪੁਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਚਿਤ ਵਨ ਕਰੋ ਹੇਰਾ ਅਜੀ ਐ

ਸੋਂਕਹਿਕਰਿਆਸੁਰੋਕਾਗਜਾਬਲਾਨਾਬਿਖੇਇਸਤਰੁਆਂਕਛੁ
ਕਾਅਰਬਕੋਚਿਤਾਬਿਖੇਆਨਕਰਿਨੇਤੋਕੋਚੜਾਇਕਰਿਬੋਲੇਜੇਮੈ
ਅਬਜਾਨਿਆਹੈਪੁਬਮੇਮੈਪਤਾਬਿਰੋਚਨਰੁਗਵਨਜੇਆਤਮ
ਤੰਤੁਕਾਗੁਤਾਅਰੁਲੋਕੋਕੋਪਾਗਵਾਜਾਨਲੇਗਾਬੁਧਵੰਤਾਤਿ
ਸਸੋਮੈਪੁਛਾਥਾਜੇਹੇਭਗਵਨਦੁਖਅਰੁਸੁਖਜੁਹੈਸਸਾਰਕੇਜਹਾਂਸੰ
ਤਹੋਜਾਤੇਹੈਅਰੁਮਨਕਾਮੇਹਸਰਬਕਾਮਨਾਬਿਰਸਕੁਸਤੇਹੈਜੀ
ਸਾਬਿਖੇਬਹੁਤਾਬਿਸਾਮਕੋਪਾਵਤਰੁਏਹੈਸੋਪਦਪਾਵਲੇਜੇਗਮੁਖ
ਕੋਕਹੋਜੇਮੈਸੁੰਦਰਾਅਨੰਦਾਬਿਸਾਮਪਦਾਬਿਖੇਇਸਤਹੋਵੈਪਤੁ
ਉਵਾਰਾਹੋਪੁੜਏਕਦੇਸਹੋਜੇਅਤਿਗੰਗੂਰਾਅਗੁਬਿਸਤੀਰਹਾ
ਜਿਸਾਬਿਖੇਸਹਸਾਤਿਲੋਕੀਆਂਸਾਅਇਰਹੀਆਹੈਤਿਸਾਬਿਖੇ

ਨਾਇਬਵੀਰੈ ਨਾਮਕਾਸਹੈ ਸਾਰਾਪਰਬਤਤੀਰਬਥਨਨਦੀਆਂ
 ਸਰੋਵਰਕੇਉਨਹੀਅਰੁਏਕਮਹਾਂਗਜਾਅਪਨੀਸੋਭਾਕਰਿਸੋਭਤਾਅਰੁ
 ਸਭਕਾਕਰਤਾਅਰੁਸਰਬਠੈਝਾਬਿਖੇਜਾਵਲੇਵਾਲਾਪੂਰਨਤਾਕ
 ਰਕੇਵਸਤਾਹੈਅਰੁਮੰਡੀਤਿਸਨੇਸੰਕਲਪਕੋਧਾਰਾਹੈਜੋਕਢੁਰਾ
 ਜੇਕੀਰੁਚਰੇਵੈਸੋਮੰਡੀਕਰਤਾਹੈਕਥਹੁੰਜੋਨਬਲੋਤਿਸਕੋਬਲਾ
 ਵਤਾਹੈਅਰਜੇਬਲੋਤਿਸਕੋਭੀਬਲਾਵਤਾਹੈਮੰਡੀਆਪਤੁੰ
 ਕਢੁਰਾਜਕਾਜਭੋਗਜੋਗਨਹੀਕਰਸਕਤਾਰਾਜਾਕੇਨਿਮੰਤਸ
 ਭਕਾਰਜਕਰਤਾਹੈਅਨੇਕਕਾਰਜਏਕਹੀਮੰਡੀਕਰਤਾਹੈ
 ਅਰੁਰਾਜਾਆਪਏਕੰਤਨਿਰਮਲਬੈਠਾਰਹਤਾਹੈਬਲਓਵਾ
 ਚਾਹੇਗੁਰਪੂਰਨਜਹਾਨਅਰੁਸਰੀਰਕੇਦੁਖਨਹੀਬਿ
 ਗੇਯ

ਆਪ ਤੇ ਐਸਾ ਕੇ ਨ ਦੇ ਸਹੈ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪ ਤੇ ਤੇ ਹੋ ਆਰੁ ਆਗੇ ਕੀ
ਸਪਾ ਆਹੈ ਰਾਜਾ ਕੇ ਨ ਆਗੁ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੇ ਨ ਹੋ ਆਰੁ ਕੇ ਸੇ ਲੀ
ਲਾ ਕਰ ਜਗਤ ਕੇ ਪਾਰਤਾ ਹੋ ਆਰੁ ਆਰੁ ਕੀ ਕਬਹੂ ਦੇਖ ਆਹੈ
ਅਥਵਾ ਸੀ ਦੇਖਿ ਆਗ ਬਿਰੋਚ ਨੇ ਵਾਚਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਉਹ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮ
ਹਾਂ ਬਲ ਵੰਤ ਹੋ ਆਤਿ ਸਕੇ ਬਿਸਤਾਰ ਕੇ ਕੋ ਉਜਾਨਾ ਹੀ ਸਕਤਾ
ਅਨੇਕ ਦੇਵਤਾ ਆਰੁ ਦੈਤੁ ਏਕ ਠੇਹੁ ਏਪਰੁ ਤਿਸ ਕੇ ਵਸਨ ਕਰ ਸਕੇ
ਠਾਸ ਆਰੁ ਬੇਜ ਅੰਤ ਗਵਾ ਆਵਿ ਕਹ ਬਿਆਗੁ ਤਿਸ ਪਰ ਕੁੰਠਤ
ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਪੰਬਰ ਪਰ ਕਮਲ ਕੁੰਠ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੋ ਆਰੁ ਜਬ
ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੇ ਵਸ ਕਰੀ ਯੇ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵੇ ਆਰੁ ਰਾਜੇ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕੇ ਜੀਤੀ ਯੇ ਐਰੁ ਉਪਾਇ ਕੇ ਉਨ ਹੀ

ਸੋਗ ਜਾਨਿਸ ਚਲ ਮਹਾਂ ਪਰਵਤ ਕੀ ਨਾਈ ਜੁਗਤ ਸੋ ਵਸਹੋਤਾ
 ਜੋ ਬਿਨਾ ਜੁਗਤ ਵਸਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੈਸੇ ਮਹਾਂ ਸਰਪ ਜੁਗਤ ਬਿ
 ਨਾ ਵਸਨਹੀ ਹੋਤਾ ਅਰੁ ਉਪਦੇਸ ਜੁਐ ਤੁਛ ਕੋ ਕਹਾਹੈ ਸੇ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਤੇਂਗਹਿਤ ਮੁਕਤ ਕਾ ਧਾਮਹੈ ਅਰੁ ਗਾਜਾਤਿ ਸਾ ਬਿਖੇਆ
 ਤਾ ਭਗਵਾਨ ਬਿਆਪਰਹਾਹੈ ਅਤਿ ਸਰਾਜੇ ਕਾ ਮੰਡੀ ਮਨਹੈ
 ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਰਬਾ ਬਿਖੁ ਜੋ ਕੀਆ ਸਾਤਿ ਆਗ ਕਰਦੀ ਇਹੀ ਜੁਗ
 ਤਹੈ ਜੇਕੋ ਉਨਿਗਾ ਸਰੂਪੀ ਜੁਕਤ ਕੋਗ ਪਲਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਨ
 ਰੂਪ ਮੰਡੀ ਕੋ ਜੀਤੈ ਅਤਿ ਸਕਰਪ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ਸੋ ਮਨ ਰੂਪ ਹੀ ਹਸਤੀ ਜੀਤ ਲੇ ਕੇ ਨਿਮਿਤਾ ਚਿੰਤ ਕੋ ਇਸਤ ਕ
 ਰਲਾ ਸੋਚਾਰ ਪਕਾਰਹੈ ਬਿਭਾਗਾਤਿ ਨਕਾ ਦੇਭਾਗਾਦਿ ਨਕੇਸ

ਹੀਰਕੇਕਾਰਜਾਬਿਖੇਲਗਾਵੈਅਰੁਏਕਭਾਗਸਾਸਤੋਕਾਬਿਚ
ਰਕਰਲਾਏਕਭਾਗਗੁਰੋਕੇਪਾਸਰਚਲਾਇਸਪਕਾਰਗਾ
ਨਕਾਆਰਿਆਸਕਰਲਾਜਬਕਛੁਕਰਾਨਉਪਜੇਤਬਏਕ
ਭਾਗਸਰੀਰਕੇਕਾਰਜਾਬਿਖੇਲਗਾਵਲਾਅਰੁਏਕਭਾਗਗੁਰੋਕੀ
ਸੇਵਾਬਿਖੇਲਗਾਵਲਾਅਰੁਏਕਭਾਗਸਾਸਤੋਕਾਬਿਖੇਲਗਾ
ਵਲਾਅਰੁਜਬਸੰਪੂਰਨਗਾਨਉਪਜੇਤਬਦੋਭਗਵੈਰਗ
ਸਾਹਿਤਸਾਸਤੋਕਾਬਿਚਸਕਰਲਾਅਰੁਏਕਭਾਗਪਾਨਅਰੁ
ਗੁਰੋਕੀਸੇਵਾਬਿਖੇਲਗਾਵਲਾਜਬਾਇਸਪਕਾਰਬੁਧਸੋਬਿ
ਚਾਰਕਰੀਯੋਅਰੁਸਰਬਾਬਿਖੇਲਸਾਅਤਮਭਾਵਨਾਕਰੀਯੋ
ਤਬਸਰਬਾਅਸਾਕੀਤਿਆਗਕਾਰੀਆਤਮਾਬਿਖੇਪੀਤਲਾ

ਗਤੀਚੈ॥ ਅੰਸੇ ਸੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕੀ ਨਿਖੇਧ ਕਰ ਲੀ ਸੋ ਪਰ
ਸਪਰ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਮੁ ਦੁ ਤੇ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰ ਕੈ ਬਦਲਾ ਪੁਸ਼ਟ
ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਰਖਾ ਕਰ ਕੈ ਸਾਮੁ ਦੁ ਕੋ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅੰ
ਤ ਅੰਸੇ ਪੀਤ ਕਰ ਕੈ ਕਰ ਕੀ॥ ਤਿਸਾ ਪਟਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰ ਕੀ
ਤਿਸਾ ਕੇ ਤਿਸਾ ਗਾਏ ਕਾਰਿ॥ ਅਤਮਾ ਬਿਖੇ ਪੀਤ ਬਢਤੀ ਹੈ॥
ਧਨ ਕੋ ਉਪਜਾਇ ਕਰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬਿਖੇ ਲਗਾ ਵਟਾ ਸੰਤੋ ਕੇ ਸੰਗ
ਕਰ ਕੈ ਬਿਖੇ ਪੈ ਕਾ ਤਿਸਾ ਗਾਏ ਤਾ ਹੈ॥ ਅਤਮਾ ਕੇ ਪਾਵਟੇ ਕਾ
ਇਹ ਸਤ ਸੰਗ ਉਪਾਇ ਹੈ॥ ਬਲੇ ਵਾਚਾ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਥ ਮੇਸੁ
ਤੁਕੋ ਪਿਤਾ ਬਿਰੋਚ ਕਹਾ ਬਾ॥ ਰੁਲਾਹੁ ਅਜੇਗਾ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਕੋ
ਸਿਅਰ ਨਾ ਬਿਖੇ ਅੰਸਾ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮੁਖ ਕੇ ਕਰ ਕੀ ਬਿਖੇ ਅਰੁ ਚ

ਉਪਜੀਅਰੁਆਤਮਸੁਖਾਬਿਖੇਬਿਸਮਾਖਾਨਾਨਾਤਿਸੁੰਦ
ਰਸਾਂਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਲਤਾਸਮਰਸਮੁਤਕੋਉਪਜੀਚੈਅਬ
ਸੁਖਦੁਖਾਬਿਖੇਏਕਸਾਨਚੈਮੈਕੋਨਚੈਆਤਮਾਕੋਨਚੈਇਹਾ
ਬਿਚਾਰਮੈਸੁਕ੍ਰੁਕੁਗਵਾਨਸੋਪ੍ਰਫੋਉਹਾਆਤਮਾਨਕਾਰਿਸੰਪੰ
ਨਚੈਮੇਰੇਅਗ੍ਰਾਨਕੋਨਾਸਕਰੈਗਾਇਸਪ੍ਰਕਾਰਾਬਿਚਾਰਕ
ਰਿਮਹਾਂਬਲਵਾਨਬਲਗਜਾਆਖਾਸੁੰਦਰਿਧਯਾਨਬਿਖੇਇ
ਸਬਤਭਯਾਚਿੰਤਰੂਪੀਮੰਦਗਾਬਿਖੇਕਮਲਨੈਨਸੁਕ੍ਰੁਕ
ਯਾਨਇਸਬਤਕੀਯਾਤਬਸਰਬੰਗਸੁਕ੍ਰੁਚੇਤਨਾਆਤਮਾ
ਅੰਨਤਪ੍ਰਕੋਪਗਟਭਾਸਾਯਾਜੋਗਜੇਧਯਾਨਹੀਕੀਆ
ਹੈਜਹਾਂਰਤਨੋਕਾਰਿਜੜਤਮੰਦਰਬਾਤਹਾਂਆਇਪਾਪਤ

ਭਏ ਫੁਲਾ ਅਰਘਾ ਅਰੁ ਤਨੈ ਕਰਿ ਪੂਜਨ ਬਲਗਾ ਜੇ ਕੀ ਆ॥
 ਅਰੁ ਪੁਛਤ ਭਯਾ ਬਲ ਉਵਾਚਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਤੁਮਾਰੇ ਪਸਾਦੁ
 ਕਰਾ ਬਿਦਾਨ ਮੁਢ ਕੋ ਬੁਧ ਪੇਰਤੀ ਹੋ ਪੁਛਣੇ ਕੋ ਜੇ ਸੇ ਜਗਤ ਕੇ
 ਕਾਰ ਜੇ ਕੋ ਸੂਰਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪੇਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਜਗਤਾ ਕਿਆ ਹੈ
 ਅਰੁ ਕੇਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਅਗੁ ਕਿਸ ਕੋ ਆਸੈ ਹੈ ਤੁਮ ਅਰੁ ਹਮ ਕੋ ਨ
 ਹੈ ਇਹ ਮੁਢ ਕੋ ਸਮਝਾਵੇ ਸੁਕ੍ਰਵਾਚਾ ਹੇ ਗਜਨ ਮੈ ਆਕਾਸ ਕੋ ਗ
 ਮਨ ਕੀ ਆਚਾ ਹਤਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਹੀ ਕਹ
 ਤਾ ਸੰਖੇਪ ਤੇ ਸਵਦਾ ਕਰੁ ਇਹ ਸਭ ਜਗਤ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਚੈ
 ਤੰਨ ਕੇ ਆਸੁ ਤ ਹੈ ਤੂਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਐਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਅਗੁ ਇ
 ਹ ਲੋਕ ਭੀ ਚੈ ਤੰਨ ਹੈ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਿ ਮੈਂ ਤੁਢ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਜੇ

ਤੁਹਾਨੀਹੈ। ਤਬਾਇਤਨੈਹੀ। ਨਿਸਚੈਕਾਰਿਸਾਮਝੁਜਾਵੇਗਾ
ਅਰੁਜੇਗਾਨੀਨਹੀ। ਤੋਬਹੁਤਕਹਣੇਕਰਭੀਨਸਾਮਝੇਗਾ।
ਜੈਸੇਤੁਸਾਮਾਥਿਖੇਰੇਮਣੇਕਰਕਢੁਅਰਥਾਸਿਧਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੈਸੇ
ਅਗਾਨੀਕੋਬਹੁਤਕਹਣਾਭੀ। ਥੀਅਰਥਹੋਤਾਹੈ। ਹੇਰਾਜਨ
ਬਲਗਾਦਿਤਜਗਤਕੇਪਦਾਰਥਕੀਓਰਧਾਵਤਾਹੈ। ਤਬਲ
ਗਬੰਧਨਹੈ। ਜਬਾਦਿਤਾਥਿਖੇਰੇਤੇਰਹਿਤਹੋਵੈ। ਤਬਖੋਖ
ਹੈ। ਜਬਾਅਗਾਨਕੋਤੀਅਗਤਾਹੈ। ਤਬਆਤਮਾਰੂਪਹੋਤਾਹੈ।
ਸਗਸਿਧਾਂਤਕਾਸੰਖੇਪਏਤਾਹੈ। ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਾਥਿਖੇਰੇ
ਸਚੈਕਰਕੇ। ਬਿਚਾਰਤੇਰਹੈ। ਆਪਕਰਕੇਆਪਕੋਧਯਾਵੈ। ਤੁ
ਬਾਅਨੰਤਪਦਕੀਪਾਪਤਹੋਵੈ। ਅਥਮੈਂਆਕਾਸਕੋਕਿਸੀਦੇ

ਫਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਾਨੀ ਮਿਤ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਛੁ ਕਾਦਿ ਨ ਉਹਾਰੇ ਗਾਥਾ
ਯਿਸੇ ਦੇਵ ਸੁੰਦਰ ਗਾਥਾ ਮਜੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹਿ ਕਾਰਿ ਸੁਕੁ ਕੁਗਾਵਾ
ਨਾਮ ਕਾ ਸਮਾਗ ਗਾਥੇ ਗਾਏ ਨਤਿ ਸਕੇ ਅੰਤ ਰਗ ਜਾ ਬਲਾ ਬਿਚਾਰ
ਰਕਰ ਸਰੁ ਜਗਤ ਕੇ ਚੈਤੰ ਨਰੂਪ ਦੇਖਤਾ ਭਯਾਨਾ ਦੇਹ ਗਾਥਾ ਜੁ
ਗਤ ਕਹੀ ਕੁਗਾਵਾ ਨਾ ਜਾਚਿਤ ਹੈ ਸਬ ਸੰਸਾਰਾ ਚਿਤ ਹੈ ਚਿਤ ਸ
ਬ ਲੋਕ ਦੇ ਚਿਤਾ ਆਸਾ ਚਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਦ੍ਰਿਸਾ ਅਰੁ ਦਰਸਨਾ ਅ
ਗ੍ਰਿਦ੍ਰਿਸ ਤੇ ਗਹਿਤ ਕੇ ਵਲਾ ਨਿਰਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਨਿਰਭਾਸਾ ਨਿ
ਤ ਉਦਤਾ ਅਤਮ ਹੈ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਖ ਅਪਾਰ ਚੈਤੰ ਨਰੂਪ ਸ
ਕਲਾ ਬਿਸੁਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰ ਹੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ਗ੍ਰਿਸਪੁ
ਕਾਰ ਬਲ ਰਾਜਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਪਰਮਾਨਾ ਨ ਕੋ ਜੋ ਪਦਾ ਦੁਕਾ ਅ

ਰਬ ਅਪਾਰ ਬਹਮ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਧਨਾਨ ਬਿਖੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸਭੁ ਸੰਕਲਪ ਵਾਸਨਾ ਜਾਲਾ ਤਿਸ ਕਰ ਨਿਵਰਤ ਹੋ ਗਏ ॥ ਨਿ
ਹਸਿ ਕਹੂ ਆਚੇਤਾ ਚਿਤ ਜੁ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ਅਰੁ ਦਰਸਨ
ਧ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥ ਤਾ ਧ੍ਰਿਸ਼ਾਨਾ ਅਰੁ ਧ੍ਰਿਸ਼ਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਬੁਧ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਿਰਬਾ
ਤ ਦੀ ਪਵਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ॥ ਸਰਬ ਆਸਾ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕ
ਰਿ ਨਿਰਦੋਖ ਭੁਯਾ ॥ ਪੁਰਨਾ ਸੀ ਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਤ ਸੋ ਭੁਤ ਭੁਯਾ
ਹੋਗਾ ॥ ਜੀਤ ਬਬਲ ਕੇ ॥ ਨੁ ਚਰ ਜੇ ਦੈਂਤ ਬੇ ॥ ਸੋ ਰਾਜ ਕੀ ਪਾ
ਲ ਨਾ ॥ ਨਿਮਿਤ ਸਫਟ ਕਾ ਮੰਦਰ ਪਰਾ ॥ ਇਕ ਰਬਲ ਕੋ
ਮਾਪ ਤੇ ਜਗਾ ॥ ਬਲ ਜੋ ਨਿਰਭੇਦ ਸਾਸਾ ॥ ਬਿਖੇ
ਸਭੁ ਭੁਯਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮਮਤਾ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਰਹਿ

ਤਭਾਵਕੋਗ੍ਰਿਹਣਕੀਆਸਰਬਕਾਰਜਰਾਜਕੇਕਰਦੇ। ਬਿਖੇ
 ਭੀਐਸੇਹੈ। ਅਪਦਾਸੰਪਦਾਸੁਖਦੁਖਉਦੇ। ਅਸਤਇਸ਼ਟਅਨਿ
 ਸੁਭਾਵਾਅਭਾਵ। ਬਿਖੇਸਮਾਨਏਕਰਸਾ। ਬਿਖੇ। ਬਿਚਰਤਾਭਾ।
 ਸਮਾਪਾਨ। ਚਿਤਕਰਲੋਕ। ਬਿਤ। ਬਿਖੇਦੋਨੇਵਰਤੇਤਾਤੇਤੁ
 ਮਭੀਅਨਕੋਹਿਦੈਗੁਫਾ। ਬਿਖੇ। ਇਸਤਕਰਕੈਸਮਾਚਿਤ
 ਬਿਚਰੋ। ਜਿਸਾਜਿਸਓਰਪਦਾਰਥ। ਬਿਖੇਮਨਜਾਇਲਾ
 ਗੈਬਲਕਰਕੈ। ਤਿਸਤੋਂ। ਨਿਕਾਸੀਯੋ। ਅਰੁਆਤਮਤੇਤੁ। ਬਿ
 ਖੇ। ਇਸਤਕਰੀਯੋ। ਦੋਹਰਾ। ਇਸੀਭਾਂਤੁ। ਅਭਿਆਸ
 ਕਾਰਿਅਨਮਤੰਗਗਹਿਲੋ। ਇਸਭੁ। ਬਿਚਰਕੈਤਿਅਗ
 ਕਾਰਿਪਰਮਪਦਾਰਥਸੇ। ੧੭। ਹੇਰਾਮਜੀਅਬਾਐਰਕੁਮ

ਆਪਨੇਹਾ

ਥਕਾਰਿਤਿ ਸਕੇਚਰਨ ਮੇਵੇ ਥਕੇ ਨਿਛਰਤ ਹੋਵੇ
ਐਰਹਮਾਰੀ ਗਤ ਕੇ ਉਨਹੀ ਸਰਬ ਆਰਥ ਕਾ ਸਿ
ਧਕਰਤਾ ਓਹੀ ਦੇਵ ਕੀ ਸਰ ਹੁਹੈ ਹਮਕੋ ਇਸੀ ਦਿਨ
ਤੇ ਆਇਲੇ ਕਾਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਕੇ ਦੰ ਮਤੇ ਗਹਿਤ ਹੋ
ਇਕ ਰਿਭੁਜੇ ਹੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤੁਸਰ ਬਠੈ ਤੁਸਰ ਬ
ਮਾਯਾ ਪੁਰਨ ਹੇ ਨ ਮੇਨਾਰਾਇਣ ਠਾਇ ਹਜੇ ਮੰਤ੍ਰੇ
ਇਸ ਕੇ ਜਪੇ ਤੁਸੇ ਆਰਥ ਸਰਬ ਸਿੰਧ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਸੇ
ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਕਦਾ ਚਿਤ ਦਰਨ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮੇ ਆਕਾਸ
ਸੇ ਦੁਰ ਮੁਦਨ ਨਹੀ ਚੌਤਾ ਜੇ ਆਇ ਸੂਰੇ ਇ

ਕਰ ਬਿਸੁਨੇ ਧਯਾ ਵਤਾਹੈ । ਤਬ ਧਯਾ ਵੇ ਕੇ ਛ
 ਨ ਕੇ ਨਹੀ ਪਾ ਵਤਾਹੈ । ਮਾਰਨੇ ਬਿਸੁਨੇ ਇਕਰੀ ਬ
 ਸੁਨੇ ਧਯਾ ਵਤਾਹੈ । ਜੇ ਮੇਂ ਮੁਖਿ ਸਮਝਾਹੈ ਸੇ ਧਯਾ
 ਨੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਪਾ ਵਤਾਹੈ । ਮੇਂ ਜੇ ਤਤੁ ਪਰ ਹੋਵਹਿ ।
 ਸੇ ਕਹਤਾਹੈ ਜਬ ਸੀ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਤਿਓ ਮਹਿ ਤਬ ਬਿਸੁਨਾਹ
 ਕਰਹਨ ਕਸ ਪਕੇ ਮਾਰਿ ਮਾਹ । ਤਬ ਪੂਰਨ ਦੇ ਸੇ ਕਸ
 ਹਿਉਹਾ ਚਿਤ ਵਨ ਕੀ ਪਾ । ਜੇ ਮੇਂ ਪਤਾ ਮਾਹਿ ਮਾਹ
 ਮਾਹ ਕਲ ਮੇਰੀ ਬਿਸੁਨਾਹੀਹੈ । ਜੇ ਮੇਂ ਪੁਨੈ ਮਾਹ
 ਕੀ ਬਾਹਿ ਪਰ ਬਤ ਕੇ ਚੁਕਾ ਵਤੀਹੈ । ਤੇ ਮੇਂ ਬਲ
 ਵਤ ਪਰ ਬਤ ਕੇ ਪੂਰਨੇ ਵਲੇ ਮਾਰ ਬਰੇ ਬੇਗਾ ਵਨ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਤਾ ਪਤਾ ਮਾਹ ਮਾਹ ਮਾਹ ਜਾਤ ਬੇ

ਜੈ ਜੈ ਭਗਤ ਕਰਮ ਭਰੁ ਕਰੁ ਦੇ ਤੇ ਬੇਸੀ ਮਿਥਕੀ ਜੇ
ਤਾਤੇ ਬਿਸੁਆ ਤੇ ਬਲੀ ਹੋ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧੀਰ
ਜਸੇ ਉਸ ਕੇ ਦਸ ਕਰੀ ਜੈ ਇਸ ਬਿਨਾ ਮੀਰ ਉ
ਪਾਇ ਕੇ ਉਨਹੀ ॥ ॥ ॥ ਭਗਤ ਭੁਪ ਕੇ ਪਾਤ ਕੁਏ ਹੋ
ਅਪਨੇ ਗਾਥੇ ਕਰੀ ਤੇ ਸਕੇ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ॥ ॥ ਭਗਤ
ਗੀਗਤ ਕੇ ਉਨਹੀ ॥ ॥ ॥ ਵਿਸਨ ਹੋ ਕਰ ਬਿਸਨ ਕੇ
ਧਿਆਵਤ ਹੋ ॥ ॥ ॥ ਤਬ ਧਿਆਵਨ ਕੇ ਫਲ ਕੇ ਕਹੀ
ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਹੋ ਕੇ ਬਿਸਨ ਕੇ ਧਿਆਵਤ ਹੋ
ਤਬ ਸਿਧਤ ਹੋ ॥ ॥ ॥ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ॥ ॥ ਬਿਸਨ ਮਇ ਹੋ ॥

